

مۆرانه



ناوہندی توڑینہوہی ئەدەبیی
عەبدولپەرەحمان زەبیحی

بەرپۆتو بەری چاپ و بلاکردنەوہ: سیروان حەمەسەعید

ناوی کتیب: مۆرانە

ناوی نووسەر: بزورگ عەلەوی

ناوی وەرگێڕ: رەسوول سووتانی

دیزاینی بەرگ: ئارام عەلی

دیزاینی ناوہوہ: ئومید محەمەد

زنجیرە: (۱۰)

تیراژ: ۱۰۰۰

نۆرە ی چاپ: چاپی یەکەم ۲۰۱۶

نرخ: ۶۵۰۰ دینار

چاپ: چاپخانە ی تاران

لە بەرپۆتو بەریتی گشتیی کتیبخانەکان ژمارە ی سپاردنی (۱۵۹۹) ی سالی ۲۰۱۶ پیدراوہ

Tel: 0533202936 07502216705

email: sirwansaheed80@yahoo.com

facebook: Jamal Erfan's Library

www.jamalerfan.com

ناونیشان: سلێمانی - کاسۆ مۆل - بەرامبەر مزگەوتی گەرە - نھۆمی چوارەم

مافی لە چاپدان ی پارێزراوہ بۆ ناوہندی توڑینہوہی ئەدەبیی عەبدولپەرەحمان زەبیحی

بزرگ عهلهوى

مۆرانه

له فارسييه وه: ره سوول سوئتانى

١

من کابرایه کی ساواکیم؛ نه پیم شه‌رمه و نه به خویشم دهن‌ازم که ده‌ستم داوه‌ته ئەو کاره. ئەوه‌ش کاریکه وه‌ک هه‌موو کاریکی دی. یانی کارمه‌نده‌کانی وه‌زاره‌تی دارایی هه‌موویان دزن؟ یان ئەوانه‌ی له دادگا‌کاندا پۆل‌پۆل خه‌لکی بی‌تاوان له زیندانی توند ده‌که‌ن یان به سێداره‌یانه‌وه ده‌که‌ن، هه‌موویان پیاوکوژن؟ خو کارکردن له ئیداره‌یه‌کی ده‌وله‌تیدا هه‌ر تاوان نییه. باشه ده‌کرێ له ولاتیکی بی‌پاسه‌وان و زی‌ره‌فاندا بژی؟ بو ولاتیکی ئازادی وه‌ک ئەمریکا 'سی‌ئای‌ئە‌ی' تیدا نییه؟ به‌ریتانیا 'ئازانسی ئینتلیجینس'ی نییه؟ فه‌ره‌نسا ژووری

عه مه ليات و رووسيا 'گا.گئ.بئ' ی نییه؟ له هه موو جییه کدا هه یه و ده شبی هه بن. ئەمپرویش ئەگەر پیویست بی، ئامادەم کار بۆ هه موو کەس بکەم. چاک و خراپی کاریک، پیوهندی به لکوپۆکانییه وه یه تی. به لئ من به رتیلیم خوار دووه. بۆ له شاره وانی و دادگا کاندایه رتیلخواردن باو نییه؟ له دادگا و سوپایشدا هه یه. ده ی بۆچی له ئازانسی ته ناهیپاریز و هه و الگریی ولاتدا نه بی؟ به لام من که سم ئەشکه نجه نه داوه. رۆحله به ریکم نه کوشتوو. ئاخیر پیاوی ئەو شته نه بووم. به لام دیتوو مه خراپه کارانیان ئەشکه نجه داوه. لئ گه ری... من فره شتم دیتوو و زور شتیش ده زانم؛ تا دوینی نه مده توانی باسیان بکەم و بیانوو سمه وه؛ نه مده توانی ئەوه ی بیرم لئ کردوو ته وه و هه ستم پی کردوو، بۆ خه لکی بدریکتم. به لام ئیستا با بلین ئازادم. زاردورین له گۆری نییه. له و ولاته دا که من خه ریکم به کوله مه رگی ده ژیم، هیچ نه بی مافی ئەوه م هه یه ئەوه ی چه ندی چه ند ساله له دلی خۆمدا هه لم گرتوو به یخه مه سه ر کاغه ز. هیچ شه رمیش ناکه م. هه ر خراپه یه کیشم کرد بی باسی ده که م؛ باسی خه لکی، وا ناگیرمه وه نه چینه ئەقله وه. جا ئیستا که من خه ریکم خۆم پیاوخراپ ده که م، باشه بۆچی حه یای خه لکی دیکه ش نه به م؟ من له ئاستی سه ره سه ره وه ی ساواکدا بووم. له خواره و هرا ده ستم پی کرد. هه لبه ت له بووده له کانیش نه بووم. سالانی سه ره تا ته نیا له ته ئیسقانیکم به ر ده که وت. گۆشته چه ور و نه رمه که ی به وانی سه ره وه ده بر درا و پاشماوه کانی ده درایه من و که سانی وه ک من؛ هیچی لئ هه لئه ده که رینرا؛ گوتم، ئا وا نابئ نا! ده بی به شی منیشی تیدا بی؛ هه ولم دا له پلیکانه کان وه سه ر بکه وم. ماوه یه کی زور هه ر ئەوه نده م ده درایی

ژن و مندالەکه می پئی بژینم و که چه ترۆمبیلیکیش بکریم و سهیران و ئەملاوئەولایه کی پئی بکه؛ ئەو قوناغە رابرد. ئیتر ئەسکویم له بنی مهنجەلی گێراوه و ئەوهی پاشکه وتم کردبوو بوو به تۆزی بانان. ئیستا جلوبه رگیکیشم نییه. چاره ره شیکی هه لشکاوم، داماوکی نقوستان. فیشه کیکم وه لاقی که وتوو، چیی وای نه مابوو دلم یان سه رم بگری. ئیتر راکه پراکم پئی ناگری. هه ر دهستم بۆ ماوه ته وه! می شکم کای تیدایه. خو ئەگەر پروانامه ی زانکۆم به دهسته وهیه و به کالۆریۆسیکیشم ههیه، خوینده واریکی باش نیم. چیم به زهیندا بی دهینووسم. نازانم چه نه وه پری بکه م. فیتری درێژدادرپیش نه بوومه. له وه ته هی هه م ده نامه م نه نووسیوه. که سم نه بووه تا نامه ی بۆ بنووسم. نه دۆستیک نه ناسیاریک؛ هه لبه ت تا بلینی راپۆرتم نووسیوه. ئیستا له سای نووسینه وه نان دهخۆم؛ هه یچ گفتولفتی ناوی. هه ر ئەوه نه ی چه ند که سیک بیخویننه وه و تیگه ن که ده بی 'باج' م بده نی، ته واوه.

ئەگەر راستیتان دهوئ، من ئەو کاغه زره شکردنه وهیه م بۆ ئەوهیه پارهیه کم دهست بکهوئ و ئەو که شتییه شکاوه بگه یینمه که نارئ؛ زۆریش دوور نییه. هاوسه ره که م خوا لئی خو ش بی، چه ند سالان به ر له راپه رین مرد. لاواز و ئیفلیج. روژ تا ئیواری ترسی ئەوهی بوو که دۆخه که ده گورئ و من ده گرن و ده مکورن. کورپک و که چه که م بۆخویان لیتان دا و چوونه ئەمریکا. کوره که م له ئەمریکا جیی خۆی کردوو ته وه و که چه که شم میردی کردوو و مندالی بووه و ژیانیکی تیروته سه لی ههیه و هه یچ کامیکیان چه زیان لی نییه خزمایه تی ساواکیه ک بکه ن و به ینیان له گه لیا هه بی. منیش وازم لی هیناون. ئەگەر مه سه له ی

روقیه نه بووایه خه می هیچم نه بوو. سه رده مانیک دوژمنی قهسته سه رم بوو. ئیستا پشتوپه نامه. ئیستا ئەوم خۆش گهره که و ههر زۆریشم خۆش دهوئ. پاش دایکه رحمه تیه که م، که سم هینده ی وی خۆش نه ویستوو، نه ژنه که م، نه منداله کانیشم. ناتوانی هیچ یارمه تیه که م بدا، به لام ئەوهنده یه جاروبار په یخاویکم بو دهنیری و هه والیکم لی دهپرسی. خۆم دهبی به ره ی خۆم له قورپی ده رکیشم.

که مندال بووین یه کترمان زۆر خۆش دهویست. که ئەو دهگریا، ویرای ئەو دهنوزامه وه. چوار سال له من چکۆله تر بوو و به گوئی دهکردم. ههر گوتام: ئەوه چ دهکه ی؟ به غاردان دههاته لام و خوی شیرین دهکرد. ”روقیه، ئەوه خه ریکی چ که تنیکی؟“

چاره نووس لیکی دابراین. ئیستا ته نیا و بیکه س که وتوومه وه و هه ول ددهم به نووسینه وه ی ئەم بیره وه ریانه پاروه نانیک په یدا بکه م و دهست له بهر که س و ناکه سان پان نه که مه وه. گوتم که س و ناکه س؛ من دهست پان ناکه مه وه، خویان دهبی بین و حیسابه که یان پاک بکه ن.

ده ی باشه، خۆ گوتم ئازادم. به لام ئەوهنده ش ئازاد نیم چیی دلم پیی خۆشه بی پیچوپه نا بیهینمه سه ر کاغز و لیفه له سه ر هه تیوان هه لده مه وه. ناوی که س ناهینم. چونکه هیچ سوودیکی نییه. خۆ دار هه لینی، سه ی دز دیاره. من له ره گی قوونی ئەوانه ی ده ور به ریشم شاره زام و که ردار که ری خوی وا نانسئ. ده زانم چ بوون و چییان کردوو و بوونه ته چی و ئیستا چین و چۆن ده ژین و له گه ل کام کۆمپانیا یان کارخانه و فرۆشگه دا ساتوسه ودایان هه یه و پشکیان

چهندهیه و ملک و مالیان له ئەوروویا و ئەمریکا به ناوی کێیه و داها تیان چهندهیه. ئەوهش بۆ ئەوهی بزانی سەرچاوهی بژێوی منیش له کوییه.

من ماوهیهک له ئازانسی تهناهی و ههوالگری ولاتدا له ئەوروویا سهریک بووم له ناو سهران. ههمووان لیم دهرسان و خویان له گهڵ ریک دهخستم و تا رادهیهک لیم روون دهبووه سازادهکان و خهڵکی دهربار و پیاوانی دهسهلات و سهرکرده و ساواکیهکان سهرمایهکانیان له کوی دهخهنه گهر. تهگییر و راویژیان به من دهکرد که کام پشک بکرن و له کام بانک پارهکهیان بخهوینن یان له گهڵ کام سهرمایه دار ببنه شهریک و ئەو وردهکارانهشم لی دهرزانی و له که سوکاری خویان تهنانهت له ژن و مندالی خوشیان دهیانشاردهوه. یهک به یهکیان گولبژیر دهکهم و ناو نیشانیان له قاو دهدهم و ههله و خهیانهت و بهدفعه ری و سوچ و تاوانهکانیان و هه دهسهلمینم که نه توانن نقهیان لیوه بی. دیاره وهک گوتم ناوی کهسیان ناهینم. خوشیان دهرزانی مه به ستم کێیه و چیه. ئیتر پنیوست نییه دهستیان له بهر پان بکه مه وه. خویان دهنیرنه شوینمدا و ههقی خۆم دهدهنی و ئابرووی خویان دهکرنه وه. ئەوه نهینی کاری منه. بهاتبا و خاوه کردان هه ندیکیان روویان لیم گرژ کردبا و دهستیان بۆ باخه لیان نه بردهبا، ئەوا گۆشه یه کیم به ناویکی خوازاو له یه کیک له رۆژنامه کاندایا که ئیستا شوکر وهک کارگ له ئەمریکا و ئەوروویا هه لدهتوقن، بلاو دهکرده وه. ئەگهر ناوی کابرا بۆ وینه 'نهوشیروان' بووبا، من به ناوی 'نهوشیران' بلاوم دهکرده وه. پیم وا نییه کهس ئەوهنده بی چاوپوو بی شهرم داینه گری. به پیی

ئەزمونى خۆم كە تا ئىستا دوو سى جارم تاقى كىر دوو توه، شتىكى لى كە وتووه توه و شتىكم به نسيب بووه.

يه كه م كه س كه سهرنجى راکيشا و تىي گه ياندم جگه له دهو ربه ركهه خۆم دنيايه كى ديكه ش ههيه، بۆره خزمىكى دايكم بوو. ناوى موسا بوو. من پيم دهگوت موسا گيان. له سامان و پينگه كۆمه لايه تيدا زۆر ليك دوور بووين. من به دايكم دهگوت دايكه و ئه به دايكى خۆى دهگوت خاتون. پينكه وه گه وره ببووين. ماله كهه ئيمه له سهر ربي ئاسايشه كه دا بوو، ئه وان دوو سى كۆلان ئه ولاتر بوون. له يهك قوتابخانه دا ده مانخويتند. سى پۆل له سهر ووى منه وه بوو. ئاوال بووين. موسا گيان باوكى مردبوو و دايكى كابان و گه وره ي مال بوو. هه ساريكى گه وره يان هه بوو پر له داره نار و دارسيو و داره رمى و دارقوخ. هه سيليكى گه وره شى تيدا بوو كه بۆوه ي ده بوو مه له ي تيدا بكه ي. ناو كه له هه شتپالوو كهه ي مالىان ژوورى جۆراو جۆرى تيدا بوو، پر له ئاويينه ي بالانويين و چلچرا و تا خوا هه ز بكا پر له نۆكه ر و كاره كه ر و باخه وان. ئيمه هه ژار و ناهميد بووين. باوكم هه ر له بير نيهه. ئيمه هه وشۆكه يه كمان هه بوو. هه وزيكى خرى تيدا بوو كه چه ند ماسيه كى تيدا ده خولانه وه و من و روقيه ي خوشكم به رده وام ئاگامان ليين بوو نه كا پشيله ي دراوسى كان تيان روبيين.

ژووريكى بچووك و له بنيشى هه ماراو و ناندينه كه ش له وبه رى هه زه كه وه بوو و له ولاشه وه ژووريكى گه وره تر كه تيدا ده خه وتين و چه ند هه ره (مشار) و ته شوئ و دارىكم دانابوو گوايه خه ريكى مه رهنگوزى و دارتاشيمه. دياره ده رگا و سندوقه كانم نه ك چاك

نەدەكردهوه، دەشمشكاندن. ئىمه ھەر لە مالى موسى گياندا دەمانتوانى گەمە بکەين. لە ماله نزمەكەى خوماندا شوينى ياريمان نەبوو. يەكەم كەسكى بە لاربيدا بردم ھەر ئەو موسى گيانە بوو. زۆر بەى جارانيش لە قوتابخانەوہ پىكەوہ دەھاتىنەوہ مالى.

رۆژيكيان لە گەوى كۆلانەكەدا راوہستا و چەند قسەيەكى لەگەل ژنيكدا كرد. من لەولاترەوہ راوہستابووم و دەمدى ئەوہ لەو ژنانەيە كە ويړاى زمانچەوريبەكەى لەگەل ئەودا، لەگەل منيش چاوەچاويەتى. لئيم پرسى:

- موسى گيان! ئەوہ كى بوو؟

- خيرا! بۆ دەپرسى؟

- هيچ!

- ھەزرت لئيه خوشكەكەيت پى بناسيتم؟

ئاوا بوو كە رۆژيكيان لە قوتابخانەوہ سواری پاس بووين و چووينە قەحپەخانە و من بۆ يەكەم جار چيشكەى ژيانى دەولەمەندانم چيشت و بە ئاواتەوہ بووم وەك موسى گيان دەولەمەند بيم و خوش رابويتم.

ھەر ئەوہندەى تۆزيك خويندەوار بووم، دايكم كاريكى بۆ دۆزيمەوہ. من بوومە ميرزاي بازرگانىك لە كۆمەلەى بازرگانىي حاجيبولەولەدا. چا و نيڤگەلەم بۆ كرپارەكان دينا. شۆر باو گۆشتم بۆ نانەوا دەبرد و مزم وەر دەگرت و دەمدايە دايكم. حاجى نەبى مايەپوچ دەرچوو و مرد. ميرزا عەلى خانى كورپى بەرپرسى ئىدارەى ماليە بوو. لەگەل خۆى بردمى و لە بەشى ئەرشيف كاريكيان دامى و من بوومە كارمەند.

دهاتم و دهچوم. موسا گيان چووه قوتابخانه‌ی سه‌روهت و ديپلومی وەرگرت. ژيکه‌له و چاو و برۆرەش. تەرپۆش و جاروبارەش قيت و قنج و لووتبەرز. له‌گەڵ من هەر نه‌گۆرا. جارێکیان له‌گەڵ میرزا عەلی خان چووینه به‌نده‌ری له‌نگه‌ بۆ ئەوه‌ی له‌ مالیاتی ماسیگره‌کان بکۆلینه‌وه. شەش مانگ له‌وئ ماینه‌وه نه‌ ماسیمان دیت و نه‌ ماسیگر. له‌ بری ئەوه تا خوا حەز ده‌کا قاچاخچیی لئ بوو. ئەوان هیی ئەوه نه‌بوون مالیاتیان لئ بستینی. له‌بری ئەوه، به‌ چەند تۆپ قوماشی هه‌وریشم و سه‌عات و بازنه‌ی زیڕ و شتی دیکه‌وه گه‌راینه‌وه. بازنه‌یه‌کی زیڕم بۆ دایکم هیناوه، که ئەوده‌می روقیه‌ می‌ردی کرد بۆی کرده باربوو. له‌ به‌نده‌ری له‌نگه‌ که هاتمه‌وه، ببومه وشکه‌قالۆر. هەر ئیسک و پرووسکم لئ مابۆوه. میرزا عەلی خانیان گرت و له‌ زیندانیان توند کرد. دوایی بوو به‌ سیخوپی ساواک و ئیستاش ئەوه له‌ گوشه‌یه‌کی ئێران ده‌ژی. ئیتر منیان ده‌رکرد و ببومه به‌ره‌لا.

که‌ گه‌رامه‌وه، موسا گيان بۆخۆی ببوه پیاویک. سه‌رێک بوو له‌ نیو سه‌راند، ریز و حورمه‌تیکی هه‌بوو. له‌گەڵ من هه‌روه‌ک جاران بوو. که‌ زیڕ و میڤی به‌ ده‌ستمه‌وه ده‌دی، زه‌رده‌یه‌کی ده‌هاتی. جارێکیان گوتی: تۆش سیرمه‌یه‌کت پئ براوه. من وه‌رووی خۆم نه‌هینا، ئەویش باسی نه‌کرده‌وه.

بیکاریه‌یه‌که‌ی من ماوه‌یه‌کی خایاند.

سالی ۱۳۳۷ بوو، ئەوده‌مه‌ی ساواک تازه‌ پئی ده‌گرت، رۆژیکیان پاش نیوه‌رۆ، موسا گيان هات سه‌ری له‌ دایکم دا. من و روقیه‌ له‌سه‌ر هه‌سیله‌که‌ دانیشتبووین. خه‌ریک بووم قاچه‌کانم ده‌شوشت و سه‌یری

سووره ماسییه کانم دهکرد. نه مدهویست منه تباری ئه و بم. نه کا پئی
وابی من داموم. هه ر شتیك بی، من پیاویکی به غیره تم. بیستم له دایکم
ده پرسى:

“... چ ده کا؟”

“هیچ ناكا، بیكاره. له بهندهرى لهنگه زۆرى كویره وهرى دیتوه. لیى
گه پئی تۆزیک بیته وه سه رخۆ، كاریكى بۆ ده دۆزینه وه. خۆ له برسان
نه مردووین. هیشتا پاروه نانیک ههیه بیخۆین...” دایکم ئه و دوو گواره
زیړه ی من له بهندهرى لهنگه بۆم هینابوو، فرۆشتبوونییه وه و ژیانمان
دابین بوو.

موسا گیان كه ویستی برۆا، له سه ره سه ئیله كه تۆزیک راوه ستا و

گوئی:

“براله...”

من ناوی خۆم نه دیتنا. له بهر زۆر شت.

“براله، بۆ چلكی لاقت به ئاوی سارد پاك دبیته وه؟”

وه لآم داوه: “تۆ به پالمۆلیۆ قاچت ده شوۆی و دوايیش به عه ترى

كوئی دایده مآلی. ئیمه ی هه ژار هه ر ئه و ئاوه بۆگه نه مان هه یه و ده بی

شوكرانه بژیر بین...”

تاچه تی بیستنی فر و لاتاوی نه بوو. گوئی:

- گوئی بدهیه. خۆ ده زانی من چه ند روژیکه بوومه ته كارمه ندى بانكى

نیشتمانی. چه ند حه فته یه كى دى ده چمه ئه رده بیل و ده بمه كارمه ندى

بانكه كه ی ئه وئ.

“موسا گیان، ئه سه په كه باشی هه لگرتووی؟ وا زوو؟”

”يانی چی وا زوو؟ ئهوه دوو ساله له وهزارهتی دارایی خزمهت دهکه م و ئیستا نیردر اومه ته بانکی نیشتمانی، کارمهندی بانکی نیشتمانیی ئه رده بیل خو پلهیه کی بهرز نییه، دوایی پیکه وه باسی دهکه یین.“
وامان دانا چهند روژیکي دی بچمه ماله که ی.

هر گوتی و نه بیریه وه که بنیاده م له و بگره و به رده یه دا که سهگ خاوه نی خوئی نانا سیتته وه، ده بی پشتی به جییه ک گهرم بی. ده سهک لایه کی هه بی که دهستی پی بگری و له که وتندا پی هه سیتته وه. هر هه مووان تیردانیکي پر له تیریان هه یه و سیزه له بنیاده م ده گرن به و مه به سته ی هرچی ببزوی بییکن. میرزا عه لی خان توی برده به ندهری له نگه و له وی مانه وه و بیکه سوکار که وتنه وه که س خه میکی لی نه خواردن. هر گوتی و نه بیریه وه و من پرسیم:

”موسا گیان، تو که ئیستا پشتت قایمه و ده سگریکیشت دوزیوه ته وه.“

”به لی وایه. توش ده بی بکه ویته ری. ده بی پشت و په نایه کت هه بی. خو دایکه ناتوانی گوچانی دهستی تو بی.“ تینه گه ییشتم. نه مزانی دهیه وی چ بلن. کاس ببووم. دهیه ویست لومه م بکا؟ یان هر به راستی به زه بی پیمدا ده هاته وه؟ دهیه ویست خوئی لای دایکم شیرین بکا؟ که شه وانه پیکه وه ده بووین، ئیتر ئه و موسایه نه بوو و پیکه وه ده چووینه قه حبه خانه. وه ک بللی سه روکی بانکه و خه ریکه ناموژگاریی مشتته ریه کی پله نزم دهکا. ته زبیه کی دهنک درشتی به دهسته وه بو و به بی ئه وه ی خوئی بیه وی، لاسایی گه وره کانی ده کرده وه. تا ئه و دم ناوی ساواکم نه بیستبوو. بیرم له وه ده کرده وه، به پاشماوه ی ئه و

شتهی له بهندهری لهنگهوه هیئابوومهوه، دووکانیک دانیم. تهنانهت به زهینمدا هات بچمهوه بهندهری لهنگه و لهوئ مل بنیمهوه له کارهکهی شهش مانگ لهوهپیشم. روژیکیان تهنانهت چومه سهردانی میرزا عهلی خانیش. سی مانگ و نیو بوو له زیندان کرابوو. قهلهو ببوو. میشیکیشی میوان نهبوو. که منی دیت، گهش گهش بووه.

“خهریکی چیی؟”

“هیشتا بیکارم و دهمهوی بچمهوه بهندهری لهنگه. هاتووم سوو راغی یهک دووانیکت لی بکه که هاوکاریی توین دهکرد. زهعشیر و شوهر زور باش بوون. لهگهله ئیمه ههلیان دهکرد. میرا کهعبی پیش کویره خویندهواریهکی ههبوو و بهو چاوه که محوکمانهیهوه لهگهلمان خراب نهبوو.”

“راوهسته چهند روژیکیی دیکه کیشهکهی من دهبریتهوه. من کونی دوعاکه دم دوزیوهتهوه. ههر لهو تهویلهیه بیمه دهری، دیسان پیکهوهین. هیشتا ئاوهکه ههلهچووراوه.”

به راستی بوو یان درو نازانم. بریارم دا سهفهریکی بهندهری لهنگه بکه. بهلام چاره نووس روژیکیی دیکهیی بو نووسیوووم. مووسا گیان هاته مالمان بو ئهوهی مالوایی له دایکم بکا.

“سبهی بهیانی سهعات ده وهره مالمان کارم پیته.”

سواری تاکسیی کردم و بردمییه بینایهکی چهند نهومی. له بهر دهرگا راوهستام و خوئی له زهنگهکهی دا و چووه ژووری. نیو سهعاتیک لهوی چاوهری بووم، دوايي یهکک هات و پرسیی:

”تو له گه ل مووسا خان بووی؟“

دهرگای کردهوه و بردمییه ژووری. چاومی بهست و به ئهسانسور
چهند نهومیک سهرکهوتین. یهکیکی دیکه هات و بردمییه ژووریک و
دهرگای پیوه دا. نیو سهعاتیکی خایاند. نا، نازانم ئه و ماوهیه هیندهی
عومریک دریژ بوو. ههر له و ژوورهدا دهرگایهکی دیکه ی تیدا بوو و من
ههولم دا بیکه مه وه. گویم له دهنگی پییهک بوو. دلم وهک بالی چوله که
فرکه ی دههات. چیی نه مابوو بیکه مه هات و ههرا. چیی جنیوی ده مزانی
ههواله ی مووسا گیان و جهد و ئابادیم کرد. شتیک له ناخمه وه بانگی
دهکردم. ههر شتیک هه بی، له م ژوورهدایه. چاویان کردم هه وه. دهرگا
کراوه و یهکیکی چاویلکه رهش هاته ژووری. میژیک و دوو کورسی
له وی بوو.

پرسی: ”ناوت چییه؟ من دکتور بیژهنم.“

جوابم نه داوه.

گوئی: دانیشه.

سهه میژه که کاغذیک و سی قهله می لی بوو. زهنده قم چوو.
دوقرانییه که م کهوت. ئیره ساواکه. لیره ”س و ج“ بیان له بنیادهم
دهوی و دهچنه بنچ و بناوانی هه موو شتیکه وه. بی و نه بی ئهوی له
لهنگه هیناومه ده بی داینیم. دهسگره کهش ههر ئه وهیه. له وانیه قوتار
بم. له به رخومه وه ده مگوت: یانی میرزا علی خان ئاوی لی هات.
روالته و روخساری کابراش قار و غه زه بی لی نه ده باری.

گوئی:

”من دکتور بیژهنم. من سهعاتیکت به جی دیلم و تو شهرحی ژیانی

خۆت دهنووسی. به لآم ورد ورد هیچ له بیر مه که. شته گشتیه کان خۆمان دهیزانین. هاوړیکانت کین. له گه ل کئ هاموشۆت ههیه. ناوی ناسیاره کانیشت بنووسه. ناوی دایکت و باوک و خوشکت و چ کاره ی؟ ژیانته به چی هه لده سووړی. ته نانه ت ئه و شتانه ی پیت وایه گرینگ و پیوستیش نین، ورد و بی که موزیاد بیانوووسه.

گوتم: “جه نابی دکتۆر، خۆ من هیچم نه کردوو. له هیچ تاqm و حیزبیکى سیاسیدا نیم.”

گوته: ” دهزانم، له خۆت باشتر دهزانم. دتهوئ باسی ئه و شتانه ت بو بکه یین که خۆیشت نایانزانی؟ دهزانم هیچکاره نه بووی و هیچ گووکارییه کیشته نه کردوو. ئه ی بووه نه هاتوویه ئیره ئیتر پیاده نه بیته و سوار بیت؟“

ئه وه ی گوت و ههستا و هیشتا ده رگا که ی پیوه نه دابوو، دووپاته ی کردهوه:

”که وابوو، من پاش سه عاتیك دیمه وه و کاغه زه کان ده به م.“

رۆیشت و من دهستم دایه قه له م و چه ند هیلیکم به لاپه ره ی یه که مدا کیشا و له دلئ خۆمدا گوتم: “چ بنووسم، چ نه نووسم؟ غیره تم وه بهر خۆم نا و ورد ورد له و دمه وه که شه ش سالان بووم و دایکم بردمییه قوتابخانه ی فره نگ و من وردیله بووم و له کورسییه که ی پیش پیشه وه دانیشتم، نووسیم. مندالیکی گیلۆکه نه بووم و چیی له قوتابخانه ده خویند فیری ده بووم. تا پۆلی یازدهم خویند و ئیتر له ئیمتیحان که وتم و نه چوومه قوتابخانه و رۆژه به ره لا به ره لا ده خولامه وه. شه ش

مانگی یه کهم دایکم نه یزانی له دهرس راده کهم و له گهل لات و لووتان دهسوورپیمه وه و دایکم کاریکی بۆ دۆزیمه وه و له پیشدا له کۆمه له بارزگانیه کهی حاجیبولدوله لای حاجی نه بی نامیه بهر کار و دوایش له دارایی. خوشکه کهم ناوی روقه یه یه. هاوړیکه شم مووسا گیان. له دارایی چوناوچون له بهر دهستی میرزا علی خاندان فیره کار بووم. هه موو جوړه کاریک. چون کاروباری مشتته ریبه کانم وهدوا دهخست. چه ندهم بهرتیل وهرده گرت و چه ندهم ددهاوه به میرزا علی خان و پیشکی میرزا علی خان که دووهیندهی من بوو. دهیگوت ئه و ده بی نیوهی به شه کهی خوئی بداته بهرپرسه کهی. له بنه وه ئاگام لئی بوو که خوئی هندی جارارن پارهی کی زوری له مالیاتده ره کان وهرده گرت و دهیگوت بۆ بهرپرسه که ممه و یان لانیکه م لای من وای دهنواند. هه موو جوړه خه لکیک دههاتنه لای. بۆینباغ له مل و کلاوله سهر و مه ندیل به سهر و دیوهره و چه رچی و بازرگانی مایه پووچ و ورده بازرگان. له گه ره کی ”چاله ژهر” به کاروباره کانیان راده گه یشته. بۆینباغیه کان، ئاغای چه رچییه کان بوون. سیاسهت و ابوو له پیشدا هه ر کهسه و به بیانویه ک مه حته لمان ده کردن. دهسخه رومان ده کردن. هه لمانده سووراندن تا بیزار ده بوون و یه کیکیان ده کرده نیو بژیوان، چه نه یان لئ دها و چاره سه رمان ده کرد. مانگیکی مابوو بۆ سه فه ری له نکه، یه ک ”شاهی” یان نه دامی. گوتی: ده بی هه مووی بداته بهرپرسه کهی. خه ریکه کاریکی باشمان بۆ جیبه جی ده کا و له وئی پاروومان له روئن ده که وئی. دها تیکی و امان نه بوو ئاهی دل دامرکیتی. به لام له له نکه بیتامان کرد. میرزا علی خان هه زار فیلی ده زانی

که هەر له رووم نایه باسیان بکه. جاری وابوو ههولم دها نه هیلم زیده پوی بکا. پیکه نینی پیم دههات و به مندالی ده زانیم و دهیگوت: که گه وره بووی، ئاقل ده بی. خو بیته و هه موو ئەم شتانه م نووسیایه، په تهی خۆم سه رئاو ده که وت. تا ئەوی روژی هەر پیم وابوو ده کری وهک چون فیله جه ندرمان ده که ی، ئاواش کلاو له سه ر ئەم ساواکیانه بنی و به ره ی خوت له قورپی بینیته ده ری. به کورتی سی لاپه ره م پر کرده و و چاوه روان دانیشتم. له سه ر میزه که هه ستام و ئیتر چاوم کرابوونه وه و ده متوانی بجمه لای په نجه ره که و سه یریکی ده ره وه بکه. شتیکی وام به رچاو نه که وت. هەر هاتم و چووم تا له قوفلی ده رگا که دا دهنگی کلیل هات.

ئه مجاره پیاویک، که دهیگوت من دکتور جیهانگیرم و جانتایه کی پی بوو، به روخساریکه وه که زه رده خه نه یه کی دروینی تیدا به دی ده کرا و جگه ره یه ک به لیوه وه هاته ژووری. جانتایه کی زه ردی چه رمینی به ده سه ته وه بوو، چاویلکه ی خورشکینی له چاو کردبوو، بویه بوته ساغ نه ده بووه رواله تی چوناوچونه. وا پیده چوو ده یه وی دلی من راگری. من ئەو کابرایه م جوان نه ناسی. ده یه ویست بمخه له تینی و قسه م لی ده رکیشی؟ لووتبه رز بوو یان رووی گه ش بوو؟ هه رچونیک بی، ده یوانی ئەکته ریکی باش بی. ترساندمی.

”دانشه برا.”

له جانتا که یدا به شوین شتی که دا گه را. ده ستیک وه ره قی لی ده ره ینا و له سه ر میزه که ی دانا. ده یه ویست وا بنوینی که به هه له ده ره یه یناون. دووقرانییه که م که وت. وه ره قه کان هیی من بوون. ده سه به جی خسته تی وه

نیو جانتاکه‌ی. ئەو لاپەرە‌ی پرم کربۆوه، هه‌لیگرت. سه‌یریکی کرد. چه‌ند چرکه‌یه‌ک چاوی برییه لاپەرە‌که‌ی دووهم و هه‌ر چاویشی له لاپەرە‌ی سێ نه‌کرد.

“هه‌موویت نووسیوه؟”

گوتم: “به‌لێ، به‌لام فکرم له‌ شوینیکی دی بوو. ئەوه هه‌ر ئەو لاپه‌رانه‌ بوون که نیشانه‌م کربوون و گیرفانی شیخ غه‌زه‌نفه‌رم پێ به‌تال کربوون و هاواری لێ هه‌ستا. کردیه هه‌را. هه‌ر شه‌م لێ کرد. چه‌ندت ماسی گرتووه؟ کوا پسووله‌ی پیتاکت؟ ریاندم به‌گۆری بابیدا. نقه‌ی لێوه نه‌هات. ئیستاش ئەوه ئەم دکتۆره لاپه‌ره‌کانم به‌چاودا ده‌داته‌وه.

“که‌وابوو ئەو شیخ غه‌زه‌نفه‌ره‌ بۆچی چووه‌ته‌ پۆلیسه‌خانه‌ و شکایه‌تی

لێ کردووی؟”

“کاکه‌ گیان، ئەوانه‌ خه‌ریکی قاچاخچیتی بوون و من ده‌مگرتن و،

بوختانیان بۆ بنیاده‌م هه‌لده‌به‌ست.”

من ده‌مگوت و ئەو گویی راده‌گرت و راینه‌ده‌گرت و به‌ نووسینه‌که‌ی

مندا ده‌چۆوه. به‌لام یادداشته‌ی نه‌ده‌کرد. دلم ده‌فڕی. ده‌ترسام “س. ج”

به‌رۆکم بگری.

دیتم ئەو کارانه‌ی من به‌هه‌ند وه‌رناگری. پرسیا‌ری ده‌کرد و من

وه‌لامم ده‌داوه‌ و ئەو کاغه‌زی نیو جانتاکه‌ی ده‌ردینان و سه‌روژی‌ری

ده‌کردن. له‌ پڕ قسه‌ی پێ بریم و گوتی:

“ئهی ئیستا چ ده‌که‌ی؟”

“بیکارم.” و بۆم باس کرد که دایکم مافوور و که‌لوپه‌لی ماله‌وه

ده‌فرۆشی و هه‌رچۆنیک بێ پاروووه‌ نانیک ده‌خوین.

هەر گوتم: "دەمەوئ بچمەوہ بەندەری لەنگە." گوئقولاخ بوو.

"لەوئ چ دەکەئ؟"

"کاسبئ دەکەم."

"دەتەوئ ببیتە قاچاخچئ؟"

"نا، بەلام قاچاخچیبەکان دەگرم و دەیاندمە دەست پۆلیس."

"جەنابئ میرزاعەلی خان... گوئوویەتی ئاگامان لیت بئ، ئەگینا لیت

دەقەوما."

"لەگەرەئیی خۆتانە."

کوئت پئخۆشە، دەتوانئ بچئ. بەندەری لەنگەش جئبەکی خراب نئبە.

بەلام مەرچئک هەبە. لە هەر کوئ شتئکت دئ کە لەگەل بەرژەوہندیبە

بالاکانئ نئشتمان ناتەبایە، دەبئ منئ لئ ئاگادار بکەبەوہ.

کەوابوو داوای سئخوڕبئان لئ دەکردم. لئئ تئگەبئشتم. خۆم لە گئلی

دا. سەبەرە، ئەگەر خۆئ پئ زئبەرەکە، من لەو زئبەرەکترم.

گوتم: "بەرئز، بەرژەوہندیبە بالائ نئشتمان، یانئ چئ؟"

بە تئروئەسەلئ باسئ ئەو شتانەئ کرد کە هەموومان دەیانزانئن.

گوئئ: ئەگەر یەکئک جئئوئ بە شا دا، ئەگەر کەسئک کاغەزئک شتئکئ

لە عەرەبستان و پاکستانەوہ هئنا، بەتائبەتئ ئەگەر یەکئک کتئبئکئ

بەدەستەوہ بوو و خوئندئبەوہ و داؤ بە یەکئکئ دئکە، ئەگەر مەلایەک

وئستی جگە لە قورئان و سئپارە شتئکئ دئکە فئزئ مندائئ خەلک بکا

و، ئەگەر یەکئک لە شارەکانئ دئکەوہ هاتە لەنگە و وئستی پئوہندی

بە خەلکئ دئکەوہ بگرئ، ئەگەر دەرکەوت و خۆئ بزر کردەوہ.

ئەگەر خوای نەکردە، دەمانچە و کئرد و قەمەئ هئنا و بە گەنجەکانئ

فرۆشت. ئەگەر شەوانە چەند كەسێك لە بن خێوەتێك كۆ بوونەوه و قسەوباسیان كرد... هەر گوتی و نەیبیرییەوه و من نەمزانی سیخوڕی چیبە و دلنیا بوومەوه كە ئەو كارانەم پێ دەكری. كەواتە هەر ئەو شتە بوو كە مووساگیان ناوی نابوو دەسگرە و پشتگەرمی.

پشتم گەرم بوو. بە دایكەم نەگوت چ كارەم. لەو چوارسەد تەمەنەى جەنابى دكتور بیزەن بە قەرز پێى دابووم، سەد تەمەنیم دایە دایكەم و بپارم دا كالهى لى هەلكیشم و بچمە لەنگە بۆ ئەوهى میرزا كەعبى بپینم بەگۆرى بابیدا. ئەوه رواله تی مەسەلەكە بوو. دەشترسام. هەر كە لەو بینا چەند نەهۆمییه هاتە خواری، هەستم كرد هەموو كەس لیم بیزارە. بە پیاوخرایم دەزانن. لەبەرخۆمەوه دلێ خۆم دەدایەوه: ”خۆ با، بەدەست ناگیردری.“ دەبێ هەلكەى و پارێزراو بى. چ سەگبایك دەتوانى شان لە شانى من بدا. ئیتر خۆم بە ساواکیهك دەزانى. هەر كەس شان لە شانم بدا، شەرته وای بەعەرزیدا بدم پشووێ نەیه تەوه بەر. ئەوانە هەرۆگێف بوون. چەند رۆژێك بپرم كردهوه ئاخۆ بچمە لەنگە یان نا. ئەرى باشە ناکرى هەر لیترە لە تاران سیخوڕییه كە بکەم؟ هەرچۆنێك بى دانم بە جەرگی خۆمدا گرت و ساغ بوومەوه سەفەرێك بکەم، كە زەماوەندى خوشکە چکۆله كەمى بەسەردا هات. دایكەم پینداگر بوو راوهستم تا ئەو كارە خێرە سەردەگرى. تا ئەو دەمە زاوام هەر نەدیتبوو. بیستبووم كە روقیه هاموشۆى كابرایەك دەكا چەند سالیك لە خۆى گەورەترە و باسى زەماوەندەكەیه تی. ئەو رۆژەى كۆرە هاتە خوازبینى و دایكەم لە ژوورەكەى من پێشوازی لى كرد، لە ناکاو راچله كیم. وەك بلیسەیه كى لەپڕ دەدرەوشیتەوه و دادەمریکتەوه، خەيال هەلیگرتەم كە دەلێى ئەو برادەرەم لە جینیەك دیتوو. بەلام هەرچی كردم

و کراندم نهمدهناسییه وه. جاری وابوو ههستم دهکرد ئه وه ههر ئه و
 کابراییه وا کالاً قاچاخهکانی نیو بهفرگرهکهی لی کریوم. بهلام یهکیان
 نهدهگرته وه. دلنیا بووم که له و چند مانگی بینکارییه مدا چند جار ان
 تووشی بووم، به بی ئه وهی شانمان له شانی یه کتر دابی. له پر گوتم،
 نهکا بهر له وهی چاوم به دکتور بیژهن بکه وی، ئه وه چاوی به سه رمه وه
 بووه و ئیستاش بو ئه وهی بچیته بنچ و بناوانی شته کانه وه بیه وی بیته
 نیو ماله که ماه وه. به لام ئه و ساویرهش ههر له خوزه رهوییه وه. پاش
 چاکوخوشییه که نیوانمان خوش کرد و بووینه برادر. شهوانه له گهل
 روقیهی خوشکم و به تهنی له کافتریاکاندا بیرمان ده خوارده وه و
 من پریسکهی دللی خوم بو ده کرده وه. تاقه شتیکی لیم ده شارده وه،
 چاوپیکه وتنه کهم له گهل دکتور بیژهن و راسپیردراوییه کهم بوو له
 له نگه. ده پازده روژیک شه و روژ پیکه وه بووین و ههر جاریکی
 دهمه ویست داوای لیئوردنی لی بکه که دهمه وی خوم بو سه فه ریک
 ئاماده بکه م، ده یگیرامه وه. زهماونده کهی روقیه ودرهنگی که وت. بو
 سبه یینی که له گهل گه راجی باشوردا کاتم دیاری کرد بو ئه وهی بار
 و بوخچه کهم به رمه ئه وی، شه وی که هاتمه وه دیتم نامه یه کیان له بن
 درگا که وه خستوه ته نیو دالانه کهی مالی. دکتور بیژهن داوای کرد بوو
 سه عات ده بچمه وه ئه و بینایه ی له گهل مووساگیان چوو بووم. هیشتا
 له زهنگم نه داوو یه کیک درگای لی کردم وه. ئه ی مالی ویرانم، خو
 ده سگیرانه کهی روقیه بوو. به ندی دل م پسا. لال بووم. ئه و پیکه نی
 و من ئیتر قسم نه کرد. به ئه سانسور چومه سه ری و ئه مجاره
 بردیانه ژوره کهی دکتور بیژهن. درگا کرایه وه و دوو به دوو به بی
 ده سگیرانه کهی روقیه به ره وروی یه کتر دانیشتین.

خوشکه کهم شووی نه کرد، به لام دووگیان بوو. دایکم لئی شاردمه وه و داو درمانیان دهرخوارد دا تا مندالهیان پی فری دا. که له نه خوشخانه چوممه ژوورسه ری، به ریکهوت له په رستاره کانم بیست که شتیک قهوماوه. دکتور بیژن به تیروته سه لی بوی روون کردمه وه که خه تای روقیه بووه و ئه و کوره هیچ خه تیه کی نه بووه. دیاره من بروام نه کرد، به لام دهسه لات چ بوو؟ یان دهبوو خوم بکوژم، یان ئه و هه تیوه، یان روقیه ی خوشکم. غیره تی هیچ کامه شیانم نه بوو. راسپیرواییه که ی من له و روژوه دهستی پی کرد. به تیروته سه لی و ورد ورد پیم شرح ناکری، ئه گینا هر نابریته وه.

کورتی بېرمه وه، کاری من ئه وه بوو خو بخزینمه نیو قوتابییه چه پییه کانه وه. له زانکو دهیان کرده هه را. له خووه نه ده چوونه وه سه ر پؤل. ته نانه ت سووکایه تییان به یه کیک له ماموستاکانی به شی پزیشکییش کرد. نه یان نهیشت بچیته وه پؤل، چونکه چاکه ی شای خاوه نشکوی گوتبوو. گوتیان ئه وه به و جوړه دهیه وئ بیکه نه سه روکی زانکو. ئه رکی من ئه وه بوو بزانه کی سه رگه وره ی ئه و ئاژاوه گپړانه یه. ئاگاداریان کردمه وه که جگه له من راسپیروای دیکه ش هه ن و چاویان به سه ر وه زعه که وه یه و له وانیه له سونگه ی هاندان و دنه دانی قوتابییه کان بو کاری تیکدهرانه، گومان له خوم بکری و پیاوانی ئیداره ی پؤلیس خوم قولبه ست بکه ن. گوتیان نه ترسیم و غیره ت وه به ر خوم بنیم و به بی پرینگانه وه خوم ئاژا بکه م. مه به ست ئه وه یه ریکخراو - بو یه که م جار ئه و ناوهم له دکتور بیژن بیست - بزانه به راستی کی له پشت ئه و ئاژاوه نه وه یه و پیوه ندییان له گه ل چ دهسته و تاqm و حیزب و به رپر سگه لیک ی دهره کی هه یه. نه نیی کاره که ئه وه یه، به بی تا قیکردنه وه ی دهر او، خو پیدانه دم.

چونکه هیچ دوور نییه که هاندهران خویان سهر به ئاژانس بن و ئەوانیش ئەو رۆلە بگێرن که پێیان ئەسپێردراوه. خۆ قەرار نییه ئیتر من سهرێک لهو مالە نهدمهوه و ههر له رێگه‌ی ده‌سگیرانه‌که‌ی روقیه‌وه . که ئیتر ناوی ببووه زاوازیپینه - راپۆرته‌کانم بگه‌یه‌نم و ته‌نیا ئەگه‌ر پێویست بوو شه‌وانه به ژماره ته‌له‌فۆنی سێ جار ته‌له‌فۆن بکه‌م و پێوه‌ندی بگرمه‌وه. قه‌ت به ته‌له‌فۆن ته‌نازه‌ت ئەگه‌ر راپۆرته‌که زۆر به‌په‌له و گرینگیش بی، نه‌یگه‌یه‌نم.

که‌ره‌سته‌ی کاره‌کان له هه‌موو بواریکه‌وه دابین کرا. منی مالۆیران که ناوم لهو کاغه‌زانه‌دا ”یارۆ“یه، بوومه قوتابی و له بواری ئابووریدا دهرسم ده‌خویند و ئەوه‌ش کاریکی سووک و سانا نه‌بوو. خۆ من له پینجه‌م دواناوه‌ندی پترم نه‌خویندبوو و هیچ دیپلۆمیکیشم نه‌بوو و، به راسپاردە‌ی یه‌کیک له مامۆستا‌کان که خۆی پشکدار بوو، ئەویش لهو سۆنگه‌یه‌وه که قوتابییه‌کی زیره‌ک و به‌هۆشوگۆش و هه‌ولده‌ر و ماندوویینه‌ناس بوو، رێگه‌م درا بچمه پۆلی وانه‌کانی ئابووری و میژوو و ئەده‌بیات و، گفتیش بده‌م دوابی ئیمتیحانی دواناوه‌ندی بده‌م و دیپلۆمه‌که‌م وهرگرم. ئەو به‌لینه‌ی قه‌ت نه‌چووه سهر. جا وه‌ک قوتابییه‌ک ناچاریان کردم کار بکه‌م. ناچار بووم کۆمه‌لیک ده‌سته‌واژه‌ فیر بم که تا ئەو‌ده‌م ههر نه‌مبیس‌تبون. کورده‌کان له باسوخواسه‌کانی‌اندا هه‌ندی ده‌سته‌واژه‌یان به سه‌روگۆیی یه‌کترا ده‌دا، که من تازه ده‌مبیس‌تن و، منیش که ده‌مویست نۆکی نیو هه‌موو چیشتیکی بم، ده‌بوایه‌ فیریان بم. وشه و ده‌سته‌واژه‌ی وه‌ک ئایدۆلۆژیا و مارکسیزم و کۆمه‌لگه‌ی مرۆیی و خۆی له خۆیدا و ده‌قاوده‌ق و دیارده و دروشم و لیبرالیزم

و کۆنه‌په‌رستی و پێشه‌نگ و ئەو شتانه ده‌کرا زوو فێریان بی. ئەوهی زۆر ئەسته‌م بوو، تیگه‌یشتن له‌و باب‌ه‌تانه بوو که چه‌له‌حانیان لێ ده‌که‌وته‌وه. رۆژنامه‌کان و کاغەز و پۆسته‌ره‌کانی بانگه‌شه و نامیلکه سیاسییه‌کانم ورد ورد ده‌خوینده‌وه، جاری وابوو کتێبه‌کانیانم لیک ده‌کرده‌وه و هه‌لمده‌دانه‌وه. که ئاوێم دایه‌وه خۆم خه‌ریک بوو ده‌بوومه قوتابی. ئیتر وام بێر نه‌ده‌کرده‌وه که من قوتابییه‌کی درۆینه‌م.

هه‌ر به‌وه‌نده مایه و هه‌وینه‌مه‌وه به‌شداری باس و مناقشه‌کانیان ده‌بووم. به‌ر له هه‌موو شتیک به‌تایبه‌تی په‌لاماری سوپا و ده‌ربار و هه‌ندی نوێنه‌ری په‌رله‌مانم ده‌دا. هه‌یج ترسم له‌وه نه‌بوو له‌ قسه و وتاره ئاگرینه‌کاندا ناوی شا و ده‌وروبه‌رییه‌کانی بێنم. پاش چه‌ند مانگ من وه‌ک ئەندامیکی سه‌رده‌سته‌ی قوتابییه شوێر شگێره‌کان له‌قه‌له‌م درام و تاقمیک له قوتابییه‌کان لایه‌نگر و شوێنکه‌وته‌ی من بوون. چیی گوتبایه‌م ئەوان ده‌یانکرده‌ دروشم و ده‌مبیسته‌وه که له چه‌له‌حانی سیاسییه‌کانیاندا ناوی "یارۆ" دێنن، که کابرایه‌کی تیگه‌یشتوووه و باش تیگه‌یوه‌ چاوه‌گی کیشه‌که کوییه. ئیتر وای لێ هات سه‌رده‌سته‌ی تاومه سیاسییه‌کان خۆیانیان ده‌ناساند. یه‌کیک هات و گوتی: "یارۆ" تۆ له خوت و خۆراییی ئەندامی حیزبه‌که‌ی ئیمه‌ نی. ئەگه‌ر چه‌ز ده‌که‌ی ده‌تناسینم."

یه‌کیکی دیکه برده‌مییه ئەولاوه و گوتی: "دوینی له ئەنجومه‌ن باسی تۆم کرد، هاوڕێیان چه‌ز ده‌که‌ن بتناسن." سییه‌میان ته‌نیا په‌سنی "یه‌کیتی کریکاران" و چواره‌می په‌سنی "هیزی سییه‌م" ی ده‌دا. ناوی هه‌ر هه‌موانم یادداشت کرد و به زاوازی‌رینه‌دا گه‌یاندمه ده‌ستی دکتۆر

بیژن. له ههموان گرینگتر گهنجیکی کورتهبالا بوو بهناوی ئاهاری که خوی لی نزیک دهکردمهوه و هانی دهدام بو ئهوهی ههموو روژی دروشمی توندوتیژتر بدهم. ئیتر وای لی هات من دهسته گولیکم بهئاودا دا و ئهوه بوو به شتیکی چاره‌نووسساز. پاش دوو سال خوم ببوممه شوپشگیریک ئاو نه‌پیاالیوی.

مانگرتنی قوتابییه‌کان روژ به روژ ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرد. ماموستاکان یان لای قوتابییه‌کانیان ده‌گرت، یان نه‌ده‌چونه‌وه سهر پۆل. سه‌روکی زانکو بووه گویلهمست. به نه‌رمونیانی و سیاست هیچ شتیک جیبه‌جی نه‌ده‌بوو و زانکو روژ به روژ پتر ده‌شیوا. تاقم و گرووپه جوراوجوره‌کان تیک به‌رده‌بوون. سه‌ری قوتابییه‌کیان وا شکاند ناچار بوون بیرفینن بو خه‌سته‌خانه. له‌وه‌زعه‌دا سه‌روکی زانکو پیشنیاری به وه‌زاره‌تی زانست کرد که پیشوازی له وه‌فدیک بکا، بو ئه‌وه‌ی ئه‌وان داواکانیان بخه‌نه روو. یه‌کیک له نوینه‌رانی قوتابییه‌کان ئاهاری بوو که بلنگو و وته‌بیژی شانده‌که بوو. وه‌زیر پیشوازی لی کردن و به‌لینی پی دان کومه‌لیک کاری پیویست بکه‌ن که به‌دلی قوتابییه‌کان بی. له نیو پینج قوتابیدا چوار که‌سیان رازی بوون و خویان به سه‌رکه‌وتوو ده‌زانی. ته‌نیا ئاهاری ناقایل بوو که پنده‌چوو ده‌ست له گونان دریژتر له لای وه‌زیره‌وه گه‌راپیته‌وه.

ئاهاری هاته لای من و گوتی، وه‌زیر کوره‌کانی هه‌لخه‌له‌تاندوو و زوری پی ده‌وی تا قوتابی دیسان که فوکول بیانگریته‌وه و نار‌ه‌زایه‌تی بنوینن. ده‌بی کاریکی وا بکه‌ن ئه‌و بلیسه‌یه دانه‌مرکیته‌وه. سه‌یرم کرد گهنجه و خوازیاری ناوبانگ، بویه فکریکی تازهم به می‌شکیدا هات.

وزير ئەمرى كردبوو له ماوهى حەفتەيه كدا، ئەنجومهنى زانكۆ كۆ
ببیتەوه و ویست و داخوایى قوتابییەكان تاوتوی بكا و به شوین
ریگه چاره یه كه وه بی كه هه م بۆچوونی حوكمه تی تیدا بی و هه میش
بژیوی قوتابییەكان دا بین بی.

چاوپیکه وتنى شاندى نوینه رایه تیبیه كه رۆژى چوارشه ممه بوو و
وا دانرا ئەنجومه ن له رۆژى شه ممه وه ده ست بكا به تاوتوی كردنى و
كۆمه لیک ریگه چاره بخرینه روو. من بریارم دا پیشی ئەو نیوبژیوانی
و شته بگرم. چەند كه سیك له كورەكان كه له قسەم دەر نه ده چوون،
كۆم كردنه وه و خەلە تاندمن و کاریكى وا توندوتیژم پی ئەسپاردن،
كه ده سبه جی مه سه له كه یه كلا بكا ته وه. به بی ئەوه ی ئەوان بلین من
چ نه خشه یه كم له بن سه ری دایه. خالی سه ره كى ئەوه بوو. ئاهارى
راستی ده كرد و بنیاده م نابى بخره تی. ده بی داخوایى قوتابییەكان
بۆ دا بین كردنى كه ره سه ته ی خوار دنگه به نرخى كى هه رزان و خه وتنگه ی
زیاتر بۆ قوتابییەكانى دهره وه ی تاران و لیخۆشبوون له و پاره یه ی
سالانه لیان ده ستاندى و دا بین كردنى ئازادى بانگه شه ی سیاسى له
نیو زانكۆدا به تاییه تی دهر كردنى چەند مامۆستایه كى زانكۆ كه له
رۆژانى مانگرتندا سووكایه تییان به قوتابییەكان كردووه، هه ر له و
یه كه م دانیشتنه ی ئەنجومه نی زانكۆدا په سندن بكری و جییه جییش بكری.
بریاره كان به گشتى کران و زۆرینه ی نارازییەكان له سه رى كۆك بوون
و قوتابى بریاریان دا تا رۆژى یه كشه ممه پیشنیار بكری به ئەنجومه ن
و ئەگه ر تا سى شه ممه په سندن نه كرى، هه موو زانكۆ سه ره له به ر مان
ده گرى و سه رۆكى كۆلیژی یاسا كه خۆی یه كى ك بوو له داشدیاره كان،
ئەو پیشنیاره ی خسته روو.

جۆش و خرۆشێکی سه‌یر هه‌ستا. هه‌موو چاوه‌پروانی کاردانه‌وه‌یه‌کی توند بوون. به‌رژه‌وه‌ندی هه‌موو قوتابییه‌کان به‌تایبه‌تی ئه‌و قوتابییانه‌ی تارانیه‌بوون و زۆرینه‌ش بوون و نه‌ جی و شوینی هه‌وانه‌وه‌یان هه‌بوو و نه‌ پاره‌یه‌ک بۆ بژیوی ژیان، له‌و پێشنیاره‌دا ره‌چاو کرابوو. ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ی له‌گه‌ڵ به‌زمه‌که‌دا بوون، سه‌روتاره‌کانی خۆیان بۆ رووداوه‌کانی زانکۆ ته‌رخان کردبوو. حکومه‌ت خۆی بۆ هه‌ر چه‌شنه‌ پێشها‌ت و رووداوێک ئاماده‌ کردبوو. شه‌وی سێ شه‌ممه‌ ده‌سگی‌ران (ه‌که‌ی روقیه‌) له‌ منی پرسی: “به‌ته‌مان چ بکه‌ن؟” ده‌یه‌ویست گۆلی خۆی بکا و هه‌واله‌که‌ بگه‌یه‌نیه‌ته‌ خاوه‌ن هه‌والان. به‌لام زمانی خۆم گه‌ست، گوتم: “نازانم.”

باش بیرم له‌ کرده‌وه‌ که‌ چ فیلیک بکه‌م وابی کلکی خۆم به‌ته‌له‌وه‌ نه‌بی. ئه‌و شه‌وه‌ رۆژنامه‌کانم خوینده‌وه‌. رۆژنامه‌ چه‌په‌کان، قوتابییه‌کانیان هان ده‌دا مان بگرن. راستئاژۆکان پێشنیاریان ده‌کرد به‌ زه‌بروزه‌نگ به‌گژ حوکمه‌تا بچنه‌وه‌. لێم روون بۆوه‌.

تا به‌یانیه‌ی سێ شه‌ممه‌ هه‌یچ نه‌کرا. چوومه‌ زانکۆ سه‌یرم کرد پۆلیس ده‌ورانده‌وری زانکۆی گرتوه‌. ترومبیله‌کانی سوپا پر پر له‌ سه‌رباز هاتبوون. سه‌رۆکی زانکۆ به‌و مه‌به‌سته‌ی وا بنوینی له‌ که‌وشه‌نی بنده‌سه‌لاتی ئه‌ودا هه‌یچ شتیکی خراب نا‌قه‌ومی، له‌ ترومبیله‌که‌ی به‌ر ده‌رگا دابه‌زی و چوووه‌ ئۆفیسه‌که‌ی خۆی. کۆمه‌لیک له‌ قوتابییه‌ میانرۆکان که‌ له‌ هه‌ردوو به‌ری شه‌قامه‌که‌وه‌ راوه‌ستا‌بوون، ریز بوون و چه‌پله‌یه‌کیان بۆ له‌ دا و هه‌ندیکی‌شیان هه‌یدی-یان له‌ کرد.

سه‌رۆکی زانکۆ پاش کورته‌ دانیشتنیک له‌گه‌ڵ سه‌رۆکی کۆلیژه‌کان چوووه‌ ئه‌نجومه‌ن.

ئاھاری دەستی گرتم و پرسیی:

”ئەم جارە دەبى چ بکەين؟“

گوتم: ”خەمت نەبى، ئىستا فەرمان دەکەم.“

”تۆ چ کارەى فەرمان دەردەکەى؟“

گوتم: ”ئەى تۆ چکارەى؟ چوویە لای وەزىر و سەرت نەوى کرد.“

”ھىچ وا نىيە.“

”برۆ ھەتو، ھەمووان دەزانن دەستەوستانى. ئىستا ئەوھى من دەلئىم دەبى بىکەى ئەگىنا ھەيات دەبەم و بە ھەموو قوتابىيەکان دەلئىم باىي چەندى. دەچىتە سەر ئەو کورسىيە و وتار دەدەى و ئەمر دەکەى کە ھەتا ئەمرو دوانيوەرۆ دەبى ئەنجومەن برپار لەسەر داواکانى ئىمە بەدات.“

وردەکاریى وتارەکەم پى گوت و ئاماژەم کرد: ”بىت و يەك شتت لەبىر بچى، خۆم دىمە سەر کورسىيەکە و ئەوى دىکەى دەلئىم.“ شووتىم وەبن ھەنگلى دا و ئەو کەرەش فریوى خوارد.

ھىشتا نەگەيشتبوو بەشەر سەرەکیيەکەى وتارەکەى کە بلئى: ”ئەمە دەرگای تەلارى ئەنجومەن دادەخەين و ناھىلئىن مامۆستاکان بىنە دەرى تا داواکاریيەکانمان جىيەجى نەکرىن.“ کە من و مریدەکانم دەرگای تەلارەکەمان داخست و قفلمان لى دا و تەلەفۆنەکانمان ھەلپرى و ھەموو مامۆستا بەناوبانگەکان و سەرۆكى کۆلئىژەکان و تەننەت ئەوانەى پشتیوانىيان لە قوتابىيەکانىش دەکرد، بوونە دىل و بەندى ئىمە.

ئەو خەبەرە وەك برووسکە بە ھەموو شاردا گەرا، يەكەم كەس كە

له زانکۆ رای کرده ده‌رئ، ئاهاری بو. نه‌مزانی چوه کوئ. بپرای بپر به‌لای زانکۆدا نه‌هاته‌وه. به‌لام ئه‌و رووداوه ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ی لک و پۆ پیوه خرا و زۆر سه‌یر و سه‌مه‌ره بلاو بووه، که مامۆستا و قوتابی له‌گژ یه‌کتر روچوون و ته‌لاری ئه‌نجومه‌ن به‌سه‌ر مامۆستاکاندا کاول کراوه. چه‌ندین که‌س زامار بوون. دوو سه‌ سئ سه‌عاتیکه‌ی نه‌خایاند که زاوا زی‌پینه وه‌ک نیچیری بریندار خوی گه‌یاندنه‌ من، که تا زوه له زانکۆ برۆمه ده‌رئ. چوار سه‌عات، کامیۆنی پڕ له سه‌رباز شه‌قامه‌کانی ده‌وری زانکۆیان گه‌مارۆ دا و گرمه و هاره‌ی تانک، هه‌مووانی تو‌قاند. ئیتر نه‌یاندنه‌ه‌یشت که‌س بجیته‌ نیو زانکۆوه. ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ی به‌ره‌ره‌کانییان ده‌کرد، گرتیان و بردیاننه‌ زیندان. سه‌عات شه‌ش سه‌ربازه‌کان خویان به‌ نیو باغی زانکۆدا کرد و ده‌رگای ئه‌نجومه‌نیان شکاند و مامۆستاکانیان ئازاد کرد. هه‌تا ئه‌و ده‌مه، ئه‌وه گه‌وره‌ترین شاکاری من ژبانی سیاسی من بوو له ساواکدا. باش بوو خوی له لووتی که‌س نه‌هات و سه‌رباز و پاسه‌وان رییان بو نیو زانکۆ کرایه‌وه و من پشکووتم.

هه‌ر ئه‌و شه‌وه له ترۆمبیلێکدا چاوم به‌ دکتۆر بیژهن که‌وت، چپی نه‌مابوو له ئامیزم بگری. خوی له پشت سوکان دانیشتبوو و کیشامیه‌ نیو ترۆمبیله‌که‌وه و توند باسکی گو‌شیم.

”کوره‌ بوویه‌ته سه‌لکه‌ بزووت.“

”خزمه‌ تکارتم.“

”کاریکه‌ی باشت کرد. چه‌ند روژیک له هه‌یج کوئ خۆت ده‌رمه‌خه‌.

ئه‌گه‌ر ده‌توانی له تاران برۆ ده‌رئ.“

ویستم راپورتی ئەو بەدەفەرانی بەدەمی که دیار بوو هەمووان کۆمۆنیست بوون، بەتایبەتی باسی ئاھاری... قسەیی پێی بریم "راپورتەکه ئەم بەیانییە بەتێر و تەسەلی گەییووتە دەستمان، ئاگاداری هەموو وردەکارییەکانین. کارت بەو شتەنەووە نەبێ. چاوەڕێ بە تا بانگت دەکەینەووە. دەبێ ریزت لی بگیردری."

دەستیکی لە پشتەم دا و دایبەزاندەم. منیش شاد و بەکەیف چوومەووە مائی. هەندێ چەرەزات و شیرینی و شوکولاتەم بۆ خوشکەکەم کپی که پاش زەماوەندەکەیی لیم زویر ببوو. چوومەووە مائی، لەگەڵ روقیە ئاشت بوومەووە، بەلام نیوانمان قەت وەک ئەو دەمی پیش شووکردنەکەیی لی نەهاتەووە. ئیمە یەکترمان زۆر خۆش دەویست. نازانم هەر لە مندالییەووە لەسەر چی دەمبەدەمان هەبوو. پیموایە خەتای من بوو. من چوار سال لەو گەورەتر بووم و ئیستاش خۆم بە گەورەیی مائی دەزانی و چونکە کاسبکاری مائی بووم، چاوەڕێم دەکرد خوشکەکەم لە قسەم دەرەنەچی، هەر نەبێ لە کارەکانیدا تەگبیر و رای بە من بێ. که بیستمەووە دووگیان بوووە و مندالەکەیی لەبار بردووە، هیچ وەرپووی خۆم نەهینا و روقیە که دەیزانی من لە هەموو شتیک ئاگادارم، ئیتر دەیزانی من چ پیاویکی بیغیرەتم که لەو هەلەییە خۆش بووم. ئەگەر تووشی یەک بوایەین و پیک هەلپەرژابین و لیکیشمان دابایە، دیسان خوشک و برایەتیەکمان هەر هەبوو. نازانم پێی دەچوو سۆسەیی کردبێ که من خەریکی چیم. لە بری ئەووە دایکم پێداگر بوو ژنم بۆ بینێ، دالخۆشی و شیرینی و چەرەزاتەکەیی منی بە خۆشفەری لیک داووە و پێی وابوو ئیستا ئیتر رازیم و ئەو دەتوانی قۆلی هەلمائی و ژنم بۆ بینێ.

کچه ژیکه له که ی جیرانمانی هه لئابوو و من جاروباره له بهردهرگای مائی یان که به کۆلانیادا راده بردم دهمدی چۆن خۆیم بۆ بادهدا و له نهجه و لارم بۆ دهکا. خۆ بیته و ئەو رووداوه تازیه نه قه ومابایه، له وانه بوو له بیستوپینج سالییدا خیزاندار بم.

شه ویکیان نزیکى سهعات ده، ئەو ده مانه ی که زیاتر له ماله وه بووم و وای دانی دهرسم ده خویند، کابرایه ک بانگی کردم، روقیه چوو به بهرگا و ئەو که سه ی له تاریکییه که دا دهموچاوی دیار نه بوو، هه ر ئەو هنده ی گوت:

”جه نابی دکتۆر بیژهن بانگت دهکا.“

ترسم رینیشته. ئەو کارانه نه نینیکاریی ئاواشی هه یه. غرووریک هه لیگرتم. یه کیک به ترۆمبیل له شار بردمییه دهری و بردمییه یه کیک له گه رهکانی شمیران. له ویش دهرگای بینایه کی تازه دروستکراو کرایه وه. یه کیکى دیکه وه ریگرتم و وه پیشم کهوت بۆ هۆلیکی زۆر گه وره و خۆش.

ژوو ره که زۆر رووناک بوو. میزیکى گه وره له و سه ری ژوو ره که وه بوو. کۆمه لیک مۆبل سه رنجیان راکیشام. میزه که گۆلدانیکی له سه ر بوو و دوو ئەفسه ری پله به رزیش له ده وری دانیشتبوون و به ئینگلیزی پیکه وه قسه یان ده کرد. دهرگایه ک کراوه و یه کیکى گورجوگۆل وه ژور کهوت و ئەفسه ره کان له به ری هه ستان. سیی دیکه شیان هاتنه گه ل، که پیم وایه ئەوانیش بیانی بوون... یه که میان هاته لای من. تۆقه ی له گه ل کردم و من کړنۆشیکم بۆ کرد. گوتی: ”ئه وه... یارویه. ئەو به ریزانه پیروزیباییت لی ده کهن و هه مووان هیوادارن هه روا

خزمه تکار و شاپه رست بمینیتیه وه. دستخوشیت پی دهلین بو ههولی نیشتمانپه روه رانهت و لهو بواره وه دهمه ویست وهک خه لاتیکی، کاریکی باشترت بدهمی بو ئه وهی بگری زیاتر له نازایه تی و کولنه دهرییه کهت به قازانجی نیشتمان که لک وهرگرین. لهو بواره وه جه نابی دکتور بیژن قسهت له گه ل دهکا.

دوو ئه فسه ره پله به رزه که و ئه وانی دیکه ش راوه ستابوون و سهریان بو دهله قاند. ئینجا له سه ری رویشت: "نازایه تی و بریاردانی تو به لایهک، به لام تو ده بی لیوه شاوه تر بی و پتر بخوینی و بوار و قوناغه جوراوجوره کان بناسی و له وانه یه وای به باش بزانی ماوه یه ک بو دهوله مه ندرندی زانیارییه کان سه فه ری دهره وه بکه ی و پرت بگه ریته وه نیشتمان کهت."

دهستی هینا دهستم بگری. عه رزیم کرد: "هه ر ئه مریکی بیفه رموون له سه ر چاومی داده نیم." ئه وانی دیکه به تایبه تی ئه و دوانه ی له گه لی هاتبوون و قژکال و به روالهت بیانی بوون، تۆقه یان له گه ل کردم و ئه و جار دوو ئه فسه ره پله به رزه که دستومشتاقیان له گه ل کردم و به رییان کردم. هیشتا وام لی نه هاتبوو به نیشانه ی سه رشانیا نرا بزانه چ پله یه کیان هه یه. پیم وایه ئه فسه ره گورج و گوله که به ختیار بوو.

ئه و پیاوه ی له تاریکایی کولانه که وه منی هینابوو ه ئه م بینایه، له پشت دهرگا راوه ستابوو. سواری ترۆمبیله که ی کردم و گه یاندمییه وه مالی.

دایکم و روقیه زراویان چوو بوو و له ماله وه چاوه روانم بوون. درۆم له گه ل کردن و گوتم: له زه ماوه ندی براده ریکم بووم و پیشتر بانگه یشتی کردبووم و نهیدۆزیبوومه وه. دایکه دل سافه که م بریوی کرد. به لام روقیه گومانه که ی خه ستر بووه و زیاتر خوی لی دوور خسته وه.

ئەو خۆشترىن سەعاتى ژيانى من بوو. بۇ نەگبەتى، ئەو دەموساتە قەت لە ژياندا نەبۆو بە دوو.

رووداوگەلى جۇراوچۆر و بە رىكەوت بوو ھۆى ئەوھى من لەو پەيژەيەو سەر كەوم. ديارە ملىپۆەنانى خۆشم بوو. بەلام بەخت و شانسەكەش ھىناى. لە ناخى دلمەوہ لەگەليان نەبووم. ھەرچى پتر دەچومە بىچ و بناوانى مەسەلەكەوہ، دەمدى بە گيان و دل لەگەليان نيم. ئەو دكتور بىژەنە، دكتورىكى درۆيين بوو. شام خۆش دەويست و ئەوم بە رووگەى دنيا دەزانى. وردە وردە ھەستم كرد خەلك ليم دەكشىنەوہ. دەچومە ھەر كۆرىك، لە قاوہخانە و سەرى كۆلانى، ئەو دەمەى دووكاندار و خەلكم دەدواند، وردە وردە كەسم بە دەورەوہ نەدما و ئەوان ساردوسر دەياندواندم. دەروجيران ئيرەبيان پى دەبردم، كە لە پرىكدا ئەو كەسەى ھىچ كەس نەيدەناسى، لە دەزگەيەكى حكوميدا كارم پەيدا كردووە و خەرىكم نانى ئەوان دەبرم. ھەندىكىشيان كلكەسووتەيان بۇ دەكردم. رەجەب بىبەقا كە چاويكى خيل بوو و سىنىي دەگىرا، ھەر كاتى دەيدىتم دەستى دەكرد بە ماستاوچىتى. بىستبوويەوہ دەستم دەگاتە دەمى خۆم و پىي و ابوو دەستم دەروا و چاوەروان بوو باليكي بەسەردا بكيشم. ”ئاغا، ئيمە بەنان و نەمكى جەنابت پەروەردە بووين. چ خزمەتلىكمان لە دەست بى، بە گيان و دل ئامادەين.“

مەشەدى رازىي ئەوسەرى كۆلانمان كە دووكانى ھەبوو، ھەر بە بەر دووكانەكەيدا رابردبايەم دەيگوت: ”ئەو كەى زەماوہندەكەى ئاغا بكەين؟“ كچەكەى چوار دەسالان بوو و بەتەما بوو بمكاتە زاواى خۆى. ھەر كەسە و بە شىوہيەك خۆى دەنواند. لە قەلەفەت و ھەلسوكەوتيانەوہ دەتزانى ئيرەيى دەبەن يان تەما و ھىوايەكيان پىتە.

چهند مانگان کارو پیشه‌ی من هه‌لدانه‌وه‌ی په‌روه‌نده‌ ئه‌رشیفکراره‌کانی
 به‌شی خویندکارانی زانکو بوو. هه‌لبه‌ت من به‌لینم دابوو کویر و که‌ر و
 لال بم. سه‌رم له‌ هیچ زانیارییه‌ک سوور نه‌مینئ و خوای نه‌خواستنه‌ هیچ
 شتیک به‌ هیچ که‌س نه‌لیم. مه‌به‌ست ئه‌وه‌ بوو من ویرای خویندنه‌وه‌ی
 په‌روه‌نده‌ ئه‌رشیفکراره‌کان فی‌ری شیوه‌ی کارکردن و گومانلی‌کاروان و
 لی‌چینه‌وه‌ و هه‌ره‌شه‌ و ته‌ماحوه‌به‌رنان و ته‌مبئ و سزادان بيم. شتی
 وام ده‌دی قه‌ت ئه‌قلم نه‌یده‌بری. له‌ رووی راپورت و وته‌ و گێرانه‌وه‌ی
 قوتابیه‌کانه‌وه‌ که‌ به‌شیکیان به‌ گوئی خۆم بیستم، ده‌متوانی هه‌ر
 که‌سه‌ و به‌ناوی خوازراو و ره‌مزی له‌ په‌روه‌نده‌کاندا ده‌سنیشان بکه‌م
 و بیناسمه‌وه‌. زهنده‌قم چوو که‌ دلنیا بوومه‌وه‌ خه‌لکی دیکه‌ی وه‌ک
 خۆم له‌ زانکودا گوئیقولاخ بوونه‌ و جا چه‌نده‌ش به‌ وردی چالاکیه‌کانی
 خۆمیان کردبووه‌ راپورت. وه‌ختیک ده‌قاوده‌ق قسه‌کانی خۆم له‌ زمانی
 کابرایه‌که‌وه‌ به‌ناویکی خوازراو خوینده‌وه‌، که‌ ”ئه‌گه‌ر یه‌ک خالت له‌بیر
 بچی، خۆم دیمه‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ و باقیه‌که‌ی ده‌لیم.“ ئیتر گومانم نه‌ما
 ئاهارییه‌ شو‌ر‌ش‌گێ‌ره‌که‌ یه‌ک‌یکه‌ له‌ سمداره‌کان و ئه‌و پیلانه‌ی قه‌رار بوو
 ئه‌و بیخاته‌ ری، من رامپه‌راندوو. من ئیتر ئاهاریم نه‌دیته‌وه‌. ئه‌ویان به‌رپی
 زانکوی شیراز کرد و وا دانرا له‌وئ قوتابیه‌کان دنه‌ بدا و دووبه‌ره‌کی
 بنیته‌وه‌. ئیترم نه‌مدیته‌وه‌ تا چه‌ند سال دواتر له‌ حیزیدا تووشی یه‌ک
 بووینه‌وه‌، دیاره‌ وه‌روویم نه‌دا که‌ چ کاره‌یه‌ و به‌ چ ناو و ژماره‌یه‌ک له‌
 ئاژانسدا ئه‌رکی خۆی راده‌په‌رینئ. دوو قرانییه‌که‌م که‌وت که‌ ده‌بی زور
 وریا بم و من ته‌نیا نیم و ئه‌وانی دیکه‌ش چاویان به‌سه‌رمه‌وه‌یه‌. زور
 جار ئاوا سه‌رم سوور ده‌ما و کردمنه‌ په‌ند و ئه‌زموون و پوخته‌تر بووم.

به لām ئەوهی تۆقاندمی و زۆریشی توورپه کردم و خهریک بوو ورهه پێ بهربدا و چیی نه مابوو وه کێوان بکهوم و واز له هه موو شتیک بێنم، ئەوه بوو که پهروهندهکانی گه ره که که ی خۆمانم خویندهوه. کێ له ریزی گومانلیکراواندا بوون. ئەقلم له سه ریدا نه ما. یه کیک سکا لای کردبوو که به لێ نانه وا هه ویری ترشاوی کردوو ته نان و سیخوره کانی گه ره کیش ئەوه بیان وهک دژایه تیی شا لیک دابۆوه. یه کیک دیکه کورپه که ی ئیمتیحانی کۆنکوری دابوو و دهر نه چوو بوو و له جێیه ک گوتبووی: “بچینه هه ر کوئ، راسپێراوه کان دهر ده چن و که س ئاگای له فه قیر و هه ژار نییه.”

سێیه م که س له نامه یه ک دا بۆ براده ره که ی نووسیوی، له گیلان تۆراخ نه کرێ، چونکه له وئێ گرانه و زیاده که ی ده چینه گیرفانی کارمه ندانی ده وه ته وه. راپۆرتچیه که “کارمه ندانی ده وه له ت” ی به شا و دهر بار و خزم و که سه که ی شا لیک دابۆوه. یه کیک دیکه داوای کردبوو له گه ل ئەم گه شتیاره رووسییه سه فه ریکی ئەورووپا بکا. ئەو داماو هیان بانگ کردبووه ئاژانس که داخوا له مۆسکۆ ده یه وئێ چاوی به کێ بکه وئێ و له که یه وه کۆمۆنیسته و ئەو ژنه داماو ه که ئاگای له مه حموودی بێزه واد نه بوو، هه ر وازی له خێروبیتری سه فه ره که ی هینا و ئیتر له که ره به لا و نه جه ف بترازئ بۆ هیچ کوئ نه چوو.

خۆ ئەگه ر ویستبایه م له و نموونانه باس بکه م، ده بوا یه سه دان لاپه ره ره ش بکه وه و هیچ سوودی کیشم پێ نه ده گه یشت. من ده بی خزمه تیکی باشی ئەو بێچا و ورووانه بکه م. ئەو ده مه ته زووم پێدا هات، که سه یرم کرد له گه ل خه لکیکی گومانلیکرا و ناوی رو قیه ش دئ. خوشکه که م که

ئەودەم لە فرۆشگەى فێردەوسى كارى دەكرد، فرۆشەر نەبوو، بەلام چونكە كوێرەخوێندەوارىيەكى هەبوو، كەردبووانە سەرپەرشتىارى كۆمەلەىك فرۆشەر.

تاوانەكەى يان باشتەر بلیم تۆمەتەكەى ئەو بە پێچەوانەى دايكى و خزم و كەسەكەى دىكەى، ئەو ناچىتە مزگەوت و ”رەوزەخوینى“ و شانزەدەدەبدولعەزىم و ئىبنى بابووبە، بە پێچەوانەى ئەويان لە سىنەما و شانۆ دیتوو. بەتایبەتى كە بنكەيەكى حىزبى تووشى يەكێك لە فرۆشەرەكان ببوو.

ناوى ئەو گەنجۆيە فەرزان بوو و لە پەروەندەكەيدا ئاماژە كرابوو كە دەبى زۆر بەتوندى چاودىرى بكرى. نەمویرا هیچ شتىك لەو بوارەو بە خوشكەكەم بلیم. دەمزانی كە ئەو كچە هەر بۆ دلى خوى دەچى و ئیتر وەك كچە مۆدىرنەكان جلوبەرگ لەبەر دەكا و ئەوئەندەى دەرەقەت دى، ديارە بە تەرپۆش لەقەلەم دراو.

شەويكىان لە مالى و لە كن دايكم لە روقیەم پرسى:

”تۆم لە شەقام لەگەل ئاغای فەرزان دى. باشى دەناسى؟“

”بەتۆ چى؟ بۆ تۆ سىخورى منى؟“

دايكم بەتوانجەو گوتى: ”ئاخر براگەورەتە. لە جىبى بابتە. يانى مافى ئەوئەى نىيە لىت بپرسى هاموشۆت لەگەل كىيە؟ خوشكم بە ئەدەبەو بەلام كەللەرەقانە وەلامى داو:

”دایە گيان بۆ من لەوم پرسىوێ چكارەيە و مانگى سىسەد تەمەن لەكوئى وەردەگرئ بۆ مالى خەرج دەكا؟ دەلئى بازەرگانی دەكا، ئەى بۆ ئىمە قەت كالاىەكىمان نەدیتوو؟“

دیتم قوون بەدەمە سەر دەرپىكەم باشتەر. ئەو هەویرە ئاو زۆر دەبا.

بەلام خۆم بېرىم دا سۆراغى فەرزان بگرم. لە پەروەندەكاندا شتىكى سەرنجراكىشم نەدۆزىيەو. كەوتە بىرم كە لە حىزىدا وەپيوشوئىنى بگەوم. بەشكم سەرەداويكم دەست بگەوئى. بەلام پەروەندەى حىزىبەكان كە قەفەزەيەكى پېر كەردبوو، لەبەر دەستى من نەبوو. بىرم لەو كەردەو داوا لە بەرپرسەكەم بگەم ريگەم بدا بيانخوئىنمەو. بەرپرسى راستەوخۆى من دكتور بيژەن بوو. ديارە زۆر زو و ليّم روون بوو ئەو ناو، ناوى خۆى نىيە. نە ناوەكەى راستە و نە دكتورىيەكەشى. ئەو خۆشى دەويستم و تا دەيدى من زىدەپۆيى دەكەم، ئامۆزگارىي دەكردم. كاريكى وا نەكەى گومان لە خۆشت بگەن. ئەو بىرۆكەيەم لەگەل باس كرد. گوتم: "لە پەروەندەكاندا ناوى روقىيەى خوشكم هاتوو و، حەز دەكەم بزەنم ئەو سەرەداو دەگاتەو كوى." وەلامى دامەو:

"خەمت نەبى، زۆر باش لە روقىيەمان كۆليو تەو. لە نيو هيچ تاقم و گروويكدا نىيە."

گوتم: "لە فرۆشگا لەگەل فەرزان ناويك يەكتريان ناسيو و دەلين ئەو حىزىيە."

جوابى دامەو: "بوو، ئيتىر ناچىتەو حىزب. يەك دوو جار لە بنكەيەك بەشدار بوو و ئيتىر نەچۆو."

"چۆنت پى باشە با وابى."

"چەند حەفتەيەكى ديكە راوەستە، با بزەنين چ دەبى."

پاش چەند حەفتەيەك جەنابى دكتور بيژەن هەوايىكى خۆشى بو هينام.

”خۆت بچۆ نۆو حیزبه وه. پاش ماوه یه که، پهروهنده کانیشت دهخهینه
بهردهست.“

من که قوتابی بووم و ههر به راستی دهرسیشم دهخویند و ئەو
کتیبانه م دهخوینده وه که مامۆستاکان پیشنیاریان دهکرد. له زۆریه ی
شته کان تینه دهگه یشتم، به لام سوور بووم فیڕ بم. چونه نیو تا قمی
خویندکارانی حیزبی، کاریکی ئەسته م نه بوو. چهند ههفته یه کی پی چوو
و پی و قه ده مم بۆ نیو یانه ی حیزب کرایه وه و خۆم بوومه جیگری
سه روکی بنکه که و پارووم له روئی که وت و ئیتر پاشقولدانی ئەم و ئەو
وهک ئاوخواردنه وه وابوو. یهک سال له بنکه کان و کۆمیته ی ئەیهاله تی
و کۆمسیۆنی پیشکیندا خولامه وه و شتیکی وام دهست نه که وت بلیی
ئۆخه ی. ئەوانه شتیکی وایان نه بوو به کار بی. جاریکیان بۆ راپه راندنی
ئه رکیک ناردیانه شیراز. تووشی ئاهاری بووم که له وئ متمانه پیکراو
و خۆشه ویست بوو. وهک قه تم نه ناسیبی، ههر وه رووی خۆم نه هیتا.
له وئ دلنیا بوومه وه که هیشتا له پله ی نزمه و قوناعی تا قیکردنه وه ی
نه بریوه بۆ ئەوه ی پله یه کی به رزتر وه رگری. ئیتر لیم روون بۆوه
که له روداوه که ی زانکو و زیندانیکردنی مامۆستاکاندا من وه پیشی
که وتووم و پاشقولم داوه. له گه ل ئاهاری نیوانم خۆش کرد و وام
خۆ پی ناساند که زۆر به که فوکولم و خۆم لئ نزیک کرده وه و لیم
ده رکیشا که شیرازی ئاویکی وا لی نییه تیندا مه له بکه ی و هه ز دهکا
بچیته وه پایته خت. له وئ هه زار ریگه و که رهسته ی پیشکه وتن هه یه.
به لام لیره له شیراز شهق هه لینی وه، وه قوونی هه زارانی وهک ئەو
دهکه وئ. بۆ ئەوه ی جوان و زهریف قایلی بکه م، به لیتم دایه له تاران

کاریکی وای بۆ بکه، که له نووسینگهی رۆژنامه یان ئهجمه ندا داوای بکهن کاریکی گرینگتری پێ بسپێرن. دههۆکه م گرتی. ئاهاری که هه م قوتابی بوو و هه میش ژمیریاری کۆمیتهی ئه یاله تی له شیران، له نیو چه ند دۆست و هاوڕێیه کی حیزبیدا ناو و پێگه یه کی باشی هه بوو و به که سیکی ده سپاک ناسرابوو و هه یچ کام شکیشیان بۆ ئه وه نه ده چوو بایی چه نده یه.

ئهو ده مه نامه ردیه که یه م لێ روون بۆوه که له و راپۆرتانه دا وا له شیرازه وه نارده بونی، خیانه تی له و دۆسته هاوکارانه شی کردبوو. چه ند مانگ دواتر، حیزب له سۆنگه ی راستگۆیی و ئه مانه تداریه که ی ئاهارییه وه بانگی کرده وه تاران و به رپۆه به ریی یه کیک له رۆژنامه نیوه حیزبیه کانی پێ سپارد و هاوکات بوو به ئه ندای کۆمسیۆنی مالی. ژیا نی به و دوو مووچه ی مانگانه یه دا بین ده بوو که له حیزبی وه رده گرت. به لام به شی به رزه فپیه کانی ئه وی نه ده کرد. ئه وه ی ئیستا نووسیم و ده ی نووسم، له رووی په روه نده و نووسراوه کانی ئاژانسه وه یه. که له شیراز گه رامه وه، دکتۆر بیژهن یه که م پرسیا ریکی لێی کردم، ئه وه بوو:

- "ئاهاریت پێ چۆن بوو؟"

گوتم: "دایکی شه ی تانی گاوه."

په روه نده که ی له چه که جه ی میزه که هینا ده ری و دای به دهستم. من ئیتر نه مدیته وه هه تا له رۆژنامه دا خویندمه وه که له پاريسه و خه ریکه دکتۆراکه ی وه رده گری.

باشه چیی کرد که توانیی خوی بگه یه نیته پاريس؟ من چه ند جارن

ریم که و ته نووسینگهی ئازانس له ژنیف، له و شوینه هه رچی به لگهی پیوه ندیدار به رابردووی قوتاییه کان هه بوو، کۆ کرابوونه وه.

ئاھاری ئه وه ندهی دهرکه و دهرک کرد، هه تا پارووی له روئی که وت. له کۆمسیۆنی مالیی حیزب باس باسی ته نگژهی دارایی بوو. شاره کان نه ک یارمه تییه کی ناوه ندیان نه ده دا، زۆر به یان بو به پیوه بردن و چاپی کاغزی بانگه شه هه ر داواشیان ده کرد. چه ندین جار باسی ئه و هه قده سته بوو که ده درایه بانکه کان. سه رکردهی حیزب دژی ئه و کارانه بوون و کاته که یان پی گونجاو نه بوو. دوایی پیشنیاریکی مالی له کۆبوونه وه یه کی نه ئینیدا که چه ند که سیکی کۆمیتهی مالی تییدا به شدار بوون، خرایه روو که هه موو ئه ندامانی حیزب به مه به سستی چاره سه ری ته نگژهی مالیی حیزب، هه قی روژیکی خۆیان بخه نه سندووقه که ی حزبه وه. له تاران ده و رانده وری حه وشه ی یانه، له هه رکام له ژووره کانداسندووقیتی کارتونیان دانا بو ئه وه ی هه ر که سه و چه ندی له ده ست دی، تی بی بخا. ئه و یارمه تی کۆکردنه وه یه چه ند روژیکی خایاند و گوتیان چه ند ده هه زار تمه نیک کۆ کراوه ته وه. روژی یه که م سه رکرده کان و سه رگه و ره کان دراوی خۆیان له سندووقه کان خست و لیشاوی خه لکه که یان به سه رکه و تینیکی گه و ره بو حیزب له قه له م دا. له لایه ن کۆمسیۆنی مالییه وه دوو که س که یه کیان ئاھاری بوون، راسپیژدان چاویان به سه ر ئه و پارهییه وه بی که کۆ کرابووه. هه موو شه وی ده یانکرده نیو گاسندووقه که ی حیزبه وه که کلپه که ی به و که سه بوو و کۆمیتهی ناوه ندی کردبووی به لیپرسراوی کۆمسیۆنی مالی. تا کۆتایی که ئاخرییه که شی روون نه بووه کلپلی گاسندووقه که چون

که‌وته دهستی ئاهاری و هاوده‌سته‌که‌ی و چیی کۆ کرابۆوه رایانمالی. ئیتر که‌س له حیزبدا چاوی پینی نه‌که‌وته‌وه. ئەو نه‌پینییه له په‌روه‌نده‌کانی ئازانسدا هه‌رگیز روون نه‌بۆوه. له په‌روه‌نده‌دا ئاماژه‌یه‌ک هه‌یه که پاش ئەو تالانه، ریگه‌ی پی درا سه‌فه‌ری ئەورووپا بکا. له رۆژنامه‌یه‌کدا خویندمه‌وه که ئاهاری خۆی گوتوویه‌تی، پاره‌ی حیزبی بۆیه دزیوه پینی بچینه ئەورووپا و دهرس بخوینی و دکتۆرای پی وەرگری. باقی چاره‌نووسه‌که‌ی له شوینیکی دیکه‌دا ده‌گیرمه‌وه چونکه ده‌بینم پاش شو‌پ‌شیش ئەوه دیسان کلکی له نه‌په‌ی پشتی ناوه‌ته‌وه و دیسان باسی شاپه‌رستنی و نیشتمانپه‌روه‌ری ده‌کاته‌وه.

هه‌ولی من به گشتی له حیزبدا زیاتر بۆ ئەوه بوو نه‌هیلیم روقیه چاره‌په‌ش بی. له حیزبدا هیچ ئاسه‌واریکی فه‌رزانم ده‌ست نه‌که‌وت. گوتیان چووته کۆلیژی سه‌ربازی و ئیتر توخنی سیاسه‌ت ناکه‌وته‌وه. وێرای گه‌ران و وه‌شوینکه‌وتنی فه‌رزان، سه‌مه‌ره‌یه‌ک به‌ناوی ”شیخۆ” سه‌رنجی راکیشام که ده‌ستی سه‌دانی وه‌ک مه‌یته‌ره‌که‌ی نه‌سیمیه‌یاری له پشته‌وه‌را به‌ستبوو و هه‌ر چرکه‌ساتیک ره‌نگیکی گرتبوو. ئەو بنیاده‌مه ته‌نانه‌ت سه‌ره‌ۆکه‌کانی ئازانسیشی ده‌سته‌مۆ کردبوو. جارێ مه‌ندیل به‌سه‌ر بوو و جارێک ساکسوکی، هه‌م ”سه‌رمایه‌ی” مارکسی به‌عه‌ره‌بی له بن‌عه‌باکه‌یدا پی بوو و هه‌میش قورئانیکی بچوکی چاپی چیکوسلوفاکیای له باسکی ده‌به‌ست. هه‌م نوێژی ده‌کرد و هه‌میش قاچاخچینی. هه‌ر کاتیکی ده‌هاته حیزب، شه‌وه‌کلاویکی له‌سه‌ر ده‌نا و عه‌بایه‌کی له‌خۆی وهرده‌پێچا و له گۆشه‌یه‌ک کرووشمه‌ی

دهکرد. قهت نه بېوو به ئەندامی حیزب و نه شېوو. به لام وای دهنواند که هم ساتوسه و دایه کی له گه ل سهرکرده کانی حیزب ههیه و هه مېش له گه ل دهسه لاتداران. ههر به ردینه بزنییه که پیرا که هم به جلوبه رگی مه لایانه وه و هه مېش به چاکهت و چانتۆل و بۆینباغه وه به چه ناگه یه وه شوپ بېوو، دهکرا بیناسیته وه.

چونکه فهزانی دهناسی، سهرنجی منی راکیشنا. دهمویست بزنام ئاخۆ پېوه ندیییه که له نیوان روقیه و فهززان و ئەو شیخۆیه دا ههیه یان نا.

شه ویکیان روقیه له کن دایکم لئی پرسیم:

”تۆش بوویه ته حیزبی؟ چه ند زه بر ده وه شینی؟“

نه مده ویست سهر بکه مه سهری، به لام چه زم لی بوو قسه ی له زمانی دهر بکیشم. ههر له پرسیاره یه وه دیار بوو که سهری به جییه که وه یه. گوتم:

”حیزب چییه؟ تۆش لیم بوویه ته به شهر و پرسیاری ماقولان ده که ی؟“

”زۆر لیزانی. لاسایی که وه ده که یه وه. سهرت له بن به فری دهنی و کهس نابینی و پیت وایه هیچ باسیک نییه.“

”مه به ست؟“

”ههر ئە وه.“

”فهززان ئە و قسانه ی فیڕ کردوی؟“

”له خۆرا فهززان تیکه لی شته کان مه که. ئە و چه ند روژیک له گه لتان بوو. که زانیی به چه پ و راستدا ههر ده بی نۆکه ری رووسه کان بی،

وازی هیئا و رویشت.

”ئەى شىخۆ فێرى کردووى؟“

”شىخۆ كێيه؟“

دەرکەوت نایناسى و تەنانەت ناوەکەيشى نەبىستووە. بەلام بەرگرييهکەى لە فەرزان نيشانەى ئەو بوو کە ئەگەر سەر و نەينيهکى لەگەلى نيه، لە خووەش نيه. دايکەم کە تا ئەو دەم لە گوشەيهکەو لە بەر سەماوەرەکە دانیشتبوو و نزای دەکرد و لۆبىای چا دەکرد و واى دەنواند ئاگای لە قسەکانمان نيه، گوتى:

”روقيه دەيهوئى لەم روژانەدا ئاغای فەرزان بۆ نانى نيوەرپۆيه بانگ

بکا، با روژيکى وا بئى تۆش لێره بئى.“

ئەو دەم قۆستەو و بە رووگەشيهو گۆتم:

”هەر روژيکى دەيهوئى با بئى. بەلام دوو سئ روژ پيشتر ئاگادارم

بکەنەو بۆ ئەوئى کاتم هەبئى.“

روقيه دەستەواژەى ”دوو زەبىر“ى گوتەو و ئەو دەش خستمييه فکەرەو. نەکا ناوبانگيکى وام بۆ بلاو کرابيئەو. دەقاودەق ئەو مشتومرەم بۆ دکتۆر بيژەن گيپرايهو. گوتى: ”دەبئى پتر ئاگات لەخۆت بئى و زيائیک بە کارەکەت نەگەيهنى. جارى لە حيزبدا هيچ باسيک نيه. واز لەوئى بيئە. ئەو بەهێلەو بۆ روژى خوئى. هەرچۆنيک بئى ئيستا ئەنداميکى جئى متمانەى حيزبى. دەرس و دەور بکە بە بيانوو و خەريکى کارى خۆت بە.“

گۆتم: ”دەمهوئى بزائم شىخۆ چکارەيه و چەندە دەستى لە

چارەنووسى روقيهى خوشکمدايه؟“

تاویک بیرى كرده‌وه. نیوچاوانی تۆزیک گرز کرد و گوتی:

”کاری ئیمه ئه‌وه‌یه له چه‌پیه‌کان بکۆلینه‌وه و له‌وانه‌ی پیوه‌ندیان به‌روسه‌کانه‌وه هه‌یه. ئیمه ده‌بی ئاگامان له‌خاوه‌نشکو و ده‌وروبه‌رییه‌کانی بی. باقییه‌که‌ی پیوه‌ندیی به‌ ئیمه‌وه نییه. ئه‌گه‌ر بمانه‌وی خه‌ریکی کاروباری به‌رده‌سته‌کانی به‌ریتانیا و ئەمریکا بین، ده‌بی نیوه‌ی زیاتری خه‌لکی نیو داموده‌زگای حکومه‌ت بخه‌ینه ژیر چاودیرییه‌وه. کیشه‌ی شیخۆ ئه‌وه‌یه که ئیمه هیشتا شوین پیی ئه‌ومان له‌جینه‌ک نه‌دۆزیوه‌ته‌وه. ئه‌و کابرایه‌یه‌که‌که له‌ته‌ره‌سه ده‌ره‌جه‌یه‌که‌کان، له‌نالیش دها و له‌بزماریش. ته‌نانه‌ت شوین پیی تا ده‌رباریش چوو. هه‌ر جاریکی هاتوو کله‌ی به‌ته‌له‌وه‌ی، یه‌کیک له‌قوربێنیکه‌وه هاتوو و ده‌ستی گرتوو و له‌قوله‌که‌ی ده‌ره‌ئاوه‌ته‌وه. کاری ئه‌و هه‌یچ پیوه‌ندییه‌کی به‌روقیه‌وه نییه. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی له‌کل بییه ده‌ری و لاری نه‌بی، ئیجازه‌وه‌رده‌گرم که په‌روه‌نده‌ی شیخۆ بده‌نه‌تۆ. به‌لام ئه‌وه‌ش بزانه‌که ئه‌و کاره‌هه‌یچ سوودیکی بۆ ئیمه نییه. پیده‌چی ناوه‌ندیک هه‌بی رینوینی بکا. ئیمه تا ئه‌و جیه‌وه‌شوین پیی ده‌که‌وین که پیوه‌ندیی به‌خۆمانه‌وه هه‌یه.“

له‌کاکلی مه‌سه‌له‌که‌تیگه‌یشتم و دلنیا بوومه‌وه که فه‌رزان و شیخۆ به‌ریکه‌وت یه‌کتریان ناسیوه. میواندارییه‌که‌ی روقیه‌ش له‌فه‌رزان هه‌یچی لی شین نه‌بووه. فه‌رزان که خه‌ریک بوو له‌ئیداره‌ی پۆلیس ده‌بووه ملازم، کابرایه‌کی پوخته و تیگه‌یشتوو بوو. که‌له‌گه‌ت و به‌ژن زراف و ژیر و له‌سه‌رخۆ. زیاتر گوئی ده‌گرت و که‌متر قسه‌ی ده‌کرد. له‌وه نه‌ده‌ترسا سه‌یری نیو چاوم بکا. بی پیچوپه‌نا وه‌لامی پرسیاره‌کانی

منی دەدایووه یان ریک دەیگوت: نەخیر نازانم. ئەگەر پێچوپەنایەکی
هەبووایە، لە من زیرەکتەر بوو و کلکی بە تەلەووە نەدەبوو. کە باسی
شیخۆم هینایە گۆرئ، یەکەورئ گوتی:

”پیاوی بەریتانییەکان و من کارم بەو جۆرە کەسانەووە نییە.“

شتیکی گرینگ کە دەستم کەوت هەر ئەو بوو، کە زانیارییەکانی
روقیە لەسەر ”دوو زەبر وەشاندن“ کەکی من لە سەرچاوەیەکی دیکەووە
بوو نەک لەو رینگەییەووە.

فەرزانه هەلسوکەوتی لەگەڵ روقیە ئاسایی بوو. ئاشقە و ماشقە
نەبوون و دەسگیرانبازیییش لەگۆرئ نەبوو. بەئەدەب و شاد یەکتریان
دەدواند و لەوێش نەدەپرینگانەووە تەوس و پلار پێکدا بەدن و قاقا
بکیشن.

بەلام پەرەندەکەکی شیخۆ چاو و گوئی کردمەووە. دەرکەوت، جگە
لە ئازانسەکەکی ئیمەش کە باری ماددی و کۆمەلایەتی و ئابووری
سیاسیی چەپییەکانی تاوتوئی دەکرد، دەزگایەکی دیکەش هەر لە کۆنەووە
هەبوو بە بودجەکی زەبەلاح و بەبی کەرەستەکی تەکنیکی کارەکانی
خۆی راپەراندوووە و هەر بەردەوامیشە.

شیخۆ لە سالی ۱۳۲۱-۱۳۲۰وە خەریکی کاروباری سیاسی بوو و لە
رووداوێکی ۱۷ی سەرماوەزدا سەرەرای ئەوێ تەمەنی نەگەییووەتە
۲۳ سالانیش، رۆلێکی هەر گێراووە، ئەگەرچی زۆریش گرینگ نەبوووە.
لە کێشە و ناکۆکی نیوان دەولەت و دەرباردا کە هەرکامە و
دەیانەویست پیگەکی سیاسی خۆیان بسەلمینن، بەشدار بوووە.

خەنیمەکان قاتی و قریی سالی جەنگیان کردە بیانوو و خەلکیان

تیک بهردا و کوشتاریان کرد و دواییش خویان ریگ کهوتن. ئەگەر
 ئەوئ روژی ش، له رووی ئەو شتەوه که له "روکنی دوو" دا هاتوو،
 قۆلی لی هەلنەمالییا و خەنیمەکانی بیدەست نەکردبایە، ئەو پیشکەوتنە
 شکۆدارانە ی وا ئەمڕۆ بە نەسیبی ولات بوو، مەیسەر نەدەبوو.
 دەولەت داوای دەستئاوہ لایی له پەرلەمان دەکرد و دەربار بە هەول
 و تیکۆشانی کۆمەلێک نوینەری پەرلەمان و روژنامەنووسەکان، ئەو
 دەستئاوہ لاییە ی پەسند نەکرد. تا قمیک له قوتابیەکان بەرەو پەرلەمان
 کەوتنە رێ، بۆ ئەوہی لەو بوارەوہ قسە لەگەل پەرلەمانتارەکان بکەن.
 شارەوانی و هیژە چەکارەکان، خویان ریگ خست و دەمکوئیان
 کردن. فەرزان ئەو دەم که قوتابی بوو، شیخۆ دەناسی که هیشتا
 ردینە بزنیەکە ی نەبوو. ئەو گەنجەشیان له نیو قوتابیەکاندا دیتبوو و
 کۆمەلێک راپۆرت لەبارە ی ئەوہوہ له بیست لاپەرە ی روکنی دووہم و
 ئیدارە ی سیاسیدا پاتە دەبوو. جاری وابوو له بازار دەرەکەوتەوہ.
 سەر دەمیک له مەشەد له مەر قەدی حەزرتی رەزا بانگەشە ی بۆ حیزب
 دەکرد. هەم لەگەل بەختیارییەکان بوو و هەمیش لەگەل قەشقاییەکان.
 سالی ۱۳۲۵ بە کۆلیک ریش و پەشمەوہ له نەیشابوور دیتبوویان
 و چەند سال دواتر له شیراز بەو ردینە بزنانە یەوہ. له سووتاندنی
 مالەکە ی سەرۆکوہ زیراندا، کۆمەلێک روژنامەنووسیان چەند روژیگ
 دەستبەسەر کردبوو که شیخۆ یەکیک بوو لەوان. هەر لهو چەند روژەدا
 پیوہندییەک له نیوان ئەو و دەسەلاتداراندا دروست بوو، تا دواتر وای
 لی هات بوو بە یەکیک له پیاوہ کارلیہاتووہکان. حەفتە یەکی نەبرد که
 سەرۆکوہ زیر و دەربارییەکان ریگ کهوتن و ئەو ئاژاوہ یە ی وا خەریک
 بوو له دەزگای دادوہریدا دەہاتە گوڕی، دیزبەدەر خۆنە کرا.

به لام له زیندان شیخۆ نهک هەر پشتیوانیی پیاوانی دهسه لاتی
بوخۆی مسۆگەر کرد، بگره له گه ل دوو برا بازارگانش دهستی تیکه ل
کرد و پشتیوانییی کی دهره کیشی بو خۆی دهسته بهر کرد. ئه گه ر ناوی
ئه و دوو بازارگانه بینم، ئیتر نان و رسقم دهچپته سهر پشتی بای
شه مال. چونکه هیشتا ئه وهنده یان دهست دهر وا که روکنی دووهم و
ئیداره ی سیاسی ئه ودهم سه هله، پشتیوانه کانی ساواکیش باشاری
نه کردن. ههر ئه وهنده ئاماژه یه به سه بو ئه وهی براده رانی به ریز بزائن
که له م سه رده مه شدا هیشتا که سانیک ههن، که ته نیا به زیڕ ده کری
ده میان ببه ستی.

باسی شیخۆمان ده کرد، که له خیزانیکی دهستکورتدا له دایک بووه و
قوناعی یه که می دواناوه ندیشی پی ته واو نه کرابوو. به چوونه مه کته ب
و نووسین، ههر به نیگای پر له وانه، سه د مامۆستای دهرس داده دا.
ئاشنایه تییه که ی سه رده می گه نجیتی خۆی له گه ل خه لکی دهر بار
تازه کرده وه. گۆرانی به ئالووشی بو ده گوتن، نوکته و قسه ی خۆشی
رووت و قووتی بو ده گێرانه وه و خۆی له بهر شیرین ده کردن. ماده ی
هۆشبه ری وه ک هیرویین و کۆکایینی لی وه رده گرتن، تریاکی هه رزانی
ده کری و له و کۆرانه ی له ماله که ی خۆیدا بو رابواردن پیکي دینا، ده یدایه
سیاسیه کرچوکاله کان و له و ریگه یه وه پیگه و ئابروویه کی بوخۆی
کو ده کرده وه. له مه ودا چپی ده یگێر مه وه له رووی پهروه نده که ی
شیخۆوه یه، که له ئازانسدا بو ی دروست کرابوو.

زۆری نه برد بوو به روژنامه نووسیش، هه م موسه ددقی بوو و
هه میش دهرباری، شتیکی که له سه رتادا سه ری له ئازانسیش شیواند بوو.

هەر بۆیه نە دەکرا بلی ئەم کابرایە فلان شتەیه و بەرەنگاری ببیتەو. له رۆژنامەکهیدا هەم رەخنەری له حیزب دەگرت و هەمیش ستالینی دەپەرست. هەر ئەوەندەى رۆژنامەکانی چەپ و راست دایدەگزانى و سەرئیشەیهکیان بۆ دروست دەکرد و ئازانس ناچار دەبوو هەنگاوێک بنى، بۆ وینە بیخاتە ژیر چاودیریبیەو، له هەموو لاوه له چەپ و راستەو، له بازار و لایەنگرانى نەفتەو دەبوو هەرا که بۆچی، بۆچی گوتویان پشتى چاوی برۆیه. ئازانس ئاگادار بوو که به کۆکابین و هیرویین و تریاک و لەشفرۆشان، کۆری مییاز و هەتیوبازان خوش دەکا، بەلام سەرەرای ستالین پەرستییەکیشى کەس نەیدەویرا پیتی بلی چەپئاژۆ.

هەر ئەوەندەى سفرە و خوانى حیزب له سۆنگەى تەقەکردن له شاوہ تیکەوہ پیچرا، ئەویشیان گرت و پاش چەند رۆژیک ئازادیان کرد و دەستی ئازانسیان له خەنە گرت و ئاخیشى کەس نەیزانى کى و چ دەزگایەک به سى هەزار تەمەن زەمانەت، ئازادییەکی ئەوى دەستەبەر کردوہ. چەند سال دواتر رووداویک هاتە پیشى، که شارەوانى و دادگا قۆلبەستیان کرد. ژنیکی بنەمالە دەولەمەند و دەسترویشتووہکان که هاموشوی مالهەکی وىی دەکرد، پاش ئەوہى سەرخۆشى ئارەق و کۆکابین له مالهەکی شیخۆ دەبووریتەو، چەند سەعاتیک پاش گەرانەوہى بۆ مالهەکی خۆى، میژدەکەى و بنەمالەکەى شیخۆیان به قاتل دانا و کردیانە هەرا و شارەوانى و دەزگای زانیارى و دادگایان ئاگادار کردوہ. ماوہیەک هەموو شتیکی شیوا و مالهەکی پیشکینرا. لەویدا مادەى هۆشبەر و تریاکى قاچاخیان دۆزییەو و چەند سالیکیان زیندان بۆ بریبیەو و دیارە نەک به تاوانى پیاوکوشتن بەلکو به تاوانى دابینکردنى مادەى هۆشبەر و خەلەتاندى خەلک و شتى

دیکه... برادره‌کانی پیشووی بوونه میشی دهوری شیرینی و ئیتر
 حیسابیشیان بۇ نه‌کرد و پشتیان تی کرد. له‌سه‌ر ساجی عه‌لی دانیشت.
 ده‌سته‌وه‌ئەژنۆ دانیشت. سالی ۱۳۳۹ ده‌ستیکی نه‌به‌دی دیسان بن بالی
 گرت‌وه و هه‌موو شتیکی بۆ سه‌فه‌ریکی فه‌ره‌نگستان بۆ ئاماده کرد
 و له‌وئ خۆی واته‌نی دووره‌په‌ریز کهوت و ملی نا له‌ خویندنه‌وه
 و هاته‌وه ئیران و جلوبه‌رگی ده‌رویشانه‌ی له‌به‌ر کرد. له‌ ئاژانس
 به‌رنامه‌ی کاریان دای و له‌وئ هیچ ئەرکیکی له‌سه‌ر شان نه‌بوو
 جگه له‌وه‌ی بچیته‌ شاره‌کان و له‌ شوینی ژیان و گۆر و به‌ره‌می
 پیشکه‌شکاره‌ ناوبزه‌کان بتویژیته‌وه و به‌ره‌می تۆژینه‌وه‌کانیشی
 نه‌ک به‌ ناوی راسته‌قینه‌ی خۆی، به‌لکو به‌ ناویکی دانراو له‌ رادیۆ و
 ته‌له‌فزیۆزندا باس بکا و ئەوه‌ش کاریکی ئەسته‌م نه‌بوو و ده‌کرا سوود
 له‌ ئاکامی لیکۆلینه‌وه‌ی ئەو زانایانه‌ وه‌رگری که له‌و بواره‌وه زۆر
 شتیان دۆزیبۆوه و به‌ناوبانگیش بی. دیاره له‌و وتارانه‌دا هیچ باسی
 ئەوه نه‌ده‌کرا لیکۆله‌ره سه‌ره‌کیه‌که کئ بووه، به‌لام بۆ شوینه‌ونه‌که،
 ئەویش له‌ په‌راویزدا ئاماژه‌یه‌ک به‌ خاوه‌نی به‌ره‌مه‌که ده‌کرا و
 ده‌نووسرا، مامۆستای مه‌زن، زانای شکۆدار و بلیمه‌تی سه‌رده‌م و به‌و
 جۆره ده‌ستی ده‌کرد به‌ پیداه‌لدان و ماستاوچیتی و له‌ سواری که‌ری
 خۆیشی دانه‌ده‌به‌زی. له‌ زانکۆوه، که به‌ مندالی ئاوالی سه‌رۆکه‌که‌ی
 ئیستای ببوو، بانگه‌یشتیان ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی له‌ زانسته‌که‌ی خۆی
 به‌شی قوتابییه‌کان بدا و له‌ ئاکامی به‌شداربوونی له‌ کۆنگره ئەده‌بی
 و سیاسی و ئابوورییه‌کاندا وه‌ک مامۆستا‌کان سه‌یری ده‌کرا و له‌په‌ردا
 که‌س نه‌یزانی چۆناوچۆن رۆژگار شه‌قیکی له‌ سفره و خاوه‌نه‌که‌ی هه‌لدا
 و کردی به‌ تۆزی بانان و، ئیستا پاش شو‌رش ده‌چیته‌ هه‌ر جییه‌ک

دهلئ: من له سهردهمی شادا کویرهوه‌ری و تالیی زۆرم چیشتووه و ئه‌وهی له‌دهستم هاتووه کردوومه و ئیتر ئیستا هیچم له‌دهست نایه. به‌لام ئه‌وهی که منیش شیخۆم چۆن ناسی، به‌سه‌رهاتیکی خوشه. چه‌ند مانگیك پاش له‌وهی له‌زیندان به‌ربوو، هینده‌نهدار بوو به‌فلسی ده‌گوت فه‌تاح به‌گ. روژیکیان له‌روقیه ئیتر له‌بیستوچار سالییدا به‌شی فرۆشتنی جلو به‌رگی ژنانه‌ی فرۆشگا که‌ی هه‌له‌سه‌وورانده، ناوی شیخۆی هینا که‌لی قه‌وماوه خه‌ریکه له‌برسان ده‌مری و به‌بی تاوان خراوته به‌ندیخانه و له‌والانه‌و و پارانه‌وانه و، داوای له‌من کرد یارمه‌تییه‌کی بدهم. پرسیم:

”شیخۆ کیه؟“

گوته: ”منیش نایناسم. به‌لام ئاغای فه‌رزان دیتوویه‌تی و به‌زه‌یی پینیدا هاتووته‌وه. ده‌یگوت: ”سه‌ده‌رگای بو پارووه‌نانیک به‌قوون کردووته‌وه و ئیستاش ده‌سته‌وداوینی ئه‌و بووه...“

دیتم ئاگری بن کانییه. فه‌رزان که ئیستا ملازمی شاره‌وانیه، شیخۆی له‌زیندان دیتووه و به‌زه‌یی پینیدا هاتووته‌وه. شیخۆ ده‌سته‌وداوینی ملازمی شاره‌وانی بووه و ئه‌ویش هیچی له‌ده‌ست نایه... ده‌یگوت: ”به‌شکم تو بتوانی فریای بکه‌وی و ئه‌هیکه به‌به‌ردا بیته‌وه...“

گوتم: ”بو من چکاره‌م که بيمه پشت و په‌نای کابرایه‌کی تۆمه‌تی پیاوکوشتنی له‌سه‌ره.“

روقیه گوته: ”براکه‌م، خۆت له‌گیلی مه‌ده. ده‌لین ده‌ستت زۆر ده‌روا.“

من ئەودەم چەند سالیك بوو ببوومه ساواکی.
مەسەلەكەم بۆ دكتور بیژەن باس کرد و ئەویش یەك دوو روژی
دەرفەت ویست و ئەوجار پیشنیاری پێ کردم پیوەندی پیوه بکەم.
روژیکیان شیخۆم لە بەردەم قاوەفرۆشییەکە ی شەقامی شارەزا دیت
کە مەکزی کارمەندە بەرەلکان و کچە ژیکەلەکانە. سەیرم کرد لەوی
بە حەژمەتەوه سەیری کوویی قاوەی مشتەرییەکان دەکا.
چووم لە نزیکییەوه راوەستام و چاوم تی بری. ئەو منی ناسییەوه.
زەرەخەنەیهکی تالی هاتی. سەری داخست و هاتە لام و گوتی:

”جەنابی... بچووکتەم.“

”گەورەمانی.“

دەعوەتم کردە قاوەخانەکە. کوویک قاوەم بۆ داوا کرد. زۆر بەی
مشتەرییەکان هەر چاویان بە ئیمە کەوت، هەستان و دەدر کەوتن.
گوتی: ”جەنابی... زۆر بەی ئەوانە مشتەریی خۆم بوون، ئیستا خۆم
لێ نەناس دەکەن. کورە هەر سلاویکیشم لێ ناکەن، چ بگا بە قاوەیهک.“
گوتم: ”خەریکی چیی؟“

”شوکراوە بژییری دەکەم و دەیچیژم. کە فارە ی گوناحەکانم دەدەمەوه.“
یەکتر ناسینە کەمان یەکەم جار لەوەندە پتر نەبوو. قەول و قەرارمان
دانا چەند روژیکێ دیکە هەر لەو دووکانە چاومان بە یەکتر بکەوێتەوه.
جاری دووهم لەخۆرپادیتوانە قسەم لەگەڵ کرد چونکە مەسەلەکەم
بۆ دكتور بیژەن گێرابوو و بە ئەمری ئەو قەرار وابوو لە بنی زمانی
دەرکیشم ئاخۆ چ داوایهکی هەیه.

داواکە ی ئەو، پەتە ی خستە سەر ئاو. دامابوو، ئەگینا وا بە ئاسانی

له زمانى نه دههاته دهر. هاتبوو من بکاته که رهسته یهک بو رزگارکردنى مهرزيبه، نهو کچه دهوله مندهى بهبى تاوان گيراوه و کهس به سوراعى نازانى. مهرزيبه يه کيک بوو له کارتهکانى نيمه، که دهچووه وه سهر بکوژهکانى عه قیده کهى بنکهى گشتى. به روژى رووناک نهو دهمهى له ماله کهى دههاته دهرى، له ترؤمبيلیکه وه دوو فيشهکیان لى دا و ههر له وى مرد. نامه يه کم دايه و پيم گوت سبهينى بيته يه کيک لهو شوينانهى ئازانس خه لکى بانگ دهکاته نهو. که له وى تووشى من هات، هيچ پنى سهير نه بوو، سهرى نه سوورما. سهرى لى نه شيو، وهک بلنى بهرچاوى روون بووبى و زانبييتى ههر تووشى خوم دهبى. قسه له سهر زار بوو و ديار بوو نه گهر له نيمه زرينگتر نه بى، هيچى وای له نيمه مانان که متر نييه.

نزیکه ی چوار سه عاتیک ليم پينچايه وه. ههره شه و ته ماع وه بهرنان پيکه وه بوو. نهوه يه کهم جار بوو که ريگم پى درابوو قسه له تومه تباران وهرگرم. دکتور بيژن له ژووره که يه وه به ئاميریک که له سهر ميزه کهى بوو، گوئى له قسه کانمان بوو و جاروباره يادداشتى دهکرد و ده يگه يانده وه گوچکه م و منيش سهرله نوئ پرسيام لى دهکرده وه.

چه ندى پتر له رووى مهعنه وييه وه زورم بو دينا، نهو له سهرخوت و ژيرانه تر وه لامى ده دايه وه. يهک دوو جار دهمويست بيدهمه دهست نه شکه نه جهره کان. هه موو شتيک ئاماده بوو. دکتور بيژن نه يده هيشت، چونکه به منى نه دهگوت، که نهو مشتته رييهى من هاوکارى ئازانسى نينتليجنته، به لام تى گه يانده بووم که بو نيمه باش نييه بهبى نه وهى بزاني

پێوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ڵ کۆ و کوین، به‌ئەشکه‌نجه‌دان کۆمه‌لیک قسه‌ی پێ بکه‌ین که فریان به‌سه‌ر راستیه‌وه نه‌بێ، هه‌ر جاریکی دکتۆر بیژن له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی پێداگر ده‌بوو که بۆ ئیمه‌ باش نییه‌، من ده‌مزانی ته‌گبیر و رای به‌ پسرپۆره‌ بیانییه‌کان واته‌ CIA و مووساد کردووه‌ و ئەوان ریگه‌یان نه‌داوه‌ ئەشکه‌نجه‌ بدری. شیخۆم به‌ کابرایه‌کی زه‌بر و زیره‌ک و به‌هۆشوگۆش هاته‌ به‌رچاو. وه‌لامه‌کانی ئەوه‌نده‌ دلناییه‌که‌ر بوون، وه‌ک بلی پیمان ده‌لی: ئیوه‌ ده‌ره‌قه‌تی من نایه‌ن. تیشمان ده‌گه‌یه‌نی که‌ من خزمه‌تکاری ئازانسیم و ئیوه‌ چونکه‌ خاو و تینه‌گه‌یشتون هه‌ره‌شه‌تان له‌سه‌ره‌ و ناشزانن. دکتۆر بیژن و پسرپۆره‌کانیشی هه‌ر ئەوه‌یان ده‌ویست بزانی که‌ چ خزمه‌تیکی ئیمه‌ ده‌کا.

هیچ ئاگای له‌ کوژرانی عه‌قید نه‌بوو. ئەو روژه‌ هه‌ر له‌ روژنامه‌کانیشدا نه‌یخویندبووه‌. مه‌رزیه‌شی که‌ هاتیوو پشتیوانی لی بکا و بیته‌ زامنی، هه‌ر نه‌ده‌ناسی. دایکی مه‌رزیه‌ یه‌کیک بوو له‌ میوانانه‌ی جاروبار له‌ ماله‌که‌ی وی ئەو ده‌مه‌ی کۆری بۆ گه‌رم ده‌کردن، به‌شدار ده‌بوو. ئەوان له‌ نه‌زانی خۆیان پێیان وابوو من چونکه‌ سه‌رده‌مانیک ساتوسه‌ودایه‌کم له‌گه‌ڵ ده‌سترویشتون هه‌بوو، شتیکم بۆ ئازادکرانی کچیک له‌ده‌ست دی که‌ هیشتا بۆنی شیریی خاوی له‌ ده‌می دی. به‌لام ئاخ‌ر منی دامای مایه‌پووچ چیم له‌ده‌ست ده‌هات.

گوتم: ”من هیچم له‌ده‌ست نایه‌، من له‌ بارم که‌وتوووه‌ و هه‌وجیی نانی شه‌ویم. که‌س گووم به‌ کلاوی ناپیوی. دوایی بره‌ پاره‌یه‌کیان دامی و گوتمان ئاماده‌ بۆم خه‌رج بکه‌ن و زۆر ده‌رکاو ده‌رکم کرد و ده‌ستوداوینی زۆر که‌س بووم.“

”چهندهت پاره وهرگرت؟“

”جوان له بیرم نییه، دوو سی جار بره پاره‌یه‌کیان دامی.“

”هر جاره‌ی چه‌ند؟“

”ههرجاره و دووسه‌د تا سیسه‌د تمهن. چووژانم. له دورد و مهرگی خۆم داوون. له‌وانه‌یه له‌سه‌ر یه‌ک هه‌زار تمه‌نیک بی. به‌لام هه‌زار تمهن بو‌ئه‌وان چیه‌یه! به‌رای من و ئیوه له‌وانه‌یه شتیک بی. بو‌ئه‌وان بایی سه‌د دینار و سی شاییه. ئاماده‌ن هه‌زاران تمهن خه‌رج بکه‌ن بو‌ئه‌وه‌ی کچه‌که‌یان ئازاد بی.“

به‌رده‌وام باسی ئه‌وه‌ی کرد که بنه‌ماله‌ی کچه ده‌وله‌مه‌ندن و ئاماده‌ن به‌هر نرخی‌ک بی ئازادییه‌که‌ی بکرنه‌وه. له‌پێشدا زۆرم به‌هه‌ند وهرنه‌گرت. به‌لام توزیک ختووکه‌م هاتی. چما ده‌کرا به‌بی ئیجازه‌ی دکتور بیژهن و ئه‌وانی سه‌ری مه‌رزیه‌ی ئازاد بکری؟

پرسیم: ”تا ئیستا چوو‌یه‌ته‌ لای کی؟“

”هیچ که‌س.“

”چۆن هیچ که‌س؟“

”تۆ مه‌به‌ستت ئاغای فه‌رزانه. پریسه‌که‌ی دلّم بو‌ئه‌و کرده‌ته‌وه.“

”فه‌رزان له‌ کو‌ی ده‌ناسی؟“

”ناسیارییه‌کی وام نییه. له‌ زیندانی پایوه‌ر پاسه‌وان بوو و جاروبار به‌ ئیمه‌ی به‌ندی راده‌گه‌یشته‌ و خوی لی نزیک ده‌کردینه‌وه. ئیتر وابوو غیره‌تم وه‌به‌ر خۆم نا و قسه‌م له‌گه‌ل کرد. ده‌یویسته‌ پارهم بداتی، به‌لام لیتم وهرنه‌گرت. گوتم بنه‌ماله‌که‌م بۆم دینن. به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌یه‌وی ده‌ستم بگری، با به‌تۆم بناسینی.“

”تۆ چۆن دهترانی ملازم فه‌رزان من دهناسی؟“

”سه‌یرم کرد ئاگای له ورد و درشتی ژیانمه. له‌وه‌ی که روقیه‌یان له کافتریاکان و سینه‌ما له‌گه‌ل فه‌رزان دیتوو و پیتی وایه ئه‌وانه ره‌نگه به‌و زووانه پیکه‌وه زهماوه‌ند بکه‌ن و دایکیشم ئاگای له‌و پێوه‌ندییه‌یه. پیتی سه‌یر بوو من ئاگام له‌و پێوه‌ندییه‌ نییه... هه‌ر گوتی و نه‌یبریه‌وه و سه‌رم سوورمابوو که چۆن ئاگای له نه‌ینیه‌کانی ژیا‌نی بنه‌ماله‌که‌ی من هه‌یه. قسه و باسه‌که‌م گو‌ری. باسیکی تازه‌م هه‌ینا گو‌ری. ده‌مترساند. ”ئه‌گه‌ر قسه‌کانت له‌گه‌ل زانیارییه‌کانی ئی‌مه یه‌ک نه‌گریته‌وه، ده‌راو بو ئه‌زیه‌تکردنی خۆت خوش ده‌که‌ی.“

”له خۆرا هه‌ره‌شه ده‌که‌ی. ده‌کرێ ئه‌شکه‌نجه‌م بده‌ن. به‌لام ناتوانم بمکوژن.“

رووم نه‌دای. وه‌شوین کاری خۆم که‌وتم. که‌وتمه شوین بنه‌ماله‌ی مه‌رزیه. کامه‌یان ده‌چونه کو‌ری خۆشراپواردنه‌که‌ی؟ دایک و باوکی پیکه‌وه یان به‌ته‌نیا؟ ئه‌هلی کیشان و دووکه‌لیش بوون؟ چه‌نده ده‌وله‌م‌ندن؟ چه‌ند خانوویان به‌کرێ داوه؟ ملکه‌کانیان له‌کوین؟ معامله‌یان له بازاره یان له ده‌ره‌وه‌ی ولات؟ چوه‌ته ماییشیان؟ کێ ده‌ستودا‌وینت بووه که مه‌رزیه ئازاد بکه‌ی؟ له‌گه‌ل دایکی قسه‌ت کردوو؟ له‌ کو‌ی؟ له نیاوه‌ران چاوت پێیان که‌وتوو یان له شه‌قامی ئه‌میریه‌ی؟ باشه ئه‌و ده‌مه‌ی له نیاوه‌ران له باغه‌که‌یان بووی، چۆن مه‌رزیه‌ته نه‌دیتوو؟ کلکی به‌ته‌له‌وه نه‌ده‌بوو. وه‌لامه‌کانی یان به‌لی بوون یان نازانم. زیاتر باسی سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی مالی مه‌رزیه‌ی ده‌کرد. جاریکیان من ده‌هری بووم. تا‌قه‌تم نه‌ما و لیم پرسی: ”چۆن ناتوانم ناچارت بکه‌م قسه بکه‌ی؟“

پیکه نینیکی تالی هاتی: ”کهی گوتم ئیوه ناتوانن ئەشکه نجه م بدهن؟ من تاقهت دینم. من شتیکی وام نییه بیدرکینم. بۆ من تاوانیکم کردووه تا دانی پیندا بنیم؟ هاتووم گیانی کچۆله یه کی بی تاوانتان لی بکرمه وه. به لی هاتووم بیکرمه وه. ئیتر له وه زیاتر که تووشی ئەو لی پچینه وه یه کردووم، له دهست نایه. به ئەشکه نجه دانی من حیاتان ده چی.“

”ده تهوی لای کی ئابروومان به ری؟“

”گونره شی سه رووی گونره شان زۆرن.“

تاویک راوه ستام، ویستم بچمه ده ری و له گه ل دکتۆر بیژهن قسه بکه م. که له سه ر میزه که م هه ستام، گو تی:

”له بیرت نه چی. بنماله که ی مه رزییه ده وه له مه ندن. ده توانن زۆری

سه رووی ئیوه ش بکرن.“

له گه ل دکتۆر بیژهن قسه م کرد. گو تی: ”بزانه مزگینی چه نده ده دات.“

به ر له وه ی سه وداکه سه ر بگرئ، له مالئ تووشی رو قیه و فه رزان بووم. وه رووی خۆم نه هیئا که خه ریکن ده بنه ده سگیران. له گه ل دایکم دانیشتم. گو تی: ”ئه وه نده ی من بزانه م، فه رزان پیندا گره. به لام رو قیه مل نادا.“ له وه ته ی له ”زاوا“ سارد بیه یوا بووه، ئیتر له هه موو پیاویک بیزاره. قسه ی وا ده کا له هیه چ کچی کی عازهم نه بیستبوون. ده لی: من قه ت میرد ناکه م. ملازم چه زی لییه. براده ری تی و ده لی: چه زی لی ناکه م. کو رپم: شه ی تان چوو ته کلێشه ی ئەو کچه تیوه وه. خۆیشی نازانی. ئیستا ئەوه ماوه یه که هیه چ خه ریکی خۆیشی نابن. هه تا پار، خۆی جوان ده کرد و ئارایشتی ده کرد. به لام له ئەوه لی نه ورۆزه وه جو ریکی دیکه جلو به رگ له به ر ده کا. جا ری وایه له چکی کی ره ش له سه ری ده کا. چه زی

له سووراو و سپیاو نییه. له پیر ملی ناوه له نویژکردن و قورئانخویندن. شهوانه که درهنگ دیتهوه دهلی، دهچیتته مزگهوت و گوئی له مهوعیزه دهگری. من نازانم چیی چووته که له شیهوه.

پرسیاری فهرزانم کرد، گوتی: ”سهری ئیره ددها. که سیکی دهم قایمه. شهرمن دیاره. زوربله نییه. به ئا، یان نهخیر وهلام ددهاتهوه. زوری ئاگا له خویه تی. قهت شهقلی شهلواره که ی ناشکی. به ردهوام سهرقاله و بیکار نییه.“

نهک هر دایکم شتیکی له باره یهوه نه ده زانی که بیلی، به دواداچوونه کانی منیش شتیکیان لی شین نه بووه. دلنیا نه بووم که زانیاریه کانی شیخو له باره ی خوازیبینی یان زهماونده که ی ئهوانه وه راسته یان درویه.

دایکم باسی مزگهوت و گوئیگرتن له مهوعیزه ی دهکرد و شیخو باسی سینه ما و کافتریا. کامه یان راست بوون؟ ئاخو روقیه شوینه ونکه ی دهکرد و ژیانیکی شاراوه ی هه بوو که نه یده ویست ئاشکرای بکا؟ ئیتر هه ولم دا روقیه م به تهنی وه گیر بکهوی و وهک برایهک بیدوینم، به لام لیمان بوو به قره. هر سه ردهاوی قسه مان کرده وه، به تهوس و توانج پیی گوتم:

”بو چما ئه تو باسی کاره کانی خوتم بو ده که ی هه تا من پریسکه ی دلتم بو بکه مه وه؟“

”چهند جارنم پی گوتوی که له بازارئ خه ریکی ئالوویرم. له م هوده یه شتیک ده کرم و ده بیهم به دووکانداریکی ده فروشم. به لام تو به دایکت ده لیی ده چیتته مزگهوت و میحراب، که چی خه لک له کافتریا و سینه ما دیتوو یانی.“

”زۆر زيرەكى براكەم. كالاو لەسەر ھەمووان دەنيى، لەسەر منيش.“

”كالاوى چى؟“

”خەلك زۆر شتت لەسەر دەليين.“

”وھكوو؟“

”چووزانم برالە، لەخۆيان بپرسە. لەخەلكى گەرەك، لە حاجى

عەلاف و قولى خان و دووكاندار و چەرچى.“

كە بېرم كردهوھ لەوانەيە ئەو قسانە سەر بكيشنە جيى ھەستيار،

گوتم:

”من نامەويى بيمە نيو ژيانى تووھ. خۆت كچىكى گەرەى و پيوستت

بە مشوورخۆر و گەرە نيبە. دەمەويست بزەنم بەتەماى ميژد بە

فەرزەن بكەى؟ ئاخىر من براگەرەتم. دايكمان خۆ ھىچى نيبە. من دەبى

قوالت بو ھەلمايم. خۆ ناكريى بە رووت و قووتى بچيتە مالى ميژد؟“

قسەكەى پىي بريم: ”ئەوھ كى گوتى من بەتەماى ميژدكرديم؟“

”ئەى ئەو ھاموشويە لەگەل ملازم فەرزەن بوچيىھ؟“

”يانى من بۆم نيبە لەگەل پياويكى بەبىر و باوهر دۆستايەتيم ھەبى؟“

پياوى بەبىر و باوهر. لە ئازانس زۆرم لەو قسانە بيستبوو. داماوانە

ھەر لەسەر ئەو ئيمانەيان خۆيان بە كوشت دەدەن.

قسەكەيم پىي برى. روقىە ئەوھندە بزەنە من براتم و ھەر كات كارىكت

پيم بوو، وەرە لای خۆم. من خۆشم دەويى. زۆريشم خۆش دەويى.

دايكمان دەمرى و من و تو دەمينينەوھ. دەبى ئاگامان لە يەكتر بى.“

”منيش تووم خۆش دەويى. برامى. بەلام دانوومان پيكەوھ ناكلوى.

ئەگەر راست دەكەى، مەرزىە ئازاد بكەن.“

ئەوێ گوت و لە ژوورەکە چوو دەری.
کارەبا لێ دام و ئیفلێج بووم. سارد بوومەو. مووچرکەم پێدا هات.
وا راچلە کیم که لانیکەم چەند چرکە یەک هەموو گیانم وشک بوو. خوینم
راوەستا. چ بکەم؟ چ نەکەم؟ ئەو کچە تیوہ سەری بە کوێوہیە؟ هەو دایەکە،
کە سەرەداوہەکی لە مەرزیه و بکوژانی عەقیدەکە ی سوپاوە دەگاتەوہ
فەرزان و روقیە. من خوشکەکەم نەبێ هەموو کە سێکی دیکەم پێ قۆلبەست
دەکرا و دەمتوانی بە ئەشکەنجە قسە ی پێ بدرکینم. بەلام ئە ی چ بکەم؟ لە
پاش دواندنی شیخووە هەر بیرم لەوہ دەکردەوہ کە چەند هەزار تەمەنیکی
لێ بستینم و زەماوہندەکە ی روقیە وەرێ بخەم و چەند رۆژئیکیش بە
کەیفی دلی خۆم بژیم و ئاھیکم بە بەردا بیتەوہ. هاوکارەکانی دیکەم لەو
کاتانەدا یان پەنیکیان دەدا، یان ئەوہی تووشی گوناحیک دەبوون، ئەرکیکی
دەرەوہی مالتیان دەخرایە سەر شانێ و بەکەیف و چەلەنگ و سەرخۆش
دەهاتنەوہ، وەک ئەوہی بە بایان دیتبێ نە بۆران.

بەلام چ لە روقیە بکەم؟ خەریکە لاری دەبێ. چما دەکرێ وا
سووک و ئاسان لەکوڵ مەرزیه ئازاد بکە ی؟ چما دەکرێ لای دکتور
بیژەن ناوی روقیە بینی؟ ئەگەر یەکیک سۆسە ی ئەوہ بکا کە روقیە
لەگەل تاقمی پیشەنگ یان فیداییەکان و گیانلەسەردەستان کە هەر
هەموویان باسی راپەرینی چەکارانە دەکەن و یەک یەک و دوو
دوو لە بنکە نەینییەکاناندا ئاشکرا دەبن، یان لەگەل مارکسیستەکان
ساتوسەو دایەکی هەیه، هەموو نەخشەکانی هەلدەوہشینەوہ و ژیا نی
خویشی لە مەترسیدایە. دەبێ بەرە ی خۆت لەو گێژاوە ی بینیتە دەری.
دەبێ وەشوین فەرزان بکەوی و بەدوایدا بچی.

ئەو مەسەلە يەم لەگەڵ دكتور بيزەن باس كرد. ھەر ناوی روقیەم نەھینا. گوتی، ئەو ئەفسەریکی پایە بەرزى شارەوانییە و لە زیندانەوہ شیخو دەناسی و پيشنياری پى کردووه پيوهندی به منه وه بکا. دەبی بزانی خوی چى لە دەست دى. دكتور بيزەن پيشنياری كرد سه يريكي پهروهندهی ئەفسەرەکان بکەم. پى وای نیه تا ئیستا لە هیچ کوئى ناوی ئەوی بیستی. دكتور بيزەن وای دەرخواست کە یفیکى به شیخو دى.

”هیچ لیت کۆلیو تەوہ بزانی مالى مەرزیه چەندە دەوڵە مەندەن؟ لەوانە یە لەخۆوہ مەرزیه مان گرتى. تا ئیستا هیچ بەلگە یە کمان لەسەرى دەست نەکە وتووہ. نابى پەلە بکەین. هیشتا شووخال و شوینی چەند برینیک بە سەر مستییەوہ دیارە. ئەمر دەکەم بینیرنە خەستەخانە. کى گوتبووی ئاوا لى بدرى؟ خۆت بە پهروهندهکەى را بگە. لەوانە یە بتوانین بەرى بەین.“

لە لیکۆلینەوہ کاندە دەرکەوت کە ئەو رۆژەى تەقە لە عەقید کراوہ، مەرزیه ریک بەو کۆلانەدا تێپەریوہ و کە گوئی لە تەقەکە بووہ، لە لاقانى وەراندووہ و خەلک دیتوویانە را دەکا، و، ناو نیشانی کچۆلە یە کى مامناوہندی ئارایشت کردوو ی پىلاوسووریان داوہ بە مەئموورەکان و ئەویشیان بە ھاو دەستی تەقەکەرەکان زانیوہ.

ھەر ئەو ئى رۆژى کە هیشتا نەچووہ تەوہ مالەکەى و ویستوو یە تی بچیتە زانکو، گرتوویانە. لە لىچینەوہ کەدا تەواو پىداگر بووہ کە ئاگای لە هیچ شتىک نییە. کار بە دەستانی ئازانس پاش لىکۆلینەوہ لە ھەلسو کەوت و وەزعی سیاسى ئەو لە زانکو دا لىیان روون بو تەوہ کە لە مانگرتنى قوتابییەکانى پزیشکیدا بەشدار بووہ و ئەویان بە یەکیک لە بەرھەلستکاران زانیوہ.

راپۆرتىكى ئاھارى له پەروەندەكەيدا بوو، كه قسەكانى ئەوى له گەل ھاوکارەكانى تىدا باس كرابوو. ئاھارى به لىبراوى نەيگوتبوو ھەلۆيىستى سىياسىي ئەو چىيە، ھەر ئەو ھەندەي گوتبوو كه دەبى چاويان بەسەرييەو ەبى.

له رووى پەروەندەكەيەو، بۆم دەركەوت كەسيكى ترسنۆك و گرینۆك و نازدار و ناسكە و باو ەپم وابوو كه دەكرى ئاگات له كچۆلەي بنەمالەيەكى دەولەمەند بى و رووى شيخۆ له ەرز نەدەي. چونكە دەتوانى له و دانوستنانەدا دەلالىكى باش بى. بەلام كى ھەيە ئەو زەنگولە له مىلى پشيلەكە بكا؟ ھەروەھا دەبى چۆن برۆي؟ بەبى

يارمه تىي دكتور بيژن هيج جييه جي نابى. ده بى به تاييه تى دكتور بيژن بدوينم، به لام چوناوچون؟

په روهنده كه م هه لگرت و بردمه لاي دكتور بيژن، به لام نه و سه رى قال بوو و من هه له كه م قوسته وه و گوتم:

”من په روهنده كه م مه رزيه م ديت، هيچى واي تيدا نييه. ده لىي چى نه مشه و پاش كاروبارى ئيدارى پيكه وه له شويينيك دانيشين و به كاروبارى تازه كاره كاندا بچينه وه؟“

شه ويى له ميوانخانه كه م ”كوشك“ يه كترمان ديته وه. شيويكى باشمان خوارد و چهند گلاسيكمان هه لدا. نه و بوو كه سه رى قسه ي كرده وه.

”جارى وايه كاربه دهستان، له ترسى مار خويان ده خه نه باوه شى حه زياوه. له خووه خه لك ده گرن و شانكه ش له سه رى ئيمه دا ده شكى. ژانه سه ره كه م بو ئيمه يه.“

دوو قرانيه كه م كه وت. گوتم:

”جا به ريكه وت منيش نه مړو دمه ويست هر له سه ر نه م مه سه له يه قسه ت له گه ل بكه م. نه و په روهنده يه م مه رزيه ي كچى حاجى مرادى هه زاره ي شتيكى نه وتوى تيدا نييه. نه و داماو هيان زور زور نه شكه نجه داوه و تا ئيستاش هيج به لگه يه كمان به دهسته وه نييه كه ده ستى له كوشتنى عه قيده كه م بنكه دا هه بووبى. ئينجا نه وه سه روسه كوتى نه و شيخويه شمان لى پيدا بووه و ده لى: حاجى يه كيكه له ده سترپويشتوان. من پيم وايه شيخو سيخوريكى بيانبييه كانه و نه گهر سه د ديناريكيشى له گيرفانى ده ربينين، به تاييه تى كه ئيستا زور خراب پيوه بوو، زه ره ريكي نييه.“

دکتۆر بیژن که تووتکه سهگی وهک خۆی نه بوو، دهسهجی زانیی
من دهمهوی بلیم چی. گوتی:

”با جوریک بی داوینی ئیمه نه گریته وه.“
گوتم: ”جا به ئیمه چی. من قهول و قه راره کهی له گهڵ شیخۆ
داده نیم.“

دکتۆر بیژن، کۆنیا که کهی هه لدا. دهستیکی به چه ناگهیدا هینا و
گوتی:

”درهنگ بووه. ههسته با برۆین. به لام له بیرت بی که زۆر کهس
کیسه یان بۆ هه لدووریوه. هه ر شیخۆ نییه که دهیهوی بیته شتیک.“
من شیخۆم خسته ته له وه. شهویکیان نیوه شهوی بانگم کرده هه ر
ئه و هوتیلهی کۆشک. گزیکه ری وهک خۆی نه بوو. ئیتر عه با و مه ندیلی
پیوه نه بوو، ته نیا ردینه بزنانه کهی له وانه بوو ئاشکرای بکا.

هیشتا دانه نیشتبوو، بی پیچوپه نا لیم پرسی:

”ئه گه ر مه رزیه ئازاد بکری، چیت دهست ده که وی؟“

”من خولامی تۆم، تۆ گه وره یی بفرموو، له سه ر چاومی داده نیم.“
گوتم: ”سه یر که، من چاوه روانییه کم هه یه. به لام ئاگادار به که ده بی
دهمی خه لکی دیکه شیرین بکه م. من هه رامخۆر نیم. به لام به زه ییم
به مه رزییه دا دی، ئه گه رچی تاوانی کردووه و سویند به تاجه که ی
هه زه تی خاوه نشکۆ هه ندی شت ده زانی و نه یدرکاندووه، هه ر بۆیه
ئازاد کردنه که ی زۆر ئاسان نییه. که سانیک هه ن چاویکیان له سه ر ئیمه
کردووه ته چوار چاو. به لام با ئه وهنده بی، که شتیک به بریارده ره کان
ببردری.“

شیخۆ به بی رووبینی گوتی: ”چهنده؟“

”چهندت له قهوه دایه و چهنده یان پی دهکری؟“

چهند جار بو ئه و مشتومرانه دانیشتین و ئاخری شیخۆ په نجاهه زار تمه ن دراوی پینج تمه نی هینا و له وه ته نیا نۆهه زار و پینج سه د تمه نی به من بردرا. باقییه کهیم نه غد له مستی دکتۆر بیژهن کرد.

ئێتر پیکه وه دهوله مه ند بووین. سویندی خوارد که ئه ویش له منی پتر پی نه بردراوه و باقییه که ی بو ئه م و ئه وه.

مه رزیه یان هه ر ئه وئێ شه وئێ ئازاد کرد و ئه و نه یده زانی هه ور و مانگ و خۆر و گهردوون و با دهستیان داوه ته دهستی یه کتر بو ئه وه ی ئیمه مانان پارووه نانیک بخۆین و له خوابیخه به رانه بیخۆین.

به لام ئه وه ش هه ر وا به ئاسانی و به بی دلاره وکئێ ته واو نه بوو، سوپاییه کان کردیانه هه را و فه رته نه که به روژی رووناک عه قیدیکیان له راسته ی شه قام کوشتوو و ئاژانس له خۆوه گومانلیکراوان ئازاد دهکا. ئه و دهنگۆیه وه ک برووسکه له هه موو ئاژانسا زار به زار گه را. به چرپه به یه کتریان دهگوت: کاری وا بی سمیل چه ورکردن نه کراوه. من ترسم رینیشت. به لام دکتۆر بیژهن داریک نه بوو به و بایانه بیته له رزین. به بی ئه وه ی وه پرووی خۆی بینی، له چه ند روژی کدا چه ند ژن و پیاوی ده ور به ری ئه و شوینه ی گرت که عه قیده که ی لئ کوژرابوو. بیتاوان یان تاوانبار. گرینگ نه بوو. چه ند که سی ئازاد کرد و چه ند که سیکی دیکه ی تا ماوه یه کی زۆر له زیندان راگرت. دواتر به منی گوت: ”ئه وانه ی له و ساتوسه و دایه دا به شدار بوون، داوا ی پشکی زیاتریان ده کرد و من ملم رانه کیتشا. بیت و بۆم دانواندبان، به شه که ی

تۆ نیوه دهکرا. بۆچی؟ شانەکه له سه‌ری ئیمه‌دا بشکێ و چه‌لواکه‌ی که‌سانی دیکه‌ بیخۆن. کار گه‌یشته‌ سه‌رۆکی ئازانسیش. به‌لام خۆیان دیزه‌به‌ده‌رخۆنه‌یان کرد.

نۆه‌زار و پینچ سه‌د تمه‌نه‌که‌ بۆ زه‌ماوه‌نده‌که‌ی من خه‌رج کرا. من هیچ خه‌یر و خۆشیه‌کم له‌و زه‌ماوه‌نده‌ نه‌دی. دایکم بۆی دۆزیمه‌وه. من دلم بۆ جیه‌یه‌کی دیکه‌ ده‌گورکاند. کچیکه‌ نه‌ته‌نزیان بۆ هه‌تنام، نه‌یده‌زانی ده‌وری چ پادشایه‌که‌. ئه‌و داماره‌ هه‌ر له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ نه‌قوستان بوو. هه‌ر یه‌که‌م سه‌ل دوو مندالی بۆ خسته‌مه‌وه. ئیتر تینی تیدا نه‌ما. ئیستا ئه‌وه‌ بیست و چه‌ند سه‌لیکی به‌سه‌ردا تیپه‌ریوه. دوو سه‌ی سه‌ل به‌جی و بان که‌وت. داپیره‌یان جاروباره‌ منداله‌کانی ده‌برده‌وه‌ لای خۆی و جاروباریش دایکم سه‌رانسووی ده‌کردن. ئیستا هه‌ر کامه‌ و بۆخۆی بووه‌ته‌ شتیکی و من به‌ سه‌گیکیش دانانین. یه‌کیکیان له‌ ئه‌مریکا ژمیریاریکی سویندخواردوو و ئه‌وی دیکه‌ بووه‌ته‌ ژنی ده‌لالیه‌کی قاچاخی چه‌ک و خوا ده‌زانی له‌ کوئیه‌ و له‌ کوئ نییه‌. ژیانیان به‌کاری ئه‌م راپۆرته‌ نایه‌. نازانم کێ تیی گه‌یاندبوون که‌ من بوومه‌ته‌ ساواکی و بیستم پیم ده‌لین سمدار! هاشم جاروباره‌ ئه‌حوالیکم ده‌پرسی و دوا‌ی چه‌ند سه‌لیک سه‌ریکم لی هه‌لدینی. ناوی باوه‌ گه‌وره‌ی قبوول کرد و ئیستا هه‌ر مه‌رگی نه‌بینم، نه‌ من ئاگام له‌وه‌ و نه‌ ئه‌ویش ئاگای له‌ من. خوشک و براه‌ش ده‌میکه‌ پیوه‌ندیان پچراوه‌.

کوژرانی عه‌قیده‌که‌ی سوپا دیزه‌به‌ده‌رخۆنه‌ کرا. هه‌موو له‌بیریان کرد. ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ی گومانیان له‌سه‌ر بوو، گیران و ئیتر هاتنه‌ سه‌ر

١- شتیکی وه‌ک جاش له‌ کوردیدا. وه‌ک بنیاده‌مفروش.

ئەو ھى چەندى بىرى پىر بىزىنە نىو رىزى قوتابى و رووناكىرانەو ھ.
چەند جاران دىكتور بىزەن لە منى پىرسى، كە شىخۇ مەبەستى چ بوو ھ
كە گوتىبووى، ئىو ھەشەشەكتان لەسەرە كە بە زەينى خۇشتاندا
نەھاتو ھ. ئو مەترسىيە چىيە؟

لەو دەمەدا كە من دوو سال و شتىك بو لە ساواكدا بووم، جارىكى
دىكە و ايان لى كىرمەو ھ گرىنگى بە رووناكىران و زانكوبىيەكان
بەدەمەو ھ. خۇخزاندىن نىو حىزىم وەپىش خىست. شتىكى ئوتۇ نەبوو.
لەو ھەموو شتىك وەك قوزى بىزى بەدەرەو ھ بوو. لە فىرى راپەرىن
و ئازاو ھ و بشىوينا نەو ھ نەبوون. جاروبارى ئو ھەندەيان كەمتەرخەمى
دەكرد، كە مندالىكىش دەيزانى وەك توتى قسەى مامۇستا كەى ئەزەل
دەلئەو ھ. مەسەلەكەى روقىە ئو ھەندەى نىگەران كىردبووم، كە ئىتر
نەدەكرا لە حىزىدا بخولئىيەو ھ و قسەى پوچ و بىمانا گەورە بىيەو ھ.
روقىەش كە جارىكىان گوتىبووى مەمانەيەكى ئوتوى بە حىزب نىيە.
پىشنىارىان پى كىرم جارىكى دىكە بىمەو ھ گىانى قوتابىيەكان و
لەو مەترسىيە بىكۆلمەو ھ كە پىاوىكى لەكل دەرھاتوى وەك شىخۇ بە
گوچكەمانىدا چىرپاندىبوو. بە ئاواتەو ھ بووم شوين پىي روقىەش لەو
تخووبەدا بدۆزمەو ھ.

پاش ئو مامەلەيەى بو ئازادكرانى مەرزىيە لەگەل شىخۇ كىرم،
ئىتر روومان لە يەكتەر كرابو ھ و رووقايم بىو و جاروبارە تەلەفونى
بو مالمەو ھ مان دەكرد و لىي دەپىرسىم. روژىكىان تەلەفونى كىرد و ھاتە
سەردانم.

ئىتر نە عاباى لەبەر بوو و نە مەندىلىشى لەسەر. بىو ھ سەرپووتىكى

ته پۆش. درێژایی ردینه‌که‌ی بن چه‌ناگه‌یشی به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت.
ئهو ده‌م من له‌ نیاوه‌ران خانوویه‌کم هه‌بوو. بینایه‌کی چه‌ند هو‌ده‌یی
له‌گه‌ل باخچه‌یه‌کی سی هه‌زار مه‌تری و هه‌مام و چیش‌تخانه و ته‌له‌فون
و ته‌له‌فزیون و ئهو شتانه. له‌ نهۆمی سه‌ره‌وه‌را ده‌متوانی گول و
باخچه‌که‌ی پیش بیناکه و هه‌سیله هیلکه‌بیه‌که‌ی و شه‌قامی پیش باخه‌که
ببینم. هه‌ر که هات و قه‌فه‌زی بچکولانه‌که‌ی ته‌نیشته‌ می‌زده‌که‌ی دی، که
پر بوو له‌ مه‌شرووبات، گوتی:

- "ئه‌ی ناته‌وی گه‌روی ئیمه‌ش ته‌ر بکه‌یته‌وه؟"

گوتم: "یا شیخ، ئه‌تۆش؟" ئیتر پیکه‌نیم. گوتی:

"گالته‌مان پی مه‌که. هاتووم ریگه‌ت پیشان بده‌م."

چه‌ند ته‌وس و پلاریکم پی دادا. ته‌ر نه‌بوو. ئه‌ویش چه‌ندی بو
ده‌لوا، خۆی له‌ من زیره‌کتر و زانتر نیشان ده‌دا و وای ده‌نواند ئه‌و
زۆر شت ده‌زانی که ئازانس هه‌ر ئاگاشی لیان نییه.

"ده‌ی باشه، هاتووی ریم نیشان بده‌ی. کویر ده‌بیته‌ چاوساگی

کویریکی دی. چ رییه‌ک؟"

"هیچ ده‌زانی دنیا به‌ ده‌ست کتوه‌یه؟"

"له‌ تۆ باشتر ده‌زانم."

"پیت وایه. ده‌زانی ئاگاکه‌ت چ کاریکی به‌ کینیدی بووه؟"

"جا به‌ من چی؟"

چاره‌نووسی من و تۆ و هه‌مووتان به‌ ده‌ستی ئه‌وانه‌وه‌یه.

"ده‌ی جا."

جا با بی پیچوپه‌نا قسه‌ بکه‌ین. ئه‌وه‌نده‌ خۆت به‌ دکتۆر بیژهن و ئه‌م

و ئه‌وه‌وه‌ هه‌لمه‌واسه‌.

گوتم: ”نازانم تو چکارهی که دهزانی من خوم به دکتور بیژنه‌وه
هه‌لواسیوه. دکتور بیژن ئیستا به نوکهریش ناگرم.“
”ئه‌وه‌نده به شه‌قله‌وه قسه‌م بو مه‌که.“
”که‌وابوو له پیندا گلاسیکم بو تی بکه با پیت بلیم.“
هه‌ستام و له کومیده شووشه‌داره‌که گلاسیکم هینا و کونیاکیکم بو
تیکرد و گوتم:

”ها به ژه‌هری که.“

”به خووشی دۆستان و، ئیتر هه‌لی دا.“

”ئاگاداری به‌ختیار ده‌بی بروا؟“

”چی؟ ئه‌وه‌ت له قوتووی کام عه‌تار هینا ده‌ری؟“

”کارت به‌وه نه‌بی. من کونیاکی توم خوارده‌وه و ئیتر نه‌م‌گگیرت
بووم. ئاگات له خوت بی. له‌سه‌ر خو برو، پشیله قوچت لی نه‌دا. کاری
خوت بکه، به تو چی کی سواره و کی پیاده.“

له مه‌سه‌له‌که‌ی تی گه‌یاندم: ”به کورتی مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو، ئاگاکانی
من و تو نایانه‌وی جاری به‌م زووانه‌شا بروا و کار بکه‌ویتته ده‌ست
خیل و عه‌شیره‌تان.“

سی‌هفته‌ی نه‌برد که هه‌زه‌تی خاوه‌نشکو، به‌ختیاری بانگ کرده
ئۆفیس‌ه‌که‌ی خوی و، که له‌وی هاته‌ ده‌ری ئیتر ئه‌و سه‌روکی ئاژانس
نه‌بوو. ئیتر له‌و ده‌مه‌وه به‌ختیار خوی به‌عالمی ئاشکرا په‌روه‌نده‌ی
هه‌بوو.

سه‌روکی‌ه‌تی ئاژانس درا به‌کابرایه‌کی مه‌ده‌نی. پاکسازی ده‌ستی
پی کرد. دووبه‌ره‌کی و ناته‌بایی نیوان به‌شیکی زور له‌هه‌واداره‌کانی

بهختيار له نيو ئازانس و ئيدارهكانى ديكه دا بهرچا و بو. لايهنيك زورنا و دههوللى بۆ بهختيار هه لگرتبو و لايهكهى ديكهش رهشبين بوون و له راپورتهكانياندا به لايهنگرى حه زرهتى خاوهنشكو قسهيان دهکرد. ئەوه تيگهيشتنى من بوو له پهروهندهكان.

له ژنيڤ پاش ئەوهى ليكۆلينهوه له هاموشوى كۆلونييل له گهه قوتابيهكان و كۆمونيستهكان و عه ره به فه له ستينييهكان و ئەفسه ره راكردووهكان كرا، ئيتر ئەو دووبه ره كييه زۆر بهرچاوتر ببوو. خوا پشت و پهناى حه زرهتى خاوهنشكو بوو، ئەگينا له سالهكانى پاش ۱۳۴۲دا هه ره ئەو به لايهى به سه ره دههات، كه ئيستا بهرۆكى هه موومانى گرتووه ته وه.

سهرچاوهى هه وال و زانيارى من له شتهكانى پشت په رده، هه ميشه شيخو بوو. نو مانگ بوو نه له قاوه فرۆشى ئيسلامبول دهمدى و نه له شهقام و بازارپيش. پى دهچوو له تارانيش نه بى. خو ش ئەوه بوو كه ئيمهى ساواكى ئاگامان له هيچ شويى نه بوو، جگه له بزۆزى و بهد فه پى قوتابى و بهچكه كۆمونيستان و پيمان وابوو هه رچى رۆژنامهكانى شهرق و غه رب دهينووسن ئەوه به لگهى حاشاهه لئه گره و، له پشتگويشمانه وه كارى وا دهكرا ته واو سه رى لى ده شيواندين. ئەگه ره خۆى ته له فۆنى بۆ نه كردبايه م، هه ره نه مده دۆزيبه وه. حكومه تى ريفورمخواز له ۱۳۴۲دا لى كه وت و جله وى ده سه لات به ته وا وه تى كه وته ده ست حه زره تى خاوهنشكو. دۆژمن (له شيخوم بيست) ده يانگوت، ئەمريكييهكان ته نيا وهختيك ئاماده ن يارمه تى ئابوورى به ئيران بدن، كه ئيران به تاوتويكراوى و شيوازى گونجاو ده ست به ريفورم بكات.

ئەو زانبارييه تايبه تيبه كانه، زهيني كه سيكي وهك مينيان ده شيواند. ئەو ئەركەي خرابووه سەر شانی من، دۆزینەوہی چالاکییە نھینی و ئاشکراکانی رووناکییران بوو. دوو سێ سالان لەوہم کۆلییەوہ. چەند کەس لەو رووناکییر و نووسەر و شاعیرانہم لە زیندان توند کرد، کە بە توێگلەوہ بوختانیان بە شا دەکرد و لای کۆمۆنیزمی رووسی و چینییان دەگرت. ئیتر دوای ئەوہ هیچ نەبوو.

جاروبار لە دوورەدیمەنەوہ خەلکیکی بوودەلە دەردەکەوتن، جموجۆلیکیان دەکرد و نەدەمان. کە لێی ورد دەبوومەوہ، لە تراویکەیک بەولاوہ نەبوو.

ھاوینی ئەو سالەي بەختیار لی خرا، زۆربەي ئەو ساواکییانەي لە ئەورووپا ئەرکی سەرشانی خۆیان رادەپەراند، بانگ کرانەوہ تاران بۆ ئەوہی دارودەستەکەي ئەو پاکسازی و ھاویر بکەن. کۆمەلێک لە قوتابییەکانی نیشتەجیی ئەورووپاشیان بانگ کردەوہ ئێران و بە پاسی گەورە بە ئێراندا گێریانن، بۆ پیشکەوتنی پر باق و بریقی ئێران ببینن و کەفوکۆل بیانگری و ھان بدرین بانگەشە بۆ ھەولێ شیلگیرانەي حەزرەتی خاوەنشکو بکەن کە چۆن ئێرانی ئاوەدان کردووەتەوہ. دیارە ئاژانس ھەولێ دا ھەندیک لەوانە لە پیناوتەناھیی ولاتدا بکاتە ئەندام. یەکیک لەو کەسانەي سەرپەرشتیاری و رینوینی ئەوانی لە ئەستۆ بوو، من بووم. بردماننە ئابادان و ئیسفەھان و شیراز و مازەندەران و نیشانمان دان کە لە سیپەری شاھەنشادا و لەو چەند سالەدا کە ئەوان لێرە نەبوون ئەو ھەمووہ پیشکەوتنە ھەبووہ.

دوو گەنجیان لەگەل بوو بە ناوی دەماوہندی و خان عەلی، کە

نازانم بۆچی روخساریان له بهر چاوم ئاشنا بوو. خۆم لئ نزیک کردنهوه، له کاتی نانی نیوهپۆ و ئیوارهدا له تهنیشتیان دادهنیشتم و قسم له بن زمانیان دهردهکیشا. ههر دووکیان کرچوکال و هاو بوون. دهماوه ندییه که چه نهوهپ و چاوقایم بوو و ههر له خۆوه قاقای دهکیشا و ههر گوپی له من بوايه که تهوسیک به رژی می شاهه نشاییدا دهدم، لیم راست ده بووه و حازر نه بوو بچووکتین ره خهنش قبول بکا. یهکی گوپنه ی چاوبرۆ جوانی ته پۆش بوو و من زوو زانیم کورپی یهکیک له کۆلونیله کانه، که له سههر حسابی دهر بار نیردراوته نه ورووپا. ئهوی دیکه یان، واته خان عهلییه که کورپی کابرایه کی دارتاشی مازهنده رانی بوو و، وهختیک ئیداره ی ملکه کانی پادشایه تیی دیتبوویان کورپیکی به توانایه و ههول دهدا، ئه ری حه زه رتهی خاوه نشکو یان بۆ وهرگرتبوو و له سههر خه رج و حسابی خۆیان نارده بوویانه دهری، دیاره گفتیان لئ ئه ستانده بوو که پاش ته و او کردنی خویندنه که ی و وهرگرتنی دیپلومه که ی، ده سال له نیو دوله تدا ئه رکیکی حکومی بگریته ئه ستوی و ئه وهنده ی بشکرئ له ئیداره ی ملکه کاندا. ئه و دوو گه نجه کبیرکیان بوو و ههر کامه و ههولی دهدا بیسه لمینئ لهوی دیکه یان سه رتره. دهماوهندی له زۆربلیتی و خۆله هه موو شتیک هه لقوتاندندا و خان عهلی له گرانوسه نگینی و بیرکردنه وه و ژیریدا. جاریکیان ههر دووکیان له سههر کامیرا، یان ”مانیتۆن” یک چپی نه مابوو له سهرو گوپی یه کتر بدن و ئه گه ر هاوړیکیانیان نیو بژیوانیان نه کردبان، خوا ده زانی چ دهقه وما. یهکیک به ناوی ئازمایش هه والی لیکدان و شه پره که یانی بۆ هیتام. ئه وه یان هه تیوه یه کی بی چاو وروو بوو که خۆی له کاروباری هه موو

كەسەك ھەلدەقورتاند. كە لىم كۆلىيەو ھەركەوت لە شەرق قوتابى بوو ھە لەسەر شاپەستى ھاتوو ھە غەرب و گرینگى پى دراوھ. خزم و كەسەكەى مەلا بوون و دەستيان دەروڭىشت و بە نىوېژيانى ئەوان لەگەل قوتابىيە نىشتمانپەر ھەركان و بەرھەلستكارانى كۆنفراسىيۆن بانگھىشتى ئىران كرابوھ.

ھەقايەتى تىكھەلدانى دەماوھندى و خان ھەلى بەو جۆرە بوو كە بەپىي ھەرمانى ھەزرەتى خاوەنشكو، دەبوایە ھەر كام لە بانگھىشتكاراوەكان ديارىيەكيان بدرىتى، ئەویش بەپىي ھەز پىداويستىيەكەيان و، كورەكان شتىكى وايان بدرىتى لە كاروبارى رووناكبىرى و كولتوورىدا يارمەتيدەريان بى ھەك: رادىو و كامىرا و مانىتوفن و جلوھەركى ناوچەى خۆيان و كەرەستەى خۆجوانكردن و بازەنە و بازىيەند و تابلوى ھونەرى و بەرمال و شتى وا.

لە ھوتىلەكەى ئىسفەھان دوو كەس دوو كەس لە ژوورىكدا دەبن و دەماوھندى و خان ھەلىيش لە ژوورىكدا. رۆژىكيان خان ھەلى گەراوھ و سەبرى كرد ئەوھ كامىرايەكى كۆداك و مانىتوفن گرۇندىكيان لەسەر مېزە بچوو كەكەى تەنىشت قەرەوئەكەيان داناون. دەماوھندى چونكە بىستبوويەوھ لە گەرآنەوھدا ھەر كامەو ديارىيەكيان دەدەنى، چەند دەقەيەك زووتر خۆى گەياندەوھ ژوورەكەى و ھەر چاوى بە كامىراكە كەوت، ھەلىگرت و مانىتوفنەكەى خۆى لەجىي دانا. پىي وابوو كامىراكە گرانتەرە و بۆ وىنەگرتن لە ماشووقەكەى بەكەلكترە. بەلام ھىشتا نەچووبووھ سەر تەختى خەوھەكەى، كە خان ھەلى بە قەلافەتى چوارشانە و پانتۆلە فشوولەكەيەوھ لە بەردەرگاوھ راوھستاوھ سەبرى دەكا.

“تا زووه له جیی خوی دانپوه، ئەگینا دەم و لمۆزت دەشکینم.”

“تو گووخواوری کوئی؟”

لێیان بوو بە شەرپ. میوان و مسافر گوێیان لە دەنگ و هەرایان بوو و نازمایش منی ئاگادار کردەووه و من هیشتا نەگەیشتبومە ژوورەکیان، بیستم دەماوەندی هاوار دەکا:

“برۆ هەتیو، هەمووان دەتناسن. تو برادەری گیانی گیانی ئاھاری و کەس نیە نەزانی چکارەیه.”

من تاویک راوەستم بۆ ئەوێ باشتر گویم لە شەرەقسەکیان بێ. بەلام تیکهه‌لدان و ئەو جینیوانەیی دەماوەندی بە کورە دارتاشەکی دەدان، دەرفەتی بۆ نەهیشتمەووه و لێیان وەژوور کەتم و گوتم:

“برادەری، ئیوه خویندەوار و ئەورووپادیتەن. شەرم ناکەن؟”

لێکم جوئ کردنەووه و ئاشتم کردنەووه و رازیم کردن بەوێ مانیتوفنەکیان، کە پێیان وابوو هەرزانتەر بە کامیرایەک بۆ بگۆرمەووه. بەلام کیتیرکێتەکیان لەسەر ئەم شتانە نەبوو.

وەک گوتم دەماوەندی سویرقسە بوو و بە نەقل و نوکتەیی خۆش و گالته‌کانی خۆی هەولێ دەدا کچان راکیشی. کەچی خان عەلی گورجوگۆل بوو و دەیتوانی وەک مەیموونی لۆتییه‌کان دەرپەرێ و کاروباری کچان راپەرینی. هەردووکیان کامیرایەکیان بۆ ئەو دەویست دلی کچانی پێ قایل بکن. دیارە کورەیی کۆلۆنیل بە سەرکۆلمەیی سور و چاو و برۆی رەشەووه شانسی زیاتر بوو لە کورە دارتاشە بێدەنگ و خاکه‌پراکە و ریوشوینی دل‌فاندنیشی هەر لە بنەمالەووه بە میرات بۆ ماپۆوه.

من سهيرم كرد ههردووکیان دهکری له نیو قوتابییهکاندا بو ئیمه پارووهکی چهور بن، بهتاییهتی له و قوناغهدا که لاوان زور به که فوکوله وه که وتبوونه جموجول و پیمان وابوو به خویشاندانی چند ههزار کهسی ماموستایان له بهردهم په لهمان و نارهبازیهتی دهربرین له ههمبهه گزیکاری له ههلبژاردنهکاندا و مانگرتنی کریکاران له کارخانهکانی دوورین و ههریرچینی ئیسفه هاندا دهتوان بناعهتی دهولهتی پاشایهتی به لرزینن. خراپ له خه وه ههستابوون. ئازانس مشووری ههمووانی خوارد. له کولێژ کومه لیک هه رچیوپه رچی که دیار نه بوو کئ دهست له پشتیان دهه، کردیانه ههرا که بوچی دهرمالهی خویندنه که یان که م کراوه ته وه. به حساب مانیان گرت. چه زه تهی خاوه نشکو ئه مری فهرموو که کولێژه که داخه ن. خه ریک بوو ده بووه بشیوی، قوتابیانی زانکو کردیانه ههرا و ئازاوه ز کوماندو کانمان تیبه ردان له توپه تمان کردن. به زه بیمان به که سدا نه هاته وه. ئیتر که س فهرقی به ماموستا و قوتابی نه ده کرد. ده لێن هه ندی له کوماندو ناحالییه کان کتیبخانه و تاقیگه کانیا ن هه موو به سه ریه کدا دا. چند قوتابییه کیان له نهومی دووهم و سییه مه وه هه لدا یه خوارئ. یه ک دووانیک له کوره کان بریندار بوون و دوایی مردن. زور که س شر و شپرز بوون و سیسه د که س گیران، زوربه یان که وتنه به ردهستی من. سهیرم ده کرد بزانه کامه یان ده ناسم. ده مه ویست سه ردهسته ی هه لئه له تاوان بدۆزمه وه و بینیرمه سه ربازخانه. ده بیست که سیکم له خویندن بیبه ش کرد. به لام هه راکه نه برایه وه. سی روژ دواتر قوتابی قوتابخانه کانیش که وتنه گه لیان. له شه قامه کان کوو ده بوونه وه و سووکایه تیان به چه زه تهی خاوه نشکو

دهکرد. شارهوانی هاته نیو ههراکهوه، ئهوجار ”به‌ره‌ی نیشتمانی“ هاته دهنگ. چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌کی ئه‌وانیشمان گرت. ئه‌وانی دی خۆیان شارده‌وه یان که‌وتنه گووخواردن. هه‌ر له سۆنگه‌ی ئه‌و رووداوانه‌وه قوتابیه‌کانی ئه‌ورووپاش چالاکیه‌کانی خۆیان چ‌ر ده‌کرده‌وه و، زۆر پیویست بوو مۆره‌ی دیکه دامه‌زرینین بۆ ئه‌وه‌ی بچنه نیو ری‌کخراوی ئازاد و که‌رتی تایبه‌ته‌وه و خۆیان به ”خه‌باتکه‌ر“ له‌قه‌له‌م بده‌ن. من زۆر سه‌رقال بووم. لاقیکم له کۆمسیۆنی سه‌رکوتی قوتابیه‌کان بوو و لاقیکم له نووسینگه‌که‌ی خۆم که په‌روه‌نده‌ی قوتابیه‌کانی ئه‌ورووپا بخوینمه‌وه و ئاگام له کاروباری ده‌ماوه‌ندی و خان‌عه‌لی بی. له‌گه‌ل هه‌ردووکیان نیوانم خۆش کرد. متمانه‌یان پی کردم و لیم دلیا بوون بۆ ئه‌وه‌ی سرتوخرت و قسه‌وباسی ئه‌وانی دیکه‌م، ئه‌گه‌ر بییان وابوو دژی نیشتمانپه‌روه‌ری و شانوشکۆی قوتابیه‌انه، بۆ بگێرینه‌وه. له‌و سی‌ هه‌فته‌یه‌دا که له‌گه‌لیان له ئیسفه‌هان و گیلان و مازهنده‌ران و خۆراسان مامه‌وه، توانیم باری ده‌روونی میوانه‌کان و چه‌ز و ئاره‌زوو و چاوه‌پوانی و ناره‌زایه‌تییه‌کانیان بناسم و به‌کورتی به‌پیشکه‌شکردنی دوو مانیتۆفۆن به‌هه‌ر کامه‌یان توانیم بیانکه‌مه‌ سیخو‌پیکی بی ئه‌زموون.

هه‌ر گه‌رامه‌وه تاران، ویستم مه‌سه‌له‌که بۆ دکتۆر بیژهن بگێرمه‌وه و داواشم ئه‌وه بوو ئه‌و دوو نیچیره دوو سی‌ هه‌فته‌یه‌ک زیاتر له تاران و ئێران راگرم بۆ ئه‌وه‌ی باشتر بتوانم له نیو قوتابیه‌کاندا که‌لکیان لی وهرگرم. به‌خته‌وه‌رانه یان بلیم بۆ به‌دبه‌ختی، دکتۆر بیژهن چووبوووه پشوو، منیش ویرام بچمه لای به‌رێز جیهانگیر. له‌چاوه‌یه‌که‌م جار

که ژياننامه که می لئ وەرگرتم و به درۆ پیده که نی و ئەدا و ئەتواری پۆلیسانە ی دەردینا، ئەمجاره به نەرمونیانییه وه میوانداری کردم و له لای خۆیه وه داینیشاندم. دەموست راپۆرتیکی له باره ی سه فەر و به پیکردنی قوتابییه کان له ئەورووپاوه بۆ ئێران بده می. قسه که ی پی بریم.

“له و بواره وه به تێروته سه لی زانیاریمان پی گه یشتوو ه. گوتیشیان تو له گه ل دوو قوتابی بوویه ته هاوپی.”

“جا ئەگەر ریگه م بده ی، ده مه وی باسی ئەو دوو براده رته بۆ بکه م. پی م وایه ئەو دوانه به کارمان دین. ده بی له بری مۆره ی نه ینی کاریان پی بکه ین. هه ردووکیان مایه ی ئەو کاره یان تیدا یه.”

“فکریکی زۆر باشه. به پیز، تو نازانی له ئەورووپا چ هه رایه کیان ناوه ته وه و دیاره ئیمه مۆره ی نه ینیمان له ئەورووپا هه یه. ئەوان هیشتا سه رکه و تینکیان ده سه ته به ر نه کردوو ه. خانه رۆشنیرییه کانیش تا ئیستا هه ر به کاری خۆیان دئ نه ک ئیمه. زۆر زۆر فکریکی باشه. ئیمه له هه موو شوینیک پیو یستمان به مۆره یه. پیوانی ئیمه له هه موو کویره دنییه کیش ده بی له سه ر هه ست بن. له ئەورووپاش له هه ر شاریکی سی قوتابی لئ بی، ده بی یه کیکیان پیای خۆمان بی. له بیرتان بی که جله وی پاشایه تی به ده ستی ئیمه وه یه. ئەگەر به جۆشو خرۆشه وه ئەرکه کانمان رانه په رینین و ده مامکی روخساری نه زانان و خه له تاو و خیانه تکاران لانه ده ین، زیانمان به خۆمان و بنه ماله مان و هه موو شتیکی خۆمان گه یاندوو ه.”

تا خوا چه ز ده کا له و قسه قۆرانه ی کرد که من وه ک گۆرانییه که ی “خانمه خانم...” له به رم بوون.

له باره‌ی چه‌زهرتی خاوه‌نشکو و نیشتمان و گه‌وره‌یی و ئایین و ..
له پر لای دا و مه‌به‌ستیشی ئه‌وه بوو ده‌راوی زاری من تاقی بکاته‌وه.
”حه‌ز ده‌که‌ی تو بنیرمه ئه‌وروپا و ئه‌و ئه‌رکه راپه‌رینی؟“
گوتم: ”قوربان من ئیستا سه‌رم ئاشه و قوونم ماشه...“
”برا، رویشتنی خوشکه‌که‌ت له ماله‌وه کیشه نییه. له هیچ کوئی
شوین پیتیمان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه. ئاشق بووه و وه‌شوین کار و ژبانی خوئی
که‌وتوه.“

گوتم: ”عه‌رزم کردی من له انکو خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌م. خوشم
خه‌ریکم یاسا ده‌خوینم.“
”ده‌زانم. که‌ی کارت ته‌واو ده‌بی؟“
”هیوادارم تا سالیکی دی ئیمتیحانه‌که‌م بده‌م و ده‌ربچم.“
”زۆر باشه.“

رازی بوو که دوو هه‌فته‌ی دیکه‌ش میوانداری له‌و دوو قوتابییه
بکه‌م.

”باشه خه‌رجه‌که‌ی ئه‌وان جیبه‌جی ده‌که‌م. باش پیتیان رابگه.“
”عه‌رزت بکه‌م ئه‌وان هه‌ر ئیستا ئاماده‌ی خزمه‌تن. خه‌رجیکیشی
نییه. وا باشه پاش ئه‌و دوو هه‌فته‌یه که ده‌گه‌رینه‌وه فه‌ره‌نسا بیانده‌یه
ده‌ست ئاژانس. دلنیام ته‌واو پیوه بوون.“
”دلنیا به.“

له لای ئه‌وه‌وه یه‌که‌ورپی چومه‌ شار. له رستوران‌تی ”چاقالی“
میژیکی چه‌ند که‌سیم پاوان کرد و ده‌ماوه‌ندی و خان‌عه‌لی و دوو
کچه قوتابی که ئه‌وان هه‌زیان لیتیان بوو، بو نانی ئیواره بانگه‌شتم

کردن و داوام لى کردن له گهل بانگهيشتکراوهکانى دىکه نه گه پینه وه ئه ورووپا و دوو هفته میوانى سه رۆکوه زیران بن، بو ئه وهى ته لارى فیردهوسى و مؤزه خانه کانى ئیرانى که ونارا و خه لکناسى و کۆلیژی کشتوکالى که رهج بیین و دوايش به خیر و خوشى بچنه وه کۆلیژه کانى خویان. پاش ههلدانى یهک دوو پیاله شه راب، دهماوه ندى زمانى پڑا و چه نهى گهرم داهات و که فوکول هه لیگرت و گوتى، هه موو کونفدراسیونیه کان بیگانه په رستن و پاره له روه سه کان وه رده گرن و هه ر نازانن نیشتمان په رستى چیه و ده بی له سیداره بدرین. به کچ و کوره وه. هیه ئه وه یه جووقه وارى کۆمۆنیزم له سه ر ئه و زه ویه بپرته وه و.. من هه ولم دا هیورترى بکه مه وه و پیشنیارم ده کرد، باشه ئیوه بوچى بوخوتان ”ریکخراو“ دروست ناکه ن:

”بو ئیوه له وان که مترن؟ زمانخوش و ژیر و کونجکول.“

یه کیك له کچه کان گوتى: ”بو ریکخراوى قوتابیانمان که مه یهک

دوانیکی دیکه شیان لى زیاد بکه یین؟“

خان عه لى گوتى: ”ئیمه هه ر ده زانین قسان بکه یین. خو هیچمان

له ده ست نایه.“

ده ماوه ندى هه لیدایه:

”له ده ست جه نابت به لى، به لام من له ده میان ده ده مه وه.“

خان عه لى وه لامى داوه: ”بتیینم بزائم چۆنى.“

من گوتم: ”کاکه گیان، توش ئه وه نده بیه یوا مه به. هه ر که سه و

شتیکى له ده ست دى. ده ستیک به ته نى ده نگى نایه.“ یه کیك له کچه کانى

لاى خان عه لى گرت:“

”نا، کاکه، ئه‌ویش ئه‌وه‌نده ده‌سته‌وستان نییه. خو ئه‌گه‌ر تووش بی، مه‌له‌وانیکی لی‌هاتوو. ئه‌گه‌ر یه‌کیک به راستی ری‌کخراویکی قوتابیان بکاته‌وه، خان عه‌لی زۆر شتی له‌ده‌ست دئ. ئا‌وای سه‌یر مه‌که‌ن، سه‌له‌که‌بزوو‌تی‌که.“

بوو به به‌زم و سو‌عبه‌ت و قسه‌ی خو‌ش و کچه‌که‌ی دیکه ته‌وسینیکی پیندا دا و گوتی:

”خاتوون، دیاره تو باش ده‌زانی.“

شه‌وه‌که‌مان به‌خو‌شی تی‌په‌راند و من دوو تاکسیم بو گرتن و هه‌ر چواریانم گه‌یانده‌وه هۆتيله‌کانیان. پيشم وایه ئه‌و تووه‌ی چاندم دوایی هه‌موو ئیرانییه‌کان لی‌یان هه‌لگه‌رته‌وه.

هه‌موو سالی ئه‌و دوو که‌سه به مه‌به‌ستی دیدار له‌گه‌ل بنه‌ماله‌کانیان له‌پشووی هاوینیدا ده‌هاتنه‌وه بو تاران که له راستیدا بو ئه‌وه ده‌هاتنه‌وه بیته لای من و منیش پاش خویندنه‌وه‌ی راپۆرتی کاره‌کانیان، له‌کل ده‌مه‌پنانه ده‌ری، چونکه هیشتا خاو بوون.

دیاره هه‌چ ناویکی ئازانسمان نه‌هینا و من خو‌مم وه‌ک کارمه‌ندی وه‌زاره‌تی ناوخۆ و سه‌رۆکوه‌زیران ده‌ناساند، که له نووسینگه‌ی سه‌رۆکی حکوومه‌تا به کاروباری قوتابیان راده‌گه‌م. په‌روه‌رده و فی‌رکاری ئه‌وان ته‌واو به من ئه‌سپێ‌دراوه. هه‌ر من مافی ئه‌وه‌م هه‌بوو راپۆرتی کاره‌کانیان بخوینمه‌وه، ته‌نانه‌ت دکتۆر بیژه‌نیش ناگای لی‌یان نه‌بوو..

ته‌نیا ئه‌گه‌ر پێ‌ویست بوایه ده‌متوانی پێ‌وه‌ندی به دکتۆر جه‌هانگیره‌وه بکه‌م، که دواتر لیم روون بووه خو ئه‌ویش وه‌ک هاوکاره‌که‌ی نه‌ک هه‌ر

دکتور نییه، بگره دهرسیشی نه خویندووه و، به ئەمری سوپاییهکان ئەو پۆستهی داگیر کردووه. ئەوەش بۆیه دهنووسم که وهختیک ناسیمن، ئیتر ترسم لییان نه ما. من خۆم له وان بهرزتر دهدی و ئیتر به پیویستم نه دهزانی وهک جاری جاران خاکهرا بم. دیاره راست بی یان درۆ، من دهرسم خویندبوو. کتیبم دهخویندهوه. دهسته واژهی فلهسهفی و سیاسییم دهزانی و تییان دهگهیشتم. فییری زمانی ئینگلیزی ببووم و دهتوانی بهرپی خۆمی پین له ئاوی دهرکتیشم و جاری وابوو به سهرمدا دههات دکتورایه کیش وهرگرم، وهک دکتورای ئەوانه ی چوونه ته پاریس. یهکیک نامه که ی بۆ دهنووسیم و منیش پارهیه کم ده دایه و ته و او. بۆ به دبهختی، باری خۆم گران کرد و ژیا نی بیسه رو به ره ی خوشکه که شم وای به ستهبوومه وه، که نه یهیشتم بگه مه ئەو ئامانجه بهرزهم. تۆزه فهره نسبییه کیشم کاویژ ده کرده وه.

دکتوره فشه جههانگیره کهش زۆر زوو زانیی که من له و زیره کترم و ئیتر لووتبه رزییه که ی نه ما بوو.

دوو سالی ره بهق دابهستنی ئەو دوو فهرخه ئاغایه له ئەستوی من بوو. بۆ سییه مین جار له جۆزهردانی ۱۳۴۲دا ئەو دهمه ی بانگهیشتم کردبوونه وه تاران، ئەو هه رایه ی تاران هاته پیش، که خوینیشی تیدا رژا.

ئەو هه رایه پیشینه ی هه بوو. رۆژی دووه می جیژن، فه قیکانی مه درسه ی عیلمیه ی قوم ده یانه ویست راپه رن و له ”ریفۆرمی زهوی و زار“ نارازی بوون. ئەمجاره یان کۆماندۆهکان و ئەو جل مه ده نیانه ی له بن فه رمانی کۆلۆنیل و فه رمانده ی له شکر دا بوون که ئەو دهم سه روکی

ساواکی تاران بوو، مشووریان خواردن و بیبه زهیبانه تر له وی زانکو
سه رکوتیان کردن.

دوو مانگ به روالهت ولات هیمن بوو و هیچ له گورئ نه بوو. جله وی
که شتییه که به دهست ئازانسه وه بوو و هر که س دهنگی لیوه دههات،
دایانده په لوست. تا روژی تاسووعا و عاشوورا که هه زاران که س له
ریوره سمه ئایینییه که دا به شدار بوون و ورده ورده تازیه بارییه که بوو
به راپه رین. من خوم گویم لی بوو که کومه لیک خه لک هه رایان ده کرد:
”مه رگ و نه مان بو شا. داوای ئازادی هه لئبژاردنیان ده کرد و جنیویان
به ئینگلیز و ئه مریکا دها.

ساواک وپ و کاس ببوو و نهیده زانی ئه و راپه رینه سه رچاوه که ی
له کوپوهیه. له کوپوه هه ستاوه. کار به دهسته پایه به رزه کانی ساواک
که خه بات دژی کومونیزم و چه پگه راییان خستبووه سه ری هه موو
به رنامه کانیانه وه، ئه و راپه رینه یان ده خسته ئه ستوی پروسه کان.
هه ندیکیشیان به ختیاریان به خه تابار ده زانی. هوکاره که شی ئه وه
بوو که راپه ریوه کان جنیویان به ئینگلیز و ئه مریکا دها و دروشمی
دژه کومونستی نه ده بیسرا. له وه رامینه وه کومه لیک کفنپوش خو یان
به شاریدا کرد و خه ریک بوو کاره که خراب ده که وت، که فه رمان
درا بیانده نه بهر ده سپرژ و دهمکوتیان بکه ن. فه رمانی ته قه کردنه که
حه زه تی خاوه نشکو خو ی دای. مه به ستی ئه وه بوو خه لکه که بترسینن
و سه رده ستی ئازاوه گپه کان دابرن و بیانگرن. ئه و نیازپاکییه ی
شا، له لایه ن سه ره لشکری فه رمانده ی هیزه هاوبه شه کانی سوپا و
شاره وانی و ساواکییه چه کداره کان کرا به خوینرشتن و کوشتاری
کومه لیک خه لکی بی گوناح.

دیاره خه لکیکی زور کوژران. به لام ئاژاوه گپران کردیانه هه را که به لئ، زیاتر له پینج هه زار کهس کوژراون. سه روکی باقی لقه کانیش پاش چهند سه عات گفتوگو هاتنه سه ر ئه وهی سه ره لشکر خه تاباره و فه رمانه که ی چه زره تی خاوه نشکوی خراب جیبه جی کردووه و نابی بهیلى کاره که ی بگاته ئه و ئاسته. هه ر ئه و روژه میدیا بیانیه کان، که هه ر هه موویان داردهستی کومونیسست و ئینگلیزه کانن، دهنگویان بلاو کرده وه که به لئ حکومه تی شا هیچ پینگه یه کی له نیو خه لکیدا نییه. روژنامه یه کی چه پئاژوی فه رهنسی نووسی، که حکومه تی شا به ۲۲۵ ملیون دۆلار بووجه ی سوپا و چالاکی ئاژانسی پاراستن، هیشتاش نه یه توانیه خه لکه که ی خوی جله و بکات. چهند هه والده ربیه ک هینایان لکوپویان به و هه واله بچوکه وه نا و تیفیغه یان دا و نووسییان: “جه ماوه ر وه ک لیشاویک شه قامه کانی شاری تارانیاں داگرت. سوپاییه کان به ئه مری سه ره لشکر، له راسته ی شه قام خه لکه کفنیوشه که ی وه رامینیاں دایه به ر ده سرپژ. ئالوزیه که خه ریک بوو سه ری ده کیشایه قوم و شیراز و شاره کانی دیکه ش. هه ر ئه و شه وه لیوای سه ره لشکر هه موو کاربه دهسته کانی ئاژانسی نیو تارانى کو کرده وه. سیسه د که سیک، زیاتر یان که متر ده بووین. قسه ی بو کردین و گوتی: ئیستا سه د هه زار کهس نیردرانه دۆزه خ. هیچ گرینگه؟ ئیمه ولاتمان له مه ترسیی کومونیسسته کان و مارکسیسته ئیسلامیه کان رزگار کرد و ئه گه ر جاریکی دیکه ش وا بکه نه وه دیسان ئاویان لی ده که ی نه وه. سه گباب ده تگوت کتیب ده خوینتته وه.

له و کوبوونه وه یه دا هیچ کهس نه یویرا نه ی نقه ی لیوه بئ. که هاتینه

دهری، بیستم چەند کەسێک لە سەرکردهکان دەیانبۆلاند و دەیانگوت، ئەمرەکەى حەزەرەتى خاوەنشکۆ هەر بلاوەپیکردنى خەلکەکە بوو، ئەویش بەو مەبەستەى پێشەنگەکانى فیتنەکە بدۆزینەو، نەک خویندپشتن. سرتوخرتەکەى لە نیو ئیمەدا بەردەوام بوو، تەنانەت دکتۆر بیژەنى کۆیلە و بەردەستى سەرلەشکریش سەرى دەلەقاند.

من وای تیگەیشتم کە هەمووان لە گیانى خۆیان دەترسن و پێیان وانهبوو خەلکە نارازیبەکەى ئەوەندە خۆى راگرى. لێرە و لەوى دەبیسرا کە ئەم خوینمژە بە مەبەستى خۆشیرنکردن و وەرگرتنى دەرەجە و پۆستى سەرۆکایەتیی ناژانس هیچ لارى و ترسى لەو نیبە تەنانەت ویست و ئارزووەکانى حەزەرەتى خاوەنشکۆش پێشیل بکا. حەزەرەتى خاوەنشکۆ دەیەویست ئێران بکاتە ولاتیکى ناکۆمۆنیستى بەرەو دنیای ئازا، نەک ئازاوە و فیتنە. دوژمنە سەرسەختەکانى تۆمەتباریان دەکرد کە بە ئانقەست ئاگرەکەى خۆش کردوو. مشتومرەکان وایان لى هاتبوو کە ئیتر کەس دەرەتەى بیرکردنەو و مشوورخواردنى نەبوو. دەکرا بلیى کێچ کەوتوو تە کەولى هەمووان. لەو تۆقیبوون ئەو ژمارەى ئەو جەماوەرە سەرکەش و یاخیبە چەند هیندەى لى بن. جا ئەو دەم چیبیان بەسەر دەهات. ئاخۆ ئەو بوو ئەو مەترسیبەى وا شیخۆ دەیگوت هەرەشەى لە هەموومان دەکرد؟

سەرکردهکانى ناژانس بەبى ئەوەى گوى بدەنە ئەو مقومقویانە، بریاریان دا توندوتیژتر بجوولینەو. بوو بە بگرە و بەردە. خەلکیکی زۆریان گرت. بۆ قسەلێدەرکێشانیان کەلکیان لە هیتەرى کارەبایی و دارى کارەبایی و خودەش وەرگرت.

باشییه که ی ره شبگیره که له وه دا بوو که دیسان سه رچاوه یه کی
داهاتمان که وته وه به ردهستی.

ژماره یه کی زور له سه رکرده کانیا ن گرت. له دووسه د سیسه د
کهس به لانی که مه وه ده، بیست که سیکیان دهوله مه ند بوون و دهکرا
جه ره بابیه ان بدهی و پاروه نانیکت دهستت بکه وی. من له وه ههنگه مه یه دا
هیچم دهست نه که وت. به زه بیم به سی که سدا هاته وه و به رم دان و
ئه وه ی دهستم که وت، توانیم ترۆمبیلیکی نویی پی بکرم. هه لبت به بی
چه ورکردنی سمیلی دکتور بیژهن و دکتور جیهانگیر ئه و کاره نه دهکرا.
ئه و خوینمژییه ی سه رله شکر خه ریک بوو هه موو هه وله به پاریز
و دادپه روه رییه کانی جه نابی شای - که چنده سالیک بوو دهستی پی
کردبوون - پووچه ل دهکرده وه. ئه وه نییه شا بو هاندانی خه لک دوو
حیزبی نیشتمانپه روه ران "ملیون" و حیزبی خه لکی دامه زراندبوو بو
ئه وه ی په رله مانتاران و خه لکیش هان بدرین به شداری کاروباره کان
بن و ره خنه بگرن و ریگه ی ریفورم و چاکسازی بخه نه پروو؟
جه نابیان له سالی ۱۳۲۹دا ئه و ملک و ماله ی له باوکییه وه به میرات
بو ی مابوو، دابه شی کرد و چیها وهرزیر و جووتیار بوونه خاوه نی
زه وی و دهوله مه ند بوون. هه ر ئه وانه ی که له گونده کانی ده وره بوری
وه رامینه وه روویان کرده تاران، ئه وانه بوون که زه وی و زاریان پی
نه برابوو. دیاره دوژمنه قهسته سه ره کان، واته کۆمونیسته کان دهنگویان
دهخسته وه که به لئ، ملکه کان دهفرۆشن بو ئه وه ی دۆلاری پی بکرن
و بینیرنه ده ری. ئاخه دهکری دهروازه کانی تاران دابخه ی، به لام خو
زاری نه زانانت پی دناخری. ته نانه ت بو ئه وه ی جه نابیان بو ئه وه ی

سهرنجی خەلک بۆ لای ئەو ریفۆرمانەى هەمیشە لە بەرچاوى مابارەکیان بوو، راکێشن و دەست بدەنە ئەو ریفۆرمەى پێى وابوو کلیلى هەموو کێشەکانى ولاتە، حکومەتێکى نەرمونیانى هینایە سەر کار کە تێیدا تەنانت یەک دوو کۆمۆنیستى پیشووشى تێدا بوو. هەر ئەو دەولەتە بوو کە رایگەیاندا:

ئەگەر لە تەنێکى دولەمەندان دوو قەرانى بە هەژاران نەدرى، دنیا دەشیوێ. فەرموویان:

”خوایە سۆالکەر قەت پێ نەگا. چونکە بێت و دەولەمەند بێ، ئاگای لە خواش نامینى. یەکیک لە وەزیرەکانى هەر ئەو کابینەى کە ئیستا بەر پەحمەتى خوا کەوتوو، فەرمووی: ”ئەگەر ریفۆرمى ئاشتخووانانە نەکرى، شوێرشیکی خویناویى لى دەکەوێتەو. هەر بەراستى حەزەرەتى خاوەنشکو دەیهوێست شوێرشیکی سپى لەسەرەوێرا دەست پێ بکا.

دیار نەبوو ئیتر ئەو فیتنەگیرانە چىیان لە گیانى حەزەرەتى خاوەنشکو دەوێ؟ دەى خو لە شەرىشدا حەلوا نابەشەو. ئەوى ماسى بگرى قۆلەپێى تەر دەبێ. خەلکى گیران و خەلکى دوور خزانەو و بۆ من ئەو سەرنجراکێش بوو کە لەو رێپێوانەدا تاک و تەرا ژنى لەچک بەسەر بینران و من کە هەموو روژێ لێگەل ئەو دوو قوتابییەى لە ئەورووپاوە هاتبوونەو چاوم بەسەر ئەو سەربزێوانەو بوو، لە هەموو شوێنێک چاوم بەدوووى روقیەدا دەگیرا و پێم وابوو ئیستا کەوتوو تە گەل ئەوان.

ئەو فیتنە و ئاژاوە چەند روژییە، جوان کارى کردە سەر دەروونى هەر دوو گەنجەکە و هەردووکیان ساغ بوونەو بە گیان و دل

یارمه تیدهری کاره به دهستانی حکومی و شاپه رسته کان بن، به بی
ئه وهی ناوی ساواک بیته گوری، له و کاته دا که من خۆم خه ریک بوو
تۆزه گومانیکم لی دهنیشت.

کاره که خه ریکه ناسک ده بیته وه. ئاخو باسی راپه رینی خه لک نه بوو.
وهختیک دهمدی ئه و دوو گه نجه ته نیا رواله تی مه سه له که ده بینن و
ده بیستن که خه لکه که داوای هه لبژاردنی ئازاد ده کهن و له قوولایی
مه سه له که تیناگه ن و له دنیا ی خه یالدا شمشیر له کالان دهرده کیشن
بو ئه وهی سه ر بشکینن و مل بپه رینن و له سیندار بدن، نه یانده زانی
چ به لایه ک له بن ئه و دروشمه وه خه وتوو. ئه وهی ئه وان له ئاوینه دا
ده یاندی، من له که رپووچدا دهمدی. ئه وان هه ر له سه ریکی حال ی بوون.
جاری وابوو بیرم له وه ده کرده وه که ریگه یه ک بدۆزمه وه و خۆم
بگه یه نمه گۆشه یه کی ئه و رووپا و خۆم له و گیزاوه رزگار بکه م. ئه وه
ببوه فکر و خه یالی من. خۆ بریارم دا فیری زمانیکی بیانی بم و
راکیشانی ئه و ده ماوه ندی و خان عه لیه که ئاهاریشیان هاتبوه سه ر،
بکه مه بیانویه ک و تی قووچینم.

به لام سه یری هه ر لایه کم ده کرد روخساری روقیه م له به ر چاو بوو.
ئیتیر ئه و ته نیا خوشکم نه بوو، به لکو خۆشم ده ویست. باشه کی ده لی
یه کییک له و له چک به سه رانه روقیه نه بووه. روقیه ده یتوانی بوویته
دوژمن، یه کییک له وانه ی هاواریان ده کرد ”مه رگ بو شا“ و داوای
”هه لبژاردنی ئازاد“ بیان ده کرد. ئاخو ده کری رۆژیک شته کان پیچه وانه
ببنه وه و روقیه بکریته کاربه ده ستیکی پۆلیس و منی سه ربه ئازانس
بکه ومه به رده ستی وی؟ ئه و خه یال و ساویرانه له کۆلم نه ده بوونه وه.

شهوانه خهونم ههدی و له بن دۆلپادا رادهپه‌ریم و روقیه‌م ههدی له‌چکی له‌سه‌ر کردووه و به‌قه‌لافه‌تینکی تووره و سامناکه‌وه تهنه‌نگینکی به‌ده‌سته‌وه‌یه و به‌داسیک ده‌یه‌وئ سهرم به‌رئ.

رۆژانه به‌شوین روقیه‌دا به‌نیو کوژراو و زیندانییه‌کاندا ده‌سوورامه‌وه. کوژراوه‌کانیان له‌خنده‌قینکی ده‌ره‌وه‌ی شاریدا و دوور له‌چاوی خه‌لک وه‌بن گل دا. بیستمه‌وه دوو ژنیش کوژراون. به‌لام نه‌ده‌کرا ته‌رمه‌که‌یان بدۆزیته‌وه. چه‌ند ژن و کچی لاویش له‌نیو گیراوه‌کاندا هه‌بوون. تکام له‌لینچهره‌کان کرد له‌لیکۆلینه‌وه و لینچینه‌وه‌کانیاندا سوورای روقیه‌ش بگرن. له‌هیچ شوینیک سه‌روسوورای نه‌بوو. هیوام برا و دله‌کوته‌دا یگرتم. هه‌ستم کرد خه‌ریکه‌ پرستم لی ده‌برئ. هه‌ر قوتابییه‌کانم نارده‌وه‌ فه‌ره‌نسا، چه‌ند رۆژیک ئیجازه‌ وه‌رگرت و یه‌که‌ورئ چوومه‌وه‌ مالی دایکم و له‌وئ پشوویه‌کم دا. ئیتر چاوم به‌ منداڵه‌کان نه‌که‌وته‌وه. ئەوان لای باپیره‌یان بوون و من نه‌مه‌وه‌ی‌را و دایکیشم به‌ ئانقه‌ست یان هه‌ر ئەقلی پئی نه‌ده‌شکا و تاقه‌تی نه‌بوو ناوی روقیه‌ی خوشکم بینئ. له‌قوژبنی هه‌وشه‌که‌وه و له‌سه‌ر هه‌سیله‌که‌ ئەژنۆی له‌باوه‌ش ده‌گرت و بیری ده‌کرده‌وه. له‌سه‌ر نوێژی نزای ده‌کرد و جاری واش بوو له‌به‌ر خویه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد و من گویم لی بوو ده‌یگوت: “خوایه‌ خۆت ئه‌و دوو منداڵه‌م بپاریزی. خودایه‌ که‌که‌م به‌تۆ ده‌سپیرم، خودایه‌ ئە‌گه‌ر قه‌راره‌ بی کچ بکه‌ومه‌وه، له‌پیشدا من به‌ره‌وه‌...”

به‌زه‌ییم پیندا هاته‌وه. لی چوومه‌ پیش و پرسیم: “هیچ خه‌به‌ریکت له‌ روقیه‌ هه‌یه‌؟”

گوئی: “نا، ئە‌وه‌نده‌ نه‌بی ماوه‌یه‌ک له‌وه‌ پیش یه‌کیک هات و ئە‌م

قورئانهی بۆ هینام. له پشتهوهی دهستوخهتی روقیه م ناسییه وه که پیشکەشی کردبوو به من.

کونجکۆلییه که م هیچی لئ شین نه بووه. کئ، له کوئ و چ روژیک؟ چ مانگ و سهعاتیک، کئ بوو، پیاو بوو یان ژن؟ هەر هه مووی بی وه لام مانه وه.

دایکم ئاگای له م هه موودی بی زهواد نه بوو و وای ده نواند که هه رای گوندییه هه یچ کاریگه ریه کی له سه ر چاره نووسی خوشکه که م نابئ. به لام من به پێچه وانه وه دلنیا بووم که روقیه و له چک به سه ره کانی دیکه هه مووان پێرێکن و قورئان به دیاریناردن بۆ دایکم هیمایه که، خوشکه که م ویستویه تی به منی بدا بۆ ئه وهی باشتر مشووری خۆم بخۆم و تا زووه له و گێژاوی مه رگه خۆم رزگار بکه م. به تایبه تی ئه و رووداوانه ی تا ئیستاش ئازانس نه یده توانی پێشبینیان بکا و ده قه ومان و هه مووانی مات و سه ر کردبوو.

تا قه که سیکی له هه مبه ر رووداوه کاندا قورس و قایم وه ستابوو و هه یچ خۆی تیک نه ده دا، جه نابی شا بوو. فکر و زکری ئه و هه ر ژیان و خۆشبووی خه لکه که ی بوو. پێی وابوو ریفورمی زه وی و زار قورسترین و ئه سه ته مترین کاره. هه ر ئه و دیه اتییه نه ی له شاری کردوویانه ته هه را و فه رته نه ده بی قایل بکرین. شیلگیرانه فه رمانی دا، ده سه به جی زه وی و زار به سه ر جو تیاراندا دابه ش بکری. له بری شارستانییه نارازییه کان و کریکاران که له ژیر کاریگه ری کۆمۆنیست و مه لاکاندا ده یانکرده فیتنه و فه رته نه، ده بی جو تیاره ره سه نه کان بکه یه پشتیوانی خۆت. ده بی بیانکه یه خاوه ن زه وی. وام و پارهیان بده یه ی

بۆ ئەو هی له ماوهی پازده سالدا قهززه کهیان بدهنه وه. فهرموویان له گوندهکان دامهزراوهی ههروه زییان دامهزrand و خوی تاپۆکانی بهسهه گوندهکانی ولاتا دابهش کرد. بۆ ئاسانکاری زیاتر، 6 مادهی شوپشی سپیان نووسییه وه و جییه جییان کردن. رایگه یاند، بیکاری نایاساییه. هه موو دارستانهکانی ولات بوونه ملکی گشتی. کریکار له داهاهی کارخانهکاندا پشکار کران. ”سپای دانش“ واته گه له کومه کی بۆ زانین، پیک هات بۆ ئەو هی یاساکی پهروه دهی زوره ملی جییه جی بکری و زوره شتی دیکهش. دواتر شتی دیکهش له م شتانه زیاد کرا. نیازپاکیی هه زه تی خاوه نشکو له کهس شاراوه نییه. به لام ئەگه هه موو ئەو ئەمر و ریفورمانه جییه جی نه کران، دیاره خه تای کۆمونیستهکان و ملکاره گه ورهکان و مه لاکان بوو، که له هه موو جییه ک ملیان با دها و به بی ئەو هی خویان بزاند، وهک مله شاره گه کهیان دهقرتاند.

زوره ی ملکارهکان به ویستی خویان، ملکهکانیان به دیهاتییهکان فروشت و پارهیان له بانکهکان وهرگرت و له بری ئەو هی له پیشه سازییه تازهکاندا سهرمایه گوزاری بکهن، پاره کهیان نارده بانکهکانی دهره وه. چه ند که سیک له و ملکاره گه ورانه دواتر بوونه یه کیک له ملیونه ره به ناوبانگهکانی ئیران. ئەوانه، ئەو که سانه بوون که توانییان سهرمایه بیانییهکان و پسپورهکان بینن و به یارمه تی سوپاییهکان دهستدریژی بکه نه سهه سامانی خه لک و مه لا زه میندارهکانیش له و پیلانه دا دهستیان له سهه دهست دانه نا و هه ولیان دا یاسا داپه روه رانهکان پووچه ل بکه نه وه. چه ند که سیک له زانایانی ئابین له شانزده عه بدولعه زیم کو بوونه وه و نازناوی ”ئیمامیان“ له ئیمام خومه یینی نا.

ژماره یەک گه‌نجی ناوبانگخوان، ”کۆنگره‌ی مه‌زنی خه‌لک“ یان پێک هینا و ریفۆرمی زه‌وی و زاریان به‌ ئامرازی په‌ره‌پیدانی متمانه‌به‌خۆیی نیشتمانی و گه‌شه و پیشکه‌وتن له‌قه‌له‌م دا، له‌ بن په‌رده‌ی پشتیوانیکردن له‌ جه‌نابی شادا، ویستیان خۆیان جله‌وی کاروباره‌کان به‌ده‌سته‌وه‌ بگرن. بۆ پیت وایه‌ ”منافقین“ و شه‌پاشویه‌کان وازیان دینا؟ چه‌ند مانگان پاش رووداوه‌کانی جۆزه‌ردان، قوتابییه‌کانی زانکۆی تاران راپه‌رین و ئه‌گه‌ر چه‌ند که‌سیکیان نه‌گیرابایه‌ن، له‌وانه‌بوو کاره‌که‌ گه‌وره‌ بیه‌وه، به‌لام ده‌کرا ئه‌و هه‌رایانه‌ بخریه‌ ئه‌ستۆی کۆمۆنیسته‌کان و سووکیان بکه‌ی. به‌لام له‌ جۆزه‌ردانی سالی دواتردا چه‌ند ”حوجه‌تولئیسلام“ ییک له‌ شاره‌ جیا جیاکاندا کردیانه‌ هه‌را و گیرانی ئه‌وان، وای کرد مه‌لاکانی دیکه‌ش هه‌رای نا‌ره‌زایه‌تییان به‌رز بیه‌وه.

ئیتز نه‌ده‌کرا بلی مه‌لاکانیش کۆمۆنیست و گوێله‌مستی رووسه‌کانن. ده‌سته‌واژه‌ی ”مارکسیستی ئیسلامی“ یان له‌وده‌مه‌وه‌ خسته‌ سه‌ر زمانان.

دوو سی مانگیك بوو، دوو که‌س که‌ له‌میژ بوو رایان کردبووه‌ رووسیا و ئیستا گه‌رابوونه‌وه‌ نیشتمان، دیسان کرانه‌ بیانویه‌ک ئه‌و هه‌را و ژانه‌سه‌رانه‌ بخره‌وه‌ ئه‌ستۆی کۆمۆنیسته‌کان. هه‌ر دوو کیانیان کوشت. یه‌کیانیان گولله‌باران کرد و ئه‌وی دیکه‌ش وه‌ک له‌ دکتۆر جیهانگیرم بیسته‌وه‌ له‌ زینداندان خۆش که‌وت و پتی مرد. یانی له‌ سۆنگه‌ی ئه‌شکه‌نچه‌وه‌ گیانی فیدا کرد. ئه‌و رووداوانه‌ له‌ روانگه‌ی ئاژانسه‌وه‌ هیچ مه‌ترسییه‌کیان نه‌بوو. سه‌ریکی ده‌چۆوه‌ سه‌ر رووسیا. هه‌ر سی ئای ئه‌ی و هاوکاره‌ ئیسراییلییه‌کان باشاریان ده‌کردن. به‌لام ئه‌و

شەپۆلەى لە یاسای پارێزراو بوونی سەربازە ئەمریکییەکان کەوتەو،
ئێتر نەدەکرا بدڕیتە پال ڤووسەکان. پینەیهک بوو بە شانی ئەوانەو
نەدەنووسا. بەپێی ئەو یاسایە سەرباز و دەرەجەدار و ئەفسەرە
پایەبەرزەکانی ئەمریکا لە هەموو شتیک پارێزراو بوون(کەس بۆی
نەبوو لێیان بپێچیتەو) و ئەگەر تاوانیکیشیان کردبایە، ئەوا بەرپرسیانی
دادوهری و شارەوانی و ئیداری و یاسایی ئێران بۆیان نەبوو لێیان
بپێچنەو. بەرھەڵستکاران ناویان نا یاسای "کاپیتۆلاسیۆن". مەلا پلە
یەکەکان و یەک لەوان ئایەتوللا خامنەیی و شەریعەتمەداری لە رۆژی
لەدایکبوونی حەزرتی زەھرادا ڤاگەییەنراویان بلاو کردەو و ئەو
ڤاگەییەنراوانە وەک هەورەتریشقە بە ئێو خەڵکدا گەران. بازاری تاران
رۆژیک داخرا. دووکانەکانیان داخست و کاسبکار رۆژیک دەستیان لە
کار ھەلگرت. بەتایبەتی ئەو راپۆرتانەى دەماوهندى و خان عەلى و
ئاھاری لەسەر کۆنفەدەراسیۆن کە دژی سیاسەتی دنیاخۆری ئەمریکا
و دەولەتەکەى حەزرتی خاوەنشکو بوو، دەیانناردەو، ئەوئەندە توند
بوون کە وەک خان عەلى دەیگوت، ئەوانیش نەیاندەتوانی بەرھەنگاریان
ببنەو. ئاھاری کە لە کۆبوونەوئەیهکی قوتابییاندا ویستبووی بەرگری
لێ بکا، دابووینە بەر شەق و تینانھەلداوو. دلەڤاوکینی گشتی گەیشتە
ئاستیک، کە چەند کەس لە نوینەرە خۆڤرۆشەکانیش لە پەرلەمان
نارەزایەتیان دەرپری و داوای روونکردنەویان لە دەولەت کرد.

سەرۆکۆزیرە گەنجە لووسکەلە و تیفتیفەدراوہ بی ئەزمونەکە،
کە پاش کۆنگرە ببووہ سەرۆکۆزیران، ھەرەشەى لە پیرەپیاوہ
بەپرتەوبۆلەکان کرد و بۆ ئەوہى چاوترسینیان بکا، ئایەتوللا خومەینی

دەرکرد و ناریدییه تورکیا و تۆمهتهکهشی ”هاندانی خه لک دژی بهرژه وهندییهکانی نیشتمان و تهناهی و سهربهخوی و یهکپارچهیی ولات“ بوو.

ئهو ههواله له رۆژنامه دهولهتییهکاندا بلاو بووه. پاش دهرکرانی ناوبراو له ریکهوتی ۲۱ خه زه لوهری ۱۳۴۳دا، چهند سه رکردهیهکی سه ربازی و کۆمه لیک مه لا له زیندان توند کران. کاربه دهستانی ئازانس سه یر که وتبوونه جموجۆل و ههستیان ده کرد خه ریکه جلهوی کاریان له چنگ دهردهچی. بشیوییه که خه ریک بوو شارهکانی دیکهشی دهگرتهوه. هه موو هیزه چه کدارهکان له زۆربهی شارهکاندا خرا نه سه ر ههست^۲. هه ر ئهو رۆژهی خه لک به مه بهستی هه لوه شانده وهی یاسای پارێزه ندیسی سیاسی سه ربازانی ئه مریکی و دهرپرینی نارپه زایه تی له دهرکردنی ئایه تولا کۆ ببوونه وه، هه ر ئهو رۆژه سه رۆکه چاونه ترس و ده موپاویژ خوشه که ی ئازانس هه موو کاربه دهستانی خوی له ته لاره گه وره که دا کۆ کرده وه و ناراسته وخۆ و له په ناوه کارمه ندهکانی خوی هاندا به ربه رهکانی بکه ن. گویا ترسی ئه وهی هه بووه: جلهوی کاروبارهکانی خه لک بکه ویتته دهست سوپا.

له و کۆبوونه وهی دا دهیه ویست پینشی بگری. دکتۆر جیهانگیر و دکتۆر بیژن له شانی راست و چه پم دانیشتبوون و هه ردووکیان سه ربان داخستبوو و جاروباره به دزییه وه سه یریکی یه کتریان ده کرد. له ریزه که ی پینش ئیمه وه سه رله شکر دانیشتبوو. قیت و ره پ و سه ربه رز. وه ک بلئی رووداوهکانی پینشینی کردبی و دهیه ویست به

۲- له سه رهه ستبوون له بری ”ئاماده باش“ ی دانراوه. چونکه ئه وهی له سه ر ههسته، به چرکه ئامادهی کاردانه وهیه. من ئه وهم به لاوه کوردانه تره و له ”ئاماده باشی“ داتا شراوی زره کوردم به لاوه کوردیانه تر و جوانتره.

ھەمووان بلىن، كە ئەگەر بىكەنە سەرۆكى ئاژانس، دەتوانى پىشى ھەموو ئاژاۋە و نائەمنىيەك بگرى. دكتور جىھانگىرى بە منى گوت: ”خا نەكا جەلەۋى كارەكە بكوپتە دەست ئەو ھەكە دارە، ئەگىنا كەولمان دەكا.“ دەمويست قسەى لى دەر بكىشم. پرسىم: ”چون؟“

”دوایی پىت دەلىم. ئاگات لە خوت بى. ئەم رۆژانە كەس روت نەكەى.“

”چ جوابىكم داباۋە؟ پرسىم
”چ بووہ؟“

”زور خاوى. تا ئىستا سەر و كارمان لەگەل چەند بەچكە كۆمونيستى گوپلە مست بوو، بەلام ئەمجارە مەلا زىرەك و دىئادىتەكان خەرىكن بەرمان لەبن پىي دەر دەكىشن. گوئى بدەيە، بزانه دەلى چى. فىر بە. بە كارمان دى.“

پاش تەوا بوونى كۆبوونە ۋەكە، زور خۇمانە بن بالىم گرت.
”چ باسە؟“

”بۇ راپورتى قوتابىيەكان بە وردى ناخوينىيە ۋە؟ ئىتر ئىستا ئەۋە روسەكان نىن كە بەرمان لەبن پىي دەر دەكىشن. پىدەچى ئىنگلىز و فەرەنسا و ئالمانىش ھاۋدەنگ بووبىن. ئەوان كەيفىان بەو ياسايە نەھاتوۋە. ئەى چ باس لە روقىە؟“

”ھىچ. تۆ چىت بىستوۋە؟“

”لەو رۆژانەدا چەند ژنىكىان گرتوۋە. چەند كچىكى ھاوتەمەنى روقىەشيان لەگەلە. بچۆ سەيرى تۆمارى لىپچىنە ۋەكەيان بكە. بەشكەم ھەۋالىكت دەست بكوۋى.“

ناوی ژنه چارشیبو به سه ره کانم لی پسی. نه یده زانی یان نه یده ویست
وه لām بداته وه. پینشده چوو بیهوی کلّوم له سه ره بنی.
گوتی: ”ه موویان ناوه کانیان ئاوايه: سه کینه، روقیه، زهینه ب،
توبا. خو ناسنامه کانیان به ده ست ئیمه وه نییه، له وانیه ئه وهی دوايي
ناوه که ی راست بی.“

پنی نه گوتم بوچی وا دل له دوايه. ئه سته م نه بوو پیاویکی
که مئه زموونی وهک من لی روون بیته وه چ هه رایه که. راسته، به لām
من هیشتا هه ستم نه ده کرد خو م مه ترسییه کم له سه ره. وه پیوشوینی
مه سه له ی روقیه که وتم.

چومه سو راغی له چک به سه ره گیراوه کان. یه که ورپی خو م گه یانده
به رپرسی لی پیچینه وه که یان. هه ره موویان چاره نووسی روقیه یان
ده زانی. وای لی تیگه یستم، که دکتوره کانی هاوکارم جا یان بو
هاو دهردی یان به خه یالی ئه وهی تووشی به لایه کم بکن، پنیان گوتبوون
روقیه ی خوشکم بزهره. په روهنده کانیان دامی. له و کاغه زانه وه به جوانی
بو ت دهرده که وت که ژنان و کچانی تازه کار و ناشی چند سعات و
روژان قسه یان درکاندووه. دیار بوو که به تیهدان و ئه شکه نجه و
جنیو و جه زره به وه قسه یان هینابوون. به لām ئه و ژنانه له ئیمان که یان
زیاتر هیچیان پی نه بوو. پیوهندیان به که سه وه نه کردبوو. به هاندانی
مه لاکانی گه رهک به شداری ئه و خو پیشاندانه ببوون. ”ئاغا فه رموویانه
برون، سه وابی هه یه.“ له وه زیاتر هیچیان نه بوو دانی پیدا بنین. ناوی
مه لاکانی گه ره کیشیان نه ده زانی. زیاتر له ۲۵ کچ و ژنی له چک به سه ره
و چارشیبو به سه ریان گرتبوو. بیست که سیکیان پاشی دوو روژان

بهردابوو و وایان دانابوو چوار پینج کهسهکهی دیکه (ههلبهت پاش ئهوهی به پیتی توانایان پارهیهکیان لی وهرگرن "ئینجا بهریان بدهن. چهند روژان بهیانی تا شهوی خهریکی خویندنهوهی کاغهزهکانی ئهوان بووم. هیچم دست نهکوت. زور به وردی ئه و شتانهم که له مالهکهی توبایانهوه هینابوون، پشکنی. وینهی کوریکی شینگیری بو ئیمامهکانم دست کهوت که تیندا چهند ژنکی چارشیتوبهسهر و چهند پیرهپیاو دیار بوون. تهنیا شینگیزهکه دیار بوو و ئهوانی دیکه ههموو پشتیان له کامیراکه بوو. تهنیا چارشیتوه رهشهکانیان. بهو حالهشهوه پیم وابوو دهبی یهکیک لهوانه روقیه بووبی. دیاره له خهیاالیک بهولاره نهبوو. بهلام منی نوقمبوو به شوین چلهگیایهکهوه دهگهرام دهستی پی بگرم و له گیزاوه خنکینهرهکان خومی پی رزگار بکه. ئهگهر شوین پینهکی روقیهم دست بکهوتایه، ههر ئهوهدم قولم لی ههلهمالی و خوم لهو بهلایه رزگار دهکرد که لهوانهبوو ههموومان تیدا بهری. لهو ههمووه پرسیار و گهران و پشکنین و پهروهندهخویندنهوهیه، بهلگهیهکم دست نهکوت خومی پی بگرمهوه.

چهند مانگانی بهسهردا هات. ههر له گیزاویکدا بووم و نیگهران. وا ههلهکوت بو سهرانسوویهکی سی ئازیزهکه: "ناهارى و خان عهلى و دهماوهندی بچمه ئهورووپا. ملم نهدا هیشتا ئهوهندهم کو نهکردبووه که بتوانم ماوهیهک له ئهورووپا خوم راگرم. دهمزانی دکتور جیهانگیر بهردهوام سهردانی بانکی دهکرد و سهرمایهکهی خوی دهکرده دۆلار فرانک. جهنابی "وهکیل باشی بيلمز"³ ئیستا هاموشوی بانکی دهکرد و حیسابی ههبوو و لاسایی گهرانی دهکردهوه. بهلام من هیچم نهبوو.

3- تهوسیکه به دکتوریدا هدا. وهک بلیی ئه و کهرهشم لی بووته بنیادهم

هه‌مبوو و نه‌مبوو ترۆمبیلیکی شه‌ق و شرپ و خانوویه‌کی چوار ژووری و دنیا‌یه‌ک قه‌رزباریی بانک. تازه‌نیردرا‌بوومه‌باخی‌ناوه‌ران. خه‌رجی مانگان‌هی دوو‌منداله‌که‌ش‌مم‌که‌وتبووه‌سه‌ر‌شان. ئیتر‌هیچ‌نه‌بوو بی‌که‌مه‌دۆ‌لار. خو‌بی‌ت و پیم‌گه‌یشت‌بایه‌ته‌فه‌ره‌نگ، خو‌نه‌ده‌هاته‌مه‌وه. هاوکات‌فکری‌سه‌فه‌ری‌ئه‌ورووپاش‌به‌ری‌نه‌ده‌دام. پاش‌راپه‌رینه‌که‌ی‌جۆزه‌ردان‌و‌چ‌ر‌بوونه‌وه‌ی‌چالاکیی‌قوتابیه‌کان‌پیش‌نیار‌به‌منیش‌کرا‌که‌بو‌تاوتوی‌کردنی‌کاروباری‌ئه‌وان‌بچه‌ئه‌لمان. به‌لام‌من‌قبوولم‌نه‌کرد‌و‌گوتم،‌وا‌باشتره‌ئه‌لمانی‌زانیک‌بنیرد‌ریته‌ئه‌و‌ناوه‌ندی‌تی‌که‌ده‌رییه‌ی‌قوتابیه‌کان. نه‌مه‌ده‌زانی‌خه‌نیمه‌ئاشکرا‌و‌نادیاره‌کان‌ده‌یانه‌وی‌هه‌لمدیرن‌یان‌ئه‌وه‌ی‌که‌سه‌رکه‌وتتم‌له‌و‌کارانه‌دا‌که‌پینان‌ده‌سپاردم،‌له‌سۆنگه‌ی‌خزمه‌تی‌راستگۆیانه‌مه‌وه،‌هه‌ر‌له‌قۆلبه‌ستکردنی‌مامۆستایان‌له‌زانکۆه‌بگه‌ره‌تا‌ده‌گاته‌بوون‌به‌ئامرازی‌دزیی‌ئه‌وانی‌دیکه‌و‌رووگه‌شبوونم‌له‌لای‌مودیره‌یاخیه‌که‌و‌ده‌سته‌مۆکردنی‌دوو‌قوتابی‌که‌ئیس‌تا‌ببوونه‌دوو‌به‌رده‌ستی‌له‌کل‌ده‌ره‌هاتووی‌ئازانس‌له‌نیو‌قوتابیه‌کانی‌ئه‌ورووپادا،‌هه‌موو‌ئه‌و‌شتانه‌وای‌له‌سه‌رکرده‌کان‌کردبوو‌بو‌ئه‌رک‌و‌لیپرس‌راوییتی‌قورستر‌بینه‌لای‌من.

خو‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌و‌روقیه‌رشکنه‌ی‌خوشکم‌نه‌بوایه‌من‌ئیس‌تا‌بوخۆم‌پیاویک‌بووم‌و‌ده‌متوانی‌له‌له‌نده‌ن‌یان‌لۆس‌ئانجلیس‌که‌ش‌م‌و‌نه‌شمیکم‌هه‌بی. هاواره‌له‌من. خو‌شه‌ویستی‌چی‌به‌سه‌ر‌هیناوم‌و‌بو‌کویم‌ده‌با.. به‌لاقیکی‌شه‌ل‌و‌قه‌له‌میکی‌شکاو،‌ده‌بی‌هه‌ر‌چاوم‌له‌درزی‌ده‌رگا‌بی،‌که‌یه‌کیک‌وه‌لامی‌نووس‌راوی‌پر‌له‌هه‌ره‌شه‌م‌بداته‌وه‌و‌ئاو‌و‌دۆیه‌کم‌بو‌بینی‌که‌سه‌که‌ت‌نه‌بم.

پاش‌رووداوه‌کانی‌جۆزه‌ردان‌و‌هات‌و‌هه‌رای‌”عوله‌ما“‌هه‌موو

روژئی سەلکەبزووتەکان سەریان ھەلەدایەو و لە ھەر تاقمیکەو ھەرا ھەلەدەستا، ئازانس دەیزانی چ ھەلەییەکی کردوو و لە راوھدوونانی کۆمۆنیستەکاندا زیدەرپۆیی کردوو و دوژمنە راستەقینەکی خۆی کە لە قوولایی کۆمەلگەیی ئێراندا بوو، بە کەم گرتوو. شۆفیر تاکسییەکانیش مان دەگرن و ئیتر لە زیندان و ئەشکەنجە ناترسن. سوپاییەکانیش بە مەبەستی ھەیا بردنی ئازانس، غیرەت و بەرخۆیان دەنین کە بە ئاشکرا لە دادگای سەربازیدا بەرگری لەو بەرھەستکارانە بکەن، کە بەخۆیان دەلێن شۆپشگێر. لە ھەمووی خراتپر، کوزرانی سەرۆکەزیرانە تاسولوسە کە بوو، کە چەند روژیک بەر لەو ھە ئاھاری و خان عەلی و دەماوھندی خۆیان بگەینەننە پلەیی یەکەمی پەژدەیی سەرکەوتن و لەسەر مەسەلەیی کاپیتۆلاسیۆن، یەکەم روژیی رییەندانی ۱۳۴۳ فیشەکیکی لی درابوو. ئەو فیشەکە لە دلی ئازانس درا. ئەوان، ئەویان گەیانە ئەو پۆستە و ئەو ھەش سزای ئەو بوو کە بەگژ پیر و پاتالەکانی پەرلەماندا ھاتبوو.

دادگا سەربازیەکان بۆ شوینەونکە، بەدوای یەکدا بە تۆمەتی بەشداربوون لە پیلانی کوشتنی سەرۆکەزیر و ریکخستنی راپەرینی چەکارانە و سیخووری بۆ بیگانەکان زیندانی تاهەتایی و سیدارەیان بۆ چەند ئەفسەرێک دەبرییەو.

دکتۆر جیھانگیر خۆی بەر لەو ھەیی ئەو کابرا تەرپۆشە بییتە سەرۆکەزیر، بە منی گوت: ”خەتای ئیمەییە.“ ئەو بەگزادەییە، تاقمیکیی ریک خستبوو کە دەییەویست کلاو لەسەر ھەزرتی خاوەنشکو بئی و جڵەوی کاروبارەکان بەدەستەو بگری. ئازانس بەر لەو ھەیی ئیمەیی

سوپایی خو تیهه لقورتینین، هر له ودمه وه که قوتابی بوو له ئه وروپا
بو ئه و کاره ی پالوتبوو. به لئ، خه تایی ئیمه یه، خو گیره به هه موو
گایه ک ناکرئ....“

باقیی قسه که ی نه کرد. ده یه ویست بلئ، به ختیار رویشته و خو ی
نه گرت. ئه گهر ئه و مابایه، ئه م روژانه مان نه ده دی.

له وه ته ی حه زره ته ی خاوه نشکو به ختیار ی لی خستبوو، لیره و له وئ
ده مبیسته وه که زوربه ی سه رکرده کانی ساواکیان له شاره کان و له
ئه وروپا و ئه مریکا له سه ر کار لاده دا یان پله یان که م ده کردنه وه.
به لام ئه و شوینگورکینه به لای هاوکاره کانی منه وه ئاسایی بوو. بلئی
و نه لئی هه موو وه زاره تخانه یه ک خو به خو یی و خزم خزمینه ی تیدایه.
ده ی بوچی له ئازانسدا نه بی؟ ورده ورده ده بیسرایه وه که ئه م لیخستن
و دانانانه، لایه نیکی سیاسی هیه و له پشت په رده وه شتیک
هیه که بنیاده میکی وه ک من به و چند ساله پیشینه خزمه ته وه و
ئه ویش له و ئاسته ی خواره وه دا نه یده توانی تی بگات. لیره و له وئ
که سانیکی وه ک جیهانگیر که له گه ل به ختیاردا له سوپاوه هاتبوون
و هر به راستییش گو یله مستی ئه و بوون، به ئاماژه ده یانگوت، که
ته نیا ئه وانه ی له کل دهره اتوون لیان روون بوو چ ناگریک له بن
خوله میشه که دایه. به تایبه تی که من ویرای خویندنه وه ی په رده ونده ی
قوتابییه کانی ئه وروپا ”با ئه وه ش بلیم ورده ورده له کاروباری
قوتابیاندا ده بوومه پسپور“، ده مبیسته وه و ده مخویندنه وه که تیمسار
به ختیار له ئه وروپا و ئاسیا دهستی له سه ر ده ست دانه ناوه و دژی
به رژه وه ندییه کانی ولات خه ریکی پیلان و ده هویه. ته نانه ت مقومقو

و مشتومر که وتبووه نیو ئەو قوتابییانه شهوه که ئازانس داینا بوون. هاوینی سالی ١٣٤٤، مانگیکم ئیجازه وەرگرت و چومه سوویسرا. له پیشدا چومه ژنیف و خۆم به "مه ملووک" ناساند، که له بانک و ژووری بازرگانی و کۆمپایاکانی بازرگانیدا چاوی به سهر حسابی داریی حه زهرتی خاوه نشکووه بوو و لهو کانتۆنه شدا سه روکی ساواک بوو. ئەوم له سۆنگه ی سه ره پهرشتیاریی ئەو سی گه نجه وه که تووشی ساواک کرابوون، دهناسی. ده سبه جی زانیم تاویکردن و پیراگه یشتن به کاروباری کۆنفدراسیۆن که له هه موو جییه که وه ده گه یشته وه نوینه ره گه پۆکه که ی حه زهرتی خاوه نشکو له هه موو ئەو رووپادا، ده خریته به رده سته ئەو. هیشتا نه گه یشته بوومی، ده سته کرد به گله یی و گازنده.

"کاکه، ئەو سووره گولانه ی تو که به رده وام لیڤه ده خولیته وه. خو بیت و له وانه مان ویستبایه، سه دی دیکه شمان له به رده ست بوون. ئەو هه مووه خه رج و موخاریجه تو خستوتته ئەستۆی ئیمه. ئاخو خو ده بوو ده رسیکیش بخوینن. یه کینکیان، ئەو ئاهارییه ئەوه شه ش ساله لیڤه به ره لا به ره لا ده خولیته وه. هه لبه ت با ئەوه بلیم که ئەمه یان خۆم رامکیشا. به لام ئەو دوانه ی دیکه، ده سته په روه رده کانی تو له وی دی باشتر نین. دیاره خزمه ت ده که ن و ئیمه زانیاریی زۆرمان له سه ر ره وته نیوخۆییه کانی کۆنفدراسیۆن و ناکوکییه ناخۆییه کانی نیوان حیزبیه کان و به ره ی نیشتمانی و چه په کانی دیکه هه یه، که ئەم فه رخه به گانه بویان کو کردووینه وه. به لام ئەو زانیارییه ئەوانیش نه بوایه ن، خه لکی دیکه ده یانه ئیتان..."

تا دل دهخوای، خراپه‌ی خان‌عه‌لی و ده‌ماوه‌ندی گوت. ئاوئیکی پاکی به ده‌ستما کرد. نه‌مزانی ده‌یویست هه‌لم‌خیسکینی، یان هه‌ر به‌راستی له‌ته‌وه‌زه‌لی و کاری سه‌رسه‌ریبانه‌ی ئه‌وان پر و تووره‌ بوو. من بریارم دا بچمه‌ بنج و بناوانی شته‌که و سووری بکه‌مه‌وه. به‌لینم دا ده‌سه‌به‌جی پینان رابگه‌م و بیت و بۆم روون بیته‌وه ته‌مه‌ل و که‌مه‌ترخه‌م بوونه، ته‌مه‌پیان بکه‌م.

به‌په‌چه‌وانه‌وه، زۆری به‌که‌سیکدا هه‌لگوت به‌ناوی ئازمایش، که زیره‌که و خۆی به‌ئاو و ئاگردا ده‌کا و له‌هیچ ناپرینگیته‌وه.

پرسیم: “ئازمایش کییه؟” جا وه‌بیرم هاته‌وه که ئه‌و ده‌می قوتابییه‌کان بانگه‌یشت کرابوونه‌وه ئیران، له‌تاران دیتبووم.

گوتم: “هه‌ر ئه‌و که‌سه‌ نییه‌ که له‌شه‌رقه‌وه رای کردووه و هاتووته روژاوا؟”

خۆی بوو.

چه‌ند روژیک له‌ژنیف بووم و له‌ویوه‌ چومه‌ پاریس و له‌هوتیل “پریزیدان” بانگی خان‌عه‌لیم کرد.

ئیتیر زانیبووی بووته‌ ساواکی و خه‌ریکه‌ خزمه‌تی پته‌وکردنی رژیمی پادشایه‌تی ده‌کا. زۆریش به‌تین و گوپ بوو. وه‌ک حیزبیه‌کی توخ‌خۆی ده‌ناساند و به‌رده‌وام لایه‌نگری پلاتفۆرم بوو. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ش نا که لایه‌نگرانی به‌ره‌ی نیشتمانی و تاقمه‌کانی دیکه له‌خۆی زویر بکا. ئه‌و زانیاریبانه‌ی له‌باره‌ی کۆنفدراسیۆنییه‌کانه‌وه پپی دام، سه‌رنج‌راکیش بوون. یه‌ک له‌وان ئه‌وه‌ی که روژ به‌ روژ ژماره‌ی که‌چه‌کان زیاتر ده‌بن و ئه‌وانه له‌سۆنگه‌ی هۆگر بوونیانه‌وه به‌قوتابییه

هاوتهمه نه کانی خوځيان و له ټاکامی ټه و ټازادبیهی پاش دوورکه و تنه وه
له بنه ماله یان وه ده سټیان هیناوه، زور به ټاسانی راده کیشترین، هم له
بواری سیاسی و همیش له بهر بارودوخی ژیانان. زور وا هه بووه
کچ و کوریک پیکه وه ده چنه وه ماله وه و پیکه وه ده خه ون. چه ند کچیک
له وانه ټیستا ټه ندامی چالاکی کونفدراسیون و خوځیان خه ریکه ده بنه
به رپرس.

سه رنچراکیشترین خال له راپورته که یدا باسی کچیک کړد بوو
به ناوی مه له که، که شه ش مانگ بوو له نیو قوتابیه کاندا ده رکه و تووه و
ده لاین له فه له سټینه وه هاتووه. ده سه به چی که و تمه بیر رو قیه. نه کا هر
له ټیران نه بی و له فه له سټین بژی. چوومه بنچ و بناوانی مه سه له که وه.
چووزانی؟ وینه یه کیم پیشان بده. له رهنگی رو خسار و چاوی کچه
فه له سټینیه که م پرسی. چما له فه له سټین چ باسه؟ چه په کانی ټیران له
فه له سټین چ ده که ن؟

چیم بیستبوو و چیم بو ده رکه و تبوو له باره ی ټه وه ی که هه موو
نارازییه کان په نا ده بنه بهر فه له سټین و له بارودوخیکی زور سه خت
و ټه سته مدا سه ربازییه که یان ده که ن و فیږی شه ری ناو خو یی و
ده سته و ټیخه ده بن و به راهاتووی و گورجوگول ده چنه ولاتانی
عه رب و ټیسلامی هه مووم یاداشت کرد. به رای خان عه لی، خو
ټه گه ر راست بی که یه کیک له که نجانی قه شقای ی وازی له ده رسه که ی
هیناوه و چووه ته وه مه سه نه ی بو ټه وه ی جهنگی پارتیزانی هه لایسی ټی،
بی و نه بی کاری ټه و کچه فه له سټینیه یه. دياره قسه کانی خان عه لی
زیده بیژیشیان ټیدا بوو. من زیاترم لی کولیه وه و که ی شتمه ټه وه ی

که کچه فهلستینییه که دایکی ئیرانییه و باوکیشی پیاویکی فهلستینییه که بۆ خویندنی پزیشکی هاتووته ئه ورووپا و له هیچ شاره زاییه کی له جهنگ و شتی پارتیزانی نییه. به لام ئه و فهلستینییه زهینی شیواندم. له وهنده زیاتر ئه و باسه م له گه ل خان عه لی نه کرده وه. ته نیا به زمانی بهرپرسیک له گه ل بهردهسته که ی رامسپارد که تا دوو هفته ی دیکه راپورتیکی تیروته سه ل له سه ر خویندنه که ی خو ی له بواری فیزیادا ئاماده بکا. توزیک راجله کی. به لام له بزى فهرمانده رانی من دهرفته ی ئه وه ی نه دایى قسه ی لی بکا.

”من دهچمه سه فهر و تا دوو هفته ی دیکه که دیمه وه، ده بی به وردی پیم بلئی له و چوار ساله دا که یه کترمان ناسیوه، دیپلومت له چی و چی گرتوو. ئه م راپورته بۆ که لکوه رگرتن له تو له ئیراندا زور زور پیویسته.“

ئه وه م گوت و رویشتم و نه مگوت که دهچمه میونخ، بۆ ئه وه ی مه سه له که، له گه ل هاوری له میژینه که ی وی باس بکه م.

ئه و دهما وه ندییه، تووتکه سه گیکی رووه لمارا و بوو، له وینه ی نه بوو. چاوقایم و بن حه یا و بی شه رم. وه ک هه نگ له م چله وه ده فرییه لقیکی دیکه. له هه موو جتییه ک چزووی خو ی ده وه شاندا و شیله ی ده مزی. له و چوار ساله دا، له و ده مه وه که بهردهوام مووچه ی له ئازانس وهرده گرت، تاقه تی ئه وه ی نه بوو له شاریک بگیریسته وه. له پیشدا له پاریس بوو و ده یه ویست یاسا بخوینی. له سی سال له وه پیشه وه هه موو ئه وانه ی به رزه فر و خو په رست بوون حه زیان ده کرد بچه نیو ده زگای دادوه رییه وه و پیمان وابوو به خویندنی ماف خو یان ده گه یه ننه

دهزگای داد و لهویشهوه دهچنه وهزارهتی دهرهوه و ئیتر دهراویان بۆ خۆش دهبی که پله و پایهی بهرز وهرگرن. بهلام پاريس رهوگیری کرد و خزی گه یانده لیۆن. لهوئ ملی دایه خویندنی ئەدهبیاتی فەرهنسا. سهیری کرد فەرهنسییهکهی وا نییه بتوانی دیپلۆمیکی پی وهرگری. بۆ ئاژانس فهرقیتی وای نهبوو، ههر جییهک قوتایی ئیرانی لی بوايه، بۆ کهسانی وهک دهماوهندی و خان عهلی مهئموورییهت بوو. چوو ه کراتزی نهسا، بۆ ئهوهی مانگه پشووهکهی سالانهی خزی تییهپینى. بهو چاو و برۆ رهشهوه و بهو سهر و کاکۆله لوهلهیهوه دلرفین بوو و توانی کچیک راو بکا و دووگیانی بکا. لهسهه پینداگری باوکی که له شاپه رستیدا بهناوبانگ بوو، لهگهله کچه زهماوهندی کرد و ئیتر گیرسایهوه و لهگهله ژنهکهی هاته میونخ بۆ ئهوهی لهوئ له قوتابخانهیهکی تایبهتدا که به ئاسانی دیپلۆمهکهی دهدا بواری بیناسازی بخوینى و به نازناوی ئەندان یارهوه بینهوه ئیران. ژنهکهی تهلاق دا و مندالهکهی دا به دایکهکه و خۆی لهو ولاته مایهوه.

ویستم تۆزیکی لی توند بکه م. سهیرم کرد، شیرم نابیرى. له پیشدا ههر پیم سهیر بوو. سهیرم کرد ئهوه ههتیوهی لهسهه مانیتۆفونیک مل بهر ملی هاوکارهکهی دهنى و من له کۆلانیکهوه هینابووم، خهریکه بهگژمدا دى. به بابی دهخوری که یهکیکه له نزیکهکانی ههزهرتی خاوهنشکو و کینی پینخۆش بی، لهدهستی دى ملی بشکینى.

زۆری نهبرد که تیگه یهشتم ئیتر سهری به شوینی دیکه وهیه و ههپه و گوره شهی من به پوولیتی رهش ناکرئى. ههر به پیویستی نهزانی راپۆرتی کارهکانی خۆیم بداتی. دهیگوت و به زمانی بی زمانی تیى

دهگه یاندم که خه لکیکی له سه رووی منه وه چاویان به سه رییه وهیه و ئه وه
هیچ به پیویستی نازانی شته نهئینییه کان بخاته به ردهستی من که له
پشوم.

مه سه له که م بۆ مه ملووک گیراوه. دیتم ئه ویش به خووی هه لده لی. ئه وه
ریگه یه نهیده گه یاندمه ئامانج. ته له فونم بۆ دکتور جیهانگیر کرد و وهک
لیکوله ری وه زاره تی روشنبیری خوم ناساند و له نووسینگه ی بالیوزی
گه رۆکی پادشایه تی که به کاروباری قوتابییان رادهگا، لیم راون بۆ وه
که هه ندیکیان کهین و بهینه یه کیان له گه ل تیمسار به ختیاردا هه یه که
ئه ودهم له ژنیف ده ژیا و راپورتیکی تیروته سه لم له چالاکییه کانی ئه وه
ئاماده کرد، که پیم وایه بۆ کاروباری ئایندهم زور باش و به سوود بوو.
گه رامه وه تاران و به بی ئه وه ی هیچ شتیک به دکتور جیهانگیر و
دکتور بیژهن بلیم، خوم گه یانده جیگری سه رۆکی گشتیی ئاژانس و
راپورتیکی تیر و ته سه لم له باره ی تا قمی لایه نگری به ختیار به تایبه تی
له نیو قوتابییه کاندئا ئاماده کرد و روونم کرده وه ک چون بانگه شه
سیاسییه کان خه ریکن ورده ورده ده بنه خه باتی چه کدارانه له وه ورووپا
و، ئه وه ی له باره ی هه ولی ته قانده وه ی کونسولگه ری میونخ له
زمانی خان عه لی و ئاهارییه وه وه دهستم که وت، توزیک ترش و خویم
کرد و وام نیشان دا که من نه مهیشتوو ه ئه وه بۆمبه ی خه ریک بوو
خانه ی روشنبیری پاریس هه لته کینی، بته قیته وه. جه نابی جیگر به ده م
قسه کردنه وه له گه ل من، په روهنده که ی هه لده داوه و له منی ده پرس ی که
خویندنه که م گه یوه ته کوئ و هانی ده دام دکتورا که م وه رگرم. کورتی
بپر مه وه خوم له لا شیرین کرد و ئیتر پیگه و ئیعتباری من له وی له

پینگه و پله و زانیاری و مشوور و کۆلنه دانی ئه و نوینه ره سوپایانه پتر چوو ه سه ری. یه که م ئه نجامی کاری من ئه وه بوو که مه ملووک که وه ته به ر رق و قین و ئیتر نه گه راوه ئیران و به کۆلیک پاره ی پاشه که وه ته وه پیچایه وه و چوو ه ئه مریکا و، جا چونکه شینوازی کار کردنه که ی فیر بووم و ئه ویش ده زانی به چ فیل و ده هۆیه ک له عه رزم داوه، له وه که سه انه یه که ده بی ده می شیرین بکا و وامان داناوه مانگانه بره پاره یه ک بخاته سه ر حیسابه که ی من له بانکی سوویسرا و خواهه لئاگری ده بی بلیم تا ئیستا زۆر راستگۆیانه ئه و ئه رکه ی راپه راندوو ه.

یه کیک له وه ئیمتیا زاتانه ی پاش چاوپیکه و تنم له گه ل جه نابی جیگر وه مرگرت ئه وه بوو که ریگم درا پهروهنده یه کی زۆر زۆر نه نیی سهرۆکی گشتی بخریته به رده ستی من. مافی ئه وه م هه بوو به ئیجازه ی جیگری ئازانس هه موو پهروهنده یه ک تاوتوی بکه م و پاش ئه وه ی جیگر رازی بکه م، بریار بده م و ده ست پی بکه م. ته نانه ت پهروهنده ی خۆم و روقیه شم خرایه به رده ست. بۆ به ده ختی ده بی بلیم، له پهروهنده که ی خوشکمد جا گه له وه ی خۆم پیم دابوون ه یچ شتیکی سه رنجرا کیشی تیدا نه بوو. ئه و ده مه ی ریگه یان دام به پهروهنده ی ئه فسه ره کاندایا بچمه وه، تازه هه وت سال و شتیکی بوو ه اتبوومه نیو ئازانسه وه. ئاوا ریگه یان به هه موو که سیک نه ده دا. من ئه وده م ۳۲ سالان بووم، به لام شاکاری من له زانکو و راپورته که م له باره ی چالاکیه کانی به ختیار وای لی کردم، هه ندی رقیان لیم بیته وه و ئیره ییم پی به رن و هاوکات به رپرسیانی ئازانسیش متمانه م پی بکه ن. له سه رده می سهرۆکایه تی به ختیاردا، ئازانس ناوه ندی ده سه لاتی هه موو ولات بوو، یانی ده کری بلین حوکی ئازانس له بریاری هه زره تی خواهه نشکۆش به برشتتر

بوو. هه موو ئیداره و وهزاره تخانه و کومپانیاکانی بازرگانی و بانکه کان له بهر دهستی ئه ودا بوون. هر ئه وهنده بهس بوو به کیکی وهک من به حاسته م بللی فلانه سه ره به ریوه بهر به ره له ستکاره، زوری نه ده برد رسق و نانی کابرایان سواری بای شه مال ده کرد. که سی وهک من زور بوون، یانی ئاژانس - یان باستر بلیم وهک شیخو که ده یگوت هه والی له و چه شنه ی له رادیو بیانیه کانه وه بیستوهه - په نجاهه زار ئه ندای هه بوو. به لام ئه وه درو بوو. چه زره تی خاوه نشکو خوی روژیکیان فه رمووی، که ئاژانس دووه زار ئه ندای هه یه، جه نابی سه روکوه زیر باسی هه زار و پینجسه د ئه ندای کرد. مه بهستی کارمه نده فه رمیه کانی ئاژانس بوو. به لام ژماره ی سیخوره کان دیاره زور زور له وه زیاتر بوو. من خوم که له له ندهن بووم، به لانیکه مه وه سیسه د به رده ستم له نیو قوتابیه کان و ئه و ماموستایانه دا هه بوو که بو خویندنه وه هاتبوونه ئه و وروپا و ئه وانیه له بانکه کان و کومپانیای فرۆکه وانی و هیلی گه شتیاریه ئیران و ته له فزیونی ئیران و کومپانیاکاندا کاریان ده کرد و ئه و به ره لایانه ی به خویان ده گوت بازرگان. بیجگه له وه، هر ده زگه ی بالیوزی گه روک له ژنیف به لایه نی که مه وه هه زار قوله چوماغی هه بوو. له په روه نده ی ئه فسه ره کاندای خویندمه وه که لاریبووه کان و کومونسته کان ده نگویان وا داده خست که سه روکی ئاژانس بوخوی خانویه کی یهک ملیون دولاری دروست کردوه و له ماوه ی چه ند سالیکیا پاره یه کی زور و زه وهندی کو کرده وه و له سه رانسه ری ئیراندا ملکی کریوه و له ژنیف و کالیفورنیا خانوی هه یه. له و باره یه وه، له کوریکی تایبه تیدا قسه م له گه ل دکتور جیهانگیری کرد. گوتی:

”ئه و قسانه هه موو درو و بوختانی دوژمنانی ئیران. وای داننی

راستیش بی، ههقی خوڤهتی. دهبی ولاتیکی پانوبه رینی وهک ئیران بهرپۆه ببات. ئیمه ههر کامه و پشکیتکمان لهو ولاتهدها ههیه. ئه رکی سه روکه کهمان له هه موومان قورستره. ههر لاقی خوار دابن، سه رهنگری دهبی. کهوابوو دهبی ههق و مزیشی زیاتر بی.

وهبیرم هاتهوه روژیک له کن ملازم فه رزان که ببووه سه روکی که لانته ری، له گه ل روقیه قسه مان لیک هه لبه زیه وه. یانی روقیه و فه رزان که وتنه چه له حانی. باسی حکومه ته تازه که بوو که دهیه ویست دهست به چاکسازی بکا و پیش به گهنده لی و به رتیلخواردن بگری و له جیهه ک گوتبووی، دهوله مهنده کان دهبی له تمه نیکی خو یان دوو قرانی بدنه هه ژاران، ئه گینا ولات بهرپۆه ناچی. ئه م سه روکوه زیره له سه ره تاکانی سالی ۱۳۴۱دا هاته سه ر کار و زوری نه خایاند، په رله مانی هه لوه شانده وه که زوربه ی نوینه رهکانی ملکاره گه وره کان بوون. بو ئه وه ی پیش به چاکسازییهکانی ولات نه گرن. دهی دیاره ئه و ئاغایانه دژی حکومه ته تازه که بوون و وایان بلاو ده کرده وه که ئه مریکییه کان (بو ئه م کاره) زور بو چه زه رته ی خاوه نشکو دینن و پشتیوانی لی دهکن. وه زیریکی ئه م کابینه یه هه نگاویکی پتر هه لیناوه و گوتی: "ئه گه ر سه رنه کهوین و نه توانین چاکسازییه کانمان به ئاشته وایی بکهین، له ئاینده دا ولات سه ره له بهر ده ته قیته وه."

ههر ئه و قسانه بوون که دواتر "شۆرشى سپى" یان لی که وته وه. روقیه گالته ی به چاکسازی ده کرد و دهیگوت: "باش ئه و خه لکه به کهر ده زانن. ئاختر تا ئیستا ئه و ئاغایانه خیریکیان به خه لک گه یشتوو ه تا له مه ودوا پیی بگا؟"

فهرزان زیاتر پاریزی دهکرد. وای تیگه‌یستم که ئەو زۆر هیوای به سه‌رۆکه‌که‌ی ئاژانس هه‌بوو و له‌سه‌ر ئەو باوه‌رهدا بوو که ئەگەر هه‌موو کاروباره‌کان بدرینه‌ ده‌ست وی، دنیایه‌ چاکسازییه‌که سه‌رده‌گرت.

من له هه‌ر کوی توانیام ئەم مشتومرانه‌م به‌تینتر ده‌کرد. مه‌به‌ستم دیاره‌ ئەوه نه‌بوو سیخوپی به‌سه‌ر مالی خۆمانه‌وه بکه‌م. باوه‌رم وابوو، ده‌بی بزاین ئەو خه‌لکه‌ ده‌راوی زاریان چۆنه‌ و چۆن بیر ده‌که‌نه‌وه و، فهرزان که ئیتر که‌م و زۆر ده‌یزانی من چ کاره‌م، خوی له‌ قسه‌کردن نه‌ده‌بوارد و قسه‌ی خوی نه‌ده‌خواردوه‌وه. به‌تاییه‌تی ئەو شه‌وه‌ی که دایکه‌ قسه‌یه‌کی له‌ زاری ده‌رپه‌پی زۆرم به‌لاوه‌ گرینگ بوو. گوتی:

”ئەو جه‌نابی فهرزانه‌ پیاویکی زۆر باشه‌. عه‌بیکی هه‌یه‌ به‌ختیاری زۆر خوش ده‌وی و له‌خۆرا ئەوه‌نده‌ی پێ هه‌لده‌لی و باسوخواسی سیاسه‌ت دینیه‌ مالی ئیمه‌.“

پرسیم: ”یانی چۆن دایه‌؟“

گوتی: ”زۆری که‌یف به‌ چه‌زهرتی خاوه‌نشکو نایه‌. چه‌ز ده‌کا هه‌موو شتیک به‌ده‌ست به‌ختیاره‌وه‌ بی.“

فکر هه‌لیگرتم. له‌ په‌روه‌نده‌ی ئەفسه‌ران و لێپێچینه‌وه‌ و لێکۆلینه‌وه‌ له‌وانیش، باسی کۆماری ده‌کرا.

جا هه‌ر به‌راستی ئەوه‌دم به‌ختیار له‌ رۆژنامه‌کانیشدا ته‌واو ببوو ده‌نگیکی دیار و له‌ هه‌موو جێیه‌ک باس باسی ئەو بوو و وینه‌ی ئەو بلاو ده‌کرایه‌وه‌ که چووته‌ ئەمریکا و چاوی به‌ کینیدی که‌وتوو و لێره‌ و له‌وی هه‌ر باسی سه‌رۆکی ئاژانس هاتبایه‌ته‌ گۆرپی، باسی چاکسازی زه‌وی و زاریش ده‌کرا. له‌ ئاکامی ئەو راپۆرتهدا چه‌ند ئەفسه‌ریکی

پایه‌بهرز و سهربه‌رپوه‌بهر له وهزاره‌تخانه‌کان و له سوپادا لا دران. دوو جیگری وهزاره‌تخانه و چند بالیۆزیک له ئەوروپا و ئەمریکا گرده‌نشین کران. له بری ئەوان ئەفسەری جی متمانە‌ی هەزرەتی خاوه‌نشکو دانران. مەرچیک ئەوه بوو که هەموو بەرپرسیانی سوپا له سەرۆکی فەرماندەیی گشتییەوه تا ده‌گاتە فەرماندە پلە‌بەرزەکانی شارەکان و سەرۆکی شارەوانییەکان له هەموو ولاتدا هەر کام دوو سال له شا‌گەنجتر بن.

تەنانەت فەرزانی‌ش دەستی له کارەکه‌ی خۆی هەلگرت، چونکه تۆمەتیان لێ دابوو که هاوکاریی بەختیار ده‌کا. ماوه‌یه‌کی زۆر نەمدیت بێتە مالمان و هاو‌رپییەتی روقیه بکا. تا رۆژیکیان بیستمه‌وه ده‌یه‌وی بچیتە فەرەنگ. که‌س بپ‌رێزیی به تەیموور بەختیار نەکرد. ده‌یانگوت پێوه‌ندی و ساتوسه‌ودای ئەو له‌گەڵ هۆزی بەختیاری له‌وانه‌یه سەرئێشە دروست بکا. له پەروده‌که‌دا دیتم که بەختیار چووه‌ته ئەمریکا و دیسان چاوی به‌کینیدی که‌وتوو. کۆمه‌لیک راپۆرتی تیروته‌سه‌ل له‌و باره‌یه‌وه ئازانسەکه‌ی ئەمریکاوه هاتوو. بالیۆزی ئێران راسپێرابوو چاوی به‌سه‌ر ورده‌کاریی هه‌وله‌کانی به‌ختیار و هاموشۆکانی له‌گەڵ مه‌ئمووره‌کانی سی ئای ئەیه‌وه هه‌بی. له پەروده‌که‌دا شتیکی ئەوتوم دەست نەکه‌وت، شوینە‌ونکه‌یان ده‌کرد. شتیکی که به‌کار بی، له راپۆرتە‌کاندا نەبوو. زۆر له ئەمریکا نەمایه‌وه. زۆری نەبرد، له مال‌که‌ی خۆی له فلۆریسان دیتیان.

له ده‌قی ئەو وتارانه‌وه که له ئەوروپا و ئەمریکا له باره‌ی به‌ختیاره‌وه بلاو ده‌بوونه‌وه و له پەروده‌یه‌کی چنده‌زار لاپه‌رهبیدا

نووسرابوو، لیت روون دهبۆوه که په یامنیږه کان له هه موو جیبه که به شوینییه وه. خه لکیکي زور له ئیرانییه کان هاموشوی مالکه کی دهکن. دهسته دهسته قوتابی دینه سهردانی، له ئەلمانه وه، له بهریتانیا و فهره نساوه. تهنانهت له روژنامه کانی دژی ئیرانییدا که حیزب و تاقمه جوړاوجوره کان له ئەوروپا چاپ و بلاویان دهکردنه وه، جاری و ابوو باسیکی ئەو ههر دهکرا. روژنامه یه که نووسی: بهختیار دهیه وی پیوهندی به رووسه کانه وه بکا.

روژنامه یه کی ئینگلیزی نووسی، که سه فهره که ی حه زره تی خاوه نشکو بۆ ئەمریکا پاش رووخانی بهختیار، بۆگفت و متمانه وه رگرتن له کینیدی و سی ئای ئەی بووه، که پشتیوانی له هه ول و تیکوشانه کانی وی نهکن. بهرپرسیانی ئەمریکی رازی بوون به و مه رجه ی حه زره تی خاوه نشکو دهست به چاکسازییه که بکا. تهنانهت سه روکوه زیرانی ئەو کاتیش که بیروکه ی چاکسازییه که خوی دایه نیا بوو، دهیه ویست سه فهری ئەمریکا بکا و خوی جلّه وی کاروباره کان به دهسته وه بگری. به لام نه شیده ویرا. براهی نارد، ئەویش پی جیبه جی نه بوو. تهنانهت حه زره تی خاوه نشکوش له وتاریکدا فهرمووی، که بهختیار و ملکداره گه وره کان و مه لاکان دژی چاکسازی بوون و کوژرانی یه کیک له راسپیروانی چاکسازی زه وی و زار له فارس، ئاکامی پیلانیکی بهختیار بووه. یانی له دوورترین شوینی ولاتیش ئەوه نده ی دهست دهرۆی.

دوو سی سالیک وا دهاته بهرچاو که بهختیار هیور بووته وه و ئیتر چالاکی سیاسی نییه. به لام ئەو بیده نگیه ههر به رواله ت بوو. رووداوه سیاسییه کان دهری خست که له هه موو کاو لاشه کاندای شوین

پیی ئەو دیاره. لهو سالانهدا خه بهر دههات كه له بهغدا و بهیروته و جاری وایشه له ژنیف. نامهیهکی گهیشته دهست خزمیکی من بهناوی سهردار، كه هه رای نایهوه. ئەو بهختیاره، له ترسان نامهکانی دایه ئاژانس و داویان لی کرد و گوتیان، له گه ل بهختیاردا نامه بگۆریتهوه. بهلام ئەو کابرایه، پیاویکی ترسنۆک بوو و هه موو جاری به لینی دها و دوایش تهفره ی دها. ئاخریه کهیشی ملی بۆ رانه کیشا. ئاژانس له دۆست و خزمهکانی ژنه که ی یارمه تی و هه رگرت. ده رکهوت ئەو له وه زانتر و هۆشیارتره کلکی به ته له وه بی.

پاش کوژرانی سه رۆکوه زیره تاسولووسه که، به لیکۆلینه وه له ده و روبه رییهکانی بکوژ، روون بۆوه که یه کیک له تۆمه تباران له بهغداوه هاتوووه و له ژنیف چاوی به بهختیار کهوتوووه. پاش دوو مانگ و نیو یه کیک له گۆره پانی ده رباردا فیشه کیککی به جه نابی هه زره تی خاوه نشکووه نا، ئەو ده مه ی ده یه ویست سواری ترۆمبیله که ی بی، دوو سه ربازی کوشت و خۆی به کۆشکدا کرد و له وی فیشه کیککی به و ژوو ره وه نا که هه زره تی خاوه نشکو له ویدا خۆی هه شار دابوو، به لام باش بوو زیانیك به زاتی پیروزی نه گه یشت. له دۆست و ئاشناکانی بکوژه که شه ش که س که به کۆمونیستبوون تۆمه تبار بوون و له به ریتانیا ده رسیان ده خویند یان خویند بوویان، گیران. له نیو ئەو به رگه و کاغه زانه ی له گیرفان و ماله کانیاندا دۆزرانه وه، ئاده سی بهختیار له ژنیف ده ست کهوت. له سه فهره که ی هه زره تی خاوه نشکو دا بۆ روژئاوا، قوتابییه ئیرانییه کان کردیانه هه را و ریگه کانیان گرت. دوژمنانی ئیران له به رلین نووسییان، پیاوهکانی

ئاژانس بە دار و تىلا لە قوتابىيەكان بەربوون - ھەلبەت ئەم ھەوالە درۆيە. پياوانى ئاژانس قەت كارى وا چەوتيان نەدەکرد و، لە تىكھەلچوونى نيوان پۆليس و خۆپيشاندهران قوتابىيەكى ئەلمانىيى دوژمنى ئيران كوژرا.

ئيتىر لەمەودوا ھەموو ھەولى ئاژانس بۆ پشكەين و راوھدوونان و بەرھنگاربوونەوھى دوژمنانى ئيران و قوتابىيە لارپيووھەكان لە ئەورووپادا تەرخان كرا.

سەدان راپۆرت لەو روژانەدا لە ھەموو پیتەختەكانى ئەورووپاوە لەبارەى بەختيار و پيوھندييەكانى ئەو بە قوتابى و بەرھەلستكارانەوھ دەھات. ئاژانس ئيتىر بىرى لەوھ دەكردوھ ھيزەكانى خۆى لە ئەورووپادا پەرە پى بەدا. تاقە نوینەريک بە ناوى سكرتيرى دووھم و راويژكاريک لە پیتەختەكانى ئەورووپا بەس نەبوو. دەبوايە كاديرى تازە بۆ بەرھنگاربوونەوھى دوژمنانى نيشتمان ئامادە بن. ھەر لەو روژانەدا بوو كە دكتور جيهانگير بە منى گوت:

”دەتھوى سەريكى فەرھنگستان بەدەى؟

نەمدەزانى چىيى جواب دەمەوھ. خافلگري كردم. وھزعم شپرز بوو. ژنەكەم تازە مردبوو. مندالم بى سەرپەرشت بوون. داىكم لەو كوئجە خانوودا پىي نەدەھەوانەوھ. وامان دانابوو مندالەكان بنيرمە لای باپيرەيان لە نەتەنز. چاوھرى بووين باپيرەيان بى و بيانبا. ھاتنەكەى ھەر لەم ھەفتەيەوھ دەخستە ھەفتەيەكى دى. تيدا مابوو و بوخوشم نەمدەزانى چ دەكەم.

ئەگەر گوتبايەم باشە رازيم، لەوانەبوو ليم بکەويته گومان كە دەمەوى بەتەنىي بەجى بهيلم و مى رىيە بگرم و برؤم.

پرسیم: ”به خاوخیزانه وه؟“

”راهینانی کادری دهره وهی ولات چهند مانگیک دهخایه نی و دیاره هر له وانیه چهند مانگیک زیاتر نه بی. جگه له وهش، له وانیه هر نهشتوانی له شاریک بمینیته وه و جی قوونت خوش بکه ی. له وانیه ناچار بی شاره و شار برۆی.“

شهوی باسه کهم له گه ل دایکم و خه سووم هینایه گوپی و ئه وان نه یانده زانی پییان خوش بی یان ناخوش. هر ئه و شه وه خوشکم که ئیتر روی قایم ببوو و چهند شه وان په یتا په یتا نه ده هاته وه مالی و به بی ئه وهی بیشاریته وه ده یگوت له گه ل براده رکانی هۆده یه کی فروشتنی که لوپه لی خو جوانکردن له نیو فروشگا که دا ده کاته وه و ده یه وی وهک براکه ی خه ریکی ئالوویری کالای بی، ته له فونی بو کردم و هه والیکی پی راگه یاندم و لی روون کردم وه چون خافلگر بوومه. دوو هفته بوو کهس فهرزانی نه دیتبوو. له ماله وه نییه، بوته به ردی بن گویم. که ورد لیکم داوه، دیتم ئه و دوو هفته یه هاوکاته له گه ل ئه و روژی هه والیکم له باره ی به ختیاره وه له به غدا پی گه یشته.

بو سبه نی پی و شوینی شیخو که وتم. چما ده کرا ئاوا به ئاسانی بیدوزیته وه؟ دوو سی روژی خایاند، نه مویست له پشت ته له فونه وه زوری قسه له گه ل بکه م. هر پرسیم:

”دهنگ و باسی فهرزان؟“

ئه و شیخویه دایه خوگنیه ک بوو نه بیته وه. وه لامی داوه:

”فهرزان کتیه؟ من ئه و ناوهم قهت نه بیستبوو. به لام زورم چه ز لی

بوو چاوم پیته بکه وی.“

قەول و قەرارمان دانا. ھەر لەو ژوورەى ئەو مالاھدا كە كۆنیاكم
دابوویى.

ھەر گەیشتى دەرگای سندوقەكەم كردهو و پیاڵەيەك شەرابى
ئاگرینم بۆ خۆم و ئەو تى كرد.
”دەنگ و باس؟“

”خەبەرىكى خوش لەگۆرئى نىيە. بەر لەوھى تۆ بىمديه بەر پرسىاران،
من دەست پى دەكەم. ئەو روقیەيەى خوشكت سەرى لە گىچەلان
دەخورى. ئەو چ دەكا؟“

”چ دەكا؟ دەيەوى بە يارمەتى چەند برادەرىكى خۆى بووتىكىك
بكاتەو و پارووه نانك پەيدا بكا.“
”كۆرە تۆ زۆر خاوى، دووكانى چى.“

”قسەكەت بکە. ئەگەر پیاوی خراپەى خوشكى من بلى، دەم و
قەپۆزت تىك دەكەمەو.“

”نا، خراپت وەرگرت. باسى ئەو شتانه نىيە. ئەو خوشكەى تۆ ھەر
لەو شتانه نىيە. ھەر باسى ئەو شتانه نىيە. لەو دەمەوہ كە تەلاقى لە
مىردەكەى وەرگرتووہ، مەرد و نامەردى وا لەبەر چا و كەوتووہ، كە
ھەزاريان بە تفىك سواخ دەدا.“

”ئەى چى؟“

”من ھىچم بۆ گوتن نىيە، خۆت وەستای. ئاگات لى بى. چاوت
بەسەرىيەوہ بى. ھاموشوى كۆمەلىك ھەرچى و پەرچى دەكا، كە من
زۆرم كەيف پىيان نايە.“

”كىن؟“

”جا ئەگەر زانیبام پیم دەگوتی. من بۆ تۆمه. ئەو پیاوھتییە ی لە تالترین رۆژەکاندا لەگەڵت کردووم لەبیر ناکەم. ئەوانە لە گیان و سەری خۆیان بیزارن. بۆ ھەموو کاریک ئامادەن.“

زۆر تیک چووم. لەدای خۆمدا گوتم: ”کەر لەکوێ کەوتوووە و کوندە لە کوێ دپاوە! من لەکوێ وەشوین کلاوی بابردوو کەوتووم. من ئەوە لە دوژمنانی ھەزرەتی خاوەنشکو دەگەرپیم بۆ ئەوەی لەناویان بەرم و بیانەمە دەستی دادپەوھەری، کەچی لە پەنا گویمەوھە شتی وام لێ شاراوھە، کە بنیادەم ھەر فکریشی بۆیان ناچی.“

کارم زۆر بوو. دەرھەتی ئەوھم نەبوو سەرم بخورینم. بەلام شەوئیکیان، وەختیک کە دایا بوومەوھە روقیە لە مالاھە نییە، بە دزی دایکەمەوھە چوومە ژوورەکە ی روقیە و سندووقی جلو بەرگەکانیم سەروبن کرد و قەفەزی کتییخانە کەم سەروبن پشکنی. دەمزانی حیزببەھکان، لە پێشدا بە کتیب و کاغەزان سەر لە گەنجەکان دەشیوینن و، جا دوا ی ئەقل و ئاوەزیان دەدزن و لە رییان وەر دەگێرن. خەریک بوو چاوم بێتە دەری. ریک لەو نامیلکە و شەونامانە ی ئیمە لە پەرودنە ی سەرلێشیواواندا ھەمانبوون: ”شیوازی جەنگی پارتیزانی لە کووبا، ”خەباتی چەکدارانە تا قە ریکە ی رزگاری، ”ناخو ریکە یەکی ئاشتیخوازانە ش ھە یە؟“، ”خەباتی چەکدارانە و ھە کردنەوھە ی بێردۆزی مانەوھە، ”پارتیزانی نیو شاری، ”خەباتی چەکدارانە ھەم ستراتیژی و ھەم تاکتیک.“ و سەدان کاغەزی بەزەر، کە ئەگەر لای ھەر گومانلیکراویک دۆزرا بانەوھە، بە لایەنی کەمەوھە چەند سالان دەبوو لە تەویلەدا بی.

بەژوورە کەدا ھەر ھاتم و چووم و لە خۆم پرسی، چ بکەم؟

به روکی خوشکه کهم بگرم؟ قژی بگرم و دهیکیشم؟ چ به دایکم بلیم؟ ماله نه ته نزییه که چیم پی دهلین؟ نه وهنده له ژوره که دا هاتم و چووم، که وهختیک دایکم ده رگا که ی کرده و و جلو به رگه په رش و بلاوه کان و کتبییه کانی دیت له سهر عه زه که که وتوون، می شکم و نالوز بو و هر نهوم نه دی.

”نه وه چ ده که ی؟ که لوپه له که ی روقیه بو تیک وهر ده دی؟“
پرسیم: ”هیچ ده زانی خه ریکه چ قورپیکمان بو ده گریته وه؟ چ به لایه کمان به سهر دی؟“

نه و قسانه له نه زانی کرد. له زارم ده رپه رین. جا بوچی سهری دایکمی پیوه بیشینم؟ ده سبه جی به بی نه وهی سهر له خوم بشیوینم، گوتم: ”هیچ نییه. پیم و ابوو مشک چووته نیو جله کانییه وه. ویستم بیگرم. مه ترسه، نیستا کویان ده که مه وه، هیچ به روقیه مه لی.“
دایکم بروای نه کرد.

”نا، شتیک هه یه. من هیشتا نه وهنده نه خه له فاوم. منیش سهرم له هه ندی شت ده رده چی. بوچی هه ردو وکتان شتی خوتان له من ده شارنه وه. نه جیبه خانم هه ندی شتی لی روون بوته وه.“
نه جیبه خانم خه سووم بوو.

”چی لی روون بوته وه؟“
”هه ر نه وهی که هه ردو وکتان خه ریکی هه ندی کارن که نیمه سهری لی ده رناکه یین. نه جیبه خانم ده لی، هه میشه کولیکی پاره له گیرفانی دایه، به لام که لی ده پرسم چ ده کپی و ده فروشییه وه و نیمه نایبینین، وه لام ناداته وه. جگه له وهش، تا که ی خه لک قسه م لی بشارنه وه. ده ر و

دراوسى له کن من به ئاماژه و برۆهه لته کاندن قسه به ساواک ده لاین و من خۆم پى ناگیرى. بۆ میرده کهم ساواک بووه، یان ”کورده کهم؟“ یهک دوو سه عاتیک که له مالى دایکم بووم، هه ر وا بۆلاندی و گوتی رۆقیه ش ئیستا وهک تۆی لى هاتوووه. هه مووتان کار و شتی خۆتانم لى ده شارنه وه. ئیتر له گوشه یه کی ژووره که کرووشمه ی ده کرد. ته زییحى داویشت و ده پارایه وه و فووی ده کرد و دیسان ده ببۆلاندوهوه.

من له راده به ده ر نیگه ران بووم بۆیه چومه وه مالى خۆمان. نه مده زانی چ بکه م. راپۆرته که بده م؟ به ده ستی خۆم خوشکه که م بخه مه گى چه له وه؟ چما ده کرى مه سه له یه کی ئاوا گرینگ بشاریته وه؟ خۆم نه خۆش کرد. ته له فۆنم بۆ دکتۆر جیهانگیرى کرد و گۆتم، باش نیم. له دوینی شه ویوه تا ئیستا یهک پشوو ده ر شیمه وه و ته نانه ت ناتوانم بچمه لای دکتۆر یکیش.

ده رگای ژووره کهم له سه ر خۆم پیوه دا و له سه ر مۆبله که لى تخیل بووم. یهک دوو پیاله م ئاره ق پيدا کرد. دهنگی پشیله ی دراوسیکه مان وه ره زی کرد بووم. راکشام. خه وم لى نه که وت. پیم حه یف بوو به بیکاری دانیشم. ژیانم به و ریگه چاره یه وه به سترابوو که ده بوو بیدۆزمه وه. ئاخۆ راپۆرته که رابگه یه نم یان نا؟ هه رچی نه جیبه خانم ویستی به ده ورمدا بى، نه مه یشت. منداله که می که دوو سال و نیو بوو و زۆرم خۆش ده ویست، بۆ هینام گه مه ی له گه ل بکه م، به شکم تۆزیک هیور بیمه وه. کاری تینه کردم. هه ر بیرم له وه لامى ئه و پرسیاره ده کرده وه: ئاخۆ راپۆرته که بده م یان نا؟ دایکم چیم پى ده لى؟ ئه گه ر هه ر ئه مشه و هاتن و بردیان، چ جوابی دایکم و نه جیبه خانم بده مه وه؟

چما دهکرا شتیځ له ناژانس بشاریته وه؟ وهختیک به ره لایه کی وهک شیخو زانیویتی که روقیه خه ریکه ده بیته "فیدایی"، بی و نه بی خه لکی دیکه ش ناگادارن. به تایبه تی که فیتنه و فره نه یه ک هه موو ولاتی گرتبوره. بهو حاله وه نه مده توانی له مالی دانیشم و به کاره کانی خو م رانه گم و هر بیر له روقیه بکه مه وه. نه جیبه خانم له کاشانه وه ناگادار بوو که چند مه لا و فقهینه ک له مزگه وتدا کردوویانه ته هه را و نار ه زایه تی بیان له چاکسازی زهوی و زار دهر بریوه. که ده یانه وی مالی موسولمانان داگیر بکه ن و دهنگیان لی هه لبر یوه: "الناس یسلگون علی اموالکم وانفسکم" و نه گهر پولیس هه موانی ده سگیر نه کرد بایه، ده بووه فیتنه و فره ته نه. له تاران ساواک مه لایه کی به ناوبانگی راوه دوو نابوو و کومه لیک له مه زه بییه کان له هه ولی حوکمه ت بو داگیر کردنی ملکی خاوه ن زهوییه کان نارازی بوون و ناژانس چاری نه بوو جگه له وهی قولبه ستیان بکا و بیانخاته زیندانه وه. له شاره کانی دیکه شه وه هه والی ورده سه ربزیوی دیکه ده هات و ئیتر ورده ورده دهر ده که وی ساواک له دابینکردنی سه قامگیری گشتی چهنده کاریگه ره.

چون توانی بام له ماله وه دانیشم و نه زانی کچیک بیته کوسپی به رده م له راپه راندنی نه و نه رکه دا که له سهر شانمه؟

فکر و خه یال وایان زور بو هینابووم ژانه سه رم گرت. حه بیکی ئاسپرینم خوارد و لی خه وتم. که ره ی به یانی له خه وه هه ستام. بی تاقه ت بووم. ئاویکم به ده موچاومدا کرد، جلوبه رگم له بهر کرد و بهر له وهی بچمه ئیداره، سه ریکم له مالی دایکم دا بو نه وهی ژوورده کی روقیه خر بکه مه وه. تازه تاو هه لده هات که دایکم له بهر دهرگا دیت.

پرسیم:

”ئەو بە بۆ لیڤه‌ی؟“

گوتی: ”چا و دلت روون.“

پرسیم: ”چ قه‌وماوه؟“

گوتی: ”روقیه رویشته و گوتی ئیتر به و ماله‌دا نایه‌ته‌وه.“

”بۆچی؟“

”چوو‌زانم. خو هیچ به من نالین. من نامه‌حره‌مم. ئیوه کاره‌کانی

ده‌که‌ن، ده‌بی من نه‌گبه‌تییه‌که‌ی به‌شان هه‌لگرم.“

”من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م بۆ ساغ بۆوه. دوی شه‌وی هاتووه‌ته‌وه مالی

و که زانیویتی شته‌کانی به‌سه‌ریه‌کدا دراوون، ده‌سه‌بجی شته‌کانی له

جانتایه‌ک خسته‌وه و گوتوویه‌تی: دایکه، ئیتر من له‌م ماله‌دا ناژیم.

که‌سیش سه‌روسو‌راغم نه‌کا. هه‌مووتان زالم.

”بۆ کوئ ده‌رۆی؟ لیم پرسی. هه‌ر له‌و به‌رده‌رگایه‌ وه‌لامی دامه‌وه:

”خۆشم نازانم. به‌لام له‌و ماله‌شدا ناژیم.“

ئیترا چار نه‌بوو. جیی خوی بوو ئه‌رکی خۆم راپه‌راندبایه‌ و

مه‌سه‌له‌که‌م بۆ دکتور بیژهن گێرا‌باوه. به‌لام ئه‌و کابرایه‌ بووده‌له‌ بوو.

سه‌ری لی ده‌شیا و ده‌یکرده‌ هه‌را. به‌ هه‌ندم نه‌گرت. له‌گه‌ل دکتور

جیهانگیر دانیشتم و ورد ورد بۆم گێرا‌وه. لیم پرسی: ”چ بکه‌م؟“

ئه‌و شته‌ بۆ دکتور جیهانگیر شتیکی تازه‌ نه‌بوو. دیسان

گومانلی‌کراویکی دیکه‌.

”ئاخری روونی ده‌که‌ینه‌وه‌ چوو‌ته‌ کوئ. ده‌یدۆزینه‌وه‌. خه‌مت

نه‌بی. راپۆرته‌که‌ت بنووسه‌. لیم گه‌رئ منیش بی‌ریکی لی بکه‌مه‌وه‌ تا

بزانم دەبى چ بکهين. بړو کاکه جارى کارهکانى خوت بکه. مهسه لهى بهختيار بړانه وهى نيبه. مه لاکان خهريکن شوړش وهړئ دهخن. نازانى له قوم چ باسه؟“

چار نه بوو هر دهبوايه بړيار بدهم. دلنياکردنه وهى من له لايهن دکتور جيهانگيره وه له وانه يه هر بووه بووبى که کاروباره کهى خوى راپهړينئ. ئيستا چ خوشکه کهم بکه وئنه مه ترسييه وه و چ من، بو ئو هر شتيکه. ئيتر ئه وهندم ئه زمون کو کردبووه که به قسه رازى نه بم. پياو دهبى پياوى ژيان بى. له دلى خوډما گوتم: له پيشدا هول ددهم روقيه بدوزمه وه و بيکه مه لايه نگرى ئاژانس. دهچمه لاي جيگرى سه روکى ئاژانس. ئه گهر جيبه جيش نه بوو چش. خو ژيانى من نابى له سره گووکارىيه کانى ئه و ببينه هيچ. چيم له دست بى دهيکه م. به لام ئه گهر هيچم پى نه کرا، خو خه تاي من نيبه.

قسه کهى شيخو له گوچکه مدا دهرينگايه وه: ئه وهنده خوت به دکتور بيژن و ئه م و ئه وه وه هلمه واسه. دکتور بيژن کنيه؟ من دهبى خوم به وانى سه سره وه ببه ستمه وه و بچمه پيشى. نابى کچه تيويه کى نه قام هه وداى ژيانم بپسينئ و بو کويى حهز لييه رامکيشئ.

هيچ وهرووى خوم نه هئنا. چوومه وه سره ئاره قخواردنه وه کانى شه وانه م. ورده ورده هاتم سره ئه وهى که ئه و کاک دکتوره، کابرايه کى ساخته چى و بووده له يه. هيچى له باراندا نيبه. دستى له کلکى حوشترئ گير بووه و دلى به وهنده خو شه. دهله وړئ و مهړيکه له گه ل ران که وتووه. چما من له بهر خاترى روقيه ببوومه پياوى ئاژانس تا ئيستا له بهر خاترى جه نابى دکتور جيهانگير بيکا و بار بکه ومه وه. نا،

روقيه نابی بېټه کۆسپى به ردهم پېشکه و تنى ژيانم. هه و ل ددهم خوم بگه يه نمه ئه و به شهى ئازانسه وه که ليکۆلینه وه و به دوا داچوونى ئه و کارانهى له ئه ستۆيه وا شيخو باسى کردن.

له ئاره قخوار دنه وهى شه وانده دا له گه ل دکتور جيهانگير باسى راهيتانى کادرى دهرهويه ولا تم هيتايه گورئ و پرسيم:

”من پيم ناخوش نيه خوليكى راهيتانى ليپرسينه وه ببينم.“

بيريكى كرده وه و سه يريكى چاوى كردم، زه رده يه كى پر ماناى هاتى، كه ترسى خسته دلمه وه. گوتى: ”يارو، وا دياره له دهست ئه و گرفتارى و كيشه يه ي خوشكه كه ت فيزمالكى دده يه يه؟“

گوتم: ”نا، نه وه لا، به خواى، به لام خوت ده زانى كه بنيادهم هه ر به په روه نده خو يندنه وه خو فيرى هيچ نابى. هه ز ده كه م له به شه كانى ديكه شدا شتيك بزنام. بلئى و نه لئى ئه وه به كالوريوسى ياسا وه رده گرم. له به ر خوشكه كه م نيه. خوت گوتت دلنيا بم. من وازم له و هينا. هه ر كه سه و به رئى خويدا.“

پاش چهند جارن مشتومر له گه ل دکتور جيهانگير له شه و خوار دنه وه كاندا تيگه يشتم كه ئه و وه كيلباشيه و ورده به رده سته كانى ئه و هيچيان لئ هه لنا وه رئ و هيچيان پئ ناكري. دانيشتم و بيرم كرده وه و كالوى خوم كرده قازى. به شوين ريگه يه كدا ده گه رام كه هه رچونيكى بئ خوم بگه يه نمه تيمسار سه ره لشكر. باشه بوچى ئه و نامه رده؟ چهند تايبه تمه ندى هه بوو. يه كيكيان ئه وهى كه يه كيك بوو له دوژمنه قه سته سه ره كانى به ختيار و دلنيا بوو تا ئه و زيندوو بئ و دهستى بروا، ناگاته ئامانجه كه ي خوى واته سه روكى

گشتیی ئازانس. دووم ئه‌وه‌ی که هیشتا گهنج بوو و خوا بزانی چیه‌ها
فیل و ته‌له‌که‌ی کردووه تا به و ته‌مه‌نه‌یه‌وه بگاته ئه‌و پله به‌رزه. له
همووشیان گرینگتر چه‌که‌دار و به‌ئالووش بوو. ژنیکی پین جوان بوایه
وازی لی نه‌ده‌هینا. هموو ئه‌و ژنه جوان و زهریفانه‌ی له ئازانسا
کاریان ده‌کرد، تا به سیبهری ئه‌ودا تینه‌په‌ریبا‌یه‌ن، نه‌یاندته‌وانی بینه نیو
ئازانسه‌وه. خۆم ئه‌وه‌م له زمانی ئه‌و ژنه ژیکه‌له‌یه‌وه بیست که پیکه‌وه
ئه‌رکیکمان پین ئه‌سپیدرابوو.

ده‌یگوت: ”چاوی سوور هه‌لده‌گه‌ران و لووتی فش ده‌بوونه‌وه
و زاری که‌فی ده‌کرد و وه‌ک شیتان نیچیره‌که‌ی خۆی هه‌لده‌گرت.
ده‌سدریژیکردنه سه‌ر ئه‌و ژنه گهنجانیه‌ی ده‌که‌وتنه ده‌ست ئازانسه‌وه،
ته‌نیا به ره‌زامه‌ندی تیمسار سه‌رله‌شکر و له به‌رچاوی ئه‌و ده‌بوو.
گیرانه‌وه‌ی خۆشی و چیژ بو ئه‌و نیوه‌ی چیژکه‌ بوو. به نه‌ینیه‌وه
و به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچ ئاماژه‌م به دکتوره‌هاوکاره‌کانم کردبێ، نامه‌یه‌کم
بو ئه‌و راوچییه‌ بێ چه‌یایه‌ نووسی که خۆی ده‌بوو ببینه نیچیری من.
له‌و ده‌مه‌دا ئازانس و وه‌زاره‌تی ده‌روه‌وه و چه‌زهره‌تی خاوه‌نشکو هه‌ر
هه‌موویان به مه‌سه‌له‌ی به‌ختیار و رووداوه‌کانی قومه‌وه خه‌ریک بوون.
له‌و نامه‌یه‌دا ئاگادارم کردبووه که بو پیشکه‌شکردنی راپۆرتیکی زۆر
گرینگ و نه‌ینی داوای چاوپیکه‌وتن ده‌که‌م. وام دانابوو که له‌چاره‌سه‌ری
کیشه‌که‌ی به‌ختیار و کۆتاییه‌هینان به‌و مه‌سه‌له‌یه‌ زۆر گرینگ ده‌بێ.
بو راپه‌راندنی ئه‌و مه‌ئموورییه‌ته‌ پێویستم به‌ پشتیوانی و هاوکاری
تیمساره. له نامه‌که‌دا نووسیبووم:

”ئه‌گه‌ر تیمسار رازی بێ، له جیه‌کی دوور له ئه‌غیار چاوی

به و کارمهنده چواردهساله ئازانس بکهوی، له بهر ئه وهی ئیمانم به نیشتمانپهروهی و شاپه رستی به پریزان ههیه، دلنایم داوا و پیشنیارهکانی ئهم بچوکهی خوی قه بوول دهکا.

داواکارییه کهم به ناو نیشانی ماله کهی و ئادرهسی شوینی کاره کهی خومه وه بو نارد. سی چوار روژی پی چوو که تیمسار سه ره لشکر به دهم سه رانسوی کاروباری لقه جیا جیا کانه وه، له پر هاته ئه و سنورهی دکتوره ساخته کان کاریان تیدا ده کرد. له دکتور جیهانگیری پرسیی:

”ئهم برادره کئییه؟“

وه لامی داوه: ”یارو، کارمهندی خاوهن پیشینه و خزمه تگوزار.“ گوئی نه دایه قسه کهی وی. رووی له من کرد و گوئی: ”وه بیرم هاته وه. تو هه ره ئه و که سه نی که له رووداوه کهی زانکودا رولت هه بوو؟“

کرنووشیکم بو کرد و هیچم نه گوت. دکتور جیهانگیر ویستی باسی خزمه تهکانی من به ئازانس بکا و بوی روون بکاته وه، که تیمسار قسه کهی پی بری و گوئی: ”دهبی له وه زیاتر که لکی لی وه رگیری.“ ئه وهی گوت و رویشت.

زوری نه برد که ریگه یان دام بچمه خولی راهینانی لیپچینه وه. به یه کیک له ئامانجهکانی خوم واته لیکۆلینه وه له راکردنی رو قیه له مالی دایکم گه ییشتم.

چهند ههفته دواتر، روژیکیان دهمه ویست سواری ئه و ترۆمبیله بم که له بهر دهم مالیکی ساواکی رایگرتبوو، له وه دهمه دا تیمسار منی دیت

و بەبئى ھىچ قسەيەك سوار بوو و منىش باسى نەخشەكەى خۆم لە بارەى گرفتارییەكەى بەختیارەوہ بۆ كرد. دوو سى جار دەستی لە سەر شانم دا و من گەياندمەوہ مالئى و دلنيا بوومەوہ كە دلئیم بەدەست ھىناوہ. تيمسار سەرلەشكر فەرمووى: ”جاریكى ديكەش پەروەندەكەى بەختیار بخوینەوہ.“ كتيبيكى باشى لى درەھاتبوو.

تيمسار فەرمووى:

”بۆ نەگبەتى ئىستا كاتيكي خراپە. ئيمە دەبئى لەگەل مەلاكان پاكانەھيسايك بكەين و چووزانى بەختيار دەستی لە ئاژاوەكەى مەدرەسەى فەيزیەشدا نەبئ. دەبئى زۆر بە وردى و زۆرىش بە پاريزەوہ بوارەكان بۆ ئەو كارە خۆش بكرئ. نابئ بۆ ھىچ كەسى باس بكەى. من خۆم حەزرەتى خاوەنشكۆى لى ئاگادار دەكەمەوہ و بە رەزامەندی جەنابيان قولى لى ھەلدەمالم. با ھەر بەينى خۆمان بئ. من زۆر بە نھينى تۆ ئاگادار دەكەمەوہ. ئەمر دەكەم ھەموو ئەو راپۆرتەى لە بارەى چالاكیيەكانى بەختيارەوہ دئ، بخوینە بەر دەستی تۆ.“

بۆ سبەينئى ھەر گەيشتمە نووسینگەى كارەكەم، سەيرم كرد كۆمەليك راپۆرت لە كۆلن و ژنيئ و بەيرووتەوہ ھاتبوون و لەسەر ميزەكەم دانرابوون. راپۆرتيكيان ھىي شارەوانى بوو، كە فەرزان ئيجازەى وەرگرتووە و لەگەل دايكى چوووتە كەربەلا. راپۆرتەكەى ديكە سەرنجى راکيشام، كە بە تەنئى بە فڕۆكە چوووتە بەغدا و لە ھوتيل فندق دەژئ. بەلام جگە لە من كەس گرینگی بەو راپۆرتە دەدا؟ ھەموو پياوانى ئاژانس ھۆش و زكريان لای بەختيار بوو و ئيديعاشيان دەکرد دیتوويانە.

هه‌واییک که هه‌مووانی تۆقاند، له وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌پرا هات که به ئەمری چه‌زه‌تی خاوه‌نشکۆ له‌به‌رگیراوه‌یه‌کی په‌روه‌نده‌که‌ی به‌ختیاران ده‌ویست له‌و رۆژه‌وه‌ که له‌ تاران‌وه‌ چوو‌بووه‌ ئە‌وروپا. بۆ سبه‌ینی له‌ رۆژنامه‌ و رادیۆکانی ده‌ره‌وه‌دا گوترا، به‌ختیار به‌ کامیۆنیک چه‌که‌وه‌ له‌ لوبنان گیراوه‌ و له‌ زیندان چاوه‌پروانی داد‌گاییکرانه‌. رۆژنامه‌کان ورد‌ورد خیانه‌ته‌کانی ئە‌ویان ده‌نوسیییه‌وه‌ و داویان له‌ ده‌وله‌تی لوبنان ده‌کرد، ئە‌و دزه‌ تاوان‌که‌ر و تالانچی و زیناکه‌رمان بده‌نه‌وه‌. هه‌وله‌ دیپلۆماتیکه‌ نه‌هینیه‌کان دزه‌یان ده‌کرده‌ نیو میدیاکانیشه‌وه‌. ورده‌ ورده‌ ده‌رکه‌وت که‌ لوبنان راده‌ستکردنه‌وه‌ی ئە‌و به‌ دروست نازانی. له‌ سه‌رانسه‌ری دنیا بوو به‌ هه‌را، که‌ نابێ راده‌ست بکریته‌وه‌. ته‌نانه‌ت نووسه‌ریکی ناوداری فه‌ره‌نسیش که‌ پشتیوانیی له‌ قوتابیانی کۆنفدراسیۆن ده‌کرد، ئیستا دلێکی به‌ پشتیوانی له‌ به‌ختیار خۆش بوو. قسه‌ی حیسابیشی ئە‌وه‌ بوو، که‌ به‌ راده‌ستکردنه‌وه‌ی تاوانباریک به‌ ئێران، ده‌راو خۆش ده‌بی بۆ راده‌ستکردنه‌وه‌ی به‌ره‌هه‌ستکاره‌کانی دیکه‌ش و ده‌بی پیشی بگرن. ده‌وله‌تی لوبنان ده‌یگوت، تاوانیک له‌ وڵاته‌ کراوه‌ و ده‌بی پێی رابگه‌ن و تا کۆتایی داد‌گاییکردنه‌که‌ش راده‌ستکردنه‌وه‌که‌ی مه‌حاله‌. به‌ رای ئاژانس، پشتیوانیه‌که‌ی نووسه‌رانی فه‌ره‌نسی به‌لگه‌یه‌کی حاشاهه‌لنه‌گر بوو که‌ کۆنفدراسیۆن پشتیوانی له‌ به‌ختیار ده‌کا.

رووداوه‌کانی مه‌درسه‌ی فه‌یزییه‌ی قوم، وای کرد خه‌لک هه‌ر ئاگیان له‌ چالاکي و کرده‌وه‌ی تیکه‌هرانه‌ی به‌ختیار نه‌می‌نی. کۆمه‌لێک مه‌لای گوندی له‌ گه‌ره‌که‌کانی خوارووی شاری جیاجیا له‌ ده‌وری مه‌لایه‌ک به‌ناوی خومه‌ینی کۆ بوونه‌وه‌ و به‌ زمانی خۆیان ”رۆژئاواییبوون“ی

حه زه‌تی خاوه‌نشکو و داموده‌نگای حکومییان به دژی ئایینی پیروزی ئیسلام له‌قه‌له‌م دا و له‌کوبوونه‌وه‌کانیان له‌مزگه‌وت و مینه‌ره‌کانه‌وه ره‌خنه‌ریان له‌هه‌لی پیشکه‌وتنخو‌ازانه‌ی حکومه‌ت ده‌گرت. بۆ وینه ده‌یانگوت:

”ولاتی به‌ئهمریکیه‌کان فرۆشتووه. زولم و ده‌ستدریژی ئازانسی ته‌ناهیی ولات و شاره‌وانی و پۆلیسیان مه‌حکوم ده‌کرد و ده‌ستدریژکردنه‌ سهر مزگه‌وت و قوتابخانه‌کانیان به‌پێچه‌وانه‌ی یاسا‌کانی شه‌رع له‌قه‌له‌م ده‌دا.“

حه‌زه‌تی خاوه‌نشکو به‌نهرمونیانی له‌گه‌ل‌ئه‌و تیک‌ده‌ریانه‌ جوول‌اوه و هه‌ولی دا مه‌لایه‌کی دیکه‌ وه‌ک ئایه‌تولای ”مه‌رجه‌عی ته‌قلید“ی هه‌موو موسولمانانی شیعه‌ به‌فرمی بناسی، بۆ ئه‌وه‌ی لایه‌نگرانی ئایه‌تولای روحول‌ا‌خومه‌ینی چه‌ک کردبێ. به‌لام ئه‌و سیاسه‌ته‌ به‌ره‌می باشی لی نه‌که‌وته‌وه، بگه‌ به‌پێچه‌وانه‌وه ”مه‌زه‌بییه‌کان“ی دنه‌ دا و پیندا‌گری کردن و خه‌ریک بوو ده‌بووه‌ فه‌رته‌نه، که ئیتر هه‌ولیکی شیلگیرانه پیویست بوو.

له‌به‌هاری سالی ۱۳۴۷دا دادگایی به‌ختیار له‌لوبنان ده‌ستی پێ کرد. ئه‌و له‌دادگادا گوتی، له‌لوبنان هیچ‌که‌تنیکی نه‌کردووه‌ و، چه‌کی بۆ دۆست و براده‌ره‌کانی خۆی ده‌برده‌ به‌غدا. چه‌ند پارێزه‌ریکی لیوه‌شاوه و له‌کل دره‌هاتووی لوبنان بوونه‌ به‌رگریکه‌ری. بانگه‌شه‌ی ئه‌ورووی و ئهمریکیه‌کان که به‌ختیار ئازادیخواز و دژی رژیم دیکتاتورییه‌ و له‌ولاشه‌وه‌ لیوه‌شاوه‌یی به‌رگریکه‌ره‌کانی، دادگایان ناچار کرد سی مانگی زیندان بۆ ببریته‌وه. به‌ختیار له‌پریکدا ئاومۆر ده‌که‌ن و ده‌یکه‌نه‌ ئازادیخواز.

کورتی بېرینه وه، دهوله ته که ی حه زره تی خاوه نشکو ژور پیداکر
بوو بهختیار بدریته دهست بهرپرسیانی لوبنان و روژنامه بیانیه کانیش
نووسیانی، که ئیرانییه کان ئامادهن به په نجا ملیون فرانکی سوویسری
بهختیار بکړنه وه. سهروکوماری لوبنان ملی رانه کیشا و له ئاکامدا
پیوهندی نیوان ئیران و لوبنان پچرا و بهختیار سهرکه وتوانه
سواری فرۆکه بوو و هاته بهغدا. پیویست به گوتن نییه، که له ودهمه دا
پیوهندییه کانی ئیران و ئیراق له سهه مهسه له ی کوردهکان که ئیراق
پشتیوانی لی دهکردن، سارد و ئالوز بوو، کومه لیک ئیرانی و ئیراقی
له فرۆکه خانه پیشوازییه کی گهرموگورپیان له بهختیار کرد و بردیانه
شوینیکی ئهمن، که پولیس و سوپای ئیراق دهپیاراست. که ناوی
فهزانم له نیو لیستی پینشه وازیکه راندا دیت، تاویک چاومم لیک نا.
هاواره له من، دیتت چۆن هه لڅه له تایی؟

بیست کس له هاوکاره کانی بهردهستی من نیردرانه بهغدا.
ئیر ئه وهندهم دهسه لات هه بوو که دهمتوانی چهند که سیکیان خوم
هه لیانبرژیرم. ئه وان پینان ئه سپیردرابوو، ورده کاریی هه ول و
چالاکییه کانی ئه و ته نانه ت ئه گه ر پینان وابی که مبابه خیشه، بو سهرووی
خویان واته تیمسار سهه له شکر بنیرن. ئه و هیچوپووچه ئه ودهم یه کیک
بوو له نزیکتیرین هاوری و باوه رپیکراوانی حه زره تی خاوه نشکو، که
دواتر ناپاکیی له دوست و مهزن و گه وره ترین نانبدی خوی کرد.
جا چونکه هیشتا زیندوووه و له کالیفورنیا و له ندهن مالی خوی هه یه
و له و که سانه یه که ده بی دابدوشرین، زیاتری له سهه ر دهنوسم. ئه و
تیمسار سهه له شکره که دواتر دهه رکه وت هه ر ئه و خه یاله خاوانه ی
له بن سهه ریدایه و دهیه وی بیته سهه روکی ئازانسی ئیران، بهختیاری

نەك بە دوژمەنی حەزرەتی خاوەنشكۆ و ئێران دەزانی، بگرە ئه‌وی به كۆسپێك له‌به‌رده‌م پێشكه‌وتنه‌كانی خۆی داده‌نا. له‌ تاران به‌ختیار به‌بێ ئه‌وه‌ی له‌وێ بێ، دادگایی كرا. ئه‌و چێشته‌ی لێیان ده‌نا، ئه‌وه‌نده خه‌ست و سوێر بوو، كه‌ ته‌نانه‌ت دوو سێ كه‌س له‌ پیاوه‌كانی ئه‌و تۆمه‌تبار و تاوانكه‌ره‌ش له‌ ریزی دادوه‌رانی دادگا سه‌حرايیه‌كه‌ بوون. هه‌موو دادوه‌ره‌كان یه‌كده‌نگ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ماڵ و سامانه‌كه‌یدا له‌ سه‌رانسه‌ری ئێران و له‌سه‌یداره‌درانه‌كه‌یان په‌سند كرد. برپاری ئیعدامه‌كه‌ی ئیتر بوو به‌ یاسایی و پیاوانی ساواك له‌سه‌ریان بوو له‌ هه‌ر جێیه‌ك بیدۆزنه‌وه‌ گیانی لێ بستین. به‌لام هێشتا كه‌س نه‌یده‌زانی له‌ كوێ ده‌ژی. جاری وابوو له‌ رۆماوه‌ خه‌به‌ری ده‌هات و دواتر له‌ ژنیقه‌وه. له‌ به‌غدا یه‌كێك له‌ پیاوانی ساواك ده‌توانی خۆی لێ نزیک بكاته‌وه. به‌ختیار هه‌ر سه‌یری ده‌كا ده‌زانی ئه‌و كابرایه‌ یه‌كێك بووه‌ له‌ پیاوه‌كانی خۆی. راپۆرته‌كه‌ی ئاوا نووسیوو:

”هه‌ر چوومه‌ ئۆفیسه‌كه‌یه‌وه، پێی گوتم: هاتووی بمكوژی؟ فه‌رموو ئه‌رکه‌كه‌ت راپه‌رینه‌.“

تیرباری‌کی رووسی له‌ دیواره‌كه‌ ده‌كاته‌وه‌ و وا ده‌نوینی كه‌ بیه‌وی بیداته‌ ده‌ستی. پیاوه‌كه‌ی ئاژانس وا تی ده‌كه‌وئی، ناچار له‌ ژووره‌كه‌ راده‌كاته‌ ده‌ری.“

ئه‌و هه‌واله‌ خزمی‌کی به‌ختیار گێراویته‌وه. من ده‌قاوده‌ق له‌ زمانی شیخۆم بیسته‌وه‌ كه‌ به‌ قسه‌ی خۆی ده‌یگوت، چه‌ند رۆژیک به‌ شوین به‌ختیاره‌وه‌ بووه‌ له‌ به‌یرووت و ئه‌وه‌ده‌مه‌ی كه‌ چه‌ند مانگیك له‌ زیندان بوو، له‌ به‌غدا ژیاوه‌.

هاوینی ۱۳۴۹ هه‌وآل هات، که دوو کهس فرۆکه‌یه‌کی ئیرانیان به زه‌بری ده‌مانچه ناچار کردوو ه‌رووی خۆی به‌ره‌و به‌غدا وه‌رسووړیښی. ئه‌وه شاکاری من بوو و پله‌ی منی له سیخوړپکی گه‌رۆکه‌وه که له زانکو و نیو حیزبدا بخولیته‌وه و سه‌ری خۆی به‌فرزان و شیخووه بخاڤیښی، به‌رز کرده‌وه و منی کرده‌ه‌وډه‌م و هاوډه‌نگی تیمسار سه‌رله‌شکر و له‌ویش ژووړتر و، بووه ه‌ووی ئه‌وه‌ی بتوانم چاوم به‌حه‌زرتی خاوه‌نشکوښ بکه‌وی. ئه‌وه شتیک بوو که من له ترۆمبیله‌که‌دا بۆ تیمسار سه‌رله‌شکر م باس کرد. ئه‌وه‌ه‌وله‌ ئازایانه‌یه‌ چه‌ند مانگی خایاند. ورده‌کاریه‌کانی ده‌بی چه‌ند مانگیان ته‌مرین بۆ بکړی. پیاوکوژیکمان له ئه‌مریکای باشووره‌وه به‌کړی گرت. چه‌ند وشه‌یه‌کی فارسیمان فیږ کرد بۆ ئه‌وه‌ی پیاوکوژه‌کانی ئیمه‌ رابینی. فرۆکه‌وانه‌کان ده‌بوايه‌ ئاماده و ئاگادار بکړینه‌وه و سه‌ریان لی نه‌شیووی و له‌هه‌مبه‌ر کاردانه‌وه‌ی مسافیره‌کاندا ئارام و له‌سه‌ر خو بن. راهینانی فرۆکه‌رښه‌کانیش ماوه‌یه‌کی خایاند. چه‌ند حه‌فته‌ کاره‌که وه‌دوا که‌وت. یه‌کک له فرۆکه‌رښه‌کان نه‌خوښ که‌وت و نه‌یتوانی به‌شداري ته‌مرینه‌کان بی. ده‌بوو ته‌واو ئه‌و کارانه‌ به‌ نه‌ینی بمینه‌وه. سه‌رۆکی ساواکیش ئاگای له‌و شتانه‌ نه‌بوو. فرۆکه‌رښه‌ راهینراوه‌کان ته‌نانه‌ت دوو پیاوکوژه مسافیره‌که‌شیان نه‌ده‌ناسی. هه‌موو کاره‌کان به‌ده‌ست خو‌مه‌وه بوو و من فه‌رمانده‌یان بووم. ئه‌و فیله، سه‌رنج و متمانه‌ی به‌ختیار وه‌ها راده‌کیشی که به‌لی فرۆکه‌رښه‌که‌ یه‌کک بووه له‌سه‌رکه‌وته‌کانی خوی دژی حه‌زرتی خاوه‌نشکو، که فه‌رمان ده‌دا هه‌ردووکیان بینه پاسه‌وانی تایبه‌تی خوی. یه‌کک له پیاوکوژه‌کان روژیکیان له کاتی

راودا فیشه کیک له بهختیار دهدا و دهیکوژی. راگه یه نراوی دهوله تی ئیراق گوتی، بهختیار له سۆنگهی ههله ی راوچییه که وه کوژراوه، بهلام ئه و راوچی و براده ره ی دوو پیاوی ساواک بوون، که پینان ئه سپێردرابوو حوکمی ئیعدامه که جیبه جی بکه ن. حه زره تی خاوه نشکو خوی له چاوپیکه و تنیکی ریکه وتنی ٤ی فیبریه ره ی ١٩٧٤دا له زوریه که لپیان پرسى: "ئاخو حه زره تی خاوه نشکو بهختیاری کوشت؟" فه رمووی: "ئه وه ئیمه نه بووین، ساواک بوو."

له مه ودوا ئیتر من خۆم یه کیک بووم له سه رکرده پله دووه کانی ئاژانس و ئیتر قسه م وه عه رزی نه ده که وت. بهلام به رواله ت هه ر بۆ شوینه ونکی هیشتا هه ر له و به شه دا هاوکاری دوو دکتوره ساخته که بووم و له سه ر ئامانجه که ی خۆم واته سؤراگرتنی روقیه و رزگارکردنی له و به لایه ی به سه ر خوی هیناوه، سوور بووم.

کوتایی بهختیار هاوکات بوو له گه ل ئه و مانگانه ی من هه ولم دهدا خۆم بخه مه نیو به شی لپپچینه وه و لپپرسینه وه و پاش خه له تاندنی دکتور بیژهن و دکتور جیهانگیر که به لئ ده مه وئ شوین پنی روقیه هه لگرم و فیری شیوازی شاپه رستی بکه م و هه میشه هه ر له ژووری زانیارییه کان له خزمه تی خویاندا ده بم، چوومه به شی به رپرسی راوه دونان له بنده ستی تیمسار سه رله شکردا. خۆ ده مبین که من خۆم کابرایه کی نه رمونیان و به به زه یی نیم، بهلام چونکه ئه م خوینمژه ده ستی هه زار شمهر و چه نگیز و ته یمووری له پشته وه را به ستبوو، سه رکرده کانی دیکه ش هه ر پینان ده گوترا تیمسار، ئه مه یان بۆ ئه وه ی دیار بی کامه یانه و، خۆیشی بزانی کپیه چاویکی له سه ر کردووه ته

چوار چاو، ناوی ده‌نیم تیمسار سه‌رله‌شکر. من خۆم ئیتر له هاوینی ۱۳۴۹هه‌ئوه دوازه سال بوو که له ئازانسدا کارم ده‌کرد و کهم و زۆر له په‌روه‌نده‌کاندا دیتبووم که چۆناوچۆن تۆمه‌تبار و تاوانباران وا لی ده‌که‌ن دان به شته‌کاندا بنین، به‌لام جان‌وه‌ری ئاوام قه‌ت نه‌دیتبوو.

رۆژیکیان به پیشنیاری دکتۆر بیژهن و دکتۆر جیهانگیر و سه‌رۆکی ئازانس چومه ژووره‌که‌ی. له پشت میزه‌که‌ی دانیشتبوو و تا چه‌ند خوله‌کیک سه‌ری هه‌ر هه‌لنه‌بری. وه‌ک بلی ئاگای له ئیمه نه‌بووه. ئە‌گه‌رچی سه‌رجوو‌خه‌(مه‌وه‌زن)یک پیشتر پیی راگه‌یان‌بوو که من هاتوومه‌ته سکر‌تاریا و ئیجازه‌ی چوونه‌ژووره‌وه‌ی بۆ وه‌رگرتبووم. سه‌یرم کرد لاساییکه‌ره‌وه‌یه‌کی ئە‌وه‌نده لیژانه هه‌ر نه‌بیته‌وه. وک بلی قه‌ت نه‌یناسییتم و نه‌یدیتبیم. باشی لی شاره‌زا بوو و جوان ده‌وری ده‌گیرا. خه‌ریکی هه‌ل‌دانه‌وه‌ی په‌روه‌نده‌یه‌کی ناسک بوو. ئینجا سه‌ری هه‌لینا و به‌بی ئە‌وه‌ی ئیجازه‌ ب‌دا دانیشم، نیوسه‌عاتیک باسی گه‌وره‌یی ئیران و خۆشه‌ویستی شا له دلی خه‌لکه‌ شاپه‌رسته‌که‌دا بۆ کردم که له‌گه‌ل خوی و ده‌ماری ئیرانیاندا تیکه‌ل بووه و به‌ ده‌ماره‌کانیاندا ده‌گه‌رپ و شتی دیکه‌ی له‌و چه‌شنه. هه‌ر ده‌تگوت ئە‌و شتانه له‌ رووی نووسراویکه‌وه که هه‌میشه له‌به‌ر ده‌ستی بوو، ده‌خوینیته‌وه. له‌ نیو قسه‌کانیدا ناوی روقیه‌شی هینا: ”ئوه نیشانه‌یه‌کی باشه، که وازت له‌ خانه‌واده‌که‌ی خۆشت هیناوه و ئاماده‌ی به‌ دل و گیان خزمه‌تی حه‌زرتی خاوه‌نشکو بکه‌ی.

ئینجا ده‌ستی به‌ دوگمه‌یه‌که‌دا هینا و کابرایه‌ک به‌ناوی خاتی هاته

ژووره‌که‌ی. منی بهو ئه‌سپارد و ئه‌مری کرد له ژووری چاوه‌پروانی چاوه‌پری بهم. پیم وایه ده خوله‌کیکی خایاند، خاتی هات و له‌گه‌ل خۆی بردمییه هۆلیک، که کۆمه‌لیک پشکنه‌ر دانیشتبوون و هه‌ندیکیان به‌پیوه راوه‌ستابوون و منی به‌وان ناساند.

چهند مانگیک من خه‌ریکی په‌روه‌نده‌خویندنه‌وه بووم و شیوه و ریگه‌کانی قسه‌ده‌رکیشان فیر بووم. یه‌ک دوو جاریش له‌گه‌ل چهند که‌سینک له‌ لیپ‌چینه‌وه له‌ تاوانبار و گیراواندا به‌شداریان کردم. گرینگترین مه‌ئموورییه‌تی من له‌ چهند مانگی یه‌که‌مدا چاو‌ترسینکردنی کوره‌ به‌رپرسیک بوو، ئه‌ویش به‌ پشتقایمی یه‌کیک له‌ به‌رپرسه‌ پله‌به‌رزه‌کانی حکومه‌ت و ژه‌نه‌رالیک که‌ خزمی ژنه‌که‌ی بوو. ئه‌و ئه‌رکه‌ وه‌ک تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک وابوو، که‌ ئاخۆ من کاری قورسترم پین ده‌کرئ یان نا؟

سه‌به‌رپیوه‌به‌ر^٤ نه‌یده‌هویست مل بو ئاژانس راکیشی و کارمه‌ندیکی خۆی که‌ تۆمه‌تبار بوو به‌ هاوکاری قوتابیانی کۆنفدراسیۆن له‌ ئه‌ورووپاوه بانگ بکاته‌وه و راده‌ستمانی بکا. ئه‌م مه‌ئموورییه‌ته‌ش زۆر پیویست و به‌سوود بوو. چونکه‌ له‌ فه‌رته‌نه‌که‌ی به‌ختیاره‌وه روانگه‌ی ئاژانس و میدیاکان هه‌موو چوو بووه سه‌ر چالاکی کۆنفدراسیۆن له‌ ئه‌ورووپا و ئه‌مریکا. زۆربه‌ی قوتابییه‌کان هه‌لیانده‌کوتایه سه‌ر کونسولگه‌رییه‌کان و داگیریان ده‌کردن و سووکایه‌تیان به‌ کارمه‌ندانی بالیۆزخانه‌کان ده‌کرد، که‌لوپه‌ل و میژ و کورسی و مه‌کینه‌ی تایبیان

٤- سه‌ر به‌رپیوه‌به‌ر: واته‌ به‌رپیوه‌به‌ری هه‌موو به‌رپیوه‌به‌رایه‌تییه‌کان. من ئه‌وه‌م پین له‌ به‌رپیوه‌به‌ری گشتی دروستتره.

دهشکاندن و وینهکانی حهزرهتی خاوهنشکۆیان دهدراند و جاری واش بوو چهند سهعاتان شتهکان پیکدا دهران تا پۆلیس دههات و دهریدهکردن و دهیگرتن. جا که بالیۆزخانهش ساکالای دهبرده دادگا، بره پارهیهک له قوتابییهکان دهستاند و دهبرایهوه. زۆربهی جارن ئهوه بره پارهیهشیان له سندووقی کۆنفدراسیۆن دهستاند که له زۆربهی شارهکانی ئهوروپا و ئەمریکا لقی ههبوو. کهوابوو بهرهنگاربوونهوه و بهگژ ئهوانهداچوونهوه له روانگهی ئازانس و پیگهی حکومهتی پادشایهتی و گهورهیی حهزرهتی خاوهنشکۆوه، له سهرووی ههموو شتیکهوه بوو. جا وهره لهو دهمهدا فهرخه بهرپرسیک که گونی خۆی و پیاز لیک ناکاتهوه، بی و پیشی ههول و تیکۆشانهکانی ئیمه بگری. من و ژنیکی ژیکهله پیمان ئهسپیڤردا حهیا ی ئهوه خویپییه بهرین. کاریکی ئاسان نهبوو. چهند رۆژان لهگهڵ ژنه تهمرینمان کرد. ئهوه بوو به ژنیکی ناز و لهنجهفرۆش. لهو ژنانهی دهستی ههموو کهسیان پی رادهگهیشته - و منیش پیاوکی بهدهمار و بهغیرهت. دوو سی رۆژان باش کارمان کرد. گالتهجار بوو و شیلگیریش. جاری وابوو پینهکهنین و جاری واش بوو لهسهه جوولهیهکی ههرزهکارانهی ژنه یان تهوس و توانجیکی من کلاومان تیکهله دهبوو. تا ئهوه رۆژهی خاتی هات و تاقیی کردینهوه. ئهوه ئههرکهمان وهختیک پی ئهسپیڤردا که له یانهی ئهفسهراندا بهزم و ئاههنگیکی شکومهندیان بۆ زهماوهندی ئهم جهنابی سهربهپۆه بهره لهگهڵ یهکیک له خاتونه دهرسخویندوهکانی بنهمالهی ژهنه رال گرتبوو و له ههموو کۆر و کۆبوونهوهیهک باس باسی جوانیی بووکه خان و میرخاسیی زاوا زیڤینه بوو. چهند مانگ پاش ئهوه زهماوهنده وا دانرا

بۆ کارئیکى پىي ئەسپىردرابوو بچىتە ئىسفهان. من و خانمە ژىكەلەش
 سواری ترومىيل بووین و رىک لەو هوتیلە دابەزىین کە ئەوى لى
 بوو. شەوئى لە هوتىلى شاعەباس کۆمەلک خواپیداو خەرىكى خوشى
 و رابواردن دەبوون و بۆ ژنە ژىکەلەکە کارئیکى ئەستەم نەبوو کە
 بە ناز و لەنجە دلان برفىنى و جەنابى سەربەرىو بەر هەلخەلەتینى.
 هەردووکیان پاش نانخواردن و خواردنەوى مەشرووب چوونە
 ژوورى خەو، بۆ ئەوى چەند سەعاتىک پىکەو بە بن. نیوسەعاتىکى
 نەبرد، منى برا چکۆلەتان کە بەحىساب مێردى خانمە ژىکەلەکە بووم،
 بە کەشم و نەشمەو لەبەر دەرگای ژوورى خەو کەیان راوہ ستابووم
 و لە دەرگام دەدا. کاکم حەزى لى نەبوو دەرگای ژوورەکە بکاتەوہ
 و هات و هاواری منیش کە جار بە جار بەرزتر دەبووہ و پارانەوہ و
 لالانەوہى ژنە ژىکەلە ناچارى کرد دەسبەجى هەر بە بندەرپىکە یەوہ
 بى و دەرگاکە بکاتەوہ. وەژوورکەوتنى من و مل لەبەرملنانى کابراى
 ميباز و تېھەلدان لە ژنە و هەرەشەى کوشتن ئەوہندە حەيابەرہ بوو،
 کە خزمەتکارەکانى هوتیل و بەرپۆوہەرى هوتیلەکە کۆ بوونەوہ و
 لىکیان کردینەوہ و وا دانرا هەر ئەو شەوہ پۆلیس لەو مەسەلە یە
 ئاگادار بکرىتەوہ. من دەستى خانمە ژىکەلەنەکەم گرت و لەوى بۆى
 دەرچووین. بەیانىیەکەى بەرپۆوہەرى هوتیل نامە یەکی دا بە جەنابى
 سەربەرىو بەر، کە شەوى پىشتەر یەکیک بۆى لە کونى کلیلى دەرگای
 ژوورەکەى ئاخىنبوو. لەسەرى نووسرابوو: ”ئاوا پیاو بەبووک دەبەن.“
 کاکى سەربەرىو بەر زۆر لەوہ ئاقلتر بوو نەزانى ئەو بزەیان لە
 کوپۆہ پپۆہ کردوہ. هەلبەت یەکیکی دیکە لە ئەرک پى ئەسپىردراوہ کانم

ئەو هەش بوو کە حەیاچوونە کە ی ئیسفەهان لە هەموو جێیەک بە تاییبەتی
لە نیو دۆست و کارمەندەکانی بئەستی جەنابی سەر بەرپرۆبەردا بلاو
بکە مەو.

کاری لەو چەشنە و پیکهه لپرژان لە گەل تازە مامۆستایەکی زانکۆ،
کە لە کاتی گوتنەو هی میژوودا باسی ئازادی و دیموکراسیی دەکرد و
جاروبارە ئاماژەییەکی بە سەرپرۆیی و دەسەلات و مال و سامان و
پینگەیی دەسەلاتداران دەکرد و مەبەستیشی دیارە "شا" و ئازانس بوو،
لە ریگەیی نیوان "چیزەر و دزاشیب" یەکیکی دیکە بوو لە ئیمتیحانەکانی
من بۆ دەرچوون لە بواری لپیچینەو هەدا.

خولی راهینان و تاقیکردنەو هە کەم هیشتا تەواو نەبوو کە رووداو هەکانی
سیاھەل روویان دا و لە ریبەندانی ۱۳۴۹ بە دواو هەرچی کارمەند
و سیخوڕ و قولە چۆماغی ئازانس بوون دژی چریکەکان ریک خران. تا
ئەو دەم من لە لئیرسینەو و لپیچینەو هەکاندا بەشدار نەدەبووم. جار
و بارە کە کار دەگەیشتە ئەو هی لە کابرای تیکدەر هەلەن، من سەیرم
دەکردن و بەشیکیش لە راهینانەکانم ئەو بوو چاودیر بم و لە گەل تۆزە
تەمی کردنیک راییم تا خراپکاران دان بە تاوانە کە یاندا دەنین. هاوکارە
ریزدارەکانم ریگەیان نەدەدام بەشداریی تۆقاندن و ترسو بەرنانەکانیان
بم. بەلام و هختیک لە ریبەندانی ۱۳۴۹دا یە کەم هی رشی چریکەکان
دەستی پی کرد، ئیتر راهاتوویی بی مانا بوو. هەمووان دەبوایە
دەست بە کار بن. یە ک دوو هی رشی چریکەکان بۆ سەر پۆلیسخانەکان
و دەستگرتن بە سەر بانکەکاندا و تیپهه لچوونە کە ی سیاھەل کە لە
ئاکامدا پانزە کەس ئیعدام کران و بە شوین نۆ کەسی دیکەو بوون کە

وینه‌کانیان له دار و دیوار دابوون، رووداوێکی سامناک بوو. من که سهیری ئه‌و وینانه‌م ده‌کرد هه‌لده‌له‌رزیم. نه‌کا روقیه‌یه‌کیک بی له‌وان. روژیکیان موساگیان که ببووه سه‌روکی بانکی لاهیجان، ته‌له‌فۆنی بۆ کردم و ئه‌حوالهی پرسی. پێم سه‌یر بوو، ده‌میک بوو ئاگام لێی نه‌ما‌بوو. له‌ روقیه‌ی پرسی:

”پێم وایه له‌ فوومه‌ن دیتوومه. ئه‌و نه‌یناسیمه‌وه. به‌لام دلنیام خۆی بووه. چیی بانگم کرد، روقیه، روقیه.. یان نه‌ییست یان نه‌یده‌ویست تووشم بی. ئه‌ی هیچ ئاگات لێی نییه؟ می‌ردی کردووه؟ له‌ فومه‌ن چ ده‌کا؟ ئه‌گه‌ر له‌ده‌ستم بی، هه‌موو شتیکی بۆ ده‌که‌م. ئاماده‌م له‌ بانگیش ئیشیکی بده‌می.“

ئیت‌ر گومانم نه‌ما که روقیه‌ش چووه‌ته‌ گه‌ل چریکه‌ فیدارییه‌کانه‌وه و هه‌ر ئه‌م‌رۆ و نا سه‌بی له‌وانه‌یه‌ وینه‌ی ئه‌ویش به‌ دیوارانه‌وه بده‌ن. راسته‌ من حیسابی خۆم له‌ هیی روقیه‌ جوئ کردبووه، به‌لام نیگه‌رانیی دایکم ئۆقره‌ی لی بریبووم. هه‌ر شتیکی بی، له‌ داوینی دایکم به‌رببووه و کچی دایکم بوو. دلنیا بوومه‌وه که موساگیانیش یه‌کیکه‌ له‌ سیخوره‌کانی ئاژانس. شتیکی له‌باره‌ی روقیه‌وه بیستووه و ئیستاش دیتته‌که‌ی ئه‌وی له‌ فوومه‌ن کردووه‌ته‌ بیانوو بۆ ئه‌وه‌ی من ئاگادار بکاته‌وه و نه‌ک ئه‌و له‌ فوومه‌ن بووه و نه‌ روقیه‌ی دیتووه و نه‌ بانگیشی کردووه.

له‌ خولی راهینانی لێپێچینه‌وه و لێپرسینه‌وه‌دا چهند هه‌فته‌یه‌ک له‌ ئیفین مامه‌وه. هه‌ر جارێکی ده‌رفه‌تم دینا، له‌ کونی ده‌رگا‌که‌وه سه‌یری ئه‌و ژوورانه‌م ده‌کرد که هاوار و نالینیان لێوه‌ ده‌هات و ده‌ترسام له‌

نه کاو چاوم به روقیه بکه وئ. جاریکی کچوله یه کی وشکه لاتووی دامالوم دی، دهمه ویست برّوا به خوم بینم که ئه وه خوشکمه. به لام نه مویرا جاریکی دیکه بگه ریمه وه و له کونی دهرگا که وه سهیری بکه مه وه.

نایشارمه وه که من له قوناعی راهیناندا ئامرازه کانی ئه شکه نجه کردنم زور دیتووه. قه مچی و داری کاره بایی و گاز و که لویه لی دیکه ش. به لام ماموستا که مان واته جه نابی دکتور فه رید که له ئه مریکا فیری ئه و هونه ره پیرۆزه ببوو و له و فرۆکه یه دا که به ربۆوه گیانی به نیشتمان به خشی، ئیمه ی قوتابییانی لینیچینه وه ی دنلیا ده کرده وه که، ئیتر ئه م ئامرازانه که لکیان لی وهرنا گیردری. ئه مانه یان له یه که م ساله کانی سه رده می سه رۆکایه تیی ته یمووری به ختیار له ئیسراییل وه هینا وه، ئیتر کون بوونه و کاریان پی ناکری. جه نابی حه زره تی خاوه نشکو خوی له دیمان ه یه کدا فرمو بوویان: ”ئیمه که رهسته ی جه نگی دهر وونیمان ه یه که زور له شیوازه کانی ئه شکه نجه ی سه ده کانی نافین کاریگه رترن.“

جا منیش که زور ئیمانم به وته کانی حه زره تی خاوه نشکو ه یه، فه رمووده کانی ئه وم قبووله. به لام ئه وه ی له رۆژنامه کانی دهر وه ی ولاتدا خویندوومه ته وه ئه و ماوه یه ی له وئ ژیاوم و ئه وه ی له پهروهنده ی چریکه کاندای خویندوومه ته وه ئه وانه ده گئرمه وه و راست و دروی ئه و شتانه بو خوینه ران به جی دیلم.

من خوم هه رگیز له ئه شکه نجه دانی هیچ تاوانبار یان تومه تباریک یان چریک یان تیکده ریکدا به شدار نه بووم. له راپه وه دووردریژه کانی یه ندیخانه ی ئیقین دیتم جه لادیک به قه مچییه ک کچیکی رووت رووتی وه به رخوی داوه و له به روبه ری راپه وه که ئیمه ی ساواکی راوه ستابووین

و دیتمان که جار جارئ یه کیک له پیاوه کانی ساواک پیله قه یه کی له کچه که دها و دهیخت و دیسان به زهبری قه مچی وه پیش خوی دهاوه. ساتیک بهرچاوم تاریک بوو، دلم تیکه ل هات و، ئەژنوم له رزین و وهمزانی ئەوه روقیه و خیزانه کهم و دایکمن که قوونی رووتی راده کهن و ده کهن و دهریکینن و ئیتر ناتوان ههستنه وه. که له نه خووشخانه وه هوش خوم هاتمه وه، نه مدهزانی چیم به سهر هاتوه.

ههر ئەوهنده پنیان گوتم، خولی راهینانه کهم ته واو بووه و ته نیا لئیرسینه وهی هیمن و بی هات و هه رام پی ده سپێردری. ترسی وهم بوو ههر یه کسهر له ئازانس دهرم بکه ن. به لام تیمسار سه ره له شکر گه وره یی کرد و بی و نه بی لای خوی گوتوویه تی ئەو یارویه کومه لیک زانیاری له سهر شیوازی کارکردنی ئیمه به دهسته وهیه و باش نییه هه روا به ره لای بکه ن برۆا. به تایبه تی که له په روهنده کاندانا ئاگاداری پیوه ندیی نیوان من و شیخو بوو و، بۆیان باش نه بوو له و قاسید بن. له بهرچی؟ لیم روون نییه. به لام ههر کهسه و گونره شیکی هه یه.

ئوهی من له په روهنده کان و له قسه کردن له گه ل رزگار بووانی زیندانی ئیقین و ژیرزه مینه کانی شاره وانی له ئەوروپا لیم روون بۆته وه، دهینووسمه وه، چونکه ژیا نی من ده بی هه رچونیک بی له غوربه تدا تیپه ری.

ئهو رووداوانه ی له ریبه ندانی ۱۳۴۹هـ تا بانه مه ری ۱۳۵۰ قه ومان، به رای فیداییه کان و (جانباخته گان) هوه، هه ماسه یه کی له بیرنه کراوه. له م به شه دا من دهسته واژه کانی خویان به کار دینم - به رای ئیمه ی

ه- جانباختگان: گیانه ختکردوان، ئەوانه ش تا قمیکی دیکه بوون.

ساواکی هه موو تیکده ران خایین و گه مژه و شیت و.. با دوویاتهی نه که مه وه - له روانگی هه زه تی خاوه نشکۆشه وه ئه وان کۆمه لیک گه نجی گه وجی که لله کهر بوون، که ده یانه ویست پیشی پیشکه وتنی ولات و میلله ته که مان بگرن. چونکه جه نابی هه زه تی خاوه نشکۆ رایگه یاندبوو که له ولاته که یدا هه موو جوړه ئازادییه که هه یه، جگه له ئازادیی خیا نه تکر دن.

من ناوی تاقه سواری ئه و هه ماسه یه ناهینم. ده زانم که روژی پینجی خا که لیوهی ۱۳۵۲ له به ندیخانه رایکرد و تا ئیستا سه ره رای ئه و هه مووه لیکۆلینه وه یه له مووساگیان که له ئیرانه و یه کیکه له و ساواکییه لیزانانه ی سات و سه و دایه کی له گه ل من هه یه و، له شیخۆش که ئه و کاتی له له ندهن ده ژیا م به رده وام دیتوومه و له و بواره دا له گه ل ئه ویش هینا و مانه ته بهر باس، هیچ زانیارییه کم ده ست نه که وتوه که ئاخۆ ئه و ژنه هیشتا زیندووه یان نا و، له کوئی ده ژئی و چ ده کا و ئاخۆ هیشتا هه ر له سه ر باوه ر که ی خو ی سووره یان نا. ته نانه ت فه رزانی ش که دواتر له ئه وووپا له گه لی بوومه برادر، هیچ هه والیک ی ئه و ژنه ی نه بوو. به لام ده زانم که ئه و کچه بیستوچهند سالانه، چهند مانگان پاش گیرانه که ی هه ر له ته ختی ئاسنین به سترابووه و روژی سی جار ئه ویش به هات و هه را و جنیو و قسه ی ساردوسووک به به ندییه وانه کان، ئیجازه ی ده درایه بچینه ئاوده ست. به قه مچییه کی سیمیی کاره بایی لییان ده دا و به باتۆن شوینه هه ستیاره کانیا ن ده سووتاند. جاریک هه ولی دابوو به چه نگال قورگی خو ی هه لدری و خو ی بکوژی. بیستبوویه وه که ئازادیخواز و شوړشگێری به رازیلی به

ددان زمانی خوئی لهت کردبوو بۆ ئهوهی نهتوانی وهلامی پرسپاری
 لینیچه رهکان بداتهوه. ویستی لاسایی ئهوه بکاتهوه بهلام بوی نهچووه
 سه. ئهوه کچهیان له بهرچاوی چهند پیاو له سهه زگ راکیشا. رووت
 و قووت بوو. پیاویک ههولی دا زینای له گهل بکا. ئهوهش تهنیا به
 ئیجازهی تیمساری سهه له شکر دهکرا. به گاز هه موو گوشتی لهشیان
 دهپچری و قسهی نهدهدرکاند. من خۆم چهند جاران له ژوویریکی
 تهنیادا له گهل ئهوه ژنهی له بهر ده رگاوه راوهستابوو بۆ ئهوهی نههیلی
 را بکا، به زمانیکی خویش ئامۆژگاریم کرد. جنیوی دهمای و پیی
 دهگوتم، جهلاد و بیگانه په رست. گویم نه دایه. هه ر پاته م ده کردهوه:
 ”بۆچی خۆت ئاوا ئازار ده دهی؟ بۆچی به زه بییت به خۆتدا نایه ته وه؟
 بۆچی فریوی کۆمه لیک خه لکی نه زان ده خوئی. بیر له دایک و باوکت
 بکه وه. ئه وان ئازار ده چیژن. ژیانیان فه وتاوه. برایه کت به کوشتن دا.
 برا چکۆله که شتیان گرتووه. هه ر ئه وهنده بنو سه ر براده ره کانت کین،
 به ر ده دریی. پاره ت ده دهن، ده توانی بچی بخوینی. بۆکویت چه ز لی
 بوو سه فه ر بکه ی. ئه وهنده مه لی ”گهل“، ”گهل“. ئه وانه کین؟ مه گه ر
 من گهل نیم؟ من به زه بییم پیتدا دی. من دژی زۆر شتم. چه زره تی
 خاوه نشکو...“

له ناکاو وهک نیچیریکی زامار ئامبازم ده بوو و دهیه ویست پیم
 هه لپه رژی و جنیوی ده دا و قسه ی ساردوسووی پی ده گوتم و دواپی
 هیور ده بووه و گۆرانیی ده چری: ”به رۆ ئه و داوه دانئ بۆ مه لی تر...
 هه لۆ هیلانه که ی زۆر به رزه قوربان.“

ده بی ئه وه مان له به ر چاو بی که چه زره تی خاوه نشکو ئه مری

فهرمووبوو، هیچ ژنیکی چریکی نه کوژری. دیاره به زهیی ئه و له جیی خوی، به لام ترسی میدیا بیانییه کانیس له گوپی بو و نه ده بویه بیانوو بدریته دهستی به ره له ستکاران. به تاییه تی که قوتاییه کانی کونفدراسیون، که هیچ کهس نازانی چون دهیانزانی و ئه و زانیارییه انیان له کوئی دهست ده که وت و له رۆژنامه کانیاندا بلاویان ده کردنه وه. چونکه که دهیزانی ناتوانن بیکوژن، دوازه رۆژان مانی له خواردن گرت. ئاوی کولیو به قورگداکردن و هه ره شه ی لیدانی ده رزییه کی قسه درکینیش هیچ کاری تی نه کرد. برا بچوو که که یان که شیت ببوو، هینایه لای. هه ر میشیکیشی میوان نه ببوو. گوی خویان له زاری کرد و له ده موچاویان هه لاسوی. ئاخری هیچ چار نه ما جگه له وهی دهستی لی هه لگرن و به شیتی له قه له م بدنه .. له و سه عاتانه دا که ئه شه که نه جیه یان نه ده دا، شیعره کانی وان ترۆی قیتنامیی به گۆرانی ده گوته وه.

تومه تی ئه و که چه ئه وه بوو که له نووسینی تراکت و بانگه شه کانی سیا هکه لدا بووه و له سه ر دیواران شیعیری نووسیوه: ”ناکشینه وه هه نگاوی هه تاکو ده می مردن.“

ئه وه ته نیا دروشمیک نه بوو. ئه وانه هه ر هه موویان ئیمانیا ن به و شتانه هه بوو. ئه و شته ی که من هه ر نه مده زانی چیه ه. چون بنیاده میک ده کری به لیکدانه وه یه کی بی بنه ما و نازانستیانه به لام خه لک خه له تین کۆمه لیک خه لک باوه رمه ند بکات به بی ئه وه ی یه کتریان دیتبی و ناسیبی و وایان لی بکا له و رییه دا گیانی خویان به خت بکه ن. یه کیک له وانه یان له کاتی بلاو کردنه وه ی ئاگادارییه کاندای گرت. ناوی ناهینم. نازانم زیندوو ه یان مردوو. په روه نده یه کی زۆر قورسی هه بوو.

کار به دهسته کان هموویان ئه ویان نیشانی یه کتری ده دا. دهستیکی پینج سهنتی مهتر له دهسته که ی دیکه ی کورتتر بو.

له کاتی بلاوکردنه وه ی ئاگادارییه کاندا گرتبوویان. یانی بوو به تیکهه لچوونیک و ئهنگاوتیان. هاوړی ماتوړسواره کانی رایان کرد و پاسه وان و ساواکییه کان نه یانتوانی بیانگرن. نه یانتوانی ناو و نیشانی راکردووه کان له و برینداره وهرگرن که برینه که ی کیم و چلکی کردبوو و ئیتر نه شیده توانی بجوولی. چونکه بیهوش که وبتوو و تهنانهت فریا نه که وبتوو به و حه به سیانیده ی پی بوو خویشی بکوژی. ده یانبرده ئه شکه نجه گا و ئه شکه نجه یان ده دا. دیسان ناتوانن هیچ زانیارییه کی لی وهرگرن. جاریکی دهر فته دینی و له په نجه ره وه خوی هله ددی ریته حه وشه که وه. هیچی لی نایه، ته نیا ته قه له کانی زگی ده پسین. هه وه که ی بو ئه وه ی دل و ریخوله ی خوی بی نیته دهری تا بمری، سه ری نه گرتبوو. هه مووان وایان ده کرد.

گه نجیک له گهل برای ئه و کچه چریکه ی له سه ره وه باسم کرد و گوتم چونیان ئه شکه نجه ده دا، گولله ی وی که وت و له و چرکه یه دا که ته نیا که وت وه، سیانیده که ی قووت دا بو ئه وه ی هاوړیکه ی پیوه نه کا. ئه وانه هه مووان به یه کتریان ده گوت هاوړی. رفاندیانه خه سته خانه بو ئه وه ی نه هیلن بمری. به لام مرد و ئه و پرستاره ی نه ی توانیوو رزگاری بکا، درایه دادگا و سزا درا.

ئه و دهمه ی له برای کچه ئه شکه نجه دراوه که یان ده پرسیییه وه و ئه شکه نجه یان ده دا، هاوار و جنیو و نالینه که یان له سه ر شری تیک راگرت و له کاتی لی پرسینه وه دا بو برا بچوو که که یان گرت، یانی ئه وه هه ر ئیستا

خه ریکین برا بچووکه کهت ئەشکه نجه ددهین، تو ئەگەر نهینیه کان بدرکینی، ئەو رزگار دهکهی. برا بچووکه کهیان ئەوهندهی زۆر لی کرا، میشکی تیگ چوو و، رۆژیکیان لاقی خاتی گهست و ئیتر ئەقلی له کار کهوت. لهو سۆنگهیهوه دووهزار تمه نیان به خهلات دایه خاتی.

چریکیکی دیکه، هاورییهکی خوی پیوهی دهکا. له بگره و بهردهدا چهکه کهی لی دهستین و دهیخه نه نیو ترومبیلهوه. ئەوهندهی یهک و دوو سیانیده کهی قووت دهدا و ئالفه ی ئەو نارنجۆکهی له بن کراسه کهی شار دوویه تهوه راده کیشی و دهیخاته پیش سه یاره کهوه. خیانه تکاره که دهیهوی فرپی بداته ده ری، نارنجۆکه که دهته قیته وه و ههردووکیان دهمرن. چریکیکی دیکه به ناوی چهنگیز له تیهه لچوونیکی به هاری ۱۳۵۰دا توانی خوی رزگار بکا. له رهزبه ری هه ره ئەو ساله دا ئەو خانووه یان گه مارۆ دا که ئەوی تیدا ده ژیا. به گژ دوو مه ئمووره که دا هاته وه و دواین فیشه کی به ساواکیه کانه وه نا و به نارنجۆکیک خوی کوشته. برای کچه ئەشکه نجه دراوه که پازده رۆژ تاقه تی هه موو ئەشکه نجه یه کی هینا. هینده یان به مست و پیله په لی دابوو گورچیله کانی دران و خوینی ده میزت. دلی راوه ستا و مرد. گوتیان به مشار هه ر دوولاقیان برییه وه و به ته ور په نجه کانیان په راند.

ئەشکه نجه کان هه ر به و شیوه یه نه بوون. وه ک حه زره تی خاوه نشکو فه رموو بووی، ئازانس که ره سه ته ی رۆح پر وو کینی هه بوو، که زۆر له و ئەشکه نجه سه ده ناوه راستیانه کاریگه رتر بوون.

چه ند له گه نیکی خوی ناویان پیشانی کچه ئەشکه نجه کراوه که دا، که برا که ی پاش نه خو شکه وتن تیان رشابۆوه.

به برابریان گوتبوو: ”نه گهر قسه نه درکینی و ناوی دۆست و هاورپیکانت نه لئی، خوشکه کهت به رووت و قووتی دینینه لات، بۆ ئه وهی غیرهتت بجوولی.“

یه کیکی دیکه له ریگه کاتن، شانۆی ئیعدامکردن بوو.

که ره ی به یانی به مه بهستی گولله بارانکردن زیندانییه که یان به چاوبه سترای له دارپیک ده به سته وه و ده سته ی ئیعدامیان بۆ داده مه زرانند. حوکمی ئیعدامه که ده خویندرایه وه. چهند چرکه یه ک بهر له ته قه کردن یه کیکی خۆی ده گه یاندی و هه رای ده کرد: ”فه رمان هاتووه ئیعدامه که راگرن.“

من له هیچ کوئی نه مخویندوو ده ته وه به لام شیخۆ دلنیا بوو که بۆ شکاندنی نه وابی سه فه وی، ژنیکی رووت و قووت له بهر چاوی سه مای کردوو. یه کیکی له ریگه کانی دیکه نه رمونیانی و به زهیی کار به دهستان بوو پاش لیپیچینه وه، به و مه به سته ی تۆمه تبار له دادگادا به خۆیدا بیته وه و نه یکاته هه را، بۆ ئه وهی دادگاییه که به بی سه ر ئیشه ته واو بی و هیچ هه والیک درز نه کاته ده ره وه. من ئه قلم نه یده بپی که دادگا بۆ چ ده بی. ئه وانه دژی خه ون و ئاره زوو ه کانی حه زه تی خاوه نشکو بوون، که وا بوو ده بوا یه سزا بدرین. ئیتر ئه وه هه مووه داموده ستووره ی بۆ چ بوو؟ بۆ ئه وهی بیانوو بده نه ده ست رۆژنامه کانی فه ره نسا و کۆمۆنیسته کان. من خۆم له چهند دادگاییکرانی چریکه کاندایه شدار بووم و جاری وابوو ئه وه تاوانبار ه کان بوون که ده بوونه سکا لاکه ر. خۆ زاریان نه ده به سرا. یه کیکی به ناوی ئه حمه دزاده دوو سه عات بارودۆخی رۆژه لاتی ناوه پراست و ئیرانی لیک داوه و شیوه ی

دەسەلاتى ئىمپىريالىزمى وينا كرد. ھەر ئەو ئاغايە، ئەشكەنجه گەرىكى زۆر باش رەقاندەوہ. دەقاردەق قسەكانى لە رۆژنامەكاندا بلاو بوونەوہ. رۆژنامەيەكى ديكە نووسىبووى، كە تاوانباران ھەر لە يەكەم رۆژى قۆلبەستكرانياندا ئەشكەنجه دەدرين. لە پيشدا بە قەمچى سىمىي كارەبايى لىيان دەدەن و دوايى پسپورانى كاراتى و جودو لە تىكدەران بەردەبن و زەبرى گورچووبريان لى دەدەن بەبى ئەوہى شوينەوارى بمىنيتەوہ. چرىكەكان زورجاران لەھوش دەچن و زور جاريش ھەيە دەست و پى شكاو دىنەوہ ژوورەكانيان. ئەو رۆژنامانە شىخو كۆى كردوونەوہ و من لە ئەورووپا لەبەرم گرتوونەتەوہ و ئىستاش ھەر كاتىك پىويست بى بلاويان دەكەمەوہ.

ئەو لىيىچىنەوانە جارى وابووە ساواكييەكان لە زىندانى ئىقن كىردوويانن و جارى واش ھەبووە كاربەدەستانى شارەوانى لە ژىرزەمىنەكانى بىناى شارەوانىدا. كىبرىكى نيوان شارەوانى و ساواك دەبىتە ھۆى ئەوہى ھەر كامە و لەوى ديكە بەزەبروزەنگتر و بى بەزەبىانەتر تۆمەتبارەكە ئەشكەنجه بەدەن و زووتر قسەى لى دەركىشن. بەر لەوہى تۆمەتبار و تاوانبار بمرى.

چەند رۆژىك بەر لە دادگايى، بە زمانى خۆش لەگەل چرىكەكان ھەلسوكەوت دەكرى. خواردنى خۆشيان دەدەنى و جىي نەرميان بو دابىن دەكەن و وا دەنوینن كە دادگاي سوپا سەربەخۆيە و داوەرىكردن لەسەر تاوانباران دادپەرورانە دەبى. ھەر تۆمەتبارەو دەبى بە دەستوخەتى خۆى بىروباوەر و ھەولەكانى خۆى بنووسىتەوہ بەبى يارمەتىي پاریزەر. برپارى ئازانس بە واژوى تىمسار سەرلەشكر

له باره ی تاوانبارانه وه له په روڼنده که دا هیه و کام دادوهر دهویرئ
حوکمیکي پینچه وانه ی ئه مری ساواک دهر بکا؟

ناژانس ههول دده له کاتي دادگاییکردندا هیچ ئاسه واریکي داغ و
درویشه به گیانی تاوانباروه نه مینئ و دیار نه بی. دیاره ئه وه هه میسه
جیبه جئ ناکرئ. ئه وانه ی سه رده که ون و ده توانن قسه یان لی دهر کیشن
خه لات دهر کین. روژنامه کانی فهره نسا و ئینگلیز رایانگه یاندووه که له
ماوه ی مانگیکا له بری کاری زیاده و پاداش، سی هه زار تمه نیان به ژنیک
داوه. له و کاته وه تا ئیستا به ترؤمیلی په یکان هاتوچؤی ئیقین دهکا.

جار هیه نه گبه تی به روکی ساواکییه ک دهگرئ. سالی ۱۳۴۹ و
۱۳۵۰، که چریکه فیداییه کانیان له داو دهخست، هه ندیکیان له ترسی
مار خوین دهخسته زاری حه زیاوه. کابرایه ک به ناوی حوسین پوور
که دهیگوت ئه ندازیارم، به بی پرینگانه وه هه ر که سی دیتبایه ئه وه بیکار
به شه قامه کانداه خولیته وه، به تومه تی ئه وه ی خه ریکی دیوارنوسینه،
دهیگرت و پاش ئازار و ئه زیه تیکی زور که جاری وابوو ئه شکه نجه شی
دهکردن، له بری پاره یه کی زور که له خزم و که سه کانی دهستاندن ئازادی
دهکردن. له و سالانه دا دروشمنوسین ببووه سه رچاوه یه کی داهات
بو که سانی په نزمی وهک حوسینپوور. من هیشتا دلنیا نه بوومه ته وه،
به لام پیم وایه هه ر ئه و کاربه دهسته روژیکیان روقیه ی گرتبوو و
خوشکم توانیبووی له چنگی را بکا. فهران له پاریس ئه و رووداوه ی
بو گیرامه وه و دلنیا بوو که ئه و ده بی سالی ۱۳۵۱ له به ندیخانه دا
بووبی یان له ریزی ئه و قوربانیا نه یه که تیمسار سه رله شکر به پر سه
له کوشتیان. به لام حوسینپوور توله ی لی کرایه وه.

له نیو دستبه سه رکر او اندا ژنیکی چارشیویه سه ریان له گه‌ل بوو، که دواتر دهرکهوت کچیکی ئەمریکاییه. رۆژنامه‌کانی تاران کردیانه هه‌رایه‌ک نه‌بیته‌وه. حوسینپوور که له گوێله‌مسته‌کانی ته‌یمووری به‌ختیار بوو و دواتر ببوو شه‌په‌رستیکی خه‌ست و به‌که‌فوکۆل، ئەو رووداوه‌ی ئەوه‌نده‌ی دیکه‌ ترش و خوی کرد: “که به‌لێ ئی‌مه‌ سیخوڕ ده‌گرین، ته‌نانه‌ت سیخوڕی ئەمریکاییش. ئێران و لاتیکی سه‌ربه‌خۆیه و ترسی له‌ که‌س نییه و ئەم کاره‌یان کرده‌ نوینگه و نیشانه‌ی لیوه‌شاوه‌یی و فیداکاریی ساواک به‌تایبه‌تی داروده‌سته‌ی حوسینپووری ئازیزی به‌ختیار. کردیانه هه‌را و فه‌رته‌نه‌یه‌ک که سیخوڕیکی ئەمریکاییان گرتووه، بۆ ئەوه‌ی بیر و رای گشتی که له سۆنگه‌ی رووداوه‌که‌ی سیاه‌که‌له‌وه و رووژابوو، بزانه‌ن ئازانس چه‌نده ئازا و له‌خۆبووردوو. کچه‌یان ناو نا سیخوڕی ژماره‌ یه‌ک و له‌ ماله‌که‌شیدا کۆمه‌لێک وینه‌ی هه‌ندێ گه‌ره‌ک و ناوچه و ده‌ورو به‌ری تاران دۆزییه‌وه و ئیتر مسۆگه‌ر بوو که نیچیریکی دابه‌سته‌یان ده‌ست که‌وتوو، بیخه‌به‌ر له‌وه‌ی ئەو چاله‌ی هه‌لیانکه‌ندوو خۆیان تیی که‌وتوون.

ئه‌لیزا، ده‌سگیرانی یه‌کیک له‌ چالاکانی کۆنفدراسیۆن بوو که ئەوئێ ساڵی ۱۳۵۱ یه‌کیک بوو له‌ “کاردار” ه‌کان. جا چونکه‌ خۆی نه‌یده‌توانی بیته‌وه ئێران، ده‌سگیرانه‌که‌ی نارده‌وه بۆ ئەوه‌ی له‌گه‌ل خزم و که‌سه‌که‌ی ئاشنا بی.

ئه‌لیزا له‌گه‌ل دایک و باوکی هاوڕیکه‌ی چووبوو ئیسفه‌هان و شیراز و له‌گه‌ل چه‌ند چارشیوره‌شیک سه‌ری له‌ مزگه‌وته‌کان ده‌دا. له‌ شاپراغ پیاوه‌کانی ساواک ده‌بینن ئەوه یه‌کیک خۆی کردوو ته‌ ژنه‌موسولمان

و چووه ته نیو حهرمه وه و خه ریک بووه ژنه موسولمانه کان چه واشه بکا، نه کا زیانیکیشی پی بگه یهنن. له تاران شه ویکیان که له شه قامیک چاوهرپی هاتنی یه کیک له هاوړیکانی ده سگیرانه که ی بووه، ده یگرن. نه یانتوانی په نجه یه کیش له ئه لیزا بدن، چونکه چند روژیک پاش گیرانه که ی و له بهر بیتاوانییه که ی داوی ده کرد ئازادی بکن. پیشنیاریان پی کرد دان به تاوانه که یدا بنی و په شیمانی دهربری و نامه یه ک بو حهره تی خاوه نشکو بنووسی په شیمانی خوی دهربری و خوی رزگار بکا. خوی له م کاره بوارد که ده کرا بکریته به لگه یه کی حاشاه لنگر بو سیخوریتی ئه و. کار گه یشته بالیوزخانه ی ئه مریکا، به تاییه ت که مانگرتنه که ی له خواردن له میدیاکانی ولاته که یدا بوو به هه را و، کار به ده ستانی بالیوزخانه نه یانتوانی یان نه یانویست ئه لیزا قایل بکن که مل بو ئه م راستییه راکیش.

بو سینیهمجار وشکه مانگرتنی راگه یاند و تهنانه ت ئاویشی نه خوارده وه. زیندانییه سیاسییه کانی دیکه ش پشتیوانیان لی کرد و ده یانویست به کومه ل مان بگرن که ئیتر روژنامه کان وایان بلاو کرده وه سیخوره ئه مریکیه که په شیمانی دهربریوه و حهره تی خاوه نشکو له تاوانه که ی خوش بووه. به لام ئه و هه رایه که پشتی حوسینپوور و چند که سیکی دیکه ی شکاند، به وهنده نه برپایه وه. ئه لیزا چووه لای ده سگیرانه که ی له ئه مریکا و وه دروی خسته وه که په شیمانی دهربری پی و میدیاکانی ئیرانی به دروژن و ئازانسیشی به ساخته چی ناو برد و ئیدیعیای کرد سووکایه تی به ئابرووی ئه و و خه لکی ئه مریکا کراوه و له بری هه ر روژیک ده سبه سه رکرانه که ی خوی داوی چندین ملیون

دۆلاری قهره‌بووی له ئێران کرد و ده‌سگیرانه‌که‌ی و کۆنفدراسیۆن و سێ پارێزهری دادگا‌کانی ئەمریکا به‌رگریکردنه‌که‌یان به‌ئەستۆ گرت و ده‌وله‌تی ئێرانیان به‌دانی بره‌پاره‌یه‌کی ئیجگار زۆر وه‌ک قهره‌بوو مه‌حکوم کرد. بۆ پیت وایه‌ روژنامه‌کانی ئەمریکا ده‌ستبه‌ردار بوون؟ ئەو مه‌سه‌یه‌یان کرده‌ کراسه‌که‌ی عوسمان و ده‌هۆلیان بۆ کوتا تا وای لێ هات ده‌وله‌تی ئێران ناچار بوو حوسینپوور ده‌ربکا و بیداته‌ دادگا. له‌و بگره‌ و به‌رده‌یه‌دا، نه‌ینیه‌کانی هاوکاری ساواک له‌گه‌ڵ سیا به‌ تیروته‌سه‌لی له‌ روژنامه‌کانی ئەمریکا‌دا بلاو کرانه‌وه‌ و خرا‌نه‌ به‌رباس و، کرانه‌ هه‌وین و پێخۆری بانگه‌شه‌ی حیزبی به‌ره‌هه‌ستکاری دژی حکومه‌ته‌که‌.

به‌لایه‌کی له‌و جووره‌ش به‌سه‌ر دکتور بیژن که‌ ناوه‌که‌ی خۆی حاجی ساوجی بوو، هات. به‌لام له‌وه‌یاندا شه‌قیکیان له‌و هه‌لدا و منیان به‌رز کرده‌وه. دوایی ئەم رووداو‌ه‌تان بۆ ده‌گێرمه‌وه. له‌ روژه‌کانی پێش دادگاییکردن له‌ دادگای سوپادا، گورگه‌ خوینخۆره‌کان ده‌بوونه‌ شوانی میهره‌بان و به‌ زمانی خۆش و ته‌ماح وه‌به‌رنان، کلاویان له‌سه‌ر ساویله‌که‌کان ده‌نا بۆ ئەوه‌ی نه‌ینیه‌کان نه‌درکین و له‌ لیپرسینه‌وه‌دا باسی ئازار و ئەشکه‌نجه‌دان و شتی وا نه‌که‌ن، چونکه‌ دادوهره‌کان بر‌وا به‌ قسه‌کانیان ناکه‌ن و فه‌رمانی جه‌نابی شای خاوه‌نشکۆیان قبووله‌، که‌ ئیمه‌ که‌ره‌سته‌ی زۆر کاریگه‌رت‌ر له‌ شیوه‌کانی قسه‌ده‌رکێشانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستمان هه‌یه. ئامراز و شیوازه‌کانی ئیمه‌ گوشاری ده‌روونین. که‌وابوو نابێ دادوهر توورپه‌ بکه‌ن و وای لێ بکه‌ن ناچار بێ حوکمی زیندانی دووردریژ یان ئیعدامتان بۆ بپرنه‌وه‌.

لەو بارەییەوێ رۆژیکیان لە پارێس قسەم لەگەڵ شیخۆ کرد کە ئیتر هیچ هیوایەکی بە چاکسازی نەمابوو. چاوەڕوانی بەلایەک بوو کە ئێران سەرۆبن بکا. باسی چاوەترسی و ئازایەتی و تاقەتی چریکەکانمان دەکرد. گوتی:

”ئەوانە کۆمەڵیک بنیادەمی تاییەتن.“

گوتم: ”وایه، ئەوانە جوۆرە بنیادەمیکی تاییەتن. ئەو هەموو ئەزارەیان دەدەن، سووکایەتیان پێ دەکەن، داغیان دەکەن و درێشەیان لە جەستەیی رۆدەکەن، جاری وایە پاش لێپرسینەوێ ماوەیەکی زۆر هەر بپهۆش دەکەون و کە چاوەکەنەوێ، هەمان تاس و حەمامە. وەک نە بایان دیتی، نە بۆران.“

”ئەری یارۆ، قەت ئاشق بووی؟“

”نا.“

”ژن و مندالەکەتت خۆش دەوی؟“

”ئەدی.“

ژنەکەم مردبوو و پێوەندییەکی واشم لەگەڵ مندالەکانم نەمابوو. خۆ راستە ئەوان روویان لە کابرایەکی ساواکی وەردهگیرا و پێیان وابوو راکردنی روقیەش خەتای منە. شیخۆ سەریکی لەقاند و گوتی:

”ناخر ئاوایه، ئیوه - لەگەڵ تۆم نییه - رەگتان نییه. ئەوان قەت ئاشق نەبوون. بۆن و بەرامەیی عیشقیان بەسەردا نەهاتوو. بنیادەم دەبی شتیکی، کاریکی خۆش بوی، دەبی شتی و شەیدا بی بۆ ئەوێ خوی لەپیناویدا بە ئاو و ئاگردا بکا. ئەو چریکانە ئاشقن، خویان بە زاری حەزیادا دەکەن و ئیوهش بە قەمچی سیمی کارەبایی و کورسییە

ئه لکتريکيه که تان هيچتان پي ناکريئ. منيش وهک تۆم. ئه مپرو له ده ميان دده دی، سبه يني له سه د زاری دیکه وه هاواريان که پتان دهکا.
هه ر واش بوو. هه رچی ئامۆژگاري کاربه دهستان بوو هيچی لي شين نه بووه.

چريکه کان له دادگادا، هه رگيز ره چاوی داموده ستور ره کانين نه کرد. که سه روکی دادگا فه رميبووني مه حکه مه ی راگه ياند، ئه وان ده يانکرده گه مه و فشه، پیده که نين، هاواريان ده کرد و جنيويان به کاربه دهسته کانی ئاژانس ده دا که له هه مبه ر دادوه راندا وهک مشکی له ئاوه لکيشراو له نيو خه لکه که وه دانيشتبوون و، ناوه راسته قينه کانين به بي نازناوی دکتور و ئه نازيار و ماموستا ده هيتان. که له ناو و کاره کانين ده پرسين، جوابه جه نگيان ده کرده وه. ده يانگوت ئيمه رو له ی گه لين و پيشه مان شو رشه. که بوو که له زريوه پو شه کان - ئه وه ناويک بوو ئه وان له ئه فسه ره کانين نابوو - هه وليان ده دا ده سه ته مويان بکه ن، ترسيان وه به ر ده نان. دادوه ره کان که بو خو گيلکردن له به ده ره ييه کانی ئه وان سه ريان ده خسته سه ر په روه نده کان و جاروباره ش له بنه وه زه رده خه نه يه کيان ده هاتي، ده نگوت به زماني بي زماني تاوانبارانين تیده گه ياند، که ئيمه ش وهک ئيوه دي ل و کويله ين. سه يريکی چريکه کايان ده کرد و له گه ل يه کتر ده که وتنه سرتوخرت. هه ر سه روکی دادگا تاقه تي نه ده ما، سه رپازه کانين له تومه تباران به ر ده دا. ئه وان به ره ره کانينان نه ده کرد. هه لده ستانه سه ر پي و له سه ر کورسييه کانين راده وه ستان و سه روودي شو رشيگيرانه يان ده چري و سه رباز و ئه فسه ره کانينان ده سه ته وه ستان ده کرد. به لام له کاتي دو ايين به رگريدا هه موو بيده نگ

زیاتر کران. سه‌دان کهس بۆ فیرکرنی گه‌لاله‌ی به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی به‌رگری چه‌کدارانه‌ نیردرانه‌ ئه‌مریکا و ژماره‌ی چه‌کدارانی دهربار و وه‌زاره‌تخانه‌کانیش زیاد کران و بۆ پاراستنی سه‌رگه‌وره‌کان، داوای ده‌یان ترۆمبیلی زریپۆشیان له‌ ئه‌لمانیاوه‌ کرد.

رووناکییران که ئیستا له‌ خه‌باتی ئاشتیخوازانه‌ به‌ قه‌له‌م و زمان دژی ساواک ریگه‌یه‌کی دیکه‌یان شک نه‌ده‌برد، که‌وتنه‌ جموجۆل. شیخۆ که راسته‌وخۆ و ناراسته‌خۆ شاره‌زای کاروباره‌کانی ئه‌وانه‌ و زۆربه‌ی کتیبه‌کانیانی خویندووته‌وه‌ و لیک‌ی داونه‌ته‌وه‌ و هاموشۆی له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکیان هه‌بووه‌، زۆر شتی بۆ گیراومه‌ته‌وه‌ که شیرین بیانیستی.

قسه‌وباسه‌که‌ی ئیمه‌ له‌ دووهم سالی شۆرشدا بوو، ئه‌و ده‌مه‌ی من ئیفلیج و نقوستان که‌وتبووم و ئیتر شیخۆش ترسی ئه‌وه‌ی نه‌مابوو نه‌ینییه‌ک بدرکینی. ده‌یگوت، ئیتر شم‌ریش باشاریان ناکا. سروودی شۆرشگیرانه‌یان ده‌نووسی، پر له‌ رق و دوژمنایه‌تی و هاندر بۆ رووخاندنی بناغه‌ی زولم و ده‌سه‌لاتی تاکه‌که‌سی. جا به‌ فۆتۆکۆپی نه‌سکیان ده‌کردن و له‌ نیو قوتابیانداندا بلاویان ده‌کردنه‌وه‌ و ده‌یانفرۆشتن، له‌ نانه‌قه‌ندیش ئاسانتر.

ئه‌وانه‌ی گه‌نجتر بوون، خۆیان به‌ ئاو و ئاگردا ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی پیوه‌ندی به‌ چریکه‌کانه‌وه‌ بکه‌ن. ده‌چوونه‌ ره‌شت و مازهنده‌ران و له‌ دارستانه‌کاندا به‌ شوین فیداییه‌کان و مجاهدین و جانباخته‌گاندا⁶ ده‌گه‌پان. زانیاریان له‌سه‌ر بارودۆخی ئه‌وان له‌ زیندانه‌کاندا

6- گیانه‌ه‌ختکردوان... تاقمیکی دیکه‌ی به‌ره‌ه‌لستکای رژیمی پاشایه‌تی.

و هه لسوکه وتی خراپی ئەشکه نجه دهران و که رهسته کانی ئەشکه نجه دان کۆ ده کردوه. ژیان و پیشینه و بهرتیلخورییه کانی ئەوانیان دهنووسییه وه و بۆ یه کتریان ده گێرانه وه و ده یاننارده دهره وهی ولات. پیوهندی له گه ل کۆنفدراسیۆن ببوه به شیک له شانازییه کانی ئەم نووسهر و ئەو قوتابی و فلانه رووناکبیر.

قسه که یم پی بری "ئاخر یا شیخ"، ئەو بنیاده مانه ی تو ناوت ناو رووناکبیر، چۆن ده یانزانی له زینداندا چ ده کری؟

"تو زۆر خاوی، تو که هه ره له به ره ی ئەو شتانه ناکه یه وه، چۆن ساواکی بووی؟ ئەگه ر ده ته وئ شتیکی بزانی، پیوهندی به جه نابی فه رزانه وه بکه. له پاریس له بانیزه ی خانوه کدا ده ژی و ئاگای له هه موو دنیا یه. لئی بپرسه زۆر شت ده زانی. ئیستا که به ره له سه ر هه تیوان هه لدراره ته وه، دلنایم نه یینییه کی هه ر لایه که بیه وئ بیدرکینی. من براده ریکم هه بوو تازه زانکۆی ته واو کردبوو. له شه قامی "پاماشین" کلینیکی هه بوو. هه ر جارێکی ده چوومه ئەوئ، چه ند بنیاده میکی جوړا و جوړم له ژووری چاوه پوانییه که ی ده دی، که هه ر ده گه ی شتمه ئەوئ، فیزمالکیان ده دایی. مله وری یه خه کراوه به پیلاوی شرپ و پاژنه نووشتاوه و هه ندیکی دیکه به کراسیکی سپی و خاوی و بۆینباخ و پانتۆلی ئوتووکراو و پیلاوی بۆیاخکراوه وه، مه لا و شه یقه به سه ر، گه نج و پیر. ئەو براده ره پزیشکه م قه ت جارێکی باسی ئەو که سانه ی نه کرد که به رده وام له کلینیکه که ی که وتبوون. دیاره من ئەوهنده لیزان بووم که وه پرووی خۆمی نه هینم. زۆر جار قاچ شکاوێک که ده هاته لای دکتۆر، به قاچی

له گه چگیراوه وه دههاته وه ده ری و، به لگه یه کی له بن گه چه که دا
حه شار دابوو، که دواتر له رۆژنامه کانی کۆنفدراسیۆن و ئەنجومنه
ئیسلامییه کانی ئەوروپا و ئەمریکا دا ده خوینرانه وه. ئەو جوامیره
له شۆرشدا کوژرا. یادداشته کانی لای منن. ئەو کلینیکه له گه ره کی
خوارووی شار، ناوه ندی کۆکردنه وهی هه وال و هه والناردن بوو.
پزیشکیکی تاسولوس که هیچ که ی سۆسه ی ئەوه ی لی نه ده کرد
ئەهلی سیاسهت و خه بات و مشتومر و ئەو به زمانه بی، له
دادگایه کدا دانیشتبوو و ره چه ته ی ده پیچاوه و ئەنژکسیۆنی لی دها
و، زانیاری بو ” (جانباخته گان) “ کۆ ده کرده وه و پیی ده گه یاندن.
” ئە ی بو ناوه که ی نالیی؟ “

” زۆر زیره کی، پیت بلیم ده سبه جی بینووسی و یه کیک دادۆشی؟
نا ئە وه هیچی بو تو تیدا نییه. هه ندی له و به جه رگانه له سه ر
هیچ و خۆپایی خۆیان له داوی ساواک ده خست. که سانی وه ک
حوسینپوو له زیندانیان توند ده کردن و ئەشکه نجه یان ده دان
و ئازادی خۆیانیا به به رتیل و ده ستودا وینبوونی ئەم و ئەو
ده کردیه وه.

وا پیش هاتوو که یه ک دوو که س له و گیانه سه رده ستانه له
زیندانیان مردین. یه کیکیان ساواکییه کان چه ند فیشه کیکیان پیوه نا
و کوشتیان و خه لاتیان پی وه رگرت.

تاویک بیده نگ بوو و من نه مویست قسه ی پی بپریم. بیری
ده کرده وه و نه یده زانی رای خوی بلی یان نا.
” ئیوه زۆر کرچوکال بوون. کاره کانتان هه مووی که رانه بوو.

پیتان وابوو وهختیک سهردهسته که تان هه پروگیقی لی دها که ئیمه که رهستهی کاریگه رتر له وانی سه ده کانی ناوه راستمان ههیه بۆ ئەشکه نجه دان، هه موو دنیا برۆا دهکا. ئەمریکاییه داشدیاره کانیشی گالته یان پێ دهکرد. هه ر زۆره ئیتانیک، کاردانه وهیه کی لی ده که ویته وه. ئیوه ملهوپیتان دهکرد و ئەوانیش به فیل و دههۆ خۆیان بۆ به رهنگار بوونه وه تان ئاماده دهکرد. ئەو پزیشکه له یادداشته کانیدا نووسیوو ی که مندالی شازده هه قده سالان هه میشه که پسهولی سیانیدیان له گیرفانیدا بوو و که سانیکیش هه بوون که له کاتی مه ترسیدا ئەو که پسهوله یان له زاریاندا شارده بووه. ئەوانه ئیمانیا ن وابوو که ده بی دنیا بگۆرن. ده زانی ئیمان چیه؟ ده یانگوت به قسه کردن و نووسین و بانگه شه هه یچ شتیک چاره سه ر نابێ. به کیکیان نووسیویتی، ئاسن و قورقوشمیان له ده ورانده وری دنیا که ی ئیمه گرتوه، ده بی کونی کهین، ده بی له ناخوه بیه قینینه وه. ئەوه له ساویریک به ولاره نه بوو، به لام ئاره زوویه کی شیرین بوو. ئەوان شیت و شه یدا ی دسیپلین بوون و، هه یچ گومانیک به دلایندا ختوره ی نه ده کرد، که ئاخۆ به ره مه ی چالاکیه کانیا ن چ ده بی.

چه ند مانگ و روژان پاش شوړش هه ر وا له گه ل شیخۆ قسه م ده کرد و من که تا ئەو دم دنیا م له ده روه و له وانه شه سه رسه ریانه سه یر ده کرد و به سوودی خۆم ئاکام لی وه رده گرت، پاش ته گبیر و را به شیخۆ که... قوونی دنیا ی دراندبوو و، نامه گۆرینه وه له گه ل جه نابی فه رزان - نالی م هاتمه سه ر ئەو باوه ره - به لام بیرم کرده وه که له وانه یه هه ندی له کار و کرده وه کانمان ژیرانه نه بووین. دیاره

هەندى بۆچۈنى ئەوان لەسەر نووسىنەۋەى ئەم بىرەۋەرىيانە
بىكارىگەر نەبوۋە.

ھەرچۈنكى بى لە سالانى ۱۳۵۰ L ۵۴دا بەشى ھەرە زۆرى
چالاكى ئانسان بۆ رووناكىيران و رۆژنامەنووسان و شاعيران و
نووسەران تەرخان كرا.

ئىستا ئىتر مامۇستايان و نووسەران و ھونەرمەندان و گەنجانى
بازارى كە لە ھۆدەى قەيسەرىيەكدا دادەنىشتن و لە شەقامەكانى
سەرووى شاريدا بە تەلەفۆن و تەلەگراف كاروباريان رىك دەخست
و بەر لە ھەمووان رۆژنامەنووسەكان قەلتوبېر كران.

فەرمان كرا، نزيكەى شەست رۆژنامە كە لە بەرگريگردن لە
دەولەت بەۋلاۋە ھىچ سىياسەتكيان رەچاۋ نەدەكرد و ھەموو
ھەفتان جاريك ويىنەيەكى خاۋەنشكۆ و شەرحى ھىمەت
و فيداكارى و لەخۆبردوويى بنەمالەى بەپىزى ئەويان بلاو
دەكردەۋە، ئىتر داخرين. ئەۋانە غىرەتى ئەۋەيان نەبوو رەخنە لە
بەرپرسانى بالا بگرن، نەكا خوداى نەكردە بۇنى دژايەتى لەگەل
شيوازى حكومەتى لى بى. جاروبارە نەبى ئاماژە يان توانجىك
بەس بوو كە دەكرا واى لىك بەدەيەۋە كە ئەۋە رۆژنامەنووسىك لە
سۆنگەى كىشەى خۆيەۋە چزوۋيەكى لە بەرپرسىك داۋە. رۆژنامە
و گوڤارەكانيان داخست، ديارە بە زمانى خۆش دامەزراۋەكانيان
كړپنەۋە، قەرزە بانكييەكانيان بۆ دانەۋە و بە بيانوى ئەۋەى
كە تەلەفزيون و راديو لە شارەكان زور پىويستيان بە ھاوكارى
رۆژنامەنووسانە، كارى پېر داھاتتريان پى دان. ھەندىك لەۋانەيان،

که سهره‌پای ئه‌و هه‌مووه چاکه‌یه‌ش هه‌ر بزۆزییان ده‌کرد، وه‌ک نوینه‌ری ته‌له‌فزیۆن و رادیۆ و ئاژانسی چاپه‌مه‌نی و هه‌والنیر نارده‌نه ئه‌وروپا و ئەم‌ریکا. چه‌ند که‌سیکیان دواتر ئە‌گه‌رچی کارمه‌ندی ساواکیش نه‌بوون، سیخو‌پییان بۆ من ده‌کرد. به‌ کورتی، وایان کل و گوی کردن، که هیچ چاو‌برسییه‌ک ئە‌وه‌نده بێشهرم نه‌بوو شه‌ق له‌و هه‌مووه نیعمه‌ته هه‌لب‌دا.

له‌و بگه‌ره و به‌رده‌یه‌دا، زۆر که‌س پارووه نانیکیان ده‌ست که‌وت. له‌و کیشمه‌کیشه‌دا منیش گۆشه‌یه‌کم ده‌گرت و ده‌مکیشا. من راسپێردرا‌بووم به‌ رۆژنامه‌ی ”زیر و زبر“ رابگه‌م. ئە‌و ئە‌رکه‌، تیمسار سه‌رله‌شکر پێی ئە‌سپارد‌بووم. زانیم بۆچی منی هه‌لب‌ژارد. بێ و نه‌بێ حاجی ساوجی مه‌شه‌وور به‌ دکتۆر بیژن یان یه‌کیک دیکه له‌وانه‌ی خۆم سمیلیانم چه‌ور کرد‌بوو پێی گه‌یاند‌بووه که من سه‌ودا‌که‌ریکی باشم و حه‌ق و حیسابم روون و راسته‌. بۆ نه‌گه‌ته‌ی نه‌یانه‌زانی که من پیاویکی حه‌وت ره‌نگی وه‌ک شیخۆم له‌به‌ر ده‌ست نییه رسق بر نه‌بێ و به‌کار بێ. سه‌یرم کرد ئە‌و رۆژنامه‌ی ”زیر و زبر“ نانیکي وای تیدا نییه زگی که‌سیکی وه‌ک تیمسار سه‌رله‌شکر تیر بکا. باش بوو به‌خت و شانسه‌که‌م هینای و زانیم که یه‌کیک له سه‌رگه‌وره‌کان له پشت به‌رپۆه‌به‌ره‌وه‌یه، که ماستاو بۆ سه‌رۆکوه‌زیران ده‌گریته‌وه. ده‌بێ ئە‌و دادۆشم. قۆلم لێ هه‌لمالی، که چوار ئە‌وه‌نده‌ی به‌ خه‌لک ده‌دری ده‌بێ به‌و به‌رپۆه‌به‌ره‌ بدری. به‌رپۆه‌به‌ری داماو شتیکی زۆر که‌می وه‌رگرت. دووله‌سه‌ر سیی چووه باخه‌لی تیمسار سه‌رله‌شکره‌وه. دکتۆر بیژنه‌نیش شتیکی لێ

پاشقول دا و توژیکیش به من برآ، که پیم وابوو بو روژی تهنگانه م
پاشکوت دهکری. هه ی تپحیو.

هاوینی ۱۳۵۳ مردنی ژنه که م، چه رمه سه ریبه کی چند ساله ی له کۆل
کردمه وه. ئیتر وا له پی که وتبوو، نه یده توانی سو راغی منداله کانیشی
بگری. له پینشدا جاروباره سه ریکی له کاشان دها و چند روژیک
له وی ده ماوه و ده هاته وه. ئیتر تینی تیدا نه مابوو. چند مانگیک له
ئاویکه دان بوو. هه موو گیانی وه ک گۆله گه نمی ئاخری هاوینی لی
هاتبوو. ماوه یه که هه ر داهیزرابوو. به ئازاری دلوه ده ینا لاند. له م
پزیشکوه رامکرده فلان دهرمانفروش. روژ به روژ له ر و لاوازتر
ده بوو. ئیشتیای بو هیچ خواردنیکی نه ده چوو و هه ر پارووی له زاری
نابا، هیلنجی دها. به رده وام تای لی بوو. مه رگ، له ئازار و ژانیکی
تاقه تیر رزگاری کرد. چند حه فته به ر له وه ی بمری، منداله کانیم له
کاشانه وه هینایه وه تاران و دامنه ده ست دایکم. دلی خو ش بوو و دیاره
رازیبه.

له و کاته وه روقیه مالیی به جی هینشتبوو، خوی به بیکه س ده زانی.
هاموشوی که سی نه ده کرد. داده نیشته نیرگه له ی ده کیشا و ته زیجی
داویشته و له به ر دهرگای ژووره که کپووشمه ی ده کرد و به ده نکه
نۆک فاللی ده گرتوه. ئیستا که دوو مندالی دایک مردووی له ده ور
بوو، جموجۆلیک که وتبووه ماله که یه وه. کور و کچیک پیکه وه گه مه یان
ده کرد و له گه ل مندالی دهروجیران پیک هه لده پپرژان. بیانووی دایکیان
ده گرت. دایکم بوخوی سه رقال ببوو. دیسان خوی به گه وره ی مالی
ده زانی. نه من بیرم له روقیه ده کرده وه و نه ئه ویش. لانیکه م نه یده گوت

خەمی روقیەمە. تا راهیەک منیش وام بێر دەکردەو و دەمگوت نەکا دایکم هەر تەواو دلتیا بووویتتەو و ئەو دەبێ هەموو شتیکم لێ بشاریتتەو. دلخۆشیی خۆم دەداو، کە ئەویش وەک من روقیەمی - کە سەر دەمانیک هاو دەنگ و هاو خەمی بوو - لەبیر کردو. جاری وابوو رەخنەم لەخۆم دەگرت کە بۆچی لەبارەمی چارەنووسی روقیەو سەری قسە لەگەڵ دایکم ناکەمەو؟ تا چەند مانگیک لەو دەپیش هەر جارێکی دایکم دەدی، یەکەم پرسیاری ئەو بوو: باس و خەبەری روقیە؟ من هەموو هەولەکانی خۆم بۆ دۆزینەو وەمی وی بۆ دەگێراو. دەمگوت لە هیچ کوێ شوینەواریم نەدۆزیو. هەر بەراستی ئەگەرچی لە زەجر و ئەشکەنجەمی زیندانییەکاندا نەبووم، بەلام بەردەوام لە هاوکاران و بەرپرسەکانم سۆراغیم دەپرسی. هیچ بە زەینیشمدا نەدەهات کە لەوانەمی دایکم پێو نیدی لەگەڵ روقیەدا هەمی.

ناوی روقیە لە هیچ پەرودەندیەکاندا نەهاتبوو. باشە لەوانەمی بەناویکی دیکە بژی. لەوانەمی هەر نەبووویتتە چریک. هەر بروام نەدەکرد هاوڕێ و دەسگیران و کەلەگای هەمی - خۆم قایل دەکرد کە حاشای لە من کردوو و نایەوی قسە لەگەڵ برا ساواکییەکەمی بکاتەو. هەر بەو دلخۆشیی خۆم دەداو، کە ئەگەر ئەو دەیەوی پشت لە من بکا و هیچ پێو نیدیەکی بە منەو نەمی، دەمی باشە ئەگەر ئەو ئیماندار و شۆرپشگێر، ئەمی بۆچی دەیەوی رسق و نانی من بپڕی و پیشی پیشکەونم بگری؟

هاشمی کوڕم کە لە یەکەم حەفتەکاندا لە لای دایکم دەمدی، دەپرسی: ”بابە، ئەمی بۆچی پوورە روقیەت لەگەڵ خۆت نەهینایەو؟“

دیار بوو دایکم وای تیگه یان دبوو که روقیه له گه‌ل من ده‌ژی و
ئه‌مجاره که باوکت بیته‌وه له گه‌ل خوی ده‌یه‌نیته‌وه. به‌لام ئیستا که
ده‌چمه‌وه لای دایکم، ئیتر هاشم باسی روقیه ناکاته‌وه.

ئو خه‌یالاته، ئه‌وده‌مه به زه‌یندا ده‌هاتن که لای دایکم بووم. له‌سه‌ر
کار ئه‌وه‌نده سه‌رقال ده‌بووم، له‌به‌ر گرفتاری و راکه‌پاک و ساخته‌چیتی
و ریایی خه‌لکه‌که‌ی ده‌وروبه‌رم، فریای ئه‌وه نه‌ده‌که‌وتم بیر له‌ روقیه
بکه‌مه‌وه. په‌روه‌نده‌یه‌کیشی نه‌بوو. چریکه جو‌راو جو‌ره‌کان له‌ هیچ کوئی
ناوی روقیه‌یان نه‌هینابوو. وینه‌یه‌کی فه‌رزان به‌ لاپه‌ره‌کانی روقیه‌وه
زیاد کرابوو که دیار بوو له‌ نیو به‌لگه‌کانی به‌ختیار ده‌ریانه‌یتابوو
- هیچ زانیارییه‌کیان له‌سه‌ر فه‌رزان نه‌بوو، جگه‌ له‌وه‌ی پله‌به‌رزئیکی
شاره‌وانی بووه و له‌په‌ر به‌ناوی سه‌فه‌ری که‌ربه‌لا دیار نه‌ماوه و له
به‌غدا و به‌یرووت شوین پینان دیتوو.

پاش ده‌مبیتکردنی رووناکیبران جاریکی دیکه‌ش ئاژانس هه‌موو
هه‌ولی خوی بو‌گرتن و راوه‌دوونان و لپی‌رسینه‌وه و لپی‌چینه‌وه و
ئه‌شکه‌نجه و کوشتاری ئه‌و فیداییانه ته‌رخان کرد که تازه له‌ داو
که‌وتبوون و ئه‌و مجاهدین و مه‌لایانه له‌ هه‌موو ئیراندا پشتیوانییان
له‌ ئایه‌تولا خومه‌ینی ده‌کرد. روژئیکیان له‌ ماله‌که‌ی خو‌مدا له‌ نیاوه‌ران،
نامه‌یه‌کی بی‌ ناو‌نیشان و ئیمزام پی‌گه‌یشت، که تییدا ته‌نیا ئه‌و رسته‌یه‌م
دیت: ”ئاگات له‌ مه‌رزیه‌ی بی، خه‌ریکه تیدا ده‌چی.“

له‌ ناکاو وه‌ک کاره‌با لپی‌دابم. چاو‌م ره‌شکه‌وپی‌شکه‌یان کرد و سه‌رم
له‌گه‌ژه‌وه هات. ئه‌وه‌ حاله‌تیک بوو که له‌ کاتی دل‌ه‌راوکیی زور توندا
تووشم ده‌بوو. ناوی ”مه‌رزیه‌م“ هیچ به‌ جوانی نه‌خوینده‌وه. به‌ روقیه‌ی

تیگه‌یشتم. هه‌رچۆنیک بئ به روقیه‌ی تیگه‌یشتم به‌لام مه‌رزیه بوو. بلایی
 و نه‌للی ناوی مه‌رزیه روقیه‌ی بیر خستمه‌وه. چما روقیه پیشنیاری
 مه‌رزیه‌ی پئ نه‌کردبووم؟ به‌و ناوه زنجیره‌یه‌ک بیره‌وه‌ری و شتم پیکه‌وه
 گری دهرانه‌وه. گرفتاری ئه‌و کچه‌تیوه‌ی له‌ کوشتنی عه‌قیده‌که‌ی ناوه‌ندی
 گشتیدا تۆمه‌تبار کرابوو، خۆتیه‌ه‌لقوتاندنی شیخۆ و نیو‌بژیوانیه‌که‌ی
 روقیه و ته‌گبیر و را له‌گه‌ل دکتۆر بیژهن له‌ ئاره‌قخواردنه‌وه‌ی شه‌واندا
 و به‌رتیلوه‌گرتن و به‌شی من له‌و رووداوه‌دا، هه‌ر هه‌موو ده‌نکی
 ته‌زینحیک بوون. سه‌یرم کرد ئه‌و هه‌ویره ئاو زۆر ده‌با. ئه‌و پارده‌یه‌ی
 بۆ زه‌ماوه‌نده‌که‌ی من خه‌رج کرا. هه‌رای سوپاییه‌کان که ئیمه‌ ده‌گرین و
 ئاژانس به‌ریان ده‌دا. گه‌یشتنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ به‌ سه‌ربه‌ریوه‌به‌ر. ئه‌گه‌ر
 ببینه‌ حه‌یاچوون، هه‌یج زیانیک به‌ سه‌رگه‌وره‌کان ناگا و دووکه‌له‌که‌ی
 دیته‌ نیو چاوی ئیمه‌مانانه‌وه و ئیمه‌ ده‌خنکینی. شیخۆ خۆی نییه. من
 له‌ مه‌ترسی دام. ئیستا که وام لی هاتوو و ده‌توانم چهند رۆژیک له
 ئه‌وروپا و ئه‌مریکا پشوویه‌ک بده‌م، ئه‌م مه‌رزیه‌یه‌ له‌ تاریکیه‌کدا قوت
 ده‌بینه‌وه و چاوی له‌ من بریوه که له‌ په‌لوپۆم بخا و له‌ع‌رزم بدا. ئه‌و
 خوشکه‌ی من هه‌ر له‌ ئه‌وه‌له‌وه زانیویتی مه‌رزیه‌ی چ تیرواسکیکه. ئیمه‌ی
 نه‌زان به‌رمان دا. ئیستا ئه‌وه بۆچی له‌و تاریکیه‌یه‌وه قوت بۆوه. ئه‌گه‌ر
 روقیه ئه‌وی رۆژی ئاگای له‌ ریچکه‌ی سیاسی مه‌رزیه‌ بوو، هه‌روه‌ها
 ده‌یزانی که له‌گه‌ل فیداییه‌کان یان مجاهیدین و (جانباخته‌گان) و مه‌لاکاندا
 ساتوسه‌ودایه‌کی هه‌یه و ده‌یتوانی خۆی به‌ زاری حه‌زیادا بکا و له
 کوشتنی عه‌قیدی ناوه‌ندی گشتیدا به‌شدار بئ، ئیتر گومان نه‌ده‌ما له‌وه‌دا
 که ئیستاش روقیه زۆر له‌ مه‌رزیه‌ دور نییه.

ئىستا ئهوه چ قهوماوه كه من دهبي چاوم بهسهرهوه بن. به دنيايهوه پيوه بووه. ديسان نامه بي ناو و نيشانهكه خويندهوه. كاغهزهكه يهكيك به پۆستی شارهوانيدا نارديوهتي. ليى وردبوومهوه. خهتي شيخوم ناسيهوه. مهرزييه، شيخو، روقيه، بهرتيلخوري، ههراي سوپاييهكان. گورج وهشوین کارهكه كه وتم. به شيخودا چومهوه. دوا ههوال ئهوه بوو كه چووته ئه ورووپا. له بادن بادن لهسهه ميژي قومار ديتوويانه، له پاریس راپورتیكي لهبارهوه هاتوه و تهواو. تهلهفونم بۆ مهملووك كرد. ئه و ئيتر له پۆستهكهى جارانيدا نه مابوو. كه سيكي ديكه له وئى دانىشتبوو، بهردهستى باليوزى گهروك. ژمارهى تهلهفونهكهيم گرت. چه ند روژان نه مدوزييهوه. له نيو كچ و ژنه گيراوهكاندا ناوى مهرزييه نه بوو. وي نهى ژنه تيكدهرهكانم پشكنى. كچولهيهكى بيستوچه ند سالان له و دهچوو. بهلام رهنگى به رووه نه مابوو. تيك شكابوو. له زينداني ئيفين دوزيمهوه. گوتيان قسه ناكا و وهلام پرسياران ناداتهوه. له ليپرسينه وهدا كروكپ داده نيشنى. له وانهيه كه هه موانى وه رهز كردوووه و هه ر ئامراز و ريگهيه كيشيان گرتوووته بهر، هيچى لى شين نه بوه تهوه. خوم چومه ژورهكه. سهيرى نه كردم. دنيايم بووم ناسيوميتهوه. خاتى كه له گهلم بوو سهرى سوور ما.

”ئهوه چونه سهيرى تو ناكا؟ به وپهري بي شهرميه وه سهيرى نيوچاوى ئيمه دهكا و وهلام ناداتهوه.“ گوتم:

”مه رزييه خانم، من براكهى روقيه م و هاتووم يارمه تيت بدهم.“

هه ر ميشيكي ميوان نه بوو. له خاتيم پرسى:

”له وانهيه كه ر بووبى و نه بيستى. له گوچكه يتان داوه؟“

گوتی نا. بیھووا بووم. له خاتیم پرسى:

”چى کردووہ؟ تاوانى چيیہ؟“

”گومان له وھدا نبيیہ دەستى له کوشتنى عه قیددا ھەبووہ. جا چەندەى راستە نازانم. وەرە با برۆين چىی له ماله کەیدا دۆزیومانە تەوہ نیشانتي بدەم.“

ديسان روژيکى دیکەم فەوتا. کات زور خيرا تیدەپەرى و من ھیچ کاغەز و بەلگە یەکم بە دەستەوہ نەبوو کە ھاودەست و ھاوکار و ھاوکەنتى روقیە بى. تەنیا خۆدزینەوہى له سەیرکردنى من نەدەکرا بکریتە بەلگە کە منى ناسیووتەوہ و زانیویتی من برای روقیەم. له خاتیم پرسى:

”ئەرى ئەو فەرمانەى ھەزرەتى خاوەنشکو ھیشتا لەجی خۆیەتى کە ژن و کچ نابى له بەندیخانەدا بمرن؟“
”دەى ھەر ئەوہیە دەست و بالى بەستووین و ھیچمان پى ناکرئ. دەبى له نالیش دەین و له بزماریش.“

کە شتەکانیم پشکنى، ھەر ئەو کتیب و نامیلکانەم دۆزییەوہ وا له ژوورەکەى روقیەدا دیتبووم. ”خەباتى چەکدارى.“ ”پارتیزانى شارى“ و لەو قسە قورپانە. ھەلبەت دەکرا ئەو شتانە نیشانەى پێوھندیى روقیە و مەرزىیە بن. خاتى پى وایە ھەر ھەمووان لەو کتیبانەیان ھەیە. نزیکەى شىست بەرگ نامیلکە و کتیبم پشکنى. بە خاتیم گوت:

”با ئەوانە ھەلدەمەوہ، بەشکم نیشانە یەک له پێوھندیى ئەو و روقیە بدۆزمەوہ.“ چەند یادداشتیک سەرنجیان راکیشام. ئەوانم نارد وینەیان لى بگرنەوہ و لەگەل خۆم بردمنەوہ مالى دایکم و لەگەل دەستوخەتى

روقیه پیکم گرتن. دایکم له سهر به رمال دوعای ده کرد. له تهنیشت دووگرده که قورئانه کهم هه لگرت و له دایکم پرسى:

“دایه ئه وه ههر ئه و قورئانه یه وا روقیه بوى نار دبووى؟”

به سهر له قانندن گوتى ئا. وه بییرم هاته وه که دایکم گوتبووى، ئه م قورئانه روقیه نار دوویه تی و به ده ستوخه تی خوى پيشکه شى ئه وى کردووه. له خه تی پشته وه ی قورئانه که ورد بوومه وه. ده قاوده ق ئه و خه ته بوو که له کتیب و نامیلکه ده سبه سهر داگیرا وه کانی مالى مه رزییه م هه لگرتبووه. دایکم به سه هو چوو بوو، ئه وه خه تی روقیه نه بوو. خه تی مه رزیه بوو. ئیتر گومانم بوو به یه قین. روقیه و مه رزییه هاوړی گیانی گیانی یه کتر نه بوون. رزگار کردنی مه رزییه ده کرا ریگه یه ک بی بو دوزینه وه ی روقیه.

که و تمه شوین شیخو. ده مه ویست ئیجازه یه ک وه رگرم و بچمه پاريس و مه سه له که له گه ل شیخو باس بکه م که بو پتی وایه یه کینکی وه ک من ده توانی گیانی ئه و کچوله یه رزگار بکا. پاش ده روژان به یارمه تی جینشینه که ی مه ملووک له سهر ته له فون قسه م له گه ل شیخو کرد.

“ئه رى یاشیخ، ئه و نامه یه چیه بۆت نووسیوم؟”

“کام نامه؟”

خوى لى گیل کرد. له وه زیره کتر بوو که له سهر ته له فون وه لامیکی ریک و روونت بداته وه. نه ده کرا چه له حانیی له گل بکه ی. به و مه به سه ته ی تی بگه یه نم که دۆخه که له وه مه تر سیدار تره من شتیکم له ده ست بی، به زمانى بی زمانى تیم گه یاند که و اباشتره له بابته ئه و نامه یه وه که نازانم

کئ بۆی نووسیوم، پیوهندی به کهسانی سه رتروه بگری. راستییه کهیم گوت: "لهو بوارهدا من دهسه لاتم نه بوو. شتیک روون بۆوه، ئه ویش ئه وهی که روقیه و مهرزیه ته نانهت دوراودووریش هاوری و هاوده ست نه بوونه و، تا ئه و دهمه ی مهرزییه له بهر ئه شکه نه جدها قسه نه کا، هیچ مه ترسییه که له سهر من نییه و مه سه له ی به رتیه که ش حه یاچوونی لی ناکه ویتته وه. به هیما و ئاماژه مه سه له که م له شیخۆ گه یاند. تاویک بیده نگ بوو. ئینجا ئاماژه یه کی وای کرد، که زانیم تیگه یشتوو.

"ببووره کاکه من جه نابت ناناسم. پینم وایه ژماره که ت به هه له گرتوو. ئیستا میوانیکی به ریزم هه یه. جه نابی حاجی ه..."

ته له فۆنه که ی داخسته وه. دیاره مه به ستی حاجی هه زاره ی باوکی مهرزیه بوو. هه ر ئه و رۆژه نامه یه ی به بی ناو و واژۆم بۆ شیخۆ ناره د پاريس و پيشنيارم پی کرد، بۆ ده سگیرانه تی و زه ماوه نده که ی ئه و خاتوونه وا باشتره بچیتته لای تیمسار سه ره لشکر.

له ریگه ی خاتیبه وه که ده مزانی به تیمسار سه ره لشکر گوتوت وه من چه نده له سهر مهرزیه کونجکۆلم، داوای ئیجازه م له به ریزیان کرد و ئه ویش وه ک جار ه که ی پیش هاته نیو ترۆمیبله که ی من دانیش ت و من سه ره له به ری رووداوه که م بۆ له بنی کووله که دا و، که زانیی کاریکی خیرم پنیته تی، زه رده یه کی هاتی و پرسیی:

"ئه وه هه ر ئه و حاجیبه نییه کارخانه که ی هه وریشم چینی هه یه؟ دهیناسم."

که له بهر ده رگای ماله که ی له ترۆمیبله که ی من دابه زی، ده ستیکی له سهر شانم دا و گوتی:

”ئۆش بېبەش نابى.“

سەوداىەك نەكرا. من خۆم هېچم پى نەبرا و تىمسارېش هەر هېچ.
ئەو مەسەلەيە مانگىكى زياتر خاياند و لەو مەدايەدا مەرزىە لە زىنداندا
مرد.

بەلام تىمسار سەرلەشكر كەرى خۆى لە پردى پەراندىبۆو و
مەرگى ژنىكى تىكدەر سىياسەتى ئەوى نەدەگۆرى. پاش گىران و
مەحكومكران و ئىعدامى فېدايىەكان و دۆزىنەوہى تاقمىكى موحاھىدىن
و (جانباختەگان) و تىھەلچوونىكى چەكدارى لەگەليان و لەناوبردىيان،
تىمسار سەرلەشكر، سەرۆكايەتتى ئىدارەى سىيەمى ئازانسى پاراستن
و زانىارىيى و لاتى پى درا. ئەو ئازاوانە كۆمەللىك كىشە و ژانەسەريان
بۆ و لات دروست كردبوو و سەركردەكانى ساواك برىاريان دا بە
بانگەشە و بانگەوازىكى بەربلاو لە رادىو و تەلەفزيۆنەكانەوہ خەلك
ھىور بكنەوہ. سەرۆكى ئازانس خۆى ھاتە سەر تىقى و وتارىكى
پوخت و تىروتەسەلى دا بۆ ئەوہى خەلك دلنيا بن دەولەت جەلەوى
ھەموو بواردەكانى لەدەستدایە و ئىتر خىانەتكاران و تىكدەران و
گويلەمستى بىگانە و كۆمۆنىستەكان و پىاوكوژان شوينەوارىان
نەماوہ و مەملەكەت لە سايەى سەرى جەنابى شاوہ ئەمن و ئەمانە
و ھەمووان دەتوانن ئاسوودە بنوون و.. گەلىك قسەى ئاوا قۆر و
پروچووچ و گەوج خەلەتتەنى کرد و گوتى، حكومەت بۆ پىشگرتن
لە ھەرچەشەنە دەستدرىژبىيەك، ھەولى كاريگەرتەر دەدا. بەو ئامازەيە،
دەنگوى ئەوہى كە تىمسار سەرلەشكر خۆى بۆ سەرۆكايەتتى ئىدارەى
دووہمى ئازانس ئامادە دەكا، پىشتراست كرايەوہ. ئەو بەشە بەرپرسى

وهرگرتنی زانیارییه‌کانی دهره‌وهی ولات بوو که نزیکه‌ی دوو ملیون
دۆلاری بوودجه له‌به‌رده‌ستدا بوو. دیاره به ورته‌ورت ده‌یانگوت هر
ئو سامانه زور و زه‌وه‌نده نییه ته‌ماحیان وه‌به‌رناوه ئو پۆسته
وهرگرئ، به‌لکو پۆسته‌پرستییه‌که‌شی هۆکاریکی دیکه‌یه. له ئه‌وروپا
و ئەمریکاوه کۆنفدراسیون و مه‌لاکان و ئەنجومه‌نه ئیسلامیه‌کان
مه‌ترسییه‌کیان نابۆوه که پیاویکی به‌ئهمومون و شیلگیر و دلره‌ق و
چاونه‌ترسی وه‌ک ئه‌و ده‌یتوانی باشاری بکا.

زوربه‌ی ئاژاوه‌کانی دهره‌وه‌ی ولات، ئەنجومه‌نه ئیسلامیه‌کان
ده‌یاننايه‌وه. ئەگەر تیمسار ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی وشک کردبایه، هه‌نگاوێک
له ئامانجه سه‌ره‌کییه‌که‌ی که سه‌رۆکایه‌تی گشتی ئاژانس بوو، نزیکتر
ده‌بۆوه.

ئیتیر هه‌موو فکر و زیکیان چووه سه‌ر ئه‌وروپا و ئەمریکا.
حه‌زهره‌تی خاوه‌نشکو جاریکیان فه‌رمووی، کۆمۆنیزم خه‌ریکه له
له‌نده‌نه‌وه ده‌خزێته نیو ئیران و، پیویست بوو کۆمه‌لیک کارلیهاتووی
دنیادیه‌ی و باوه‌رپی‌کراوی سه‌رکرده‌کانی سوپا بنیردینه ئه‌و ولاتانه.
هه‌لبژاردنی ئه‌و که‌سانه زور ئاسان نه‌بوو. بۆ ئەشکه‌نجه‌دان، که‌سانی
وه‌ک خاتی و ژنه ژیکه‌له و مله‌وره ره‌شۆکه‌کان به‌کار ده‌هاتن. بۆ
ناردنیان بۆ دهره‌وه‌ی ولات و قسه‌کردن و هه‌ستان و دانیشتن له‌گه‌ل
بالیوزخانه‌کان و دیپلۆماته دهره‌کییه‌کان، که‌سانیک پیویست بوون که
رواله‌تیکی خوینده‌وار و شارستانی و به‌ئده‌بیان هه‌بێ و بتوانن له
کۆر و کۆبوونه‌وه فه‌رمیه‌کاندا به‌رچاو بن و تیکه‌لی خه‌لکی دیکه بن.
دواتر دهرکه‌وت که ئه‌و جوړه مه‌ئموورانه‌ش ناتوانن شان بده‌نه به‌ر

باری ئەو بەرپرسیارەتیانەوه. لات و پات و ھەرچیوپەرچیپھکانیش ھەر بەو روالەتە لاتییە خۆیانەوه دەتوانن بەشداری کاروبارەکان بین و دەشبێ بین. دیارە لە نیو قوتابیپھکانیشدا ھیچووپوچی وایان تیدا ھەبوو کە دەیاننوانی ھەر دوو دەمامکەکە لە روخساری خۆیان بدەن. دەشیاننوانی خۆیان تیفتیفە بدن و لەگەڵ ژنانی ژیکە لە ھەرپوگیف لی بدن و رابویرن و سەما بکەن و ھەم ئەگەر پێویست بوایە بە دار و تیلالەو قوتابیپھ یاخیپھکان بەر بن و قوفلی دەرگاگان بشکینن و کرچوکالەکان تیک بەردەن و درۆ بلاو بکەنەوه و بە گزی و دەھۆ بن و لە ھەموو جیپھک جیپ خۆیان بکەنەوه.

دەبوو دەستەپھکیش ھەلبژێردرین، کە ئەھلی ساتوسەودا و معامەلە بن و گورجوگۆل و بەبی دەنگی و بەبی ئەوہی ناویان بکەویتە سەر زار و زمانان و لە بنەوه ئەرکەکانی خۆیان جوړیک راپەرینن کە نەھیلن کاربەدەستانی بالیوزخانەش ئاگاداریان بن.

لەوہیاندا تیروپشکەکە بەناوی منی داماو دەرچوو.

شەویکیان کە لەگەڵ دکتۆر بیژەن، حاجی عەلی ساوجی لە میوانخانەپھکی چەپەک لە تەجریش نانی ئیوارەمان دەخوارد، سەیرم کرد جەنابی دکتۆر زیاتر لەو ئەندازەپھکی جارن کۆنیاکی ھەلدا. پرسیم:

”برا ئەوہ چ دەکەہی؟“

”دەمەوئ ئەمشەو بەخۆشپیی تو بخۆمەوه.“

- چ بوو، چ قەوماوہ؟“

”پۆستیکی تازەیان بو دانای.“

گوتم: ”چۆن! دەتانەوئ ھەلمدیرن؟“

”نا كاكه گيان، پۆستىكى باشتريان بۇ داناوى. ناتەوئى سەفەرئىكى
ئەوروپا بگەي؟“

”بۆچى، زۆرىشم پىخۆشە، بەلام...“

”بەلامى ناوئى ئىدى.“

”ئەگەر راستىت دەوئى ژنەكەم تازە مردووه. زۆر نارەحەتم.
مندالەكانم لاي دايكمن. ئەو پىرەژنە ئىتر دەستى ھىچ ناگرئى، تىنى
لەبەردا نەماوه. ھىچى پىن ناكرئى. مندالەكانم خەرىكن گەورە دەبن و بە
قسەى داپىرەيا ناكەن. روقىەش ...“

حاجى عەلى ساوجى قسەكەى پىن برىم:

”روقىە لە ھىچ تاقمىكدا نىيە، دلنيا بە.“

”چۆن، خەبەرىكى تازەت ھەيە؟“

”ھىچ خەبەرىكى تازەمان پىن نەگەيوه. تاقمىكى تازەى مجاھدىن و
(جانباختەگان) - نازانم چەند ناويان ھەيە- چەند رۆژىك لەو پىش
گىراون. ئەويان نەدیتووهو ھەر ناشىناسن. يەككى ئەو تاقمە پياوى
خۇمانە. وىنەى روقىەمان پىشان داون. نايناسن. پياوھەكەى خۇشمان
كە ھىشتا زىندانىيە نەيتوانيوه سۇراغىكى بكا.“

شاگەشكە بووم و گوتم:

”ئەو ھەوالىكى خۆشە، ئەى چ لە مندالەكانم بگەم؟“

”خەزوررت لە كاشان دەولەمەندە. پىمان راگەياندووه كە تو چ
كارەى و چووينەتە بن ھەنگلى كە نەوھەكانى بنىرئتە ئەمريكا و تۆش و
ئەوانىش لە كۆل يەكتر بىنەوھ.“

”چەنى باش ئاگاتان لە ھەموو شتىكە و ھەموو شتىكىش رىك دەخەن.“

“له بهر خاتری تۆ و به قازانجی ئاژانس.”

چهند روژ دواتر پیم راگهیهنرا، که له ماوهی چهند هفتهیه کدا خۆم بۆ سهفهڕ ئاماده بکه. دهسبهجی و بهبی ئاگادارکردنه وه چومه ئۆفیسه کهی دکتۆر بیژهن. سهرقال بوو. خهریک بوو که لوپه له کانی کۆ دهکرده وه. که دیتمی، دهستی تیکه له هات. له جیی خوی ههله نه ستا.

“بیکار و باری. منیش ئیستا ئاگادارکردنه وه که مم پێ گه یشته. چیت دهوی؟”

گوتم: “ههڕ ئیستا ده مویست بزانه که دهبی له تۆ جوئی ببه وه یان ههڕ پیکه وه ده بین؟”

“ئه وه یان نازانه. زۆر کهس سه فه ریان له به ره. دیار نییه پیکه وه ده بین یان نا.”

خوی به کاغه ز و دهفته ره کانیه وه سه رقال کرد و به بی ئه وهی سه یریکی من بکا، گوتی:

“دیاره هه موومان ده چینه ئه و روویای ناوه ندی. تیمسار سه ره له شکر بووه ته سه ره وکی ئیداره ی دووهم. نازانه بۆچی له من و توی هه لکینا وه.”

هه ره نه یده هیشت من قسان بکه م. هه م شاد بوو و هه میش نیگه ران.

نازانه بۆ. هه ره ئه وه نده م پرسی:

“کاتمان چهند هه یه؟”

“زۆر نییه. دهبی هه موو ئه و زانیاریانه ی له و مانگانه ی دواییدا له ده ره وهی ولات و هه موو راپۆرته کانی کۆنفدراسیۆن بخوینیه ته وه. هۆشت به خۆته وه بی. دهبی ناوی هه موو قوتابییه کانت له بیر بمینی. هیچ شتیکی نابێ یادداشت بکه ی. نابێ کاغه زیکی وا له گه له خۆت بینی،

گومان دروست بکا، له جانتا که شتدا. “ وهک بلئی ئه وانه بوخوی دووپاته بکاته وه، یان له رووی به لگه یه که وه بیانخوینیته وه که فیریان بی. ئینجا رووی له من کرد و گوتی:

”ماندوو بووم. خه ریکن باریکی زورمان دهخه نه سه رشان. له م دوو هفته یه دا ده بی خولی راهیتانه که مان ته واو بکه ین. له سه عات ده وه هه تا دووی دوانیوه رۆ. تا شه وگار شه ق ده بی، ده بی سه دان په روه نده بخوینینه وه. تو ده بی فیژی زمان بی. تازه من ئیی وهی نیم زمان فیر بم. تو هه ر نه بی به کالۆریۆسه که ت هه یه و وا دیاره فره نسی و ئینگلیزییه که ش ده زانی. ده بی چه ندی پیمان ده کری پیوه نیدمان له گه ل خه لک ببری. کاتی خوشرابواردنی شه وانه مان نییه. له وانه یه یه کتر هه ر نه بیین. له بیرت بی که ئیمه ده چینه ولانگه لیک که پولیس و ئیداره کانی ئه منیه ت و ئاسایشیان به ده ست ئیمه وه و گوپله مستی ئیمه نین. دیاره هه ندی له سه رکرده کانیان روویان له گه لمان خو ش نه بی. به لام ده بی ئه وه بزانی. ئه وه له وه فره مانه نووسراوه دا که تویش هه ته پیی زور له سه ر داگیراوه ته وه - که بو وینه له فره نسا و ئه لمان و نه مسا چه پییه کان زور خو یان خزانده وه ته نیو داموده زگای پولیسه وه. کومونستیان زور تیدایه. جاری برۆ و خه ریکی کاری خو ت به. له خولی راهیتانه که دا فیژی هونه ری نه ئینپاریزیمان ده که ن. براهه م، به کورتی ده بی له غوربه ت هه موو شتیک بی. هه م دز و هه میش دزگر. له ناخی دلما نارچه تم.“

توقه ی له گه ل کردم و به بی رووینی له ژووره که ی ده ریکرده مه ده ری و من هیچ رییه کم نه بوو جگه له وه ی خو م ئاماده بکه م. هه لبه ت

هیچ ترسیکیشم نه بوو. به تایبته تی که چند هفته یه که له ئه وروپا ژیا بووم و دهمزانی به ره ی خوم له ئاو دهرکیشم. ده ی باشه ئه وه دنیا یه کی تازه بوو و ده بوو بیناسم.

کاتیکی زورم نه بوو بۆ ئه وه ی به کاروباری خیزانه که م رابگه م. روژانه دهرسم هه بوو و راهیتانی کرده یی. چون ده بی به رهنگاری چه په کان ببینه وه. چون ده بی کلیلی ساخته دروست بکه ی و ئه و به لگانه بدزیت که ئازانس پیویستی و وینه بگری. دستوهردان له مه کینه نوویه کان وردبینی و تاقه تی ده ویست. دزه کردنه نیو مالی خه لکه وه چ ئیرانی و چه رهنگی سه د جور فرتوفیلی هه بوو. زیره کی و ته رده سستی ده ویست. نابی هیچ شوینه واریک به جی بهیلی. ئه گه ر یه کیک که وته ده ست پو لیس ی بیانی، چون له گه لیان هه لسوکه وت بکه ی ن. ده بی خوراگر بی، نه رمونیان بی. خوت له گیلی بده ی. به زمانی خوش به رامبه ره که ت بخره تینی. ئه گه ر پیویست بوو، ده کری به رتیلیش بده ی. هه رچونیک بی ده بی شوینه ونکه بکه ی. به مه به سستی قایلکردنی پو لیس ده بی له و ژنه جوانانه که لک وهرگری که له به رده سنتدان. بۆ سه رکرده کانی پو لیس، ئازانس خوی کاویار و مافوور و قوتووه جگه ره ی زیړی هه یه.

بۆ هه ر کام له و شیوازانه چند نمونه یه کیان هه ر وه ک نمونه باس ده کرد. له یه کیک له شاره کانی ئه وروپای ناوه ندی، ساواکیه کی باوه رپیکراو تووشی کیشه و گرفتیک ببوو. لیتره دا ئیتر پیویست بوو له ئاستی سه ره وه دا قسه ی لی بکه ی بۆ ئه وه ی ئه و گرفته چاره سه ر بی. ئه و به رپرسه ی له سه رده می لاوه تییه وه سه روکی پو لیس ی ده ناسی راسپیردرا به و کاره رابگا. هه ردووکیان له بواری شوینپه نجه ناسینه وه دا

هاوخولى بوون. ئەو جەنابى سەرۆك پۆلىسە بانگەيشت دەكاتە ھوتىلىكى زۆر رازاۋە. ويپراي قسەي خۆش و ئەحوالپرسىن و ھەلدانە ۋەي لاپەرەي بىرە ۋەرىيەكان دەچنە سەر ئەو باسەش. كۆنە ھاورپىكە چەند جاران لە قوتوۋە جگەرە زىرەكەي كە چاۋگر بوو، خولكى دەكا بۆ جگەرەكيشان. دەي ديارە لە كاتى مالاۋايدا لەبىرى كرد قوتوۋە زىرەكە ھەلگىرئە ۋە پۆلىسە كۆنەكارەكە لەو زمانە تىگەيشت و كارەكە جىيەجى بوو. ھەموو ئەندامانىش پۆلىسىش گەندەل نىن ھا. نابى بەبى دەراۋ لە ئاۋ بەدى. ھەرچەشەنە ياساشكاندىكى ۋلاتانى بيانى دەبى بەبى دەنگى بكرى. ئەگەر پىۋىست بوو، دەبى مل بۆ زىندانەكەشى راكىشى. دوايى ئاژانس خۆي مشوورى گىراۋەكانى دەخوۋا.

ھەر كاممان دوو پەساپۆرتمان پىن بوو. پەساپۆرتىكى سىياسى و يەكى ئاسايى. ئەۋەندەي كرابايە نەدەبوو پەساپۆرتە دىپلۇماسىيەكە نىشان بەدىن. نابى كار بگاۋە ۋەزارەتى دەرەۋەي ۋلاتە بيانىيەكە و ۋەزارەتى دەرەۋەي ئىران. كارمەندانى باليۇزخانە لە سەرباليۇزەۋە بگرە ھەتا سكرتير و دەربارىيەكان ھەر ھەموو بە لاي ساۋاكەۋە نامۆ و دژ و تەننەت سىخوپرىش. نابى رووى خۆشيان نىشان بەدى. كارمەندانى بانك و فرۆكەۋانى و ناۋەندە كولتوورى و روشنيرىيەكان و دامەزراۋە ئىرانىيەكانى دىكەي دەرەۋەي ۋلات ۋەك ئەندامانى باليۇزخانەكان وان. ئەگەر لە كاتى كاردا، ساۋاكيەك زانىي كە يەككىك لە كارمەندانى ئەو دامەزراۋانە كاربەدەستى ئاژانسە، نابى ۋەرووى خۆي بىنى. ھاۋكات ناشىي چەت بخاتە كارەكەيەۋە بەۋ مەرجهي خۆي پى نەناسىنين، دەكرى يارمەتيدەرىشى بىن.

بۆمان نەبوو یادداشت لەو دەرسانە ھەلگرینەو. ئاخری ھەفتە
ئەو ھەڵبەت فێریان دەکردین، لێیان وەر دەگرتینەو. دکتۆر بیژەن و چەند
کەسیکی دیکە ئیتر خەریک بوون بە نیوچەلی وازیان لە کارەکە دەھێنا
و پاشەکشەیان دەکرد.

تیمسار سەھەشکریش جاری وابوو دەھاتە پۆلی دەرسگوتنەو و لە
ئیمتیحاناتە کەشدا بەشدار دەبوو. جاری وابوو ھەرھەموو ئەو چەند سەد
لاپەرە پەرۆندەھەیی پێیان دابووین، بەشیک بوون لە ئیمتیحاناتە کەمان.
یەکیک لە رەھبەرەکانمان تەقەکردن بوو بە دەمانچە و تەفەنگ و تیربار
و ئەو خراپترین دەرسمان بوو. قەت نەمتوانی نیشانە بپیکم. ھەر
ئەو دەرسەم پێناخۆش بوو و رقم لێتەتی. ئاخرییە کەشی بێتوانایم
لەو دەرسەدا مەلۆیەری کردم و قورپی بەسەردا کردم. ئەو دەمانچە
سەگباخیو، تووشی ئەو رۆژە رەشەیی کردم، بە ئەو ھەلگری بۆ
دوایی.

نەماندەپەرژا سەری خۆمان بخورینین. تا نیو ھەڵبەت زەحمەتمان
دەکیشا و شەکەت و و ماندوو، لێ دەخەوتم. کە پەڕی بەیانی ھەڵدەستام
و تا شەوگەر شەق دەبوو راکەراکم بوو.

تا قەتی کە سەم نەما بوو. نەمدەزانی چ لە دایکم بکەم. بەزەبیم بە
ھاشمدا دەھاتەو. زۆرم خۆش دەوێست.

ھەر جاریکی دەچوو مەو ھەڵبەت دایکم، خۆی لە باو ھەشتم داوێشت و
دەگریا. دایکم نەیدەبردە بازار و ”رەوزەخوینی“. ھۆن ھۆن فرمیسکی
دەباراند، لەگەڵ کەس ناچیتە سینەما. ھێچ گەمە و رابواردنیکى نییە.
ھاو پۆلەکانی گەمەیی لەگەڵ ناکەن. دەلێن تۆ ناسکونازداری. ئەوانی

دیکهش بۆ گهړان و سهيران دهچنه شمیران، گهنهشامی و گویزی تازہ دهخون. ئیمه ههمیشه لهو مالهدا زیندانیین. که زور بیتاقهت دهبوو، بیانوی روقیهی دهگرت.

“باوکه بۆچی روقیه لهگهڵ خۆت ناهینیتهوه؟”

ئیتیر دایکم دهیکرده ههرا:

“بیپرهوه. چهنده نووزهنووز دهکهی. میشتکت خواردم.”

من تیدهگهیشتم. دایکم نهیدهویست هاشم ناوی روقیه بینی. کورهکه وازی نهدهینا.

“بۆ پوره روقیه له لای تو نییه؟”

سهیر نهبوو که ئه هاشمه روقیهی له نهکی خوشتر دهویست. دهمگوت:

“هاشم، دهی جارێ پوره روقیه لیڤه نییه. له جیی ئه و داپیره لیڤهیه.”

“نه نهگیان هه ر به جی و بان که وتوو و دهلی مهیه نه لای من. نه خوش دهکه ون. نه خوش دهکه ون. نه نهگیان زهرد هه لگه راوه و وهک زهردینهی هیلکهی لی هاتوو. من پوره روقیه م دهوی.”

جا ئه و جار کچه که شم دهیدایه گریان. نه مدهزانی چ بکه م. خه ریک بوو دل م بتوقی. دل م ده دانه وه.”

“خه م مهخون. ماوهیهک ده تاننیرمه لای باپیره و داپیره له کاشان. باشه؟”

به دایکم گوت:

“دهمهوی بۆ سووککردنی باری گوناچه کانم سهفه ریکی که ربه لا

بکەم و بچمە مەرقەدی ئیمام حوسین و بۆت بپاریمەوه چاکت بکاتەوه. “
باشە، باشە. توش دەتەوئ وەک ئەوی دی شوینبزر بی. من هەر
لە ئەوهلەوه بیکەس بووم.. منداڵەکانت هەلگرە و بیانە.”

گریان و نووزەنووزی منداڵ کەم بوو، نووزانەوه و بۆلەبۆلی
دایکیشمی هاتەسەر. سەرم لەگێژەوه دەهات. یەکەورپی چومە
پۆستخانەیی گەرەکەکەمان. تەلەفۆنم بۆ خەزووڕم کرد. گوتم:
”من سەفەرئیککی چەند حەفتەیییم لەپیشە. دەمەوئ چەند روژئیک
بچمە خزمەت مەرقەدی ئیمام حوسین....”

بێدەنگ بوو. پیم وایە زانیی دونیا بەدەست کیتیە. پارامەوه کە
مالویران و دامام. چارەپرەشم. بەشکم ئیمامی حوسین خۆی رزگارم
بکا... دەبیست و هیچی نەدەگوت و بپوای نەدەکرد. کورتی بپرەوه،
وەرە نەوهکانت لەگەڵ خۆت بەرە. دایکم ئیتر منداڵی پی بەخوئ ناکرئ
.. یەک قسەیی کرد:
”زۆر باشە، دیم.”

هاشم هیشتا نەبووه دەسالان. نەیدەویست بچیتە کاشان. حەزی لی
بوو لای من بی. بیستی کە من سەفەر دەکەم. پێداگر بوو ئەویش لەگەڵ
خۆم بەرم. بۆ چما دەکرا چارەنووسی ئەو بە چارەنووسی خۆمەوه
گرئ بدەم؟ هاشم گلێنەیی چاوم بوو. چار چییە؟ دەبوو دەریبێم و
فرپی بدەم.

کورتی بپرەوه، بەو جۆرە هەودای پیوهندیم لەگەڵ منداڵەکانم پساند
و چارەنووسی خۆم بە چارەنووسی ئازانسەوه گرئ دا و تووشی ئەو
روژە بووم کە دەمبینن. بە دوو گوچان بەرئیکەدا دەپۆم. نە ژنم هەیه

و نه مندال. نه مال و حالیک و نه هیچ. به لهنگاز و به په سیوم و چاوم له و سهد دینار و سی شاهیهیه که به و نووسینانه دهستم دهکهوئ به شکم به پرهی خوئی له قورئ پی دهرینم. به لام تیمسار سهرله شکر و هاودهستهکانی خوئی وهک ئاهاری و دهماوهندی، شاپه رست و نیشتمانپه روهرن و هیشتا پییان وایه ئیتر جیهان به ئاره زوی وان دهگه پئ. تیمسار که ئه ودهمی پوسته که ی وهرگرت ئه سپی له گیرفانیدا سه وزه لئی دهگوت، ئیستا له سایه ی ملیونان دولاری ئازانسه وه له ئه وروپا و له ریگه ی پاشقولدان و ساتوسه ودا له گه ل سه کردهکانی سیخوپی له جیهاندا و معامه له به یارمه تیی پاسپورتی دیپلوماتیک و پاریزراو له دانی مالیات و گومرک، ئیستا کوشکیکی له میامی و خانووه کی هاوینه ی له کالیفورنیا و خوا ده زانی له کوئی دیکه ی دنیا ش هیه که له دهستدریژی دهوله تی ئیسلامی پاریزراوه.

دهبی بلیم من هیشتا شاپه رستم و بروام وایه خاوه نشکو ئیرانی خسته سهر ریچکه ی پیشکه وتن و گه شه و... ههر ئه و قسانه ی خه لکی وهک دهماوهندی و هاوپیرهکانی دهیکه ن و دووپاته کردنه وهیان هیلنجهینه ره. به لام من زور له دله وه بروام پی دهکردن.

خویندنه وه ی په روهنده ی چهنده زار لاپه ری کونفدراسیون و لقهکانی له ئه وروپا و ئه مریکا و بلوکی شهرق و دوزینه وه ی کوئی ئه و بهرپرسانه ی راپورته که یان دابوو و مشتومری تاقمه کان پیکه وه له سهر ئه وه ی کام کومه له ریگه پیدراوه ببیته ئه ندامی یه کیتی نیوده وه لئی قوتابیان و باس و مشتومر له سهر سهرچاوه ی داهاته که یان له یه کیتییهکانی قوتابیان له ولاتانی دیکه و هه رایان له سهر ئامانجه

سیاسییه‌کانیان له کۆمۆنیستییه‌وه بگره تا لیبرال و دیموکرات و ئیسلامی و هه‌رای مه‌زه‌ب و تۆمه‌تی سازش له‌گه‌ڵ پیاوانی حوکمه‌ت و سیخو‌ری به‌ قازانجی ئەمو ئەو و به‌ سوودی ریکخراوی ئەم تا‌قم یان ئەو گرووپ، هه‌کایه‌تیکه، سه‌دان کیلو کاغه‌زی ده‌وی.

رۆژی یه‌که‌می بانه‌مه‌ری سالی ۱۳۵۰، به‌ فرۆکه‌ چومه‌ ژنیف. به‌ په‌ساپۆرتیکی سیاسی و یه‌کیکی ئاساییه‌وه. قه‌رار وابوو له‌ ژنیف یه‌کیکه‌ که‌ خۆی به‌ جیهان وه‌ته‌نی ناو ده‌برد له‌ فرۆکه‌خانه‌ بێته‌ پێشوا‌زیم. ئەو کابرایه‌ که‌مدوو بوو. له‌ هوتیل مینتروپۆل جیی بۆ گرتبوومه‌وه. به‌جیی هی‌شتم و رۆیشت. دوایی زانیم ئەو هی‌چکاره‌یه‌ک نه‌بووه و وه‌ک ۱۳ سال له‌وه‌پێشی خۆم به‌رده‌ست بووه و ئەرکیکی نه‌بووه جگه‌ له‌وه‌ی رینگه‌ پێشانی مسافیره‌ تازه‌که‌ بدا و بۆ سه‌فه‌ره‌ی له‌نده‌ن ئاماده‌ی بکا. به‌لیتی فرۆکه‌ی له‌ ژنیفه‌وه بۆ له‌نده‌نیش له‌گه‌ڵ بوو.

له‌ فرۆکه‌خانه‌ی هی‌سرۆ، تووشی حاجی عه‌لی ساوجی بووم که‌ ئیتر هه‌ر به‌راستی قه‌لافه‌تی دکتۆر بیژهنی هه‌بوو. ده‌ستی‌ک جلوبه‌رگی قه‌یه‌ته‌رانی له‌به‌ر بوو و چاویلکه‌یه‌کی ره‌ش له‌ چاو و به‌ نیشاندانی په‌ساپۆرته‌ سیاسییه‌که‌ی، به‌بێ داموده‌ستووری گومرکی منی برده‌ ده‌ره‌وه‌ی فرۆکه‌خانه‌. سواری ترۆمبیله‌که‌ی بوو و منیش له‌ ته‌نیشتی دانیشتم. هه‌ر ترۆمبیل وه‌رێ که‌وت، زه‌رده‌یه‌کی هاتی و گو‌تی:

”من، دکتۆر بیژهن، سکرته‌یری سییه‌م بالیۆزخانه‌ی پاشایه‌تی ئێرانم له‌ به‌ریتانیا.“ و، به‌و ناوهم بانگمی کرد که‌ له‌ په‌ساپۆرته‌ سیاسییه‌که‌مدا نووسرابوو.

له‌به‌رخۆمه‌وه گوتم: ”گورپه‌ سه‌یری وه‌کیل باشی بکه‌، خۆش‌حالیش

بووم كه له گه‌ل هاوكارى ۱۳ سالم دانىشتووم. به دهستى راسته‌م باسكى چه‌پىم گوشى. راچله‌كى.

”ئه‌وه بۆ وا ده‌كه‌ى؟ ئىره له‌نده‌نه. چما نابىنى لىره له لای چه‌په‌وه لىده‌خورن. من شاره‌زای شاره‌كه نىم. ده‌بى باش هوشم به‌سه‌ر خو‌مه‌وه بى له‌و روژانه‌ى سه‌ره‌تادا هىچ ده‌سته‌گولىك به‌ئاودا نه‌ده‌م. بۆ نابىنى سوكانه‌كه له‌لای راسته به‌پىچه‌وانه‌ى ته‌واوى دنيا و ئىمه‌ش رانه‌هاتووين و ده‌بى زور زور وريا بىن، نه‌كا تووشى رووداوىك بىن.“

منى گه‌يانده‌وه هوتىله‌كه‌م و وامان دانا نىو سه‌عات دواتر له خواردينگه يه‌كتر بىنن. له‌وى پاش توژىك سو‌عبه‌ت و ته‌وس و توانج به‌يه‌كتردادان، منى برده ئوفىسه‌كه‌ى. قه‌ول و قه‌رارمان دانا ته‌نيا له بالىوزخانه چاومان به يه‌كتر بكه‌وى و كاره‌كانىشمان هه‌ر له‌م نووسىنگه‌يه‌دا بكه‌ىن.“

ئه‌وه‌ى له‌په‌روه‌نده‌كاندا خویندبوومه‌وه ده‌باويه لىره به‌كرده‌وه تاقييان بكه‌مه‌وه. يه‌كه‌م كارىكى پىم ئه‌سپىرابوو بىكه‌م، ئه‌وه بوو كه له‌به‌رده‌م كو‌نفدراسىون جگه گرووپگه‌لى ساخته‌ى قوتابىيان و چه‌ند رىكخراوىكى دىكه دابمه‌زىن بۆ قوتابىيه نىشتمانپه‌رست و شاخوشه‌وىسته‌كان. ئه‌و گه‌نجانه‌ى ئه‌ندامى كو‌نفدراسىون نىن، رابكىشن. ده‌بى يارمه‌تىيان بده‌ن، يارمه‌تى ماددى و مه‌عنه‌وى. خانوويان بۆ بگرن. كىشه و گرفته‌كانيان له‌گه‌ل ئىداره حكومىيه‌كان و له‌گه‌ل وه‌زاره‌تى ناوخو (هؤم ئوفىس) بۆ وه‌رگرتنى ئىقامه و له‌گه‌ل زانكوكان بۆ چاره‌سه‌ر بكه‌ن. ئه‌و رىكخراوانه پىويست نىيه خه‌لكىكى زورىان هه‌بى. هه‌ر ئه‌وه‌نده حه‌وت هه‌شت كه‌س له‌ده‌ورى يه‌كتر كو ببنه‌وه و بلاڤوكىك بلاو بكه‌نه‌وه. دياره يه‌ك دوو كه‌سىان ده‌بى له‌ ئه‌مر و نه‌هى ئازانسدا بن. پرسىم:

”جا خەلكى ئاوا لە كۆى پەيدا بکەين؟“

”تۆ كارت بەو شتانهوہ نہبى. ئەوان خۆيان دىنە لای من و تۆ و ھەول دەدەن بەرمان لە بن پى دەرىنن. ماستاۋ بۆ تۆ دەكەن. ئىمە لىرە نوینەرى كاروبارى رۆشنىرىن لە بالیۆزخانە و دەبى بە كاروبارەكانیان رابگەين. دىنە لای تۆ پشتگىرىت لى ۋەرگرن بۆ ئەوہى بەردەوام دراویان پى بگا. نوىکردنەوہ يان زىادکردنى مۆلەت و تەننەت راگرتنى پەساپۆرتەكانىشيان بەدەست تۆیە. لە راگرتنى پەساپۆرتەكاندا دەبى پارىز بکەى، دەبىتە ھەرا، ئاكامىكى زۆرىشى نىيە. ھەندىكىيان بەناۋى لىكۆلىنەوہ و تۆيژىنەوہ لە بەرىتانيا دەژىن. دەبى بروانامەكانیان نىشانى تۆ بدەن و بەبى پشتراستکردنەوہى تۆ كاروبارىان جىبەجى نابى. لىستەيەكى شاخۆشەويستەكان لە بالیۆزخانە ئامادە كراۋە. ھەموانمان دەخەنە بەردەست و تۆ دەبى گولبژىر بکەى، چەت و بنژىلى^۷ لى دابىژى و لەگەل باشەكانياندا بە نەرمونيانى بچوولنىيەوہ و كاروبارەكانیان راپەرىنى.“

خۆى لەو شتانه تىنەدەگەيشت. بە دلىنبايىوہ ھەر لەبەرى كرىدون كە خۆم بەسەردا ھەلكىشى.

كورتى بېرمەوہ، من بوومە جىگرى بەشى رۆشنىرىنى بالیۆزخانەى پاشايەتى لە بەرىتانياى مەزن و نووسىنگەيەكم لە بالیۆزخانەدا ھەبوو كە دەچۆوہ سەر نووسىنگەكەى دكتور بىژەن - حاجى ساوجى.

لىرە تەنيا مىزىك و قەفەزە و چەند كورسى و دوو قەنەفە و تەلەفونىك ھەبوو و ھىچى تر. بەلام مال و نووسىنگەكەى دكتور بىژەن كە دواتر راگۆيزرامە ئەوئى، ھەقايەتىكى دىكە بوو.

۷- چەت و بنژىلى لى دابىژە: واتە پاك و پىسى لى ھەلاۋىرە.

ئەپارتمانىكى چەند ژوور و ھۆلىكى گەرەى ھەبوو. لە ژوورى كارەكەى تەلەفون و دەزگای تايپ و تليكس و تەلەفزيونيكي سەر ميز و راديۆ و چەند قەفەزەى كتيب و چەند كاميرا و مانيتوفون و قەفەزىكى تايبەتى پاراستنى شريتهكان و دەزگای فيديو و فوتوكوپى و ئەگرانديسمانى ھىلى ورد و بەلگەكانى تيدا ديار بوو. لە ژوور كورسيى پشت ميژى نووسينهكەو، وينەيەكى خاوەنشكو ھەلواسرابوو و ميژيكي كورت لە بەر مۆبلەكەو دانرابوو كە پر بوو لە رۆژنامە و گوڤار و وينەنامە و وينەى گەرە و بچووكى خزم و كەس و كورپو كچ و براكانى شا.

جەنابى دكتور كە پيشوازيى لە ھەندى قوتابى دەكرد، دەچوو پششت مۆبلەكەى دادەنيشت و ميوانەكانى بەپيى پيگە و قورساييەكەيان لە لاي خوى دادەنا يان لەسەر كورسيەكەى دادەنان. كارەكەريكي ئەلمانى پير رۆژانە لەو مالەدا كارى دەكرد. حاجى ساوجى بە تەمانەبوو ژن و مندالەكەى بينيته ئەو ولاتە. دەيگوت:

”ژنى ئيمەمانان لەو كاژير و كۆليته داخراوانەدا ھەلناكەن.“

پيرەژنە ئەلمانىيەكە چا و شيرينى و چەرەز و گەزۆ و شوكولاتى بۆ ميوانان دينا و سەعات پينجى دوانيوەرۆ دەرپويشت. لەو سەعاتەو ھە ئيتر دكتور پيشوازيى لە ميوانە تايبەتەكانى دەكرد و جارى وابوو قوتابىيەكى دەسكورت بەردەستى دەكرد، لەو دەمەدا كە سانىك دەھاتن سەريان لى دەدا كە كارى فەرمييان نەبوو يان دەبوايە ئەركيكي زۆر زۆر نەينىيان پى بسپيردرى.

ھۆلى ميوانان رازاو ھەبوو، دوو ريز مۆبل و كورسيى لە دوو لاو ھە و دۆلابى مەشرووبات و چراى جوراوجور و زۆر جورى خشل و وينەى

له چوارچیوه گیراوی خاوهنشکو و شازن و جینشین و که سوکاری
بنه ماله‌ی پادشایه تی.

هەر ئه‌و ئه‌پارتمانە دوو ژووری خه‌وی تیدا بوو و حه‌مام و
ئاوده‌ست و چیشته‌خانه و ژووریکه‌ی پشوودان به‌هه‌موو که‌لوپه‌له‌کانی
وه‌ک ته‌له‌فزیۆن و قیدیۆ و هونه‌ری ده‌ستکاری ئێران که‌هه‌ندیکیان
هه‌لواسرابوون.

که‌ حاجی ساوجی ئه‌و ژووره‌ی نیشانم دا، گوته‌ی:
”ژۆرم هه‌ز لێ بوو ئه‌گه‌ر بۆ چه‌ند روژیکیش بێ، ژنه‌که‌م بانگه‌ه‌شت
بکه‌مه‌ له‌نده‌ن.“

به‌لام ئه‌و بانگه‌ه‌شته‌ قه‌ت سه‌ری نه‌گرت.
ئهم داموده‌زگایه‌م بۆیه‌ وا به‌ تیر و ته‌سه‌لی شه‌رح دا، چونکه‌ هه‌ر
هه‌موو ئه‌و شان و شکویه‌ ژۆر زوو بوون به‌ هه‌بی من، به‌بێ ئه‌وه‌ی
خۆم به‌وه‌ی، بوومه‌ خاوه‌ن پیگه‌ و که‌سایه‌تییه‌ک.

بۆ سه‌به‌ینی به‌یانیه‌که‌ی سه‌عات هه‌شت و نیو خۆم گه‌یانه‌ دکتۆر
بیژن له‌ بالیۆزخانه‌ و، ئه‌ویش منی به‌ جه‌نابی بالیۆز و راویژکار و
کارمه‌نده‌کان و چه‌ند تاییسته‌یکی ئێرانی و ئینگلیزی و یه‌ک له‌وان
مۆنیکا که‌ له‌ ئه‌لمانی خۆره‌ه‌لاته‌وه‌ رای کردبوو، ناساند.

له‌ روانینی هه‌ندیکیانه‌وه‌ بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ئاگادارن و من به‌ خۆمانه
و ره‌شمه‌داره‌کان ده‌زانن. له‌ تۆقه‌کردنیانه‌وه‌ دیار بوو ده‌مناسن. هه‌ر
له‌و حه‌فته‌یه‌دا له‌گه‌ل سه‌روکی بانک و هه‌ندی کاربه‌ده‌ستی ئابووری
و نوینه‌ری ئێرانته‌یر و کۆمه‌لیک بازرگان که‌ وه‌شوین کار که‌وتبوون،
تووشی یه‌کتر بووین.

هەر که له گه‌ل دکتۆر بیژن هاتمه‌وه ئۆفیس‌ه‌که‌ی خۆم، کلیلی
دۆلابی ئهرشیفه‌که‌ی دامی و گوتی:

”ئهم حه‌فته‌یه‌ هه‌یج کارێکم پێت نییه. ئهم په‌روه‌ندانه‌ بخوینه‌وه‌ و
مشته‌رییه‌کانی خۆت بناسه.“

ئیتز زۆر فه‌رمی قسه‌ی له‌گه‌ل من ده‌کرد. ئه‌وه‌نده‌ خۆی ده‌گرت، که
خۆشی ئاگای لێ نه‌بوو.

”هه‌رچی پێشینه‌ی کاروباره‌کانه‌ له‌و په‌روه‌ندانه‌دا تۆمار کراوه‌ و تۆ
ناتوانی به‌بێ تۆژینه‌وه‌ له‌باره‌ی ئه‌و که‌سانه‌وه‌ که‌ سه‌ردانت ده‌که‌ن،
ئه‌مریک ده‌ربکه‌ی. تا حه‌فته‌یه‌ک که‌س کاری به‌سه‌رته‌وه‌ نییه. خه‌ریک
به‌. به‌خوات ده‌سه‌پێرم.“

له‌به‌رخۆمه‌وه‌ گوتم: ده‌ی یاللا.

ئه‌وه‌ی گوت و رو‌یشت و من دیتم که‌ په‌روه‌نده‌کان سال به‌ سال
ئهرشیف کراون. هه‌ر وا له‌ گۆتره‌ په‌روه‌نده‌یه‌کم ده‌رکێشا و هه‌لم
داوه. ناوی وا له‌ په‌روه‌نده‌کاندا ده‌بینران، که‌ زۆربه‌یان ئیستا به‌رپرس
و به‌رپوه‌به‌ری ولاتن. یه‌کیک جیگری بانکی پێشه‌سازی و ئه‌وی دیکه
سه‌رۆکی کۆمپانیای فه‌رش. سی‌هه‌میان سه‌ره‌رشتیاری ئیداره‌ی
گشتیی گومروکاته‌ و چواره‌میان سه‌رۆکی کۆمپانیای بیمه‌ و زۆری
دیکه‌ش. ئه‌و په‌روه‌ندانه‌م لێک نا و کاغه‌زه‌کانی سالی ۱۳۴۵م هه‌ینایه
پێش خۆم. له‌ ناکاو تووشی ناویک هاتم که‌ ئاشنا دیار بوو. هه‌رچی
له‌خۆم نووسام، بیرم نه‌که‌وته‌وه‌، له‌ کوێ تووشی ئهم په‌روه‌نده‌یه
بوومه‌ و له‌کوێ ئهم ناوهم بیستوهه. هه‌رگیز به‌ زه‌ینمدا نه‌ده‌هات که
خاوه‌نی ئه‌و ناوه‌، هه‌ر ئه‌و که‌سه‌ بێ که‌ له‌ راگه‌یاننده‌کانی ولاتدا به
پێداهه‌ل‌دان و په‌سن و تاریفاته‌وه‌ ناوی دینن.

عەسرى جومعهى ھەر ئەو حەفتهيهى نوينهري روشنبيري و
 كولتوري ئيران له بهريتانيا منى به هاوکاره تازهکانى خوى دەناساند،
 ھەموو ئەندامانى نوينهرايه تىي ئيران له لەندن لەسەر پيشنيارى تيمسار
 سەرلەشکر له پاريسەو ھاتبوونە ئەو شارە و له تەلارى باليوزخانەدا
 بانگھيشت کرابوون بۆ خواردنى چاي و شيريني و شەربەت و کونياک.
 ھەر ھەموو لەوئى بوون. بەرپرس و بەردەست، سكرتير و تەلەفونچى
 و چايچى و کارەکەر. ئەو ھەشيان کۆبوونەو ھەيهكى تايبە تىي گشتى بوو و
 ھەموو کەس ئىک بۆى ھەبوو بەبى رەچاوکردنى پيگە و کەسايە تىيە کەى
 خوى لەگەل دۆست و ئاشناکانى دانيشى و راوھستى و قسە بکا
 و پى بکەنى و بخوا و بخواتەو ھو سوعبەت بکا و تەوس و توانج
 پيکدا بدن و پى بکەن. قاقاي پيکە نينيان تەلارە کەى داگرتبوو. لەوئى
 زانيم کە چەند کارمەنديکى گەنج له دەوروبەرى ژنيکى زۆر جوان کۆ
 بوونەتەو ھە و قاقا دەکيشن و تريقانەو ھيان تەلارە کەى داگرتوو ھە. دکتور
 بيژەن بە قاپيک شيريني پىر له خامەو ھاتە لای من و بردمى بۆ لای
 ئەوان و گوتى:

”ئەو خاتوونە له ئەلمانى خۆرھەلاتەو ھە راي کردوو ھە و لەبەر ئەو ھى
 زيرەک و جوانە و چەند زمانى بيگانه دەزانى، ئەو ھە دوو ساليک دەبى
 ليژە دامەزراو ھە. کارت بەسەرييه ھە نەبى.“
 ھەموان بە ئینگليزى قسەيان لەگەل دەکرد و پيکەو ھە بە فارسى
 يەکتريان دەدان ھە.

بۆ وينە، يەک بە کيکى دەگوت:

”ئاگات له خۆت بى تى نەکەوى. فلانى دەيهوئى ببیتە ژنى ئازمايش.

زۆر بەتین و گۆرە و سەدی وەک من و تۆ دەتپێنن.”

بۆ نەگەتی لە سوعەبەت و گالتهکانیان کە بە ئینگلیزی بوون، تینەدەگەیشتم. حاجی عەلی ساوجی هەر گیرەیی لە جییهکی دیکە دەگەرێ. خۆ دیار بوو مۆنیکا لەو حەقەدارانە کە وێنەیی نییە و تا بلایی حازرقسە. کەس نەیدەتوانی و سووک و ئاسان ئەو چاوقایمە تەریق بکاتەو. وەلامەکانی ئەوەندە توند و چزوودار بوو و بەتویکل بوون، کە هەرچی لە دەوری بوون قاقا پێدەکەنین و سەرسامی بوون. قاقا و پیکەنین و تەوس و توانجەکان وەختیک نیشتنەو کە تیمسار سەرلەشکر هاتە نیویان و یەک یەک لە مۆنیکا کشانەو و بەتەنیا جێیان هێشتن. چەند ساتیک دلێر بە زمانی فەرەنسی قسەیی لەگەڵ ئەو کرد و دوايي چوو لە سەماوەرە برنجییە، بۆ ئەوێ چایەک بۆخۆی تێ بکا.

لەو ماوێدا ناوی ئازمایش سیخورمەیک بوو، کە لە کەلەکەیی من کوترابوو. دواي شەونشینییە کە چوومەو نووسینگەکم و پەرەندەیی ئازمایشم کە نەمدەزانی یەکەم جار لەکوێی دابنیم، دەرکیشا.

ئەي هاوار.

بۆچی نابێ توخنی مۆنیکا بکەوم؟ ئەو جەنابی ئازمایشەش سەردەمانیک لە ئەلمانی شەرقی بوو و شەویکیان لەوێ رای کردوو و هەر ئەو کەسە کە چەند سالان راویژکار و راویژدەری حەزەرەتی خاوەنشکو بوو و ئیستاش هەر وایە.

شەوێ پەرەندەیکەم لەگەڵ خۆم بردەو هۆتیل و ورد ورد خویندمەو. سەیرم کرد دەریایەکی سەیرە و ئەي لەو هەموو گەوهرەیی لەگەڵ ئاوماک و خشتوخال و چزیلکەکانی تەختی بنی تیکەن.

سه‌یریکی لاپه‌ره‌کانی پێشه‌وه‌م کرد، ئه‌وه رێک ئه‌و گه‌نجه بوو که ئازانس له‌گه‌ڵ قوتابییه‌کان بانگه‌یشتی کردبووه بۆ ئێران بۆ ئه‌وه‌ی پێشکه‌وتنه به‌رچاوه‌کان به‌چاوی خۆی ببینی و کار بکاته سه‌ر هه‌موو قوتابییه‌کان. که له په‌روه‌نده‌که‌یدا وینه‌که‌یم دیت، ده‌رکه‌وت هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که له ژنیف مه‌ملوک تارینی کردبوو و هه‌ر ئه‌و هه‌تیوه بی چاو و رووه بوو، که منی تیگه‌یاندبوو ئه‌وا ده‌ماوه‌ندی و هاو‌ریکه‌ی له‌سه‌ر کامی‌را و مانیتۆرفۆنه‌که‌ لێک ده‌ده‌ن. قه‌ت پیم وانه‌بوو ئه‌و هه‌تیوه زۆله ئاوا بووه‌ته خاوه‌نی پیگه و ناو و ناوبانگی که سه‌دی وه‌ک منی له‌ گیرفانی ده‌نا. ئه‌و بسته‌ب‌الایه له‌ ریزی قوتابییه توند‌پ‌وکاندا بوو که له‌ سالانی ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۲ له‌ کۆلن هه‌رایان ده‌نایه‌وه و چونکه پۆلیسی شار به‌ ئه‌مری سه‌رب‌الیۆز که خزمیکی شا بوو، به‌شونیییه‌وه بوون بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ئه‌لمان ده‌ری بکه‌ن و ئه‌و شه‌ویکیان را ده‌کا و ده‌چیته ئه‌لمانی شه‌رقی و کۆمونیسته‌کان ب‌الیان به‌سه‌ر کیشا و ناردیانه لایپزیک بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رس بخوینی. دوو سال پتر له‌وی نه‌مایه‌وه و پاش ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ دوو هاو‌پ‌یی خۆی شه‌ری کردبوو، له‌وانه‌شه هه‌ر له‌سه‌ر خاتوو مۆنیکا بووبی که له‌ وڵاته‌ هاته ده‌ری و دیسان گه‌رایه‌وه ئه‌لمانی خۆراوا. ب‌نه‌ماله‌که‌ی له‌ مه‌لا ده‌سترۆیشتوو هه‌کان بوون و کارمه‌ندانی ب‌الیۆزخانه پش‌تیوانییان له‌ و بی‌ حه‌یایه ده‌کرد و شته‌که‌یان قۆسته‌وه. وه‌ک شو‌ر‌شگ‌یریکی چه‌پی که‌لکیان لێ وه‌رگرت و ناردیانه‌وه تاران و ”روکنی دووهم” که‌لکی له‌ ناوبانگی مله‌ورپییه‌که‌ی وه‌رگرت و خستیه نیو قوتابییه‌کانی تاران‌وه بۆ ئه‌وه‌ی دروشمی توندو خه‌له‌تینه‌ر بدا و خه‌لک به‌ داوه‌وه بکا. چه‌ند که‌سیکیان خرا‌نه به‌ندیخانه‌وه و دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ئازاد کران.

ھەر ئەو ھەندەي كۆلەكە سەرھەككەيەكانى ساواك خەرىك بوون قايىم دەبوون، ديسان سەرھەككەي ئەو لە ئەلمان پەيدا بۆۋە و لە ھەموو جىيەك چ لە تاران و چ لە ئەلمان مۆنىكەي لەگەل خۆي دەگىپرا. دەيگوت ئەو كچە دەسگىرانمە. بەلام ئەو دەسگىراندارىتتەيەش زۆرى نەخايند، چونكە بووكەخان دەيزانى چۆن دلان برفىنى و بە ئاسانى دەيتوانى ئاشقان بخاتە داۋەۋە. گەنج و زمانخۆش و ناسكونازدار بوو. ھەر تاللىكى قژە كالەكەي چەند دللى ئاشقى تىدا دىل بوو. جەنابى ئازمايش پاش چەند سال خولانەۋە لە ئەوروپا و ھەلسوكەوت لەگەل گەۋرەگەۋرەكان، ھىوادار بوو لە دامودەزگاي حوكمەتدا كاريكى پرا داھاتى بدريتتى و بەو جۆرە، زەماۋەندەكەي خۆي لەگەل مۆنىكادا بۆ ئەو كاتە ھەلدەگرت كە بىتتە بەرپرسيكى پلەبالا، بەتايبەتى كە ھەرۋىگىقى ژنە جوانەكە لە ميوانىيەكانى بالىۋزخانە و لە يانەي ئەفسەراندا بە جلوبەرگى جۆراۋجۆر و گوارەي شۆر و پلپلە و لەرزانەۋە خەرجىكى زۆرى تىدەچوو، ئەۋەش بە جەنابى ئازمايش دابىن نەدەبوو كە بەردەستىكى روكنى دوو و ئاژانس بوو. كابرالى ئاشقەناۋبانگ، دەبوايە يان بە قىبولكردنى ئەركى زۆر قورس، شان بداتە بەر ئەو بارە، يان ئەۋەتا دەبى ناسك و دلبەرەكە كاسىبى بكا. ديارە كپىارى زۆر بوو، تا ئەۋەي كە دادگايى ئەو سى قوتابىيەي پىۋەندىيان لەگەل جەماۋەرى خەلكى بەرى خۆرھەلات ھەبوو دەستى پى كرد و پەتەي خستە سەر ئاۋى. لە سەفەرىكىياندا بۆ ئەلمانى خۆرھەلات قوتابىيەكان ترۆمبىلەكەيان لە سنوورى نيوان ھەردوۋ ولاتەكە و لە شەقامىك كە دەرگاي مالىكى تايبەتى بەسەردا دەكرايەۋە، راگرت و بە شەمەندەفەر چۈنە لاپىزىك. جا لەبەر ئەۋەي ترۆمبىلەكە دەرگاي

گه راجه كهی گرتبوو، پۆلیس به كرینی لای برد و چاوه پری کرد تا مسافیره كان هاتنه وه. چه ند روژ دواتر سی قوتایی خورئاوانشینیان به جانتایه کی پر له كاغز و به لگه وه گرت و درانه دادگا. له دادگاییه كه دا دهسگیرانه كهی مۆنیکا خاتوون كه به ناوی دكتور ئازمایش خوی ناساند، دهركه وت و دهیه ویست به و ئه زمونه تاییه تییهی له لایپزیک و شیوعییه كان ههیبوو، بیسه لمینی كه تۆمه تباران كۆمونیستن و ئه كاغه زانهی هیناویانه، دژی بهرژه وهندییه كانی كۆماری فیدرالی ئه لمانه. ”تۆ دكتورا كهی خۆت له كام ولات وهرگرتوو و نامه ی كۆتاییه كه ت به چ ناویكه وه بوو؟“

ئازمایش كه وته ته ته له. هه ر ئه وه نده ی گوتی:

”له زانكۆی لایپزیک.“

پاریزه ره كهی گوتی: ”ته واوه.“

داوا ی له دادگا کرد، دادگاییه كه هه لگرن تا به لگه ی پیوستی له سه ر كۆ ده كه نه وه.

جاریکی دیکه كه دادگاییه كه پیک هاته وه، پاریزه ره كه تهنگی به شایه ته كه هه لچنی و هه لپیچا و كه ولی کرد. هه ر وشه یه کی له زاری هاتبایه ته ده ری، داوا ی روونکردنه وه ی لی ده کرد. ئاره قه ی پی کرد، هه ر ده سرۆكه ی له گیرفانی ده ردینا و ئاره قه ی ده سرپییه وه و پاش نیو سه عات پرسیار و وه لاموه رگرتنه وه، پاریزه ره كه، نامه یه کی له په روه نده كه ی ده رهینا و نامه كه ی زانكۆی لایپزیک خوینده وه و دایه ده ست سه رۆکی دادگا، كه نه ك هه ر دكتورا، بگه ره بچووكترین كاغه زیش به و ناوه له هیه چ زانكۆ و كۆلیژیکدا نییه.

ئازمايش داپلۇسىنرا. له ئەلمان وەدەرنا و ئىتر چاوى رەشى له ئەوروپا كال بۆۈ. دادگاكة له بەر چەند ھۆيەك، سى قوتابىيەكەى ئەستوپاك كرد. يەك لەوان، پىي داگرته وە كه حىزبى كۆمۇنىست له ئەلمانيا قەدەغەيە. بەلام بلاوكردنه وەى بانگە وازى كۆمۇنىستى بەتايبەتى بە زمانە بيانىيەكان تاوان نىيە، ھەر وەك چۆن رۆژنامەى ”ھيومانىتى“ له ئەلمان دەفروشرى و مەمنوع نىيە. بەتايبەتى له و كاغەزانەدا كه له سى قوتابىيەكەيان گرتبون، ھىچ شتىكى دژى كۆمارى فیدرالى ئەلمانيا تىدا بەدى نەكرابو.

ئازمايش ديسان نەيتوانى له ئەوروپا ھەلبكا و گەرايە وە ئىران و ئىتر نەدەكرا بۆ دزەكردنە نىو گرووپە چەپەكان بەكارى بىتن. له دامودەزگای دەولەتدا بە زەبرى خزم و كەسە دەستروىشتووەكانى كه پشتىوانى جەنابى شا بون، له پەيژەكە سەرکەوت. له ھەوالدەرىي فارسدا كاريگى گرینگيان پى دا. ئىدارەى كاروبارى ئەوقافى پى ئەسپىردرا. بوو بە جىگرى وەزىرى رىگەوبان.

له سالانى پىش شۆرشدا پارىزگارى فارس بوو و يەككىش بوو له راويژكارە تايبەتییەكانى خاوەنشكۆ، كه له زۆربەى سەفەرەكانى ھەزەرەتى خاوەنشكۆدا له خزمەتدا دەچوو. مۇنىكا له ئەلمانيا دەگەرا. له بالیۆزخانە دەخولايە وە ھەر رۆژە و بە دەست يەككە له كاربە دەستەكانە وە بوو. بە ناز و لەنجەكەى خۆى دەنازى. مالەكەى ببۆۈ مەكۆى خۆشى و رابواردنى ئىرانىيەكان. كه ئىتر جوان خۆيان پى گەرم كرده وە، كەوتە دەست تىمسار سەرلەشكر و لەگەل خۆى بردى بۆ سويسرا. بەلام ئەو ھە چىرۆكىكە دوايى بۆتانى دەگىرمە وە.

ئەو ھەویرە ئاو زۆر ھەلەدەگرئ.

رۆژ بە رۆژ پتر پتوئیستمان بەو گەنجانە دەبوو کە لە ژێر چاودیری ئازانسدا پەرورەدە ببوون. ھەرچۆنیک بێ جەنابی شا خویان فەرمووبوویان، ئێران دەبی لە ھەر پینج ولاتە زلھیزەکەئ دنیا پیشکەوتووتر بێ. دەمدی و لە پەرورەدەکانی ئازانسیدا رەنگی دابۆو، کە زۆر بەئی ئەو برادرانە بوونەتە دەسەلاتدار و سیاسەتمەدارە لیزانەکانیان پشتگوئ دەخست. جومگە ھەرە ھەستیارەکانیان گرتبوو، ھیچ کاریک بەئی ئەوان ریک نەدەکەوت. خو ئەگەر دەستیشیان لە بنی ھەنبانە دەرچووبایە ھەر ئاسایی بوو، کاریکی دیکەیان پێ دەسپاردن. بەئی ھیچ قسەئەک، ھەموو ئەمر و فەرمانەکانی ئازانسیان جێئەجێ دەکرد. کاریان قسەئە لەسەر نەبوو.

بەلام ئەمەیان لە ناکاو وەک تەلقەتەندووورە بەرەو ئاسمان روئشت. بلیسەئی رەنگاوریەنگی لئ بوو. نەخوئندەوار و بئ حەیا و بێچاووورو و زمانپیس و توورپە و تۆسن بوو. بەلام ماندووینیەناس و زیرەک و ئامانجناس و چێژبەخش. چێژی وەردەگرت و دەشیدا. تەواوی ئەو سەرورەت و سامانەئی لەو دە پانزە سالەدا دزرابوو، ھیچی بەناوی خوی نەبوو و، لە بانکەکاندا خستبوویە سەرنووی ژنەکەئ، کە کچی یەکیک لە مەلا شاپەرستەکان بوو و پاش ئەوئ شۆرشگێرەکان ئیعدامیان کرد، ھیچ شوئین پتێئەکیشی بەجئ نەھئشت.

سەررەئای ئەو ھەموو تاییەتمەندییە سەئروسەمەرەئە، لە رووی پەرورەدەکەئەئە لئم روون نەبۆو، کە ئەو چۆن توانی ئاوا بە گورجوگۆئی ھەموو ھاوکار و ھاوریکانی خوی پاشقول بدا و بە مست

و پیله قه له ریگه ی پېشکه و تندا به عه زياندا بدا و خو ی جیان بگریته وه. سهرده مانیک کاری نار دنی حاجیان به و ئه سپارد. بازار پیه کان گه لی سروودیان پیدا هه لگوت. له روژنامه کاندا بانگه وازی زور چه ور و خهست ده بینران، که قهت له سهر و بهندی زیاره تی که عبه ی موعه زه مدا، هینده ی ئه م قوناغه به بی کیشه و ژانه سهر نه بووه.

پنیه کی له جه دده بوو و یه کینکی له تاران. خو ی له ورده کار پیه کانیش هه لده قورتاند و خو ی به بچوو کترین کیشه ی حاجیه کانه وه ماندوو ده کرد و به رده وام بریاری ددها و کیشه کانی چاره سهر ده کردن. ناوی نازمایش، به واتای کرانه وه ی گریکویره کان بوو.

خوا نه کا کلاوی له گه ل یه کیک تیکه ل بوايه. بینه زه یی و دلر هق بوو. ته نیا ئه و ده موساته ی دده ی و هیچ بیری له ئاقیبه ته که ی نه ده کرده وه. له گه ل ژنبراکه ی، که ئه وده م فه قیبه کی حوجره ی قوم بوو و دوا یی بوو به مه لایه کی به ناوبانگ به ناوی حاجی ئاغا ئه فخم، قسه یان لیک هه لبه زیه وه. له سهر هیچو خورای، له سهر ئه وه ی به دزییه وه به خوشکه که ی گوتبوو، میرده که ی وا باشتره ئه وهنده مالی موسولمانان به فیرو نه دا، ئه مرؤ، سبه ی نییه کی له دووه. جوړیکیشی گوتبوو، که له وانه یه ئیتر روژیک داب، نه توانن پشتیان به حه زره تی خاوه نشکو گهرم بی. ههر ئه وه ی کرده ده سکه لایه ک بو ئه وه ی ناوی بزپینی و ده سته یه ک فه قی و مه لای ده ورو به ری وی به دژه شا و مارکسیست ئیسلامی له قه لاهم بدا و بیانخاته به ندیخانه وه. چی مه لاکان له گه لی چه نه یان لی دا به شکم له که ری شه یان بیته خوار، به گویندا نه چوو. دؤست و براده ری زور بوون، به لام دوژمنیکی قه سته سهر بو سه ی بو نابوو، بو ئه وه ی پشتی بشکینی.

بهو حاله شهوه، مهسه لهی ئالۆز و بیچاره سهر به لای منه وه ئه وه بوو: که چی کرد ئاوا توانیی له چه ند سالی کدا له م قوولکه وه بگاته ئه و لووتکه یه؟ له شایه تحالیکی ته ریقراوه ی دادگاکی کولنه وه بی و بگاته وه زاره ت و بیته پاریزگار؟ فرۆکه یه کی تایبه تی بو ته رخا ن کرابوو و فه رمانده له شکر و سه روکی ئاسایش سه ریا ن له به ر داده نواند. فه رمانه کانیان له سه ر چاو داده نا. هه ر وه ختیگ ویستبای، به بی قه راردانا ن و کاتوه رگرتن، ده چوو ه خزمه تی خاوه نشکو و پاش یه ک دوو سه عاتا ن ده هاته وه شوینی کاره که ی خو ی. به و چاوانه ی خو م دیتم، روژیگ که جه نابی شاهه نشا له فرۆکه داده به زی، تا قه که سیکی له ریزی وه زیره کان و پیاوانی حوکمه ت جو ی بو وه و به تا قی ته نی هه تا به رده م په یژه ی فرۆکه که چوو و چه ند ساتیگ له وی له گه ل خاوه نشکو قسه ی کرد، هه ر ئه و هه تیوه قوون به گووه بوو. ده ی دیاره ئاساییه وا من هوگری ئه و هه تیوه چاوقایمه بووم.

پهروهنده کهم خوینده وه. ورد ورد سه رله بهر و هه ر ئه و قه دوقه لافه ته ریوه له یه م ده دی که له هوتیله که ی شاعه باس به غاردا ن هاته لای من و خو ی شیرین کرد که ئه وه خانعه لی و ده ماوه ندی له سه ر یه ک انیتو فون و کامیتر خه ریکن له سه روگو یی یه کتر ده دن هه موو پهروهنده که ناگیژمه وه، ناتوانم، چونکه ئیتر له به رده ستیشم نییه، خاله زور گرینگه کانیم له بیهره. ده زانم ئازانس به مه به سته دزه کردنه نیو ” (جانباخته گان) ” وه ناریدی هه له ستین. ئاکامی چالاکییه کانی ئه وه بوو، که سی مجاهیدیان به تاوانی هه ولدا ن دژی ئاسایشی نیشتمانی له سه ر سنوور گولله باران کرد. ئازمایش خو ی له کاتی کوشتیاندا له وی بوو و په نجه ی له سه ر داده نان،

که ئەمەم لە ئوردوگای فەلەستینییهکاندا دیتوو و نکولی تۆمەتباران بێ فایده بوو. (جانباختهگان) دواتر ئیدیعی ئهوهیان کرد که ئازمایش خۆی، پاش گوللهبارانکرانی سێ کهسهکه، یهکی گوللهیهکی له میشکیان داوه. ئاخۆ ئهوه ههول و کردهوهگهلهی گوللهمستانی سهرمایهداری ئهویان گهیانده ئهوه پۆست و پله و پیگه و داراییه؟ من پیم وانییه ههه لهسایهی ئهوه تاوانانهوه بووبی. له ئازانسدا کهسی لهو قوماشه زۆر زۆر بوون و هیچیشیان به هیچ نهکرد و ههه نانهزگیکیان پێ برا.

له پهروهندهکهدا چاوم به نامهیهک کهوت، بهدهستوخهتی کهسیک، که نهدهناسی. دهقی نامهکهم لهبیر نهماوه. نووسهر خۆی به ”کۆمیتهی جاننساار“ واته گیانفیدا ناودێر کردبوو. دۆزیمهوه. شوڤیر، چیشتلینهه و خزمهتکارهکهی تیمساار سههرلهشکر بوو. دلنیاام کردهوه که ناوی نازرینم و ئاشکرای ناکهم و تیمساار ههه رگیز نایبستتتهوه ئیمه پیکهوه و قسهمان کردوو. ئاوا ترسهکهی رهوییهوه و ئهوهی له بن بهره بوو هینایه سهه بهرهکه.

”شهویکیان جهنابی ئازمایش و مادام مۆنیکا میوانی ئیمه بوون. با ئهوه بلیم که هیچ کهیفم به مادام نههات. زۆر هههزه بوو و خۆی دهواند. ئارهقیان خواردوه و خوش بوون. ههه سیکیان یهکتریان رامووسی. مۆنیکا، مادام مۆنیکا مهست بوو. پیکهوه، جهنابی ئازمایش و تیمساار بردیانه ژووری خهوهکه...”

”ههه ئهوهنده؟“

”ئههی خو من له ژووری خهوهکه نهبووم. هیچم نهدی. درۆیان بکهه؟“

پرسیم: "ئە ی دوایی؟"

"من له ژوورهوه خەریکی کۆکردنەوهی قاپ و قاچاغەکان بووم. دەمەویست گلاسەکان لەسەر میزەکانی بەر مۆبلەکان هەلگرەوه، کە تیمسار بە میوانەکانییەوه هاتنەوه و توانجیان لە من دا: ئەوه چ دەکە ی؟ تازە دەست پێ دەکەین. لە تەلارەکە چوومە دەری و لەبەر دەرگا راوهستام. سەرەرای تریقانهوه و قاقاکیشانەکانیان، گویم لە قسەیان دەبوو."

"چیت بیست؟"

"ئەری ئەوه دەتەوی رسق سواری بای شەمال بەکە ی؟"

"خۆ پێم گوئی، کەس ئاگای لە قسەکانی من و تۆ نابێ."

"بە ئازانسیش نالییتەوه؟"

"بەلێن بێ."

جا پریسکە ی دلێ بۆ کردمەوه.

"سەوداکەیان سەری گرت. جەنابی ئازمایش وازی لە مادام هینا و ئەو شەوی لە مائی مایەوه. گەرەم، ئەمە ناشەرعییە. بۆ جەنابی سەربالیۆزم نووسی، کە لە پیناوی پاراستنی ئابرووی بنەمالەیهکی شەریفدا پیشی ئەو هاوژینییه بگرن، بەلام ئەو گوئی نەدامی. ئیستاش ئەوه دەستەوداوینی تۆ دەبم."

"دە ی تۆ بۆچی دەهری بووی؟ بەتۆچی؟"

"قوربان من لەم خیزانەدا گەرە بوومە. باپیرەم لە ملکی ئەوانەدا رەعیەت بووه، چۆن من بەو سەری پیرییه مەوه ئەو گوناحە بخەمە ئەستۆی خۆم و دلێشم بەسیتەوه؟"

”ئەى نەتزانى سەۋداكەيان چۆن سەرى گرت؟“

”نا، قوربان، من جەنابى ئازمايشم سۋارى ترومبيل كىرد و گەياندمەۋە ماللەكەى. كە گەرامەۋە قىيامەت بوو. لە گەراجەكەۋە گويم لە دەنگى مادام بوو كە جنىۋ بە ھەردووكيان دەدا و دەيەويست بەۋ نيۋە شەۋە بە پىيان بچىتەۋە ماللەكەى خۆى. ئاخىرى مادام رازى بوو كە لە سەر مۆبلى تەلارەكە بنوئ و دەرگاكانى قفل بىدا.“

تۆماركرانى ئەۋ نامەيە لە پەروەندەكەدا بۆ من گرینگ بوو. نووسەرى نامەكە بۆ باليۆزخانەى ناردبوو و لە نەبوونى باليۆزدا، سكرتيرى يەكەم، جا يان لە دوژمنايەتى لەگەل تيسمار يان ھەر بۆ خۆپاراستن يانيش لەبەر ھەردوو ھۆيەكە، لە بن نامەكەۋە نووسيويتى ”شياۋى گرینگىپىندان نىيە.“ و داويتى بە ئازانس. بە كورتى، لەمەودا مۆنكا بوو بە ژنى تيسمار سەرلەشكر و چوۋە ژنىف و برادەرە ئىرانىيەكان تاقانە ھاۋدەنگە دلپەينەكەى خۆيان لەكىس چوو و ئىتر ناۋى ئازاميش لە نيۋ ئىرانە خۆشگوزەرانەكانى لەندەندا، بوو بە ھاۋاتاي چىژفرۆش.

ئەۋ رووداۋە ھەر وا سووك و سانا نەبپايەۋە. چەند مانگىكى بەسەردا تىنەپەريبوو كە ھاۋسەرەكەى تيسمار سەرلەشكر، واتە خاتوونى بەرپۆبەر لەۋ خزمەتكار نوپكردەۋەيە ئاگادار بۆۋە و بە كۆلىك سەرمايەۋە ھاتە ئەۋروپا و لە ژنىف نىشتەجى بوو، بەبى ئەۋەى مېردەكەى ئاگادار بكاتەۋە و، پياۋكوژىكى ئەمريكايىشى بەكرى كىرد مېردەكەى بۆ بكوژى. ديارە ئەۋ چالاكىيەى خاتوونى بەرپۆبەر قەت ئاشكرا نەبوو و تەنيا لە پەروەندەكانى ئازانسدا شوينەۋارىكى لى كەۋتەۋە. بەكرىگرتنى پياۋكوژ كارىكى زۆر سووك و سانا نەبوو.

هەر کامه و بره‌پاره‌یه‌کی زۆر و زه‌وه‌ندیان ده‌ویست، که خاتون سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هیوادار بوو بیته میراتگری میزده‌که‌ی، پێی نه‌ده‌درا. ئاخری کابرایه‌کی تازه‌کاریان په‌یدا کرد. ئه‌ویش له‌ دواساتی جێبه‌جێکردنه‌که‌دا، که تیمساری له‌گه‌ڵ ژنیکی گه‌نجدا دی، به‌زه‌یی پێیندا هات و دلی نه‌هات ته‌قه‌ی لی بکا. جهرجیسی پیاو کوژ گیرا و دانی به‌وه‌دا نا که خاتوونی به‌پێوه‌به‌ر ناچاری کردوو و هانی داوه ئه‌و قه‌تله‌ بکا و ئه‌و نه‌یویستوو قه‌بوولی بکا.

میدیایانی ژنیف ئه‌و هه‌ولی کوشتنه‌که‌یان کرده هه‌رایه‌ک و ناوی تیمسار سه‌ره‌له‌شکر که‌وته سه‌ر زار و زمانان و خاتوونی به‌پێوه‌به‌ر رای کردبوو ئێران و داوا کرا له‌ ده‌وله‌تی ئێران راده‌ستیانی بکاته‌وه. چه‌زره‌تی خاوه‌نشکو داواکه‌ی ره‌ت کردنه‌وه، چونکه هه‌یج تاوانیک نه‌کرابوو و نه‌ده‌کرا خاتوونی به‌پێوه‌به‌ر ته‌نیا له‌سه‌ر به‌کرێگرتنی پیاو کوژیک به‌ به‌رپرسیار بزائن. تیمسار سه‌ره‌له‌شکر نه‌یده‌توانی له‌ ژنیف به‌مینیته‌وه. داویان کرده‌وه بیته‌وه تاران و ئیتر تا ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ ئاژانسدا به‌رپرسیاره‌تییه‌کی گرینگی نه‌بوو.

به‌رێزیان باروبنه‌ی تیکه‌وه پێچایه‌وه بو ئه‌مریکا و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ وولاته‌ ژیا و دیسان خه‌می غوربه‌ت هه‌ینایه‌وه نیشتمان و دیسان بو ئاژانسی پان ده‌کرده‌وه، به‌لام ئامانجه‌که‌ی نه‌پیکا. پاش شو‌رش جاریکی دیکه‌ چۆوه کالیفوورنیا و له‌وئ مایه‌وه و من شانازی ئه‌وه‌م پێ براوه جاروباره‌ نامه‌ی بو بنیرم و، جا چونکه ناوی به‌رێزیانم له‌هه‌یج کوئ نه‌هه‌یناوه و نایه‌ینم، هه‌موو نه‌وورۆزان گه‌وره‌یی ده‌کا چه‌کیکم بو ده‌نیریته‌وه.

به لّام ئازمايش به مرازی دلّی گه یشتبوو و مۆنیکا له گه لّ زو لّیکی
 دیکه دهستی تیکه لّ کردبوو و ئەو جووته پیکه وه له ئیران و ئەوروپا
 ئاشقه و ماشقه کانیان هه لّده خه له تاند و خویان پین به خیو ده کردن.
 دهرسیکی گرینگ که من له شیواز هکه ی ئازمايش فیری بووم، ئەوه
 بوو که پاش حه یا چوونه که ی دکتۆر بیژهن، بریارم دا پۆستیک بو
 ئاهاری و ده ماوه ندی و خانعەلی دابین بکه م که له داها توودا هه میشه
 خزمه تکاری من بن و ههر پشتم بگرن. ئەگەر هه تیوه یه کی وه ک ئازمايش
 بتوانی ببیته وه زیر، باشه بوچی ئاهاری و که سی وه ک وی نه توانن
 پاشقولی بدن. ئەوه قازانجی خاوه ن شکۆشه که ئەو تازه پیگه یشتوو
 په روه نده دارانه ی وه ک سه روکی کۆمپانیای نهوت که روژیکیان خو ی
 ئازا کرد و فه مانه که ی خاوه نشکو ی نه خوینده وه، خیانهت له خاوه نشکو
 نه که ن. قازانجی ئەو کاره بو من له وه دا بوو که هه موویان له بن دهستی
 خۆمدا ده مانه وه و، ناچار بوون به ئەمری من بجوولینه وه. له و
 هه نگه مه یه دا من بوومه مه ی داندار. ئیتر پیویست نه بوو بو چاره سه ری
 کیشه کان، ملکه چی ئەمر و فه رمانه جوړاو جوړه کانی که سانی وه ک
 تیمسار سه ره له شکر بم. پاش ریكخستنی کوشتنی به ختیار دلّی سه روکی
 گشتی ئازانسم به دهست هینابوو و پشتم گهرم بوو. ته نیا ئەگەر زۆر
 پیویست بوایه، ئەوا کاروباره که ی خۆم به بالیۆزی گه روکی شاهه نشا
 راده گه یاند، چونکه ئاگادار بوو و باش دهیزانی من بایی چه ندم و زۆر
 به روکی نه ده گرتم. بچ رکابه ر بووم و قور به سه ر ئەوه ی شانی له
 شانم دابایه. ده مترساند و ده مکړی. ئەو چه ند ساله ی بهر له شوړش
 ده سه لاتیکم هه بوو که ده گمه ن مه ئمووریک له ئەوروپا هه بیوو. چیژم

وهردهگرت و خه رجم دهکرد، سمیلی سه رگه و ره ئه ورووپانیشینه کانم چه و دهکرد. به خشندهیی و دلاواییه که م ببوو و ویردی سه ر زمان. له بوودجی پینج ملیون مارکی - ئه گه رچی تیمسار به شیکی زوری خه رچ کردبوو. هیشتا ئه و هنده ده بوو، که به شی دلاواییه که ی من بکا. هه ندیکیشم بوخوم خه رچ دهکرد.

دکتور بیژن ئه و هنده له من ده ترسا هه ر مه پرسه - نازانم کی تی ی گه یانده بوو، که گیرفانم پره - خوی ئه و هنده ژیر نه بوو.

قه ت نه بوو ملوزمیکم نه بی. شتیکی که به رده وام ئازاری ده دام، نامه دلته زینه کانی دایکم بوون که نه خووش بوو و له سوئنگه ی دووربوونی له من و روقیه ئوقره ی لی هه لگیرابوو - هه یچ خه به ریکم له روقیه نه بوو - له سه فه ریکمدا بو پاریس شیخوم دوزیه وه. ئه و زور له وه به دفه رتر بوو من هه لیخه له تینم. له باره ی چالاکی ئیرانییه کانی دانیشتووی فه له ستینه وه دواندم. وای ده نواند که به لی شتیکی بیستوو. ئه و خوی ناوی روقیه ی هینا.

”دهنگوباسی روقیه؟“

”هه یچ. جاروباره نامه یه ک بو دایکم ده نیری. ساغ و سلامه ته و له نامه کانیدا ئیه تی قورئان دینیه وه. دلی دایکم ده داته وه. من پیم وایه ده زانی ئه من له ئه ورووپا ده ژیم.“

پرسی: ”نامه کان له کوپوه ده نیردرین؟“

”نازانم. به لام ئه گه ر له ده ره وپا بی، به دلناییه وه دایکم پیی ده گوتم.“

”بوچی له ده ره وه ی ئیران؟“

”من له توّ ده پرسم. ئاخو له وانیه روقیه له فهلستین بووبی؟“
”نه گهر له وی بوایه، له په روهنده که ی ئازمایشدا ناویکی دههات.“
له په روهنده که ی ئازمایشدا ئه وه ی پیوه ندیی به فهله ستینه وه هه یه،
راپورتیکی تایبه تی تیدا بوو که ئیتر نه ماوه. جارئ ئه و به لگانه ی
پیوه ندییان به وه وه هه یه، ههر له پرده ده برینه وه. منیش نه متوانی پی و
شوینیان بگرم.“
شیخو دیوانیکی گیرفانیی حافزی کرده وه و فالیکی گرتوه و ئه م
شيعره ی خوینده وه:

”ان یار سفر کرده که صد قافله دل همره اوست..... هرکجا هست
خدایا به سلامت دارش.“
ئو یاره که رویشتووه و سه د کاروان دلئ له گه له... له ههر جینه که
خوایه گیان ئاگات لیی بی
ئهرئ بلئی تووشی ئه و شيعره بووبی، یان ههر له بهری بوو و له بهر
خاتری دلئ من به و دهنگه ی دهیخوینده وه و له بهر یه کی ده کیشایه وه.
ئو وه لامه دووره هند بوو، به لام من بو دلنیا کردنه وه ی خوّم،
پیوه ندیم به مه لیکه وه گرت. به هزار فرتوفیل چومه لای. خانعهل
ریکی خست. به راویژی عهره بی، به فارسی قسه ی ده کرد. مه راییم
له بهر کرد. باوکی له لوبنان ده ژی و له کارمندی دادگایه. له دادگا
به رده وام بهرگری له فهلستینییه کان ده کا، به لام خو ی قهت ناچیته ئه وی.
مه لیکه ههر ئاگاشی له و که مپه فهلستینییه نییه که تیدا شو ر شگیره
موسولمانه کان راده هینری. تا ئیستاش نه بیستووه کچه ئیرانییه ک
له وی بووبی. هیوا بر او بووم.

هەر له و روژانه دا، رووداوه که هی دکتور بیژن و چیرۆکی چاونه ترسییه که ی - ئەگەر نه شمانه وی بلین که ریتی و بیپاریزییه که ی - له روژنامه کانی به ریتانیدا ئاشکرا بو، که ته وا و وه زعه که ی منی گۆری.

دیسان ئەوهنده گرفتار بوومه وه، که ئیتر نه مده په رژا سه ری خۆم بخورینم. روژنامه له راست و چه په وه به گژماندا هاتن. ئیمهش نه مانتوانی بیکهینه هه را و بلین ئەوه بانگه شه ی کۆمۆنیسته کانه. به که یفی دلێ خۆیان کوتایانین. هیرش و هرووژمه که یان بو سه ر ده ولته ی ئیران و ساواک و ته نانه ت شاهه نشاش، بیسنوور بوو. دژبه رانی رژیمی شاهه نشایی، هاتن گه مژهبی کارمه ندیکیان قۆسته وه و کۆمۆنیسته کانی به که یفی دلیان ده هۆلیان بو کوتا. ئەو کومه لانه ی به ناوی "لیبوردنی نیوده ولته ی" و "کومه له ی لایه نگرانی مافی مروّف" و "یه که یته ی نیوده ولته ی دادوهره دیموکرا ته کان" هه ر هه موویان پێیان نایه تا که پیلایه یکه وه، خه لکیان دنه دها هه لکو تنه سه ر بالیۆزخانه. حه فته نه بوو که یه کیک له روژنامه گرینگه کانی دنیا وه ک "لوموند" و "سانده ی تایمز" کومه لیک کاره ساتی نیو ئیران بلاو نه که نه وه. ته نانه ت جیگری وه زاره تی ده رباریشیان تاوانبار ده کرد که له باشترین هۆتله کانی ئیراندا ئوفیسیکی کردووه ته وه و هه موو پسپوړ و بازرگانان و کاربه ده ستانی ده ولته ی بیانییه کان و مسافیره به ناوبانگه کانی له ریگه ی پیاوه کانی خویه وه خستووه ته ژیر چاودیرییه وه. یه کیک له کارمه نده کانی "ریکخراوی لایه نگرانی مافی مروّف" راپورتیکی له باره ی کۆمۆنیستیکی به ناوبانگه وه بلاو کرده وه، که مووی له خه لگی بیلایه ن

و شاپه‌رستیش ده‌کرده نه‌شته‌ر. ئەو هه‌والنێره پشتراستی ده‌کاته‌وه که پاش وه‌رگرتنی ئیجازه له دادئه‌ستینی سوپا، له دوو کۆبوونه‌وه‌وی دادگادا به‌شدار بووه و خۆی له زمانی تۆمه‌تباره‌وه بیستووێه‌تی که چۆنیان ئەشکه‌نجه داوه و هه‌والنێره‌که توانیویتی جیی برینه‌کانی جه‌سته‌شی ببینی. له به‌فرانباری ۱۳۴۸دا له خورمه‌شار به‌ رووتوقوتی قه‌مچییان لی داوه. بیست سه‌عات له‌سه‌ر یه‌ک. هه‌ر ئەو به‌لایه‌یان له ئابادانیش به‌سه‌ر هیناوه‌ته‌وه. چه‌فته‌یه‌ک له ئاوده‌ستیان کردووه، ئینجا هیناویانه‌ته‌ زیندانی ئیقین له تاران و دووکه‌س که یه‌کیکیان گوتووێه‌تی دکتۆرم و ئەویتر ئەندازیار، ئەشکه‌نجه‌یان داوه. له‌سه‌ر چوارپێچکه‌یه‌ک به‌سه‌ر یه‌ک قاچه‌وه رایانده‌گرت و به‌ شەق له کورسییه‌که‌ی بن لاقیان دهدا و به‌ تۆمه‌تی سیخوپی بۆ خه‌لکی بیانی ئەشکه‌نجه‌یان داوه. ”ئینجا دوو ئەفسه‌ر هاتن و به‌ قه‌مچیی سیمی ئەوه‌نده‌یان لی دام له هۆش خۆم چووم. په‌رده‌ی گویچکه‌م دران و خوینیان لی هات.“

به‌ وته‌ی نوینه‌رانی مافی مرۆف هه‌ر ئاوشیان له خاکسار کرد و گوتیان یه‌کیک له تۆمه‌تباران له ژیر ئەشکه‌نجه‌دا تاقه‌تی برا و مرد. له درۆ شاخدارانه له راگه‌یاندنی کۆمۆنیسته‌کاندا له ئەورووپا زۆر بلاو ده‌بوونه‌وه و روژنامه‌کانی دیکه‌ش هه‌ر ئەم درۆ و ده‌له‌سانه‌یان کاویژ ده‌کرده‌وه تا وای لی ده‌هات ئازانس له‌و ریگه‌یانه‌وه که خۆی ده‌یزانین، پێشی ده‌گرتن.

۱۲ی فیه‌ریوهری ۱۹۷۱، له روژنامه‌ی ”لۆمۆند“دا دوو پارێزه‌ری دادگا له چوار کۆبوونه‌وه‌ی دادگاییدا به‌شدار بوون و ئەو براده‌رانه رایانگه‌یاند، که یه‌کیک پێی گوتوون، به‌ ده‌سکه‌ ده‌مانچه له سه‌ریان

راکیشاوه و له ئاکامی خوینبه ربوونی ناوسه ریدا، له هۆش چوو. هەر ئه و تۆمه تباره ”به چاوی خۆی دیتوویه تی که دوو کهس له هاوریکانی ئهویان له سه ر پلێتییکی سووره وه کراو راکیشاوه. هه والده ره کان ده لێن، له ماوه ی چه ند خوله کتییکی داخرانی دادگه دا، شوینی داغه که یان له سه ر پشت و سینیگی تۆمه تبار دیتوو. هه ر ئه و تیکده ره باسی مردنی هاوړپیه کی خۆی کردوو که له ژیر ئه شکه نجه دا گیانی ده رچوو. هه ر ئه و رۆژنامه یه، نامه ی را کردوو یه کی بلاو کردوو ته وه و تیندا باسی ئه وه ده کا: ”پاش کۆتایی ئه شکه نجه، تۆمه تبار ده بی بنووسی وه زعی باشه و هیچی لێ نه کراوه.“ یه کیک له ئامرازهکانی قسه ده رکیشان له تۆمه تبار ئه وه یه له سه ر کورسیی کاره بایی دایده نی. هه ر به قسه ی ئه و خراپکاره، ئه ویان چوار سه عات له سه ر ئه و کورسییه داناوه تا له هۆش خۆی چوو. سووتانه که ی گه یشته سه ر مۆرهکانی پشتی و بۆگه نیکی لێ هه ستا کهس خۆی له بهر نه گرت - ئاخۆ شتی وا بووه ی ده بی برۆای پی بکه ی؟ - و ئیستاش ئه وه له سه ر ده ستان ده توانی برۆا. هه ر دوو پینان بریوه ته وه. ئاساییترین ئه شکه نجه به ”ئه لکترۆد“ ده کری. من برۆا ناکه م ئه و کاره ساتانه راست بن و هه ر هه موویان به رای من بانگه شه ی کۆمۆنیستین. من ئه وده م له ئیران نه بووم و برۆا ناکه م چه زره تی شاهه نشا ریگه ی دابی تاوانی ئاوا بکری. خۆی جه نابی خاوه نشکو هه موو ئه شکه نجه یه کیان وه درۆ خستوو ته وه و له وه لامی یه کیک له و رۆژنامه نووسه نیمچه کۆمۆنیستانه دا پیی داگرتوو ته وه: ”خه تای دژبه رهکانی ئیمه ئه وه یه ئیمه یان به که م گرتوو. ئیمه له زۆر بواردا و یه ک له وان له لیپرسینه وه دا زۆر پیشکه وتووین.. بۆ وینه

زۆرهينانى ئەخلاقى ههيه و كهسانى وهك سارتر و باشتهر خويان
نهكه نه ئوكى نيو هه موو چيشتيكه وه و خريكى كاروبارى خويان بن.
بو بابه تيكي ديكه فهرموويانه، من دهسه لاتي هه موو شتيكم نيهه. يانى
له وانه يه يه كيكي چاونه ترس كاريكى واي كرديى كه نه ده بوايه بيكا، يان
بو وينه تيمسار سه ره لشكر و ”خاتى“ ي بهرده ستى.

من كه له ده ره وهى ولات ده ژيام، دياره چاومان به سه ره به ده فپري
قوتابيه كان به تاييه تى كونفدراسيونيه كانه وه بوو و هه ولمان ده دا
هينديكيان له قازانجى سياسه تى ولاتا بينينه ژير سيپه رى شاهه نشادا.
دياره ئەو شيوازه خه رجى هه بوو و ئيمه به واده و به لين و يارمه تى
دارايى هه ولمان ده دا، هه ر نه بى و ايان لى بكه ين ده ست له به ره له ستكارى
هه لگرن و جارى واش هه بوو ده ستمان له بنى هه بنانه وه ده ره ده چوو.
پووله كه يان لى ده ستاندين و گالته يان پى ده كردين. به لام ئەو به لايه ي
به سه ره دكتور بيژه نيان هينا، پشتى ئەوى شكاند و خواهه لئاگرئ
سه لماندى كه هه ر حاجى عه لى ساوجيه كه و هيجى دى، نه زياد و
نه كه م. له برى ئەوه منى سه ره رز كرد.

له به هارى سالى ۱۳۵۲ دا بوو كه ئەم هه واهه له روژنامه ي ساندى
تايمزدا بلاو بووه و هه رچى كردمان نه مانتوانى بيه سه لمينين بلين
ئەو يش گويله مستى كومونستانه، هه ر بويه دكتور بيژه ن سه رسمى
دا و ده وه لته تى ئيران ناچار بوو داواكانى ئەو روژنامه يه جيبه جى بكا و
ريكى بخا.

له سه ره مه سه له كه ي خانمى ”پ“ بوو، ئەو كچه ئيرانيه ي شووى
به گه نجىكى ئينگليزى كر دبوو. خاتوو ”پ“ قوتابيه كومه لئاسى و

یەکیک بوو له سەرکردهکانی تاقمیکی قوتاییه چهپهکانی سەر به کۆنفدراسیۆنییهکان و جاروباره له بانگهشەدا یارمەتی ددان و، له گیروگرفتهکانیادا دەستی دەگرتن و رزگاری دەکردن. خاتوو پ پاش ئەوهی میددی به کابرای ئینگیزی کردبوو، ببوو هاورۆلاتیی بهریتانیا و له کۆمپانیای نهوتی لهندهندا کاری دەکرد. سەرۆکهکهی له لهندهن رایسپارد سهفهریکی ئێران بکا و ئهرکیکی پی ئەسپاردبوو که رایپهپرتی. دوو رۆژ پاش ئەوهی گهیشتهوه ئێران به تهلهفۆن پیی راگهیهنرا، که بچیته خانووهکانی ئازانس و خۆی به یهکیک له ساواکییهکان بناسی. ئەوه شتیکی ئاسایی بوو. چونکه ههموو کارمەندانی کۆمپانیای نهوت بهتایبهتی ئەوانهی دهچوونه دهرهوهی ولات دهبوايه له پيشدا دنیایی بدهنه کۆمپانیاکه، دوايي خهریکی کاری خۆیان بن. لهوئ خاتوو ”پ” یان خسته بهر لیپرسینهوه و تییان گه یاند که تهواو ئاگادارن بنه مالهکهی له ئێران و لهندهنیش چ دهکن و دهیانهوئ بزائن خۆی له بارهی خۆی و بنه مالهکهی و بنه مالهی میردهکهی رای چیه و دهلی چی. ته نانهت لییان نهشاردهوه که هاوینی له گهڵ باوک و دایکی له ”دهریاسهرا” بووه و لهوئ جاروباره خه لکی ئاسایی دواندوووه و وینهی له هه ندی بینای حکوومیش گرتوووه. پاش سهعاتیک قسه و باس له بارهی ئەو شتانهی له بهریتانیا به شیکن له بابه ته ئاساییهکانی ژیا نی و هیچ لایه نیکی نهینی و شاراهوی نییه، به خیر و خۆشییه وه سواری ترۆمبیلیان کردوووه و گه یاندوو یانه ته وه ماله کهی.

به و پیشینه وه که خاتوو ”پ” نهیده ویست هیچ شتیکی دژی میرده کهی بکا و پاش ئەوهی ساواکی ناسی، رۆژیکیان دوا ی گفتوگۆیه کی ته له فۆنی

له گهل دكتور بيژن رازی بېوو له رستورانتيک چاوی پي بکه وي. خاتوو پ له کاتي ديارکراودا ده گاته شويني مه به ست و جه نابی دكتور بيژن که جلوبه رگيکی نیلی ریکی له به ردا ده بی وه ژورور ده که وي و له ته نیشته میزه که راده وه ستی و ئی زنی لی ده خوازی دانیشی. قهول و قهاریان وا بووه که نه وه ی دی، گو فاریکی ”خواندنیها“ ی به ده سته وه بی و خاتوونیش نه و جاننا چه رمییه ره شه ی ساواک پی دابوو. به کورتی داوی دكتور بيژن نه وه بوو که جاروبار هندی ورده زانیاری له سهر می رده که ی و نه و هاوړی ئیرانیانه ی می رده که ی که هاموشویان ده که ن، بداته وی. دكتور بيژن چه زی لی بوو بزانی کاری نه و قوتابییه ئیرانیانه ی هاموشوتان ده که ن ته نیا ویسکی خوار دنه وه نییه. وا باشه کاریکی وا بکه ی متمانه ت پی بکه ن و ئاژانس له هه ول و تیکده رییه کانی کونفدراسیونیه کان ئاگادار بکه ی ته وه. نه و جه نابی دكتور بيژنه له خوشی چیشته که، که وته نیو مه نجه له که وه. په ته ی که وته سهر ئاوی. خاتوو پ ته نیا ده یه ویست نه وه نده بزانی: چ ده بی نه گهر من نه توانم مه به ست و داخوارییه که تان جییه جی بکه م؟ جه نابی دكتور بيژن وه لامي داوه:

”کهس نازانی. له وانه یه هه م من و هه میس تو بکه وینه بهر هه ره شه و مه ترسییه وه.“

هه ر نه وه نده و، وایان دانا کو بوونه وه که ی دیکه یان له کونسولگه ری دا بی.

نه و دكتور بيژنه که ره نه یده زانی جاننا که ی خاتوو پ ده نگه لگریکی تیدایه و نه و قسانه ی پاشکه وت کردوه.

جا خوینەر له من دەپرسی، ئەو زانیارییانەم له کوێ هیناوه؟
بەشیکیان له پەرۆندەکەدا هەیه و راپۆرتیکی تیروتەسەلەیشی له
"ساندەوی تایمژدا" بلاو بوۆتەوه.

چەند روژ پاش ئەوه حاجی عەلی ساوجی بانگ کرایه تاران و
ئیتەر چاوی رهشی کال ببوونهوه و من له بەریتانیا بوومه هەمه‌کاره‌ی
ئاژانس.

راگوێزرامه ماله‌که‌ی دکتۆر بیژهن و هه‌موو کارمه‌نده‌کانی
بالیۆزخانه زانیان من چ کاره‌م. ماله‌که‌م بوو به مه‌کووی دۆستان و،
ته‌نانه‌ت بالیۆز و هاوسه‌ره‌که‌شی ده‌هاتنه سه‌ردانم و له‌م و له‌ویشم
بیسته‌وه که جه‌نابیشیان پێی ناخۆش نییه کچه‌که‌ی له ملی من قایم
بکا. هه‌مووانم تیگه‌یان‌د که ئیتەر من ئەهلی ژنهنیان‌وه نیم. هه‌ر له‌گه‌ل
ئەم مۆنیکایه‌شدا ده‌توانم چەند هه‌فته بیگوزهرینم و ئەوجار خۆم به
یه‌کی دیکه گه‌رم بکه‌مه‌وه. سکرته‌یری یه‌که‌م و دووهم بوونه هاورپم و
ته‌نانه‌ت به‌بی ئاگادارکردنه‌وه‌ش ده‌هاتنه مالم و هه‌میشه شتیکی وام
هه‌بوو میواندارییان بکه‌م به‌بی ئەوه‌ی زیانیک به کاره‌که‌م بگا که له
ژووریکی دیکه‌دا ده‌مکرد. ترۆمییلی مه‌رسدیس بینزم له‌بن پێدا بوو و
بلیتی فرۆکه‌م بۆ هه‌موو ئەورووپا هه‌بوو و چه‌کی بانکی فه‌رانکفۆرت
و ژنیفیش له گیرفانمدا.

ته‌نیا ئەم‌ری نوینه‌ری گه‌رۆکی خاوه‌نشکو له ژنیفم له‌گوێ ده‌گرت
و ئەگه‌ر کینشه‌یه‌ک هاتبایه‌ته‌ گۆرئ، پێوه‌ندیم به‌ خودی سه‌رۆکی
ئاژانسه‌وه ده‌کرد که زۆربه‌ی جاران به قازانجی من ده‌شکایه‌وه.
کاره‌که‌ی من گه‌شه‌ی کرد و هه‌موو ئێرانی گرت‌ه‌وه. له هه‌موو

جیئەكەوہ كاغەز و پیرۆزبایی و داوای كار و یارمەتیم بۆ دەهات. له میرزاعەلیخانەوہ كە ئەو خۆی لە وەزارەتی دارایی دایمەزراندم، كاغەزم بۆ دەهات كە ئیمە خزمەتكارترین و چاوەروانیی وای لیم هەبوو كە دیارە لە دەست من نەدەهات، نارهەتەم نەدەکرد، بەلینم پێ دەدا و دەمزانێ ناتوانم هیچی بۆ بکەم. مووساگیان، ئاوالەكەیی سەر دەمی مندالیم كە هەروا جارێ سەرۆکی بانکی ئەردەبیل و جارێ قوم و جارێکی تر لاهیجان بوو، وازی نەدینا و پێی وابوو دەتوانی بەردەستیم بکا. تەنانەت دکتۆر بیژەن و جیهانگیریش کیسەیان هەلدووریبوو و دوغای بەخێریان بۆ دەکردم.

له هەمووان سەیرتر، ئاماژەکانی زاوازیپرینە بوو، كە تووشی دلەراوکیی دەکردم و دەینووسی، هیشتا مالی ئیمەیی خۆش دەوی. ”جاروبار بە لای مالتاندا تێدەپەرم. هەر جارێکی تووشی دایکت دەبم، سلأوی عەرز دەكەم. روقیە خانم هیچ خەبەرێکی نییە و لەسەر هەستم ئەگەر لە جیئەك سۆراغیكیم زانی، ئاگادارت دەكەمەوہ.“

ئەری دەكرا لەم نامەییە واتی بگەیی كە ئەو بەردەستەیان راسپاردووہ دیسان لە دەورووبەری مالی دایكەم شوین پێی روقیە هەلگری؟ بە رەمز و ئاماژەیی تەلەفونی ئەوہم بۆ دکتۆر بیژەن باس كرد. زۆری نەبرد دیسان هەر ئەو زاوازیپرینەییە نامەییەکی دیکەیی هات كە ”تۆ وا باشترە لەو بارەییەوہ قسەیی دلێ خۆت بۆ كەس نەكەیی، ئەوانە هاوڕیی نانی نانین.“

تو بلێی دیسان باسی روقیە كرابیتەوہ؟ یان ئەوہیی كە خەلكی بەخیل، كە سەر دەستەكەیان حاجی عەلی ساوجی و تیمسار سەرلەشكرن،

ده يانه وئ مهسه له ی روقیه بکهنه کراسه که ی عوسمان و فیل و دهو
 ریک بخن و سهرموقلاتیکم پی لی بدن. خه یالیان خاوه. من داریک
 نیم به و بایانه بله رزم. دهسته چه کی جوراوجورم له باخه لدايه.
 مووساگیان وازی نه دینا. پا و پیلایوی بۆ مالی دایکم کرابووه. هر
 جاریکی دههاته تاران، سه ریکی دایکمی دها و به خویدا هه لده گوت.
 هه ندی له قسه کانی دایکم له سه ر ته له فون بۆ منی ده گپرانه وه و
 دهیگوت: ئه ری یانی چی هه ندی که س روژانی چوارشه ممه پارهیان
 لی بزر بووه و هه ندی که س دۆزیویانه ته وه؟ بۆ ئه و ژنه داماوهم
 روون ده کرده وه که مه بهستی ئه وه یه هه ردوو کمان پیکه وه ده ستمان
 پی کرده وه و ئیستا من پله و پایه م به رز بوته وه و ئه و له قور چه قیوه.
 چاوه روانی ئه وه ی بوو بانگه یشتی بکه مه له ندهن و له وئ پیکه وه بین
 و کومه لیک زانیاریی له باره ی روقیه وه هه یه که ناتوانی بیانوسی و
 دهی وئ به تایبه تی پیم بلی. که لی وردبوومه وه سه یرم کرد خراپ نییه
 به لام بنیاده م خو نابی متمانه ی به چاوی خویشی هه بی. ئه ی ده کری
 متمانه به مووسا گیان بکه ی که چه ندین ساله نه تدیتوووه؟ قهت پیم
 وانه بوو بنیاده میکی وه ک حاجی خان ساوجی که پیکه وه له گرتن و
 بهردانی کومونیسته کان و بهرتیلوه رگرتندا شه ریک بووین و ئیستا
 پارووی له روون که وتوووه، ئیستا ئه وه نده چه پهل بی پاشقولم بدا و
 سیخور له سه ر مالی دایکم دابنی بۆ ئه وه ی شوین پیی روقیه هه لگری.
 ئه م زاوا پله نزمه له وه دهسته و ستانتره که بیه وئ جیی من بگریته وه.
 زور باش ده زانی من له بیست سالیما کلاوم ناو ته سه ر که سانی
 وه ک شویری و که عبی و زور باشیش باشاری ئه و ده که م.

ههوايکي ترسناک له پاریسه وه هات. شیخو تهله فونی کرد. نیوهی شهوئی بوو. له خه وی ههستاندم. پرسیم:

“ئه وه به و نیوه شهو چیت له گیانم دهوئی؟”

“هیچ، هه ر ویستم ئه حوالیکت بپرسم. غه رییم کردبووی.”

“جا ئه م وهختی شه وه، کاتی ئه حوالپرسینه؟”

“ئاخر خو به روژ ئه و به ریزه م له هیچ کوئی دهست ناکه وئی. بنیاده م ناچاره شه و نیوه شه و له جیوبانی خه و بیهینتته ده ری. ده ی باشه، ئیستا سه رودلم گرتووی؟ میوانت هه یه؟”

ژماره ی تهله فونه که می له ناوهندی شه و ورپوژانه ی بالیوزخانه وه رگرتیوو. قسه کردنه که مان نیوسه عاتیکی خایاند. شتیکی گرینگم دهست نه که وت. ئه و سیخوره کونه کاره دهیزانی هه رچی قسه ی شه وانیه، هه لیده گرمه وه (ریکوردی ده که م) و نه یده ویست شتیکی به دهسته وه بدا. هه ر ئه و شه وه شریتی قسه کانمانم دوو سی جار لی دایه وه و له سوعبه ته کانیرا که ئیستا زورم بیر کردووه، زانیم دهیه وئی شتیکم پی بلی به لام له سه ر تهله فون نابی. مارانگاز له هه موو په تیک ده ترسی. ده سبه جی روقیه م هاته پیش چاو. له خه ونمدا بوو ئه وه ئه شکه نجه ی ده دن. وه خه به ر هاتم. کو تاییه کانی مانگی به فرانبار بوو. هه وا سارد بوو. له په نجه ره به ستووه کانی ژووره که مه وه ته نانه ت سپیاتی به فره که ش دیار نه بوو. به کاغه زیره که سه هولی سه ر شوو شه که م کراند. مانگی چارده هه موو باخچه که ی رووناک کردبووه. ساتیک په نجه ره که م کرده وه. ته زووی سه رما چزووی له ده موچاوم گرت و رووشاندی. په نجه ره که م داخسته وه و په رده م دادانه وه.

گوتی: ”پیاوی باش، خو من ساواکی نیم. من دوره‌په‌ریز بوومه. تو کارت به کاری من نه‌بی، منیش زیانم بو په‌ز نابی. دهنگه‌لگرم بوچییه؟“

وهکی ژیران سهیری گه‌مژان ده‌کن، چاویکی لی کردم و گوتی: ”با بچینه سهر باسه‌که‌ی خو‌مان. روژیکیان پیم گوتی ئیوه خاون و ههر ناشزانن دوژمن له کوئی بو‌سه ناوه‌ته‌وه و خه‌ریکه ره‌گ و ریشه‌تان له بن دهر‌دینی...“

قسه‌که‌یم پی بری:

”یاشیخ، منت هی‌ناوه‌ته ئیره ئاموژگاریم بکه‌ی؟ ئیمه‌ش ئه‌وانه‌مان خویندوو‌ته‌وه. چیت له باراندایه؟“

کاغه‌زه‌که‌ی له‌سهر میزه‌که لیک کرده‌وه. له پینشدا جگه له وینه‌ی چهند گه‌نجیک هیچ شتیک سه‌رنجمی رانه‌کیشا. هه‌لمگرت و له پر به‌ری چاوم ره‌ش بوو. وینه‌ی دوو کچ له‌سهر کاغه‌زیک که وه‌ک ئاگادارییه‌کی دیواری بوو، به‌دی ده‌کرا. یه‌کیکیان روقیه بوو، پانزه شانزه سال له‌وه‌پیش. که لئی ورد بوومه‌وه، ههر ئه‌و وینه‌یه بوو که به‌ده‌سگیرانداری گرتبووی. دیار بوو له‌و وینه‌یان گرتبووه که له‌گه‌ل ده‌سگیرانه‌که‌ی بووه و گه‌وره‌یان کردو‌ته‌وه. وینه‌ی دووهم ده‌کرا روقیه بی، له‌چکیکی ره‌شی له‌سهر بوو که له‌بن چه‌ناگه‌یه‌وه گرئی دابوو و ته‌نیا دهموچاویکی خری نیشان ددا، به‌لام ئه‌و وینه‌ی دووهمه هیچ له روقیه بچکولانه و له‌به‌ردلانه‌که نه‌ده‌چوو. دهموچاوه‌که‌ی وه‌ک جاران دل‌رفین و جوان نه‌ما‌بوو. زه‌بروزه‌نگ و توندوتیژی و که‌لله‌ره‌قی و توورپه‌یی و بیبه‌زه‌یی له‌چاو و لیو و زاری ده‌باری. له‌به‌رخومه‌وه

گوتم: ئەو ە روقیە نییە.. خو ژنیك به زەبر و لیدانیك ئاواى لى نایە. ئەى
كوا لەسەر خووى و ناسكى و سادەییەكەى؟ ژنیكى ئازار چىشتووى تالى
و سویری چىشتوو سەیری دەكردى.

ماوەیەك ەەر وا لى ورد بوومەو.

لەبەر خوومەو، بەلام بە ورتەیهك كه شىخوش گووى لى بوو گوتم:
”نا، ئەمە روقیە نییە.“

شىخو چایەكەى خوار دەو و ئەمرى كرد كو نیاكیان بو هیتا. وەك
بلى ەەر گوئ نەداتە من و خەریكە چەند كات و ساتىكى بى خەم
رادەبویرى.

من ئاگادارییەكەم لەبەر رووناكاییەكە راگرت و دیسان لى
وردبوومەو.

دیارە لە شارەكان بلاویان كردوو تەو. سەیرە من تا ئىستا بەوهم
نەزانىو. خەلكى حەسوود لىيان شار دوومەو، بو ئەو ەى لە عەرزەم
بەن. پرسىم:

”ئەو ئاگادارییەكەى بلاو كراو تەو؟“

”لەوانیە دوینیان پىرى. ەەر ئەو شەو ەى تەلەفونم بو كردى،
مسافىرىك، یەك دانەى بو هیتام.“

”دەزگاكانى ئیو ە لە هیى ئیمە باشتر كار دەكەن.“

”من دامودەزگام نییە. دۆستان چاكەیان بەسەرمەو ەى.“

”دەلى چى؟“

”جا چىم ە ە بىلیم. من ەەر لە ئەو ەو دەمزانی ئەو كچە سەرى بە
جىیەكەو ە بەندە. بو نەگبەتى ئیو ە پاكانەتان دەكرد و لە ەموو شوینى

به شوین بیچووه کۆمۆنیستانه وه بوون و خه نیمه سه سه خته که شتان به هیچ دانه دنا و جاری وابوو هه ر حیسابیشتان بۆ نه ده کرد. جا ئه وه ئیستا ده رده که وئ چه نده به سه هوو چون. رووگه له م لایه و ئیوه چوونه ته تورکستان.

له هاته ران پاته ران زیاتر، هیچم له و شیخویه ده ست نه که وت. لیم پرسی:

”هیچ پیوه ندییه کت له گه ل فه رزان هه یه؟“
”پیوه ندیم له گه ل ئه و نییه. ده زانم هه موو شه وئ له کافتریا یه ک له روود بالزاک که وتوو. ژووره که ی ساردوسره و پئی گه رم دانا یه و خه رج و مخاریجی گرانه. خراپ نییه سؤراغیکی بگری. به دلنیا ییه وه زانیاری له من زیاتره. سه رده مانیک نیوانی له گه ل رو قیه زۆر خو ش بو.“

فه رزانم دۆزییه وه، یه کیک له به رده سه ته کانم نارده لای و لیم راسپارد، که یه کیک له کۆنه ناسیاره کانی خو ی حه زی لییه چاوی پئی بکه وئ. فه رزان په یامه که ی منی به هه ند وه رنه گرت. سه ری له سه ر ئه و کتیبه ی به ده ستییه وه بوو هه لگرت و گو تی:
”هه ر که س کاری به منه، با بیته ئیره.“

له سه ر کوته کاغه زیک بۆیم نووسی: کارم به تو نییه، یارمه تیم لیت ده وئ. چه ند ده قه یه ک وه ره پیکه وه قسه یه ک بکه ین. بن نووسینه که م ئیمزا کرد.

من له ترۆمبیلی بالیۆزخانه دا دانیشتیووم. له دووره وه دیتم گران و سه نگین و له سه رخۆ ده رپو یشته. ئه و پیاوه که له گه ته به ژن زراقه

تۆزیک پیرتر دیار بوو. به لآم گرانوسه نگینبیه که ی لئی که م نه بۆوه. له ترۆمبیله که دابه زیم. دهرگا که م کرده وه. دهستومشتاقم له گهل کرد. له شانی راستم دامنا و خۆم له دهرگا که ی دیکه وه چوومه وه پشت سوکان.

”جه نابی سکر تیژی بالیۆزخانه ی پاشایه تی له به ریتانیای مه زن، ئه وه چۆن بوو منت بیر که وته وه؟“

”جه نابی فه رزان، له و قسانه گه ری، خه ریکه لیم دهقه ومی.“
ئاگادارییه که م پیشان دا. سه یریکی کرد و تاویک راوه ستا. دایه وه دهستم و چاوی له چاوم بری. ترۆمبیله که م لادا و لئی ورد بوومه وه. ”بۆ ئه تۆ چاوه رانییه کی دیکه ت هه بوو؟ تۆ، تووشی ئه وه ت کرد. چیت له گیانی من دهوی؟ ئه و کاتی هه را و سه مای مه ستانه تان بوو... ئه ری هه چ خه می ئه م زستانه تان بوو؟“

من بیده نگ بووم. پرسیم:

”ئه و ژنه له چک به سه ره ش رو قیه یه؟“

چی له دلیدا بوو و به زاریدا هات پیی گوتم. فه رزانی به مشوور و به پاریز و دلراگر، خۆی پی نه گیرا. ئاویکی ساردی به ده ستمدا کرد. جوان و زه ریف شو شتمییه وه. نه مویرا نه قم لیه بی. ئیتر چیی نه ما بوو منیش جنیوباران بکا. خه ریک بوو بگریم. بۆ یه که م جار له ژیانمدا ته ریق بوومه وه. پیی سه یر بوو و گوتی:

”سه یره! هه شتا تۆزه ئینسانیه تیکت تیدا ماوه؟ وا دیاره ئیستا خه ریکه هه ست ده که ی خوشکه که تت خۆش دهوی.“

تیدا مام. نه مده زانی چیی جواب بده مه وه. زمانم له گو چو بوو.

”ئەو رۆژەى گويۆت بە كلكان دەشكاند، ئەم رۆژانەت لەبەرچاۋ نەبوو.“

لە ترۆمبيلەكەى بالۆزخانه دابەزىن. منى برده كافترىايەكى چەپەك لە دەرەۋەى پارىس. داۋاى ميناىەك شەرابمان كرد و چاومان برىيە رەنگى سوورى شەرابەكە. زەردەيەكى هاتى و گوتى:

”ئىمە لە جامى مەيدا، روخسارى يار ئەبىنين. منىش ئەوم خۆش دەويست، بەلام ئەو شىت و شەيداي حەز و خولياكەى خۆى بوو. نەمتوانى دلى دەستەمۆ بكەم. نازانم كى گوناحبارە؟ تۆ و من و ھەموومان.“

ھەقى بوو. ھەرچى دەيگوت راست بوو. قەت لە ژياندا ئەۋەندە بىدەسەلات نەبوومە. ھەر بەراست تا ئەۋدەم نەمزانيبوو ئەۋەندەم روقىە خۆش دەۋى. ئەو كات دلنيا بوومەۋە كە زەبروزەنگەكەشى لەسەر من، خۆشەويستىي خۆشكانە بوو بۆ براكەى. بەبى ئەۋەى زار بكەمەۋە، منىش ويئەى روخسارى يارم لە جامى مەيدا دەدى.

”چ بكەم جەنابى فەرزان؟“

”ھەستە بچۆۋە تاران. ھەول بده روقىە رزگار بكە. ئەگەر تا ئىستا نەيانگرتوۋە، دەيگرن. بە زىندوۋىي يان مردوۋىي، من روقىە باش دەناسم. بە زىندوۋىي خۆى بەدەستەۋە نادا. سەدا يەك - نا يەك لە ھەزار، ھيوام بەۋەيە تۆ بتوانى رىي راکردنى لە ئىران بۆ بكەيەۋە. ھەر ئەۋەندە. ھىچى دىكەى لەگەل ناكرى. دەزانم كارامەيە و لىھاتوۋە و لە فەلستىن راھىنراۋە و بەردەوام ژەھرى پىنيە بۆ ئەۋەى خۆى بە دەستەۋە نەدا.“

”چۆن بچمه وه تاران؟“

”خه تهره؟ بۆ ژيان به بى خه تهر ده بى؟ ههر ئىستا كه تۆ له گه ل من ليره دانىشتوى و خه رىكى له گه ل يه كىك له نزىكه كانى به ختيار قسه ده كه ي و لى ده كو ليه وه، هه ست به مه ترسى ناكه ي؟ من سات به سات چاوه رپى نه وه م يه كىك له پشته وه را فى شه كى كم لى بدا. ”يا نه بى ته دۆست و هاو رپى فيله وان... يان بى نايه ك دروست بكه هاوشانى فيل.“
نه وه مۆرى كه و چاره نووس له نيوچاوانى داوین.

ههر گوتى و نه بى رپيه وه. خه رىك بوو گى رۆده ي ده كردم. پى او يكى به رپز ديار بوو. راست، بى يچوپه نا، پى داگر، ساده و راشكاو. هى چ نه ده ترسا، ده تگوت له گه ل خۆى قسه ده كا، نه ك له گه ل به رپرسى ئازانسى پاراستن و زانىارى و لات له سه رانسهرى نه و رووپادا. پى او يكى له به ردلان بوو. هه ژار كه وتبو وه، به لام گرانوسه نگى نيه كه ي گالته ي به من ده كرد. بۆ بى باغى نه به ستبوو. بۆ نه وه ي سه رمای نه بى، ملى پى چى كه سكى له ملى ئالانديوو. گنجى نيوچاوانى جار به جار قوولتر ده بوونه وه و ديسان رىك ده بوونه وه. هه زم لى بوو ده ستى بگرم. نه مويرا، ته نانه ت نه يه يشت پوولى مينا يه ك شه رابى شى بده مى.

”جه نابى فه رزان، نه گه ر من كارى كم له ده ست دى، قسوورى ناكه م.“
”تۆ له يارمه تى روقى به درى خى مه كه. غى ره ت بنى به رخۆت.“

تا لای ترۆمبيله كه پى كه وه رۆى شتىن. لى م پرسى:

”جه نابى فه رزان ژيان ت باشه؟“

”نه وه نده هه يه بى خۆىن و نه مرىن.“

”داهات له كو يوه يه؟“

”هەر دەلیی تو ساواکی نیی وا ئاگات له ژیانى من نییه؟ به سوال و ئەو سەد دینار و سێ شاهییەى له تەرجهمه و راستکردنەوهى به رههه می خه لکی وەرده گرم. ئەى تو خۆت دەماوەندیت نه نارده لای من که نامەى دکتۆراکەى بۆ بنووسم؟“

کۆرە پیاوی زۆر جوامیر له م دنیاى هەن. سوبحانە لا.
به ترومبیلە که م گەیاندمه وه ئەو کافتريایه ی له وى دۆزیبومه وه. که مالاواییم لى کرد، گوتم:

”جەنابى فەرزان، من که سم نه نارده وه ته لای تو. ئەو بووده له پیاوه هەم تو پاشقول دەدا و هەمیش من. ئاواى ناخوا. قەول بى به لایه کی به سەر بێتم به که رى بلێ خالە.“
”دەته وى ئەم نانه شم بېرى؟“

وه لامم داوه:

”نا، دانیایا به. دکتۆریکی سه گباب هەبى و نه بى کیشه یه ک چاره سه ر ناکا.“

له مالاواییکردندا دلم زۆر توند بوو. حەزم لى بوو ماچی بکه م. ئەو کابرایه سه رده مانیک ئاشقى روقیه بووه. ئەویش ئەوده مه ی پاش ته لاقوه رگرتنى له میزدکه ی، شانى دابوو به ر بارى ته لاقدراو ی. توند توند ده ستیم گوشى. ئەو ده ستى منى نه گوشى.

که سواری ترومبیلە که بوومه وه و له نیو ریواره کانی شه ویدا چاوم به دوویه وه بوو، فکریکم به زه یندا هات و ریگه یه کم دۆزیه وه که یارمه تى بده م به بى ئەوه ی خۆى بزانی ئەو نیعمه ته ی له کوێوه بۆ ده بارى.

له پاريسه وه چومه ژنیف. له ریگه ی ئه وه كه سه وه كه جیی مه ملووكی گرتبۆوه، چومه لای بالیۆزی گه پۆکی پاشایه تی كه سه ره پهرشتیاریی هه موو قوتاییانی له سه رانسهری ئه ورووپادا له ئه ستۆ بوو. ده مویست بزانه م بلاو بوونه وه ی وینه ی روقیه له ریزی تیکه راندا، ئاخۆ هیه چ بارودۆخی سیاسی و ئیداریی منی گۆریوه یان نا؟

هه لسه وکه وتی جه نابی سه ره بالیۆز كه دیار بوو پاش هه یا چوونه كه ی دکتۆر بیژن گرینگیی منی هه ست پیکردبوو، زۆر خۆمانه بوو و ئه و شه وه مان خۆش رابوارد. چووینه دیسکۆیه ک و له وئ له گه ل چه ند ژنیکی ژیکه لانه رمانبوارد و نیوه شه وئ به نیوه سه رخۆشی چووینه وه خه وتنگه کانمان. كه لیک داده براین، جه نابی سه فیر ئه وه نده ی هۆش هه بوو پیم بلئ:

”سه بنی پيش ئه وه ی بجیته فرۆكه خانه وه ره لای من. نیوسه عاتیك پیکه وه کارمان هه یه. ئه گه ر کاتت نه بوو، ده تگه یه نمه فرۆكه خانه.“
مه به ستی ئه وه بوو له سه ر به رده سه ته کانم ساتوسه ودام له گه ل بکا. له نووسینگه که ی لئی پرسیم:

”ئه و ده ستپه روه رانه ی تو که ی ده رسیان ته واو ده بی؟ چه نده خۆیان ده گنخینن. که ی ده چنه وه ئیران؟ هه ندی کاروباریان بۆ داناون. ئه ی ئاگادار نی، باس باسی مافی مرۆقه و شاهه نشا ده یه وئ پیروپاتاله کان خانه نشین بکا؟ له بری ئه وان ده بی گه نجی باوه پیکراو و شاهه رست دامه زرینن.“

چووینه وه سه ر په روه نده ی ئاهاری و خانه له ی و ده ماوه ندی. كه گه یشته ئه وی سییه م، گوئی:

”ئاگاتان لىي بى. چيژ و خوڭشى له دلى داوه. خهريكه خوڭى دودزىتهوه. ههم خواي دهوي و ههميش خورما. لىي گهپىن با كارى خوڭى بكات. وهك چؤنه ئاوا بهكارمان دى.“

پىكه نىم و پرسىم:

”خورماكهى ئىمهين، خواكهى له كوئيه؟“

به پىكه نىنهوه وهلامى داوه:

”لهو جىيهى تا ئىستا گهورهكانمان لهوي رايانبورادووه.“

هيجم نهگوت. چونكه دهمزاني خوڭشى يهكيكه لهوان.

به پهروهندهى چهنده سىكى ديكه شدا چووينهوه. ئهوانه گويله مستى خوڭيان بوون.

سهعاتى سهفهركه مان وهدرهنگى خست. پهروهندهى دهماوه ندىم له ئوفيسهكهى باليوزى گهروڭدا خويندهوه بو ئهوهى بهلگهكانى خوڭم كامل بكه. بهلىنم دا چاويكم بكه مه چوار چاو و ئاگام له ههمويان بى. شاگهشكه بووم و دلم خوڭش بوو كه ئهوه ندهم سهرنج و متمانهى شاهه نشا راكىشاوه كه ريگه م ددا قسه له ههلبژاردنى پياوانى پله بهرزى ولاته كه شمدا بكه م. ئىتر دلنيا بووم له وهى هيج گهرديك له روخسارى من نه نىشتووه و ئاوينهى به ختم پاك و بىگه رده. سه يريكى پهروهندهى فهزانى شم كرد. سه يرم كرد زياتر له وهى خوڭم دهيزانم، له بارىاندايه. به ره بهرى نيوهرو سوارى فوڭكه بووم بو له ندهن. ده سبه جى چوموه وه ئوفيسه كه م، سه ر موزه كه م پر بوو له و نامانهى هاوكار و دوژمن و هه سوودهكان له بارهى بلاو بوونه وهى وينه كهى روقيه وه بويان نار دبووم. ته نيا دكتور بىژهن و تيمسار سه رله شكر

هیچیان نه نار دبوو. ئیتر دووقرانییه کهم کهوت و زانیم ئه وه ئه و دوانه ن
قوربه کهم بۆ دهگر نه وه.

دهیانه وی مؤرکیکم لی بدن. ئیره ییبه ران له نالیان دها و له
بزماریش و بهرتیلیان وه رده گرت و دیار بوو ده بویه سمیلیان چه ور
بکه م. نه ده بوو ریگه بدهم ده هۆلی ریسوایی بکو تن. پییان وابوو ده توانن
دهست و پیم له خه نه بگرن و سواری که ری خو یان بن. پیویست بوو
خۆم بچمه وه تاران و بزانه چ باسه.

نامه یه کی موسا گیانیشم پی گه یبوو. پر له دلسوژی. باسی دایکی
ده کرد که خه ریکه تیدا ده چی و پیداگریه که ی له سه ر ئه وه ی تا زوه
بچمه وه مه وته نی خۆم. ”هیوادارم ده رگایه کی خیر بکریته وه.“ خۆ
نه مه توانی قسه ی وی بشکینم. ویستم له نامه یه کدا دلی بده مه وه و
به لیتی بده می به م زوانه خۆم ده گه یه نه مه وه لای دایکم تا ده گه مه وه،
داوا له وه ده که م که هاوړی و رینوین و ده سگرم بووه ناگای له دایکم
بی و خواردن و داو و ده رمان و پزیشک و په رستاری بۆ دابین
بکا و دنیا بی چاکه ی پیاوه تیه کانی بده مه وه. نامه که م نووسی و
ده مه ویست بینیرم که رووداویکی سه یر قه وما و نه یه یشته بینیرم.

نیوه شه و بوو. سه یری سه عاتم کرد بیست ده قه له چوار لای دابوو،
یه کیک ته له فۆنی کرد:

”ئه گه ر له مالی، که سیکی نزیکت ده یه وی ده سه به چی قسه ت له گه ل
بکا. سه عاتیک دواتر ته له فۆنه که زهنگی لی دا.“

له ژووری خه وه که م ته له فۆنیکی تاییتم هه بوو که ته نیا ئه وانه ی
زۆر مه حره م بوون ژماره که یان ده زانی. ئه گه ر له وهخت و بیوه خندا

له تارانه وه بانگیان کردبایه‌م، ته‌له‌فونچییه‌که‌ی بالیوزخانه به‌و ژماره‌یه ئاگاداری ده‌کردمه‌وه و من دهمتوانی خۆم ته‌له‌فون بۆ تاران بکه‌مه‌وه. به‌لام ده‌نگی ته‌له‌فونچیم ده‌ناسی و ئەو پیره‌پیاویک بوو. به‌ریتانی نه‌بوو. به‌تایبه‌تی چاوه‌رپی نه‌کرد وه‌لامی بده‌مه‌وه و به‌ فارسی قسه‌ی له‌گه‌ل کردم. ته‌له‌فونه‌که‌ی داخسته‌وه و من سه‌رم سوورپ ما. ترسم رینیشته. ئەوه‌ کێیه ژماره‌که‌ی من ده‌زانی و له‌و سه‌عاته‌دا وریاییم ده‌داتی؟ ئەم ده‌کا و چاوه‌رپی ره‌زامه‌ندی من نا‌کا. تاویکی پێ چوو سه‌رسوورمانه‌که به‌ری دام و خه‌یال هه‌لیگرتم و هه‌زار رووداوم به‌زه‌یندا هات.

له پێشدا گوتم له‌وانه‌یه ئیره‌بیه‌ر و دوژمنان ته‌له‌فونیان بۆ کردبیم. دوایی گوتم جا ئەوان ئەم ژماره‌یه چۆن ده‌زانن. ئینجا به‌ زه‌یندا هات، که سیخوڕیکی بیگانه دزه‌ی کردووه‌ته نیو ده‌زگا‌که‌مان و خه‌ریکه گیره‌شیوینی ده‌کا. ترس دایگرتم. تۆ بلیی هه‌ره‌شه‌یه‌کم له‌سه‌ر بی؟ له تاران شتیک رووی داوه؟ یه‌کیک له‌ هاوڕی و خیرخواکان ویستوو‌یه‌تی و ده‌یه‌وی ب‌مگیریته‌وه؟ ته‌له‌فونم بۆ ته‌له‌فونچییه‌که‌ی بالیوزخانه کرد. ”ئه‌ری ئیوه ژماره‌ی منتان به‌که‌س داوه؟ ئیوه ته‌له‌فونتان بۆ من کرد؟ تۆ بلیی ئەم ژماره‌یه که‌وتبیته‌ ده‌ست نامه‌حه‌رمیک؟“

وه‌لامی هه‌موو پرسیاره‌کانم، نه‌خیر بوو. خه‌وه‌که‌م زپا. هه‌ستم. په‌نجه‌ره‌که‌م کرده‌وه. هه‌واکه‌ی سارد بوو. دامخسته‌وه. به‌ ژووره‌که‌دا هاتم و چووم. له‌م ژووره‌وه بۆ ئەو ژوور. له‌ سه‌ر ته‌خته‌که‌م راکشام. نیو سه‌عاتیکی پێ نه‌چوو که ته‌له‌فونه‌که‌ دیسان لێی دا. هه‌لمگرت. ده‌نگه‌که‌ی پیشوو نه‌بوو. که‌سینکی دیکه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم. به‌لام ده‌نگه‌که‌ ئه‌وه‌نده لاواز بوو که من نه‌مه‌ده‌بیست. نه‌راندم. چه‌ند جارێک هاوارم کرد.

”دهنگت نابیسری. دهنگ هه‌لینه. گویم لئ نییه. دایخه‌وه، ژماره‌ی ته‌له‌فۆن و کوودی شاره‌که‌تانم پئی بلی خۆم ته‌له‌فۆنت بۆ ده‌که‌مه‌وه...” هه‌وله‌کانم هیچیان لئ شین نه‌بووه. ته‌له‌فۆنه‌که‌م توند داخسته‌وه و دیسان له ژووره‌کاندا که‌وته‌وه پیا‌سه‌کردن. ئیتر خه‌وم لئ نه‌که‌وته‌وه. ده‌مه‌ویست زووتر بچمه‌وه ئۆفیسه‌که‌م و له‌وئ به‌ شوین سیخوڕ و تیکده‌ره‌که‌دا بگه‌ریم و له‌ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م ژماره‌یه‌م پئی دابوون بپرسم ئاخۆ کاریکیان به‌ من بووه. وه‌بیرم هاته‌وه که‌ تیسار سه‌رله‌شکر ئه‌م ژماره‌یه‌ی هه‌بووه. سه‌عات خه‌ریکبوو ده‌بووه شه‌ش. ردینم تاشی و ده‌مه‌ویست له‌ مائی وه‌در بکه‌وم که‌ دیسان ته‌له‌فۆنه‌که‌م زه‌نگی لئ دا. هه‌ر ده‌نگه‌که‌ی یه‌که‌م جار بوو، گوئی:

”یه‌کیک له‌ خزمه‌کانت بوو. ده‌یه‌ویست پینت بلی تا دره‌نگ نه‌بووه له‌ که‌ری شه‌یتان دابه‌زن و به‌ره‌ی خۆتان له‌ ئاوئ ده‌رکیشن.”

ته‌له‌فۆنه‌که‌م داخسته‌وه و ئیتر له‌ بیده‌نگیه‌کی قورس به‌ولاوه‌ هیچ نه‌ده‌بیسرا. تو بلی بیان‌ه‌وئ قه‌شمه‌ریم پئی بکه‌ن؟ ئه‌مجاره‌ ده‌نگه‌که‌م هه‌لگرتبووه. شریته‌که‌م لئ دایه‌وه و ورد ورد هه‌موو وشه‌کانم له‌ زه‌یندا راگرت. ”یه‌کیک له‌ خزمه‌کانت...” ده‌یه‌ویست بلی ”له‌ که‌ری شه‌یتان...” چ قه‌وماوه؟ چیم کردووه که‌ نه‌ده‌بوو بیکه‌م؟ خزمه‌کان! روقیه، دایکم، موسا گیان؟ ئیتر من که‌سم نییه. له‌وانه‌یه‌ دایکم بووبی. ئه‌و ژماره‌ ته‌له‌فۆنه‌ی له‌کوئیه‌ ده‌ست که‌وتوووه؟ روقیه بووه؟ ده‌یه‌ویست تیم بگه‌یه‌نی که‌ نه‌گیراوه؟ له‌ کوئ؟ له‌ تاران؟ له‌ شاریکی دیکه‌؟ له‌ فه‌لستین؟ له‌ لای تیمسار سه‌رله‌شکر یان دکتۆر بیژهن؟ به‌وپه‌ری ترس و دل‌ه‌راوکی و در‌دۆنگیه‌وه چوومه‌وه نووسینگه‌که‌م.

سەيرى روخسار و قەلافەتى ھەموو ئاشنا و ناسيارەكانم دەگرد. ئاخۇ ئەوان ئاگادارن؟ ھىچيان بىستووھ؟ ھەرەشەيەكم لەسەرھ؟ تەلەفۇنم بۇ شىخۇ گرد. جگە لەوھى كۆمەلئىك تەوس و پلارم پئدا بدا ھىچى دىكەى نەبوو پئىمى بلئ. وازم لئ ھىنا. بە بيانووئىك چوومە لای بالئوون. ھەلسوكەوتى ئاسايى بوو. ئەمرى گرد چايان بۇ ھىنام. نىوسەعاتئىك قسەمان گرد. باسى بارودۇخەكە و روئىشتنى نىكسۇن و زۆر قسەى پووچ. ئەو خۇخەرىكگردنانە لەو چەند سەعاتەدا ھىچ دلەراوئىكەيان نەدەرەواندمەوھ. ھەر كەس لە دەرگای ئوفىسەكەمى دەدا، بەندى جەرگ و دلّم دەپسا. پاش نيوەرۆ چوومەوھ مالەكەم. نىوسەعاتئىك نوستم و لەخەو ھەستام و برىارم دا بچمەوھ تاران تا بنج و بناوانى شتەكە بئىنمە دەرئ.

لە ماوھى دوو سئ روژاندا كەرەستەى سەفەرم ئامادە گرد. بۇ سبەئىنى ھەر سئىكانم بانگ كرده نووسىنگەكەم. خانەلى و ئاھارى پئىكەوھ و دەماوھندى بەتەنى. ئاھارى كە زەبرىكى منى بەركەوتبوو، وەك سەگ لئىم دەترسا. تەنانەت لە سالەكانى دواترئىشدا كە بووھ بەرپرس، ھەر وا لەگەلم وەك گوئى كەرئ جووت بوو و خۇى لەبەرم دەمراند و كلكەسووتەى بۇ دەگردم.

كۆبوونەوھ لەگەل خانەلى و ئاھارى زۆر ئەستەم نەبوو. بە شاتەشات دەستم پئى گرد، كە ئەرئ بۇچى ئەوئەندە لئىرە كىرەخۇلەى دەكەن؟ ئەگەر ھەر ئاوا بەرەلا و ھەرەلا بخولئىتەوھ، ھەموو شتئىك ئاشكرا دەبئ. بۇ ئئوھ نازانن ھەموو ئەو چەپپىانە، كۆنفراسئوئىبەكان، دوژمنتانن؟ ئئوھ نابئ بىانوئىيان بەدەنە دەست بۇ ئەوھى ھەياتان بەرن.

پاساوهینانه وهیان که ئیمه خه ریکین نامه‌ی دکتۆراکه مان دهنووسین و ئەو کاره هه‌میشه چوار تا پینج سال ده‌خایه‌نی و خو ئیمه دوو سالیکی پتر نییه گه‌یشتووینه ئەم قوناغه و هه‌ول دده‌ین نامیلکه‌کانمان تا سالیکی دیکه بدهینه مامۆستاو، به‌و قسانه دلم دانه‌کهوت و قایل نه‌بووم. دواتر نه‌رمتر بوومه‌وه و هانم دان هه‌رچی زووتره سه‌روبه‌ری مه‌سه‌له‌که ویک بیننه‌وه و گوتیشم:

”ئیرانی ئازیزمان به‌ پرتاو به‌ره‌و پیشکه‌وتن هه‌نگاو دهنی. فه‌رمووده‌کانی چه‌زهرتی خاوه‌نشکوۆتان خو بیستوو، که ئیمه له‌ ماوه‌ی چه‌ند سالیکیدا ده‌بی بکه‌وینه پینج و لاته زه‌به‌لاحه‌که‌وه. کی ده‌بی ئەم کاره بکا؟ ده‌بی به‌ ده‌ستی که‌سانی وه‌ک ئیوه بکری. ئە‌ی پیاو له‌ کوئی بینین؟ بو نابین شاهه‌نشا چه‌نده هیوا‌ی به‌ ئیوه دهرسخویندوووه‌کانه؟ جه‌نابی ئاغای ئازمایش ببین. چه‌ند سال له‌ وه‌پیش ئه‌ویش وه‌ک ئیوه قوتابی بو، ئیستا یه‌کیکه له‌ راویژکاره‌کانی شاهه‌نشا، پاریزگاریکی گه‌وره‌ی و لات هه‌لده‌سوورپینی و هه‌موو خه‌لکی ئیران قه‌رزباری لیوه‌شاوه‌یی و فره‌زانایی ئە‌ون. ئە‌وه چه‌ونه دهماوه‌ندی له‌ ئیوه باشتره و پیشتان ده‌که‌وی؟ راسته ئیوه له‌ کاروباری سیاسیدا له‌و چالاکترن، به‌لام ئە‌وه‌نده به‌س نییه. ده‌بی تا زووه دهرسه‌کانتان ته‌واو بکه‌ن و له‌ که‌سانی وه‌ک دهماوه‌ندی جی نه‌مین.

هه‌ردووکیان به‌ زمانیک گوتیان:

”قوربان ئە‌و هه‌ر دهرسی نه‌خویندوو. نامه‌که‌شی ئە‌وه یه‌کیکی دیکه بو‌ی دهنووسی.”

”ده‌ی ئیوه‌ش ئە‌گه‌ر ده‌زانن زمانه‌که‌تان ئە‌وه‌نده ره‌وان نییه یارمه‌تی

لهو کهسانه وهرگرن که له پاریس دهژین و ئامادهن یارمهتیتان بدهن. “مه به ستم ئه وه بوو، فهرزانیان بینمه پیش چاو. دهرفته تم ندانی چه له حانی و قسه و باسه که بهردهوام بی. هه ستم. ئه وانیش بلئی و نه لئی به دووی مندا ههستان.

”من ئیستا کاتم نییه. ئه مشه و سه عات پینچ و نیو وهرنه ماله که ی من، با پیاله چایه ک پیکه وه بخوینه وه. جوان و زهریف بیرى لئ بکه نه وه و به لئیم بدهنی که ی به دکتوراکه تانه وه دهگه رینه وه ئیران.“

مه به ستم ئه وه بوو بچنه لای فهرزان و داوای لئ بکه ن ئه و نامه که یان بو بنووسی و ئه گه ر به نازناویکی ساخته ش بووه بیاننیرمه وه ئیران. پاش نیوه رۆ که هاتنه ماله که ی من، راشکاوانه تر قسه م له گه ل کردن. به زمانى بیزمانى تیم گه یاندن که له دۆست و ئاشناکانى خویمان بپرسن بزنان کئ له م شارهدا ئه م کارانه دهکا و له و بواره وه ده توانی یارمه تیده ریان بی. بی و نه بی لیم تیگه یشتن. ئه گه ر خه رجیکیشی هه بی، دیاره وه زاره تی زانست ریگه ی پیدراوه دهست به بالیانه وه بگرئ. ئاهاری و هاوپییره که ی به لئینیان دا تا چه ند مانگیکی دیکه به نامه که یانه وه یه کیکیان له یاسا و ئه ویدیکه دا له یاسای سیاسیدا بینه وه لای من.

چه نه لیدان له گه ل ده ماوه ندی ئه وه نده سووک و سانا نه بوو. هه ر له پیشدا که به ته وس و توانچه وه لئی وه ژوور که وتم، سوور هه لگه را و تانه ی لئ دام و گوتی من پیایوی زانست نیم و Politologie و Seience هه ر نازانی چیه و زۆر سهخت و دژوارن بو ئه و بیاننیانه ی ده یانه وئى له م ولاته دا نامه ی دکتوری بنووسن. چه نه لیدان له گه ل ئه و هه تیوه

قه‌شمه‌ره خالیکی به‌زه‌یندا هینام که تا ئه‌وده‌میش به‌سه‌ریدا که‌وتبووم به‌لام به‌کرده‌وه خۆم لێ نه‌دابوو. وه‌بیر هه‌لسوکه‌وتی دکتور بیژن و دکتور جیهانگیر و ئه‌وانی دیکه که‌وتمه‌وه که چۆن له‌گه‌ل شیخۆ ده‌جوولانه‌وه. هه‌ر له‌گه‌ل تووشی سیخوپی ئاژانسه‌کانی دیکه ده‌بوون، توژیک به‌ پارێزه‌وه هه‌لسوکه‌وتیان ده‌کرد و ایان ده‌نواند که به‌لێ گویدرێژده‌که‌یان هه‌ر زگماک کلکی نه‌بووه. به‌لام ئه‌و قه‌شمه‌ره تازه که‌وتبووه نیو بازنه‌که‌وه و پیم قبول نه‌کرا که به‌خۆی و بستیکه‌یم بالایه‌وه من پاشقول بدا. لێ راسته‌وه بووم و له‌ده‌میم دا و قسه‌که‌یم پێ بری و گوتم:

”جه‌نابی ده‌ماوه‌ندی، بچۆ ئه‌و قسانه‌ بو بابت بکه. ئیمه‌ش ئه‌و شیوازانه ده‌زانین و کردوومانه. لێره هه‌ق و مز له ئیمه‌ وه‌رده‌گری و ده‌بی کاریش هه‌ر بو ئیمه‌ بکه‌ی. پۆلیۆلوژی و ساینس به‌کاری من نایه. پیت وایه نازانم کێ خه‌ریکه نامه‌که‌ت بو ده‌نووسی؟“

وام خسته مه‌نگه‌نه‌وه، که ناچار بوو کلکی له‌ گه‌لۆزی بنی و برۆا. ده‌رم کرده ده‌ری و گوتم:

”من چه‌ند رۆژیکی دیکه ده‌چمه‌وه تاران. که هاتمه‌وه ده‌بی پیم بلێی که‌ی کاره‌که‌ت ته‌واو ده‌بی. کلاو له‌سه‌ر من و هاو‌ریکانت مه‌نی. پیکه‌وه بن. واتان باشتره. شاهه‌نشا فه‌رموویانه، گه‌نجه ده‌رسخویندوووه‌کان تا زووه بگه‌رپینه‌وه و لات و جله‌وی کاروباره‌کان به‌ده‌سته‌وه بگرن.“

جو‌ریک له‌ لمبۆزی درا، خۆیشی برۆای نه‌ده‌کرد. وه‌ک سه‌گی ترۆ کراو سه‌ری به‌رداوه و رۆیشت.

که‌لوپه‌لی سه‌فه‌رم ئاماده‌کرد. کاروباری قوتابیه‌کانم به‌ سکرته‌ریکی

بالیۆزخانه ئەسپارد. بە تەلەفۆن بەلۆۆزم ئاگادار کردەوه که دەچمەوه تاران. هەر پێی سەیر بوو. پرسیی:

”شتیک تازە قەوماوه؟“

”هیچ شتیک نەبووه. دەمەوی بچمەوه کارو پیشە بو دەرچوووهکان دابین بکەم بو ئەوهی لە ئێران سەریان لی نەشیوی و زووتر دەستیان لە کاریک گیر بی.“

بە پەلەپەل بلیتی فرۆکەم کړی. هەندی خرتوپرتم بو دوست و ناسیاران کړی. جی میوهیهکی کریستالیم بو سەرۆکی ئازانس کړی بایی ۷۵۰ پاوند و دوو سنی قوتوو جگەرەئی ئالتوون و ئاوەزپرکراو و چەند کاتژمیر و ئەموستیله و شتی دیکەم بو کارمەندەکانی خوارەوه کړی. جانتاکەم پر بوو لە دیاری.

لە کوتایی رییەندانی سالی ۱۳۵۳دا گەیشتمەوه تاران و راستەورپی چوومەوه مالی دایکم، هەر لەو خانوو بچکۆلانەیهدا دەژیا که من تیییدا لەدایک ببووم. شوینەواری هەژاری و دامای و کاولبوون بە دار و دیوارییهوه دیار بوو. بیبایەخی و کاولبوونەکه، منی راجلەکاند که خووم بە خوشراواردن و شکۆوه گرتبوو. چەند جارن لە دەرگام دا، تا دایکم توانی خوی بگەیهنیتە پلیکانەکان و دەرگام لی بکاتەوه. گرمۆله ببوو. چنگیک پیست و ئیسقانی لی مابۆوه. وا لەر و لاواز ببوو که من نەمدەویرا بە سینگمییهوه بگوشم. زمانی لە گو چوو. لال ببوو. هەر قسەئی بو نەدەهات. دەتگوت چاوی نابینی. دەنگمی ناسییەوه. قامکە بیههستهکانی بە روومەتدا هینا. دەستی بەسەرمدا هینا. هەلمگرت. باسکی لە ملم کرد. خەریک بوو پیشووی راوهستی.

بردمه وه ژووری و له سه ر ته ختی خه وه که ی رامکیشا و له ته نیشتی
دانیشتم و به هه ر دوو دهستم قامکه دریژ و رهقه له کانیم گرت و ماچم
کردن و پرسیم:

”دایه گیان چۆنی؟“

”رۆله، خو نه هاتبایه وه دیداره وئاخر ده بووی.“

چه ند دهقه یه که له ته نیشتی دانیشتم. پیخه فه که م پیدا دا. دهسته
وشکه قالۆره کانیم گرت:

”دایه گیان چیته؟“

به هانکه هانک و نیوه نووزه وه لامي دامه وه:

هیچم نییه. زۆر باشم. هه ر خه م دهخۆم و زووخواو ده ریژم نه کا تو
و روقیه ببینمه وه.“

ئینجا سه ری له سه ر بالیفه که هه لگرت. دهیه ویست له گویم نزیک
بیته وه. گویم برده به ر ده می و ده نگوت دهیه وی به سرته سوڤ و
نهینیه کی وام پی بلی که س نابی بیزانی.

”وینه که یت دی؟“

سه رم بۆ له قاند.

خۆیه تی. من چاوم باش نابینی. خۆیه تی؟“

له بن دۆشه گه که وه وینه که ی هینا ده ری. سهیریکی ده ور وپشتی
کرد و دوو وینه که ی روقیه ی، یه کیکیان هیی ده سگیراندار ی و ئه وی
دیکه ژنه له چک به سه ره که ی پیشانم دا. نه مپرسی له کوپی هیناون.

چاوی لیک نان. لیوی له رینه وه:

”گوتوویه تی به که س نه لیم. ده سگیرانه که ی هینا ویتتی. ده لی له چک

به سه ره که روقیه نییه.“

دهستم به سهر دایکمدای هیئا. رومه تیم ماچ کرد. وهک بیهوی بنوی. تاویک ههر دوو کمان بیدهنگ بووین. جاروبار چاوم له چاوی دهبری. جارجار له په نجره که وه سهیری هه وشه که م دهکرد، که زور بچوو کتر دههاته پیش چاوم.

دایکه دهستی کرد به ورته ورت. دهیه ویست گورانی بلئ، ههر ئه و گورانییهی من و روقیه له ته مهنی چوار پینج سالاندا ده مانگوته وه. تازه باوکمان مردبوو. دایکه گیان دهیگوت و ئیمه سه مامان دهکرد.

دل ههزی له دهشت و شینایی نییه... مهیلی گول و گهشت و سهیرانی نییه

باقییه که ی نه دهزانی. له خویه وه دهیه ونییه وه.

روژگار به دلی ئیمه ناگه ری.. چونکه باوکمان نییه، هیچمان نییه ئهوی دیکه ی که س نهیده زانی دهلی چی. گویم له لیوییه وه نووساند، گویم له ئاخهه لکیشانی بوو. دهنگیکی دیکه نه دههات.

ههزاران خهیا له تاریکایی بیره وه رییه کانمه وه هاتنه دهری و گهشهیان کرد و رابوون و پچران و رایان کرد. له چاوترووکانیکدا هه موو ژیانم هاته وه پیش چاو.

له دنیای خهیاالی خومدا به شوین ژووریکدا گه پام که له ویدا دارتاشیم دهکرد. له پشت شووشه که وه دار شمشاده که دیار بوو و له و بهری هه سیله که وه داریکی قوخی لی بوو که له گه ل ئاواله کانم قوچه کانیمان ههر به کالی لی ده کرده وه و ده مانخوارد و تفرمان ده کرده وه دهری. ژووره که ی من دیار نه بوو. دیواریکی بهرز هیندهی دوو مهتر شار دبوییه وه. بیستبووم که دایکم بو بژیوی خوی به

کری دابوو و دواييش فرۆشتبووی. ههستم کرد ئازانس کړیویتی بۆ
ئوهی بزانی کئ هاموشۆی ئه و ماله دهکا. هیشتا مافووره تیسکنه که ی
سه رده می مندالییم هه ر له ژووره که دا راخرابوو. کورسییه ک به رانه ر
دهرگا که دانرابوو. میزیک رووبه پووی دهرگا که دانرابوو، ئه و قوماشه
تورمه یه ی پیدادرابوو که من له لهنگه هینابووم و، مؤمدانیکی دوو لک
و ئاوینه یه ک، تاقه ئاسه واری ئه و سه رده مانه ی هیشتا خه م بالی به سه ر
ئه م ماله دا نه کیشابوو و دایکه دلسۆزه که م به قه رزوقۆله باربووی کچه
دهسگیرانداره که ی وه سه ریه ک نابوو. له بهر مؤمدانه که وه قورئانیک
دانرابوو، دیاریی روقیه بۆ دایکی.

ئه و هیمنی و خۆشییه چه ند ساتیک بوو. به لام بۆ من عومریک بوو..
ورده ورده دایکم هاته وه سه رخۆی. گوتی:

”با ههستم چایه کت بۆ ده م بکه م. بچم خواردنیکت بۆ نیوه پۆیه بۆ
دروست بکه م.“

پرسیم: ”دایه کئ یارمه تیت ده دا؟“

”موسای داماو. چه ند حه فته ئیجازه ی وه رگرتوو و هه موو رۆژی
دئ سه رم لئ ده دا هه ر شتیکم بوئ بۆمی ده کړئ و بۆم دینئ. له بابته
دکتۆر و داو ده رمانیشه وه دریخی نه کردوو. ژنه که شی چه ند جاریکی
پیی بکړئ دئ سه رم ده دا. ئه و دووانه منیان زۆر خۆش ده وئ، خوا
خیریان بنووسی. ده ی رۆله تو باسی خۆتم بۆ بکه. تو باشی؟ تیر و
پری؟“

دیشان دهنگی کز کرده وه بۆ ئه وه ی که س گوئی لئ نه بی.
”هیچ ئاگات له خوشکه که ت هه یه؟ ده لین بوو ته چریک؟“

نهمدهزانی چیی جواب بدهمه وه. گوتم: ”ئیشه لا سلامهت و بی وهی ده بی.“

”خوایه شوکرانه بژییم.“

پرسییم: ”دایه گیان، چته؟“

”هیچ هیچ. له وه ته ی خه به ری هاته نه وه تیان داومه تی، روژ به روژ باشتر ده ب. دوئی شه وی له خه ونمدا بوو پیاویکی میزه ر که سکه دهستی گرتووی و دهیخاته نیو دهستی من. که له بهر ده رگا وام لی هات، له تاوان بوو. ئیستا باشم. ئیستا هه موو شتیکت بو دروست ده که م. ئه گه ر حه ز بکه ی، شه وی لی ره بخه وی، پییم خو شه. ژووره کانی ئه وه ره وه م فرۆشت. حه وجیم پیی بوو. ئیستا باشم.“

دایکم وه قسه هاتبووه. هه سته، چارشیویکی موری به خویدا دا و دهستی کرد به هه لوه ژاردنی مالی. چیشتخانه و ژیرزه مین هه ر ئه و ژووره بوو. له گه لی چووم و له بهر به لووعه که ده موچاوم شوشته. به داخ بووم که جانتا که مم له گه ل خو م نه هینابوو، ئه گینا ئه مشه و لی ره له لای ده مامه وه. ده بی دایکم به رمه لای خو م.

هه ستم کرد، هاتنه وه ی من، گیانیکی وه بهر ئه و ژنه هینابوو که دوا روژه کانی ته مه نی خو ی له م ماله دا به سه ر ده برد و، ئه گه ر بو ماوه یه کی زور کورتیش بی، به خته وه ری ده کا. ده بی شتیکی وا بکه م ماوه یه ک هه ردوو کمان پیکه وه بین. هه ردوو کمان خو مان له باسی روقیه ده دزییه وه.

دایکم گوشتاو و گفته یه کی خو شی بو لی نابووم. مووسا گیان نانی تازه ی هینابوو. که منی دیت سه ری سوور ما. له هیچ کوئی و ته نانه ت

له زاوا زیږینه شی - که جارجار بهم لایانه دا راده برد - نه بیستبوو من دیمه وه. هر هلم بؤ رهخسا که پیکه وه بین، وه بهر پرسیارانم دا. له حال و نه حوال و کاروباریم پرسی، له وهی که چ چاوه روانییه کی له من هه یه، له دایکم و نه و خه رج و مخاریجه ی بؤ تهن دروستی دایکم وه نه ستوی خوی گرتووه و، دوایش لیم پرسی بزائم چ خه به ریکی له روقیه هه یه؟ ناگی له مه محمودی بیزه واد نه بوو. نه و ناگاداریبانه ی به دار و دیواریانه وه دابوو، نه ویش دیتوویه تی. ناگاداره که خزمی یه کیک له هاوکاره کانی نه ویان له قومشه گرتووه و دوایش هه لایانکوتاوه ته سه ر ماله که ی و هه رچی هه یبووه و نه یبووه به سه ر یه کیاندا داوه و هه ندی کتیب و کاغه زیان له گه ل خویان بر دووه. هاوکاره که ی نه ویان سی رۆژ رفاندووه و دوا یی به ریان داوه. یه کیک له خزمه کانی نه و براده ره هیشتا له به ندیخانه یه و هیچ که س به سو راغی نازانی. جارجار کاک ی زاوای دیتووه و چووه ته نه و ماله یه ک ژووره ی دایکم فرۆشتوویه تی. له وه زیاتر هیچی لئ نه ده زانی.

پیم گوت:

”من له چه ند رۆژیک پتر ناتوانم له تاران بمینمه وه. تو ده ته وی هر له م تارانه کاریکی باشترت ده ست بکه وی. ریگه یه کم دۆزیوه ته وه لیږه راتگرم. تکایه کی زور گرنم لیت هه یه، نه ویش نه وه یه، دایکم قایل بکه ی بیته ماله که ی من. بؤ من باش نییه هاموشوی ئیږه بکه م. ئیږه یان به کری ده ده ین، یان ده یفرۆشین.“

دهستم له گیرفانم نا پارهی بده می. قبوولی نه کرد. نه یده ویست

وه ریگری. پیم گوت:

”له خووه دهستم مه‌گیږه‌وه. خیرت پی ناکه‌م. به قهرز دته‌دمی. هر وهختی کاریکی باشترت له بانکی ناوه‌ندی دهست کهوت، دهمده‌یت‌وه. ده‌زانم پاره‌یه‌کیشت بؤ داوده‌رمانی دایکم خه‌رج کردووه. ئه‌وی دیکه‌ی قهرز بی له‌سهرت و هر کات هه‌تبوو بدمه‌وه.“

دوو هه‌زار تمه‌نم دایم. ئیتر قسه‌ی نه‌کرد. له گیرفانی نا و ماچی کردم. وای تیگه‌یشتم، که پی وانه‌بوو ئه‌وه‌نده‌ی پاره بده‌می. ئه‌و روژه تا ئیواری له‌گه‌ل مووساگیان بووم. سه‌یرم کرد هیچ زانیاریه‌کی له‌سهر دنیای دهره‌وه نییه. جگه له‌وه‌ی له‌ئه‌رده‌بیل و قوم و لاهیجان دیتوو‌یه‌تی، سه‌رده‌ر له‌هیچ شتیکی تر دهرناکا.

دهمه‌ویست له‌بن زمانی دهرکیشم بزنام کی بوو ئه‌و ته‌له‌فونه‌ی بؤ من کردووه. کی ژماره‌ی منی داوته‌نامه‌هره‌مان؟ زور زوو گومانه‌که‌م ره‌وییه‌وه که ناکری دایکم و مووساگیان بن. که‌وابوو دهمینیت‌ه‌وه روقیه و هاوکار و پشتیوانه‌کانی. ئه‌و تا‌قمه‌به‌و شتانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستیانه‌ کاری وایان له‌دهست دئ. جا تو بلئی وایی؟ له‌وانه‌شه‌هر براده‌رانی ئاژانس بن. ده‌کری هر ئه‌وان فیتنه‌یان نابیته‌وه. بؤ ئه‌وان ئه‌سته‌م نه‌بوو. چوو‌زانی رووسه‌کان دزه‌یان نه‌کردو‌ته‌نیو ئاژانسیشه‌وه و ژماره‌که‌یان نه‌دابیته‌یه‌کیک له‌دوژمنه‌قه‌سته‌سه‌ره‌کانی من؟ که‌سانیک هه‌ن ده‌زانن که کاره‌که‌ی من چ قازانجیکی زوری بؤ ئه‌وان هه‌یه. هر ئه‌وان ده‌یانه‌وی پاشقولم بده‌ن. هه‌زار خه‌یالی بیسه‌روبه‌ری دیکه به‌ربینگیان ده‌گرتم. ری ده‌ربازبوونم نه‌بوو. له‌هیچ لایه‌که‌وه ئامانجم نه‌ده‌پیکا. دیسان قه‌لافه‌تی ناله‌باری تیمسار و داروده‌سته‌که‌ی ده‌هاتنه‌وه پیش چاوم. له‌به‌ریان دانانوینم. مادام‌علی ساره‌وانه، ده‌شزانی و شتره‌که‌ی له‌کوی ئیخ بدا.

میزه کهم دانا. تاویک هر به پیوه سهیری کرد و گوتی:

”پیاویکی به سهلیقهی.“

ئینجا له سهر مؤبله که دانیشته و منیش که وتمه رووبه پرووی.

”کاکه گیان، تو کاری خوت بکه و کارت به و مارمیلکانه وه نه بی.

ئاژانس هیچ زانیارییه کی له سهر خوشکه کهی تو نییه. کهس نازانی ئه و

وینیهی دیکه ئه وه یان نا. یه که میان هیی کاتی دهسگیرانداریه که یه تی.

من دیاره ئاگام له ورده کاری په روهنده کهی نییه و نازانم به چ هویه ک

ناوی له لیستی چریکه کانداهاتووه. ئه گهر هه له م نه کرد بی، باسی

بازنه یه ک ده کرا که له مالی مارکسیست ئیسلامییه ک دوزراو ته وه

و یه کیگ گوتوویه تی ئه وه بازنه ی خوشکه کهی تو بووه. جا پیش

ئه وه ی داواکانت جیبه جی بکه م و قهراری چاوپیکه وتنه که مان دابنیم،

په روهنده که تم خویندبووه. تو ئیستا ئه وه شانزه سالیکه له ئاژانسدا کار

ده که ی و هه مووشیان ئاگیان له وه زعی خوت و خوشکه که ت بووه.

هیچ خهوشیک له کاره که ت نه که وتووه. بگره هه میشه ده سپیشخه ر

بووی و هه ولت داوه و له پله یه کی خواره وه گه یشتوویه ته ئه و ئاسته.

به راستی نازانم کی له خووه دهست له و کارانه وه رده دات. هه بی و

نه بی له بن سه ری ئه و سه له شکره هیچووچه دایه که ئه قلی به هیچ

ناشکی و ده یه وی جله وی هه موو کاره کانی ئاژانس بگریته دهست

خوی. ئه و هیشتا نه یدوو ریوه، دراندوو یه تی.“

پرسیم: ”فهرموت بازنه یه ک له بنکه ی شاراو هی مارکسیسته کانداه

دوزراو ته وه؟“

”ده لئین هیی خوشکه که ی تو بووه. گوئی مه ده یه. ئه وه شتیکی

تازه نییه. له دهوروبه‌ری کارمهنده‌کان که‌سانیک هه‌ن گیره‌شیوینی ده‌کن. ده‌توانم چه‌ند دانه‌یه‌کیانت پینشان بده‌م. له باره‌ی بازنه‌که‌وه سه‌ردانی ئه‌و لقی پیوه‌ندی‌دار بکه. بزانه بازنه‌که‌ت دیتووه پینشتر یان نا؟ ده‌یناسیته‌وه؟ بزانه هیی خوشکه‌که‌ی تویه‌؟“

” له هۆله‌ گه‌وره‌که‌دا خه‌ریک بوو مالا‌وا‌ییم له ه‌اوسه‌ره‌که‌ی ده‌کرد، که جاریکی دیکه بانگی کردمه‌وه و گوتی:

”راوه‌سته. فه‌رموو تاوئیک دانیشه. یادداشتیکم هه‌بوو به‌کاری تو دئ. مادام هه‌ر هاتوویه‌وه چه‌ند روژیک سه‌فه‌ره‌که‌ت وه‌دره‌نگی بخه و له کۆبوونه‌وه‌یه‌که‌دا که له وه‌زاره‌تی ناوخۆ و به‌ئهمری شایانه‌ پئیک دئ، بۆ چاوخشانده‌وه‌یه‌که‌ به‌ شیوه‌ی به‌ریوه‌بردنی ولات‌دا، به‌شدار به‌ ده‌رفه‌ت هه‌یه‌ چه‌ند روژیک دره‌نگتر بگه‌رئینه‌وه‌ شیوینی کاره‌که‌ت؟“

عه‌رزم کرد: ”هه‌رچی تو بفه‌رمووی ده‌یکه‌م. ئه‌رکی من له بالیۆزخانه، هه‌ر له‌سه‌ر ره‌وتی ئاسایی خۆیه‌تی و هه‌موو روژئ له شته‌کانم ئاگادار ده‌که‌نه‌وه. ئه‌گه‌ر شتیک پیویست بوو، ده‌چم و دیمه‌وه.“

”زۆر باشه.“ ئه‌وه‌ی گوت و سه‌ریکی له‌قاند و من هه‌ستم.

بۆ به‌یانی، به‌بی ئاگادارکردنه‌وه چوومه‌وه به‌شه‌که‌ی خۆم. دکتۆر جیهانگیر هه‌ر دیتی سه‌ری سوور ما. به‌و خه‌یاله‌ی نان و رسقی منی سواری بای شه‌مال کردووه. هه‌ر که دیتی قیت و قنج هاتوومه‌وه و ئه‌مر ده‌که‌م په‌روه‌نده‌ی چریکه‌کانم بۆ بینن، گنجی نیوچاوانی ره‌وینه‌وه. ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لگرت و نه‌مزانی ئاخۆ ئیجازه‌ی له به‌رپرسه‌که‌ی وه‌رگرت یان ئه‌مری کرد په‌روه‌نده‌کان بینن. که‌س په‌روه‌نده‌کانی نه‌هینا و ساواکیکی تازه‌کار و نه‌ناس هات و ریژی گرتم

و له گه ل خوی بردمی بو لقی لیکولینه وه و له وی وینه ی پینج ژن به دیواره وه هلواسرابوون. هر ئه وانهی له شاره کاندایلاو ببوونه وه و من له پاریس به دهستی شیخووه دیتبوومن. له په روهنده که دا وینه ی دهسگیرانداری روقیه م بهرچاو کهوت و ئه و وینه یه ی دیکه که پاش ده دوازده سالان دهکرا هیی خوشکه که م بی، به لام به و له چکه ره شه وه که هموو دموچاوی داپوشیبوو و ته نیا دموچاویکی خری نیشان دهادام، نه مناسیه وه و نه مزانی ئاخو خوشکه که مه یان نا. چاویلکه ره شه که ش له چاویدا دهردی سه رباری دهردان بوو. دیاره دهکرا روقیه بی، به لام نه که به و دلنیا ییه شه وه، که من، براکه ی له ئه سل و نئه سله که ی دردوونگ بم.

فرمانم دا هرچی له بنکه ی ژنان و کچانی چریکدا دهستیان به سه ردا گرتووه، پيشانمی بدن. تاوتویم کردن. هه ندی کتیب بوو و چهند فیشه ک و خرتوپرتی دیکه، که دهکرا له ریگه یانه وه شوینی پنی خاوه نیان هه لگری.

بازنه که له نایلونیکدا بوو، که خو م له به ندهری له نگه وه هینابووم. وه رووی خو م نه هینا. پرسیم:

”ئه م بازنه یه هیی کامه یانه؟“

وه لامیان داوه:

”له و پینج که سه تا ئیستا ته نیا یه کیکیان که له و خانووه دا ده ژیا، گیراوه، ئه وان ی دیکه رایان کردووه. ئه و ژنه ده لئ ئاگای له هیچ شتی نییه. ئه و ژووره، خوالیخوشبووی دایکی به کری داویتی به که سیک که ناوه که ی نازانی و له و ژووره دا جاری وابوو چه ند ژنی دیکه ش

دهاتن کۆ دهبوونهوه که ده لۆ ناوه که یان نازانی. پێدهچی تیکدهرهکان
ئهو داماو ده ساویلکه یه یان خه له تاندوو و ژوو ره که یان لی به کری
گرتوو. هیچی دیکه مان دهست نه که وتوو.

پرسیم:

”ئه ی وینه ی روقیه له کو یوه هاتوو؟“

”بازنه که هی روقیه بووه. ئه وه یان ناسیارکی روقیه پشتراستی
کردوو ته وه.“

دوو قرانییه که مه که وت. شوین پی دکتور بیژن و جهنابی زاوام
دۆزییه وه.

چومه لای دکتور بیژن. بنج و بناوانی مه سه له که م کۆلییه وه.
ده سگیرانه که ی گوتبووی به لۆ له سه رده می دلداریییه که یدا ئه م بازنه یه ی
له دهستی روقیه دا دیتوو و بی و نه بی هی ئه وه یان هی ئه و
بووه. چومه بنج و بناوانی شته که وه. ئیستا وای دانین ئه و بازنه یه
سه رده مانیک هی روقیه بووه. کی چوزانی روقیه یه کیک بووه له و
پینج ژنه ی له و خانوو دا ده ژیان؟ له وانه یه روقیه بازنه که ی فرۆشتی
و دوا یی که وتبیته دهست تیکده ران و ئه وانیش ویستبیتیان بیفرۆشنه وه
و له ده ردیکی خۆیانی بدن. یه که م وینه ی روقیه هر ئه وه یه که له گه ل
زاوا گرتوو یه تی. به لام ئه وی دووه میان له کو یوه هیتاوه؟ ئه و خۆ
برایه تی نایناسیته وه. هیچ به لگه یه ک نییه که روقیه پیوه ندی به و چوار
ژنه بیسه روشوینه وه هه بوو بی. دیاره بازنه که ده کرا ده سه که لایه ک بی،
به لام به لگه نییه.

به رۆکی دکتور بیژنم گرت. چومه ماله که ی. هیتا پلاکی

خانواده‌ک‌ه‌ی ه‌ه‌ر به‌ناوی دکتور بیژن بوو. ژنه‌که‌یم به‌بیان‌وه‌ک نارده‌
ده‌ری. خه‌له‌تاند‌م و حاجی‌عه‌لی ساوجیم به‌تاقی‌ته‌نی له‌ماله‌که‌یدا
که‌ئیتر هه‌روگیقی ده‌وله‌مه‌ندی و رواله‌تی مالی وه‌کیل باشی پیوه
نه‌مابوو، گرت. هه‌ر له‌گه‌لی ته‌نیا که‌وتمه‌وه‌ گوت‌م:

”حاجی‌عه‌لی ساوجی، ئه‌وه‌مله‌له‌گه‌ل کی ده‌که‌ی؟ پیته‌ وایه
ده‌توانی له‌پشته‌وه‌را خه‌نجه‌ر له‌من بده‌ی؟ به‌پشتیوانی تیمسار که
سه‌رده‌مانیک کاره‌که‌ری مالی بووی و ئاوده‌ستت بو‌خاوین ده‌کرده‌وه،
ده‌ته‌وی من له‌عه‌رز بده‌ی؟ ئیتر ئه‌و زه‌مان به‌سه‌رچوو. سه‌رله‌شکر
چیت پی‌ده‌دا که‌من ناتوانم بده‌می؟ له‌که‌ری شه‌یتان وه‌ره‌خواری.
وه‌ره‌له‌گه‌ل من ریگ بکه‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌قلت بوايه‌تا ئیستا تیده‌گه‌یشتی
که‌من هه‌میشه‌پشت و په‌نای تو بوومه. ئه‌وه‌نده‌ش وه‌ستای، که‌بزانی
من ئیستا چه‌نده‌به‌ده‌سه‌لاتم.

هه‌رچی هه‌ولی دا‌قسه‌م پی‌ببرئ، نه‌مه‌یشت. ده‌مکوت‌م کرد. قسه‌ی
قوری وه‌ک ئه‌وه‌ی ”من هه‌میشه‌خزمه‌تکاری تو بوومه، بی‌ئه‌ده‌بییه‌کی
وام نه‌کردوو، ئیستاش هه‌رچی تو بفرمووی له‌سه‌ر چاومه“
نه‌ده‌چوو ه‌گویمه‌وه. گوت‌م:

”ئه‌وه‌چونه‌له‌پریکا روقیه‌ت وه‌بیر هاتووته‌وه؟ ده‌ته‌وی من
پاشقول بده‌ی؟ له‌به‌رچی؟ من گیرفانتم باشتر پی‌پر ده‌کرئ یان
ئه‌و تیمسار سه‌له‌شکره‌خویریه‌ت که‌ئیستا که‌وتووته‌به‌ر رق و
غه‌زه‌بی‌خاوه‌نشکوش؟“

هه‌م له‌نالی ده‌دا و هه‌م له‌بزماریش ”وانییه“ ”بلی و نه‌لی ئه‌وه
سه‌رده‌اویکمان ده‌ست که‌وتوو، ده‌بی شوینی بکه‌وین.“ منیش شووم

زیاتر لئ دهکیشا - دهماریم گرت. مهسه لهی مه رزیه م هینا گۆرئ. گوتم:
”دوژمنیکی شاهه نشات نازاد کردوو و بهرتیلت وهرگرتوو، که
دهستی له کوشتنی عه قیدیکی ناوهندی بریارداندا هه بووه.“

وهک فیشه که شیته ده رپه ری.

”له سه ر خو به، ده زانی یانی چی؟“

ویستی بلئ ”ئه وه من بووم...“ له ده میم دا.

”جا کئ قسه ی ئه توی بارکه وتوو قبول دهکا و قسه ی من له عهرز

دهدا؟“

ناچار بوو دانوینئ. نه یده زانی چ بکا. زمانی ته ته له ی کرد. ترسا، ئه و
دامده زگایه ی به فیئل و ته له که به سه ر یه کییه وه ناوه، برمی و له کیسی
بچی. ئه مجاره توژیک نهرم بوومه وه. گوتم:

”ئیه ناتوانن وا سووک و سانا من به لاوه بنین. سه رده سته ی
دوژمنه کانی چه زره تی خاوه نشکو، واته کونفدراسیونییه کان له بن رکیفی
مندان. خه ریکم ده سته مویان ده که م. خه ریکن خو یان کو ده که نه وه.
ریکخراوی مه لاکانم له ئه وروپاش خستوو ته ژیر چاوه دیرییه وه. زورم
له باراندایه. تو و سه ره ل شکر باشارم ناکه ن. پیی بلئ با له گه ل مونیکا
مه کربازه که ی رابویری و نقه ی نه یه. لاکه وه و کارت به شتی ماقووله وه
نه بی. مزی خو ت له من وهرده گری.“

قوتوو ه جگه ره یه کی زیڕ و ئه موستیله یه کی نقیم پیروژه بیم له

گیرفانم ده رهینا و گوتم:

”ئه وه م به دیاری بو خو ت و هاوسه ره که ت هیناوه. به لام حاجی

عه لی، به و مه رجه ی ئیتر ئاو له ئاشی دوژمنان نه که ی، ئه گینا دو و

دو شاو تیکه ل ده که م ها.“

شەوئ چومەوہ مالئ دایکم. ژوورەکەئ ھەلوہ ژاردبوو. سفرەئەکی سپی لہ نیوہراستی ژوورئ راخستبوو. ئاوینە و مؤمدانەکان دەدرەوشانەوہ و چرایەکی بەرزیش لہ نیوہراستی سفرەکە دایسا و گۆپیکی سەدی بنمیچەکەئ رووناک دەکردەوہ. پرسیم:

”دایە، ھەم شۆلەچرا و ھەمیش کارەبا؟ بۆ چما میوانی ھەوت لەشکرە؟“

”ناخر جاری وایە کارەبای گەرەکەمان دەبڕئ. ئیمە راھاتووین. ھەم شۆلەچرا و ھەمیش کارەبا.“

پرسیم: ”ئەئ ھەمووہ زەحمەت و دامودەستوورەئ بۆ چ بوو؟“

”ئەمشە و مووسا و ژنەکەشیم بانگھێشت کردوہ - لەبەر ئەوانە.“

ھەر بەراستی دایکم گیانیکی بەبەردا ھاتبووہ. دایکە بیتاقەتەکەئ بەیانی نەبوو.

ھەر تەقەئ دەرگا ھات، دایکم بە سرتە پئی گوتم:

”ھیچ باسی روقیە مەکە. ژنەکەئ نامەحرەمە.“

میوان گەیشتنئ. مەنیزە خانئ ژنی مووسا گیان زۆر جوان و لەبەردلان بوو. ئارایشتیکی خەستی کردبوو. ھەر قسەت لەگەل دەکرد، پیدەکەنی. نەمزانی لیم تیگەیشتووہ یان نا. کە زۆری پینخۆش دەبوو، قاقای دەکیشا. دیار بوو ھیچ ئاگای لە کاروباری من نییە و پئی وابوو نەجیمزادەئەکی ماقوول و بیرمەندم کە لە بەھەشتی بەرینەوہ کەوتووہ تە ئەم کاو لاشەکۆنە.

مووسا گیان دیسان گلەئی کاروبارەکەئ ھیناوە گۆرئ. بۆئ ھەلنەدەسوورا. لە شارە چکۆلەکان خەرج قورس نییە. ھەندیکیش

پاشه کهوت ده کړی. به لآم بنیادهم بیتاقت ده بی. ژنه که ی هه موو مانگان ده بی بیته وه مال ی بابی و ئه ویش به ته نی ده مینیته وه. خه لکی فه سا، خه لکی باش و بی زه پ، به لآم کورتین و که مئه زمون. هیشتا زور به ی پیره ژنه کان، سامانه که ی خویان له گوره وییه کانیا ندا ده شارنه وه. ژنه که ی دتوانی له گه ل ژنی سه روکی ئیداره کان که هه ر کامه و گرفتاری خویان هه یه بیته ده سته خوشک و ئیتر خوی له میوانی ئه وان ده دزیته وه. ئه و گله یی و گازندانه هه موو سه ره داویک بوون و ده چوونه وه سه ر ئه وه، که موسا گیان له به رچاوی ژنه که ی ریگه بو راگو یزرانی خوی بو تاران خوش بکا. من ئه و هه قایه ته م هه موو ده زانی و ده مزانی ده یه وی ژنه که ی قایل بکا.

دایکم که سه ره پای پیری و بیتاقتیه که ی وهختی ده یدی ئه و موسا گیانه ی سه ره ده مانیک به شانوبالی خوی هه لده گوت و به خوی ده نازی، ئیستا چون کلکه سووته م له بهر ده کا، که یفخوش ببوو. به لآم وه رووی خوی نه دینا و هه ر هه ولی ده دا میوانه کان دل یان خوش بی. شه ویکی خوشیش بوو. روخی په ریشانی رو قیه به ژوور سه رمانه وه فرکه ی بوو. دل م خوش بوو که بلا بوونه وه ی وینه که ی ئه و داوینی من ناگریته وه. دایکم به له می برنجه که ی له نیوه ندی سفره که داده نا، که له پر خر مه ی شکانی شووشه ی په نجه ره که مان هه موومانی راچله کاند. من که پشتم له په نجه ره که وه بوو، خرکه به ردیک وه پشتم که وت. وه ک بزووت ده ر په ریم. له و جانتایه دا که به مله وه هه لو اسیبوو، ده مانچه که م ده رهینا. به موسا گیانم گوت:

“ئاگات له و دوانه بی. ده چم بز انم چ قه وماوه.”

ئەوان ھېچ گومانىيان نە دەبرد كە بۆچى وا بە ھەلە داوان دەچمە بەردەرگا. دۇنيا بووم كە ئەگەر مەبەستىيان كوشتنىشم نە بووبى، لانىكەم ترساندم بوو. ئەو خەت و نىشانى ھاوړپيانى روقىيە كە لە لەندن و رىي بەردەم ئاسايش و لە ھەموو جىيەك چاويان بەسەرمەوہيە. لە كۆلانى دەروجيران ھاتبوونە دەرى.

پرسيم:

“ئەو بەرديان بە مالى ئىوہشدا داوہ؟”

ھەموويان ويكرا گوتيان:

“نا، ورده كاغەزيان بلاو كر دووہتەوہ.”

زاوام دى، كە بە پەلە پرووزى كاغەزەكانى لە چنگى خەلكى دەردەكىشا و كۆى دەكردەنەوہ. يەكىيانم لى وەرگرت و خويندمەوہ. ھەر ئەو رستەيە بوو كە ماوہيەك لەوہ پيش لەسەر تەلەفون گويم لى بوو.

“نا درەنگ نەبووہ لە كەرى شەيتان وەرە خواری. ئىمزا: كۆمەلەى رىنوئىكەر.”

ئەمجارە رستەكە بە راناوى تاك بوو. دۇنيا بوومەوہ مەبەستەكە من بوومە. لە زاوام پرسى:

“ئەو تۆ لىرە چ دەكەى؟”

“ئاگام لە تۆ بوو.”

“جا چۆن دەترانى من ئەمشەو لىرەم؟”

“پىيان گوتبووم تۆ لىرەى و منىش ئاگادار بووم كە ماركسىست ئىسلامىيەكان دەيانەوى بتكوژن. جگە لەوہش، من ھەر لەو دەوروبەرانەم

و هەر له و حهوشه بچووکهی له دایکتەم کړیوه، زۆر جار له م ژوورهدا دهژیم. هه‌ندئ شه‌وان ئه‌گه‌ر یه‌کیکی دیکه بپیته چاودیر، ئه‌وه من ده‌چمه‌وه ماله‌که‌ی خۆم.

”نامه‌رد، ئاگات له منه، یان چاودیری هه‌موو ماله‌که‌ی؟“
”پیاوه‌تی بکه و مه‌پرسه.“

”وینه‌که‌ی روقیه تۆ دابووته ئازانس؟“

”بۆ ده‌متوانی بیشارمه‌وه؟ ده‌سپه‌روه‌ده‌ی خۆتم.“

”ئه‌ی وینه‌که‌ی دیکه‌یان له کوێوه هیناوه؟“

”وینه‌که‌ی دووهم هیی روقیه نییه.“

”چووزانی؟“

”قوربان تکایه نانبراو مکه.“

”هەر ئه‌م وه‌لامه‌م بده‌وه. ده‌ست به‌ بالته‌وه ده‌گرم و ناهیلیم نانت ببردئ.“

”ئه‌وه‌ی دیکه، ئه‌و سه‌گبابه‌ دروستی کردووه بۆ ئه‌وه‌ی حه‌یای تۆ به‌رئ.“

”کام سه‌گباب؟“

”هەر ئه‌وه‌ی ئیتر نه‌ماوه و خه‌ریکن ده‌ری ده‌کن؟“

”دکتۆر بیژهن؟“

”من ناوی که‌سم نه‌هینا.“

دوو سی دراوی سه‌د تمه‌نیم له‌ گیرفانم ده‌ره‌ینا و له‌ گیرفانی چاکه‌ته‌که‌یم نا. ده‌ستم له‌سه‌ر شانی دا و ده‌ستیکم به‌ پشته‌سه‌ریدا هینا. زاوا داهاته‌وه ده‌ستم ماچ بکا. نه‌مه‌یشت.

”برۆ کاکى من خەرىكى کاروبارى خۆت بە. ھەر بەراست، ئەمشەو
ئاگات لە من و دایکم بچ. لێرە دەروین، بەلام ئیتر دنیام ھەمیشە گیانی
دایکم دەپاریزی.“

”من خزمەتکاری تۆم.“

”ئەى خەبەرى روقيه؟“

”ھیچ خەبەریکم لێى نییە.“

”راست بلچى.“

”بە تاجەكەى خاوەنشكۆ، كەس بە سەروسۆراغى نازانى.“

”برۆ خەرىكى كاری خۆت بە.“

”من تا زەر دەى تاوھەلات لێرە دەبم و وریا دەبم كەس تێك دەرى

نەكا. ئەگەر یەكێك لەو ”ئیرشاد“ییانە بگرم، بۆ بابى ئاقل دەكەم.“

لەو نیوسەعاتەدا كە من لە كۆلانی لەگەڵ زاوا و دەروجیران قسەم
دەکرد، مووسا گیان چەند جارەن دەرگای كردهوه و ملی دەكیشا.
ھیۆرم كردهوه و گۆتم:

”ھیچ نەبوو، ژنەكان هیۆر بكەوه و بلێ منداڵ شەپە بەردیان

كردوو و یەكێکیان وەشووشەكەى ئیمە كەوتوو.“

مووسا گیان لەو بەئەزمونتەر بوو بپوا بەو درۆیە بكا. دیسان كە

لەسەر كورسییەكەوه بەسەردیوارەكەدا ملی كیشا، پیم گۆت:

”مالەكە تۆزیک ھەلۆه ژیرم. ئەمشەو لێرە دەروین. دایكیشم ئامادە

بكن پیکەوه دەچینە خانووھەكەى خۆم.“

كە لەگەڵ دایکم لە خانووھەكەى خۆمدا لە نیاوھەران تەنیا مامەوه،

لێى پرسیم:

“ئەوانەى بەردەكەيان بە مالمان دادا، دوژمنى روقیە بوون؟”

گوتم: “نا دایكە، ھاوړی روقیە بوون.”

“چۆن؟”

“دایە گیان، لە شەپدا چەپكە گول بەیەكتردا نادەن.”

بەیانى كە چوومە ئازانس، دەرکەوت كە لە گەرەكەكانى پاچنار و شەقامى ماشین و سەنگلەج و تەجریش و نیاوەران بەردباران بوو و دەیان كەسیش گیراون. هیشتا نەببوو سەعات دە، كە سكرتیری سەرۆكى ئازانس بە تەلەفۆن ئەمرى كرد:

ئەمشەو سەعات ۸ كۆبوونەوهى “چاوپیداخشانەوه” دەبى. پەرۆندەى

هەمووان بخوینەوه تا هەموویان بناسى. فەرموویان خراپ نییە.

هیشتا تەلەفۆنەكەى دانەنابۆوه، كە هەر ئەو ساواکییە تازەكارە هاتە نووسینگەى دكتور جیهانگیر و منى برده لقینكى دیکە. لەوئ كۆلێكم كاغەز و نووسراو دیت و چەند سەعاتان هەلم دانەوه بۆ ئەوهى كارمەندەكانى كۆمسیۆن بناسم. هەندیکیانم هەر لە وینەكانیانەوه و هەندیکیشیانم بە ناوەكەیان ناسى. لە بارەى هەندى كەسى دى، وردە یادداشتە هەلگرتەوه و خۆم ئامادە كرد. هەمووان شاپەرستی تۆخ تۆخ بوون و كى دەیویرا بە ئاماژە و تویكلەوه بلێ پشتی چاوى خاوەنشكۆ برۆیە. هەر كامە و خەتیكى خواری لەبن سەریدا هەبوو، بەلام شاخۆشەویستییهكەیان خەتاپۆش بوو. بەر لەوهى كۆبوونەوهكە دەست پى بكا، خۆم گەیانده هۆلەكە و لەگەل چەند كەسیك كە لە ئەورووپاوه دەمناسین تۆقم كرد و وەرپووى خۆم نەهینا كە ئاگام لە گزە و فیل و تەلەكەى ئەوانە و دەزانم لە سایەى چ شتیكەوه گەیشتوونەتە

ئەو پلەيە. ئەوانە لەگەڵ ھاوڕێکانیان پێکیان ناساندین و زۆر زوو ھەمووان بۆیان دەرکەوت چ کارەم. سەرۆکی ئاژانس کۆبوونەووەکەى خستە گەر. ئەمبەرەوبەر دانیشتبوون. سەر بەرپۆەبەرەکان، سەرۆکی دایرە سەر بە خۆکان و بانکەکان و کۆمپانیا ھۆکمیەکان و پێشنویژەکان و ئامۆژگاریکەرە بە ناوبانگەکان و نوینەرانى بنکەى گشتیى سوپا و پۆلیس و ئاسایش و کەسیکیش کە چاودێرى شوینەگشتییەکان بوو. کۆرگێرەکە منى - کە ھەموو قوتابیە ئێرانییەکانى ئەورووپام بە ئاوات و ئارەزووەکانیشیانەوہ دەناسى - ناساند و بە دەربرینی ئەو رایە کە داھاتووی ولات بە دەست خویندەوارە نیشتمانپەرورەکانەوہیە جا چ لە دەرى و چ لە ناوڤ و دەبى بەردەوام بن و گوتیشى وا باشە کەلک لە ئەزموونەکانیان وەرگیرى. ئەوہشى لى زیاد کرد:

”ئەگەرچى ئەو پېی ناکرئ بە شدارى ھەموو کۆبوونەوہکان بى، بەلام ھەر کات پێویست بى، بە شدار دەبیت.“

ھەمووان خۆشحالیى خویان دەربرى و سەریکیان بۆ لەقاندم و زەردەییەکیان ھاتى و ھەمووشیان ئەوہندە بەمشوور بوون، کە بزائن کى بە کتییە. ھەموو پێیان باش بوو لەگەل من خۆ ریک بخەن.

باسى ئەوہ بوو دەبى چ بکەن و چ رییەک بگرنە بەر تا دەسەلات و مەزنیى شاھەنشا و رینوینیییەکانى دەولەت کەم نەبیئەوہ و دەسەلاتەکان وردەوردە بدریئە دەست خەلکى لیوہشاوہ و کارزان؟ ديارە مەرچى یەکەم ئەوہیە کە بنەمای دین و کولتوور و نەتەوہ لە ژیر سییەرى دروشمى شایانەى خوايە شای نیشتمان پایەدارتر بى. لە کاروبارى خیرا و زۆرپێویستدا کە بەرژوہەندییە بالاکانى نیشتمان لەگۆرین و

خەلك لىيان تىناگەن، جۆرىك تەگبىر بە خەلك بىرى، كە ھەمووان لىيان سوور بى و دلنيا بن، ئەو ھەم خۆيان ئەو بىر بارە ناخەلكيانەيان داوھ. وتارى زۆر خەست و تىر و تەسەل دران، يەك لە يەك خەستەر، كە منى كىچىكلىيان وا ھىنايە جۆش، بە ئاواتەو ھەموو ئەو ئامانجانە ھەدى بىن. ئىنجا وتارىكى دىكە رەخنەى دەگرت و قىبوولى نەبوو و واى دەنواند كە ئەو بەرىزە نىازپاكانە كەوتوونە ژىر كارىگەرى ھزرى ولاتانى لاسايىكە رەوھى رۆژئاوا و خەرىكن ئەوروپا و ئەمىرىكاش توشى ھەلدېرى نەمان دەكەن. جارى وابو ئەو ھەندەيان قسەى فەلسەفى و بەكەشم و نەشم دەكرد و شىعەريان دەخستە نىو قسەكانىانەو، كە ھەر نەمدەزانى سەروبەرى ئەو قسە پوچانە چىيە و ھەر نەمدەبىستن و لە پشت تانوپۆى جۆلاتەنەى قسەكانەو، ئەو بىچم و سەروسەكتەى كاپرام دەدى، كە لە پەروەندەكەيدا خويندەبوومەو و ھاتبووھ پىش چاوم.

سەروكى پولىس چەند سالى پىش، بە تۆمەتى فرۆشتنى چەكوچۆل بە ”بۆرئەحمەدىيەكان“ چەند مانگىك لە زىندانى ”دژبانى“ دەستبەسەر كرابوو. پارىزەرەكەى لە دادگا تىوانى بىسەلمىنى بەرگىتەكەى ھىچ تىوانىكى نەكردوو و ئەو ئاغاىانەى چاويان پى ھەلئايە ئەم تۆمەتانەيان بۆ ھەلبەستووھ و بەتايىبەتى پى لەسەر ئەم خالە داگرتبۆوھ كە لەسەردەمى سەروكايەتى ئەودا لە فارس ھەموو ئىل و عەشىرەتەكان لە پىشوازى خاوەنشكۆ شاھەنشادا گاوغەردوونىان كىردبوو و كەسەش گلەبىيەكى نەبووھ. ئەو پىشان ئەستوپاك كىرد.

دەستت بۆ ھیزەى ھەركام بردبايە كرمى ببوو. نوينەرى ناوھندى برپاردرانى ھيزەچەكدارەكان، عەقيدىكى ترياككىش بوو. لە بەربەرەكانى مادەسپرەكاندا، مەئموورە ناشى و كرچوكالەكان خويان بە مالەكەيدا كرد و ھەندى كۆكايىنيان دۆزيبەو. ئەودەم نەقىب بوو. كە لىيان كۆليەو ھە گوتيان: سەربازەكان خويان كۆكايىنەكەيان خستوو ھتە مالەكەيەو ھە نەيانزانيو ھە كابرانەقىيىكى ئەرتەشە. خەرىك بوو ھەياچوونەكەى دەنگى دەداو، كە خزم و كەسەكەى فرىاي كەوتن. ئاخريەكەى كارمەندىكى سادەيان ناچار كرد دان بەو ھەدا بنى كە ئەو كۆكايىنەى لە قاچاخچىيەكانيان شاردوو ھتەو بە ھەلە ھىناویتی و لە مالى جەنابى نەقىبى داناو ھە لەبىرى كردوو ھە لەگەل خوى بىباتەو. ئەو داماو ھەيان چەند مانگىك گرت و دواى جەنابى نەقىب پشتىوانى لى كرد و زىندانىيەكەى بۆ كرىبەو.

لە ھەموان خۆشتر، چىرۆكى بەرپرسى شوینەگشتىيەكان بوو، كە رەچەلەكى خوى دەگەياندەو ھە شا تەھماسى سەفەوى. خوى لە ھەموو شتىك ھەلقورتاندىبوو. ماو ھەك بوو بە رۆژنامەنووس و دواى ماستاوچى. پاشان ”ئەنجومەنى بەربەرەكانى مادەھۆشبەرەكان“ى دامەزراند و كەوتە گيانى ژنە لەشفرۆش و گاندەرەكان و ھەمووانى كۆ كردنەو ھە و كار گەيشتە دادگا و خەرىك بوو لە ھەلبژاردنەكاندا ھەياى بچى، كە ئىتر لایەنگرەكانى و ھەخۆ كەوتن و بە پشتىوانى يەككەى لە ھەزىرەكان مەسەلەكەيان دىزەبەدەرخۆنە كرد و بەرەكەيان بۆ لە ئاوى دەرکیشا. ناو ھەكەى ئەويان لە سەندووقى ھەلبژاردنەكانى ياسووج

دەرھیتنا و ئیتر چاری نەبوو دەبواپە دەمی دابخا و جگە لە پەسن و چاکە ی ریبەری پایەبەرز، هیچ فززی لئو نەپە. شەیتان ھەلیخە لە تاند و رۆژیکیان لە مەجلیسی شوری نیشتمانی ئامازەپەکی بە و ھەزیرەکی کرد، کە لە نەگبەتی و ھەیاچوونەکی رزگاری کردبوو، ئەویش ریک ئەو دەمە ی شاھەنشای حیزبی ”ئیرانی نوئی“ دامەزراندبوو و جا چونکە لە ھەموو کۆلانیکی پەیف و فەرموودە ی شاھانەیان کاویژ دەکردەو، ھەر خۆی فەرمووی و ئیجازە ی دا، بە مەبەستی چەواشەکردنی ھەندی نوینەری بەناوبانگ کە ھەم لە نالیان دەدا و ھەمیش لە بزمار، وا بنوینن ئیران ولاتیکی دیموکراتە و بەو فیلە مستیک بدن لە دەمی کۆمۆنیستەکان و ھاوڕیکانیان لە ئەوروپای رۆژئاوا.

ئەو نەیدەزانی شا، داوای بەرگدرووھەکانی کردو، نەکی جەوالدروو. نوینەرە نەگبەتەکی یاسووج گیرە ی لە جیئەکی دیکە دەگەر و ئیتر ھەلیان نەبژاردەو و خانەنشین کرا. چ بکا، جگە لەوہی سەرۆکیاھتی شویئەگشتیەکان بگریئە ئەستۆ بو ئەوہی نان و رستی نەپری؟

خۆ ئەگەر ویستبایەم باسی ھەمووان بکەم کە چۆن پیگە یون، نە خۆم تاقەتی نووسینم دەما و نە خویئەریش تاقەتی خویئەنەوہی و ئەو سەد دینار و سی شاھییەیش کە وەریدەگرم، دەفەوتا.

بەلام دەبی باسی یەکیک لەو گزیکەرانە بکەم. چونکە زۆر نارەسەن و مست قووچاوە. ئەو کابرایە سەرۆکی ”کۆمپانیایەکی رستن و چینیە“ و یەکیکە لە ھەرە بی چاووڕووەکانی سەر ئەم دنیاپە. لە پیتشدا پیتشویژی بازاری تەنەکی سەزەکان بو. جارجار شەوانە لە بازاری

ئاسنگەرەكان و لە مالى دوكاندارەكاندا رەوزەى دەخویند و شینی ئیمامانی دەگیرا. سواری کەریک دەبوو و لەم کۆلانەوہ بو ئەو کۆلان ھەر کەرسوار بوو و ئەگەر نەلین سوالی دەکرد، لانیکەم دلی بەوہندە خوش بوو کە سەدەقەى لەخەلکی وەر دەگرت و بو نەخوشان دەپارایەوہ و چاکی دەکردنەوہ. دواتر کە ئەو نەخوشانەى حەکیمی گەرەک جوابی کردبوون ئەو چاکی کردنەوہ، ئیدی پارووی لە رۆن کەوت و بوو بە بەریبێژ. دەیزانی فلانە مشتەری بەو زووانە دەچیتە سەفەر و دەولەمەند دەبێ و دەگاتە ریزی خواپیداوان و خوا مندالیکی دەداتى و تووشى نەگبەتییەکی گەرە دەبێ و ئیمامى زەمان بەھانیەوہ دى و دیسان بەختەوہرى دەکاتەوہ. فالى دەگرتەوہ، رەملى لى دەدا و بەردەمۆرەى ھەل دەدا و دەژیا. لەپەر خۆى لى گۆرا و بیوہژنیکی دەولەمەندی ھینا. کۆنەژنەکەى سیحر و جادووی لى کرد و دەیویست ژەھرى بداتى، ئیتەر رای کردە مالى بیوہژنە و لەوئى گیرسایەوہ. مەندیلی فرى دا و کلاری لەسەر نا و حوجرەىکى لە بازارى تورکاندا کردەوہ و شاگرد و میرزا(سکرتیر)ى گرت و مایەپوچ دەرچوو. بیوہژنە تەلاقی لى وەرگرت و ناچار چۆوہ بن بالى کۆنەژنەکەى.

ئینجا کلۆھکەى دانا و کاکۆل و بۆینباخی لى ریک خست و پانتۆلى ئوتووکرای لەپى کرد و ویستی نانى دەلالى بخوا. دەبوو بە دەلال و نیوژیوانى نیوان خەلکی بازار و کارمەندانى دەولەتى و کیشەى بو چارەسەر دەکردن و لەو رینگەىوہ سامانیکی پیکەوہ نا و کۆمپانیایەکی ”کرین و فرۆشتنەوہى کالا نیشتمانىیەکان“ ى دامەزراند

و توانی پاره‌یه‌کی زۆروه‌وند له بانکی بازرگانی به قهرز وه‌رگرئ و کالای دهره‌کییه‌کان به کۆمپانیایه‌کی خۆمالی بفرۆشیته‌وه و بیته یه‌کیک له مه‌زنانی ئابووری ئێران. دیسان له‌گه‌ل ژنه ته‌لاقدراره‌که‌ی به‌ینی خۆش کرده‌وه و خه‌له‌تاندی و ژنه پیی گوت سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی له‌به‌رده‌ستی ده‌نی. ”کۆمپانیای کرین و فرۆشتنه‌وه‌ی کالای نیشتمانییه‌کان“ بره‌وی په‌یدا کرده‌وه و ئیستا یه‌کیکه له ده‌وله‌مه‌نده سه‌رگه‌وره‌کانی ئێران و به‌و پیگه‌یه‌وه مافی خۆیه‌تی له کۆبوونه‌وه‌ی ”چاوپیداخشانده‌وه“ دا به‌شدار بی.

وتاره‌که‌ی ئەم سه‌رۆک کۆمپانیایه‌ی باسی هه‌مووانیکردنی ئابووری ولات و گه‌مه‌کردن بوو به وردیله‌سه‌رمایه‌داره‌کان و هاندانیان بۆ کردنه‌وه‌ی کۆمپانیا و هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی پاوانه حکوومییه‌کان له‌گه‌ل کورته ئاماژه‌یه‌ک به‌وه‌ی که ریگه له دهرباریه‌یه‌کان و خزم و که‌سیان بگرن و نه‌هیلن ده‌ستیان بگاته ساتوسه‌ودا گه‌وره‌کانی دهره‌وه‌ی ولات به‌تایبه‌تی کرینی چه‌ک و که‌لوپه‌لی پیشه‌ساز و ته‌کینیکی سه‌ربازی و دهریاداری و فرۆکه‌وانی و، ئەو شتانه بدرینه ده‌ست کۆمپانیا نیشتمانییه‌کان. ئەم قسانه کاریان کرده سه‌ر هه‌موو ئەندامانی کۆبوونه‌وه‌که و پیی شاگه‌شکه بوون، ده‌تگوت هه‌ر کامه و به‌ژه‌وه‌ندییه تاکه‌که‌سییه‌کانی خۆی له چوارچێوه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی گشتیدا ده‌بینیته‌وه. با ئەوه‌یشی لی زیاد بکه‌ین، که نوینه‌ری وه‌زاره‌تی فه‌ره‌هنگ و هونه‌ر، که مامۆستایه‌کی زانکو و دۆستی وه‌زیری شاهه‌نشا بوو، لایه‌نگری له‌و بیروکه لیبرالیستیه ئابوورییه کرد. ته‌نانه‌ت سه‌رۆکی ئازانس پیی

وابوو شیاوی ئه‌وهیه شاهه‌نشا په‌سندی بکا و کار گه‌یشته ئه‌وهی له‌بیری کرد، که هه‌ر ئه‌م مامۆستایه‌ی زانکۆ پاش راویژیکه‌ی تایبه‌ت له‌باره‌ی دامه‌زاندنی زانکۆی هه‌مه‌دان و ده‌سنیشانکردنی شوینی بیناکه‌ به‌ ترمۆبیلی خۆی، به‌ر له‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ئاگایان له‌و بریاره‌ بی و نرخه‌کان بچنه‌ سه‌رئ، چهند هه‌زار مه‌تر زه‌ویی به‌ناوی خۆی و وه‌زاره‌تی فه‌ره‌نگ و وه‌زیر کړی و له‌ قه‌باله‌ی کردن.

له‌وده‌مه‌وه‌ وشه‌ی "لیبرالیزم" که‌وته‌ سه‌ر زار و زمانان و به‌یه‌که‌م هه‌نگاوی دایینکردنی "که‌شی ئازاد" له‌ ولاتدا دانرا.

من ته‌نیا توانیم له‌ چهند کۆبوونه‌وه‌یه‌کیاندا به‌شدار بم و له‌سه‌ر ئیزنی سه‌رۆکی ئازانس، سه‌ی رۆژ دواتر گه‌رامه‌وه‌ له‌نده‌ن و قه‌ول و قه‌رار دانرا، هه‌ر کات بریاریک بدرئ و پێویستی به‌ من بی، ئاگادارم بکه‌نه‌وه‌.

گه‌رامه‌وه‌ له‌نده‌ن و ویستم یه‌ک به‌یه‌کی ئه‌و قوتابییانه‌ی لایه‌نگری رژیمه‌که‌ بوون و سیخو‌پییان ده‌کرد و له‌ شاره‌ جیا‌جیا‌کانی ئه‌وروپا ئه‌نجومه‌نی جو‌راوجۆریان کردبو‌وه‌، ئاگادار بکه‌مه‌وه‌ که‌ ئێران له‌ ژێر چاودێریی هه‌زه‌تی شاهه‌نشادا به‌ره‌و گۆران و گۆرانکاری هه‌نگاو ده‌نی و ده‌بی خۆیان ئاماده‌ بکه‌ن و قۆلی هیممه‌تی لئ هه‌لمالئ بو‌ وه‌ئه‌ستۆ ئه‌گرته‌نی ئه‌و ئه‌رکه‌ قورسانه‌ی ده‌که‌ونه‌ سه‌رشانیان وه‌ک کارخانه‌ی ناوه‌کی و دروستکردنی ژێرده‌ریایی و بواری کۆمپیوته‌ر و دروستکردنی ئاسمانگه‌ر. پێوستیه‌کی زۆرمان به‌ قوتابی فیداکار و نیشتمانپه‌روه‌ر و شاپه‌رست هه‌یه‌ و ده‌بی هه‌مووان قۆلی هیممه‌تی

لئ هه‌لمانن بۆ ئه‌وه‌ی به‌پێی مزگینه‌که‌ی شاهه‌نشا مه‌مله‌که‌ته‌که‌مان له‌ ماوه‌ی پینچ سالاندا له‌ بواری پیشه‌سازی و ئابووری و زانست و رووناکییری و هونه‌ره‌وه‌ بجیته‌ ریزی ولاته‌ هه‌ره‌ مه‌زنه‌کانی جیهانه‌وه‌. ئه‌م به‌رنامه‌یه‌ ده‌بی جیه‌جی بکری. ئاهاری هه‌والی هینا، که‌ تا چه‌ند مانگیکی دیکه‌ نامه‌ی کۆتاییه‌که‌ی خۆی ئاماده‌ ده‌کا. خانعه‌لی سالیکی کات ده‌ویست و ده‌ماوه‌ندی که‌ ئیتر به‌ئه‌ده‌ب و به‌گۆی ببوو، گۆتی، نامه‌که‌ی خۆی پیشکه‌ش کردوو و حه‌فته‌ به‌ حه‌فته‌ چاوه‌رییه‌ مامۆستای سه‌ره‌رشتیار وه‌لامی ده‌رچوونه‌که‌ی بداته‌وه‌ و بتوانی نازناوی دکتۆرا له‌ پیش ناوه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ دابنی. پاش لیبوونه‌وه‌ له‌ کاروباری ئه‌وان، دیسان چوومه‌وه‌ سه‌ر به‌دواداچوونی روقيه‌. سو‌راغیکی فه‌رزانه‌م کرد. بلیتیکی چون و گه‌رانه‌وه‌ی پاریس - له‌نده‌م بۆ نارد. ناردیه‌وه‌ به‌لام به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ تیی گه‌یاندم که‌ ناتوانی که‌لکی لئ وه‌رگری و - دیاره‌ له‌ خۆرا - پارهی ئه‌وه‌ی نییه‌ سه‌فه‌ریکی پی بکا. نه‌یده‌ویست هیچ خیروبیریکی ساواکی ته‌نانه‌ت به‌ سوودی منیش پی بگا. که‌ به‌ ته‌له‌فۆن قسه‌م له‌گه‌ل کرد، به‌ له‌بزه‌ نه‌رمونیانه‌که‌پرا زانیم پێی خۆش بووه‌ سه‌ری تارانم داوه‌ و حه‌زی لێیه‌ پێوه‌ندییه‌که‌شمان هه‌ر بمینی. له‌وانه‌شه‌ سو‌سه‌ی ئه‌وه‌ی کردبی، که‌ من قوتابییه‌ ده‌رسنه‌خوینه‌کانم ناردوو ته‌ لای ئه‌و تا نامه‌ی کۆتاییان بۆ بنوسیت. ئه‌ی چ بکا داماو؟ کاری خۆی ده‌کرد و نانی لئ ده‌خوارد.

دوو سه‌ مانگیک به‌سه‌ر سه‌فه‌ره‌که‌ی تاراندا نه‌هاتبوو، که‌ بریارنامه‌ی ”چاوپیداخشانده‌وه‌” گه‌یشه‌ له‌نده‌ن. قسه‌ی وا قۆری

تیدابوو، نه سه‌ری هه‌بوو نه به‌ر. خوْشیان برِوایان پیی نه‌بوو، چ بگا خه‌لک باوه‌ر بکه‌ن. هه‌ر له‌و بریارنامانه بوو که پاش راویژ و ته‌گبیر به پسپوره ئه‌مريکاييه‌کان ئاماده کرابوو و به‌کاری بوژاندنه‌وه‌ی بیابانی نیفادا ده‌هات نه‌ک شاره‌کانی ئیمه. ئاکامه‌که‌ی وا بوو که ئازانس خوْی به‌په‌له هه‌نگاو بنی بوْ ئه‌وه‌ی چه‌رخه‌که بخاته گه‌ر.

قازانجی ئه‌و کوْبوونه‌وه‌یه بوْ من هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو، که کاریکی وام کرد سه‌روْکی ئازانس متمانهم پیچ بکا. جگه له‌وه‌ی له سوْنگه‌ی ناسینی سه‌روْکی بانکه‌وه کاری مووسا گیانیشم ریگ خست.

سه‌روْک له ته‌له‌فونه‌کاندا و پینداگرته‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌لبژاردنی قوتابییه‌کان و وردبوونه‌وه له لیوه‌شاوه‌یی و نیشتمانپه‌روه‌ری و شاپه‌رستییه‌کانیان و زوْر شتی دیکه‌دا، جارجار راسپارده‌ی تایبه‌تیشی هه‌بوو. بوْ وینه کچه‌که‌ی که له لوْس ئانجلیسه‌وه ده‌هاته له‌نده‌ن، پیی باش بوو ئاگام لیی بی و تووشی کیشه‌یه‌ک نه‌بی. جاریکیان زوْر خوْمانه پیی گوتم، شتومه‌ک له به‌ریتانیا گران بووه و ژنه‌که‌ی زوْری خه‌فته خواردوو له‌وه‌ی پاره‌ی پی نه‌بووه پالتو دلخوازه‌که‌ی خوْی بکری. دیاره من تیی گه‌یشتم و پاره‌که‌یم بوْ دابین کرد. سه‌یرم کرد ئه‌هلی ساتوسه‌وداشه و ته‌نیا به قاپیکی کریستالی میوه دللی داناکه‌وی و چاوی تیر نابی. دلنیا بوومه‌وه که منی که‌وتووته به‌ر دللی و ئیتر خه‌لکی وه‌ک تیمسار و حاجی عه‌لی ساوجی چ گوویه‌کن به من هه‌لشاخین و بیانه‌وی پاشقولم بده‌ن.

بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه کاریکی وا بکه‌م قازانجیکی باش بکا بوْ ئه‌وه‌ی

واى پەت بكم، بۇ كۆيم حەزلى بىن وەدووى خۆمى بدەم و ئەو كارەش
لە رادەبەدەر ھەستىيار بوو. ئەگەرچى گومانم لە پارەپەرسىتىيەكەى
نەبوو و دەمزانى ئەويش وەك خەلكى تر بىر لە داھاتوو و روژانى
تەنگانەى خۆى دەكاتەو، بەلام ناوبانگەكەى واى لى دەكردم بەبى
تاقىكردنەوہى دەراوہكە خۆى لى نەدەم.

چونكە بە پىي ئەزموون دەمزانى ناوبانگ نىشانەى پاكى و تىروپىرى
نىيە، بەلكو ئامازەيەكە بۇ ئەوہى بە پارىزەوہ دەست بۇ نىعمەتەكان
بەرى، نەكا بۇنەكەى لووتى بەرچاوتەنگان بىرژىئىتەوہ.

چەند مانگان بىرم لى كرددەوہ و لە لايەكىشەوہ فكر و زكرم ھەر بە
دواى شوينەوارىكى روقىەوہ بوو، ھەر بۇيە ھەولم دەدا پىوہندىيەكەم
لەگەل ئەو نەپسىنم و لەلايەكىشەوہ قازانجىكى زور بۇ سەرۆكى
ئاژانس دەستەبەر بكم.

ناردنەوہى دەرچووہكانى زانكو بۇ ئىران و دابىنكردنى كار بۇ ئەوان
لە پلە و پىگە ھەستىيارەكاندا و، سەفەرەى بەردەوام بۇ ولاتانى ئەوروپا
و پىوہندى لەگەل ئىدارەى پۆلىسى ئەو ولاتانە و مامۆستاكانى زانكو
و ئەو ساواكىيانەى لەو ولاتانەدا دەژىن، كار و پىشەى من بوو. ئەگەر
راستىتان دەوى لە سۆنگەى ناسىن و تەنانەت دۆستايەتىمەوہ لەگەل
سەرۆكە بەناوبانگەكەدا، من ببوومە ھەمەكارە و دەمراستى ئاژانسى
پاراستن و زانىارىي ئىران لە خۆرھەلات و خۆراواى ئەوروپا.

شەش مانگ پاش ھاتنەوہم لە تاران و چاوپىكەوتنم لەگەل سەرۆكى
ئاژانس، ئاھارى ھەر لەگەل ئاگادارى كردمەوہ كە نامەى دكتوراكەى

قەبوول كراوه، بەبئ ئەوەی كارنامەكەيم پيشان بڤا، ناردمەوہ ئيران و لە وەزارەتى دەرباردا ديارە بە راسپاردەى جەنابى سەرۆك، جىگەم بۇ دابىن كرد. تىم گەياند كە ئىتر رىگە ئاوەلايە. پىگەيشتن و ھەلكشانى ئەو پىوہندى بە زىرەكى و لىوہشاوہى و تىگەيشتووى و چالاكى خۆيەوہ ھەيە. دەبئ وا ھەلسوكەوت بكا، كە سەرنجى جەنابى شاھەنشا رابكىشى و خەلكى دەربارىش لەخوى زویر نەكا. لەویشەوہ ئىتر نوینەرايەتى و سەرۆكايەتى و وەزارەتى لەبەر چاوە. دلتيا بووم بەو ئەزمونەى لە دزىنى يارمەتى رۆژانەى حيزبىيەكان و راكردنى بۇ پاريس و خزمەتكارى لە ساواكدا زور باش شارەزای ھەوراز و نشيو و كون و كاژىرەكان بوو، و زور زوو دەگاتە مرازى خوى و قازانجى شاھەنشا و منىشى لەبەرچاوە دەبئ.

چەند مانگان فەرمانم بە كارمەندە سادەكەى بالیوزخانە دا، كە ماوہيەك تەلەفون بۇ دەماوہندى بكا و لىي بىتتە مېمل و ھانى بڤا بۇ كاركردن. يەك دوو جار خۆم چوومە سەردانى فەرزان و نەمويست وەرپوى بدەمەوہ كە ھەتيومەتيوى ئاژانسم ھان داوہ نامەكەيان بەرنە لای ئەو بۇ ئەوہى بۆيان بكاتە فەرەنسىيەكى رەوان. كە بە گلەييەوہ گوتى: ”جا خو من توژر و ناميلكەنوس نيم. من تەنيا دەتوانم ئەو شتەى ئەوان بە بيسەروبەرى نووسيويانە، بە فەرەنسىيەكى رەوان بۆيان رىك بخەمەوہ. بەلام يەككيان كە ھەرەى لە بەرەى ھىچ شتىك نەدەكردەوہ، دەيەويست ناميلكەكەشى بۇ بنوسم.“ ئىتر زانيم مەبەستى دەماوہندييە و لە خووە دەيەويست خۆيمان لى بكاتە بەشەر.

دهماوهندیم بانگ کرد و وای به گژدا هاتم رهنگی به رووه وه نه ما و تاسا. پیم گوت:

”جهنابی دهماوهندی، من تو زور باش دهناسم. شهش ههوت سالان پوولت له ئیمه وهرگرتووه و دیاره ههندی کاریشته کردووه. بهلام تۆمان نههیناوه ته ئیره بو سیخوری. قهول وابوو دهرس بخوینی و ببیته پیشهنگی ولات. دهست له و یاری و گه مانه هه لگره که به دزیی ئیمه وه دهیانکهی و بو باوکتیان هه لگره. یان له سبهینیرا کارت به کاری ئیمه وه نه بی، یان برۆ هه ر سیخوری بو بیگانان بکه. تو به ری خوت و ئیمهش به ری خۆمان. ته واو، ههسته لیره وهدهر که وه و ئیتر چاوم پیته نه که ویتته وه.“

گریان ئه وکی گرت. سه یرم کرد ده ماریم گرتووه. ئاویکی ساردم به سه ر به رزه فریبه که یدا کرد. چوومه دهری و پاش سی خولهک گه رامه وه. که هاتمه وه فرمیسی سربوونه وه و سه ری داخستبوو. ”خۆ جوان و زهریف سه یری کاغه زه کانی سه ر میزه که مت کرد! چیان تیدایه بو بیگانانی به ره. پیاو نا کرئ تو که ری دوو ئاغا بی.“ دیسان دایه گریان.

”قوربان تو چیت له گیانی من ده وئ؟ باشه من چیم کردووه ئاوا هه لمده چزینی؟“

”من تو هه لئا چزیتم. تو خه ریکی فیل له ئیمه ده که ی. ئیتر به سه.“
”من چ شتیکی خراپم کردووه. سه هووم کرد، گووم خوارد. بمبوورن. له مه ودوا به لین دهم و سویند ده خۆم به گووری باوکم، له

پیتاوی خاوهنشکودا نه بی، هیچ کاریک نه که م.

”به لینه که تم قه بووله. سوینده که شت بو خوت.“

”من کابرایه کی به به زه ییم و ده توانم و دمه وی له هه موو
گوناحه کانت خوش بم، به و مهرجه ی وه شوین دهرسه که ت بکه وی و تا
زوه دکتوراکت وهرگری. دیسان هه مان تاس و هه مام. بیگانه وه ک
زه روو خوینت دهمژن و توورت ددهن. نیشتمان، نیشتمان. شاهه نشا
قه ت پشت ناکاته وه فاداران ی خویه وه.“

ئه و ئاموژگاری و هه ره شانه بی ئاکام نه مانه وه. خو ی کو کرده وه. له
راپورته کانی خانعه لی و ئه وانی دیکه وه دهرکه وت که پاش ئه و دیداره ی
له گه ل من له ماله که ی خو م له لهندهن، ئیتر نه چووته سه فهر و به رده وام
دیتوویانه که له و کافتریایه وه هاتووته وه و افه رزان له وی شتی ده خوینده وه
و دهینوسی و، ئه مجاره هه ولی ددها شینگیرانه به یارمه تیی فهران نامه ی
کو تاییه که ی بنوسی. ئیتر لای من و خه لکی دیکه ش هه روگیقی به دژواری
و سه ختی پو لیتولوژی و ساینسه وه لی نه ددها.

هه ر پار بوو، پاش رویشتنی ئاهاری له روژنامه کاندایلاو بووه، که
کراوته سه روکی کتیبخاه ی پاشایه تی و، ئه ویش به رنامه یه کی نویی
بو نوژه نکرده وه ی ئه و بنکه یه دارشتووه و شاهه نشاش قایل بووه
بینایه کی تازه له سه ر شیوه ی کتیبخانه کانی ئه مریکا دروست بکری.
هه ندی خه به روپاس له سه ر زیره کی و وردبینی ئازمایش له پاریزگای
فارس بلاو ده بوونه وه و ئه وه ی که له وانیه ببیته سه روکوه زیر و
زور دهنگوی دیکه ی له و جووره، ده ماوه ندیبیشیان هان دا تا زوه خو ی

بگه يه نيته وه تاران، بۆ ئه وهى له كاروانى جى نه مينى. ئاخىرى ساليك و برىك پاش ئاهارى چۆوه تاران و پاش ئه وهى دوو سى جار له گه ل سهرۆكى ئاژانس له تاران و له ندهن و پاريس قسه م كرد، له وهزاره تى زانست كارىكيان به وىش سپارد و ئه وىشيان هينايه مه يدان.

ئه وه مۆره ي دووه مى من بوو، كه جيى خۆى گرت.

زۆر جوان له بىرمه كه له له ندهن تووشى سهرۆكى ئاژانس بووم، كاتى باسى هه لباژاردنى قوتابىيه ده رچووه كان و دانانى ئه وانمان له شويته هه ستياره كان ده كرد، پرسىارى ده ماوه ندىيان لى كردم:

”ئهرى تو متمانته به و گه نجه هه يه؟ باوكى، لاپره سه نىكى بى

چاو و پرووه.“

گوتم: ”قوربان، خۆت باش ده زانى كه پياو نابى متمانته ي به گليته ي چاوى خۆشى هه بى. به لام شرىتى قسه كانم له گه ل ئه ودا ماون و ده نكه كه ش باش هه لگىراوه. هه ر كات پىويست بى، ده كرى كه لىيان لى وه رگرى. به تايبه تى ئه و به شه ي كه به لىنى داوه .. ئىنجا كى ده وىرى به بلوئىرى ئىمه نه بى، به زورنای يه كىكى تر هه لپه رى؟“

سهرۆكى ئاژانس پىكه نى و گوته ي:

”كارقايمىيه كه ت قسه ي له سه ر نىيه.“

هه ر له و سه فه ره ي له نده ندا بوو كه ئىتر له هه موو شتىكم دلىا كرده وه. پىكه وه چووينه پاريس و كاره كانم يه كلا كرده وه. چه ند مانگان نه خشه م بۆ كيشابوو كه بۆ قايلكردى قوتابىيه بىلايه نه كان و شاپه رسته كان و دژبه رانى كوئفدراسيون ده بى بينايه كى شياو له يه كىك

له گه پره که کانی نیوهندی پاریس و له شه قامیگی گرینگ و به ناوبانگ دروست بکری، که ناوهنده ئابووری و کولتووری و روشنیبرییه کانی وهک بانکی نیشتمانی و بانکی پیشه سازی و کومپانیای فرۆکه وانی و کومپانیای نیشتمانی نهوت و کومپانیای فهرش له وی لک و به شی خویان بکه نه وه و خه رجی کرینی زهوی و نه خشه و بینا و رازاندنه وه و جوانکارییه که شی بگرنه ئه ستو. ئه و نه خشه یه نزیکه ی هه شت ملیۆن فرانکی سوپسیری تی چوو. دهی دیاره ئاژانس سه ره پرای ئه و بوودجه زۆره ی به ده ستییه وه بوو، هه ر نه یده توانی ئه و گه لاله یه جییه جی بکا. ده بوایه ئه و ناوه ندانه ی باسمان کردن دابینی بکه ن. له جی ئه وه کری و مالیاتی زۆریان به ملکاره فه ره نسبییه کان نه ده درا و لییان خۆش ده بوون. کرینی زهوییه که به لایه نی که مه وه دووسی ملیۆنیکی ده ویست. وه زاره تی ده ربار و ئاژانس و سه خشی خاوه نشکۆش بیروکه که یان په سند کرد. چه ند مانگان له بانکی نیشتمانی و ناوهنده ئابوورییه کان له سه ر ئه و مه سه له یه مشتومر کرا و ئاخری بوودجه که ی دابین کرا. کۆتایی سالی ۱۳۵۳ ئه و بیروکه یه ی من جییه جی کرا و من جوړیک فیل و گزییه که م ریک خست، که ملکه که به ناوی سه روکی ئاژانسه وه بکری، به لام نهک وهک سه روکی ئاژانس، بگره به ناوی خۆیه وه. یانی خاوه نی زهوییه که و ئه و بینایه ی هه رگیز دروست نه کرا، جه نابی ... بوو، که ئیستاش پاش شوړش هه ر هیی خۆیه تی. که پاریزه ره کانی دادگای فه ره نسا تاپۆکه یان پینشان دا، له پیتشدا راچله کی و نه ویوست ئیمزای بکا. شه وی پرسی به من کرد. تیم گه یاند

که وا باشتره به پێوه بردن و هه‌لسووراندنی ئه‌و بینایه به ده‌ست ئاژانسه‌وه بی و باش نییه بو ئیمه، بیدهینه کومپانیا کریشینه‌کان. هه‌ر کات بیناکه ته‌واو کرا، به ناوی ده‌وله‌تی ئێرانی ده‌که‌ین. به‌لام ئیستا به‌له‌به‌رچاوگرته‌ی یاسا و ریساکانی ئه‌و ولاته، به‌رواله‌ت هه‌ندی شت ره‌چاو ده‌که‌ین و وه‌ک گرێبه‌ستێکی شه‌خسی نیوان فرۆشیار و کرپاری داده‌نین. تا ئه‌و بینایه دروست نه‌کری، من وام پێ باشه ناوی جه‌نابت له‌ تاپۆکه‌یدا بنووسری. چه‌ند حه‌فته‌یه‌ک ئیمزاکردنه‌که‌ی دوا که‌وت. هه‌ر رۆژه و چه‌نده‌زار فرانکیک گرانتر ده‌بوو. سه‌رۆک چۆوه تاران و هاته‌وه له‌نده‌ن و پیکه‌وه چووینه پاریس و بن تاپۆکه‌م پێ ئیمزا کرد.

به‌ پێی فه‌رمانی چه‌زره‌تی شاهه‌نشا، نامه‌یه‌کی فه‌رمی له‌ لایه‌ن ئاژانسه‌وه گه‌یشته به‌ پێوه‌به‌ری ئه‌و بینایه واته‌ من، نامه‌که هه‌ر ماوه، که‌ خاوه‌نی بیناکه ده‌وله‌تی ئێرانه. له‌ هیچ ده‌فته‌ریکدا تو‌مارم نه‌کردوو و روونوو سه‌که‌شی له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی به‌شیکه له‌ نه‌ینییه زۆر پارێزراوه ده‌وله‌تییه‌کان، به‌ ده‌ست هیچ که‌سه‌وه نییه و خاوه‌نی زه‌وییه‌که جه‌نابی ...، به‌و مه‌رجه‌ی من نه‌ینییه‌که ئاشکرا نه‌که‌م. ئه‌وه سینییه‌مین مۆره‌ی من بوو و، ئه‌گه‌ر ئه‌م روقیه‌یه‌م لێ نه‌بوایه‌ته گونی قۆر و ئه‌و هه‌مووه به‌لایه‌م به‌سه‌ر نه‌هاتبایه، هه‌ر خوا ده‌زانی چ ژیا‌نیکم ده‌بوو.

کاری خانعه‌لی زۆر ئه‌سته‌م نه‌بوو. کو‌ریکی به‌گۆی بوو. هه‌ر جارێکی بانگم ده‌کرد، ده‌سه‌به‌جی و له‌کاتی خۆیدا ده‌گه‌یشتی و چیم پێ ده‌سپارد ورد ورد جێبه‌جێ ده‌کرد. جارێکیان داوام لێ کرد

هەرچۆنیکى بووه، به شدارى کۆنفرانسى قوتابىيهکانى نىشتهجىي ئهلمان بى له دۆسلدۆرف. دوو سى حهفته پيش گيرانى کۆنفرانسکه ئاگادارى کردمهوه که وهک نوینەر ههلیاننه بژاردوو و، ئیتر ناتوانى بچیته دۆسلدۆرف. تهوسیکم پيدا دا:

”ئهوه توچ جوره قوتابىيهکى، که بههیچت دانانین؟ دهبى هەر بچیته دۆسلدۆرف.“

سى روژ دواتر ئاگادارى کردمهوه که سهفهردهکا و رازى بوون بهوهى بهبى مافى دهنگدان وهکوو میوانیک له کۆبوونهکه یاندا به شدار بى. زور باش دهرسى خویندبوو و کاردۆزینهوه بو ئه و کیشه نهبوو. ئیدارهى تاپو و ملکهکانیش پشتیوانى لى دهکرد. بهبى رهچا کردنى ريسا ئاساييهکان، ههلبهت به راسپاردهى ئازانس، کرا به مامۆستای زانکۆی تهوړیز.

له مالاوايیکردندا، ریک ئه و یاسینهى بو هاوکارهکهیم خویندبوو، به گویى ئه ویشمدا دا:

”ئه مه سهکۆى قهلهمبازى تویه. جوان و زهریف چاو و گویى خۆت بکهوه و بزانه هاوکارهکانت چیان کرد وا جیگه و پیگه یان بهرز بووه. ههول بده بگهیه ئهوان و بگره بوړیشیان بدهى. ئازمایش و ئاهارى بکه به سهرباشقهى خۆت. ئازانس و زاتى پیروزی حه زهرهتى خاوهنشکو هەر هه موو پشتیوانتانن. هەر کات تووشى کیشهیهک بووى، من ئاگادار بکهوه. دهتوانم زور کۆسپى سه ر یگهت لابه رم.“

هەر باشه، ئه وهش مۆرهیهک بوو، بهلام نهک وهک ئهوانى دیکه

توندوتۆل. ئېتىر دۇنيا بوومەوہ کہ بہ مرازى خۆم گەيوم. نایشارمەوہ، وردە وردە بەسەر ئەو خەم و خەفەتەشدا زال بووم کہ لە سۆنگەى روقیەوہ بەرۆکیان گرتبووم. پېم وابوو کہس ئېتىر ناتوانى چزووم لى بدا.

ئەگەر شەویکی خەونیکم دیتبایە کہ ئەوہ دەمامکاران لە بیچمی روقیەدا خەریکن وەک دۆلپا سواری شانم دەبن و وردوپردم دەکن و شەلالی ئارەقە لە خەو رادەپەڕیم، هەلەدەستام و هەولم دەدا بەسەر خۆمدا زال بم. دەچووم سەعاتیک بەو یاداشتانا دەچوومەوہ کہ لەسەر خوشکەکەم بوون و پاش بیرکردنەوہ و تیرامان دەهاتمە سەر ئەوہى لەو لایەنەوہ نەک بەرژەوہندییەکانى من هیچ ناکەونە مەترسییەوہ، بگرە ئەو لە هیچ کوی تاوانیکی وای نەکردوہ شیایوی راوہدوونان بى. مالى دایکی خۆی بەجى هیشتووہ و رویشتووہ. چى تر؟ جاریک ناوی مەرزىەى هیناوە و بازنەیهکیان لە مالیکدا دۆزیوہتەوہ، وینەیهکی گوماناوییان بە دیواری شارەوہ داوہ. جا ئەوہ هەر کہس لە قوماشى حاجى عەلى ساوجى بى، دەتوانى وینەى درۆیینە دروست بکا و خەلکی پى بخاتە تەلە و داوہوہ. بازنەیهکی هەبووہ و فرۆشتووہیەتى و دوایی کەوتووہتە دەست تیکدەران. لە هیچ کوی نەگوتراوہ کہ روقیە هەولیکی دژی بەرژەوہندییە بەرزەکانى ولات داوہ، یان دەستی لە کوشتنى یەکیکدا بووہ و دەستوخەتەکەى لەو شەونامانەدا لە دژی شا و دەولەت بلاو کراونەوہ، ناسراوہتەوہ یان لە نیو گرووپ و تاقمە کۆمونیستییەکاندا ناویان هیناوە، یان لە

شانە نەینییەکاندا لەگەڵ یەکیک لە مجاهدین و فیداییان و "جانباختگان" و مارکسیستە ئیسلامییەکاندا ژیاوە. هاموشۆی کۆنفدراسیۆنییەکانی کردبوو و لەگەڵ فەلستینییەکان ساتوسەودای هەبوو. ئاخەر چ گوناھیکی کردوو تا من سزاکی بچیزم؟ بۆچی من دەبی بترسم؟ لە چی؟ گەرەترین تاوانەکی ئەو بوو ناوی مەرزیهی هیناوە، کە گۆیا لە کوشتنی عەقیدەکی بنکەیی سەرکردایەتیدا بەشدار بوو. یانی ئەو بە تەنێ بەزەیی پێیدا هاتوو تەو؟ ئەو خەیاڵانە بوون ئازاریان دەدام و منیش بە چنگ و ددان بەرەنگاریان دەبوومەو.

کەواتە، ئەگەر وایە بۆچی خۆی دەرناخا و خۆی نیشانی من نادا و داوای یارمەتی لە من ناکا بۆ ئەو ی بێمە پشتیوانی؟

لەو دوو سێ ساڵەدا کە پاش دیدار لەگەڵ سەرۆکی ئازانس لە مالهەکی بووم و نانی ئیوارەم لەگەڵ خواردوو و لە لەندەن گیرۆگرفتی جۆراوجۆر بەرۆکیان دەگرتم، چەند جارێ بە سەفەرێکی یەک دوو رۆژ، بە دزی و زۆر جارێ بە ئاشکرا دەچوومەو ئێران و ئەگەر بە پێویستم زانیایە سەرێکی دایکم دەدا. پێوەندیی خۆم لەگەڵ موسا گیان و لە رینگەیی ئەویشەو لەگەڵ زاوا هەر راگرتبوو. لەو چەند ساڵەدا هیچ سەرەداویکم دەست نەکەوتبوو کە بکرایە لەوێ بەگەیه ئەو ئاکامەیی، ئەو مەسەلەکی روقیە خەریکە خەستەر دەبیتەو و بناغەیی ژیانی من هەڵدەتەکینی. پاش ریکخستنی کاروباری مۆرەکانم لە ناکاو لە لای موساگیانەو کە بەردەوام پوولم بۆ دەناردەو بۆ ئەو ی ژیانی دایکم لە خانووەکی خۆمدا لە نیاوەران دابین بکا، هەوایکم بۆ هات،

که زراوی بردم. زاواش، ئەو دەمە ی ئاژانس ئەرکیکی پێ نەسپاردبایە ئەو چاوی بەسەر ئەو مالهە بوو و شەوانە هەر کات بۆی لوابایە لەوئ دەخەوت. مووسا گیان بە تەلەفۆن پێی گوتم: رۆژیکیان چوو تە خانووەکە ی من لە نیاوهران و سەیر دەکا دایکم لەوئ نەماوە. زاوا گوتبووی، نیو شەو دیتوو مە پرێسکە یە ک و بەرمالهە کە ی بە دەستەو بە بوو و رای کردوو. کە مووسا گیان چوو لێی پرسییو، باشە بۆچی خانووەکی ئاوا گەرە و کراوە و خۆشی بە جی هیشتوو و چوو تەو ئەو کونە گورگە! گوتوو یە تی: وە لا ئەو خانوو بەی نوێژە و بە پوولی حەرام کردراوە. مووسا گیان دە ی گوت: "تەنانەت پێشی نە گوتم کێ ئەو فیتنە یە ناو تەو و لە و باخ و خانوو خۆشە ی دەرپە راندوو."

مارانگاز لە پەتی رەش و سپی دە ترسێ. دیسان خە یالات هە لیگرتەو. هە زار فکرم بە می شکیدا هات. ئەو شەم دە خستە ئە ستۆی دژبە ران و دوژمنان و ناحە زانی خۆم. دە یانەوئ هە رچۆ نیک ی بی ژیانم لێ تال بکەن. ئەو هە و ال و دە نگۆ یانە و ایان لێ کردم شە وانە خە و نی ناخۆش و ترسناکم دە دی و لە بن بارس تایی دۆ لپادا رادە پە ریم و سە رلێ شینو وانە بە ژوورە کە دا دە گە رام.

بە لام دە رپە راندنی دایکم لە کۆشک و تە لارە کە ی نیاوهران تە نیا پێ شە نگی ئەو بالایانە بوو کە بۆ سە یان بۆ نابوو مە وە. چە ند حە فته دواتر لە پێ دا شی خۆ و چە ند سە عات دواتریش فە رزان تە لە فۆ نی بۆ کردم کە هە رگیز بە تە لە فۆ ن قسە ی لە گە ل نە دە کردم. چا وەر پێی بە لا و مسی بە تیک بووم.

سەرھەتاکانی سالی ۱۳۵۵ بوو - ھەموو غیرەتیان وەبەر ھاتبوو. دەتگوت میروو، بە ھەتاوی بەھارانە بووژاوانەو و سەر دەردینن و داوی خواردن دەکن. لە ھەموو شتیک خراپتر، قوتابی غیرەتیان وەبەر ھاتبوو - ھەموو رۆژی ھەوایی ناخۆش لە سەر بەدەفەپیی کۆمۆنستەکان دەھات و ھاودەستەکانیان لە ئەورووپای رۆژئاوادا ھەرپوگیفەکانی ئەوانیان سەد ئەوەندە گەورەتر دەکردەو و دەرخواردی پیرەپیاو و پیرەژنانیان دەدان و ترسیان وەبەر دەنان. ئەو تەلەفۆنانە تەواو تۆقاندیانم.

ھەر ئەوئ رۆژی کۆنفدراسیۆنییەکان ھەلیانکوتایە سەر کونسولگەری میونخ و چەند کارمەندیکیان بە بارمتە گرت و بەلگەنامەکانیان بردن و وینە ی شاھەنشایان لە دیوار کردەو دڕاندیان. رووداویکی ریک ئاوا لە ئۆفیسەکە ی ژنیفیش قەوما - لە واشنگتن ھەر ھەیاچوون بوو - لە بەزم و ئاھەنگیدا کە بالیۆزخانە بە بۆنە ی جیژنی نەورۆزەو ریک یخستبوو و تیندا کۆملیک بەرپرسی ئەمریکایی و جیگری چەند وەزارەتخانە یە ک بانگھێشت کرابوون، قوتابیەک دەچیتە نیوھندی سفرە ی ھوت سینەکە و جنیوی بە ھەموو پیرۆزیەتی و بنەمالە ی پاشایەتی دا و نوینەرانی ئیرانی لە بالیۆزخانەکاندا بە دەلالی بنکە و ناوھندەکانی ئابووری و کارخانەکانی چەکوچۆل ناوبرد و چیی لە زاری ھاتە دەری پیی گوتن. قوتابیەکی دیکە پەردە ی بیشەریمی پتر لادا و ئابرووی یەکیک لە ئەکتەرە بەناوبانگەکانی جیھانی کە دەیانگوت کەینەو بەینە یەکی لە گەل بالیۆزی ئیران ھەبوو، برد. لە سۆنگە ی ھەرای

قوتابییەکانەو، میوانەکان کۆری خۆشراپواردنەکیان بەجی هیشت و، که پۆلیسی واشنگتن گەیشتی، زۆربە ی گێرەشیوینەکان بە یارمەتی دۆستە روژنامەنووسەکانیان بە دەرگای پشتەوہی بالیۆزخانەدا فیزمالکیان دایە و بۆی دەرچوون.

هیچ شتیکیش بەسەر قوتابییەکاندا نەشکایەوہ. تەنیا بیانووەکی دایە دەست روژنامە چەپرە و راسترەوہکانی ولاتانی ھاوپەیمان که رووداوہکانی ئێران بە دلی کۆمۆنیستەکان بنووسنەوہ، بەتایبەتی که لەو کاتەدا دوو پسپۆری ئەمریکاییان لە ئێران کوشتبوو و ھەرایەکی نابۆوہ ھەر مەپرسە.

ئەو رووداوانە و ھاندانی روژنامەنووسەکان، کۆمۆنیستەکانیشی روژ بە روژ ئازاتر دەکرد. لە تاران کۆمەلیک نووسەر و ئەکتەر بیریان لەوہ کردەوہ ریکخراویک بوخویان دامەزرینن و نەچنە ژیر سیبەری کۆمەلە ی نووسەرانەوہ، که دەولەت بە یارمەتی ساواک دایمەزراندبوو و، ئەوانەش بێشەرمیەکیان گەیانە ئەو جیبە، که چەند نوینەریکی خویانیان نارده لای سەرۆکوەزیر و داوای ئازادی روژنامەگەری و ھەلوہشاندنەوہی سانسۆریان کرد. لە راپۆرتیکی نھینییەوہ که سەرۆکی ریکخراو بۆمی ناردبوو، وا تیگەیشتم که مەلاکانیش کەوتوونەتە جموجۆل و لیڕە و لەوئ لە قوم و مەشھەد فەقیکانیان دنە داوہ بۆ ئەوہی ئەو دروشمانە دووبارە بکەنەوہ وا لە جۆزەردانی ۱۳۴۲دا دەبیسران. ئازانس چەند کەسیکیانی گرتبوو و لە زیندانی توند کردبوون. ئەوانە لە تەویلەش ھەر وازیان نەھینابوو و ھەموو

رۆژى لەگەڵ كۆمونيستەكاندا خەرىكى چالاكى بون. بە دنەدانى ئەوان، كرىكاران لە پالاوگەكانى تەوريز و چيمەنتۆسازىي سوڤيان و كارخانەى ترومبيلسازىي ئيران ناسيۆنال، مانيان دەگرت. هيرشكردنە سەر پسيپۆرە سەربازىيەكانى ئەمريكا لە ئيراندا خەرىك بوو دەبوو شتىكى باو. زانياريمان هەبوو كە خەرىكە هاوكارى دژبەران و مجاهدين و "جانباختگان" و ماركسيستە ئىسلامىيەكان لەگەڵ فەلستىنيەكاندا خۆمانەتر دەبىتەوه.

بە كورتى لەو ھەرا و ھەنگەمەيەدا كە بنيادەم چركەيەكيش بى بەلا و ملۆزم نەدەژيا، تەلەفۆنەكانى شىخۆ و فەرزان موويان لى كردمە نەشتەر. لەبەرخۆمەوه دەمگوت، ديسان روقىە كەتتىكى كردوو و ئەو جووتەش پىيان زانىو. يان ئەوھى كە دارودەستەكەى تيمسار سەرلەشكر گەللەيەكى تازەيان داپشتوو تەقلە بە من لى بدن و، ئەوئەندەش كەرانیە كە ئەم پارىسيانەش بيستويانەتەوه. خۆ فەرزان تەلەفۆنى نەبوو و نەمدەتوانى پىوھنديى پىوھ بگرم. پاش دوو سى رۆژان شىخۆم دۆزىيەوه و تاقە زانيارىيەكى وەرمگرت ئەوھ بوو، كە فەرزانى پەيامىكى بۆ تۆ پىيە و وا باشە خۆت بچى و بيدۆزىتەوه و بزانى چ نوقل و نەباتىكى دەست كەوتوو كە ددانى تۆش دەيكا. ئاگادارم كردوھ و تكام لى كرد كە چونكە من نازانم چۆن پىوھنديى بە فەرزانەوه بكەم، كاريكى وا بكا ئەو، جەنابى ملازم ئەمشەو يان سبەى شەوئى درەنگانى شەو تەلەفۆنم بۆ بكا بۆ ئەوھى قەول و قەرارى چاوپىكەوتن دابنئين.

سبەى شەوئى لە ناوھندي تەلەفۆنخانەى باليۆزخانەوه ئاگاداريان

کردمه وه که ئەفسه ریکی خانه نشینکراوی شارهوانی له ئەوروپای ناوهندییه وه دهیه وئ دەسبەجی قسه له گەل بکا. فه رمانم دا بیخه نه سه خه ته که ی ماله وه م.

له ته له فۆنه که دا دهنگی فه رزانم نه بیست.

گویم له دهنگی ژنیک بوو که دهیه ویست له لایه ن یه کیکی دیکه وه قسه له گەل بکا. پرسیم: “خانم جه نابت کی و چیت ده وئ؟” “کاکه، من نازانم جه نابت کی و پیوستیش نییه تو بزانی من کیم. ته نیا په یامیکه و دمه وئ پیتی رابگه یه نم. ئیتر من کیم و چیم، پیوه ندیی به تووه نییه.”

رانه اتبووم به ته له فۆن ئاوام قسه له گەل بکن. راجله کیم. به لام ئەوه نده دل له دوا بووم، توور په ییه که مم خواردوه و به وپه ری دانبه خو داگرییه وه گوتم:

”بووره خاتوون. ژماره ته له فۆنه که ی خوتم پی بده با من ته له فۆنت بو بکه م.”

”ژماره ی خو م به که س نادم، بو به تو ی بده م.”

له به رخۆمه وه گوتم، نه کا ئەوه روقیه بی. هر نه بی یه کیکه له هاوړیکانی وی. دیسان به سه رخۆمدا زال بوومه وه و گوتم:

”زۆر باشه، په یامه که ت بلێ.”

”ئوه بوو به قسه.”

چی نه مابوو دهره لیم. چند چرکه یه ک بیده نگیه ک زال بوو. پیم وابوو ژنه له گەل یه کیکی قسه ده کا.

”دهتفه رموو.“

”یه کیک له هاوړپښانی من، ئەفسه ریکی شاره وانیه و دهیه وی زور
خیرا بجیته لای. په یامیکی بو هیناوی.“

”گوتم، ناو نیشانی ئەو ئەفسه ره نازانم. چون بزنام کتیه و له کوئ
دهتوانم بیدوزمه وه؟“

وه لامه که روون بوو.

”وهره وه هر ئەو قاوه خانه یه ی ماوه یه که له وپیش له وی چاوت پیی
که وت.“

دوو قرانییه که کم که وت. قسه برایه وه. ژنه بهر له من ته له فونه که ی
داخسته وه. فه رزان بوو. بو سبه ینی خوم گه یانده پاریس.

خاکه لیوه ی ۱۳۵۶ بوو، هیشتا سه هوی له سیله کان له پاریس
نه شکابوو. چوممه بالیوزخانه. چند سه عاتیک په روهنده ی ئیرانییه
به ناوبانگه کانم دیوادیو کرد. به رووی ساواکییه کانمدا نه دا که خه ریکم
له وه زعی فه رزان ده کولمه وه.

هه والیکی گرینگ له په روهنده که یدا نه بوو. گوشه گیره. هاموشوی
که س ناکا. زوربه ی شه وان له کافتریا یه کدا داده نیشی و کتیب
ده خوینیته وه و دهنووسی. ئەگه ر یه کیک سه ری لی بدا و جگه ره کیش
بی و خولقی بکا، لیی وهرده گری. کافتریا یه که له و شه وانیه ی زستاندا، تا
ئو دهمه ی هه و سارده ری دها. ژنیکی ئیران کافتریا که ی به ئیجاره
گرتوو و خزمی خویه تی. کافتریا که مه کوئ ئیرانییه کان. سه روسلاوی
له گه ل زوربه یان هه یه، به لام براده ریان نییه. شیخوش دیته ئەم

کافتريايه. هه‌ميشه خه‌لکيکي به ده‌وره‌ون قسه ده‌کهن و پي‌ده‌کهن. به ده‌نگي به‌رز و به‌فارسى قسه ده‌کهن. قسه‌ى قور و بيتام ناکهن. پاش نيوه‌رؤ ته‌له‌فونم بؤ شيخو کرد. نه‌مدوزييه‌وه. سه‌ره‌ئيوارى، له نزيک شه‌قامى دؤپوند له پشت جامخانه‌ى کافتريايه‌ک دانيشتم و، چاوم برپيه‌ئه و شويته‌ى فه‌رزانى لى داده‌نيشى. سه‌يرى سه‌عاته‌که‌مم کرد، سه‌عات حه‌وت و چاره‌گ بوو. به شؤفيره‌که‌ى باليوزخانه‌م گوت له‌گه‌لم دابنيشى و هه‌ر ديتم فه‌رزان هات، ناردمه شويى.

”به‌و به‌ريزه بلى، ئه‌و که‌سه‌ى چاوه‌رپى ده‌که‌ى، له‌م رستورانته‌يه.“ سه‌يرم کرد شؤفيره‌که و فه‌رزان پيکه‌وه قسه ده‌کهن. پيکه‌وه هاتنه لاي من و يه‌کيکيان ئه‌ويتريانى نيشانم دا. هه‌ولم دا هيور بم. له‌جبي خوم هه‌ستم. به شؤفيره‌که‌م گوت برؤا. ته‌وقه‌م له‌گه‌ل فه‌رزان کرد و داوام لى کرد له‌سه‌ر ميژه‌که‌م دابنيشى پيکه‌وه نان بخوين. گوتى:

”وه‌ره بچين کاره‌که‌مان راپه‌رينين.“

”چ کارىک؟“

”په‌ياميکم بؤ هيناوى، ده‌بى پيتى بده‌م.“

”له‌لايه‌ن کيوه؟“

”جه‌نابى.. هه‌لم مه‌پيچه. وه‌لامى هيچ پرسيارىکت ناده‌مه‌وه. من قسه له‌گه‌ل برابى روقيه ده‌که‌م نه‌ک کارمه‌نديكى ده‌سترؤيشتوى ئازانسى زانيارى و پاراستنى ولات و سه‌رؤكى ساواک له به‌ريتانيا و ئه‌وروپا و سه‌ره‌شتى کاروبارى رؤشنيبرى و کولتورى قوتابيان و هه‌ر پؤستيکى ديکه‌ى هه‌ته‌که‌يفى خوته.“

سەيرم کرد زۆر بە تېر و منەتە. کە ناوی روقیەى هینا، دەتگوت هەم خاترجەمى لە دەنگىدايە و هەمیش دڵەراوکی.

”ناکری لێرە دابنیشین و تۆش پەيامەکەت بگەيەنى؟“

لە رستوران ت هاتینە دەرى. لە گۆشەى شەقامەکەى دۆپۆنت و مارۆیوس راوەستاین تا تەكسىیەك هات. سوار بووین. ناوی شەقامیكى هینا کە لە بیرم نەما و گوتى:

”زەحمەت نەبى تۆ پارەى تەكسىیەكە بەدە. ئەگەر پارەشت نییە من دەیدەم و دواى دەبى بۆم دەیتەوہ.“

”خەمت نەبى پارەم پێیە.“

نزیکەى سەعات و نیویک بە رێوہ بووین. جار جار دەمەویست ناوی شەقامەکە لە مێشکەدا راگرم. ناوی شەقامەکان ئەوئەندە نامۆ بوون، کە نەمتوانى لە زەینەدا رایانگرم. تەكسىیەكە لە جادەيەكى پانوبەریندا کە ناوہکەیم نەدۆزییەوہ، راوەستا.

فەرزان لە بەردەم ھۆتیلیكى بەشکو دابەزى، کە قولەپەشیک بە جلوپەرگى ئاسایى دەرکەوانانەوہ و، بە قايش و قرووش و یەخە و خەتى شینی توخ تۆخەوہ لە بەردەمى راوەستابوو. قولەپەشەكە ریزی گرتین و ئەسانسۆرەكە ئیمەى بردە نھۆمى پینجەم. فەرزان لە دەرگای ژمارە سێزەدى دا. ژنیكى چارشیبەسەر، کە توند دەموچاوى خۆى داپۆشیبوو، ئیمەى لە ژوورەكەوہ بردە ھۆلیكى گەورە. ژنە كە لەگەت بوو و دانیایا بوومەوہ كە روقیە نییە. خەيالێكى خاوبوو كە پیم وابوایە ئەوہ روقیەيە لە بن چارشیبەكەيە. ھۆلەكە تاريك بوو و لە گۆشەيەكەوہ

چرايه‌کی کز تيشکی ده‌پژاند. دوو مۆبل يه‌ک مه‌ترونيۆیک له‌يه‌کتر دوور بوون و له‌به‌ردهم چراکه دانرا بوون. له‌پيشمانه‌وه تارمایی ته‌له‌فزيۆنيک و شتيکی تر که دوایی ده‌رکه‌وت فيديوّيه، ده‌بينرا. هه‌ردوو کمان له‌سه‌ر مۆبله‌کان دانيشتين. ژنه چارشيو به‌سه‌ره‌که ته‌له‌فزيۆنه‌که‌ی داگیرساند. فه‌رزان بيده‌نگيه‌که‌ی شکاند.

”جه‌نابی.. ده‌بی به‌لینم به‌ده‌تی، هه‌رگيز نه‌پرسی ئه‌م هوتيله ناوی چيه و کوييه و هه‌وليش نه‌ده‌ی ئه‌و خانمه‌ خانه‌خوييه‌ش بناسیت و ئه‌وه‌ی ده‌بيینی به‌که‌سی بلّی که چیت دیتووه و چیت بیستووه، نه‌به‌ نووسین و نه‌ زاره‌کيش نابّی هيچ راپورتیک به‌ديه‌وه ئاژانسی زانیاری و پاراستنی ولات. من و ئيمه، به‌لینى ساواکيه‌کمان ناوی، ئيمه‌ ته‌نیا گف‌ت و به‌لینى برای روقيه‌مان قه‌بووله‌.”

”ده‌تانه‌وی چيم نيشان بدن و چ بلّين؟”

”قه‌ول وا بوو تو پرسيار نه‌که‌ی.”

”جه‌نابی فه‌رزان، من تو به‌ پياویکی باش ده‌زانم و به‌لینت ده‌ده‌می.”
”زۆر باشه. ئیستا که به‌لینت دا، ده‌بی شتيکت پی بلّیم. ئه‌وه‌ی پیتی ده‌لینم هه‌رپه‌شه‌ نییه و حه‌قیقه‌ته‌. ئه‌گه‌ر پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ بجوولینیته‌وه، نه‌ک من ده‌که‌ومه‌ مه‌ترسیيه‌وه، تۆش له‌ من زیاتر ده‌که‌ویته‌ مه‌ترسیيه‌وه. دلّیا به‌ مال و سامان و پۆست و پله‌وپایه‌که‌تان، بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م ديمه‌نه‌ت نيشان ده‌ده‌ن، بابی پووشیکه. ئه‌وه‌ش بزانه‌ من ته‌نیا له‌به‌ر خاتری روقيه‌ له‌م کاره‌دا به‌شدار بووم و هيچ پیوه‌ندیه‌کم له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ نییه‌ که ئه‌م کۆره‌یان پیک هیناوه. هه‌ر بۆ ئاگاداریشت، من له‌

پیناو بیروباوهر و ئیماندا خۆم نه داووته بهر تیری ساواک.

له خۆمم پرسی، ئه ی له بهر چی؟

چیم هه بوو بیلیم؟ بیدهنگ بووم.

ئه و ژنه چارشییو به سه ره ی تا ئیستا له پشت سه رمانه وه و له لای چرا کزه که وه را وه ستابوو، هاته پیشی. ته له فزیۆنه که ی هه لکرد. ئینجا ده ستیکی به قیدیۆکه دا هینا و دوگمه یه کی دیکه ی لی دا. چه ند وینه یه کی ره ش هاتنه سه ر شاشه ی ته له فزیۆنه ره نگیه که و، ئینجا ژووریک ده رکه وت و له پر قه لافه تی خوشکه که م هاته سه ر شاشه که. خۆی بوو. رو قیه بوو. نه ک رو قیه ئه و رو قیه بچکۆلانه ی من خۆشم ده ویست. واقم وړ ما. قهت بیرم له شتیکی وا نه کردبووه. دلم داخوړیا. دهستم له رزی. ته زوو هک به پشتما هات...

من که پیم وابوو سارد و گهرمی روژگارم چه شتوو و خارووم، وهک مندالیکی ترسنوک سه رم لی شیوا. زانیم سه ره پای سامان و ئابروو و دهسترپویشنم به سه ر سه دا ساواکیدا و هه ستان و دانیشن له گه ل سه رگه وره کان، هه ر به رده سه ته که ی لای دکتور بیژهن و خاتیم. له هه مبه ر گه وره یی و ده سه لاتی ئه و ژنه دا که ئیستا چاوی تیوه بریوم، بوومه ته کرمیک. سه رو قزی خزی له له چکینکا هه تا ته ختی نیوچاوانی داپوشیبوو و ته نیا بازنه ی ده موچاوی دیار بوو. ریک وهک ئه و وینه یه ی به دیواره کانی شاریانه وه دا بوو. به لام ئه و یان رو قیه نه بوو. چاوی تیژ و دره وشاوه بوون و کاریان له به ردیش ده کرد. به ژن و بالا زرافه که ی له کراسیکی دریژ و که مه رباریکدا حه یابه خۆتری ده کرد. دهستی له

پشته وه لیك هه لپیکابوو. سینگی هینابووه پیش وهک بلئی خوی بو
زورانبازی یان چهله حانییهک ئاماده کردوو، دهتگوت دهیهوی دهوری
گوردئافه رید^۸ بگیری. روخساریکی گرژی هه بوو نهک بلئی خو دهنوینی.
یه کهم قسه ی له زاری دهرهات ”براکه م“ بوو.

”براکه م، چهندهم پینخوش بوو پیکه وه قسه مان کردبایه. بهداخه وه
هاورپیکانم پینان باش نه بوو چاوم به چاوت بکه وی. ته نیا ریگه یان دا
خوشکانه یارمه تیت بدهم و له و مه رگه ساته رزگارت بکه م. گوناحت
زوره، گوناحی وا نه کرئی لیی خوش بی. خوا لیت نابووری. به لام خوا
رحیمه. هیشتا ریگه یه که هه یه بو داوای لیوردن...”

نه متوانی هه رچی دهیلی پاته ی بکه مه وه. ده مویست خاله گرینگه کانی
یاداشت بکه م. فه رزان که له ته نیشتمه وه دانیشتبوو، نه یه هیشت. هه ولما
له زهیندا خه زنیان بکه م. دهکرا سه عات و نیویک لومه و سه رکونه ی
ئه و به زهینم بسپییرم؟ ئه وه ی له بیرم ماوه ئه وه ده گپیره مه وه:

”گفتوگومان پیکه وه نییه. من قسه ده که م و تویش ده بیسی. ئه گه ر
کار که وته دادگا، گویمان له هه موو قسه کانت ده بی. خوا ئه و روژه به
نه سیبی من و تو نه کا. من نایه مه ئه و دادگایه ی تو مه حکووم ده کات.
هه ر قسه یه کی له م ژووردها بیکه ییت تومار ده کرئی و له وانیه روژیک
به سه رتیدا بده نه وه. که وابوو من قسه ده که م و تویش بیسه ریت.“

• ۸- گوردئافه رید: ژنیکی سنوورپاریز له شانامه ی فیره ده وسیدا، که پیش
به زوراب و سوپاکه ی ده گری و شه ریکی ئازایانه له گه ل زوراب ده کا و دواچار
که زوراب له عه رزی ده دا و خوده که ی به رده بیته وه، جا ده زانی ئه و پاله وانه ژنه،
ئیتیر نایکوژی. (وک)

بەردەوام دەهاتەووە سەر ئەوێی کە دەست لەو ئێشە شەیتانییەت
هەلگرە.. ئەو سەرۆبنی قسەى بوو.

”داوای لیبوردن بکە. لەگەڵ ئێمە بە. دەبێ سزای خراپەکانت ببینی.
تا زووتر بێ باشتر...”

ئەو روقەیه نەبوو کە تەوس و توانجی لێ دەدام و ئەمری دەکرد.
دەتگوت کە سێکی دیکە ئەم قسانە دەخاتە زاری خوشکە کە مەوێ.
چەندیان بوختان بۆ هەلبەستم؟

”دەیان کۆر و کچ و پیاوماقوول و پیرەپیاوی موسولمان لە بەردەستی
تۆدا ئەشکەنجە کراون. سەدان کەس خۆیان لەبەر ئەشکەنجەکانتان
رانەگرت و مردن.”

دەمویست هاوار بکەم ”درویه. من کەسم ئەشکەنجە نەداوە.”
فەرزان ئاماژەى کرد بیدەنگ بم. ”گوى بدیهه بزانه دهلی چی.”
دەولە مەندییە کەمى بەچاومدا دەدایەوێ. پوول و سامانە کەم لە
بانکەکاندا.

”چەند جارنم ئاماژە پێدای کە ئاگام لیتە. گویت نەدامی. بێمالە کەتت
چارەپەش کرد. مندالەکانت ئاوارە بوون. دایکمان عومریک لە ترس و
دلەپراوکی و خەم و خەفەتدا ژیا. تۆ قاتلی ئەوێ. بۆچی خانووە کەیت لە
سەر ریی کە لاتتەر کاول کرد؟ بۆچی دەربەدەرت کرد؟”

”ئینجا دیسان ئامۆژگاری و هەپەشە، کە لە کەری شەیتان وەرە
خواری و قسەى ئاوا. وەرەوێ سەر ریی راست. هیشتا درەنگ نەبووێ
و هاوکاریمان بکە.”

”چیی بهدبهختی و ئاوارهی و دهر بهدیری منه، خهتای تویه. ئه وه ئیستا دهر فتهت دهمی په شیمان بیته وه.“

ئاگاداری هه موو خراپه کارییه کانمه. ده زانی له دادگای مجاهدین و فیداییه کان و مه لاکاندا چ دهوریکم گێراوه. ده زانی چۆن له ئه وروپا لاوانم له خویندن گێراوه. پاسپۆرته کانیا نم راگرت و به پاره چه واشهم کردن. باش ده زانی چۆن جه نایهت و تاوانه کانی شا و دهر بار و تالانی زهوی و زاری ره عیه ته کانم له مازهنده ران و گیلان و نیاوهران دیزه به دهرخۆنه کرد.

باشه تۆ نازانی و به چاوی خۆت نه تدی که سه له شکر له کاتی ئه تککردنی کچه پاکیزه کاندا خۆی راده وه ستا و ئه و کاره قیزه ونانه له به رده می ئه و ئاسایی و ریگه پیدراو بوون؟“

ده یگوت ئاگاداری که ینه و به ینی نیوان من و ده سه لاتدارانی ولاتیشه. ”ئه و ژنه بیستوپینج سالانهت له بیره له زیندان رای کرد؟ چه ندیان ئه شکه نجه دا، سووکایه تیان پین کرد. براکه یان کوشت و ئاخرییه که ی که جه لاده کان باشاریان نه کرد، تۆ چوو یه لای که ئامۆژگاری به ی. مه به ستت ئه وه بوو خۆی به ده سته وه بدا.“

کوشتنی گهنجیکیان ده خسته ئه ستوی من، که جه لاده کان کوشتیان و وایان بلاو کرده وه که له کاتی راگردندا کوژراوه.

”باشه ئه و سه یه موحسینه مجاهیده تان بوچی کوشت؟“

درۆی شاخداریان دهرخوارد دابوو و ئه ویش به یی ئه وه ی بزانی، برۆای کردبوو و پاته ی ده کردنه وه.

”هه مووتان باش ده تانزانی که شا و وهزیره که ی به بی ئیجازهی ئەمریکیه کان ناتوان ئاویش بخۆنه وه و ناویشیان ناوه ناسیۆنالیزی باش. نه یانده زانی ئەوه ملیۆنان دۆلاری به رهه می رهنجی ئەو خه لکه له ئەمریکا و ئەفریقا بۆ بانگه شه کردن بۆ شا به فیرو ده چی. ئاخ له ئەفریقا گه ره کتان بۆچی و بۆ کئ دروست ده کرد؟“

چی له زاری دهرهات پیی گوتم. شتی وای ده دامه پال، هه ره رۆحیشم ئاگای لییان نه بوو. باشه کوژرانی کوپی مه لاکهی له ئیراق بۆ ده خسته ئەستوی من؟

چاره گی کو تایی، سزاکانمی باس کرد. ده ست له و کاره م هه لگرم. ئەوه ی له و ۱۷ ساله دا ئەزموونم کردووه بینووسمه وه و بیخه مه به ردستی کونفدراسیۆن. له ئەوروپا و ئەمریکا نه مینمه وه. بچمه یه کیک له ولاتانی باشوور یان هیندوستان. ئەم ولاته هه ره له کۆنه وه په ناگهی ئیرانییه را کردووه کانه. هه موو سامانه که ی خۆم پیشکه شی موسته حه قه کان بکه م. تا زووه سه ده زار پاوند بده مه ”جانباختگان“.

”سامانه که شت له ئیران، خۆمان دهستی به سه ردا ده گرین.“

پییان وابوو من ملیۆنه رم و هه ره ده ست له گیرفانم بنیم ده توانم سه ده زار پاوندیان بده می. له ئەمریکای باشوور یان له هیندستان ”جانباختگان“ ژیا نی من دا بین ده که ن.

”به و مه رجه ی به گوئی بم و خزمه تکاری خه لکی موسولمان.“

دوایین رسته کانم باش له بیر ماون:

”من رو قیه م و تۆش برامی. خۆشم ده ویی. خۆشم ده ویستی و

ئەم پەيامەشم بە خوشک و براپەتە بۆ ھیناوی. بەلام تۆ دوژمنایەتیت لەگەڵ ئێران و ئیسلام ھەیە. ئەگەر بە قسەمان نەکە، دەبێ سزاکی وەرگرییە. لە ئاگری دۆزەخدا دەبێ بسووتی. ھەر لەم دنیاوەدا زەجرت دەدەن و ئیتر من ھیچم لە دەست نایە، ئەوەی پێویست بوو پیتی بلێم ئەوە گۆتم...

تەلەفزیۆنەکە کوژاوە. بە عەرزەکەو ھەق ببووم. لاقم تەزی بوون. نەمدەتوانی باسک و پیلیم بجوولینم. ژوورەکە ھیشتا تاریک بوو. ژنە چارشێو بەسەرەکە شریتی قیدیۆکە دەرهینا. خستیەو ھیو ئەو توورەکە چەرمینە بە دەستیەو بوو و چوو دەری. فەرزان ھەستا و چراکانی ھەلکرد. من سەرم داخستبوو. نەمدەزانی چ بکەم.

تەنیا شتیکی لە مێشکدا دەھات و دەچوو. لەگەڵ کێ تیکەوتوو؟ لەگەڵ ژنیکی نەزانی دەمارگرژ کە سەردەمانیک خوشکم بوو؟ کە ئەویش نەک ھەر داوای مال و سامانەکەم دەکا، بگرە دوژمنی گیانیشمە؟

فەرزان بن پیلیم گرت. ھەلیساندم و بەرھو دەرگای ژوورەکە بردم. چراکە کوژاندەو و دەرگاکی پێو دا. ھیچ قسەبە کمان نەکرد. چووینە ئەسانسۆرەکەو و لە ھوتیلەکە ھاتینە دەری. لەبەردەم ھەیانە ھوتیلەکەدا چەند تەکسیبەک چاوەرێی مسافیر بوون. فەرزان پرسیی:

”دەتەوی بنگەبەنمە کوئی؟ ئەی دەتەوی بەتەنی برۆی؟ ئەگەر وابی

مالاواييت لی دهکهم.

سهیریکیم کرد، نیگایهکی پر له پارانهوه و تکا، که یانی له و وهزعه دا دهتهوی بهجیم بیلی؟

دیتم زور مات و نارچهته. غیره تم هاته بهر و پرسیم:

”جهنابی فهرزان، با بچینهوه کافتریاکه‌ی شهقامی دوپونت و نانی ئیواره پیکهوه بخوین. هه‌ر وای دانی که من هیشتا برای روقیه‌م.“
چی نه‌مابوو فرمیسمک بیته خوار. دانم به جهرگی خوودا گرت و نه‌مه‌یشت هه‌ست و سوژ به‌سه‌رمدا زال بی. دیار بوو به‌زه‌یی پیئما هات.

سواری ته‌کسی بووین و چووینه‌وه کافتریاکه‌ی ده‌مه‌وئیواره. له گوشه‌یه‌ک دانیشترین. داوای خواردنمان کرد. پرسیم:
”حه‌زت لیته پیکیک شه‌راب پیکه‌وه هه‌له‌دین؟“

فه‌رزان سه‌ری داخست. بی‌ده‌نگ بووین. یانی هیچ قسه‌یه‌کمان نه‌بوو پیکه‌وه بیکه‌ین؟ خه‌یالیکم له زه‌ینی گه‌را. وه‌ختانیکم وه‌بیر هاته‌وه که له‌گه‌ل روقیه و دایکم له شه‌قامی که‌لانته‌ر پیکه‌وه ده‌ژیا‌ین و تازه له سه‌فه‌ری له‌نگه‌ی هاتبوومه‌وه و بیکار بووم و روقیه له‌گه‌ل ئه‌م کابرایه‌ی ئیستا له ته‌نیشته‌مه‌وه دانیشتوو له فرۆشگا کاری ده‌کرد. دایکم ده‌یگوت، ئه‌و کابرایه روقیه‌ی ده‌وی، به‌لام کچه‌تیوه خو‌ی مل نادا.. پاش می‌ردکرده‌که‌ی یان دووگیانبوونی روقیه بوو.. له‌پر نه‌خش و وینه‌کان ره‌وینه‌وه.. خزمه‌تکاره‌که مینایه‌کی نیوه‌ی هیتا و شه‌رابی له پیاله‌کانمان کرد و من پیکي خو‌م هه‌لیتا و چاو‌م له چاوی فه‌رزان

بږی، به پارانه وه و تکاوه. ئه و تکا و داوایه چهند چرکه یه کی خایاند. ئه ویش پیاله که ی خوی بهرز کرده وه و من گویم له زرینگه ی دوو جام و دهنگی هاوړیکه م بوو که دهیگوت: ”به خوښی روقیه.“ و له پر له خه ویکي قوولی پر له خه ونی شیرین به خه بهر هاتم.

”چ بکه م جه نابی فه رزان؟“

”هر که سه و خوی قیبه ی مالی خوی ده زانی.“

”من دهستم له کوشتنی که سدا نه بووه.“

”من قازی تو نیم. قازی تو ئه و که سانه ن که له شاشه که دا یه کیکیانت

دی. ده بی وه لامي ئه وان بدهیته وه.“

”من که سم ئه شکه نجه نه داوه.“

”به لام که ئه وانی دیکه له بهرچاوت بیتاوانه کانیا ن ئه شکه نجه ده دا،

هیچ هه ولت نه دا پیشیان بگری.“

”ئه توش خه ریکه شیعره کانی ئه وان ده خوینیته وه. ئه ی نه تگوت تو

هاوړی ئه وان نی؟“

”به لام وه ختیک غیرهت و ئازایه تی ئه وانم دیت، ئیتر چون بتوانم

بیلایه ن بم؟“

”ئه ی هیچ بارودوخی من له بهرچاو ده گرن؟“

”ئیتر.“

”ئیتر چی؟“

”پاره و دهسه لاتت پی شیرین و خوش بوو و روژ به روژ پتر

روچووی.“

”ژیان له شه قامی که لانتەر ئه سته م بوو و چه زم لئ بوو له هه وایه کی
ئازاددا بفرم.“

”جا ئه لیره وه ده ست پئ ده کا.“

”چ لیره وه ده ست پئ ده کا؟“

”هه رچی به سه رت هاتوو ه و دئ.“

”تو ده لئ پی قازی من نی و خه ریکیشی دادگایم ده که ی.“

”تو خو ت خه ریکی خو ت دادگایی ده که ی. ئه ی نه تگوت چه زت لئ

بوو له که شیکی ئازاددا بفرییت؟“

”ئه گه ر به ختیار هاتبایه ته سه ر کار، تو بو دژبه ره کانی له ئیمه مانان

باشتر ده بووی؟“

”له وانه یه؟“

”ئوش هه ر ئه و رییه ت ده گرت ه به ر، که من گرتم؟“

”نازانم، ئه گه ر غیره تم بوایه له نیوه ی ری ده گه ر پامه وه.“

”من به رده وام هه ول م دا بگه ر پیمه وه، به لام روودا وه کان له من

به هیژتر بوون. به لام به ده ستی من، که س خوینی له لووتی نه هاتوو ه.“

”سه له شکه ریش هه ر ده لئ له ژیانیدا شه پلاخه یه کی له روومه تی

که س نه داوه.“

”من به هاوشان و هاوکاری سه ره له شکر ده زانی؟“

”نه مویست پیکتان بگرم. به لام هه تا دکتور بیژهن و جیهانگیر و نازمایش

و دکتور فه رید و خاتی هه بن، چ پیویست ده کا سه ره له شکر ده ستی خویناوی

بی؟ ئیوه ش به شیکی له کاره کانی ئه وتان له ئه ستو بووه.“

قسەى ھەق ئاۋ رادەگرئى. چەند ساتىك قسەمان نەما.

”قەت سەد ھەزار پاوندم نەبووہ. ئەگەر ئەوہى ھەمە بىدەم، لە تاوانەکانم خۆش دەبن؟“

”جا خۆ من قازىي تۆ نىم. ئەگەر من بايەم دەمگوت نا. جگە لەوہ، تۆ ھەركات ھەزت لى بى دەتوانى ئەو بېرە پارەيە لە سەندووقەكە دەربىنى و بىدەيە خاوەنەكانى خۆى.“

”چىتان لە گىانى من دەوئى.“

”من ھىچ شتىكم ناوئى، جگە لەوہى ئەم رووداۋەى ئەمرو لەبىر بگە. لە خوشكەكەت بېرسە چىي لىت دەوئى.“

”ئەو شرىتەم دەدەنى؟“

”شرىتەكە بە من نىيە. ئىستا بە دلىيايىوہ سووتاندوويانە بو ئەوہى نەكەوئتە دەست كەس.“

”تۆ خۆت روقىەت دىتووہ؟“

”قەول بوو لەو بوارەوہ پىرسىارم لى نەكەى.“

”ئەى خوشكەكەمت خۆش دەوئى؟“

”مەپرسە.“

”وہلامەكەم وەرگر تەوہ. من چەندەم لە توانادايە، چەكىكتان دەدەمئى، بەو مەرجهى روقىە بىنىم. ئەگەر ھاورپىكانى دەسەلاتى ئەوہيان ھەيە بتوانن لە بنج و بناۋانى كاروبارەى من بگەن، كەوابوو نابى رىكخستنى دىدارى من و خوشكەكەم بو ئەوان كارپكى ئەستەم بئى.“

”برا.. تۆ ھىشتا ساواكىي. متمانەيان پىت نىيە.“

”راست دهکەى.“

تاویک ئارام دانیشتم. فه‌رزان ورد ورد چاوی به‌سه‌ر جووله و
هه‌لسوکه‌وتی منه‌وه بوو. ئینجا پیم گوت:

”زانیا‌رییه‌کانی تو...“

قسه‌که‌ی پی بریم:

”من هیچ زانیا‌رییه‌کم له کاروباری تو نییه.“

وه‌لام داوه: ”مه‌به‌ستم زانیا‌ری له‌سه‌ر هاوکارانی روقیه‌یه. ئه‌وه‌ی
ئه‌وان ده‌یخه‌نه ئه‌ستوی من، له‌گه‌ل راستی یه‌ک ناگره‌وه.“

”دُنیا‌ی؟“

”دُنیا‌م.“

”ئه‌و چیرۆکه‌م دیته‌وه بیر که یه‌کیک له براده‌ره‌کانم بۆی گێراویت‌ه‌وه
- قوتابیه‌ک بوو به‌ناوی مه‌رزیه‌...“

”من ئه‌وم رزگار کرد.“

”ئه‌وه‌م نه‌ده‌زانی. به‌لام چه‌ند ساواکییه‌ک به دادۆشینی بنه‌ماله‌که‌ی
و به به‌رتیلیکی زۆر ئازادیا‌ن کرد. کچه قوتابیه‌که تۆمه‌تیکی قورسی
خرابووه ئه‌ستوی. به دُنیا‌یه‌وه له هه‌ر کام له جه‌للاده‌کان بپرسیت که
ئاخۆ تو ئه‌وت کوشتووه، سوور هه‌لده‌گه‌رئ و دهنه‌پینئ و ئه‌و قسه‌یه
به تۆمه‌تیکی بی بنه‌ما داده‌نی. له‌وانه‌یه‌...“

قسه‌م پی نه‌بری. دُنیا بووم که شینخۆ ئه‌و رووداوه‌ی به‌و جووره
گێراوته‌وه که به سوودی خۆی بووه. لێی گه‌رام هه‌مووی بگێریت‌ه‌وه.
”له‌وانه‌یه‌و ئه‌و ساواکییا‌نه هه‌قیان بی. به‌لام ئه‌وان به‌بی ئه‌وه‌ی

بیانهوی و بزانی ئه و قوتاییه یان به دهست چوو. رزگار بوونی ئه و کچه له سۆنگه ی سه رمایه ی باوکییه وه چاوقایمتری کرد و جاریکی دیکه ش هاته وه مهیدانی خهبات و بهردهوام له وه دلنیا بوو که به سامانه که ی باوکی دهتوانی رزگار ببیته وه، نهیده زانی ئه و جهسته له پ و لاوازه ی ئه و، بهرگه ی ئه و باره قورسه ی نه دهگرت که خستبوویانه ئه ستوی و خوی ناگری. جاری دووهم باوکی هه موو دنیا گهرا به شکم یه کیتی دهست بکهوی کچه که ی بو رزگار بکا. به لام دهم له پووش ما. کچه له زیندان و له بن ئه شکه نه جدها مرد. مه سه له ئه وه یه: کئ بکوژی مه رزیه بوو. ئه وه ی یه که م جار له زیندان رزگاری کرد، له حالیکدا له وانه بوو زور نه با رزگار بی، چونکه هه یچ به لگه یه کی له سه ر نه بوو، یان باوکی که پیی وابوو به رتیل هه موو گریکویره یه ک دهکاته وه، یان دهزگاکه شهیتانییه که ی ئیوه...

”جه نابی فه رزان خه ریکی له بنی کووله که ی دهده ی. ئه و هه مووه شیروپوویه ی بو چیه؟ ئه گه ر وا بوایه وا ده بوو.“

”مه سه له ی مه رگ و ژیا نه. باسی له ناوچوونی میله تیک و کاو لبوونی ولاتیکه. هه ر ئه و کووله کانه ن که وه ک مؤرانه له ناخه وه بینایه ک دهخون و هه تا هه موو ته لاره که دانه رمی که س نازانی کاره ساته که چه ند قووله و دواییش هه یچ که س تاوانه که ناگریته ئه ستوی خوی.“

”من له و به لگاندانه تیناگه م.“

”به داخه وه تو و هاوده سه کانت قهت ئه هلی به لگاندن نه بوون.“

چیم گوتبایه؟ کابرایه کی خوینده وار و ئه هلی کتیب بوو - دنیا یه ک

ئەزمونى ھەبوو. بەھالەشەو ھىچى بە گوئىدا نەدەچوو، قەمچىيى
 واقىيەتى نەچەشتىبوو و نەيدەزانى چارەنوس چەندەي گەمەي
 جۇراوچۇر و رەنگاوپرەنگ لەبن سەرىدايە، كە سىحر لە بنىادەم دەكا.
 خۇي دوورەپەريز ببوو و قانع بوو و بە كارى تاقەتېر ژيانى خۇي
 دابىن دەكرد و پارەي ئەوەي نەبوو جگەرەيەكى پى بكرى و ژوورەكەي
 گەرم دابىنى.

دەرەقەتى ئەو نەدەھاتم. جاريكى ديكە دەستم بە ديوارى ئەو بىرەو
 گرەتەو كە تىي كەوتبووم و خەريك بوو روودەچووم. بەشكەم پاش ئەو
 تەنگانەيە فەرەغانەيەك ھەبى.

”جەنابى فەرزەن، جوابى پرسىيارەكەت نەدامەو.“

”قەول وا بوو تو ھىچ نەپرسى . من ھىچ كارە نىم. ئەگەر بو
 ئەم كارەش كە مەترسىي بوخۇم ھەيە بەشدار بووم، لەبەر ئەوئەندە
 خۇشەويستىيەي روقىيەيە كە لە دالدا چاندوويەتى. ئەو داواي كردبوو
 من بىمە نيوبژيوانى گەياندى ئەو پەيامەي كە ھەر نەمدەزانى چىيە. من
 قەت روخسارى ئەو ژنەم نەديتبوو كە ئىمەي برە ژوورى ھوتىلەكە و
 قەتەش نايىنمەو. ئىتر خەريكە درەنگ دەبى. من دەبى بچمەو مالاكەي
 خۇم. ئاوارەيەكى ديكەم دالدا داو و بە ھەردووكمەن كىليكمەن پىيە.“
 خەريك بوو ھەلدەستا.

ئەگەر ناتەوي وەلامى پرسىيارەكەي من بەدەيەو، ھەر نەبى راى
 خۇتم پى بلى.

”پرسىيارەكەت چ بوو؟“

”ئەگەر ئۇ چەكە بەدەم، دەتوانم چاوم بە روقیە بکەئ؟“
”من چ بلیم؟ بریاردهرەکه ناناسم. ئەزموونی من ئەودیه که ئۇ
لهخۆبوردووانه یان خویان واتهی گیانلهسەردەستانه (جانباختگان)،
سەر بۆ هیچ شەرت و مەرچیک دانانویین.“

”ئەی چ بکەم؟“

”رۆژیکیان ئەم پرسیارەت له من کرد. ئەودەم پیم وابوو روقیە
کهوتووہتە مەترسییەوہ. بۆ رزگارکردنی دەستەوداویینی تۆ بووم و
گۆتم بچۆوہ ئیران و تۆیش چووہوہ و قیت و قنج و بە شانوشکۆیەکی
زیاترەوہ گەراییتەوہ. بەلام ئیستا ئەوہ خوشکەکەت قسەی لهگەل
کردووی و له مەترسیدا نییە. تۆی له مەترسیدای، ئیتر خۆت باشتر
دەزانی.“

هەستا و تەوقەهی کرد و رۆیشت.

توزیک شەراب له میناکەدا مابۆوہ، تیم کرد و چاوم برییە رەنگە
ئالەکەی. که له ناکاو شوڤیڤرەکەهی بالیۆزخانە له بەردەمم قوت بۆوہ.

”ئەوہ بۆ لیڤرەهی؟“

”له ئیواریۆه لیت دەگەریم. که ئیتر هیوا برآو بووم، هاتمەوہ ئەم
کافتریایە که پیکەوہ هاتبووین. بەو هیوایەهی ئەو برادەرە بدۆزمەوہ. بە
ریکەوت لیڤرە تووشی تۆ بووم.“

”چ باسە؟“

”له بەیانییەوہ بە تەلهفۆن له لەندەنەوہ بانگت دەکەن.“

شلەژاو له جیبی خۆم هەستام. حیسابی خزمەتکاری رستورانتهکەم دا

و سواری ترمیبله که ی بالیۆزخانه بووم. یه که ورپ چومه بالیۆزخانه و تهله فۆنم بۆ تاران کرد. دهسبه جی خستیانه سهر هیلی سهرۆکی ئاژانس. له ماله که ی خوی بوو. له پیشدا گویم له دهنگی هاوسه رکه ی بوو و دوایی خوی هاته سهر خهت.

”دهمویست پیش خۆم پیروزیایی له تو بکه م - به پیی ئه مری خاوه نشکو، تو له مرپوه جیگری منی، پیروزیایی پی ده لیم. تا زووه وهره وه و کاروباره که ت ریک بخه. ههر ئه مرپوه فرمانه که یان به تلنیگراف پی راگه یاندم که تو کراویته جیگری من - له وهزاره تی دهره وه شپرا به بالیۆزی مه زنیان راگه یاندوو، ئه رکی نوینه رایه تی رو شنبیری له سهر شانی جه نابت لابه ریته.

شاهه نشا شیوه ی کارکردنی ئاهاری له ریکخستنی کاروباری کتیبخانه ی پاشایه تی زۆر به دلّه و وهختیک جه نابیان ئاگادار کرانه وه که ئه م براده ره ده سپهروه رده ی جه نابه ته و له ژیر چاوه دییری تو دا دهرسی خویندوو، تو ی که وته به ردل و ئه مریان فه رموو که به رپرسیاره تیبه کی گه وره تره بخریته ئه ستۆ...”

ماوه یه که تهله فۆنه که م ههر دانه نا.

سه عاتیک پتر دانیشتم و بیرم کرده وه. نه مده توانی دهستم له سهر تهله فۆنه که هه لگرم، نه کا لی بدا و دیسان ئه مر و فرمانه کانی روقیه م گوئی لی بی.

چاره نووس چ گه مه یه که به بنیاده م ده کا. ده ستیک جامی باده و ده ستیک زولفی یار.

ئەى لەو ژيانە کارەساتبارەى ھاورپپيانى روقىە بۆيان دانام. لە کاو لاشىكى ئەمريکاي لاتين لە کووبا و يان بەنارەس ھەلکورمى و بىتە بەرماوخورى کەسانىک، کە ھىچ کەس نازانى لە کام گۆرەو ھەسەريان دەرھىتاوہ. ھەر دەزانن کچى ساويلکە و خاو و خلیسک بخەلەتینن و بە دەردى خۆيان لە کل بىانھىتنە دەرى و لە خەلکيان بەربدەن. ئاوا دەيانەوى چارەنووسساز بن. ئەى لەو ئازايەتییە. ئەوانە دەيانەوى پادشايەتیی دووھەزاروپینجسەدسالەى ئیران برووخینن. ئەى لەو درۆيانەى بۆ بنیادەمى ھەلدەبەستن. ئەم ھەوالە راست و درۆيانەيان لەکوئ ھەلبەستووہ؟ بنیادەم وەشک دەکەوى. نەکا دزەيان کردبیتە نیو دەزگاکەى خۆیشمانەوہ. وەک چۆن من لەگەل شىخۆ و فەرزان و خوشکەکەم پێوھندیم ھەيە. لەوانەشە حاجى عەلى ساوجى و تيمسار سەلەشکر و تەنانەت سەرۆکى ئازانسىش کەینەوبەینەيەکیان لەگەل ئەو دۆراوانە ھەبى و نھىنییە زۆر شاراوەکان بەو ھەرچىوپەرچيانە بلین.

روقیە جوړیک قسەى دەکرد وەک بلێى لە خوايش بىمنەتە. باسى سزا و عەزابى بەژانى دەکرد. وەک بلېى سەرەداويکيان دەست کەوتووہ و دەسەلاتيان گرتووہتە دەست.

چما ئەقل دەبیرى حکومەتى پاشايەتى برووخى و دەسەلات بکەويتە دەست کەسانىک، کە کەس نازانى گوجوولەى چ سەيەکن؟ باشە بىت و تالەموویەک لەسەرى شا کەم بىتەوہ چ زيانىک بەمن دەگا؟ بەو چەند قەرەپوولەى پاشەکەوتم کردووہ، دەتوانم لە سکۆتلەند

و میامی و کالیفورنیایش بژیم، دەی بۆ بچمه بنارەس؟ پوولی خۆم
بدەمه کئ که دوایی گالتەم پئ بکا و ھەرۆگیقم بەسەردا لی بدا؟“
دردۆنگی دلکرمۆلی دەکرد. ھەر زەبەریکی بەر سینگم دەکەوت،
ھەستم دەکرد قورساییه کە ی بەولایەدایە کە نەقدە. چۆلە کە یەکی
گیرفان، سەدی سەر چلۆوکانی بەقوربان بی. دەیگوت چی؟ ئیوہ پیاوی
بەلگاندن نین. ئە ی چەند جوانی لی دەزانم.

قسە ی قۆری دەکرد، تۆ دوژمنایەتیت لەگەل ئیران و ئیسلام ھە یە.
بە پیچەوانەوہ من خزمەتی ئیسلامم کردووہ. ھەموو ئەوانە ی زیانیان
لە من دیتووہ، کافر بوون. ئەو روژە ی مامۆستاکانم لە بەندەکە ی زانکو
ئازاد کرد، خزمەتم بە ئیسلام و دین نەکرد؟

پەرورەدەکردنی ئاھاری و خان عەلی و دەماوہندی، کە ئەگەر
فریایان نەکەوتبایەم، دەبوونە کۆمۆنیست، ئە ی ئەوہ خزمەت بە ئیسلام
نەبوو؟ سیخوپی لە حیزبدا کە ھەر ھەموویان زورنایان بۆ رووسەکان
لی دەدا خزمەت بە ئیسلام نەبوو؟ ئە ی سزادانی تەیمووری بەختیار
لە سەر فەرمانی خاوەنشکو کە دەیەویست حکومەتی خوونکاری لە
ئیراندا دامەزرینیتەوہ، چ بوو؟ تاوانی من چ بوو، کە کیرلەسەردەستەکانی
تیمسار سەرلەشکر دەیانەویست بچنە زگ ژنانی زیندانی؟ ئەوکات
کوژرانی کورەکە ی مەلاشیان دەخستە ئەستۆی من.

نەقلیان زۆرہ. جا چەندیش چاوەروانی؟!

ئەوہ ی لەو ۱۷ سالەدا دیتووہ، بیّت و بینووسمەوہ تا
کۆنفدراسیۆنییەکان لە روژنامەکانیاندا بلأوی بکەنەوہ؟ نا، ئەوہ بە

من ناکری. ژنه تیوه له زینداندا چ شیعریکیشی دهخویندهوه: برۆ داوت
بنیوه بو یه کی تر....

فکر و خه یال شه پۆل شه پۆل دههاتن و دهچوون. جیگرییه که ی
سه روکی ئازانسم له گه ل گوشه نشینی له کووبا و بنارهس پیک دهگرت
و سهنگوسووکم دهکرد. هه موو روژی چاوله دهست، چاوه پروانی
توزقالتیک به شه خواردن و وه سوالکه وتن له لایهک و چیژوه رگرتن له
نیعمه تهکان و چیژوه رگرتن و چوارناله تاودان به سواری دهسه لات،
دوو جه مسه ری دژیه کی چاره نووسی من بوون. ریگه ی نیوه ند، نه
له مه وه دیار بوو نه له ویشه وه. له هه موو شتیک باشتر ئه وه بوو که
هه ر له و له نده نه بمابایه مه و و ئه گه ر خوا به و روژه نه کا و زمانم لال
بی کۆله که کانی پادشایه تی توزیک له رزوک بووینانه، هه ر لیره به ره ی
خۆم له ئاو دهرده کیشا و ملم له ژیانی خۆم دهنه.

سه عاتیک زیاتر دهستم به ته له فۆنه که وه و له تاریکایی سامناک و
خولیا شیرینه کاندایه تلامه وه و نه ریی چوونه پیش و نه ریی گه پانه وه م
هه بوو.

هه ستام و هه ر به و شه وه سواری ته کسی بووم و چوومه
فرۆکه خاهای ئیفرلی. له رستورانته که دانیشتم و قاوه یه کم خوارده وه
و ویسکیم داوا کرد و تا که ره ی به یانی که فرۆکه به ره و له نده ن فری.
پاش چهند سه عات بیرکردنه وه و وردبوونه وه، ساغ بوومه وه و
بریارم دا خه ریکی کاری خۆم بم. ئه قل به سه ر هه ست و کولدا زال
بوو و خۆشه ویستی خوشکه که شم ئه وه نده نه بوو ریم لئ بگری. پیم

وابوو دهتوانم رهگی خوشک خوښه ویستییه که له دلم دهریښم. مانه وه و بهرده و امبوون، زور له میهره بانې و خوښه ویستیې ئه و که سانه گرینگتر بوو که نه یانده هیشت چاوم به روقیه بکه وئ و راویژیکې پی بکه م. له بهر خوښه وه دهمگوت، ناکرئ هیچ چاوه روانیه کت له و ژنه هه بی که ئاوا به زه برونه نکه وه به رنگاری من بووه. له فروکه خانه ی هیسرو دابه زیم و مکوو بووم له سهر ئه وه ی خوښه بو بهر پرسیاره تیه تازه که ئاماده بکه م. با بزانه کی دهریښ داوای چه کم لی بکا؟ سه عات هه شت و نیو خوښه گه یانده بالیوزخانه. پاش چه ند خوله کیک له ته له فونه که وه گویم له دهنکی بالیوزی گه وره بوو که داوای کرد بچمه نووسینگه که ی. تیلگرافه که ی نیشان دام و توژیکیش زویر دیار بوو.

”جه نابی.. تو که دتهه ویست بهر پرسیاره تیه کی ئاوا گرینگ به پله و پایه یه کی دیکه بگوړیته وه، وا باشتر بوو پیشتتر منت ئاگادار کردبایه وه.“

”قوربان، من هه ر ئاگام له و مه سه له یه نه بوو، دویشه وئ ئاگادار کرامه وه که له و جییه یان داناوم. ئه وهنده ی بیستوشمه که وتوومه ته بهر سیبه ری گه وره یی جه نابی خاوه نشکو. له کارکردنی خوښه رازی بوومه و باشیش دهرانه چاکه و پشتگیری جه نابت چه نده له سهرکه وتنه کانم و پووچه لکردنه وه ی تیکده ری کونفدراسیونیه کان و دژبه ره کانی دیکه دا یارمه تیده رم بووه.“

”زور سپاس و خوښحالم ئه و راستییه له زاری خوښه وه ده بیستم. منیش زور زورت لی رازی بووم. راپوړته کانی من له وهزاره تی

دهره وه ئه وه دهسه له مین. زۆر باشه. وهک دهلیی برپاره که، برپاری پایه به زهکانه و ئیمهش ملکه چین. ئه ی کهنگی دهچیته وه تاران؟“
”قوربان ههول دهدهم به په له کاروباره کهم ریک بخه. جگه له وهش پیوهندی به برپاری به رپر سه کانمه وه ههیه.“
”که وابوو له بیرت بی چهند رۆژیک پیشتر ئاگادارم بکهیه وه. ده مه وی به بۆنه ی مالوایی کردنته وه، رووناکییرانی ئه م ولاته و قوتاییه ده چوه کانی زانکو بانگه یشت بکه م بۆ شیرینی و چا خوار د نه وه یه ک. به ریکردنه که ت ده بی ئابروومه ندانه بی. ئه ی ئاگاداری کی دیته جیگه ت؟“
”عه رزم کردی که دوی شه وی من ته نیا به ته له فون ئاگادار کراومه وه.“

وامان دانا ههفته یه ک پیش گه رانه وه م، رۆژه که ی به سکر تاریای بالیوزخانه رابگه یه نم بۆ ئه وه ی ریوشوینی ئابروومه ندانه ره چاو بکری. دوو ههفته پتر رابرد و هیشتا کهس نه هاتبووه له ندن که نوینه رایه تی فه رهنگی بگریته ئه ستۆ و جیی من بگریته وه.

بۆ چاره رهشی، ئه وه هه والی دانرانه ی من و ئه وه ی وه ها پۆستیک له به ریتانیا چۆل کراوه، لیتره و له وی بلاو بۆوه. تینوو هکانی خزمهت که وتنه جموجۆل. هه ر سه رکرده یه و هه ولی دها مۆره ی خوی له وی دابنی. سه دان تی لگرافی پیرو زبایی ده گه یشته دهستم. له تاران وه ته له فون نه ده برپایه وه. ئه مریان ده کرد تا زووه بگه ریمه وه. چونکه بیستبوویانه وه ده بی خۆم یه کیک هه لبریم بۆ جییه که ی پیشووم. سه ریکی ریک خراوی ولاتانیس چاوه روانیان هه بوو. ته نانه ت بالیوزی سه یار“یش که

له ژنیف داده‌نیشته نیوسه‌عاتیک به ته‌له‌فون قسه‌ی له‌گه‌ل کردم و ئامۆژگاریی کردم که به‌رده‌وام کارریکخهر بم. ئه‌و نامه و ته‌له‌فون و تیلگرافانه نه‌یاندیه‌ئیشته کاره‌کانم بکه‌م. چونکه نه‌مده‌توانی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌لنده‌ن بمینمه‌وه وام پێ باش بوو کاروباره‌ رو‌شنی‌رییه‌کان جارێ به‌یه‌کیک له‌کارمه‌نده به‌ئهمونه‌کانی بالیۆزخانه‌ بسپی‌رم. بوو به‌هه‌رایه‌ک هه‌ر مه‌پرسه. هیچ وه‌رووی خۆم نه‌هینا. سه‌فیری مه‌زن میوانیه‌کی به‌شکۆی رێک خستبوو. دوو سه‌ی که‌س له‌وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه و چه‌ند مامۆستایه‌کی زانکۆکانی به‌ریتانیاش هاتن.

ئهی له‌وه‌مووه‌ ماستاوه‌ی بازرگان و کارمه‌نده‌کانی کۆمپانیای فرۆکه‌وانی و ئه‌وانیتر بۆیان ده‌گرتمه‌وه. به‌حیسابی خۆیان شووتیان وه‌بن هه‌نگم ده‌دا و جا خوا بزانی چۆنیان پێدا هه‌له‌ده‌گۆتم. منیش خۆم راده‌نا که نه‌خیر هیچ نه‌کردوه. ئه‌رکی خۆم به‌جی هیناوه. هه‌ر شتی که‌ بووه له‌گه‌وره‌یی پادشاهه‌ بووه و له‌مه‌ودايش به‌پێی ئاره‌زووی شا ده‌جوولیمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئامانجه‌کانی جه‌نابیان که ده‌فه‌رموون ئێران ده‌بی له‌چه‌ند سالیکدا بکه‌ویتته‌ پێش پینج ولاته‌ مه‌زنه‌که‌ی جیهانه‌وه، وه‌دی بینم.

له‌وه‌راوه‌هه‌نگه‌مه‌یه‌دا که من گالته‌م به‌ئه‌قلی ماستاوه‌چییه‌کان ده‌هات و ئه‌وانیش به‌من، یه‌کیک له‌سیخوره‌کان به‌سرته‌ پێی گۆتم: ”جه‌نابی ...، قوتابیه‌یه‌کان خه‌ریکن ده‌یکه‌نه‌ فه‌رتنه‌، نزیکه‌ی دووسه‌د و په‌نجا که‌س له‌به‌رده‌رگای بالیۆزخانه‌ کۆ بوونه‌ته‌وه و دروشم ده‌ده‌ن.

نوینه رانیان دهیانه وی نامه یه ک بدهنه بالیوزی مه زن. کومه لیک هه والنیر و وینه گر و روژنامه نووس و کامیرامانیشیان له گه له. چ بکه یین؟“
 یه کیکی دیکه ش خه ریک سه ری بردبووه بن گوئی بالیوزی مه زن.
 ئەو داوای سکرتری یه که می کرد و له ته لاره که چووه ده ری و پاش
 چاره گیک گه رایه وه و من خۆم گه یاندی و لیم بیست که فه رمووی:
 ”ئه فسه ریکی پۆلیس سکرتری یه که می ئاگادار کردوو ته وه که ئه مانه
 گهنجانی ۱۸ تا ۲۵ سالان و نایانه وی تیکده ری و سووکایه تی بکه ن یان
 هه ر نه بی تا ئیستا فیتنه یان نه گێراوه و ده یانه وی له حزووری میوانه کاندایان
 نامه یه ک بدهن به نوینه ره که ی دهوله تی ئیران و ویست و داخواییه کانیان
 بگه یه ننه به رپرسیانی پله یه کی ولات. چونکه دمونستراسیۆن به ئه مری
 به رپرسیانی پیوه نیدار بووه و تا هه را و فه رته نه نه نینه وه پۆلیس بوی
 نییه کاری به سه ریانه وه بی. به رای تو ده بی چ بکه یین؟“

گوتم: ”لیم گه رین با بچم قسه یان له گه ل بکه م.“
 ”فه رموو.“

هه ر گه یه شتمه پیش هه یوانی بالیوزخانه، چه ند که سیک هه رایان کرد:
 ”ساواکی، ساواکی، ئیمه ئه تۆمان ناوی. بچۆوه تاران و خه ریکی
 جه لادییه که ی خۆت به.“

پاله په ستۆکه ئه وه نده توند بوو، که پۆلیسه کان بوونه په رژینی نیوان
 من و ئه وان. له ناکاو له نیو هه را و جنیوه کان گویم له هاواریک بوو.
 نازانم خه یال هه لیگرتم و گویم زرینگانه وه یان راست بوو.
 ”ساواکی، ئه ی چ جوابی خوشکه که ت ده ده یه وه؟“

سوور ھەلگەرام و ئەگەر لەبەر پۆلیسەکان نەبایە وەلامی
جنیوھکانیانم دەداوھ. سكرتیری یەكەمی بآلیۆزخانە ھات و نیۆبژیوانیی
كرد و گوتی:

”برادەرىنە لەسەرخۆ بن. جەنابى بآلیۆزى مەزن ئەمشەو میوانى
پایەبەرزى ھەيە. مامۆستاكانى خۆتانن، تكایە نامەكەتان بدەنە من. من
دەيگەيەنمە خزمەتيان.“

ئەگەر روقیە بۆیەى خۆ نیشاندام بەشكەم ئاگادارم بكاتەوھ ئاخۆ
چیى لە بن سەرىدايە، دەبى ئەوھش بلیم كە ئەوھ یەكەم شەپلاخە
بوو كە لە دەموچاوم درا. ئیتر كەسانى وەك حاجى عەلى ساوجى
و تیمسار سەلەشكر نەبوون كە لە بنەوھ پاشقولىان دەدام، ئەمجارە
كۆمەلیك ئاژاوەگێڕ بوون و سیخورمەیان تی دەكوتام و ناویان
دیانام و راشكاوانە دوژمنایەتیى خۆیانیان دەردەبەرى. ”ئەى چ جوابى
خوشكەكەت دەدەيەوھ؟“

پیم وابوو كەس ناتوانى لە سۆنگەى روقیە و ھاوړیکانییەوھ زەبړیک
لە من بدا، بەلام ئەو ھاوارەى نیۆ خەلكەكە ئاگرى تیبەردام.

دانم بە جەرگى خۆمدا دەگرت و وەشویین كارەكەم دەكەوتم.
كارە تازەكەم كێچى خستبووھ كۆلمەوھ و غرووریکى بیئەوسار
پالى پتوھ دەنام و واى لى كردم ئیتر واقیعم نەدەدى و بەرزەفربییەكەم
سەرى لە ئاسمان دەسوى.

ئاشنا و ھاوکارەكانیشم خۆ دەستیان ھەلنەدەگرت. ھەر نقورچکیان
لى دەدام. كە بۆچى نایەمەوھ؟ جاریکیان سەروكى ئاژانس كە

مهسه له كه ی هینایه به رباس، گوتی:

”پیشتر ئازانس ئاگادار بکه وه که چ روژیک دهگه یه وه، تا جه نابی
خاوه نشکو ئاگادار بکریته وه.“

ئه وه ئیتر وریایدان بوو. خوّم ئاماده کرد و بریار بوو له له نده نه وه
به ره و تاران بکه ومه ری. شوّفیره که ی من ده بوو دوو سه عات زووتر
بیته ماله که م و له کو کردنه وه ی که لوپه له کاندا یارمه تیم بدا به لام
نه هات.

نیو سه عاتیک دواتر که ته له فونچیه که ی بالیوزخانه گوئی له ده نگم
بوو، خو شحالیی خو ی دهربری و تاویکی خایاند تا جه نابی بالیوز
پیروزیایی لی کردم:

”خو شحالم زیندووی. شوّفیره که ت کاره ساتیکی ناخو شیی به سه ر
هات. ترۆمبیله که ته قییه وه. راوهسته تا خوّم دیم و ده تگه یه نمه
فرۆکه خانه.“

زۆر ترسام. له ژیاندا ئه وه نده نه ترسابووم. ئیتر خه ریکه شته که
وه راست ده گه ری. فیدایی و مجاهدین و فه له ستینییه کان ده ستیان
ده گاته ئیره ش. له ژووره که مدا به دم چاوه پروانیی بالیوزی مه زنه وه
هر ده هاتم و ده چووم. له پشت په رده ی په نجه ره که وه راوه ستام. هر
ژنیکی به کو لانیدا تیده په ری، لیم ده بووه رو قیه و مه رزیه. پالتۆکه مم
داند - پی ره کاره که ره که م که له دهرگای دا، هینایه ژووری و خوّم
دەرگا که م پیوه دا.

له هاوکارانی بالیوزخانه م چه ند که سیکی دیکه شیان هاتن - هه موان

زراویان چووبوو و من لهوان پتر. شۆفیرهکه دەسبەجی مردبوو. هەموان سەیری یەکتریان دەکرد.

بالیۆزی مەزن رەنگی بە ڕووهوه نەماپوو. هەر لەبەر هەیوانەکه لەسەر کورسییەک دانیشت و من ئەمرم کرد پیرەژن چاوی تازه دەمکراوی بۆ بینی. پیکهوه دووکۆری دانیشتین.

”جەنابی وهزیری ئەمریان فەرموو که تۆ هەر ئەمرۆ سواری فڕۆکه بیت بۆ تاران. باوه‌ری وابوو که نابێ دەرفەت بە رۆژنامەکان بدری هەرایه‌کی تازه دروست بکەن.“

هیچ کارمەندیک نەیدەزانی و نەیدەتوانی مەزەندە بکا کێ دەستی لهو کارەساتەدا هەبووه. یه‌کیک له کارمەندانی بالیۆزخانه که ئەوم له بنکه نه‌ینیه‌کانی ئازانس دیتبوو، خۆی گەیاندمی. قەت نەهاتبوو هەم مالی من. دیاره له‌وپه‌ری نه‌ینیکاریدا ئەمری ئازانسی پی راگەیاندم. هەر ئەمرۆ بگه‌ڕیمه‌وه تاران و ئەوه‌نده‌ی پیشم ده‌کری به ”بریتیش ئەیرفیز“ خۆی راسپێردراوه به رووداوه‌که رابگا.

”فەرموویان تۆ کاتی خۆت به‌فیرۆ مەده و دەبی به‌ر له‌وه‌ی ئەم رووداوانه له رۆژنامەکاندا بلاو ببه‌وه، به‌ریگه‌وه بیت.“

من له فڕۆکه‌دا بووم و سه‌عات ۱۱ گویم له هه‌واله‌کانی بی بی سی بوو. ته‌قینه‌وه‌ی بۆمییک له بالیۆزخانه‌ی ئێراندا و کوژرانی شۆفیری کارمەندی به‌شی راگەیاندن هه‌واله‌ داغه‌که‌ی رۆژ بوو و، به‌ دوایدا خۆپیشاندانی ناشتیخوازانه‌ی قوتابیه‌یکان له‌به‌رده‌م بالیۆزخانه‌دا. هیچ ئاماژه‌یه‌ک به‌ ناوی من نه‌کراوو. دواتر که بی بی سی ناوه‌رۆکی

بابه ته کانی میدیای به یانیانی ده خوینده وه، گوترا، که قوتابییه کان چه زیان لئ نه بووه قسه له گهل نوینه ری فرههنگی بکن و روژنامه یه کی چه پ گوتبووی، نوینه ری فرههنگی کاربه دهستی ساواکه و قهول وایه بکریته جیگری ئازانسی پاراستن و زانیاریی ولات. ئه وه یه که م جار بوو له روژنامه کانی ئه ورووپادا ناوی من بی. دیاره مه به ستم روژنامه فره مییه کانه به زمانی ئینگلیزی. له ولاره کونفدراسیونیییه کان پارووه کی چه وریان وه گیر که وت. زور زیاتر له وه ی بیرم لئ ده کرده وه ئاگیان له ژیانم بوو و ورد ورد هه موو شتیکی منیان وه ها ده زانی که من دلنیا بوومه وه، خه لکیکی نیو خویمان له نیو ئازانسه وه ئه م ورده کاریبانه ی ژیان و پیشکه وتنانه ی منی له نیو ئازانسه ا پیداون و له هه ندی شتیشدا سیبه ری روقیه هه بوو.

ئیسنا ئیتر داروده سته ی سه ره ل شکر و روقیه هاوکاری یه کتریان ده کرد.

له و به لایه ش خویم رزگار کرد، به لام ده توان بلیم ئیتر له و سه عاته وه ئاویکی خویشم له گه رووی نه چووه خواری. سات به سات له ترس و دله راوکیدا ژيام. سه ره پای ئه وه ش زور چاوقایمانه ملم پیوه نا. پاش چاوپیکه وتنیکی چه ند سه عاتی له گهل سه روکی ئازانس و سه روکی ئیداره گشتیییه کان و لقه کان و کارمه نده کانیان، ئیجازه م خواست چه ند روژیک پشوو بدهم و بچمه وه لای دایکم که ئاگای له ته قینه وه ی ترؤمبیله که و کوژرانی شو فی ره که ی نه بوو.

له هه موو شتیکی زیاتر چه زم لئ بوو بپرسم چ خه به ریکی تازه ی

روقیه‌ی لایه و ئاخۆ ئاگای له شریته قیدیوییه‌که‌ی هه‌یه یان نا. ئه‌گه‌ر
روقیه ده‌توانی خۆی هه‌رچه‌نده له قیدیوییشدا نیشانی من بدا، هه‌یچ
دوور نییه دایکیشیمی له‌بیر کردبێ.

دایکم له خانووه‌که‌ی شه‌قامی که‌لانتهدا ده‌ژیا. که‌ چوممه‌وه لای
شاد و به‌که‌یف بوو. هه‌یچ گله‌یی له ژیا‌نی خۆی نه‌بوو. به‌ پێچه‌وانی
جاران ئه‌و چه‌ند روژه‌ی لای بووم، هه‌ر ناوی کچه‌که‌ی نه‌هینا. هه‌ولم
دا بزنام بوچی وا به‌که‌یفه. موساگیان ژیا‌نی دابین ده‌کرد.

”ئه‌و ژن و می‌رده نیوانیان له‌گه‌ل من زۆر خۆشه - پاش مردنی دایکی
و راگو‌یزرانی بۆ بانکی نیشتمانی، هه‌ر له باخه‌که‌ی ئه‌ویدا به‌رپرسی
هه‌سه‌یله‌که‌یه. له کاره‌که‌ی خۆی رازییه. داهاتیکی باشی هه‌یه و ناوی
تۆی له زاری ناکه‌وێ و هه‌میشه ده‌لی خوا سیبه‌ری ئه‌ومان له‌سه‌ر
لانه‌با. هه‌ر دوو سێ روژان جارێک خواردن و ده‌رمانم بۆ دینی. زۆری
بۆ خه‌رج کردووم. ده‌بی بۆی ببژی‌ری. کو‌رم، ده‌ستت ده‌روا؟ ده‌توانی
تۆزیک ده‌ستی بگری؟ من تۆزیک قه‌رزبارم...”

هه‌ر باسی موساگیان و ژنه‌که‌ی بۆ ده‌کردم:

”خوا کچۆله‌یه‌کی شیرینی داونی.. ئه‌ی خواجه نازداره...”

له‌ هه‌وشه‌ بچکۆلانه‌که‌دا تووتکیکی تووک لوولی ره‌ش راکه‌پاکی
بوو و جار و بار هه‌په‌یه‌کی ده‌هات. پرسیم:

”دایه‌ گیان ئه‌و توله‌یه‌ت له‌ کوێ هه‌یناوه؟”

”ئه‌وه موساگیان بۆ کچه‌که‌ی کرپوه. ئه‌و روژانه‌ی خۆیان له‌ مالنی
نین ده‌یه‌ینێته ئێره. به‌ته‌نی بیتا‌قه‌ت ده‌بم. به‌ هه‌په‌هه‌په‌که‌ی تۆزیک

خهفه تم دهرهوی.

”دایه گیان، که به ته نیا ده بی، جگه له گه مه کردن به و توله یه، چیی

دیکه ده که ی؟“

”جلوبه رگی ساوا بو مه نیژه دهره ووم. نازانی چه نده ی پیخوشه.“

هیچ باسی روقیه نه هاته گوړی. نه مده ویست درو بکه م و بلیم هیچ

ئاگایه کم له خوشکم نییه. گوتم:

”دایه گیان چه زم لیته موسا گیان ببینم. ئه مرۆ نایه ته لات؟“

”دی، زوریش دی، ئه مرۆ یان ئه م شه و دی، خوا ده زانی.“

تاویک رامام. دواپی دایکم گوئی:

”ده ی خۆت بچۆ ماله که ی و له گه ل خۆت بیانیه نه ئیره.“

گوتم: ”ئاخر رهنگه پیی خوش نه بی له ناکاو خو به مالایدا بکه م.“

”بچۆ ته له فۆنی بو بکه.“

”بو ئیره ته له فۆنی لیته؟“

”ئه م دراوسییه مان هه یه تی. هه ر ئه وه ی له هه ژاریدا نیوه ی

خانوه که مانم پی فروشت.“

که و ابو زوا بووه ته خاوه ن ته له فۆن - ئیتر دووقرائیه که م که وت.

که و ابو ئیره ش یه کیکه له بنکه کانی ساواک.

”دایکه گیان ناته وی له گه لم بییه وه خانوه که ی خۆمان له نیاوه ران.

من ته نیام. تو ده توانی ژیانم پرازی نییه وه.“

”نا، نا کورم. ئیتر پی نانیمه وه ئه و خانوه. ئه و داموده زگایه له من

ناوه شیته وه؟

”بۆ له تۆ ناوه شیتتهوه؟ بۆ تۆ له تهخته خه و یکت پتر دهوی و له دوو ژمه نان پتر دهخوی؟“

”نا، نا، ماله که ی تۆ بینویژه.“

”ئهوه کی ئه و قسه یه ی بۆ کردوی و گوتویه تی نوژی دایک له مالی کور و بهر ناکه وی؟“

”مالی تۆ بینویژه. ئه وی ملک ی داگیرکراوه.“

”ئهوه کی گوتویه تی؟ کی ئه م قسه قورانه ی له گوی ئاخیوی؟“
”کورم شه رم له گه ل مه که. خۆ هه مووان ئه وه ده زانن. ده لاین هه موو ساواکییه کان دوژمنی خوا و پیغه مبه رن.“

”ساواکی چیه؟“

”له من مه پرسه. بچۆ له مه لا ته قی پیشنویژی گه ره ک بپرسه. بزانه له پاشه مله ی ساواکییه کان ده لاین چی.“

”دایه گیان، من دوژمنی خوا و پیغه مبه ر نیم. ئه وانه ی ئه و تۆمه تانه هه لده به ستن، خیانه ت له نیشتمان ده که ن.“

بیسوود بوو له وه پتر سه ر بخره سه ری. ئه وه نده م لئ روون بووه، که بانگه شه ی هاوکوفه کانی روقیه وا به قوولایی کۆمه لگه دا رۆچووه، که ئیتر که س ناترسی له وه ی راسته وخۆ و راشکاوانه به ساواکییه کان بلئ خیانه تکار و مرۆفکوژ.

هه ستم دایکم به چی هیشته و چوومه لای زاوا. له ده رگام دا. یه کیته ده رگا که ی لئ کردمه وه نه مده ناسی. پرسیم:

”بووره. زه حمه تم دای. خاوه ن مال ئاشنای منه. جه نابت نانا سم.“

دهمويست ئەگەر ئىجازە بەدى بە تەلەفۆنەكەتان تەلەفۆن بۆ دۆستىكم دەكەم. مسافىرم و ئەمپرو له سەفەر هاتومەوه.

”فەرموو. من جەنابت دەناسم. تۆ كۆرى ئەو خاتونەى دراوسىمانى. فەرموو وەرە تەلەفۆن بكە.“

موسا گيانم دۆزىيەوه. هەر ئەو شەوه خۆى و ژنەكەى هاتنە سەردانم. كە دايكم و مەنيزە بە مندالەكەوه چوونە ناندینەكە و من و موسا پىكەوه كەوتینەوه، هەلم بە دەرفەت زانى و وهقسەم هینا.

”موسا گيان دەنگ و باس؟ دايكم دەنگى زۆر دلیر بووه. ئیتر لەگەل من هەلناكا. ئەو ساواكى و ماواكییەى لە كوئى هیناوه؟“

”دیاره ئاگات لە دنیا نییە. ئەو شتانە بوونەتە بنیشتەخۆشكەى سەر زاران. كارەبا نەبى خەتای ساواكە. نان خراپ بى هەر خەتای ساواكە. مندالی خەلك شوینبزر دەبن، دیسان هەر بەربىنگى ساواك بگره. وشەى ساواكەكە بە سرتە دەلین بۆ ئەوهى بەرانبەرەكەیان گوئی لى نەبى. خەلك ترسیان رهویوهتەوه و بەبى ئەوهى خۆشیان بزائن ساواك چىیە هەروا پىیدا دەدەن. ئەوانەى تیگەیشتووترن دەزانن مەبەست لە ساواك شایە. دايكە نە دەزانى ساواك چىیە و نە دەشزانى تۆ كارت بۆ كردوون. بەلام زانیوتەوه كە هەرکەس شاپەرست بى ساواكییە. دايكە ئیستا بوووتە رۆژنامەخوینیش. تا چەند مانگىك لەوهپیش لە منى دەپرسى لە رۆژنامەكاندا چیمان خویندوووتەوه. رۆژنامەكانى لى وەردهگرتین و دەیخویندەوه. چاویلکەیهكمان بۆ كرى، ئیستا ئەوه دوو سى حەفتەیهكە رۆژنامەفرۆشەكە، رۆژنامەیهكى لەكەلینى دەرگاوه بۆ دەخاتە حەوشەكە.

دایکه خوئی دهیخوینیتته وه، بوچی پیټ سهیره که له ساواکی دهترسی؟“

”تو هیچ ناترسیی ئه و قسانه بو من دهکهی؟“

”گوره ئه و سنوورانه به زیون. روژیکیان وهره بانکی نیشتمانی بزانه چ باسه. خو هیچ کاریکی دیکه یان نییه جگه له وهی له سه ره ئه م قسانه چه له حانییان بی. دهی دیاره خه لکی وهک منیش راپورته که ده دن. جا فایده ی چی. ده بی سه ره ده سته کان بدوزنه وه. وا دیاره باشاریان ناکه ن. خو ناکری ئه و خه لگه ش به پانه وه له به ندیخانه بکه ی.“

”یانی دایکم بو وه ته دژه شا وا به که یفه؟“

”نا، پیم وایه به که یفبو ونه که ی ئه و بو شتی دیکه یه.“

”بو چ شتیک؟“

”له خوئی بیرسه.“

”که واته تو ده زانی و ناییی؟“

”من نازانم به لام مه زنده ده که م.“

”چ مه زنده یه ک؟“

”گیانی من، بوچی تووشی گچهل ده که ی؟ دایکی خوته و متمانهی

پیته.“

”ده ست هه لگره و سه ری پریسکه که بکه وه.“

”من خوم هیچم نه دی. به لام روژیکیان خیزانم مه نیژه ی چه ند

سه عاتیک لای دایکت به جی هیشتبوو. که گه رابوو ده بینی دایکت ئه وه

کاغه زیک ده خوینیتته وه. هه ر چاوی به خیزانم ده که وی، کاغه زه که

ده شاریتته وه.“

“کئ نامه بۆ دایکم دهنیڤی؟”

“له خۆت بپرسه.”

“له تۆ دهپرسم.”

“دهی خۆ دایکت له تۆ و روقیه بترازی کەس شک نابا. خۆ نامهی

تۆش له ئیمه ناشاریتهوه.”

قسهکهه بپری. که موسا گیان و ژن و مندالهکهی رۆیشتنهوه،

بهربینگم به دایکم گرت.

“دایه هیچ خه بهرت له روقیه ههیه؟”

“نا، بهلام له دلم چه قیوه بهو زوانه دیتهوه و هه موومان پیکهوه

دهبین. تۆ و روقیه و من.”

“روقیه نامهی بۆ دهناردی؟”

“ئهی بۆتۆی نه ناردوه؟”

“نا بۆی نه ناردووم.”

“با، په یامی بۆ ناردووی که دست لهو کاره هه لگره و خۆت

بچه سینتهوه.”

“چووزانی؟”

“بۆ چما تۆ هه رچی دهیزانی به منی دهلیی تا منیش چیی دهیزانم

به تۆی بلیم؟”

“دایه گیان خه ریکی گه مه به ژیا نی خۆت و منیش دهکهی. من

نامه وئ تۆ تووشی چه رمه سه ری بی.”

“تۆ خه م له خۆت بخۆ. من پاش باوکتان له تۆ و روقیه به ده ر

که سم نه بوو. ئیستاش دوزانم تا دهمرم هیچ هیوایه کم نییه جگه له وهی ههردووکتان بیته وه کن خوم. ژیانی من چ نرخیکی ههیه؟ برۆ خه ریکی کاروباری خوت به و منیش داده نیشم و چاوه پئی روقیه م و هه ر کات ژنه که ی موسا دی و له ده رگا ده دا دلّم خوش ده بی، چونکه شیعر حافزم بو ده خوینیته وه و دلّم خوش ده بی که: ”دلّه مزگینی که دی لیره مه سیحا نه فه سی“.. ئەوهم بو لیک ده داته وه و له سه رخۆ خه وم لی ده که وی، به و هیوایه ی سبه ی به یانی له ده رگا ده درئ و تو و روقیه ده ست له ناو ده ستی یه ک وه ک سه رده مانی مندالیان لیم وه ژوور ده که ونه وه و له باوه شم ده گرن و منیش له خوشیان دهمرم...”

نهیده هیشت قسه که ی بپرّم. له دنیای خه یالدا ده تلایه وه. خه ونی خوش خوشی ده گپرانه وه. ئەو ئاره زوانه هینده ی چاوترووکاندنیک وه کولیان دینام. روقیه گیانم ده دی که پیکه وه له سه ر لیواری هه سیله که دانیشتووین و لاقمان له نیو ئاوه که دا لیک ده ده یین و سووره ماسیبه کان ده ترسین و دیسان دینه وه. ئەو وینه تیژتیپه ره ده ره وییه وه و من دیسان قه لافه ته ی هه ره شه که ر و توندوتیژخوازی ئەوم له شاشه که دا ده دی، که ده ستی له که له که ی ناوه و باسی عه زاب و ئەشکه نجه و سزادان ده کا. ئیمه دوژمنی یه کتر بووین و به خوینی یه ک تینوو. ئەو شه ره که ی هه لایساندبوو و من چارم نه بوو جگه له وه ی به رگری له خوم بکه م و بلئی و نه لئی چارم نه بوو جگه له وه ی خومی لی بییه ری بکه م و گوئی نه ده می.

به لام له و لاشه وه رییه کی دیکه م نه بوو. له بگره وه به رده ی نیو مالیدا

منی خستبووه گۆرپانیکهوه، که نهمدهزانی چۆن تیبدا زۆرانبازی بکهه. تا ئیستا کاری من ههر ئهوه بوو نه هیلم چهند کوپ و کچۆلهی بی ئهزموون و ناشقهناوبانگ به ههرا و ههنگه مهکانیان، سیاسهتی ولات تاوانبار بکهه. من دهمتوانی بهو که رهستانهیی هه مبوو پیشیان بگرم. هه ره شههه لئ دهکردن. پاسپۆرتهکانیانم زهوت دهکرد، دراوه بیانییه که یانم نه ده دانئ و به شهه و مملانی له دادگای ولاتانی خانه خویدا غه رامهه لئ دهستاندن. کارو پیشههه ئهوه بوو شاهه رستهکان له کۆنفدراسیۆنییهکان به ردهه، وینهی به رهه لستکاران بگرم و تو ماری بکهه و بینیره مه وه تاران و هه زاران دههوی دیکه. ئه زمونم هه بوو و سه ره داوه کهه به دهسته وه بوو. ئه و کارانه دیاره وردبینی و خویندنه وه و ماندوونه بوون و دووبه ره کی نانه وه و هه زار فرتوفیلی دیکه ی دهویست. ئهه کاره به هه موو کهه دهکرا.

به لام ئه و کار و پۆسته ی به منیان دابوو، خوینده واری و زانیاری و پیگه یشتووی سیاسی و هه زار بگه وه به رده ی دیکه ی پیویست بوو، که من لییان بیبه ری بووم. بۆم نه ده چۆوه سه ره یه که، شاهه نشا به چ مه به ستیک پاش رووداوه که ی جۆزه ردانی ۱۳۴۲ ئه و حیزب حیزبینه یه ی خستبووه ری؟ به راستی تینه ده گه یشتم ”سیاسه تی هاوسهنگی“ یانی چی. بۆ وینه ئه گهه من له ری خه باته که مدا به ره نگاری کۆمۆنیزم یان چه په کان ببامه وه و به ربینگیانم گرتبا و مالویرانم کردبان، ئه وههه ” چۆن شاهه نشای ریبه ری پایه به ر زمان له مۆسکۆ ده یانفه رموو: ” ئه گهه به ویستی خۆمان دراوسیمان هه لپژاردبایه، بی ئه ملاوئه ولا

یه کیتی سوڤیه تمان هه لده بژارد. "هه لبه ت ئه م حوکه ده بی شتیکی تیدا شاردرایته وه. ئاخو سیاسه تی ئه مریکا که له قیتمام هه موو له توپه ت بوون، چ پیوه ندییه کی به ئیمه وه هه یه که خاوه نشکو فرمانی دابوو روژنامه کان باسی ئه و مه سه له یه هه ر نه که ن. به ره لستکاران ده یانکرده هات و هه را و ده یانگوت به کوشتدانی لاوانی ئیران بو پشتیوانی له ملهوریکی هیچووچ چ سوودیکی بو ئیمه هه یه.

ده بی چ وه لامی ئه و به ریزانه بدهینه وه؟ ئاخو مه به ست ئه وه یه که ئیمه ده بی به رژه وه ندییه کانی ئه مریکا له که نداوی فارسدا بیاریزین؟ چه پییه کان ده یانگوت خاوه نشکو گوئله مستی ئه مریکایه و، به بی ئه مریکا ناتوانی په نجه له ئاوی رو بکا. ده ی خو ئه وه له گه ل سیاسه تی ناسیونالیستی یه ک ناگریته وه. منی مالویران زور کرچوکال بووم و هیچ سه روده رم لی دهر نه ده کرد، هه لبه ت ورد ورد وتاره کانی خاوه نشکو م له روژنامه کانداه خوینده وه و هه ندی قسه یم ئه ز به ر ده کرد. به لام له به رده م سه رکرده کانی ئازانسدا، هه ر ئه وه ندی باسی مه سه له یه کی تازه کرابایه، وه ک که ری له قور ده چه قیم. نه زان بووم و ته نیا به پی ئه زموون و زیره کی خو م ده زانی خه لکی به رچاوته نگ چاویکیان کردووه ته چوار و خواخوایانه قسه یه کم له زاری دهر بچی و وای لیک بده نه وه قسه م به شا گوتوو. زاتی شاهه نشا هه موو شتیکی بوو و هه رچی ده یانفه رموو، به بی که موزور شیایوی جیبه جیکردن. کیشه که ئه وه بوو که من له هه ندی شت تینه ده گه یستم. به رای من راکردنی وهر زیره کان له گونده وه بو شاری شتیکی وانه بوو هه ر دانیشن و چه ند سه عاتان له سه ری چه له حانی بکه ن

و پسیپۆری له ئەمریکاو هه بو بینن و گوندیی له دیهات راکردوو به دار و تیلا بنیزنه وه بیابانهکانی باشوور. من بهو ئەقله نوستانهیی خۆمه وه ده مگوت: دهی چ ده بئ ئەگه ر فلانه جوتیار بو کاریکی ئاسانتر بیته شاری و ژن و منداله که ی له گه ل خوی بیئیی و مال و هیلانیه که لیره پیکه وه بنی. زور شتی ئاوا هه بوو که هیچ کهس نهیده و پرا هه ر باسیشی بکا. من که سیکی وام نه بوو له و کیشانه دا راویژیکی پی بکه م. هه ر موسا گیانم هه بوو. ئاخه ر ئەویش خو هه موو شتیکی نه ده زانی. له و ۱۸ ساله دا له کاروباری بانکدا ببوو پسیپۆر. ئیتر دیلومه که ی خوی وه رگرتبوو. ئەو وه ک من نه بوو، به و حاله شه وه هیچ له نه ئینیه کهانی سیاسه ت تینه گه یشتبوو و، هه ر ئەو شتانه ی ده گوته وه که له بانک بیستبوونی. باسی هرووژمی وه رزیر بو شاره کان. ده یگوت:

”تزیکه ی سی ملیۆن دیهاتی روویان کردووه ته شاره کان.“
”بوچی؟“

”ئهو شتومه کهانه ی ئیمه له ده ره وپرا ده یانه ئینین، هه رزانترن له وه ی گوندی دروستی ده که ن و ده یه ئینه بازار ده یفرۆشن. ئیتر بو یان ده رناهیئیی په نیر بگرن. په نیری دانیمارک له په نیری خۆمالای خۆشتر و هه رزانتریشه.“

”ده ی بوچی ده یه ئین؟“

”ئهو ئاگات له کوئییه؟ ئەه ی ئەوهنده ساله له له ندهن چیت ده کرد؟“
”قسه کهت بکه.“

”له بهر تو نه با، قسه ی دلّم هه لده رشت.“

”بيکه.“

”به قوربان، يان کهري، يان خۆتمان لي کهر دهکهی. کي هاوردهی دهکا؟ خویان دهیکهن. ههر ههوانه ی له و دیزه به ده رخونه کردنه دا شهريکن. بوخویان دهیپرن و بوخوشيان دهیدروون. ههر هاودهسته کانی دهربار. هه زه تی خاوه نشکۆش ئاگاداره.“

له به رخۆمه وه گۆتم: ”کورپه ئه و موسایه ش چاک بیشه رم بووه. سه یرم کرد وا باشتره لینگه ریم قسه ی دلای بکا. پرسیم: ”ده ی باشه چ زیانیکی هه یه گوندی بیته شار؟“

”بین چ بکه ن؟ ئه وانه نان و ئاویان دهوی. کاریان دهوی.“

”ئه ی کارخانه بوچی دروست دهکه یین؟ چمان دهوی؟“

”کارخانه کانی ئیمه، پینچ هه زار، ده هه زار، سه د هه زار کریکاریان دهوی نه ک سی ملیون کهس. ئه ویش کریکاری پیشه یی که له پاکستان و کوریاهه ده یانه یین، نه ک دیهاتی گیل.“

”که و ابوو ریفورمی زهوی و زار و کۆمپانیا هه ره وه زییه کان هه مووی فشه یه؟“

”کاکي خۆم، من نازانم. له گوندیش نه بوومه. ناشتوانم هه یچ بلیم. ئه م کارمه ندگه له ی بانک ده لاین، هه مووی قسه ی قۆره. ده یان جار ئه و دژبه رییه نه م راگه یاندوه. ئیتر چه ندرۆژیکیان ده گرن و به پاره یه ک به ریان ده دن و ئازاد ده کړین. نه چه پی بوونه، نه ئیسلامی و نه کۆمونیست. چیان لی بکه ن؟ ئه وانه ده لاین: گوندیه کی به دوو هیکتار زهوی تیروپر ده زی، ژیانی خانه واده یه کی چه ند که سی پی دابین ناکړی. خونکاره کان

دهستیان به سهر زهوییه باشه کاندا گرتووه و ئه و زهوییه هات که قهت ئاو نایانگاتی داویانن به جووتیاران. جا وهره دهوله تیش هات ژیانیان باشتر بکا، هر گووی تیکرد. مامان دووکه س بن، منداله که ی سهری خوار ده بی. دهوله ت هات و نرخ ی کالآ کشتوکالیه کانی ری ک خست، له و سونگه یه وه دیهاتی زهوی و زار و گا و جووت و وهردی به جی هیشت و هاته شاری. لیتره ده بیته کریکار و کاره کهر و سوال و دزی دهکا، به لام له برسانیش ده مرئ.

“یانی چون؟”

“یانی ئه وه ی که روژ به روژ به ره می کشتوکالی که م ده بیته وه و پیداویستی شاره کان روژ به روژ پتر ده بی. چار چ بوو؟ هر کالای پیویستیان له دهره وه هیئا و له ولاشه وه به ره می خومالی که م بووه. من ئه وه م له یه کی که له مودیره کانی بانک بیست. پسپوری ئامار بوو. راپورته که م گه یانده وه. چهند سالی که له ژاپون دهرسی سهرژمییری به کومپیوتهری خویندبوو و له به شی ئاماره وه رایانگوییست بو به شیکی دیکه.”

“ئه لاهوئه که بر، سهرم له و کارانه دهرناچی.”

“به گیانی تو، منیش میتشکم کای تیدایه. له هه موو ئه وانه ش خراپتر روژ به روژ مه سه له ی هه لاهوسانی پاره یه”

“هه لاهوسان چییه؟”

“وه لاه ی ئه وه ش نازانم. ده بی له پسپوران بپرسی.”

“ئه ی پاره چون هه لداوسی؟”

من جووتیک که وشم ده کری، بو وینه به دووسه دتمه ن. به مووچه ی

مانگانه کهم دهمتوانی سهد جووت بکړم. ئیستا موچه کهم بوو هته دوو هیندهی جارن و ناتوانم سهد جووت کهوشی پی بکړم. نرخی جووتیک کهوش گهیشتووه ته ئاستی موچه کهی من.“

”نیگه یشتم. له لهنده نیش هر وا بو.“

دهمویست له باره ی نارہزایی کریکارانه وه پرسیاری لی بکه م. گوتی:

”وه لاهی ئاگام له وه نییه، ده بی له ئه هلی خوی بپرسی. ده لین، ئه وانه کومونیسته کان دنه یان دهن.“

”من نازانم ئه و کومونیسټانه چ زولیکن که ده توان هه موو هه وله کانی جه نایی شا پووجه ل بکه نه وه. مه گهر بوخویان پشکیان له کارخانه کاندای نییه؟ خویان له په رله مان نوینه ریان هه یه، ئیتر چیان ده وی؟ ئیستا ئیران گه وره ترین ولاتی کریکاری ری روژه ولاتی ناوه راسته. پینچ ملیون کهس له ئابووری ولات موچه وهرده گرن. ئه وانه پشتیوانی خاوه نشکون. ئینجا چهند جووجه کومونیسټی له وانه ی من له ئه وروپا که ولم ده کردن، هاتون سهریان له خه لک شیواندوه.“

ئو شتانه بوون که سهرم لی دهرنه ده کردن. ئه و جار یه کیک له وه به چکه کومونیسټانه له نامه ی دکتورا کهیدا وای نشان دابوو که قهیرانی ئابووری ده بیته هو ی شوړشی کومه لایه تی. نه مهیشټ وده زارته ی زانست نامه که ی قبول بکا. له کاره تازه که مدا له گه ل ئه و مهسه له ئالوزانه رووبه پوو بووم.

که تووشی کونه ئاشناکانم ده بووم، کهسانی وهک ئاهاری و خانعه لی و دهماوهندی، که ئیستا پاروویان له رو ن که وتبوو، کویتهم ده شه لی

و بارم لار دهبوو. خۆی خاوهنشکو روژیکیان، بژارده بیرمهندهکان و کۆنهئاشناکانی منیشی بانگ کردبوو و ئەمری فەرمووبوو: بچن و بکۆلنەوه بزانی ئەو خەلک له هەموو چین و توێژەکان له چی توورپن و، وەرئەوه ئاکامی لیکۆلینەوهکانی خۆتانم پێ بلین و من خۆم بریار دەدەم. یەکیک له و برادەرانه ئاماژەیی بەوه کرد که له ولاتدا تەنیا یەک کەس حوکم دەکا و فەرمانرەوا یە و راویژ بە کەس ناکا و ئەوه خۆی هۆکاری پشێویە و دەبێ رییەکی دیکە بگرینە بەر. میان ئاگادار کردەوه که له پشت پەرەدەکەوه کاروبارەکەم رێک دەخست و منیش ئەمرم کرد بە شەقان دەریان کردە دەری.

له کۆنفرانسی سەرۆکی ریکخراوی هەموو ولاتان و زۆربەیی ولاتانی ئەورووپایی و ئەمریکایش باسی هۆکارەکانی نارهزایەتی هەندی چین و توێژی کۆمەڵ بوو بە باسیکی گرینگ. یەک دوو کەس گوتیان، جەنگی روالەتی نوێنەرانی "ئێرانی نوێ" و حیزبی خەلک "تاقمییکی وا لێ کردوو گومان له سیاسەتی شاهەنشا بکەن و رەخنەری لێ بگرن. دەبێ ئەو دەرکۆکەیه دابخری. بەشیکی زۆری دانوستانەکان هەر باسی ئەو شتانه بوون که له کۆبوونەوهی "پیداچوونەوه و چاوپیداخشانەوه" دا تاوتوێ کرابوو.

دەسەلات دەبی ورده ورده بکەوێتە دەستی خەلک، ئەویش نەک ئەوهندەیی که قەسەیی شا بشکینری.

لێرەش باسی هەموانیکردنی ئابووری ولات بوو و، پێویستبوونی کۆمپانیای سەرمایهی وردهدەولەمەندان بۆ دامەزراندنی پیشەسازی

نوئ. کرینی هموو کارخانه گه وره کان، به حق و ناحق پاوانی چهند که سیکه به تاییه تی ئەوانه ی خویمان به دهرباره وه دنوو سینن و، ئەم دیواره ش دەبی هەلبگیرئ. ئەوانه ی موویان له ماست دهرده کیشا، دهیانزانی مه به ست سهرکرده کانی سوپا و ئازانسە، که ساتوسه ودای که لوپه لی ته کنیکی سوپا و دهریاداری و فرۆکه وانییان به مافی بی ئەملا و ئەولای خویمان دهرانی. دیاره ئەو وتارده ره له وه قسه زانتر بوو که نه زانی له وانیه ره خنه کانی بینه په تیک و بکه ونه گهردنی خویه وه. هەر بو شوینه ونکردن پی له سهر ئەوه داگرته وه که، شاهه نشا ده بی هاندهری سهرمایه داری بی و، کئ ههیه نه زانی که جه نابیان له خو شپژئیوی خه لک بترازی هیچیان ناوی و هموو سامان و دارایی به پریزیان له خزمه تی خه لکدایه.

ئەگەر هه ولی شینگی رانه ی ئەو نه بوایه، سهرمایه داری له و ولاته ی ئیمه دا هیچ گه شه یه کی نه ده کرد و ئەم ناوبانگه ی ئیستای نه ده بوو. - مه به ستی وتارده ره که ئەوه بوو، که ئەو تاومه بچوکه ی له لووتکه ی ئابووری و بازرگانیه ی ئیراندان، نابی سهرپیچی بکه ن و بینه ریگری به رده م ئەو بازارانه ی سهرمایه یه کی که لانیان نییه ته نیا بو ئەوه ی خویمان سوودیکی زیاتریان پی ببردئ. هه رچونیک بی، ده سه لاتی خاوه نشکوچ له سهرکرده یه تی سیاسی و چ له بواری گه شه ی ئابووری و کومه لایه تیدا نابی سنووردار بکری. ئەوه بوو کورته ی دانوستانه کان له ئەنجومه نی به رزی ئازانسدا.

هەر له و سهرده مه دا، گرانبوونی نه وت، ئابووری و پیشه سازی

مەملەكەتە كانى رۆژئاۋاي تەۋاۋ لەرزۆك كوردبوو و شاھەنشا بەرنامە يەكى ھەبوو و، خەرىك بوو جىبەجىي دەكرد بۆ ئەۋەدى بە قەلەمبازىكى پىشەسازىدا بگەنەۋە ”شارستانىيە تە مەزنەكە.“ كړېنى پشكەكانى گروپ و دانى وام بە ولاتانى دىكە و ئەو سوودە زۆروزەۋەندەدى بە نەسىبى پىاۋانى ئابوورى دەبوو و، ھەلقۇستنەۋەدى ئەو كەسانەدى لە ئاستە ھەرە بەرزەكانى حوكمەتدا جىي خۇيان خۇش كوردبوو و تالانى پىداۋىستى خەلك، ۋەھا چاۋپىداخشانەۋە يەكى كوردبوو شتىكى پىۋىست.

ھەموو ئەو شتانە و مشتومر و كۆنفرانسەكان و كىپرکىي نابەجى و ئەو سەرۋەت و سامانە زۆرەدى سەر كوردەكان كۆيان دەكردەۋە و ئەو زىدەپۇيانەدى سەرمەستانى دەسەلات و سامان، ھەتا ۋاي لى ھات دوو ۋەزىر لەسەر قومار دەمانچەيان لىك كىشا و سەرلەشكرىك، ئەو ئەمۇستىلە بەرلىانىيەدى شاھەنشا داۋاي كوردبوو بۆ شاژنى بگرن، شەۋىكىيان بە نىۋەقىمەت لە گەۋھەرفرۇشىكى كړى و ديارە بەدەپىبى نەپنى و بلاقۇكى بەزەر^۹ نەك ھەر لە كاغەز و نووسراۋى كۆمۇنىستەكان و كۆنفراسىۋنىيەكاندا، بگرە لە سپپارەدى مەلاكانىشدا ھەبوو و ھەموو ئەو شتانە بوونە ھۇى ئەۋەدى جەنابى خاۋەنشكۆ دلى زۆر شكا و بپارىيان فەرمو پىش بەو بىسەرۋەبىيە بگرن و چاۋقايمەكان جەۋ بگەن.

ھەر بەو مەبەستە رۆژى ۱۱ى رەشەمەدى ۱۳۵۳ فەرموۋيان، حىزبەكان ھەلۋەشنىرنەۋە و حىزبى ”رەستاخىزى ئىران“ دا بمەزرىنرى.

۹- بە زەر: ھەر شتىكى زىانى ھەبى. دوۋپشك زەرى ھەيە بۇيە دەيكوژىن.*

له فهرماني شايانه دا وا هاتبوو، كه هه موو كرپكار و وهزير و زانا و بازركان و پياواني حوكمهت و هه موو ئهوانه ي خويان به ئيراني دهزنان و ههز دهكهن وهك ئيرانيهك له گه ليان هه لسوكه وت بكرئ، دهبي هر له ئيستاره تا به ياني بينه نيو ئه م حيزبه وه و ئهوانه ي ئه م فهرمانه بشكئين، يان هر وا ئه ندامي ريخراويكي نياسايي بن، دهبي يان بچنه بهنديخانه وه يان ولات به جي بهيلن و به بي ئه وه ي تپچووي سه فهريان بدريتي بو كوي دهرون، برون.

له ناكاو وهزعه كه گورا. بهرزه وهنديه رستان ده مامكيان له روخساريان دا و سفرهيه كي رهنگينيان دوزيه وه و به هيواي داگيركردي پوسته بهرزهكان و به دهسته هيتاني پله وپايه، هرووژميان هينا. ئاهاري بوو به وهزيري داد. خان عهلي بوو به سهروكي زانكوي ته وريز و دهماوهندي بوو به وهزيري ده ربار.

سهروكي ئازانس گوردرا. تيمسار سه ره له شكرديسان هاته وه نيو ئازانس. سوپاييه كان هاتن. سهروكايه تبي ئازانس درايه وه به سه ره له شكركي ديكه. هر كامه و ورده دهستوپيوه ندهكاني خويانان هيتاوه.

من شه خسي خاوه نشكو داينا بووم و كهس نه يده ويرا دهستم بو به ري. به لام كهس كاريكي به من نه ده سپارد. به روالهت كاروباري قوتابيه كان له هه موو دنيا له هيندستانه وه تا ئه مريكا و كانادا له ئه ستوي من بوو. به لام كهس كاريكي به من نه ده سپارد. كهس به قسه ي نه ده كردم. هر كام له ساواكييه كانى ولاتانى ئه وروپا و ئه مريكا و ئاسيا سه ره به يه كيك له و باليوزانه بوون كه خو شه ويستي شا و حيزبي ره ستاخيز بوون و

رێگه‌یان نه‌ده‌دا خه‌لك خۆيان له كاری هه‌لقورتین. چه‌ند به‌رپرسیکی ئازانسیان له‌سه‌ر كار لابرد به‌و خه‌یاله‌ی كه داروده‌سته‌ی من. گوتیان له‌هه‌رای هه‌لاوسان نرخ و گرانبوونی شتومه‌كدا ئه‌وه‌نده‌یان چه‌په‌لوش كرد، كه پێویستیان به‌و قه‌ره‌پووله‌ی ئازانس نییه.

حه‌فته‌یه‌کی مابوو بۆ نه‌ورۆزی ١٣٥٥، ئاهاری وه‌زیری داد هاته لام. هه‌یشتا هه‌واكه‌ی سارد بوو. هه‌یشتا چه‌ند ره‌گه‌ به‌فریک له‌ باخه‌كه‌ی نیاوه‌راندا مابوو. داره‌كان رووت و ره‌به‌ن بوون. تاك و لۆ گۆلی وه‌نه‌وشه‌یی و گه‌زیزه‌ چووزه‌ره‌یان دا‌بوو. چووزه‌ره‌ لی‌ره‌ و له‌وئ مزگینیی هاتنی به‌هاریان دینا. سه‌عات هه‌وتی ئیواره‌ بوو. خۆر خه‌ریك بوو له‌ پشت سنۆبه‌ره‌كانه‌وه‌ خۆی ده‌شارده‌وه‌.

هه‌یشتا دانه‌نیشتبوو، پرسیی:

“ده‌نگوباس؟ ئه‌وه‌ چیه‌ جیگۆرکی به‌هه‌مووان ده‌كه‌ن؟”

“واز له‌ دیپلۆماسی بینه. ده‌لێن تا ئیستا كاره‌كان به‌ ده‌ست ساواکییه‌ نه‌رمونیانه‌كانه‌وه‌ بوون و، ئه‌وه‌ نه‌رمونیانییه‌ش کاریکی وای كردوه‌ دژبه‌ران سه‌ر به‌رز بکه‌نه‌وه‌ و رایه‌رن.”

ده‌یویست قسه‌م لێ ده‌ربکیشی. بیده‌نگ بوو. ده‌رفه‌تم نه‌دا.

“ده‌ی قسه‌ بکه‌، بۆم باس بکه‌. تۆ له‌ من باشتر ئاگاداری.”

“لێت ده‌ترسم.”

“هاتووێه‌ته‌ ماله‌که‌م و لێشم ده‌ترسی؟”

“هه‌رچۆنیک بێ تۆ جیگری سه‌رۆکی ئازانسی.”

“به‌لام ده‌ره‌قه‌ت وه‌زیریك نایه‌م كه‌ شاهه‌نشا خۆی هه‌لیبژاردوه‌وه‌.”

”کئ چووزانی؟ به چەند راپۆرتیک و چەند کەسیکی وەک من سەرموكلات لی دەدەن.“

”دەست هەلگرە، قسەکەت بکە.“

”ئەمریان فەرموووە چەند کەسیک دادگایی بکەم.“

”لە ئازانس؟“

”هئ ئازانسیشیان تیدایە. یەکیکیان سپاسلار بووە. دەبی وەلام بداتەو.“

”نەکا منیشیان لەگەلم؟“

”نا، لەگەل تۆیان نییە. بەلام ئەو دوو وەزیرە دەمانچەیان لیک کیشا، ئەوانن. فەرموووانە دەبی بکریتە هەرا. دەبی خەلگە نارازییەکە ئارام بکریتەو.“

پرسیم:

”ئەئ چ زانیارییەکت لەسەر من هەیه؟ ئیستا ئەو بیست سالیکە یەکتەر دەناسین. هەر لەو سالیوە کە لە حیزبدا بووین. زۆرم چاکە لەگەل کردووی. قەت پاشقولم نەداوی. بەندکردنی مامۆستاکان فیل بوو. دوژمنایەتی لەگەل تۆ نەبوو. ئەوەندە دەزانم تۆش لە هیچ کوئ خراپەئەنت نەگوتوو. ئیستا کە هەندئ دەیانەوئ لە عەرزەم بدەن، کەسانی وەک ئیووە دەبی وەلامی چاکەم بدەنەو. خۆ تیمسار سەرلەشکر دەناسی، میردەکەئەئ مۆنیکا...“

”ناگات لئەئ نییە، ئیستاش بە نازیک پیاو دەکوژئ و دلان دەبا بە تالان. لەگەل ژنەکەئ لەسەر سامان و مالی دنیا شەپیانە. تەلاق

و جیابوونه‌وه. ژنه قورس و قایم راوه‌ستاوه و ده‌لی، چیمان هه‌یه ده‌بی نیوه‌ی بکه‌ین، ئەگینا ئاشکرات ده‌که‌م. په‌روه‌نده‌کانیان له دادگا باری حوشتریکه. که‌س کاری به‌تو نییه. ئەوانه‌ی خراپه‌ی تۆیان ده‌وی، ده‌ست له روقیه هه‌لناگرن. خوشکه‌که‌ت له کوئییه؟“

”هه‌ر ئەوه‌نده‌م لی روونه له زیندان نییه. له‌وانه‌یه له ده‌روه‌ه بی. له فه‌لستین، له ئەورووپا. له‌وانه‌شه‌ نه‌مایه.“

”نا، بی ئەملا و ئەولا زیندووه، ئەگینا هاوکاره‌کانی ئیستا و جارانیشت ئەوه‌نده‌ی وه‌شوین نه‌ده‌که‌وتن. ئەگه‌ر راستیت ده‌وی، من بۆ ئەو کاره‌ نه‌هاتومه‌ لات.“

”راوه‌سته.“

ئهمرم به “زاوا” کرد، که ئیستا هم به‌رده‌ستم بوو و هه‌میش ئاگای لیم بوو، چا و شیرینی بۆ جه‌نابی وه‌زیر بیئی. تۆزیک قسه‌ی خوشمان کرد و زاوام نارده‌ راوه‌ ژیشک^{۱۰}، بۆ ئەوه‌ی به‌ته‌نیا بین و نه‌توانی گویمان لی هه‌لبخا. له‌وده‌مه‌وه که کرابوومه‌ جیگری سه‌روکی ئاژانس و له‌ باخی نیاوه‌ران ده‌ژيام، چهند که‌سیک به‌رده‌وام له‌ ده‌وروبه‌ری قاسید و ئیشگر بوون، نه‌کا ناحه‌زان زه‌بریکم لی بوه‌شینن. یه‌کیکیان “زاوا” بوو، که ئیتر ببوه‌ پسپۆری بنه‌ماله‌که‌م و پیشینه‌ و هه‌موو شتیکم. ئەو به‌نده‌ی خواجه کابرایه‌کی ساده‌ بوو

۱۰- راوه‌ژیشک/ژووشک: نارنی که‌سیک بۆ راوه‌ژووشک، وه‌ختیک دوو یان چهند که‌سیک ده‌یانه‌وی کاریک بکه‌ن به‌لام یه‌کیکی دیکه‌یان له‌لایه‌ و هه‌زنکه‌ن ئاگادار بی، به‌شوین کاریکیدا ده‌نیزن بۆ ئەوه‌ی تا دپته‌وه‌ ئەوانه‌ی نارديوویانه‌ کاره‌که‌ی خویان بکه‌ن.

و پاش ئه وهى كه وتينه نامه گۆرپينه وه له لهندهنه وه، متمانهمان به يهكتر كرد و، ههر ئه و رۆژهى گهيشتمه وه، پىي گوتم كه جيهانگير راي سپاردوه هه موو رۆژى راپورتىكى له سه ر هاتوچۆيه كانى من بۆ به رى. دياره ده يتوانى بنووسى كه وه زيرى داد هاتووته لاي من، به لام نه مده ويست ئاگاي له بنج و بناوانى كارى من بى و بزاني چ ده كم. كه زانيم كه سمان له ده ور نييه، گوتم: ”جا پريسكه ي دلّت بكه وه. مه ترسه. قسه كانمان له هيچ كوئى نانووسرينه وه و له هيچ كوئيش ناگيردرينه وه.“

”له باره ي سپاسالار هادييه وه يه، كابرايه كى مله وره و له هيچ كه س و هيچ شتى ناترسى و هيشتا، سه ره راي ئه وه ي چه ند مانگه له زيندانه، هيشتا هه ر پىي وايه سپاسالاره و چه ندين له شكرى له به ر ده ستن. ئه فسه ريكي خوينه وار و به ئه زمونه، كه چه ندى چه ند سالان سه رۆكى كوليژى سه ربازى بووه و يه كيكه له و كه سه به ناوبانگانه ي له ئازهر بايجان سه ركه وت.“

”چ تۆمه تىكيان داوته پالى؟“

”هيچ به لگه يه ك له گۆرپى نييه. ئاماژه زۆرن. چه ندى چه ند سالان به رپرسى كرپنى چه كوچۆل له ئەمريكا بووه. له سۆنگه ي پيشنيارى ئه وه وه نه وتىكى زۆر درا به ئەمريكا بۆ ئه وه ي چه كى لى بگردرى، تا وای لى هات له رۆژنامه كانى ده ره وه ي ولاتدا ده لىن، ده وله تى ئيران پاش ئەلمانيا و به ريتانيا له هه موو ولاتانى ناتۆ چه كدارتره. له و بواره وه كۆمه لىك زانيارى له رۆژنامه كانى فه ره نسا و سۆقيه تدا بلاو بوونه ته وه.“

ئەو كرىنانە، جگە لەو و ھاوکارىكى دىكەى كە لە فەرەنسا ماووتەو و نەھاتۆتەو و ئىران، كەس لىيان ئاگادار نىيە. تەنانەت شاھەنشاش. ھەر ئو گوینەدانە بە خاوەنشكۆ، ئەوى زویر كردوو و ئىستا ھادى كەوتوو تە بەر غەزەب و دەبى تاوانەكەى بەدا.

”تۆمەتى مالىيشى دراووتە پال؟“

”ئەى ئەو ھەموو مەك و مالا نمرودىيە لە كوئو ھاتوو؟ بەلام بەلگەيەكمان بەدەستەو نىيە. ھىچ شتىك نىيە. خۆى پىوھندى بەم دادگەيەو نىيە. دەبى لە ديوانى حىزبدا يەكلا بكرىتەو. بەداخو و چونكە خاوەنشكۆ خۆى باشارى ناكا و دەترسى ئەگەر زۆرى بۆ بىن ناو و ناوبانگىك بۆ خۆى دەستەبەر بكا، بۆيە كارەكەيان بە دادگا سپاردوو و، ئىستائىش من تىدا ماوم. بە دلىيايەو لە ئەمريكائىش تۆمەتبار خەلكىكى ھەيە ھاودەستى بن و لای بگرن. ئاسايە كە بايى سەدان مليۆن دۆلار كرىن، بەبى فرتوفىل جىبەجى نابى و كارخانەكانى چەكسازىش سووڊىكى باشيان لەو ساتوسەودايە وەرگرتوو و ھەز ناكەن دارەدەستەكەيان بەكویتە مەترسىيەو و لەمەودوا كەس نەویرى ساتوسەودايان لەگەل بكا. رۆژنامەيەكى ئەمريكى نووسىبووى، لە ھەر دۆلارىكى كە ئەمريكىيەكان لەبرى نەوت دەيدەنە ئىران، دوو دۆلارى دەگەرپىتەو. بەرھەلستكارانىش ھەرايان لى بەرز بۆتەو. سەناتۆرىك نارەزايەتى دەربړيو، كە ئىمە خەرىكىن بەبى ئەوھى خۆمان بزائىن دەخزىنە نىو كۆمەلەك مشتومرەو، كە ھىچ پىوھندىيەكەيان بە ئىمەو نىيە. بەرژەوھندىيە ھەياتىيەكانى ولاتانى

بەرھەمھینەری نەوت، لەبەر ئەوەی ئیەمە خەریکین ئێران پڕچەک دەکەین، دەکەویتە مەترسییەو و، هیچ دوور نییە ئەم چەکوچۆلە لە کەنداوی فارسدا شەڕ و دوژمنایەتیەکی لێ بکەوێتەو و زۆر شتی دیکەش... شاهەنشا پێیان وایە ئەم ھەرپوگیفانە بە مەبەستی پشتیوانییە لە سپاسالار. خوشیان بەگومانن. جاریکیان فەرموویان، دەبی کارەکە یەکلایە بێتەو. ئیەمەیش پینچ سالمان زیندانی بە تاوانی بی دەسپێنی بۆ بریەو.

دوایی خزم و کەس و دۆستەکانی لە بەریتانیا و ئەمریکا کردیانە ھەرایەک ھەر مەپرسە. شاهەنشا دەماری بەزەبیان جوولای. فەرموویان، زۆرتان بۆ ھیناون و لەوانە یە پنیوست نەبووی ئەوەندە سزا بچێژی. خۆ دەبینن من چارم نییە و گیرم خواردوو و ئیستایش ئەو فکریم بە مێشکیدا ھاتوو و ھاتووم تەگبیر بە دۆستیکی بیست سالانە ی خۆم بکەم.

بە لەبزیکی ئەوەندە پاکوبیگەرد و خۆمانە ئەم قسە یە ی کرد: "ھاتووم تەگبیر بە دۆستیکی بیست سالانە ی خۆم بکەم."

"حەز دەکە ی کۆنیاکیکت بۆ بینم؟"

"ئەگەر بە مەبەستی پتەوتربوونی دۆستایەتیمان بی و تۆیش بخۆیتەو، زۆرم پێخۆشە."

شووشە کۆنیاکە کەم ھینا و لە دوو پیاڵەم کرد و لیکمان دا و ھەلمان دان.

"دە ی جا بزنام چ تەگبیریکی؟"

”ئەو ھەم بۇ ۋەزىرى دەربارىش باس نەكردوۋە، كە يەككە لە ھاورى
كۆنەكانى خۆم. تۆ يەكەم كەسى لەم شتە ئاگادار دەبى.“
”دەمەۋى پېنشىيار بە ھەزرتى خاۋەنشكۆ بدەم، لە جىژنى نەورۇزدا
كۆمەلىك لە زىندانىيەكان ئازاد بكا.“

”دەتەۋى لىخۆشبوۋنى گشتى لە خاۋەنشكۆ ۋەرگرى؟“
”چ زىانىكى ھەيە؟ شاھەنشا خۆشەويستتەر دەبى. ھەم لە ناوخۇ
ۋ ھەمىش لە دەرەۋەى ئىران، كە ھەموو رۇژى باس باسى مافى
مروڤتە ۋ دەبىتە ئامرازىكىش بۇ بانگەشەى ئەو بۇچوۋنە كە ئىران
ۋلاتىكى دىموكراتىكە ۋ خەرىكە لەو بواردەۋە ھەنگاۋى گرینگ
ھەلدەگرى ۋ ھەم لە ناوخۇى ۋلاتىشدا، بلىى ۋ نەلىى دەبى پېشى ئەو
نارەزايەبىيانە بگىردرى. ئىۋە بە ۳۰ تا ۵۰ ھەزار كارمەند ۋ سى مىۋن
سىخوۋرەكەتەنەۋە ۋ ئىمەى حكومىمىش بە راگەياندى لىخۆشبوۋنى
گشتى شايانە...“

”ئەو سى مىۋن سىخوۋر ۋ شەش ھەزار ساۋاكيەت لە كوئ
ھىناۋە؟“

”ئەۋانە ئەو دەنگۋيانەن كە لە مېدىا بىيانىيەكاندا بەتايىبەتى لە
لىخۆشبوۋنى نىۋدەۋلەتيدا بانگەشەيان پىۋە دەكرى.“

”مەبەستت لەو لىخۆشبوۋنى گشتىيە چىيە؟ دەتەۋى چ بكەى؟“
”ئەۋە پرسىيارىكى بنەمايىە. يەكەم ئەو سىپاسالار ھادىيە لەكۆل
خۆمان دەكەينەۋە ۋ دواى ئەۋەش، بەو گومانلىكراۋانەى خۆيان
شاردوۋەتەۋە، تىيان دەگەيەنن ۋ پىيان دەلىن دەست لە شەپراشۋى

هه‌لگرن و بین خه‌ریکی بنیاتنان بن، کهس کاری پینانه‌وه نییه. بۆ
 وینه، یه‌کیکیان هه‌ر روقیه خانمه‌یه، که تا ئیستا کهس نه‌یگوتوو
 خراپه‌کاره. هیچ تاوانیکیشی نه‌کردوو، یان لانیکه‌م ئیمه‌ ئاگامان لئ
 نییه. لیخۆشبوونیکی گشتی دهرفته‌ی پین دها بچیته‌وه سه‌ر کاره‌که‌ی
 و، ژیانی خۆی به‌ فیدای چه‌ند که‌سیک نه‌کا. پیم وایه‌ ئه‌م لیخۆشبوونه
 گشتیه‌ ئاویکه‌ و به‌ سه‌ر تیکه‌ری ئاگره‌ لاییسینه‌راندان ده‌کرئ. “
 ”ئیمه‌یش له‌ گفتوگو تاییه‌تی و فه‌رمیه‌کانماندا بیر له‌وه‌ ده‌که‌ینه‌وه
 خه‌لک هان بده‌ین بۆ شاپه‌رستی و نه‌هیشتنی نار‌ه‌زایه‌تی گشتی، به‌لام
 تا ئیستا کهس ئه‌وه‌ی نه‌هیناوه‌ته‌ گۆری که‌ ده‌کرئ له‌م ریگه‌یه‌وه‌ به‌
 ئامانج بگه‌ین. راشکاوانه‌ ده‌لیم، ئه‌و لیخۆشبوونه‌ گشتیه‌ی تو ریگ
 پیچه‌وانه‌ی سیاسه‌تی ئاژانسه‌. ئیمه‌ وایه‌ خه‌ریکین قانونی ۱۳۱۰ی
 دژه‌کۆمۆنیستی توندتر ده‌که‌ین و بۆ ئه‌ندامانی حیزبی تووده‌ و
 لایه‌نگرانی مارکسیزم لینینیزم له‌بری ده‌سال زیندان، به‌ لایه‌نی که‌مه‌وه
 زیندانی تاهه‌تایی ده‌برینه‌وه، که‌چی ئیوه‌ چونکه‌ به‌ده‌ست سپاسالاره‌وه
 گیرتان خواردوو، ده‌تانه‌وی بۆ ده‌سروکه‌یه‌ک، قه‌یسه‌رییه‌ک ئاگر بده‌ن.
 هه‌ر ده‌لی نازانن مه‌مله‌که‌ت خه‌ریکه‌ ئاگر ده‌گرئ. نه‌تانیه‌ستوو له
 مانگرتنه‌که‌ی پالاوگه‌ی ته‌وریزدا چیی نه‌مابوو هه‌موو شاره‌که‌ خاپوور
 بی؟ ئاگاتان له‌ مانگرتنی چیمه‌نتۆسازیی سو‌فیان و ئیران ناسیۆنالیش
 نییه‌؟ جه‌نابی ئاهاری، چۆن بزانی له‌ تیکه‌ه‌لچوون له‌گه‌ل فیداییان و
 مجاهدین و مارکسیست ئیسلامیه‌کاندا چه‌ند که‌س کوژراون و چه‌ند
 کاربه‌ده‌ستی ئاژانس گیانیان به‌خت کردوو؟ خو ئه‌وه‌شت بیستوو که

پار به هاری سەرۆکه که شیان کوژرا؟ جه نابی وه زیر، خو تو کابرایه کی کرچوکال نی و دلنیا تۆیش ئه وهت بیستوو هتوه که له حوسینییه ی ئیرشاد چ روو دهدا. ده ته وی یه کیک له و تومارانه تان بو بخوینمه وه که هه موو روژی سهددانه سهددانه له ئیراقه وه بۆمان دین، بو ئه وه ی بزانی چ ناو و ناتوره یه که له حه زره تی خاوه نشکو و بنه ماله شه ریف و نه جیبه که یان ده نین؟“

جه نابی وه زیر نه یه هیشته باقییه که ی باس بکه م.

”به لی بیستوو مه. به لام ئیوه ته نیا روویه کی دراوه که ده بین، ده بی سه یریکی ئه و دیوی دراوه که ش بکه ن. له وه به ریشه وه، ئه وه ئیوه و شاهه نشا و سوپا راوه ستاون. خو یان فه رموویانه که س باشاری من ناکا و له گه ل منی پی نا کرئ. مه لا کین؟ کو مۆنیسته کان هیچ گوویه کیان پی نا خورئ. ئه و ”به ره ی ئازادی“ یه م وا کلک و گوئ کردوو، بو حه وت پشتیانم ته مبی کردوون. من حه وسه ده هزار سه ربازم هه یه. بفرموو با بیته مه یدان.“

”ئه و قسانه راستن. به لام ئاخه ده زانی، که ئه و شریتانه ده که ونه ده ست ئه و خه لکه ره شوک و گیله، چه نده یان کار تی ده کا؟ ده بی بلیم زور زیاتر له وه ی میدیاکان هه ول دهن بیخه نه میشکی خه لکه وه. ئه و شریتانه خه لک ده وروژینن. به لی، با بکه ونه ده ست موسه دیقییه کان، جا ده زانی چ هه رایه کی پی ده نینه وه. ئه وان ئازادییان ده وی. داوای مافی ئینسانی ده که ن. داوای هه لوه شانده وه ی حیزبی ره ستاخیزه، هه ره ئه وشته ی شاهه نشا ئه وه نده دلی پیوه یه تی. خو له ناوه روکه که ی

تیده‌گه‌ی؟ به و حاله‌وه ئیتر من ناتوانم له نیاوه‌ران باخ و خانووه‌کم هه‌بێ و تۆیش جه‌نابی وه‌زیر ناتوانی له‌سه‌ر کورسیی وه‌زاره‌ت پال بده‌یته‌وه. “ته‌ی که‌وابوو ریگه‌که‌ی چیه‌؟ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تۆ باسیان ده‌که‌ی، ئه‌وه‌یان لێ ده‌که‌ویتته‌وه که ئاگریک له بن خۆله‌میشه‌که‌دایه و خه‌لکیکیش هه‌رچۆنیکێ بێ به شریه‌ت و وتار و ئامۆژگاری و به‌یاننامه فووی لێ ده‌که‌ن و ده‌یگه‌شیننه‌وه و بلیسه‌کانیشی به مانگرتن و هه‌لکو‌تانه‌سه‌ر ناوه‌نده ده‌وله‌تی و دامه‌زراوه ئه‌مریکاییه‌کان بلیسه ده‌ستین.”

تاویک راوه‌ستم. دیتم ئه‌و تازه‌به‌سه‌رداکه‌وتوووه خه‌ریکه یاری به ئاگر ده‌کا. خۆم پێ نه‌گیرا.

“گه‌نجۆ، وادیاره له کاره‌که‌ت رازی نی و له‌وه زیاترت ده‌وی. ئه‌گه‌ر ده‌ویری ئه‌م قسانه به تیمسار سه‌ره‌له‌شکر بلی با نیفه‌کت بپری. نازانم چپی لێ قه‌وماوه، هه‌موو شه‌وی ده‌سته‌ی سه‌ربازان ده‌باته سه‌ر مالی خه‌لک و تاوانبار و بیتاوان ده‌گرن. هه‌موویان شر و شپه‌رز ده‌که‌ن. پیت وایه دلی نایه تۆ و سه‌رۆکوه‌زیره‌که‌ت و هه‌مووتان وا هه‌لدیری، که‌س به‌ده‌نگتان نه‌زانێ؟”

جه‌نابی وه‌زیر مات بوو و هیچی نه‌گوت. کۆنیاکیکی دیکه‌م بو‌خۆم و ئه‌ویش تیکرد و گوتم:

”به‌خۆشیت.”

”خۆشت بێ.”

ده‌یویست هه‌ستێ بپروا. ده‌ستم له‌سه‌ر شانی دانا و گوتم:

”له خۆوه هه لچووم. من تۆم وهك برای خۆم خۆش دهوئ و دلنیاشم كه ئەگەر رۆژێك تووشی تهنگانه بم، تۆ و دوست و برادهرهكانت رزگارم دهكهن. مه بهست ئه وهیه كه له خۆوه هیچ نهكهی. لیخۆشبوونی گشتی کاریکی باشه، بهلام ئیستا كاتی نییه. دهبی سهبرت بی تا ئەم هه لئاردهی ئەمریکا دهكری. سهفه رهكانی شاهه نشا بۆ سوڤیهت و ئەمریکا تهواو بین و دلنیا ببهوه كه له لایه ن چه په وه كهس زه بر ناوه شینی و، له ساتوسه وداكه شیدا له گه ل ئەمریکا سه ركه و توهانه بیته وه، ئەوكات له وانیه ئەگەر هه له كه له بار بوو دیسان دابنیشینه وه و دوو قسه بکهین كه بزانی کئ بۆ ته گبیر و راویژ باشه. بۆتۆش وات به قازانجه ئەم باسه لای كهس نهكهی. ئیتر تهواو.“

بانگی زاوام كرد. هه ر هات په رده كانی لادا. هیشتا ته زووی سه رمای زستان چزووی دهگرت. گوتم:

”جه نابی وه زیر ئەمشه و میوانی ئیمن. ئەمر بکه خوار دینیکی خۆشمان بۆ لی بنین.“

ئیتتر قسه یه کی جیددیمان نه بوو بیکهین. بۆ ئەوهی له و دلتوندییه ده ری بینم، له خاوخیزانیم پرسی. دهمزانی کچه شیرازییه کی به ناوی گوله ندام هیناوه. لیم پرسی:

”دیاره له ئاشناکانی ئەو سه رده مه ته كه له شیراز دژیای.“

”تۆ كه خۆت هه موو شتیک ده زانی، بۆ ده پرسی؟“

”تووده ییش بووه؟“

”نا، له شیراز بنه ماله کهیم ناسی. گوله ندامیان نارده فه رهنگ (ئه وروویا“

و داوايان لى كىردم ئاگام لىي بى. دۆستايە تىيە كە مان لە وئۆ دەستى
پى كىرد.

”مىداللىستان ھەيە؟“

”چوار سالانەيە.“

”نەمە ندرىژ بى.“

ئىتر تا وەختى رۆيشتنە وەي ھەر قسەي قور و سواومان كىرد.
تەلەفونى كىرد و داواي شۆفىرەكەي كىرد و منىش تا بەر دەرگاي
باخەكە بەرپىم كىرد. تاويك لە دەورى ھەسىلەكە پىاسەم كىرد و چومە
ھۆلى ميوان و ئو شىرىتەي بە دىيە وە لە قسەكانىم ھەلگرتىوو، خستەم
تەسجىلەكە وە و لەبەر خومە وە گوتىم:

- ئەي لە و كەرە. ھەر كەسە و لە فكرى خويديايە.

نىوسەعاتىك لە سەر مۆبلەكە لىي تخیل بووم و ئەو لەگەل ئەم
جەنابى ئاھارىيەم تىپەر كىردىوو، ھەمووم ھىناوہ بەرچاوى خوم. ئىنجا
فكرىكم بە خەياليدا ھات. ھەستام دىيسان چومە وە نىو باخەكە. سەيرم
كىرد ھەر سى پاسەوانەكەم لە ژوورەكانىاندا خەوتوون. ژوورەكەي
زاوا رووناك بوو. لە دەرگام دا و چومە ژوورى. لە پشت مىزەكە
دانىشتىوو و خەرىكى نووسىن بوو.

”بە و درەنگانى شەوہ راپورت دەنووسى؟“

”ئىتر ئەرکە و دەبى رايپەرپىم.“

”بچۆ بخەوہ. بەيانىش كاتت ھەيە.“

”نەخىر، تا تۆ نەخەوى، ناچم بخەوم.“

”ئەى ئەو سى پاسەوانەم بۆ چىيە؟“

”قوربان، ئەوانە خەلكىكى سەرسەرىن. بەكرى گىراون. ئەوانە بەكارى ئىمە نايەن. من نازام ئەگەر تالە موویەك لەسەرى تۆ كەم بىتەوه، چ بەلایەك بەسەر من دىنن؟“

”جا خۆ تەختىكى خەویشت نىيە لىرە؟“

”ئاخر، شەوانە كە تۆ خەوتووی، سەرىكى مالەكەى خۆمان دەدەم.“

”هەم ئىرەت پى ئەسپىردراوه و هەمىش ئەوى؟“

”لەبرى ئەوه مزىكى باش وەردەگرم.“

”بە روژ كە تۆ لە مالەوه نى، كاتى خەوتنى منە.“

”لە بىرت نەچى، راپۆرتەكە ورد و دروست بگەيەنى، كە وەزىر لە

كەيهوه تا كەى مىوانم بوو.“

”خەمت نەبى. لەو وەختەوه كە دىسان دكتور بىژەن هاتووتەوه

ئىدارە، دەيهوى ئاگادارى هەموو شتىك بى.“

”ئەى خەبەرى روقيه؟“

”خەمى روقيهت نەبى. لىرە نىيە. بى و نەبى لە دەرهوهى ولاتە.

دەلین لە فەلستىن سۆراغیان كردوو. هىچ شتىكىش لە مالى داىكت

نەقەوماوه. جگە لە جەنابى موسا خان و ژن و مندالەكەى كەس سەر

لەوى نادا. داىكت جاروبار دەچتە مزگەوت و رەوزەخوینى. ئىستا ئەوه

دوو حەفتهيهكە لە مالى وەدەر نەكەوتوو. خوا بكا نەخۆش نەبى.“

”خوا بكا.“

ئەگەر راستىت دەوى، شتىكم بە خەيالیدا هاتبوو، هاتم لەگەل جەنابى

زاوا بيهينمه بەرباس.

“ئەرى ژنەكەت چۈنە؟ مندالەكەت چەند سالانە؟”
“قوربان، ئىستا دەچىتە قوتابخانە. دەستت ماچ دەكا.”
“دەمەوى ھەر لەم مانگەدا كە تەزوى سەرما شكا، دوو سى
برادەرى خۆم بانگەشت بكم. دەتوانى خزمەتتان بكمى؟”
“جەنابت ئەمر بفرمومون قوربان لەسەر چاومى دادەنيم. بە ژنەكەم
دەلیم رۇژىك پىشتر بىتە ئىرە و ھەموو شتىك ئامادە بكا.”
“دەكرى كار بەو پاسەوانانەش بكمى.”

“قوربان ئەوانە ھىچيان پى ناكرى. رۇژتائىوارە مەستن. تەنيا بە
كارى شەرەشق و ملھورپى دىن. ئەویش باشە لىرە ئەوشتانە نىيە تا
ھونەرى خۇيان بنوینن.”

“بەو حالەشەوہ وا باشترە يەككىيان تا بەيانى بەخەبەر بى و ئىشك
بگرى.”

“چۈن دەفەرمووى با وابى. بە دكتور جىھانگىر دەلیم جەنابت وات
فەرموہ.”

دەمويست ھەر سى دەسپەرورەدەكەى خۆم وەك بىست سال
لەوہپىش بۇ شەوى بانگەشت بكم. ژنەكانىشان لەگەل خۇيان
بىتن. بە نانى ئىوارە و شەراب و شىرىنى بيانخافلىتم. پىم وابو وەك
لە قسەكردن لەگەل وەزىرى داد زور شتم لى روون بۆوہ، ئاوا لە
قسەوباس لەگەل خانەلىى سەرۇكى زانكوى تەوريز و دەماوہندىى
وہزىرى دەربارىش ھەندى شت ھەلدەكرىتم. ھەرچۇنىك بى، دەبى بە
فيلىك خۇ بخزىنىتە نىو دلى يار.

ئەو مېوانىيە سەرى نەگرت. پەرۋەندەكانيان شتېكى سەرنجراكىشى تېدا بەدى نەكرا. دەماۋەندى خەرىكى كرىنى مەك و مال بوو لە گیلان و مازەندەران. زستانانەش لە ئاۋەلى خەرىكى خلیسكانى بوو. خانەلىی سەرۋكى زانكوى تەوریز ناقلیل بوو و ئیرەیی دەبرد كە برادەرەكانى دیکەى بوونەتە وەزیر و ئەو لە گۆشەیهك كەوتووہ. حەزى لى بوو بېتتە پاریزگارى خوراسان و سەرپەرشتیاری شوینە پیرۆزەكان. سەیرم كرد ئەو ئىمامزادانە كەرارات و پەرچۆيان لى ناۋەشیتەوہ. ھۆكارىكى دیکەى ئەو كۆبوونەوہیە نەكرا، نەخۆشى دایكم بوو. ھەر سەعاتىكى بۆم لوابایە سەرىكم لى دەدا. پزیشكم دەبردە سەرى. بردمە لای پروفیسورىكى ئەمريكایى كە لە زانكو دەرسى دەگوتەوہ. ھېچ كامیان دەردىكى تايبەتيان تېدا نەدۆزىيەوہ.

دەستەوداۋىنى مووساگیان بووم:

”دایكم چىەتى؟ دكتور دەلین ھېچ ئەلەمى لى نییە. دەردى پیریش نییە. نەكا دیسان سەروسەكتى روقیە دەرکەوتبیتتەوہ و نارەحەتى كرىبى؟“

”قوربان، من خزمەتكارتم. ناویرم ئامۆزگاربیەكت بکەم. بەلام دەلیم. دەبى ئەو بەرەبەت لە گىژاۋى دەركىشى.“

”يانى چى؟“

”دەلیم دوو سى مانگىك ئىجازە وەرگرە و دایكت بەرە شوینىك. شوینىكى وا كە تەنیا نەبى و بىر لە روقیە نەكاتەوہ. لیرە خەرىكە بە خەفەتان خوى دەكوژى. ھەرکەس بە كۆلانیدا رادەبرى، دیتە بەردەرگا

و پئی وایه کچه که ی هاتوته وه. شه و روژی لى بوو ته یه ک. له
خه و هه لده ستى و راده کاته بهر ده رکن. هه میشه ی خوا شله ژاوه. له
دیتنى روقیه بترازى، بیر له هیچ ناکاته وه.

”ئه و شیعره ی گوتت، یانى چى؟“

”قوربان، دۆخه که زور خراپه.“

”ديسان یه کیک له وانه ی بانک، کىچى له که ولت خستوه؟“

”قوربان، ئیتر باسى کارمه ندانى بانک نییه. که س نییه به ئاشکرا
باسى وه زعه که نه کا. زور خراپ باس ده کن. ئه و روژمیره نوییه
کاریگه ریی زور خراپى داناوه. خه لک ده لىن ئه وه روژمیری گاورانه.
ده لىن شا کافر بووه.“

نه مويسست و لى نه گه رام ددانى لىم سپى بىته وه و چى دیتوويه تى
له بهرچاوم بىلى.

”موساگیان، من هاتووم لیت بپرسم دایکم چۆنه.“

”قوربان دایکیشته هه ر به و شتانه تیک چووه. شتیکی له روقیه
بیستوه، بویه وا خوی ده خواته وه.“

”چى بیستوه؟“

”من هه ر ئه وه نده ده زانم که دایکت ژنه که ی مانگیک له وه پیش نییه
که شاد و به که یف بوو. زور مات بووه. هه ر بویه پیت ده لیم، هه لیگره
و له و گىژاوه ی رزگار بکه.“

فکر و خه یالی بۆ دروست کردم. خوا به و رۆژه نهکا، بیته و شتیکی
لی بی، هه موو دینا و به تاییه تی روقیه ده لاین، من بوومه باعیسی و من
کوشتم.

به ته نی بوو که چوومه لای.

”دایه گیان، وه ره چند ههفته یه ک پیکه وه سه فه ریکی بکه یین.“

”من ناچمه هیچ کوئی. لی ره ده بم تا روقیه دیته وه.“

”چووزانی روقیه دیته وه؟“

”ده زانم. ئه مرۆ سه به ی دیته وه.“

له دلی چه قییوو و ئیمانی هینابوو و ئیتر هیچ کهس باشاری
نه ده کرد و پاشگه زی نه ده کرده وه.

ده ستم توند قووچاند. نووکی په نجه م له له پی ده ستم رۆ کرد و
له به رخۆمه وه گوتم:

ئو و کچه تیوه له هه موو جییه ک به لای گیانمه.

موسا گیان راستی ده کرد. خه لک چاویان کرابوو. بگه وه به رده
چاری نه ده کردن. خو نه ده کرا هه مووشیان بگری و ئه شکه نه جیهان
بکه ی و گولله بارانیان بکه ی. ئه وانه ئیتر مجاهید و فیدایی نه بوون که
بلین له راکردندا کوژران. چه ند مه لایه ک و چه ند که سیکی به ره ی
نیشتمانییان قۆلبه ست کرد. فایده ی نه بوو. ده نگیکمان کپ ده کرد،
سه د دهنگی دیکه له ئه ورووپا و ئه مریکاوه هه لده ستا. خاوه نشکو
خه ریک بوو ده هری ده بوو.

له کۆتاییه کانی سالی ۱۳۵۶دا به ره ی نیشتمانی راگه یه نراویکی ده رکرد. بهرنامه ۱۲ ماده ییه که ی خۆی بلاو کرده وه. داوا ی هه لوه شان وه ی ساواکیان ده کرد. رزگاری ی هه موو زیندانییه سیاسییه کان. نازادیی حیزبه کان و رۆژنامه نووسان و ریکخراوه کریکارییه کان. سزادانی ئه شکه نهجه گه ران به شیک له ئامانجه کانیان بوو.

ئه گه ر من و کهسانی وهک من ته واو پشتمان به شاهه نشا گه رم نه بایه و لئی دلتیا نه باین، به جی بوو هه ر ئه وده م کاله ی لی هه لبه ستین و تیی ته قینین. زۆر که س پووله کانیان ده برده بانکه کانی ده ره وه ی ولات. ته نیا له بانکی "سادات" و "واردات" له ماوه ی سالی کدا به پیی راپورتی سه روکی بانک، دوو سه دو بیستوهه شت ملیون دۆلار راگو یزرا وه ته ئه مریکا و ئه وروپا. به پیی خه ملاندنیک، له هه موو بانکه کانی ئیران ئه و بره پارهی له دوو ملیارد دۆلار تیپه ریوه. ئه وه، بری ئه و دراوه بیانییه ش حساب نه کراوه که ده ورو به رییه کانی خاوه نشکو رایانده مالی. کۆتای ی مانگی به فرانبار بوو، که رۆژگار پشتمی شکاند و من قهت له بییری ناکه م. به فر هه موو شه قامه کانی ده ورو به ری نیا وه رانی گرتبوو. داره سنۆ به ره کان کفی سپیان پۆشیبوو. هاره و دهنگی ترۆمبیل که م ببۆوه و ته نیا دهنگی نه رمی خشکانی تایه کانیانت ده بیست که بیست تا سی سه نتیم له به فره که رۆده چوون. نیو سه عاتی ک به باخه که دا گه رام. سه یرم کرد هیشتا چرای ئوفیسه که ی زاوا دایسی. نه مو یست هه روا چاوه روانم بی و نه توانی بنوی. چوومه ژووری و دره گاکه م داخست. نیوه شه و زاوا به ته له فون به خه به ری هیتام و گوتی، هاوکاره که ی ژنیکی

دیتووہ کہ بہ چارشپوہوہ سہربانہ و سہربان رویشتووہ تا گہیوہتہ مالی دایکم و، ئویش واتہ زاوا بہ پیی ناونیشانی بہژن و بالا و قہلہمبازی لہسہر دیوارہکانہوہ لئی سوور بووہ ئوہ روقیہ بووہ. بہ ہلہداوان سواری ترؤمبیلہکہم بووم و بہ ہلپہ خؤم گہیانہ شہقامی کہلانتہر و چیی لہ دہرگام دا دایکم دہرگای نہ کردہوہ. لہ دیوارہکہ و ہسہر کہوتم و خؤم فری دایہ نیو حہوشہ و دایکم لہ خہوی شیرین ہہستاند. ہیچ نہ ترسا و شلوئی نہ بوو. لہسہر خؤ و ہلامی پرسیارہکانمی دہداوہ. ہہر نہیگوت چ رووی داوہ. پیم چہقاند بیبہمہ مالہکہی خؤم لہ نیاوہران. بی فایدہ بوو. ”دایہ گیان، ئہم مالہ بو تو جئیہکی ئہمن نییہ. وہرہ سہرمان پیکہوہ دہنیین. وہرہ لہ کن خؤم بہ. وہرہ پیکہوہ بچینہ خانوہکہی من.“

”تو تہنیا دہتوانی تہرمہکہی من لہم مالہ بہریتہ دہری.“

”تو لیئرہ پاریزراو نی.“

”بوچی! چ کہتینکت کردووہ؟“

”چ کہتینک؟“

”ئہو شتانہ چین ہلٹانگرتوون و لہ روژنامہتان خستوون؟“

”ئہلاہوئہکبہر، ئاگای لہو کورتہ وتارہ بوو کہ لہ روژنامہدا دژی

ئایہتولا بلاو ببووہ. تہنیا ئاگای لہوہندہیہ نہبوو کہ بہ دنہدانی تیمسار

سہرلہشکر ئہو وتارہ دانرابوو، ئویش بہ مہبہستی سہرکوٹکردن.“

”دایہ ئہتو چیت بہو جوڑہکارانہ؟“

”چؤن کارم پییانہوہ نہبی؟ ئہی تو ہتبی؟ روقیہ ہہیبی؟ من

نہمبی؟“

دهره قه تی دایکم نه هاتم. ئەو تارماییه ی هاوکاره که ی زاوا له سه ربانی مالی دایکم دیتبووی روقیه بوو یان نا، روون نه بووه. به لام لیم روون بوو دایکم و روقیه پیوه ندییان پیکه وه هه یه.

ولات وا شیوابوو، که ئیتر هه موو روژی سیبه ری سیاست دهگه یشته گشت جیه که و دهخزییه هه موو کون و کاژی ریکه وه. دایکم ههستی دهکرد زور شت دهقه ومی. به لام ئەو رووداوانه ی له شیوه ی گه رانه وه ی کچه که یدا ده دی.

که فه قیکان له قوم کو ده بوونه وه و دروشمی ”مه رگ بو شا” یان دهگوته وه و تیمسار سه ره لشکر به دردی کو مونیسته کان لافاوی خوینی هه لده ستاند، ئیتر دیار بوو جهنگه که هه لایساوه و شه ری نیوان خه لک و ساواک. لایه ک ئیمه بووین و لایه کیش رووخینه رانی پادشایه تیی مه رجدار و مه لاکان و مجاهدین و فیداییان و ”جانباختگان” و ملیونان خه لک.

ئوه گه مه یه کی گورچوبر بوو. هه ندی له کارمه ندان حیسابی خوین کرد و مشووریکی گیان و مالی خوین خوارد و بار و بنه یان کو کرده وه و تینان ته قاند. زوربه ی ساواکییه کان دوو قاچی دیکه شیان قهرز کرد و فیزمالکیان دایه و له گه ل خیزانه کانیا ن پچایانه وه و چوونه ئه مریکا و به ریتانیا و ژماره حیسابی دیکه یان کرده وه.

راسته منیش هه ر بیرم له وه ده کرده وه. عه زابی ویژدانم نه بوو که پشت له خاوه نشکو بکه م و راکه مه ئه و رووپا، ئه گه رچی ئەو سامانه ی هه مبوو به شی ئه وه ی نه ده کرد بتوانم تا ده مرم به به ره ی سه رمایه که م

بژیم. کۆسپی سه ر ریگه م دایکه نه خۆشه که م و روقیه خۆشبه زه که ی خوشکم بوو.

زۆر زوو روون بۆوه که خوشکم یه کیکه له سه رکرده کانی تیکده ران. هه موو چله یه ک به بۆنه ی خوینژانه که ی قومه وه، له شار و دیهاته کان ریۆره سمی تازیه باری ریک ده خرا، قوتابخانه کانیا ن داده خست. بازار داده خران و مانگرتنی کریکار له کارخانه کاندان نیشانه ی به رگری هه موانی بوو.

له چله ی خوینژانه که ی قوما له ته ورپز خه لک به مه به ستنی تازیه باری ده چوونه مزگه وت. پۆلیسی گه ره کی 6 ده رگای مزگه وته که ی داخست و دروشمه کانی دراندن. جوامیریک له ناوی تاجعه لی له هه مبه ر ئه و بیڕیزییه دا نارهبایه تیی ده ربپی. سه رهۆک پۆلیس به نه زانی لئی هه لکیشایه ده مانچه و ده موده ست کوشتی. جا وه ره خه لک په نجه ره و شووشه ی دووکانیا ن شکاند. له بانکه کاندان چیی به لگه نامه بوو دراندیا ن. سوپایی ته قه یی هه واییا ن کرد بۆ ئه وه ی جه ما وه ره که بترسینن. ساواکییه کان له کۆلانی خۆیا ن مه لاس دابوو و دایانه به ره ده هیله ی تیربار. به لانی که مه وه 600 تا 700 که س بریندار بوون و سه دان که س کوژران.

به هاری سالی 1357 زیندانییه کان مانیا ن گرت و 450 که س برسیتیا ن چیشت. چه ند که سیکیا ن چیی نه ما بو بمرن. شیعر ی داشۆرین و جوین بۆ شا، زار به زار ده گه را.

دایکم له ئاکامی دوژمنایه تی له گه ل شا، که دوژمنی کچه که ی بوو،

هه قايه تي ماسيگره كه ي بو ... كه هيشتا زماني نه گرتبوو گيړاوه و، من به دهم قسه كردن له گه ل مووساگيانه وه گويم لئ دهبوو. ژنه، نه برنجي هه يه و نه روڼ و نه خه لووز، بو ئه وه ي شيويك بو ميړده كه ي لئ بنئ. ماسيگره له داخان ماسييه كه ي فرئ دايه وه نيو ئاوه كه. ماسي له ئاوه كه دا جووله يه كي كرد و هه راي كرد: ”بژي شا، بژي شا.“ خه لكيان ئاوا تين دابوو. ئيتر سه ير نه بوو كه روژي ۲۸ ي گه لاويژي ۱۳۵۷ سينه ما روکسي ئابادان ئاگر درا و له هه موو جيپه ك، هه موان دلنيا بوون ئه و جه نايه ته ساواك كردوويه تي. شه ش سه د كه سيان به دوو كه ل خنكاند و به ئاگر برژاند. دايكم له مني پرسى:

”توش له ئابادان بووى؟“

ساواك ييه كان دهنگويان بلاو ده كرده وه، كه ئه م خراپه كارييه،
 ”ريكخراوى سوور و رهش“ كردوويه تي.

ئيتر كار له كار ترازابوو. ئه وه ي دهبوو بئى، بوو.
 ئه و شه وه ي بو سبه ينيكه ي، سوپايى و ساواكى له ته وريز
 ره شه كوژييه كه يان كرد، سه ره راي ئه وه ي پاسه وانه كانى من له سى
 كه سه وه كرابوونه پينج كه س، دوو به تلئ شه و راشكا بوو، كه له پر
 ده رگاي ژووره كه م كرايه وه و زاوا له گه ل روقيه و چهند چه كداريك
 له بهر ده رگا كه م قوت بوونه وه. له پيشدا زاوام ديت روقيه له پشته وه ي
 به ده مانچه يه كه وه. له پشته وه ي ئه و يش چهند كه سيكي ره شپوشي
 مسه لسه ل به ده ست. خوشكه كه م ئه مري به ميړده چه ندرؤژده كه ي كرد
 ”قسه بكه“

”قوربان، روقیه خانم دلنایای کردومه وه که هیچ خوینیک نارژی. خه ریک بووم له باخه کهم دهچومه دهری و دهمویست له دهره وه دهرگا که دابخه م، که دووکه س توند گرتیانم. دوو پاسه وانه که ی دهره وه ی باخیش گیرابوون. قفله که یان کرده وه و هاتنه ژووری. به ئه مری روقیه خانم ئه مرم به پاسه وانه کان کرد چه که کانیا ن دابنن. ئه مری ژوور خو یان بوو. به قسه یان کردم. دوایی هه ر سی پاسه وانه که یان که سه رخوش بوون، له گه راجه که کرد و قفلیا ن له دهرگا که ی دا و مسه لسه ل به ده ستیکیا ن له وی بو دانا. منیشیا ن هینا بو ئه وه ی ژووره که ی تو یان نیشا ن بده م.“

سه رسرما و و له ترسان قه له می ده ستوپی شکاو، سه یری خوشکم کرد. ئه و کچوله نازداره ی من ده مناسی هه و نه بوو. چاوی سووره لگه پاوی شه ونخوونی چه شتوو، روومه تی تیک قوپاوی ره نگبزکا و، لیوی ره شه لگه پاوی شه قارشه قار، روخساریان پر کردبو و له قین و رق. لووته باریکه که ی، وه ک سه رده می مندالی نه مابوو. ده مارگرژی و شیلگیری و چاوقایمی به هه موو جووله یه کییه وه دیار بوو. که دلنیا بووه من جلوبه رگی خه م له به ره و چه کم پی نییه، ده مانچه که ی له قایشه که ی خسته وه و به قه دییه وه هه لواسی.

ره شپۆشه که ی هاوړیی، ده مانچه که ی منی که له نیو گیرفانی جله کاندما به میزه که مه وه هه لواسیبوو، دهره هینا.

”فه رمووی دانیشتم ناکه ی؟“

مه به سستی تانه و گالته نه بوو. گوتم:

”مالی خۆته. له کوئ دادەنیشی، دانیشه.“
”ئێره مالی من نییه، مالی من له شهقامی که لاتتهره. ئەمشه و
نه هاتوومه ته لای براكه م. ويستبووت بمبيني. ئەوه من و ئەوهش تو...“
چي نه مابوو بگريم. دهتگوت هه رچی شكۆ و پيگه و پلهی
فه رمانده بييمه، دهموده ست ببوونه بلقی سه ر ئاو و وهك چلكيک له
گیانم هه لوه رين. خۆم زۆر پي دهسته وستان نه بوو. زالم بووم و خۆم
مه زلوم کرد. پيم وابوو به زه یی پيمدا ديته وه. به لام هيچ به زه ييه کم
لی نه دی.

گوتم:

”ئاوا؟“

”بو ده متواني جوړيکی ديکه بتبينم؟“
”عومريکه به شوين تووه بووم خوشکی. له هيچ تو م نه دوزييه وه...“
”تو له من نه ده گه رای، سيخوره کانی تو له من ده گه ران. بيت ئەوان
میان دوزيباوه، ئيتر چاوت پيم نه ده که وته وه. من ده ميکه چه کدارم و
ئيتر خۆم ناده مه ده ست فيل و ته له که و زولمه وه...“

”له پيناوی چی؟“

”بو ئەوهی زولم نه بينم.“

”هاتووی باسی سياسيم له گه ل بکه ی؟“

”نا، هاتوومه ئيره وه لام په يامه فيديو ييه که مت لی وهرگرم.“

”جا به ده مانچه و مه سه له؟“

”بو ئيوه به نوقل و نه بات و ناز و نيعمه ته وه ده هاتنه شوين ئيمه؟“

”چیت له گیانی من دهوئ؟ پاره؟“

”نا، ئیتر پیوستمان به پاره نییه. ئهوئ روژی ههزار پاوند بو ئیمه، بایی نو ههزار شاهی بوو. ئهمرۆ ئیتر ده ئهوهندهش زیاتر به کهسانی وهک تو ددهین که لهگهلمان بن و بینه هاوسهنگه رمان.“

بیدهنگ بووم. چاوم له سه ریهک دانا. وهک بلئی شتیک به میشکمد هات: که، خو به دهسته وه بده، دنیا به سه ری به پووش نه گیراوه. له ریزی ئهوانه شدا وهک داموده زگاکی خو مان، دوو پووی و دوو به ره که ی و چاولیکه ری و خراپه کاری و فریو و پیگه په رستی و سامانیه رستی ههیه. ده سه لات هه موو ئه و گهنده لیانه ی به دو او هیه. له پر قه لافه تی تیکدره کوژراوه کانی سه رکوتی مجاهدین و فیداییان و مارکسیست ئیسلامیه کان له بهر چاوم قوت بوونه وه. تیمسار سه ره لشکر چه ند بیبه زه بیانه له قوم قری کردن. هه ر میشیکیشی میوان نه بوو که سه رباز رژانه ماله که ی ئایه تولا عوزماوه و چه ند که سیکیان کوشت. رق و قین و توورپیی و نه فرته له روخساری کوژراواندا شه پۆلی دها. ئه ری که سوکاری ئه و کوژراوانه بو متمانه دهن؟ رو قیه ش یه کیکه له وان.

خوشکه که م ئه م بیده نگییه می زور خراپ لیک داوه. پینی وابوو. ده مه وئ له گه لی ریک بکه وم. ده ماریکی ئینساف و جوامیری لئ بزوت. هه رچونیک بی ئه و ئافره ته چه کداره له گوشت و خوینی خو مه و ژنه و دلکی هه یه که هیشتا خو شه ویستی سه رده می مندالی تیدا ده جوولی. ئه مری به پیاوه چه کداره که و زاوا کرد له بهر ده رگا راوهستن و چاوه ری بن. قسه که ی خو ی به برا که م ده ست پی کرد.

”براكەم، ھىچ گومان ت نەبى. ئەم ھوكمەتە دەپوا. ئىمە بە دەسلەت دەگەين و لەگەل تۆش ھەلدەكەين. ئەمشەو دەبى بېرىار بەدى.“

”ئەگەر ئەم شەو بېرىار نەدەم، بە فېشەكك ساردەم دەكەيەو؟“
”نا، گيانى تۆ لای ئىمە بايى پووشىكە. قەرەبووى كوشتارەكەى قوم و تەوريز نىيە. تۆ دەپووى و چەند كەسىكى دىكە دىن شوينەكەت دەگرنەو. بەلام ئەگەر لەگەلمان بېى، زۆر لە جەلادە ھاودەستەكانى تۆ بەخۆياندا دەچنەو و فيزمالگى دەدەنى. ئەو بە ئىمە سەر كەوتنە. تەرمەكەت پووشىك ناهىنى، زىندوو كەتمان بەكار دى.“

”كەوابوو ئەگەر ھەر ئىستا خۆمتان رادەست نەكەم، چ دەكەن؟“
”ھىچ، دەپووين و لىت دەگەپىين. چەند روژى تر ھەرچى روژنامەى دنيايە دەنووسن، كە ئىمە چەند سەعاتىك تۆمان گرتوو و ھىچ مالەكەشتمان تالان نەكردوو و لىت خۆش بووين. ئىنجا ئەو جوامىرىيە دەكەنە بەلگەى رەوابوون و ئازادىخووزى ئىمە و ريز لە شىووزى خەباتەكەمان دەگرن. ئىو بە نىو خۆتاندا ھەرچى بەخۆتانى بلين بايى پووشىكە. ھەموان تۆ بە خىانەتكار دەزانن و لىك بەگومان دەبن. ھەر وەك چۆن كۆمەلىك لە ھاورىكانت ئىستا جىى شك و گومانن و لە خزمەتى ئىمەدان. تۆش خۆت باشتر دەزانى كامانە دەلىم.“

بە مەبەستى خەلەتاندنى بەلىنم پىى دا بىر لەو پىشنىارەى بكەمەو و بەو جۆرەى لە قىدىوكەدا داواى كردبوو.

”براكەم، دوا مەرجى من ئەوئەيە. خۆت باشتر دەزانى، ئەگەر ئەوئەى بىستووئە و گوتووئە لىى پاشگەز بىتەو، ئىتر دىدارە و ئاخىر. ئىمە

لهسه ر قسهی خویمان سوورین. ئەگەر نهکرا، ئیتر ئیمه پیکهوه له شهپیکی بی ئەمانداین. ئەوهش بزانه. چونکه دووبه دوو پیکهوه دین، با بیته بلیم و برۆم. ئەوهی بۆت دهسووتی منم. تو ئەگەر چیژت له ئازار و ئەشکهنجهی خه لکیش وهرنهگری، لانیکه م له گه لای راهاتووی. به لام من نازانم تاکه ی ده توانم ئەو به لا و ئازارانه تهحه مول بکه م. به ئاواته وه م له کن تو و دایکم بم. منت له مایی ده رکرد و من دهر به دهر بووم...

قسهی پی نهکرا. لئوی خو ی کرۆشت و چاوی له سه ر یه ک دانا. به پشتهی دهستی چاوی سریه وه. ویستم خو م به سه ر لاقیدا بکیشم. دهستی راستی به رز کرده وه و تیی گه یاندم لئو نه چمه پیش. دهستیک له ده رگای ژووره که می دا. زاوا و ره شپۆشه چه کداره که وه ژوور که وتن. ئینجا فه رمانده رانه رووی له من کرد و گوئی:

”تا نیو سه عاتی دیکه له ژووره که ت نایه دهری. ئیمه هه ر شهش که سه که له گه راجه که دا به ند ده که یین. پاش نیو سه عات خو ت ده چی و کلیلی ده رگای مال باخ و گه راجه که ت ده دۆزییه وه و پاسه وانه کانت ئازاد ده که ی و ئەمر ده که ی زاوا ورد ورد راپۆرته که ت بداته وه سه رووی خو ت.“

تاویک له ژووره که مدا به ته نی مامه وه. جلویه رگم له به ر کرد و چوومه لای په نجه ره و له ویوه دیتم زیاتر له پانزه ده مامکار له ژیر فه رمانی رو قیه دا بوون. به فه رمانی ئەو هه موان له باخه که چوونه دهری. دوو که سیان له سه ر دیواره که وه سی ره ی له په نجه ره و ده رگای

بيناكه گرتبوو و، هەر دەنگى نەرمى كامیۆنىك هات، دوو كەسەكە
چوونە خواری و ئیتر دەنگەكەش بپرایه‌وه.

هەر ئەو شه‌وه سواری ترومبیل بووم و چوومه مالی دایکم. له
ریگه هەر خۆم دەواند. چ به دایکم بلیم؟ خو ئەگەر نه‌خۆش نه‌بوايه
به‌گژیدا ده‌هاتم و پیم عەیب نه‌ده‌بوو هه‌ندی سه‌ركۆنه‌شى بكه‌م كه
بوچی ئەو شتانه‌ی زانیویتی، به‌ منى نه‌گوتوووه‌ بو ئەوه‌ی ئاگام له
خۆم بئ و نه‌هیلیم ئاوا به‌ ده‌مانچه‌وه‌ به‌رانبه‌رم راوه‌ستى و هه‌ره‌شه‌م
لى بكا. دلەراوكی و بیتاقه‌تی پیرییه‌كه‌ی ده‌سته‌شكاوی كردبووم.
دوو سه‌عاتیک له‌ شه‌میران و نیو شار گه‌رام. كه‌ رووناکی كرده‌وه‌ له
ده‌رگام دا. دایکم له‌سه‌ر به‌رمال بوو. یه‌ك دوو جار ئە‌لاه‌وه‌ئە‌كبە‌ری
گوت و ئینجا ده‌رگای كرده‌وه‌. هه‌یچ شلوی نه‌بوو. ده‌تگوت ئاگای له
هه‌موو شتیكه‌. لێ پرسیم: روقیه‌ت دی؟

”تو چووزانی؟“

”خوی پێی گوتبووم روژیک دیته‌ لات.“

”كه‌وابوو تو ئەوت ده‌دی؟“

”ئەدی، لێی راده‌سپاردم و هەر كات دلنیا ده‌بووه‌ ئە‌غیارم له‌ ده‌ور

نین، خو‌شى ده‌هاته‌وه‌.“

”ئە‌ی بو پیت نه‌ده‌گوتم؟“

”ئە‌مری پێ كردبووم به‌ كه‌س نه‌لیم. چه‌ند جارن ئاماژه‌م كرد و

گوتم روقیه‌ دئ.“

”هه‌یچ ده‌زانی تو خه‌ریکی خو‌ت و ئە‌ویش ده‌خه‌یه‌ مه‌ترسییه‌وه‌؟“

”جا شاپه رسته كان منيان بۆ چيه؟ روقيهش ئاگای له خویه تی.“

”ئه ی بیرتان له پیگه ی من کردبۆه؟“

”ئه ی چۆن. هه ر له فکرتدا بووین و هه یین. تۆیان ده رده کرد. من و روقیه کاریکی باشمان بۆت ده دۆزییه وه و نانیکه هه لالت ده خوارد.“
”هه ر وا سووک و سانا؟“

ده ی روقیه هه له تاندبووی. چیه دایکم هه ولی دا نانی به یانی بخۆم، به قسم نه کرد. ده یویست بچی نان سه نگه کی تازه و په نیر و هیلکه و هه لوام بۆ بکړی، ملم نه دا.

ریک سه عات هه شت و نیو چوومه وه ئوفیسه کهم و راپۆرتیکه تیروته سه لم له رووداوه که ی دوینی شه و نووسی و، به و راپۆرتیه وه چوومه لای سه رۆکی ئازانس که ئیستا سه ره له شکریک بوو.

ئه و کابرایه یه کیک بوو له گیله کانی رۆژگار. شاهه نشا بۆئه وه ی کابرایه کی ناوزراو نه بیته سه رۆکی ئازانس و به ره له ستکاران هیور بکاته وه، ئه وی له وی دانا. راپۆرتیه که ی زاویان به ته له فۆن پین راگه یاندبوو. ورد ورد نووسینه که می خوینده وه و به ره له وه ی بریاریک بدا، یه که وړی چووه ده ربار و رووداوه که ی بۆ خاوه نشکۆ باس کرد. دلنیام جوان و زه ریف ترش و خوینی کردبوو، بۆ ئه وه ی خاوه نشکۆ رازی بکا من له جیگری ئازانس بخا. خۆی بۆی گێرامه وه که تیمسار سه ره له شکر مکوور بوو جیه ی من بگریته وه. به لام شاهه نشا قایل نه ببوو و من له پۆسته که ی خۆمدا مامه وه.

له ئازانس بوو به مقۆمقۆ. له پاش رووداوه که ی سیاکه له وه زه بری

ئاوایان وینەكەوتبوو. بوو بە بگرە و بەردە. لە پێشدا لە ژنەكان دەگەرەن. لەو بارەیهوه هیچ زانیارییهکیان بە روژنامەكان نەدا. سەیرتر ئەوه بوو، لە چاپەمەنییهكانی ئەورووپا و ئەمریکا و لە نامیلکە و بەیاننامەکانی کۆنفدراسیۆنیشدا هیچ باسی ئەو مەسەلەیه نەکرا. لەوانەیه هۆیهکی ئەوه بووبی کە هەموو ولات خەریکبوو دەکولای و خەریکبوو رووداوگەلیکی دەبوو، کە هەرەشەکردن لە جیگریک، وەکوو پێچ و مۆریهکی بچووک وابوو لە نیو چەرخێ زەبەلاحی مەکیهێ ئاژانسێ پاراستن و زانیاری و لاتدا و شتیکی وا نەبوو سەرنجی سەرکردهکانی ولات رابکێشی.

پاش تۆزیک قسەکردن لەگەڵ ئاھاری وەزیری داد و دەماوەندی، خەریک بووم دەھاتمە سەر ئەوهی کە ئەوانیش ئاگادار نین. تەنانەت زاواش بۆ سبەینیکەیی هاتەوه سەرکار و هەر وەك جارێ پاسەوانی ماله‌وه‌م بوو. پاسەوانەکانی ماله‌که‌م گۆرڤدان و زیاد کران. ترومبیلیکی زریپۆش و زریپۆشی فیشەکگێرەوێان دامی و هەموو جامەکانی ماله‌که‌میان بە ئاسنەپەرژینی قایم توند کرد و زۆریه‌ی سەرکرده‌کانی ئاژانس ئەو جۆرە پارێزەه‌یان بۆ دانرا.

پێشی فیتنە و هەرا بەو شتانه نەدەگیرا.

روژى ۱۹ى گولانى ۱۳۵۷، خەلك خويپشاندا نىكيان دژى شاهه نشا وەرئ خست. دەستيان كرد به تىكدهرى و خراپه و ترومبيله كانيان ئاگر دا. سەرباز ھەليانكوتايە سەر مالى دوو ئايەتولاكە و دوو مەلاشيان كوشت.

چەكەكە لە دەستی لایەنگرانی پادشایەتیی مەرجدار كە خوازیاری چاكسازی بوو دەرھینرا و سەرکردایەتیی شوړش كەوتە دەست بناژوخوازەكان.

مەلاكان و بەرەى نیشتمانی و ھەموو بەرھەلستكاران مانگرتنی گشتیان راگەیاندا و ئەمریان كرد خەلك لە مزگەوت و مالەكانیاندا دانیشن و نەینە دەرى. شار وەك گورستانیان لى ھات. شای فرەزانا تیگەیشت و سەرۆكەزیری لەسەر كار لا برد. كۆلەوارىكى دیکەیان ھینایە سەر كار.

حیزی رہستاخیز ریگەى درا بیته دوو فراكسیون.

دوژمنانی دەرەكیی ئیران كە لە بۆسەدا بوون ھاتنە مەیدان. بیگانەپەرستان، بەرھەلستكارانیاں بو شوړش و ئاژاوەنانەو ھان دا. لە پەرلەمان وتاری ئاگرینیاں دا. روژنامەكان راشكاوانە باسی دىكتاتوریی شایان كرد. وژنامەيەك بە خەتى درشت نووسیبووى: زیندانییە سیاسییەكان دەبی ئازاد بكرین. پەنابەرە سیاسییەكان دەبی ریگەیان بدرئ بینەو ھەو ئیران. ساواک دەبی ھەلوەشینریتەو ھ. سەردەستەكانی بەرەى نیشتمان كە تا ئیستا كپ و بیدەنگ دانیشتبوون راشكاوانە لەگەل میدیا دەرەكییەكاندا وتووێژیان

کرد و هاوکاری هه موو تا قمه کان به تایبه تی کۆمۆنیسته کانیان به پیویست ده زانی.

شاهه نشا به لینی دا، سالی دادی هه لپژاردنی ئازادانه به رپوه بچی. پشیوی ئیتر سنووری به زاندبوو. ئه فسه ریکی گیل له ئیسفه هان خه لکی دایه بهر ده سپرێژ.

سه روکوه زیر دانران و لابردران و هیچیان لی نه که وته وه. سه روکوه زیریکی سه ربازی شتیکی نه بوو بیخاته بهردهم په رله مان جگه له وهی نه یشاریته وه که وه زیره کانی نه ناسیوه و ته نانه ت پیاله چایه کیشی له گه ل نه خوار دوونه ته وه.

هه موو ئه وه له یه، خه لکی چاوقایمتر کرد و خۆپیشاندانی چه ندسه ده زار که سی سه رانسهری ولاتی گرته وه و یه ک ملیون خه لک له مانگرته کاندا به شدار بوون و ئاخری باری نا ئاسایی له یازده شاری ئیراندا راگه یه نرا.

پشیوییه کان گه یشتنه جییه ک، که ئیتر سه گ خاوه نی خۆی نه ده ناسییه وه. خه لک هه ر گویشیان به فرمانده سه ربازییه کان نه ده بزووت. مانگرتنی گشتی دهستی پی کرد.

روژی ههینی ۱۷ی خهرمانان، زیاتر له یه ک ملیون ئینسان له مهیدانی ژاله خۆپیشاندانیکی گه وره یان وه ری خست. تیمسار سه رله شکر که پیی وابوو به قه له م بازیک خۆی ده گه یه نیته سه روکایه تی ئازانسی پاراستن و زانیاری ولات، هه وسار چراوانه فرمانی ته قه ی دا و نزیکه ی ۴۰۰۰ که سی له خوین گه وزاند. ئه و روژه یان ناو نا ”ههینی

رهش". ئەوه ئیتر نافەرمانییەکی تەواو بوو. جەو لە دەست شا و
حوکمەتیش هاتە دەری. کریکارانی نەوت دەستیان لە کار هەلگرت.
سەرچاوەی داھاتی حوکمەت خەریک بوو و شک دەبوو. کارمەندەکانی
وەزارەتخانەش چونە پال کارمەندانی نەوتەو. خاوەنشکو پێی وابوو
ئەگەر پێوەندی نیوان خەلک و ئایەتوللا خومەینی ببری، کاروباری
ولایت ریک دەخریتەو. راویژکارە بێمیشکەکان وایان تیگەیاندبوو، کە
بەریزیان دوور بخەنەو بە ئیراق. ئەویش چوو فەرەنسا و میدیا
گشتییەکانی هەموو جیھانی کەوتە بەردەستی. رۆژنامەکانیش مانیان
گرت. لە دوو مانگی رەزبەر و خەزەلۆەر زیاتر لە دوو ملیارد دۆلار
دراوی بیانی لە ئێران بردرایە دەروە. ئیتر کەس پیتاکی نەدەدا.

جا وەرە لەو بێنە و بەرەیدەدا کار بکە. ئاھارییش پەلەقاژەتی
و خۆی شیرین دەکا. قانونی ئازادیی حیزبەکان دینیتە پەرلەمان و
ریگە خوش دەکا. داوا دەکا ئەو گەنج و قوتابیانی لە ئێران چوونەتە
دەری، با بێنەو نیشتمانەکیان بەبێ ئەوەی لێیان بپێچریتەو. ئەم
جارە راویژی بە من نەکرد. زبانی خورۆ، دووقرانییەکی کەوتبوو.
ئاگام لی بوو خەریکە خۆی کۆ دەکاتەو و لە ئێران رادەکا. تازە
وہبیری ھاتبوو کە دەبێ ئەدای ئازادبازان دەربینی.

تیمسار سەرلەشکر دەستی لەسەر دەست دانەنا. کۆمەلێک لات
و بەرەلای ھان دا سینەما و بانک و دامەزراوە ئابوورییەکان ئاگر
بدەن و خەتاکەیی بخەنە ئەستۆی راپەرێوەکان. ئیتر چاوەروانییەکانی
تیمسار سەرلەشکر سنووریکی نەبوو. پاش دەست لە کارکێشانەوہی

سەرۆكۆهزیر كه هیشتا چایه کی نه خوار دبووه، پیی وابوو شاهه نشا
ئهو ی له جیگه ی داده نی. جه نایان له وه ژیرتر بوون جلهوی کاروباره که
بداته دهست خوینمژئیکی نه فام.

ئهفسه ره پایه به رزه کان که دیتیان سەرۆکی پیشووی ئازانس
و سەرۆكۆهزیری ۱۷ سالی ئیران که وتنه به ندیخانه وه، راکردنیان
له مانه وه پی باشتر بوو و فرۆکه کان هه موو روژی پر بوون له
مسافیره دهوله مهنده کان و ساواکییه ئه شکه نه جه گهره کان.

به ره له وه ی سەرۆکی من لی بخری، نزیکه ی بیست ملیون تمه نیک
له بن دهستی مندا بوو و من ده متوانی به رامالینی ئه و پارهی و
گورینه وه ی به دۆلار ژیانی ئاینده ی خۆم دابین بکه م. جگه له وه ش
بریارم دابوو خانووه که م و باخه که ی نیاوه رانم بفرۆشم و دایکم
هه لگرم و بچمه شوینیکی پاریزراو و بی قهری ئه م دنیا یه و مات
بم. ویزدانم ئاسووده بوو. به پشتیوانی شاهه نشا خۆم خستبووه
ئه و گیچه له وه و ئیستاش که ئه و نهیده توانی به لینه که ی خوی به ریته
سه ر، ئیر منیش له سه رم نه مابوو وه فادار بم. که س خانووه که ی لی
نه ده کریم. له وه ههنگه مه یه دا کئی ئاماده بوو ئه ویش له نیاوه ران خانوو
بکری.

بو نه گبه تی، هه موو ئه و به رنامه نه م لی هه لوه شانه وه. که نه خشه که ی
خۆم به بی ئه وه ی باسی بیست ملیون دۆلاره که بکه م له گه ل نه نکم
هینایه گوری، له پیشدا ده تگوت زوریسی پی خۆشه و له وانه شه -
دیاره ئه وه له زمان موسا گیانه وه ده گێرمه وه - دایکم پیی وابوو پی

دەتوانى بچتە كەربەلا و لەوئى بېتتە دراوسىيى. لىيى پىرسىم دەتھەوئى
بمبەيە كوئى؟

”كوئىت پىي خۆشە ئەوئى.“

”دەتھەوئى بمبەيە فەرھەنسا و بمتىرشىنى؟ من بە چ كارىكت دىم؟
حەزم لىيە بچمە زيارەتى مەرھەدى حەزىرەتى ئىمام رەزا.“
”نا دايە گيان، ولات شىواوہ. بىخواوہنە. بچىتە ھەر جىيەك ھەر ئەو
تاس و حەمامەيە. خۇراسان فەرقىكى لەگەل تاران نىيە.“
”دەي باشە دەچمە زيارەتى گۆرى ئىمام حوسىن.“
”باشە. كەوابوو كارەكانت بکە. دەتەمە كەربەلا و ھەر كات
ويستت دىمە سەردانت.“

”ئەي چ لە روقىە بکەم؟“

”ئەو دوايى دىتتە لامان.“

”يانى چى؟ يان دەلىيى ئىمە برۆين و لەو ئاگرەيدا بەجى بھىلین؟“
”ئەو شارەزاي ريگەكەيە و دەمانگاتى.“
”خۆت پىتوہندىت لەگەلى ھەيە؟“

”ھەمە. بەلام خۇ ھەر كات بمەوئى نايە. ھەر كاتىك پىي بکرى
سەرىكم لى دەدا.“

”دەبى يەكىك ھەبى كە پەيامەكەي توى پىي بگەيەنى؟“

دايكم دىرڈونگ بوو. پىي وابوو دەمەوئى شوپىنى روقىە ھەلگرم.
”نا كەسم نىيە پەيامى منى بۆ بەرى.“

سەرسەختىيى دايكم كارەكەمى دوا دەخست. پىي چەقاندبوو و

دهیگوت به بی روقیه ناچمه هیچ کوئ.

”خۆت برۆ روقیه بدۆزهوه، ئیستا ئیتر ئاسانه. شاکهشتان ئهوه بهزیوه، کهوابوو ئهوه مووه ههروگیف و خۆرپانانه ههرفشه بوو.“
رقی خۆم به زاوا هه لپشت که له کۆلانی پاسهوان بوو.
”ئه ئیوه خهریکی چین؟ روقیه دیتهوه و دهروا و ئیوهش له خهوی دان.“

”قوربان خهتای من نییه. ئیتر کهس کار ناکا. له وهتهی رۆژنامهکان داوای هه لوه شانهوهی ساواک دهکهن، که مل ناداته کار. هه موو دهترسن تیدا بچن. دکتور بیژهن دیسان بووهتهوه حاجی ساوجی، جلوبه رگی وه کیلباشیی کردووهته بهری و کهوتووهته گه ل راپه رپوان. دکتور جیهانگیر هه ر دیار نییه. ده لین خاتی که له ماله کهی هاتووهته ده ری، خه لک کوشتوویانه. جگه له وهش، ئه و تیکده رانه هه موو چه کدارن. کی دهویری به رهنگاریان بیته وه.“

ئه و زانیاریانه گشتی به شیک بوون له و راپورتانهی من ده رفه تم نه بوو بیانخوینمه وه. ئازانس خۆی خه ریک بوو هه لده وه شایه وه.
فکریکی تازه م به زهینیدا هات.

”ئه گه ر روقیه بدۆزییه وه پاداشتیکی باشت ده ده می. به لام به زیندوویم ده وی. خوشکی منه، نابی زیانی پی بگا.“
”قوربان من خزمه تکارم. به شکم دۆزیشمه وه. شانسی و به ختی خۆمان.“

هه ر ئه و شه وه زاوا هاته وه لام.

”قوربان بمکه به مه‌ئمووری زیندان. ده‌چم له‌وئ روونی ده‌که‌مه‌وه
بزانم له‌گه‌ل کامه ده‌سته‌یه.“
”فکرئکی خراپ نییه.“
”قوربان، ئیمه تا ئیستا نه‌مانده‌زانی له کوپوه شوین پیی هه‌لگرین.
دیار نییه له‌گه‌ل کام تا‌قم و ده‌سته‌یه.“
”ده‌ته‌وئ چ بکه‌ی؟“
”وه‌ک پاسه‌وان هه‌ول ده‌ده‌م دووسئ تاوانبار به پاره بکرم بۆ
ئه‌وه‌ی خوین بکه‌نه ئه‌ندامی مجاهدین یان فیداییان یان کۆمۆنیسته‌کان.
با بزانی چ ده‌بی.“
ئه‌و راکه‌پراکه‌ی زاوا دوو سی‌ه‌فته‌یه‌کی خایاند. وه‌زعه‌که روژ
به روژ خراپتر ده‌بوو. ده‌رفه‌ته زیرینه‌کان له‌کیس ده‌چوون. به هه‌موو
بواره‌کانی ژیانم راده‌گه‌یشتم. دایکم و روقیه منیان به ته‌له‌یه‌که‌وه
کردبوو. پاش مانگیک زاوا نیوه‌ی شه‌وئ ته‌له‌فۆنی بۆ کردم.
”روقیه له‌ ریزی هیچ کام له‌و خراپکارانه‌دا نییه که له‌ زیندانه‌کانی
ئیمه‌دان. له‌ لیسته‌ی ئازادکراوانیشدا هیچ نیشانه‌یه‌کم لئ نه‌دی. پیاوه‌کانی
ئیمه‌ش هیچیان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه. روقیه ده‌بی له‌گه‌ل تا‌قمی ”جانباختگان“
بی. ئه‌و ده‌سته‌یه چه‌کداره و ژنیک‌فه‌رمانده‌یانه.“ قسه‌کانی زاوا هیچ
به‌ره‌مه‌میکیان پیوه نه‌بوو. هیوام نه‌بوو له‌و رییه‌وه بگه‌مه ئامانج. به‌لام
زاوا شاگه‌شکه ببوو و له‌ خووشی ئه‌و خه‌لاته‌ی بۆم دانا‌بوو، لیبرابوو
هه‌ر به‌رده‌وام بی. بانگم کرد و بریکم پاره دایه و هانم دا رانه‌وه‌ستی.
روژ به روژ دله‌پراوکیم پتر ده‌بوو. ده‌مدی که ده‌روپیشتم چۆل ده‌بی.

هەر رۆژەى يەكك له سهركردهكانى ولات كلكى له نه‌رهى پشتى دهنه
و راي ده‌كرد. بنه‌ماله‌ى پادشايه‌تى ئيتير كه‌سيان نه‌مابوو. له‌ سوڤنگه‌ى
مانگرتنه‌كانه‌وه‌ ولات ته‌واو ئيفليج ببوو. شا نه‌يده‌توانى فه‌رمان بدا.
وه‌زيره‌كان و سه‌ربه‌رپوه‌به‌ره‌كان ده‌سته‌وستان مابونه‌وه‌. بو‌شاييه‌ك
كه‌ هه‌موو هه‌ول و جووله‌يه‌كى قووت ده‌دا. تاقم و گروپگه‌لى شو‌رشيگر
يه‌كيان ده‌گرت. يه‌كبوون ببوو ده‌روشمى رۆژ. به‌ره‌ى نيشتمانى و
مه‌لاكان له‌سه‌ر هه‌لوه‌شانه‌وه‌ى پادشايه‌تى و دامه‌زنانى ده‌وله‌تياكى
ئيسلامى و ريفراندۆمى پاش رووخان، ريك كه‌وتن.

له‌و مانگى بى‌ خاوه‌نى و پر له‌ پشتيويانه‌دا ده‌يان هه‌زار كه‌س
كوژران. هه‌ر ته‌قه‌يه‌كى ده‌كرا، ترس و خوڤى من قوولتر ده‌بوو. له
مانگى موحه‌ره‌مدا زياتر له‌ سى‌ مليون كه‌س له‌ تاران ريببويان كرد.
سه‌ربازان ده‌كه‌وته‌ گه‌ل خوڤيشانده‌ران. رووناكبيره‌ درڤونگه‌كانيش
هه‌رايان ده‌كرد ”سه‌ربه‌خويى، سه‌ربه‌ستى، كوڤمارى ئيسلامى.“
سه‌ركرده‌كانى سوپايش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى ئاخو زه‌بروزه‌نگ به‌كار
بينن يان له‌گه‌ل خه‌لكه‌كه‌ نه‌رمونيان بن، دووبه‌ره‌كيسان تيكه‌وت.
سه‌ركردايه‌تياى ولاته‌ يه‌كگرتووه‌كانى ئه‌مريكاش راشكاوانه‌ جياوازيى
بو‌چوونيان هه‌بوو. هه‌ر كام و لايه‌كى په‌ته‌كه‌يان ده‌كيشا. يه‌كى
پشتيوانياى له‌ شا ده‌كرد و ئه‌ويتتر هه‌ولى ده‌دا ريگه‌يه‌ك به‌ره‌و
شو‌رشيگران بدوزيته‌وه‌. بالويز ”به‌لى“ ده‌گوت و وه‌زير ”نه‌خير“
هه‌موو سه‌ريان لى‌ تيك چوبوو. كوڤمليك شاگه‌شكه‌ بوون كه‌ رژيمه
تازه‌كه‌ مستيكي توند له‌ ده‌مى كوڤمونيسته‌كان ده‌دا و هه‌نديكيش كه‌

خاوهنشكۆش يهك له وان بوو، پينيان وابو هه موو ئه و رووداوانه له بن سه رى كو مۆنيسته كاندان، كه ”سيا“ش پشتيان ده گرى. وهختيك سى هه زار كرئكارى ئاسنئاوئين (زهوب ئاهه ن)يش مانيان گرت، ئيتر بوو به جهنگى مه غلؤوبه. روژنامه گرئنگه كانئش پشتيان گرتن. هيچ كهس سه رى له وهه رايه ده رنه ده چوو. چه ند سه ركرده يه كى پايه به رزى سوپا برئندار كران. بنه ماله كانئان ترسيان رئينئشت. سوپا خهريك بوو ليك ده ترازا. لايه نگرى له رژئيمى پاشايه تى گوناخئكى نه به خشر او بوو. سه رباز له سه ربازخانه رايان ده كرد. ئيتر دهسته دهسته خهريك بوون ده كه وتنه گه ل شوڤر شگئيران. له سه ره تاي به فرانباردا به شئيك له هيژه ئاسمانئيه كانئيشيان كه وتنه گه ل، به تايبه تى فرؤكه وانه سه ربازئيه كان راشكاوانه رايانگه ياند لايه نگرى شوڤر شفانه كانن و واى لئ هات فرؤكه خانه ي ميهراباد ئيتر له كار كه وت و بووه ي نه ده بوو كه لكى لئ وه رگرن.

لايه نگرى ئه مريكيه كان و عه ره به كانى كه نداو له شاهه نشا ده ئتوانى دلى جه نابيان بداته وه و پشتگه رمى بكه ن كه كو له كه كانى پادشايه تى هيشتا نه له رزيون، به لام ئه م دلؤپه بچوو كه چؤن ده ئتوانى له شه پؤلى پڤ جموؤلى شوڤر شدا كارئگه رى هه بئ؟

گئرانى سه رو كوه زير كه مه لكان ئه ويان به سه رچاوه ي هه موو ئه و ئازار و مه ينه تى و تومه تانه ده زانى كه له پياوانى ئايين دراون و قؤل به ستر كرنى سه رو كى پئئشووى ساواكئش هيچى له وه زعه كه نه گؤرى.

ئازادکردنی چەند مەلایەکیش لە زیندان، ھەر بە نیشانەی لاوازیی
شاھەنشا لەقەلەم درا و بوو ھۆی بەھیزتربوونی ھیزی دژە شا.
ھەموو رۆژی ملیارد ملیارد پارەیی بیانی لە ولات دەچوو دەری.
ئەو چ ھەلیک لەکیس چوو.

رۆژیکیان بەیانی کە چوو مە ئیدارە، سەیرم کرد سەرۆکەکە
من، ئەو سەرلەشکرە گەلحۆیەیی لەگەڵ من کلیلی گەنجینە بیست
ملیۆن تەمەنییەکەیی پێ بوو، رای کردوو و قرانیکی لە سندووقەکەدا
نەھێشتوو تەو.

کۆ باوەرپی دەکرد کە منیش دەستم لەو رامالینەدا نەبوو؟ دواتر
وختیک روقیە حیسابی منی لیک دەدایەو، دلتیا بۆو من لەو
سەرمایەییە ھیچم پێ نەبراو.

خاوەنشکو بیری لەو کردوو کە سەرۆکایەتی ئازانس بە من
بسییری. جەنابیان سۆسەیی کردبوو کە یەک دوو کەس لە سەرکردەکانی
سوپا خەریکی فیل و تەلەکەن. جاری لە نال دەدەن و جاری لە بزمار.
لە روالەدا بە شا ھەلدەلین و بە دزییشەو پشیمان تی کردوو. لەو
وہزەدا تیروپشکەکە بە ناوی منی داماو دەرچوو.

بانگیان کردم و داویان کرد ئەو ئەرکە بە ئەستۆ بگرم. چونکە
سەرۆکەزیرە سەربازییەکە دەستی لە کار کیشابوو و شاھەنشا لە بەرە
نیشتمانیدا بە شوین یەکیکدا دەگەرا بتوانی ولات ھەلسوو پینی، گوتم ھەر
کاتیک سەرۆکەزیری تازەتان دانا، منیش ئەو ئەرکە و ئەستۆ دەگرم.

خۆیان زانیان ئەو پۆستە بۆ من پاروویەکی زۆر چەور نییە، بۆیە
پیداگر نەبوو.

رۆژی ۱۱ی بهفرانباری ۱۳۵۷ حکومهته نویبه که به یه کیک له سه رکرده کانی به ره ی نیشتمانی ئه سپێردرا و یه کیک له ههوله گرینگه کانی ئه ویش هه لوه شانده وه ی ساواک بوو و منیش گنجه لیکێ ناخۆشم له کۆل بۆوه. ئیتر پێم چه قاند، له گه ل دایکم یان به بی دایکم، له گه ل روقیه یان به بی روقیه ماله که م بفرۆشم یان نه یفرۆشم، حیسابی بانکیه کم دابخه م یان داینه خه م، پاره کانم وه رگرمه وه یان نا.

که دایکم ئاگادار کرده وه، له هۆش خۆی چوو. خه ریک بوو ده مرد. خۆم پێ نه گیرا. بریارم دابوو له و یوه بچمه فرۆکه خانه. نه کرا. چووم له دووی مووسا. داوای یارمه تیم لێ کرد. ناردمه شوین پزیشک. دایکم گه یانده خهسته خانه. زۆریم له زاوا کرد. وا تیدا مابوو نه مده زانی چ بکه م. مووسا گیان که زانی به ته مای چیم، به ربینگی پێ گرتم. ئیتر دانی لیم سپی ببوونه وه، چیی دلی وستی پێی گۆتم.

”کوره ئیوه خه لکیکی سه یرن. خۆتان یه ک یه ک راده که ن و ئیمه ش به گونتانه وه. دایکت ئه وه ده مرئ و روقیه به مه سه لسه له وه خه ریکی شه ره و تو فیزمالکی ده ده یه ی و تیی ده ته قینی. ئه ی من بچمه کوئ؟ چ له ژن و منداله که م بکه م؟ ئیوه تو زیک غیرهت چیه نیتانه. من ئیتر ناتوانم به دایکت را بکه م. گیانی خۆم له مه ترسیدایه. بی ئه ملاوئه ولا ده بی خۆم بشارمه وه. ئیتر که یفی خۆته چ ده که ی بیکه.“

نه مده زانی چیی جواب ده مه وه. قهت پێم وانه بوو ئه وه نده بیده سه لاتم. هه قی بوو. ئه و قسانه ی کرد و خه ریک بوو له مالی دایکم ده چوو ده ری، پێشم پێ گرت.

”باشه دانیسه بیریک بکهینه وه. دهزانی بیّت و من بگرن ده مکوژن؟“

”ئه ی من باوهشین دهکهن؟“

”ئاخر مووسا گیان، زۆر دهخایه نی تا دهگه نه تو.“

”نا وا نییه. تو ترۆمبیلی زرییۆشت ههیه و دهتوانی را بکه ی، به لّام من به و په یکانه عاره بانه یه مه وه که ی پتیاخۆش بی به قوربانی گولله یه کم دهکهن.“

”جاری، من ترۆمبیلی گولله نه برم نییه...“

”به لّام خو پارهت ههیه و دهتوانی یه کی تازه بکری. ههچ بیرت له وه کردووه ته وه که چ مووچه یه کیان به تو دهدا و منیش چ مووچه یه کم وهرده گرت؟“

”مووسا گیان ئیستا کاتی ئه و قسانه نییه. پیم بلّی ده بی چ بکه ین؟“
هه لیرشت و تاویک دواتر هیور بووه.

”ده بی روقیه بدۆزینه وه و دهسته وداوینی ئه و بین.“

”جا چۆنی بدۆزینه وه؟“

”من له گه ل یه ک دوو کهس له فرۆکه وانه کان هاوپۆل بووم. دهچم دهیدۆزمه وه. دهچم خۆمی دهگه یه نم ی. بی و نه بی یه کیک له و برادرانه م ئه و تاقمانه دهناسی. ئاخۆ روقیه دهزانی من و تو هاوکار بووین؟“

”چووزانم؟“

”چار نییه. ده بی غیرهت وه بهر خۆمان بنیین.“

هه لپه و بی بهرنامه یی، ترس و دهسته وستانی له هه مبه ر رووداوه کاندایه میشکی هه مووانی تیگ دابوو. دایکم له نه خۆشخانه

خەرىك بوو گىانى دەدا. پزىشكەكان جواييان كوردبوو و دەيانكوت بىبەينەو مالاكەى خۆى. ھەر دللى لاي كچەكەيەتى. ھىچ ھۆكارىك نىبە. پىر بوو و دەبى لىي بگەرىن لەسەرخۆ چاوى لىك بنى. چۆن توانيىام بىبەمەو مالاكەى؟ مالاكەى خۆشم پارىزاو نەبوو. پاسەوانەكانى جاران دەھاتن و داواى مز و نوقلانەيان لى دەكردم، دەتگوت لە قومار بردوومەتەو.

ھەمو رۆژى، ھەمو سەعاتىك، ھەمو شەوئى چاودەرى بووم ھەوالىكى زاوا و مووساگىيان بى. ئەوانىش مالویران بىوون. فرۆكەوانەكەى برادەرى مووسا گىان لە تىكەھلچوونىكى نىوان لایەنگران و دژبەرانى شۆرشدا كوژرابوو. دەستى ھەلگرت و خەرىك بوو بار و بنەى دەپىچاوە بۆ ئەوھى بە ژن و مندالەكەيەو بچىتە شارىكى بچووك و ماوھىك خۆى بشارىتەو. تەنيا زاوا زىرپىنەو بوو كە ھەوللى دەدا لە رىبەكەو خۆى بگەيەنیتە ”جانباختگان“. خۆيشى دەيزانى خەرىكى گىانى دەخاتە مەترسىيەو، بەلام لە دللى چەقىبوو روقىە ئەو ناكوژى.

من دەستم بەسترابوو. دايكم رۆژ بە رۆژ وەزعى خراپتر دەبوو. لەو حالەتەدا دەستىك لە غەيبەو ھات و ئەگەر بۆ چركەيەكيش بووبى، بلىسەيەكى گەشبنىيى دللى رووناك كردهو.

سى حەفتە بەر لەوھى دەولەتە تازەكە بىتە سەر كار، لەگەل ھەزاران پەنابەرى سياسىدا، ھەرزان كە لەگەل روقىە بە تەلەفون و نامە پىوھندىي ھەبوو، ھاتەو ئىزان. ئەویش لە روقىە دەگەرا. زاوا و

فەرزان يەكتريان ديتەوہ. يەكەميان، ئەوى ديكەى لە نەخۆشينةكەى
 دايكم ئاگادار كردهوہ كه خەريكە دەمرى و دەبى بچيتەوہ مالەكەى
 خوى و كەسيشى نيبە ئاگای لى بى و منيش ھەترەكم چووہ.
 لەو چوار ھەفتەيەدا دايكم ھەر دەھات و خراپتر دەبوو و، شان بە
 شانى پشيوبيە گشتيبەكان دەرويشت. شورشقانەكان بە بەرنامەيەكى
 دە مادەيى خويان بۆ دامەزراندنى حكومەتيكى تازە ئامادە دەكرد.
 لە خۆپيشاندانتيكى چەندسەدەھزار كەسيدا، بريارنامەيەك دەركرا،
 كە پەرلەمان و سوپا و ئەنجومەنى پادشايتەى ھەموويان خويان
 رادەستى شورشگيران بكەن. لەو راگەيەنراوہدا گوترايوو، دەولەتە
 تازەكە بۆيە دانراوہ، بۆ ئەوہى ريگە بۆ دامەزرانى حكومەتيكى
 سەربازيى سەركرده سوپاييەكان بە پشتيواني شا، خۆش بكا.
 سەرۆكۆھزير ئامادە بوو بچيتە فەرەنسا و لەگەل ئايەتوللا خومەيني
 دانوستان بكا. ئەو نيەتە جيبەجى نەبوو. ناكوكيى سەرلەشكرەكان
 رۆژ بە رۆژ قوولتر دەبووہ. چەقۆكيشيكي ئەمريكايى كە لە لاين
 سەرۆكمارەكەيانەوہ نيردرابووہ ئيران بۆ ئەوہى كاروبارەكان
 ريك و بخا و كيشە و ناكوكيبەكان چارەسەر بكا، سەرەراى ئەوہى
 شاھەنشاش ئەمريان كرددبوو ھەموو فەرمانتيكى ئەمريكاييەكان
 جيبەجى بكرى، بەلام ھيچى پى نەكرا و كلكى لە گەلۆزى نايەوہ و
 لە دوا چركەدا بوى دەرچوو.

لە سەرلەشكرەكان دوانيان كەوتنە گەل شورشگيران و مجاہدين
 و فيداييەكان و تاقمە چەكدارەكانى دى و يەك لەوان "جانباختگان"

زۆری نهبرد له چهشارگهكانيان هاتنه دهري و خوینپرشتنی شوپشگيرانه دهستی پي کرد.

هه ر ئه و روژه ئايهتولا له فرۆكهخانه دابهزی. فرۆكهوانهكان، كه له تهلهفزیونهوه سهیری رووداوهكانيان دهکرد، پيک هه لپهژان و دژبه رانی شوپش داوایان له گاردی پادشايهتی کرد بینه فریایان. تیکهه لچوونیکي خویناوی له نیوان زۆرینهی فرۆكهوانهكان و گاردی پاشايهتی هاته گوپی. شوپشگيران خهريك بوون دهشكان، كه ئیتر ده رگای عه مباره كانی چهك و تهقه مه نییان شكاند و خه لکیان چه كدار کرد و له ماوهی دوو روژاندا سه ربازخانه یهك و پولیس خانه یهك و بنكه یه کی پولیسی جه ندرمه یان گرت.

روژی ۲۲ ریه بندان، سوپا كه خهريك بوو لیك ده ترازا، بیلایه نیی خوی راگه یاند و دهوله ته تازه كه له كار كهوت.

هه ر ئه و شه وه و سبه یینیکه ی، من له خهسته خانه له كن دایم بووم و سات به سات له سه ر هه ست بووم كه زاوا و فه رزان پیم بلین بزنام روقیه كه نگی دیته لای دایم. دایم له گیانه لادا بوو. جاروباری چاوی هه لدینا و لیوی دهله رینه وه به بی ئه وه ی دهنگیکی لیوه بی، ده تگوت گیانی ده رده چی. هه ر جاریکي چاوی لیك دهن، غیره تم وه به رخوم دهن و له پیشخانی نه خوشخانه كه پیاسه م ده کرد. پیم وابوو ئه وه ئه منترین شوینیکه بوم ماوه ته وه. زاوا ئاگاداری کردبوومه وه كه هه لیانکوتاوه ته سه ر ماله كه م له نیاوه ران و داگیریان کردوو. ئیتر هیچم به دهسته وه نه ماوو. هیچ جییه كم نه بوو بچم. موره كانی من هه موو رایان کردبوو.

بانک هه موو حیسابه فه رمی و شه خسییه کانی ساواکییه کانی راگرتبوو. ئاهاری و ده ماوهندی رایانکردبووه ئه ورووپا و ئه مریکا. خانعه لی گوتیان خوی شار دووه ته وه. هه موویان بهر له وهی شا بروا، رایان کردبوو. هه موویان ئه مپۆ بانگه شهی نیشتمانپه روهری ده که ن.

شه و روژیک له ژوور سه ری دایکم مامه وه. جاری وابوو له سه ر کورسییه که ی ته نیشته ته ختی نه خوشه که وه نه وزم ده دا. له خه و راده چله کیم و دیسان خه و ده یبردمه وه.

۲۳ی ریه ندان سه عات پینجی به یانی جیپیکی سوپایی له نه خوشخانه نزیک بووه. له ترسی ئه وهی نه کا سه ربازه شوڤر شگیره کان بن، له پشت ده رگا که خو م مات کرد. فه رزان و روقیه لیی دابه زین. فرۆکه وانیک، که کاتی خوی له قوتابخانه ی شاره وانی ده یخویند، لیی ده خوری. روقیه به گریانه وه باوه شی پیدا کردم. ته و قه م له گه ل فه رزان کرد. خوشکم رایکرده ژووره که ی دایکم. من و فه رزان ته نیا که وتینه وه. یه که م قسه ی کردی ئه وه بوو که گوتی:

”نابی لیڤه بمینیته وه. دوینی خه لک له شه قام سه ره له شکرکی ئازانسیان به شه ق و پیله قه و چه قو کوشت.“

گوتم:

”چ نییه.“

”دروم کرد. دالم توند بوو. نه مده ویست خو م بی ئوقره بنوینم.“

به دوا ی روقیه دا رامکرده لای دایکم. پیره ژن له نا کاو گیانی به به ردا هاته وه. ده یویست هه ستیته پی. په رستاریک هات و گوتی:

”خوشکی ئه وه چ ده که ی؟“

روقیه سه ری به سینیگی دایکمه وه نا. ماچی کرد و بوئی پیوه کرد. من و فهران چووینه ده ری. هه ردوو کمان له بهر بیخه وی برستمان لی برابوو. چووینه پیشخانه که و له بهر ده رگا راوه ستاین هه وایه ک بخوین. له نا کاو کابرایه ک چه کدار له و جیپه ی روقیه ی هینابوو دابه زی. گولله یه ک وه لاقم که وت. ده ستم بو ده مانچه که م برد. فیشه کیکی دی به په نا گوچکه مدا تیپه ری. فرۆکه وان به ره و پاسه وان که چوو و فه رمانی دا ته قه نه کا. خو نه گه یشتبایه ئیتر من مردبووم. فه رزان منی کیشایه نیو خه سته خانه که. په رستار و پزیشک ده وریان گرتم. له سه ر ته ختیکی خولخوله دار بردیانمه ژووری. رانم خوینی لی ده هات. به فه رزانم گوت:

”به روقیه مه لئین. لیی گه رین جاری لای دایکی بی.“

گوئی له ته قه و هه راکه ی نه خویشخانه ببوو. دایکی دوا هه ناسه کانی ده کیشا. چاوی لیک نا و هاته لای من. پزیشک فیشه که که ی له رانم ده رهینا و برینه که ی پیچا. پاش دوو سی سه عات که له خه و و بیهوشی وه هوش خوم هاتمه وه، هیشتا روقیه له نه خویشخانه بوو. ئیتر ده مانچه که ی به قه ده وه نه بوو. ده ستمی گرتبووه نیو ده سته ره قه له و گه رمه که ی و چاوی تیوه بریبووم. له به رخویه وه قسه ی ده کرد. پیی و ابوو هیشتا بیهوشم.

”شورش قوربانیی ده وی. ئیمه ش ئه وه نرخی خومان پیشکه ش کرد. براکه م زیندوو ده رچوو، لانیکه م تا ئیستا.“

چاوم هه لئینا و گوتم:

”يانى ئىتر ئىفلىج بووم؟“

”نا دىتوانى بە رىدا برۆى، بەلام بە گۆچان...“

”چوزانى؟“

”من و فەرزان چووين لەگەل سەرۆكى خەستەخانە قسەمان كرد.

ئەو بانگى كردىن. دەمارى رانت پساون و ئىتر يەك ناگرنەو.

”كەوابوو دەبى ماوئەك لىرە بمىنمەو.“

”لىرە نا. سەرۆكى خەستەخانەكە پىي وايە تۆ لىرە پارىزاو نى.

هەموو نەخۆش و پەرىستارەكان دەزانن تۆ ساواكى بووى. ناوت

دوینى لە رۆژنامەكاندا بوو. هەر ئىستا تا ناویكى تر لەوانەيە خەلكى

وروژاو هەلكوتتە سەر خەستەخانەكە.“

”ئەى چ بکەم؟“

”فەرزان و دۆستە فرۆكەوانەكەى چوون جىيەكت لە خەستەخانەى

دۆشان تەپە بۆ بدۆزنەو. هیوادارن لەوئى جىت بکەنەو.“

هەردووكمان بىدەنگ بووين. روقیە سەرەپای ئەوئى خۆشەویستی

و بەزەبى سەردەمى مندالییەكەى وەكۆل هاتبۆو، نەیدەزانى چىم لى

بكا.

چۆن توانىيام داواى يارمەتى لەو دايك مردوو بەكەم؟ دەستىم گرت

و ماچم كرد. روقیە دەستىكى بە دەموچاومدا هینا و هستا. بەرەبەرى

نیوهرۆیە بوو. پەرىستارىك خواردنى بۆ هینام. ئاشى برنج بوو و من

ئىشتىيام نەچوویى. قاچى چەپم نەدەجوولاً و جىي برینەكە دەبرژایەو.

سەعات چوار و شتىكى دوانیوهرۆ بوو. ۱۴ سەعات بوو فیشەكەكەم

ویکەوتبوو. فەرزان هات و دەیویست بە ترومبیلی نەخۆشان کە شۆفێریک و فرۆکەوانەکە ی تیدا بوو رامگۆزی.

روقیە ماچی کردم و خەریک بوو مالوایی دەکرد. پرسیم:

”روقیە گیان کە ی یە کتر دەبیننەو؟“

”نازانم. ئەگەر خوا بیەوئ.“

دەستیم گرت و گویشیم.

بردیانمە خەستەخانە ی دۆشانتەپە. لە ریگە فەرزان ئاوێکی پاکی

بەسەر دەستما کرد.

”چەند حەفتە یە ک دەبئ لە خەستەخانە وەمینی. لە ژووری خۆت

دەشاریتەو. تەنیا شەوانە، هەر کات پزیشک ریگە ی دای دەتوانی

تەمرینی رویشتن بکە ی. بەلێنم بە روقیە داوہ لەگەلت بم و، ریگەت

بو بکەمەو لە ولات بچیتە دەری. چەند سالیک من لە دوورەولات و

دەربەدەری ژیاوم. ئەمجارە نۆرە ی ئیوہیە. خوا دەزانئ ئەگەر لێرە

رزگار بووی، ئیتر دەبئ چەندە لە هەندەران بژی. تەنیا بە مەرجیک.

ئەو بەلێنیکە و بە روقیەم داوہ و تۆش دەبئ بە منی بە ی.

”چ بەلێنیک؟ ئەوئەندە بەس نییە کە ئیفلج بووم و بەدیلی کەوتوومەتە

بەر دەستی ئیوہ؟“

”نا، لەسەر ئەو خیانەتانی دەخرینە ئەستۆت، زۆر زۆر قەرزباری.“

”چیتان دەوئ؟ خۆ مالی دنیا م هیچ نییە. بمکوژن و نەجام بەن.“

”دەلێن بیست ملیۆن پارە ی میزانییە ی ئازانس بە دەست تۆوہ بوو.“

فەرزانم قایل کرد کە من تا قە دیناریکی ئەو پارە یە شەم هەلنەگرتووہ.

”دهبی به لئین بدهی.“

”چ به لئینیک؟“

”دهبی به لئین بدهی، له گوشه یه کی ئەم دنیا، ئەگەر به زیندوویی
دهرچووی، دابنیشی و ورد ورد چیت به سەر هاتوو و هه موو ئەو
به لایانهی به سەر خه لکیشته هیناون بینوسیتته وه و بیخه یته به ردهستی
روقیه.“

”روقیه ده بینمه وه؟“

”با بزانی چیت له نیوچاوانی نووسراوه.“

ئوه وه یه چاره نووسی من.